

Josephus Buxtorf
KABBALÆ DENUDATÆ

TOMVS SECVNDVS:

Id est

LIBER

SOHAR

RESTITUTUS;

Cujus contenta pagina versa monstrabit.

OPUS

Omnibus gentinae antiquitatis, & sublimio-
rum Hebraicæ gentis dogmatum indagatoribus, nec non
Hebraicæ & Chaldaicæ linguæ, & in specie Idiomatis Terræ Israëliticæ,
tempore Christi & Apostolorum usitati, Studiosis, aliisque curiosis
utilissimum, & verè Kabbalisticum.

cui adjetta

ad usum Kabbalæ Christianæ ad usum Iudæorum.

FRANCOFVRTI,

Sumptibus JOANNIS DAVIDIS ZUNNARI

Typis BALTHASAR. CHRISTOPH. WUSTII Sen. 1684.

PARTE PRIMA

continetur

- I. Synopsis dogmatum vulgationum totius Libri Sohar sub certos titulos digesta; cum adjectis parallelis Novi Testamenti in usum Concionatorum; quæ est versio Libri Mareb Cohen, cujus Autor fuit R. Jisachar F. Naphthali Sacerdos.
- II. Introductio in dogmata profundiora ejusdem libri; quæ est versio partis cujusdam Libri Emekhammelech, cujus Autor fuit R. Naphthali Hirsz F. Jacobi Elkhanan.

PARTE SECUNDA

- I. Siphra de Zeniutha, seu Liber mysterii, pars fundamentalis totius Libri Sohar.
- II. Idra Rabba, seu Synodus magna, pars alia Libri Sohar, quæ prioris quasi Commentarius est.
- III. Idra Suta, seu Synodus minor, pars itidem nobilissima Libri Sohar, quæ est supplementum præcedentis.
Et hi omnes cum textu originario, qui in gratiam tyronum punctatus, & in Sectiones & Paragraphos distinctus exhibetur, una cum versione.
- IV. Commentarius in Librum Zeniutha specialis, è Manuscripto à R. Chajim vital juxta traditum B. Jisachar Loënsis Germani edito, latinitate donatus.
- V. Commentarius Generalis in tres illas partes Libri Sohar è scriptis R. Naphthali Hirsz collatus & translatatus.
- VI. Tres Tractatus initiales Libri Sohar, qui in editione Mantuana referuntur ad præfationem, cum textu originario, pro majori exercitio tyronum, non punctato, sed cum versione tamen, & Commentariis, allegatis ubique solis unusque editionis Libri Sohar, tam majoris seu Cremonensis, quam minoris seu Mantuanæ.

PARTE TERTIA

quæ est

PNEUMATICA KABBALISTICA,

seu

Doctrina Hebræorum de Spiritibus, nempe Angelis bonis & malis, item de Anima & variis ejus statibus.

- I. Tractatus, excerptus & translatus è scripto Beth Elohim, cujus Autor R. Abraham Cohen fuit Lusitanus.
- II. Tractatus de Revolutionibus Animarum, translatus è Manuscripto quodam Loënsi, rarissimo & insigni inter Judæos autoritatis.

Adde per Tractatus omnes, de quibus præfixum agitur in præfatione, Loëis Bibliæ, qui in textibus originariis non adjecti sunt.

suo eundem approbant in supernis, cumque vocabant ספר הודר Librum splendoris.

§. 2. Et quia hinc patet, quod Autor hujus libri dicatur R. Schimeon filius Jochai, breviter huc transferemus de isto, quæ narratur in Gemara Tractatu de Sabbatho cap. 2. fol. 33. b. his verbis: Quodam tempore confidebant una R. J. Judah, R. Jose, & R. Schimeon præfente quoque ipsi R. Jehudah filio profelytorum. Tum exoritur R. Jehudah dicebat: Quam pulchra sunt opera populi hujus (Romanor. scilicet!) extruxerunt enim fora, extruxerunt pontes, extruxerunt thermas. Ubi R. Jose tacebat. Sed R. Schimeon filius Jochai respondebat, dicens. Quicquid struxerunt, non nisi sui commodi causa struxerunt. Fora nimirum, ut illic federe queant mercatores: Thermas, ut ipsi in illis deliciis habeant; & pontes, ut ex illis veligal capiant. Tunc R. Jehudah filius profelytorum abiens, ista enarravit, ita ut innotesceret Cæsari. Qui hæc tulit sententiam: Jehudah qui extulit extollatur: Jose qui siliit, exulet in Cyprum: Schimeon qui vituperavit, occidatur. Tunc hic & filius ejus felse occubabant in auditorio, & domesticis ipsorum quotidie ipsi afferbant placentam panis & poculum aquæ. Sed quia rigorosa erat sententia, ipse dicebat filio suo: Mulierum animus levis est; forte dolore angentur, & nos manere stabunt. Abierunt ergo & felse occubant in spelunca quadam: ubi contingebat miraculum, ipsiisque creabatur abtor siliquifera, (sejus fructus regis) & fons aquæ. Deponabant igitur vestes, & usque ad collum suum sedebant in arena, totaque die studebant: tempore precum autem inducebant & operiebant se, & orabant: deinde vestes iterum deponabant, ne eas detererent. Sic sedebant per duodecim annos in spelunca: donec veniret Elias, adfatusque ingressi speluncæ, diceret: Quis indicabit filio Jochai, quod mortuus est Cæsar, & irrita reddita est sententia ejus. Exite & videte homines, quomodo colant & seminent!

§. 3. De hoc egressu & specu autem ista narratur historia in Sohar super Genesim Editionis Cremonensis col. 6. Mantionz fol. 11.

פנים היה שכיח קטיר דר' רחמי בכף יסא דגסר ובר גרור וקשיו
רוסין דודא ועניו אסתלקו למחמי אמר לה פנים דר' שמעון דיוחאי
חברתא איהו ליה מרגלית אבן טבא ואסתכלור בבגדא דרדחא מרגלית נקבא
בגדורו דשמיסא מרגלית קדא ונחרא כל עלמא ודחא טורא קדא משמא לארעא
ותדור כל עלמא עד דחיו עקין וסין ותיב על כרסא כדקא יאח ודחא טורא כדל
כלא בביתו ומנורא כדל בבית נקב טורו דקין חור עקין לבר ונור כל עלמא
וכא דתדק פוק פוק וסין ותיב דחא מרגלית דנחור עלמי דחא שטחא

קיוסא לה נקב קטיר וקאם למישאל כדור יאירא ותרין עוברין כדור חסא תרין
צפרין דהו אתיין ומאסן על יסא רמא לה קליא ואבר צפרין דרדחא דמאסן
על יסא חסות דור דבר מהי חסן אשתד פורתא אמר צפרין צפרין ור
ואתרי לי פרת ואדור שדור ביסא ואדור ליה עד דנקב ויה איתן צפרין איתן
ובפומא דרדחא מניור פתקא דחא וסכין כדורא דחא בר יוחאי נקב נקב מרגלית
ורבי אלעזר כדורא דור לבתא ואשכין ליה משמא ונפחד מלחא דתורין כדור
כדורא ואבר ו דחמיתך ככר אמר וכא דתלקי דחמית לי כדורא למלא דחא

Id est, R. Pinchas confidebat ante R. Rachamai ad litus maris Genosar, qui admodum decrepitu erat, ut oculi ejus deficerent. Hic autem dicebat ad R. Pinchasum: profecto audivi, Jochaim socium nostrum habere margaritam pretiosissimam [per quam intelligitur R. Schimeon filius Jochai] & vidi splendorem istius margarite, quod prodiret in fulgore qualem sol habet, & thesa sua: [i. e. Rachamæus enarrat in visione vidisse, quod R. Schimeon filius egredietur de spelunca sua, plenus sapientie fulgidissima] & illuminaret totum mundum [sensu est doctrinam Cabbalisticam, quæ hæcenus tantum traditione orali propagata fuerat, jam à R. Schimeone consecrari iri, ut pluribus communicari queat.] Et lumen illud stabat à calo usque in terram, & illuminabat totum mundum. [i. e. Ille divina theoremata in terra populatorus est.] donec veniret Senex diernum & sederet super throno, prout decet. [i. e. Doctrina sua in ordinem rediget omnes gradus divinarum emanationum usque ad Senem diernum sive coronam summam, cujus thronus dicuntur Nomina inferiora.] Et illud lumen totum continuabat in domotua: [viderat enim, quod ignoraverat, R. Schimeonem esse generum R. Pinchasi.] Et è lumine contenta in domo tua, prodibat lumen tenue & exiguum, [hic intelligitur R. Eleasar filius R. Schimeonis.] Idque promicabat foras & illuminabat totum mundum. [Sensus est; quod viderit & istum R. Eleasarem scripturam partes quasdam libri Sohar.] O beatam portionem tuam! Egredere filium! egredere! vade questum istam margaritam, quæ illuminat mundum: [i. e. abi in occursum R. Schimeoni, quem in visione video egredientem & specu suo.] nunc enim hora tibi favet. Hic exiit ab eo; cumque adstaret ut ingrederetur naviculam, ubi cum ipso erant duo viri; vidit duas aves [vel sub earum forma angelos] advenientes, & volitantes super mare. Emisit ergo vocem erga eas, dicens: O aves, aves, quæ circumvolitatis super mare, vidistisne locum ubi degat filius Jochai? Constatuque parum iterum dicebat: Aves, aves, abite & referete mihi responsum. Illæ volantes abibant, & pergentes per ulteriora maris profangebant viam suam; donec exiret [R. Schimeon cum filio suo & spelunca.] Tunc illæ aves redibant, & in mare uniuersarum tabella quadam erat, in qua scriptum erat, quod filius Jochai egressus sit de spelunca, ut & R. Eleasar filius ejus. Abiit ergo ad eum cumque inveniebant omnino mutatum, & corpus ejus plenum rubiginosis exulcerationibus. Flebatque cum eo dicens: Vae! quod ita videam te. Ille autem respondit: beatum me, quod ita videam me! nescim enim tam me videres, talium non fas est respici!

§. 4. Vixit autem hic R. Schimeon Jochaides ante & post excidium Hierosolymitanum, prout è variis locis hujus libri colligi potest: & quanta depreciditur de illius excellentia, inter alia etiam colligi potest ex historia illa de R. Chija, qui in visione cum vidisset dicitur post mortem ejus in Schola superna inter Sanctos & Angelos quam plurimos docentem; prout id legi potest col. Cremon. 23. Mant. f. 4. De morte, jus quoque infra narrabuntur plura in fine Synodi minoris. Quæ autem in vita sua egerit, passim produnt historie in fine Synopsicos Soharisticæ cumulate.

§. 5. Dubium tamen quibusdam exortum est, an etiam vera sint ista, quæ in Sohar traduntur, de Sapientia ipsius Cabbalistica; ex eo, quod in Talmudis Codice, ubi sæpe

דורותינו ננו טרין ולא ידע בדורותי כמה זרע חסין ואכלחטין בעפיתו וימא דר עאל
למחא אקברוה נחמה טבא אמר חתו בר נש דנא למא אמר ליה למיכל אמר
וממא אקברוה אמר חסין: לבתר אקברו ליה גרצין דלישוא בששוא טעם
מיניוהו אמר ואילין כמה אקברוה אמר חסין: לבתר אקברוה אמר חסין
מלכין דלישין ברכשא ומשחא: אמר ואילין כמה אקברוה אמר חסין
אנא סלמא דכל אילין דאנא אכול עקרא דכל רין ובגין הוה דערא מעוה
מלכא לא ידע ואחאבדו מנין: כך טאן דנקט כללא ולא ידע בכללו ערונן
דמתיין דפקן מרורו כללא עכ: vavim

Id est. Et in Libro Zeniutha didicimus; vavim supra & vavim infra, & omnia in unum recidunt. Quid est mysterium Libri? R. Schimeon dixit: Quinque capitula sunt, quæ continent Palatium magnum, & implent universam terram. Dixit R. Jehudah: Si ista continent, præstantiora sunt omnibus. Dixit R. Schimeon: ita est, respectu illius, qui intravit & exiit: sed respectu illius, qui non intravit & exiit, ita non est. [Huc quadrat simile] de homine quodam, qui habitabat in terra montana, & nihil sciebat de habitatoribus Urbium; seminabat enim triticum & comedebat triticum in granis suis. Die quodam cum intraret in urbem, apponebant ei panem similigineum. Ubi dicebat homo ille: Ad quid hoc? respondebant ei: ad comedendum. Et ille porro: & ex quo factum est? respondebant ei tritico. Deinde apponebant ei tortas oleo imbutas; quas cum gustaret, iterum interrogabat: Et hæc unde facta sunt? & respondebant ei tritico. Deinde ipsi apponebant ei placentas regias de pendo cum melle pinfitas & oleo. Et iterum interrogabat: & hæc unde facta sunt? & respondebant ei tritico. Tunc dicebat: Ego igitur Rex sum super hæc omnia, quia ego comedo fundamentum istorum omnium. Et propter hanc opinionem de deliciis regis nihil sciebat, quippe quæ ipsi erant, quasi non essent. Ita si quis adipiscitur Generalia, & tamen cognitionem non habet omnium deliciarum perceptibilem, quæ & Generalibus illis fortiuntur. Quæ verba egregie illustrantur à R. Moscheh Korduno in Libro Partes Rammomin Tractat. 27. cap. 1. fol. 190. col. 3. Et à R. Naphthali F. Jac. Elechan in præfat. in Librum Emek Hamelech fol. 4. col. 3. seqq.

Huic adijunxi Synodum magnam, quæ dicitur Idra rabba, & quia in Sectione מנש inferta est, alias quoque appellari solet מנש ארנא; Quia tractatus est Libri Zeniutha uberior explicatio; & reperitur in Editione Cremonensi & Lublinensi Parte tertia fol. 61. col. 242. & seqq. usque ad col. 273. fol. 69. Sed in Mantuana Parte tertia fol. 228. Et tertio addidi Synodum minorem, quæ dicitur Idra suta veletian מנש ארנא à sectione in quam inferta est; quæ est quasi cygnea cantio R. Schimeonis ben Jochai, & supplementum illorum, quæ in Idra magna nondum expressè satis tradita erant: ubi etiam mors ipsius describitur, hæc autem reperitur in Editionibus Cremonensi & Lublinensi Parte tertia fol. 120. à col. 557. usque ad col. 575. fol. 156. In Mantuana autem Parte 3. fol. 287. usque ad fol. 196. Deinde tractatus quosdam initiales superaddidi juxta Editionem Mantuanam, quam etiam secutus est R. Jizchak Lorjensis cum omnibus orientalibus. Et quia hæc ratione & tenebris in lucem revoco genuinos illos Tractatus R. Schimeonis ben Jochai, qui hæcenus à Christianis quasi ignorati fuerunt;

hinc

hinc meritò editio hæc à me vocatur Sohar restitutus, ob ordinem nimirum, non quidem temporis, nec Pentateuchi, sed doctrinæ restitutus: ut nimirum generalia sic præmittantur specialibus.

§. 10. Finis tandem Libri hujus quoque spectandus est: quem quidem R. Schimeon Jocheid nullum habuit alium, nisi ut doctrinam hanc Theologia Hebraica summam; quæ hæcenus ore tenus saltem propagata fuerat, pro posteritate conscriberet, meliorique methodo discipulis suis imprimeret. Sed quia toties in hoc Libro mentio quoque fit variorum apparitionum & præsertim Eliæ, qui etiam Christo Domino nostro apparuisse historia Evangelica perhibet: Deinde etiam animarum quarundam sanctarum; imò vocum è caelo auditarum, gestorumque miraculorum haud paucorum: quæ omnia tamen post Christi adventum in carnem evenisse traduntur, imò in ipso Christianismi propagandi proxismo. Hinc sæpe multumque dubius hæsi, utrum hæc fabulosa sint omnia, an verò parabolica; ad minimum pleraque, an verò prout circa eadem tempora Apollonium Thyanaum inter gentiles Christo opponebat Satanas; ita hunc Jocheidem simili apparatu eidem opposuerit inter Judæos? an verò tandem in certum quandam finem Deus ter sanctissimus dogmata hæc conscribi curaverit? Ubi quidem contra tres casus priores mihi occurrebat; partim doctrinæ hujus sanctitas & sublimitas; partim ejusdem ad explicandam scripturam Veteris & Novi Testamenti usus insignis; partim etiam, quod circa fabulosa & Satânica Deus preces non audiat; meas autem circa difficilia hæc tam sæpe cum stupore adaverit, quod in æternam Jesuque intercedentis gloriam de prædico. Adde quod etiam contra Christum in toto libro ne minimum quidem essutur, prout in recentioribus Judæorum scriptis plerumque fieri solet. Sciscitanti igitur respondebatur: Cum perfectio animæ partim versetur circa agenda, per Sophiam practicam, quæ consistat in actibus voluntatis; partim circa contemplanda per Theoreticam, quæ consistat in actibus intellectus: Jesum quidem ut Messiam contra omnem priorum temporum (partim inter gentiles per auxilium naturæ, partim inter Judæos per auxilium Legis & meditationum) usitatum methodum, novam introduxisse, pro perficienda in praxi animæ, viam, ut nempe homo, abnegatis viribus propriis, actus omnes edat per speciale Spiritus Sancti auxilium, ardentibus (ex vera propter magnum illud Sacrificium fœdusque Messianum in se excitata fide) ad Patrem suis precibus impetratum: in quem finem Sophiæ Hebræorum theoreticæ dogmata quoad hoc studium practicum in pauciora reduxerit prolegomena: eademque methodo propagatum etiam tum temporis fuisse & propagandum semper esse Christianissimum cum novi fœderis professionem. Quia autem Animæ, ratione voluntatis suæ hoc modo consummate, pro perficiendo etiam methodicè intellectu, non sufficerent paucula illa à Christo & Apostolis ex hac ipsa Hebræorum Theologia excerpta inque usum vitæ activæ accommodata theorematà; Deusque prævidisset, Christianos in hunc finem refugituros ad avia gentilium, quod tamen nullo modo consultum esset Christianismo, nisi relabi vellet tam in praxi quam in theoria, ad Meandros ex illis fontibus eriandos; hinc factum esse speciali illius providentia, ut quicquid Metaphysicum & Pneumaticum esset

8- esset in doctrina Hebræorum singulari istius Viri studio colligeretur; suo tempore, cum ultimata Christianismi instaret consummatio, inter exercitationes felicioris praxi animos cum Christi traditis in ordinem pro facilitanda Animæ contemplatione redigendum: Ita ut non alio opus sit studiosis istius Optices Telecopio. Et juxta hunc finem dimittendos esse: sines omnes secundarios alios; quò tandem in ultimo conspirent, qui sit De gloria & animæ perfectio.

§. II. Divisio porrò istius Libri fieri potest, in partes, tam internas quam externas. Partes internas voco illas, quæ simul in una Editione combinatæ sunt: Suntque primo textus Sohar propriè dictus, qui si reliqua additamenta separentur, usque adeo magnus non est: & propriè consistit in Relatione variorum Discipulorum R. Schimeonis Joachidæ cum Discipulis suis, & Discipulorum inter se & cum aliis.

Secundò דברי חיים seu Liber mysterii.
Tertiò רבנא דרבה seu Synodus magna.
Quartò דברי חיים seu Synodus parva; de quibus egimus supra.
Quintò דברי חיים seu Historia de Sene quodam, in Sectione Mischnæ, quæ agit de Levitatis mysterio & anima. Cremonens. Part. II. fol. 43. col. 169. Mantuan. Part. II. fol. 94. in fin.

Sexto ספר שו"ר seu Commentarius in Ruth. Cujus additamenta reperiuntur in Editione Cremon. Part. I. col. 61. 86. Part. III. col. 114. 114. 130. 174. 181. 184. 332. 330.

Septimò ספר הכבוד seu Liber Illustris quem composuit R. Nechonjah ben Hakkanah; & cujus excerpta inveniuntur in Editione Cremonens. Part. I. col. 76. 79. 82. 86. 88. 104. 110. 112. 121. 125. 127. 130. 137. 148. 185. 241. 461. Part. II. col. 145. 259. Part. III. col. 151. 176. 201. 333. qui textus etiam hinc exscripti & peculiari libello impressi reperiuntur.

Octavò תוספתא seu Additamentum cujus partes insertæ reperiuntur in eadem Editione Part. I. col. 83. 87. 145. 176. 188. 189. 203. 212. 259. 265. 295. 303. 318. 367. 371. 487. 513. Part. II. col. 48. 107. 110. 163. 238. 358. 426. Part. III. col. 50. 82. 97. 98. 117. 149. 155. 163. 177. 184. 186. 191. 193. 274. 311. 441.

Nonò ספר מלכות seu Pastor fidelis, per quem intelligitur Moses, qui apparuisse fertur R. Schimeoni Joachidæ cinque vel sic ea, quæ in Tractatu hoc reperiuntur. Excerpta autem ex hinc dispersa sunt locis sequentibus Part. I. col. 104. 126. 207. 211. 214. 247. 252. 343. 346. 378. 483. Part. II. col. 72. 165. 203. 181. 328. Part. III. col. 1. 26. 32. 42. 45. 47. 56. 57. 79. 112. 144. 147. 171. 187. 209. 214. 233. 235. 277. 289. 329. 331. 339. 343. 394. 400. 404. 408. 413. 422. 429. 430. 431. 432. 433. 444. 447. 451. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 466. 468. 472. 519. 534.

Decimò ספר השם seu Palatia, quæ tribus potissimum locis occurrunt Part. I. col. 116. Part. II. col. 358. & col. 438. Suntque descriptiones Paradisi & Inferni.

Undecimò ספר הכתר seu Arcana Legis, quæ carptim extant Part. I. col. 211. 258. 262. 370. Part. II. col. 259.

Duode-

Duodecimo ספר העולם seu Commentarius secretus, cujus partes extant Part. I. col. 257. 260. 261. 264. 265. 268. 269. 272. 273. 276. 296. 370.

Decimotertio ספר חרדים seu Arcana Arcanorum, quæ extant Part. II. col. 134. Ut nihil jam dicam de Tractatibus illis qui vocantur פקודות וקרא & similibus, quorum quidam etiam in editione Mantuana non extant.

Partes externas voco illas, quæ in aliis editionibus prioribus superadditæ sunt: ut sunt primò præter Tomum hunc magnum, תקוני חזק, sive supplementa Libri Sohar, quia sunt partes quædam in Tomo majore non comprehensæ; & vocari solent תקונים שנים, seu supplementa vetera; respectu recentiorum. In specie autem hoc in Tomo vox בראשית à R. Schimeone Joachide septuaginta modis exponitur; unde habet septuaginta capitula, quæ dicuntur תקונים: quibus adjecta sunt capitula adhuc undecim. Ipse liber autem impressus est Mantuæ anno 318. ut & Cracoviæ.

Secundò חרדים seu Sohar novus, in quo continentur ea, quæ in impressis exemplaribus Libri Sohar non extant. Ejusque partes sunt quatuor: 1. Ipse Textus Sohar, cui insertum multis in locis est Supplementum Tractatus ספר העולם, cujus pars aliqua etiam in Tomo magno continetur. 2. תקונים חרדים seu Supplementa nova. 3. חזק חרדים seu Expofitio in Canticum Canticorum ad Librum Sohar pertinens. Et 4. חרדים חרדים seu Expofitio in Threnos, ad Sohar pertinens. Et hisce partibus absolvuntur ea, quæ de Libro Sohar in manibus nostris versantur.

§. 12. Ut autem eodè commodius tractari queat studium difficillimi istius Libri, haud parum conducit, si cuidam ad manus sint libri sequentes impressi.

1. ספר דרך אמת, seu via veritatis: quæ sunt variz Lectiones in Librum Sohar juxta Editionem Mantuanam dispositæ.

2. Pro meliori intellectu difficiliorum quorundam vocabulorum libellus אמרי בינה: quamvis eisdem non in omnibus sit adhibenda fides; dirigitur autem juxta editionem Cremonensem.

3. Commentariolus extat in Partem primam Sohar, qui vocatur חזק חרדים, quasi splendoribus folis, qui sequitur editionem Mantuanam.

4. Haud inutile erit perlegere Librum פתח חרדים R. Moscheh, Kordueri, in quo quam plurimi textus Libri Sohar & Tikkunim explicantur: quamvis studium istius eo usque non ascendit quo pertigit R. Jizchak Lorjensis.

5. Valde conducit pervolvere Libellos Synopticos: quales sunt מקור חכמה, quæ est altera pars libri אמרי בינה. Item

6. ספר חרדים, cujus maximam partem Latinitate donatam hoc in Tomo exhibemus: Nec non

7. Libellum חרדים חרדים, cujus magnam partem inseruimus Apparatu nostro, Indici loco.

8. Tandem etiam ut dicta Biblica in Sohar & Tikkunim hinc inde explicata, commodius inveniri queant, non inutilis est libellus פתח עינים.

§. 13. Si quis autem habere potest Tractatus Manuscriptos R. Jizchak Lorjensis Germani,

Germani, conscriptos à R. Chajim Vital, & haut ita pridem ex oriente in has plagas al-
latos, quorum ibidem magnus adhuc extare dicitur numerus; illi demum lumen affulge-
bit longè majus. Totum autem opus vocatur **עץ חיים**, juxta Nomen Compilatoris;
quod variis tandem viis obtinui totum. Dividitur autem in Tomos potissimum sex;
quorum primus vocatur

אוצרות חיים (seu Thesauri Vitæ: cujus dissertationes sunt sequentes,

1. **הקדמה** Seu Praefatio in totum opus Arboris vitæ.
2. **ליקוט הקדמה**. Fragmentum Praefationis similis.
3. **הקדמה אחת גדולה**, Praefatio quædam magna.
4. **שער אדם קדמון** Tractatus de Adamo primo.
5. **דרוש עתיק** Dissertatio de Seniore.
6. **דרוש אריך אפן** Dissertatio de Macroprosofo.
7. **דרוש אבא ואבא** Dissertatio de Patre & Matre.
8. **שער רפח ניצוצין** Tractatus de 288 Scintillis.
9. **שער אורות ניצוצות וכלים** Tractatus de Luminibus, scintillis & Vasis.
10. **מוחן רקטבות וניקה וגדלות** De Cerebris status infantie & lactationis & adolescentie.

adolescentie.

11. **שער מוחן דצלים** Tractatus de Cerebris Imaginis.
12. **שער העיבור** Tractatus de statu imprægnationis.
13. **ענין עיבור דמוחן** De Imprægnatione Cerebrorum causa instituta.
14. **דרוש ישראל ורחל** Dissertatio de Israele & Rachele.
15. **שער ג' ריטין** Tractatus de tribus Capitis.
16. **שער אבוע** Tractatus de quatuor systematibus: Emanativo, creativo, forma-
tivo & factivo.

17. **ענין אור פנימי ואור מקף** De Luce interna & Luce ambiente.

18. **הפרש שבין אצילות ובין בריאה** De differentia, quæ est inter Emanationem & creationem.

19. **ענין אבוע** De natura quatuor mundorum.

20. **ענין ח' חסדויות** De septem Palatis Sectionis Pekude.

21. **ענין שם של מלך** De natura nominis quadraginta binaril.

Tomus Secundus vocatur **ספר דרושים** seu Liber Dissertationum, cujus Tracta-
tus sunt sequentes. Et quidem Libri ejus Primi

1. **המקובלים** ענין ב' הקדמות Opusculis Cabbalistarum.

2. **סדר אצילות בקצור מופלג** De ordine Emanationis tractatus synopticus.

3. **השתלשלות וס' דרך עגולים** Connexio decem Numerationum sub forma
Sphærarum.

4. **ענין פנים ואחור** De natura anteriorum & posteriorum.

5. **דרוש מנחה** Dissertatio de Accentibus Punctis, Apicibus & literis.

6. **בחיור חסדים** Expositio Hypotheses de Regibus.

7. **דרוש אבא דרוש א'** Dissertatio de Macroprosofo prima.

8. **ענין פרצוף אבא חלק ב'** De Natura Personæ Macroprosofi Pars secunda.

9. **דרוש אבא ואבא** Dissertatio de Patre & Matre.

10. **סדר בינה ותבונה על מכתת** Ordo Binali & Tebunah, seu Intelligentie
superioris & inferioris juxta debitam formam suam.

11. **שער זא וניקה** Tractatus de Microprosofo & uxore ejus.

12. **שער רפח ניצוצין** Tractatus de 288 Scintillis.

13. **ענין האורות ניצוצות וכלים** De luminibus, Scintillis & vasis.

14. **ענין זון על מכתתו** De Microprosofo & uxore ejus juxta formam suam
debitam.

15. **דרוש כולל כל בחינה זא וענין הנסירה** Dissertatio exponens totum
conceptum Microprosofi & naturam Dissectionis.

16. **דרוש אחר ופנים** Dissertatio de anteriori & posteriori;

18. **דרוש עיבור וניקה ומוחן** Dissertatio de embryonatu & statu lactandi &
cerebris.

17. **דרוש ג' בחינות שיש בכל עולמות והם אחר ואמצע ופנים** Dissertatio de
tribus conceptibus qui in omnibus mundis inveniuntur, & sunt posterius, medianum &
anterior.

19. **דרוש פנימיות וחיצוניות** Dissertatio de Interno & externo.

20. **דרוש פרטי עולמות כלם** Dissertatio de Particularibus omnium mundo-
rum.

Libri secundi.

21. **דרוש קליפות** Dissertatio de Corticibus. Pars prima & secunda.

22. **מרכבת יחזקאל** De Curru Jecheskielis.

23. **שער פנימי וחיצון** Tractatus de Interiore & exteriore.

24. **ענין צר טוב וצרות** De Concupiscentia bona & prava.

25. **שער מים נקבים** Tractatus de Aquis femininis.

26. **ענין הצלם באמיתות** De Imagine prout revera se habet.

27. **שער פרקי הצלם** Tractatus de Partibus Imaginis.

28. **שער ברמי עיבור ומוחן** Tractatus de Particularibus Embryonatus & Ce-
rebrorum.

Libri tertii.

29. **דרוש מעוט הירח** Tractatus de Diminutione Lunæ & Throno gloriæ.

30. **דרוש אבוע** Dissertatio de quatuor mundis.

31. **כיצור אצילות הנקרות בפרימות** De egressu punctorum in specie.

32. **דרוש משי ולא משי** Dissertatio de phasi, Attigit & non attigit.

33. **סדר בריאת המלכות ואקובה** De Creatione Regni & partibus ejus.

34. **שער הנבואה ורוח הקודש** Tractatus de Prophetia & Spiritu Sancto.

35. **סדר אנשים חבאים מסימא חוקא** De hominibus qui originem habent
de parte feminæ.

36. **ענין מוחן דקטטור** De Cerebris Infantie.

37. מִסְתֵּרִים שֶׁל הַשָּׁמַיִם מִסְתֵּרִים יוֹסֵף וְפָרְעֹה Mysteriorum Josephi & Pharaonis & somni Principum.

38. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Mysteriorum septem notionum quas habet Regnum.

39. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Mysteriorum dicti illius: Sex mille annos duraturus est mundus.

40. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Mysteriorum Nadabi & Abihu.

41. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De excellentia Adami protoplastae ante lapsum.

42. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De peccato Adami protoplastae.

43. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De quatuor Sapientibus ingressis in Paradisum.

44. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De nativitate Kaini & Hebelis.

45. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Quare Jecheskeel vocetur filius hominis.

46. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De gemella redundante Kaini & Hebelis.

Item de Kaino & Hebele, & Schetho & Moscheh, Zipporah, Jethrone & Aegyptio.

47. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De octodecim uxoris quas Regi ducere licuit.

48. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De dimissione Matris captis è nido pullis.

49. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De tribus mundis inferioribus, Creativo, Formativo & Factivo.

50. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Dissertatio de quatuor mundis.

51. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Tractatus Synopticus de quatuor mundis, necnon paradiso & inferno.

Tomus Tertius vocatur סֵפֶר מִסְתֵּרִים sive Opus de Meditationibus in precibus festorumque celebratione adhibendis, & dividitur in duas partes, quarum

Prima continet Tractatus sequentes.

1. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Praefatio Generalis.

2. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Praefatio specialis de Libro, quae dicitur Arbor Vitae.

3. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Tractatus de precibus.

4. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Tractatus de Benedictionibus.

5. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Meditatio super Benedictionibus.

6. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Tractatus de peniculis mentis.

7. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Tractatus de Phylacteriis.

8. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De loris & nodo phylacterii capitis.

9. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Tractatus de mundo Factivo, sive de meditationibus sub ingressum Synagoga necessarii.

10. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De Lectione Audi Israel.

11. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De mixtura suffitus.

12. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Repetitio posterior de Lectione Audi.

13. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De natura mixturae suffitus.

14. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Meditatio super mixtura suffitus.

15. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De pondere suffitus, cum annexis quibusdam.

16. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Explicatio mystica Traditionis R. Jischmael.

17. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Tractatus de Cantico Seraphico, Repetitio prima.

18. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Repetitio posterior in Tractatum de Cantico Seraphico.

19. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De commemoratione Sanctitatis Formulae, & aliis particularibus omnium commemorationum Sanctitatis, seu Cantici Seraphici.

20. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Tractatus Mundi Formativi, in quo primo occurrunt meditationes in Formulam & quidem Repetitio prior & posterior. Deinde & formularum sequentium explicationes; usque ad אֵלֶּיךָ בְּרוּךְ אַתָּה.

21. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Tractatus mundi Creativi, in quo occurrunt meditationes in formulas בְּרוּךְ אַתָּה & sequentes.

22. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Repetitio posterior de Lectione Audi, quam brevissime contrahit.

23. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Collectio Meditationum super Lectionem Audi.

24. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De Lectione Audi matutina.

25. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Funiculus mensurae; ubi agitur de Lectione Audi, in genere.

26. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De natura Aquarum feminarum.

27. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De Lectione Audi matutina, meditatio alia.

28. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Tractatus de mundo Creationis, super Textu אֵלֶּיךָ בְּרוּךְ אַתָּה.

29. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Tractatus de mundo Emanativo, sive de Stationariis.

30. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Explicatio mystica Benedictionis Patrum.

31. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Explicatio mystica Cantici Seraphici.

32. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Collectanea quaedam huc pertinentia.

33. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Explicatio mystica alia in Benedictionem Patrum.

34. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De genuflexione repetitio posterior.

35. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Meditatio super vocula Amen.

36. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De formula השיבנו è collectaneis; aliisque sequentibus.

37. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De precibus somni causa.

38. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת De Benedictione Sacerdotum.

39. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Explicatio mystica de Benedictione Sacerdotum, compendiosa.

40. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Meditatio alia in Benedictionem Sacerdotum.

41. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Mystica explicatio Confessionis Peccatorum.

42. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Explicatio mystica textus וְעָבֹר Exod. 34. v. 6.

43. מִסְתֵּרִים שֶׁבַּע מִלְּבוֹרֵת Meditatio in textum וְעָבֹר in compendiam redacta.

44. כוונת יז מדרות Meditation in tredecim Attributa.
 45. עיר כוונת ויעבור Ulterior meditatio intextum Attributa.
 46. שער יז מדרות הרחמים Tractatus de tredecim Attributis Miserationum Mi-
 seropropoli & textu Exod. 34. v. 6.

47. מדרות ברתא סוד ויעבור Repetitio secunda mysterii textus Exod. 34.
 v. 6.

48. כליהורר De Formula pro remissione peccatorum.
 49. כוונת נח: Meditatio super prolapsu in faciem; pluribus partibus constans.
 50. קריש אדר העמודה De Cantico Seraphico post stationem.
 51. שער הצבת ספר תורה Tractatus de productione Libri Legis.
 52. סת דהורר De Libro Legis diebus profestis producendo.
 53. סת דשבת בבוקר De Libro Legis die Sabbathi mane producendo.
 54. סת דמנחת השבת De Libro Legis precum Pomeridianarum.
 55. אשרי שקדים ובה לציון De formula אשרי, quæ dicitur ante formulam ובה
 Formulisque sequentibus.

56. לקושים Collectanea quædam.
 57. כדר קריאת התורה De ordine Legendi Librum Legis; cum variis meditationi-
 bus huc requisitis.

58. תפילת ערבית De precatatione vespertina.
 59. סדר קש שעל המטה De Lectione Audi ante decubitus.
 60. לקושים Collectanea de Somno, pollutione nocturna.
 61. סוד גרלגל בעודת אחים De revolutione eorum, qui adhuc vivunt.
 62. לקושים Collectanea alia de formulis quibusdam & de lectu.

Tonus quartus constituit Partem secundam de Meditationibus; & continet Tra-
 ctatus sequentes.

1. סדר הלכות שבת De ritibus Sabbathicis.
 2. סדר הטבילה Explicatio mystica de Baptismo; aliisque materiis ad Sabbathum
 pertinentibus.

3. תפילת מנחה בעש: De precibus pomeridianis vespere Sabbathi.
 4. תפילת ערבית של שבת Precatio vespertina Diei Sabbathi.
 5. סוד הקדוש של ליל שבת De Sanctificatione Noctis Sabbathicæ.
 6. ריני כסלה לאור הקדוש ודתי כעודה של ליל שבת De Lotione ma-
 nuum post consecrationem Sabbathi; & epulo noctis Sabbathicæ; item de copula ma-
 ritali noctis Sabbathicæ.

7. דיני תפילת יום שבת De Precibus diurnis Diei Sabbathi.
 8. תענית בשבת De jejuniis Diei Sabbathi.
 9. סעודה של שחרית De prandio Sabbathico.
 10. ריני תבילת מנחה שלשבת De Ritibus precum pomeridianarum Diei Sab-
 bathi.

11. מysterium exitus Sabbathi.
 12. מysterium limitis Sabbathici.
 13. מysterio mixtionis conclavium.
 14. סוד אסורי חג De prohibitis Diei festi.
 15. מysterium Neomeniz.
 16. מysterium Enceniorum.
 17. De die decima quinta Mensis Scherat.
 18. De festo Purim.
 19. מysterium Paschatos & Exitus ex Aegypto.
 20. Explicatio Narrationis Paschalis.
 21. מysterium Manipuli; & numerationis hebdomadam.
 22. מysterium diei septimæ Festi Paschatos.
 23. חג השבועה Festum Pentecostes.
 24. De intervallo inter diem 17. Mensis Tammuz & 9. Mensis Abh.
 25. כוונת טו יום ראשון Meditatio instituenda per quadraginta dies partim Julii,
 totiusque Augusti.
 26. ענין ראש השנה De Festo Novi Anni.
 27. כוונת התקיעות Meditatio Clangoris Tubæ.
 28. מysterium Tubæ.
 29. ענין יום הכפרים De Die Expiationis, cum annexis.
 30. כוונת חג הסוכות Meditatio super Festo Tabernaculorum.
 31. מysterium rami palmei & mali citrii, myrtique
 & filicis.
 32. ענין שמחת תורה De Gaudio Legis.
 33. Collectanea quædam de preparatione ad iter; item de Heptaeteride
 & Jubilæo, ut & de cultura agri & de Messè & similibus.

Tonus Quintus dicitur גרלגלים Seu de Revolutionibus; qui continet tres par-
 tes potissimum, quarum

1. dicitur ספר גרלגלים ראשון Liber revolutionum primus, quem latinitate & lo-
 matus, Operi huic in fine subnectimus.

2. dicitur ספר גרלגלים שני Liber revolutionum Secundus, cujus capitula sunt
 plurima.

3. Continet in se Tractatus sequentes.

(1.) פירוש על סכת ומשפטים Commentarius in Dissertationem Senis ejus-
 dam in Sohar Sectione Mischnatim; qui agit de revolutionibus & Leviratu atque simi-
 libus.

(2.) לקושי הגרלגלים Fragmenta quædam de Revolutionibus; & de Animæ sta-
 tibus aliis.

initio constitueram: non enim admisi hoc Nundinarum memet obruens terminus; id quæ vel refarciat, quicumque erit Indicis compilator, vel ipsa pervolentis diligentia. Commentarii in Tractatus initiales ultimò à me propósitos, partim desumpti sunt è libro Sohare Chammah, partim è Manuscriptis meis, quorum sphæratata, quæ in omnibus hisce Manuscriptis sunt innumera, in versione omnia correxì, superatis & hisce difficultatibus, per Dei gratiam.

§. 17. Appendicis autem loco Pneumaticam Cabbalisticam adjungo, cujus pars prior quæ agit de Angelis bonis & malis de quæ anima in genere: excerpta est è libro *מגילת נח* cujus autor est R. Abraham Cohen Irirah Hispanus: pars altera autem, quæ agit de Anima in specie, ejusque revolutionibus juxta mentem Hebræorum; traducta est à Manuscripto meo, quod in specie multò mihi constitit; & alias ad Opera Lorjensis pertinet, non tamen simul venditur. Hæc omnia enim ignorari non possunt ab iis, qui quomodocunque de conversione Judæorum cogitant.

§. 18. Et quia Editiones veteres Libri Sohâr jam vix amplius prostant præter Lublinensem, quæ vitiosissima est: imò etsi obtineatur, una tamen sine altera exiguum habet usum, præsertim propter allegationes ab aliis autoribus factas; quorum quidam allegant Editionem minorem Mantuanam, prout facit R. Jizchak Lorjain omnibus Scriptis suis, sic liber Sohare Chammah; eodemque modo & Pardes meus correctus & alii antiquiores: alii autem Editionem majorem Cremonensem & Lublinensem, ut faciunt Poloni plerique inter quos magno fervore tractatur studium istud Cabbalisticum & Sohâris, & recentiores alii plerique. Hinc editionem nunc paro totius Libri Sohâr in usum vulgatiorem, in qua

primò utraque editio conciliatur, ita ut utriusque folia suis locis inveniri queant, quod magno labore in meo Exemplari primum effeci, nunc autem communi Usui dedico.

secundò Editio instituitur secundum Exemplar Mantuanum industria singulari Cabbalisticæ cujusdam maximi correctum & multis millibus additionum auctum. Additis tertio Variis lectionibus totius libri Derech Emeth de quo supra.

quartò adduntur explicationes locorum difficultiorum libri Imre Binah.

quintò adjicietur Index materiæ è libro Ser Sahab, & fortè locorum Scripturæ.

sextò retinentur folia Editionis majoris Cremonensis.

septimò Correctio ipsa hujus Editionis quam accuratissimè instituitur operâ trium Rabbiorum singulariter in id incumbendum; quorum duo sunt Cabbalisticæ: superadditis tandem & mea revisione propria. Ut ita & hoc bono gaudere queat studiosus, quod multa pecunia inter sese coeuntur Judæi accuratores.

§. 19. Quod si igitur ista tibi ariserint, amice Lector, non tantum in Versione ipsius textus Sohârisitici lubens pergami; sed etiam Manuscripta mea quandoque publici juris faciam. Unde cognoscere poteris quanto studio, in te ferar, imò cum periculo propria sanitatis & vitæ meæ: ut de bonis & sumptibus nihil dicam. Nec deterri me passus

sum

sum cum circa initia Magistro meo jam senè, ejus nomen ob odium contribulium ejus retico, aliis sua laude haud privandum, duo morentur liberi; & mox totidem & mihi, quod ille in pœnam publicatæ hujus doctrinæ fieri interpretabatur. Nec deterreo tot non minùs domesticorum meorum, quam Amicorum undiqueque omnium monitis; hoc solo sine ut tibi serviam: ut nimirum rerum Hebraicarum cognitio non amplius versetur circa nuda Ritualia; nedum Grammaticalia: sed ut ad res ipsas accedatur, earumque cum phrasi & doctrina Novi fœderis fiat collatio; si fortè hoc etiam medio facilitari queat Judaicæ gentis ad fidem Jesu Messie conversio. In quem finem hic inferre volui Hypothesin aliquam, proponendorum Judæis convertendis: hypothesin inquam, qualem & Altronomi & Physici supponunt; quamque tum demum admitti jubent, si omnia phænomena per illam explicari queant; sic & hic. Sed cohibeor! Et profecto Ego quidem tenuitatis meæ quàm maximè mihi sum conscius, ut neutiquam comparari velim, cum magnis illis in his studiis Luminibus, quibus Academiæ nostrates hæcenus singulari Dei beneficio ad hæc effulserunt: Ego scilicet umbratilis, mei nominis non studiosus, nec prodecoro re magis & prout illis enitendum est circa minima, qui minimorum horologiorum sunt fabri automatarum: multa enim negligo; non elimo, non expolio; sed rudi crassique opera luci exponere non vereor. Revera autem ad hoc opus adactus sum, illudque quasi extorsum mihi est ab Editore. Unde veniam rogo, si ut canis festinans cæcos periculis: videbunt enim fortè, & oculos, ut spero, multis satis pandent. Sed illis potissimum, qui non illotis manibus huc accedent, i. e. qui citra præmissum studium vitæ prioris ad contemplativum hoc studiorum genus non aspirabunt. Frustra enim, eheu frustra ad summum istius montis culmen ascendere nituntur, qui cum sisyphæo affectum pravorum saxo mox iterum retrovoluti ad ima relabuntur. Frustra etiam ad lumen istud advolant, quibus Theoremata Scholarum gentilium adhuc occæcant oculos; cujusunque illa sint generis, five recentiorum industria prodita, [quæ ob solius naturæ ductum ab ethnicismi cæcitæ sese exculare non possunt, quamvis omnium sese gloriantur esse perspicacissimos;] sive ex antiquorum scriptis eruta. Et fortè non sine omine factum, quod signum illud cælestè, in quo Constantinus Magnus jubebatur gentilium superare, quatuor literas initiales Nominis mei expresse contineat. Fortè inquam labarum nunc erigitur idem; non quidem à me, sed à Te, ô lector strenue, cui via me saltem panditur ricolâ. Agedum igitur, non nostrum est opus, purgare arcam, sed illius, qui manu suâ ventilabrum tenet: ventilemus saltem ut ventilabra; probantes omnia; retinentes quod bonum est. Ego ut vides, hæc misisto saltem; tu eloquere; in foliis Dei nostri gloriam! Unum adhuc superaddo. Omnes quærunt quæ sit mea sententia? Ego hic iterum repeto, quod Tomo priore jam dixeram: me translatorum esse, non theticè rem proponere: sed zeteticè. Prout enim qui Philosopherum Scripta & qui Alcorani ediderunt, non eò ipso professi sunt Ethnicismum vel Muhammedismum; ita nec Ego totum Cabbalisticum, sed quatenus à Christo & Apostolis correctus est; multò minùs Judaismum.

§. 10. Hunc in finem & Apologix loco hic subnecto Dissertationem meam de Toleratione Judæorum inter Christianos; quam haud ita pridem conscribere jussus sum ex certa quadam, tum temporis enata occasione: Nam quamvis de populo Judaico ejusque susceptione in Republica Christianorum, nec non conversione tot jam tum extant scripta, ut is, qui plura de his in lucem edere conetur, videri queat mari aquam & ipsi soli lucem lucrari velle; videmus tamen hoc loco id usu venire, quod in cæteris non solum rebus Politicis; sed & vicissitudinibus naturalibus, cum Cometis, & id genus aliis; fieri solet. Hi enim licet non primâ vice appareant, sed jam pridem disquisitionem passi sint; attamen adhuc & quasi de novo aspicuntur & à variis variè dijudicantur. Ut igitur nationem hanc singularem paulo contemplerur accuratius, quam hæcenus factum, istam hic breviter diducemus questionem. Num Judæi inter Christianos tolerandi sint, nec ne? Antequam autem id fiat, primum ac benevolum rogamus Lectorem, ut in perlegendum callidum imitetur serpenterem, qui aquam ex fonte haustus venenum prius expuere dicitur, præconceptisque opinionibus paulisper carere velit, quò eò melius atque tranquillius veritatem discernere possit, in Dei gloriam & proximi salutem. Omnibus itaque hanc questionem circumstantiis rite atque exactè ponderatis, nemo non affirmativam amplectetur: cui nostræ thesibus brevibus jam subnectemus argumenta in utramque partem quàm diligentissimè conquisita; quæque tum ad statuminandam eam facere, tum ad confutandam ab adversa parte obijci quovis modo poterunt.

§. 21. Primum Argumentum, quod Thesin nostram confirmat, Judæos nempe inter Christianos esse tolerandos, desumptum est ab adiortatione Domini nostri Matth. 5. v. 43. seq. quæ ita se habet: *Andixistis quod dictum est: Diligite proximum tuum: & odio habebitis inimicum tuum. Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros: benefacite his, qui oderunt vos, & orate pro sedentibus & persequentibus vos, ut sitis filii Patris vestri, qui in cælis est: quia solum suum oritur facit super bonos & malos: & pluit super iustos & iniustos. Si enim diligitis eos, qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? Nonne & publicani hoc faciunt? Et si compleris fueritis fratres vestros tantum, quid eximium facitis? Nonne & publicani hoc faciunt? Estote ergo vos perfecti, sicut & Pater vester, qui in cælis est, perfectus est. Quod mandatum primo omnes concernit, doctrinæ Christi ejusque imitationi addictos, id quod non epilogus solum hujus orationis comprobatur Matth. 7. v. 24, 26. ubi Dominus: *Omnis, qui audit hæc mea verba &c.* similesque doctrinæ in illa oratione contentæ: sed & Lucas Evangelista c. 6. v. 27. qui ita Dominum introducit loquentem: *Sed vobis dico, qui hæc audistis: Diligite inimicos vestros &c.* Cui assentitur Apost. Paulus Rom. 12. v. 14. 20. *Benedicite persequentibus vos. Rerodecite, & nolite male dicere: Si quis esurierit inimicus tuus, esuriam illum: sitis, potum dabo: Hoc enim faciens, carbores ignis congeries super caput ejus: iusta Prov. 25. 21. Et Petrus 1. c. 9. Non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledictis, sed contrario benedicientibus: ut inquit in hoc vocati estis, ut bene dictionem hereditate possideatis. Secundo mandatum istud complatur omne genus proximi nostri, quovis modo damnum nobis inferentis: quod ipsum non solum Parabola de Samaritano, hosti suo Judæo misericordiam exhibente,**

Lus.

Luc. 10. v. 10, 33, 34. seq. sed & suo ipsius exemplo nos edocet Dominus pro *crucis gentibus* orans, Luc. 23. v. 34. Id quod pari modo & fecit Stephanus Actor. 7. v. 60. & Paulus 2. Cor. 4. v. 12. 13. dicens: *Maledicimur & benedicimur: persecutionem patimur, & sustinemus: blasphemamur & obsecramus.* Tertiò Dictum hoc respicit cunctos beneficiendi modos, à quibus beneficium illud, quod miser illi dissipatusque cæcus Judaicus à Christianis exigit, ne scilicet habitaculum ipsis donegetur, haut eximi potest. Sarcasice hic quidem nonnulli obijcient; hunc actum heroicum saltem esse, si quis inimicos suos amore prosequatur, ad hunc tamen non æquè omnes adstringi. Quibus hoc damus responsi: primò non sequi: A Æus est heroicus, Ergò non quilibet ad eum obligatur: Totus namque Christianismus in meris ejusmodi actibus heroicis consistit, qui zelo quodam ferventissimo, cum vera suarum virium abnegatione veterisque hominis mortificatione per solum Spiritus S. auxilium, & vera fide fusil ad Patrem precibus propter Christum impetratum, sunt peragendi: [quare & in Reges nos unxit Servator noster Apo. 1. v. 6.] Et nihilominus quilibet istos adimplere tenetur sub pœna inobedientiæ. Secundò; postò, non autem concessio, aliquem ibi exemptum esse; talis tamen actus laudabilis omnino est, & præmio non cariturus; unde præ cæteris quilibet Magistratus Christianus operam dare deberet, ut illum observet. Si quis porro obijcerit, cavendum ne amor erga inimicos eousque extendatur, ut sub hoc prætextu Judæorum conniveatur blasphemis: Is sciat (1) Judæos in cultu suo formalis cuiusdam blasphemiz nunquam esse convictos, ut ex sequentibus patet, (2) Demus, hunc vel illum Judæorum adversus Christum ejusque Ecclesiam blasphemias evomere; hi tamen hoc Christianorum beneficio emendari, atque ut illis benedicant, induci poterunt, etià à Propheta sic moniti. Magistratus insuper (3) Christianus potestatem habet, in delinquentes ac blasphemantes iustâ pœnâ animadvertendi, nec opus est ut insons fontis culpam ferat. Cum præsertim (4) tolerandi & modesta instructione, quoad ejus fieri potest, corrigendi essent, licet universi blasphemarent, id quod Paulus sibi ac Apostolis attribuit, dicens 1. Cor. 4. 13, *Blasphemantibus illis, precibus ac obsecrationibus non inharemus.* Ex quibus omnibus clarissimè elucet, quod ob generale præceptum Christi Domini nostri, Judæi & possint & debeant tolerari.

§. 22. Ratio secunda cur Magistratus Christianus populum Judaicum tolerare debeat, innititur præcepto Paulino Gal. 6. v. 9, 10. *Bonum autem facientes non desatigemur: tempore enim suo metemus non desatiamus. Ergò dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes; maxime autem ad domesticos fidei.* Quod mandatum Dei tam manifestum est, ut nihil ipsi obijci possit. Quoniam scilicet obstricti sumus, ut benefaciamus omnibus, etiam infidelibus, & à nostra fide alienis.

§. 23. Expressis hinc mandatis accedit tertiò, quod in Novo Testamento nullibi sit interdictum, ne Judæos suscipiamus, illique nobis cohabitent. Unde hunc in modum argumentamur: Quod nec à Christo nec à Apostolis uspiam, sive diserte sive illative rectum legimus, id in Christiani Magistratus libertate meritò positum est, citraque

conscientiæ rationem agere liceat. Minorem facile quis subsumet. Objectiones quoque, quæ hic opponi queant, infra suo loco constanter elidemus.

§. 24. Ex Veteri quoque Testamento quartum nunc argumentum nobis sese offert, & quidem ev. 12. Pl. 59. qui vaticinium est de Messia, sub cujus persona David hunc psalmum in persecutores suos Judæos composuit; prout communis omnium interpretum fert sententia: Verba à Propheta expressa hæc sunt: *Ne occidas eos, ne quando obliviscatur provaticinium meum. Disperge illos in virtute tua.* Hic si quis excipiat, non necessarium hoc provaticinium habendum, statimque in hodiernis Judæos applicandum: ejusdem tamen implerionem hodie in dispersis miserè & sub gravissima Dei pœna gementibus Judæis tam clare cernere licet, ut sicut alia Scripturæ vaticinia ex implerione judicantur: ita & hic jure meritoque colligi possit, id quod nunc contingit, eò loco prædictum & quasi ob oculos nobis positum esse. Quod ipsum egregiè confirmat Augustinus in hunc Psalmum; qui suò loco evolvi potest. Et quamvis secundo hic, quidam regere velint: Exinde, quod Judæi non sint trucidandi, non statim probari, illis habitacula esse concedenda: dari quippe tertium, videlicet ut agantur in exilium: Responsio tamen est: illos jam tum in exilio degere à patria sua exclusos, pressos, afflictos atque in servitutem redactos; inter Christianos licet habitent; id quod & ipsi pro exilio habent, sequè exules esse lamentantur, quamdiu lux non restituti sunt patriæ, inque libertatem asserti & sub proprio habitantes magistratu. Et quòdnam quæso, essent pellendi, ubi majorem sustineant calamitatem; eò quod loca inculta vix reperiantur amplius, quæ colli queant nisi forsitan mittantur in Indiam occidentalem; quò tamen etiam jamjam dicuntur commigrasse: vel planè in loca inculta atque deserta relegentur, quod tamen idem esset ac si interficerentur. Et quamvis (3) 14. versus hujus Psalmi dicat: *Consume eas in ira, consume & non sint amplius.* Hæc tamen ita sunt intelligenda, ne superioribus antecessentibus contrarietur; unde id ab interpretibus haud immerito ad conditionis dignitatisque suæ abolitionem restringitur.

§. 25. Quintum nobis argumentum erit, quod & in Veteri Testamento Israelitis à Deo fuerit permissum, extraneos nec suæ religioni addictos tolerare atque commercia cum illis instituire; quò faciunt dicta quædam, ut Deut. 14. 21. *Quicquid morticinium est, ne vescamini ex eo: peregrino qui intra portas tuas est, da, ut comedat, aut vende alienigenæ, quia tu populus sanctus DOMINI Dei tui es.* Deut. 15. v. 23. *Cui debetur aliquid ab amico vel proximo, ac fratre suo, repetere non poteris: quia annuus remissionis est DOMINI.* A peregrino & advena exigis, à fratre vero repetendi non habetis potestatem. Deut. 23. v. 19, 20. *Non fœnerabis fratri tuo ad usuram pecuniâ, nec fruges nec quamlibet aliam rem, quæ fœnus exerceri solet: sed alieno fratri autem tuo absque usura id, quod indiget, commodabis.* Deut. 23. 48. Verba maledictionis hæc continent. *Advena qui tecum versatur in terra, ascendet super te: eritque sublimior, supra, supra, tu autem descendes, & eris inferior, infra, infra.* Exod. 22. 9. 21. Advenam non contristabis neque opprimes eum: advenam enim

enim & ipsi fuistis in terra Egypti. Exod. 23. v. 9. *Peregrino molestus non eris. Scitis enim advenarum animas, quia & ipsi peregrini fuistis in terra Egypti,* Lev. 19. v. 10. *Neque in vinea tua racemos, & grana decidentia, congregabis: sed pauperibus & peregrinis carpenda dimittes. Ego DOMINUS Deus vestester.* Ut sicco jam pede prætereamus plura ejus generis dicta, nimirum: Jerem. 7. v. 5. 6. cap. 22. v. 3. Zach. 7. v. 10. Mal. 3. v. 5. Deut. 10. v. 18. cap. 1. v. 14. 17. 18. 19, 20. 21. Ex quibus omnibus sic concludimus. Si Lex ipsa in Veteri Testamento non prohibuit tolerare à religione sua alienos; utique & Christianis hodiernum liberum est tolerare homines Christianam Religionem haud amplexos. Cætera per se subsumi possunt.

§. 26. Sextum argumentum exemplis fidelium Veteris Testamenti, qui partim sæcudum præputiatis inierunt, partim habitandi locum iis concesserunt eeu subjugatis. De Isaac memoria proditum est Gen. 26. v. 31. quod cum Abimelecho Rege Philistinorum sæcus pepigerit, in ejusdemque regione aliquandiu commoratus fuerit. De Josua quoque & Principibus populi Israëlitis Jos. 9. v. 15-17. perhibetur, eos Gibeonitis licet paganis & incircumcisis domicilia penes se non denegasse, eosque ad findendum lingua, aquamque portandam tam domi quam in æde sacra adhibuisse, 1. Chron. 19. v. 6-13. traditur: Davidem in Gentilium urbibus Syriæ ad Idumææ præfidia collocasse, easque sibi subditas ad circumcissionem nullatenus compulisse. Salomo quoque 1. Reg. 5. v. 2. 6. 12. fertur cum Hiram incircumciso Tyriorum Rege sæcus pepigerit, atque Sidonios allophylos pariter servis suis in Templo extruendo ad junxisse; subque eo etiam utriusque nationis naves interram Ophir simul navigarunt, 1. Reg. 9. v. 25. Quod si isti salva hoc fecere conscientia: Christiano quis exprobraret magistratui, si Judæos sibi habeat subjeçtos, & incolas; mentemque ipsorum incredulam in melius dirigat?

§. 27. Ut autem ad novi quoque Testamenti exempla descendamus, quæ nobis septimum suppeditant argumentum; sileamus jam, primos Christianos haud exiguo temporis intervallo Judaicis usos fuisse ritibus, ita ut Templum frequentarent, Actor. 2. v. 46. cap. 3. v. 1. Sanguinis atque suffocatorum esum interdicent, Actor. 15. v. 29. Circumcisionem observarent cap. 16. v. 3. vota persolverent & sese purificarent oblati hostiis ac capillis abasis, cap. 21. v. 20-26. Quin etiam quod DEUS ipse ter maximus Johanni Theologo in Theatro omni ex parte juxta veteres ritus Judaicos instructo Apocalypsin visionesque representarit, Apoc. v. 8. cap. 8. v. 3. ap. v. 2. 5. 6. solumque nobis præponamus Apostoli Pauli exemplum; considerantes, quid ipse de Judæis senserit, de illisque sentire præcepit in Epist. ad Rom. c. 9. v. 1-5. Ubi verba sunt: *Veritatem dico in Christo Jesu, non mentior, testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu Sancto: quoniam tristitia mihi magna est, & continuus dolor cordis meo.* Optabam enim ego ipse anathema (ita ut vilissimus omnium atque repudiatissimus sim, æque ac miserii illi abjectique peccatores, qui segregati sunt,) à Christo (ejusque Ecclesia) pro fratribus meis (Judæis adhauc infidelibus, qui sunt cognati mei secundum carnem) & profapiam

si scilicet hæc ratione Christo adduci possint;) *qui sunt Israhelita*, (ex Israhæle sancto illo & Deo singulariter dilecto viro oriundi:) *quorum adoptio est* (siliij quorum Dei vocantur Deut. 14. v. 1. Exod. 4. v. 22. Jerem. 31. v. 20.) & *gloria* (Hebræis Schechicah quæ in arca fœderis super Cherubim sese manifestabat. 1. Sam. 4. v. 21. 22. Psal. 26. v. 8. Hebr. 9. v. 5.) & *fœdera* (circumcisionis Gen. 17. v. 10. & sanguinis asperisionis Exod. 24. 8.) & *legis latro* (à Deo ipso in monte Sinai facta Exod. 19. 20. c. 20. 1. Deut. 4. 32.) & *cultus* (eò planè modo ac ritu, quem Deus ipse præscriperat;) & *promissa*, (tam variz benedictionis Lev. 26. v. 3-12. Deut. 28. v. 1-14.) *quorum* (etiam) *paires sunt* (nempe Abraham, Isaac & Jacob Exod. 3. v. 13. 16. cap. 4. v. 13. 5. &c.) & *ex quibus* (modo descriptis) *Israhelitis etiam) CHRISTUS* (exortus est atque prognatus;) *secundum carnem, qui est* (juxta Divinam suam naturam) *super omnia DEVS benedictus in secula seculorum, Amen!* Quæ verba sequenti scite includi possunt Syllogismo: Ille populus, cujus dolore Apostolus tam alte tangitur, quemque adeo effert, & ob cujus conversionem tanta sustinere sperneder, inter Christianos merito est tolerandus. Hic autem Judæi infideles ac nondum conversi, tunc temporis hisce nostris multo pejores, Evangelium quippe non odio tantum habentes, sed & persequentes. Ergo &c.

§. 28. Et de hisce porro loquitur Paulus Rom. 10. v. 1. 2. *Fratres, beneplacitum cordis mei, & obsecratio ad DEUM pro Israhel est in salutem. Testimonium enim perhibeo illis, quod emulationem quidem DEI habent, sed non secundum scientiam.* Hæc octavi argumenti loco esse possunt: Illi enim, quorum salus exoptatur, & pro quibus oramus, quin penes quoque habitent, quid obstat?

§. 29. Ut autem Apostolico huic argumento & ulterius insistantus, ad ea quoque accedimus, quæ cap. 10. v. 18. 19. 20. sibi metipsis ad objectionem illam respondet, quomodo nempe Judæi in universum omnes sint convertendi, cum tamen non ubivis terrarum, quâ habitant Judæi, Evangelium sit prædicatum. Sed dico: inquit: *Nunquid non audiverunt? Equidem in omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ et tæba eorum. Dico autem: Nunquid Israhel non cognovit?* (Contrarium docerebit experientia, cum & Deus in veteri jam tum Instrumento vaticinatus sit eos hæc cognituros. Nam) *primis* (in omnium Prophetarum) *Moses dixit:* (Deut. 32. v. 21.) *Ego in emulationem vos adducam in non (à me selecta) gentes: in gentes (olim) insipientes in emulationem vos mitem.* (quod ad parem vestri amorem ac benedictionem annuntiamini.) Ex quibus verbis sequens fuit argumentum. Illos, quos Deus vult in emulationem abduci, inter Christianos habitare, eorumque exemplo oculos habere oportet, ut Prophetia Divina adimpleri queat. Pluribus id ipsum corroborat cap. 11. v. 11. seq. *Dico ergo: Nunquid (ideo) offensus sum, ut caderent (& in casu persisterent)? Absit. Sed illorum lapsu salus est gentibus* (illis nimirum verbum spernentibus hoc inter Ethnicos percrebuit ac divulgatum est. Cui accedit, quod illi forte si numerus ex ipsis conversorum nimium excrevisset, Ethnicos ad communionem suam haud admisissent, nisi circumcissioni ac legi fide subjecissent: à quo tamen non pauci Ethnicorum valde abhorrebant: unde Providentiâ Divinâ ita prospectum est, ut istorum numerus Judæos superaverit, / ut illi (Judæi) hos æmula-

æmularentur. Quod si ergo lapsus illorum mundi (ac Ethnicorum) sum divitiarum (& causa, ut tot Christiani inter ipsos sint.) & eorum diminutio (inter conversos Christianos) divitiarum (ac multitudo) gentium; quantò magis plenitudo eorum? (Et quot Ethnici Judæorum doctrinâ ac vitâ ad Christianismum informari ac commoveri possent?) *Vobis enim dico gentibus: quamdiu quidæ ego sum gentium Apostolus, ministerium meum honorifico, (merito) quod prædicabo, quam plurimos Gentium meâ industria ad Christianam vitam esse promotos: si quomodo ad æmulandum provocem carnem meam* (Judæos secundum eam mihi cognatos) : & *salvos faciam aliquos ex illis.* Hæc sunt ipsissima Apostoli verba. Quæ quilibet Christianus in vitâ suâ imitanda sibi proponere, & zelò quodam divino; tum demum Judæos auxiliante Spiritu Sancto ad æmulandum provocare poterit, cum juxta se habitent, suæque bona opera adspiciant, de quibus Pater cœlestis glorificari queat.

§. 30. Pergit autem Apostolus & Rom. 11. v. 15. quæ verba decimum nobis faciant Argumentum: *Si enim eorum* (Judæorum scilicet ob suam ipsorum culpam facta) *rejectionis mundi (& Ethnicorum) reconciliatio est,* (Cum ista Judæorum rejectio occasionem dedit, ut gentes cum Deo fuerint reconciliatæ,) *quid erit assumptio* (illorum repndiationem hominum;) *nisi vita ex mortuis?* (quod ineffabile parit gaudium, æque ac si mortuus reviviscat.) Exinde hic nobis nascitur Syllogismus: Illi quorum assumptio ejusmodi incomparabile affert gaudium, ad eandem assumptionem omni studio promovendi, eaque de causâ ipsis domicilia penes se deneganda non sunt: Tales autem sunt Judæi nondum converti; qui obinde utique tolerandi, quemadmodum eosdem Deus tolerat, pro quibus etiam lætæ nobis fundendæ sunt preces.

§. 31. Ex uberrimo isto textûs hujus Apostolici fonte, nostræ huic materiæ accommodatissimo, undecimum quoque hauriamus argumentum: quod in sequentibus consiluit verbis. Rom. 11. v. 16. seq. *Quod si primæ* (i. e. illa de singulis Judæorum panificis juxta Dei mandata Num. 15. v. 20. separanda placentia;) *sanctæ sunt* (nullaque impuritate adspersæ, & ad escam aptæ) & *massa*: (reliquum scilicet deintâ placentâ purum esse poterit.) Quibus verbis Apostolus id indicaturus est, quoniam primi Judæorum sub auspicio novi Testamenti Deo placere, ut sanctificentur; nec reliquos cuj anathemarejiciendos, sed bono usui destinandos esse: quod minime fieri poterit, si de loco in locum pellantur.

§. 32. Subjunctæ Apostolus Rom. 11. v. 16. *Et si radix sancta, & rami.* (i. e. Cum Deus radicem Judæicæ stirpis Abrahamem ex gentibus & ab idolo atria vocare, suoque officio apparare poterit, extremos etiam ramos, videlicet sub finem viventes infideles Judæos ab infidelitate sua convertere, in suumque cultum quem novum præcipit scædes, sanctificare poterit. Quæ cum se ita habeant; æquum utique est, ut ejusmodi hominibus domicilia inter nos concedantur, nihilque non tentetur, quod ad finem istam perducere queant. Hoc duodecimum nostrum est argumentum.

§. 33. Decimum tertium nobis subministrant subsequentiæ hujus capitis verba vers. 17-24. ubi Apostolus hanc materiam prolixius diducit, dicendo: *Quod si aliqui ex ra-*

mis fracti sunt. (Hoc est, si quidam Judæorum a fide Abrahami abiecti: *in autem* & ethnicæ cum oleaster esset (ac propè bonam oleam, fideles nempe Veteris Testamenti progenitales), *inseruitur in illis* (æque ac si surculi quidam oleastri, penes oleam positi, in bonam istam insectantur, inflexoque modò eidem inserantur, & cerâ illâ, coalescentes foliaque sua emittentes ab oleastro demum rescuntur, bonæ oleæ soli relictæ. Ita enim ethnici institui stirpi fidei Abrahami: & participædici (fidei toties in Abrahamo de prædicatæ, atque ad imitationem omnibus sanctis propositz); & pinguedinis oleastri es, (Spiritus scilicet unctionis: noli gloriari adversus ramos & spernere, expellere, ejicere contractos, punitos illos peregrinos noli.) *Quod si gloriaris* (& superbiis dominio tuo in illos, scias), *non tunc adicem portas, sed radice*, (id est, Patriarchas nihil tibi acceptum referre, te autem illis illorumque posteris multum.) *Dissergo: Fracti sunt rami, ut ego inserar. Bene: propter* (suam) *incredulitatem fracti sunt; in autem* (hactenus) *fide* (in arbore) *stas: noli superbè de te sentire, (nec vim inferas contractis; sed time: Si enim DEUS naturalibus ramis non perperit, ne fortè nec tibi parcat, (si contractis ramis arroganter insultat, & ita in infidelitatem prolaberis.) Vide ergò bonitatem & severitatem DEI: in eis quidem, qui ceciderunt, severitatem: ut te autem bonitatem, si permanseris in bonitate, (& eandem, quam Pater cælestis bonitatem erga lapsos peccatores fide tuâ exercueris) Alioquin & tu excideris. Sed & illi, si non permanserint in incredulitate, inserentur. Potens est enim DEUS iterum inserere illos. Nam si & in ex naturalis excisus es oleastro, & contra naturam inseritus es in bonam oleam: quanto magis hi (rami) qui secundum naturam inserentur sua olea? Quæ verba Apostoli aded clara sunt, ut non opus sit, Syllogismum ex illis formare; & spes est, quælibet Magistratum Christianum verbo hocce Divino commotum iri, quò debita humilitate id curet, ne naturales illi rami ab oleâ penitus abiciantur, sed propius admoveantur; imò tandem omnino reinserantur.*

§. 34. Apostolicam hanc doctrinam primitiva Ecclesia omni studio observavit, & quamvis Judæi adversus Christianos magnam sæpe excitavit persecutionem; hi tamen illis apud Magistratus æquæquam propterea detraxerunt, neque odium ipsi consciverunt; sed illos cohabitantes (unde binæ istæ religiones à persecutionibus pro una eademque habitæ eandem sæpe sustinere persecutionem) circa Religionem placidissimam illis dedere informationem, satis superque id comprobante colloquio Justinii Martyris cum Judæo Tryphone. Qui medus primitivæ Ecclesiæ decimum quartum nobis argumentum exhibet.

§. 35. Nunc ex Verbo DEI atque Sanctorum exemplis circa hanc rem satis instructis, perlegendam quoque est ad jus primò naturæ, quod nostræ etiam parti adimplatur; [unde decimum quintum ducimus argumentum,] cum jubet, ut id, quod nobis fieri velimus, aliis quoque faciamus; sive ut, quod bene aliis nobis fecerint, illis retalemus. Merito igitur memoriâ recolamus, multa milia Christianorum primitivæ Christianæ Ecclesiæ seculis inter Judæos, & præter ipsorum inter ethnicos degisse;

non attento, quod multa DEO ita permittente, interea persecutiones subreperint. Considerandum etiam, quod fortè & nos vel alii Christiani à DEO captivitate Turcicâ sive Tartaricâ propter peccata nostra plecti possimus: adeoque vel ex hoc miserrimam peregrinorum exilium conditionem expendere, solatiique expertes ejusmodi homines in calamitate sua initium tractare discamus. Ipso quoque lumine naturæ edocuemur, cæcis hominibus, quales Judæos jure vocamus, in cæcitate sua majorem afflictionem haud addendam, sed illos benignè in viam rectam ducendos esse. Imò quamvis poneremus illos mente captos; lege tamen naturæ juberetur, ejusmodi homines ex commiseratione non in durum ejicere exilium, sed eorum curam sub proba inspectione gerere, illisque occasionem nocendi demere. Quod ipsum jure Gentium quoque confirmari exemplisque comprobari posset, alienigenas ubivis ferè locorum susceptos & pæcem colentes toleratos fuisse.

§. 36. Decimum sextum hinc damus argumentum, quod nec jus Civile commune ulli eos ejicere jubeat, sive susceptionem eorum prohibeat; quin potius in commodum illorum nonnulla passim constituat. Exempli gratia, quod (1.) Arcadius & Honorius illis concedant, ut diebus Sabbathi aliorumque festorum, quo cultus sui reverentiam servant, nemo ex illis vel facere aliquid cogatur, vel ulla ex parte conveniatur. l. 13. C. de Judæis & Cœlicolis. Similiter (2.) quod Honorius & Theodosius ipsis permittant, cunctos suos retinere ritus, modo id fiat citra contentum Christianæ Legis. l. 11. C. eod. (3.) Quod Valentinianus & Valens militibus in ipsorum Synagogas seu religiosorum loca habitationum veluti hospitii merito irruere interdiciant. l. 4. ibid. (4.) Quod Arcadius & Honorius ipsis proprio jure suo sub certis quibusdam arbitris uti permittant, & iudicibus Christianis, casu dato, eorum sententias, exequi mandent. l. 8. ibid. Nec minus (5.) mercium suarum æliminationem illis relinquunt. l. 9. ib. Publicum quoque (6.) ediderint mandatum, ut nullus tanquam Judæus, cum sit innocens obteratur, nec contumelie exponatur, multò minus eorum Synagoge vel habitacula concrementur vel perperam sine ulla ratione lædantur: & ut si quis sceleribus implicitus sit, idcirco tamen iudiciorum vigor jurisque publici tutela observetur, ne quisquam sibi ipsi permittat ultionem. l. 14. ibid. (7.) Quod Theodosius & Valentinianus Primates illis cedant, qui in utriusque Palæstinæ Synædriis, aliisque provinciis ipsis præsent. l. 17. ibid. (8.) Quod Constitutio quoque Honorii ac Theodosii extet, ne ullus Christianorum Judæis quietè degentibus nihilque tentantibus turbulentum legibus contrarium audeat manus inferre religionis auctoritate abusus, sub pœna satis severa. l. 6. Cod. de paganis. (8.) Quod Imperator Justinianus illis Scripturam sacram quavis lingua legendam concesserit, modò in lingua Græca versione ne uterentur alia quam LXX. Interpretum & Aquilæ. Novell. 146. c. 1.

§. 36. Decimum septimum Argumentum è Jure Canonico petitur, quo Judæi à communi inter nos vita nullatenus excluduntur, sed potius ad eandem recipiuntur: quem in finem Gregorius l. 11. ep. 13. c. 3. qui sincera dist. 45. expresse pronunciat, Judæi omnes festivitates suas, sicut hactenus ipsi & patres ipsorum per longa colentes retrò

tempora tenerent, liberam habeant observandi, celebrandique licentiam. Conferantur &c. et si Judæos, 13. extra de Judæis pr. &c. Judæis Extra de Testibus. f. Unde in nullo unquam Concilio conclusum legimus, Judæos esse exterminandos, aut societate excludendos; sed potius in Concilio Meldensi sub Sergio II. Anno 845. communis omnium sententia fuit, ut erga Judæos à Christianis Principibus ac cæteris omnibus Dei fidelibus, tam clericis quam laicis, vitis sive fœminis sacrorum Canonum & antiquorum Regum atque legum jura serventur. Eodem modo in Concilio Lateranensi III. Oecumenico Anno 1179. imperante Frederico I. sub Alexandro III. celebrato, Canon extat: Judæi ad baptismum non sunt compellendi, sed si voluerint, absque calumnia Christiani efficiantur. Nullus etiam eos sine judicio vulnerare vel occidere, vel eis res suas auferre, vel eorum solennitates perturbare præsumat. Similisque Canon reperitur in Concilio Turonensi ap. Bochell. Decret. Eccl. Gall. l. 1. c. 13.

§. 37. Ne autem quis existimet ejusmodi jura publicis postmodum constitutionibus Imperialibus esse antiquata; decimum octavum jam argumentum proferamus ex Jure Publico, ubi à Doctoribus unanimiter statuitur, Judæos cives esse Romanos. Reinking. de regim. secul. lib. 2. c. 2. c. 3. & si Imperium quid statuit pro subditis suis, subditorum nomine Judæos quoque comprehendit Schvvan. obs. Cam. 67. in f. Myñ. f. obs. 6. Schütz de statu Rei Rom. 2. d. 1. ubi. 18. c. Hinc Imperator Carolus IV. in Aurea Bulla c. 9. §. 2. Electoribus potestatem tradit, Judæos suscipiendi; quod justam non Electoribus solum, sed omnibus Regalia possidentibus, hodie competit. Id quod ordinatione Politica de an. 1548. Tit. de Judæis diserte sancitur. Cui omnino similis est Constitutio Politica de anno 1577. tit. 10. Et quia Judæi in Romano Imperio haud habentur pro peregrinis, sed pro subditis ejusdem; hinc à Jurisperitis communiter statuitur, iniquum esse, si illi ex urbibus ac regionibus, ubi habitandi jus semel adepti sunt, & quiete atque legibus conformiter vivunt, proferantur. Natta Consil. 620. n. 22. Becht in tract. de securitat. & silv. cond. 2. th. 29. usque ad 103. Alexand. Conf. 99. n. 14. vol. 6. & consil. 11. n. 23. vol. 7. Daniel Otton. in Discurs. de Jure publ. c. 19. p. 666. seqq. Thom. Michael de Jurisdic. concl. 43. in f. Franc. Becc. Conf. 84. n. 3. 4. 5. 6. 7. 8. Ubi pluribus docetur, Magistratum quemdam absque peccato Judæos eicere non posse. si nempe pacem & tranquillitatem loci non turbent; verum obstringi ut eos amet, ad minimum in quantum homines sunt; imò ut elemosinas illis in indigentis susceperet. Hoc pertinet mandatum quoddam Camera Imperialis de 18. Sept. 1551. contra Senatum Neuhusensem, cum Judæum quemdam Joachimum Farber ante in clientelam susceptum, urbe suâ excedere jussisset. Ruland. part. 3. de Commissar. l. 7. c. 3. n. 5. Videatur Kumelin. ad Auream Bull. part. I. dissert. 8. th. 18. p. 127.

§. 38. Decimum nonum argumentum superstruere possumus auctoritati plurium eximiorum Theologorum omnium Religionum: inter quos sunt Thom. 2. 2. quæst. 10. art. 11. Alexand. Alenf. Summa par. 2. 179. 180. Vincent. Belucens. specul. doctr. l. 10.

l. 10. c. 38. Lombard p. 38. 56. Becanus Manual. l. 5. c. 18. p. 729. n. 23. seq. Lutherus quoque Tom. 2. Jenens. in lib. Jesum Christum Judæum esse natum. Et quamvis Tomo octavo Jenens. ferè contrarium asserere videatur; tamen si scopum Lutheri ibidem intimius contemplerur, sensus hoc locò ita restringendus est: quod nimirum, si detestandæ Judæorum blasphemiae ac usuræ intolerabiles cohiberi non possint, melius sit si penitus exterminentur. Vid. Biedenbach. Conf. Theolog. Tom. 1. p. 2. p. 410. Luc. Osiander in cap. 11. Rom. Gelsnerus in Psal. 59. Mylius in cap. 11. Rom. Arcularius Tom. 1. Disput. Marburg disp. 51. thes. 34. Frid. Balduinus in Examine Apolog. Casparis Schoppij c. 7. Helvicus Syllemat. Controvers. Judaic. Elencho Judæor. 8. Hutteus L. Car. 32. q. 6. p. 1037. Gerhard. Tom. 6. th. 223. Loc. Com. ar. de Magistr. Polit. p. 890. seq. Academiæ Jenensis Theologi in Consilio de anno 1611. Facultas Theolog. Academiæ Francof. ad Oderam in Conf. de anno 1613. ap. Dedekennum vol. 2. part. 2. p. 139. seqq. Müllerus in Rabbini. nism. p. 1385. seqq. & alii plures; & inter Autores Reformatæ Religionis, Peter Cunz de Republ. Hebr. l. 1. c. 18. Altingius Probl. Practic. probl. 21. Hottinger. Theol. Philol. l. 1. c. 1. f. 2. q. 1. p. 9. Hornbek. de convine. & convertend. Judæis prolegom. §. 15. 17. Hisee Theologis adjungantur Jurisconsulti, Baldus vol. 2. conf. 315 316. Rolandus à Valle vol. 3. Conf. 25. Georgius Theodorus integro Tractatu de jure & statu Judæorum in Republ. Christianorum, & plures alii, quorum mentionem partim supra jam fecimus.

§. 39. Quibus omnibus non pauci hæc nostræ ætate Magistratus Christiani more gerunt, apud quos hic populus receptus est; & notatu in super dignum est, Romanum Pontificem ipsum in urbe suâ primaria Roma libertatem habitandi ac securitatem inhunc usque diem illis indulgere. Videatur Pontificale Romanum fol. 47. & L'auth. du Discours Politique de l'état de Rome fol. 119. Eandem semper invenere protectionem Judæi sub Imperatorib. S. Rom. Imperii, Regibusque Bohemiac & Poloniæ; ut & plurimis Electoribus atque Principibus S. R. Imperii; nec non sub Republica Venetorum, atque locis quibusdam confederatis Provinciarum, quibus accedunt Urbes quædam celebres, Hamburgum, Francofurtum, Wormatia. Quæ Exempla vigesimum præbent argumentum, quod nempe conscientiam aut Christianissimum id non lædat, si Judæi excipiantur aut tolerantur.

§. 40. Vigessimum primum argumentum desumimus ab inconvenientibus ac absurditatibus, quæ ex proscriptione eorum, & si prosus excluderentur pronascerent. Etenim (1) vaticinis de eorum conversione quomodo eunquæ illa explicentur, cessarent omnia; siquidem à Turcis ac Ethnicis nullam de Christo informationem expectare possunt: qui enim in Christum crederent, de quo nihil audirent, & quomodo audirent absque prædicatione? juxta Paulum Rom. 10. 14. (2) Si à Christianis planè non perferrentur, major illis quasi porrigeretur occasio hac ratione sub infidelibus atrociora in

Christum ejusque confessores emittendi convicia; à quibus tamen sub Christianis vel absterrentur, vel saltem propterea peniuntur. (3) Captivitas illorum hac prosligatione in incredulorum loca non exasperetur, sed mitigaretur, siquidem à Saracenis liberè excipiuntur, nec perinde ut à Christianis onerantur: unde poenam incredulitatis suæ ibidem quasi plane non sentiunt. & multò minùs per eandem ad veram commoveretur fides; quæ tamen à Christianis haud absque fructu ipsis proponi, illique incredulitatis suæ hoc modo ad minimum convinci, si non omnino ad conversionem perducì possunt. (4) Si Judæi prorsus inter Christianos non essent tolerandi, dicendum, illos aut in universum omnes manifestos atque criminosos esse maleficos vitæque indignos; aut à Deo totaliter ac finaliter repudiatos. Neutrum tamen dici potest; reperiuntur enim & inter illos quàm plurimi quoad externa honestam ducentes vitam, quæ à Magistratu politico criminaliter pleci nonquit; Nec Deus illos prorsus repudiavit, teste Paulo Rom. II. v. 1. *Nunquid DEUS repudiavit populum suum? Absit. Nam & ego Israhelita sum, & ex semine Abraham. de tribu Benjamin; non repulit DEUS plebem suam, quam præsumit.* Si itaque à DEO non planè sint repulsi, licet ob detestandum in Christum facinus temporali (prout quatenus infideles quoque aternà) poenà severè satismulcentur; cur igitur nos Christiani adeo simus inclementes, qui illos planè proferibant? (5) Inter infideles citius, quàm apud Christianos imperitiores quosdam ad suam seducere possunt fidem, eosque sic ad conversionem ineptiores reddere. (6) Cum certum sit, Judæos prosligatione non emendari, imprudenter fieret, si quod isti committunt, potius illo loco quàm hoc permittere velint: imitati rusticos nonnullos, qui rabidum canem, quem includere ac curare debuissent, ex pago suo abigunt, inque vicinia quam apud se videre malunt.

§. 41. Tandem usus quoque spectandus est, quem Christiani à populo Judaico hauserunt hæcenus, quique etiamnum ab illis oritur inter Christianos degentibus, & hæc utilitates, Religionem propriè concernentes, tanquam vigesimum secundum pro nobis argumentum allegabimus: (1) autem perpetuum hi vivumque exemplum rigorissimæ justitiæ divinæ præbent, ad emendationem vitæ longè utilissimum, ut ita præ metu, nec in parem incidamus poenam, ad veram pietatem, quæ pro pudor! admodum rara est, cò magis instigemur. Quemadmodum enim DEUS Sanctissimus inter alia & hanc ob causam ethnicos sub populo Israhelico in terra Canaan superstitēs esse voluit, qui nimirum propter Idololatram suam Israhelitis subjeçti essent, ut hi ob severam hanc servitutis poenam de Idololatriæ sumam, Idololatram cò magis abominarentur: sic procul dubio Deus justissimus Judæos relinquit inter Christianos, quò illorum exemptò sapere discant. (2) Nobis Christianis Scriptura S. Veteris Testamenti, in lingua originali Hebraica, unà cum Paraphrasi Chaldaica, quæ pluribus in locis vaticinia de MESSIA egregiè explanat, summà judæici illius cœtus industria in hunc usque diem immutata & illibata servata est. Ipsi enim eloquia DEI

DEI suæ concedita, testante Paulo Rom. 3. 2. Quantò autem labore, quantave curâ illorum id factum sit, Mafora beneficiò exponit Joh. Buxtorffius in Tiberiadæ sua I. Commentario Misoretæ per totum. Quod beneficium fuit tantum est, ut vel propter illud solum sustentatio necessaria, ni ingrati esse velinus, illis debeat: perinde ut & Ptolomæus Philadelphus Egypti Rex; cùm Veteris Testamenti Codicem in Linguam Græcam eidem transferri curasset Judaica Natio, non libertatem modo in terra Egyptiaca habendi atque mercaturam exercendi, verum multas insuper immunitates eidem concessit quondam. Quod beneficium etiam Patres agnovere, adversus ethnicos id allegando, quo hi convincerentur Libros Scripturæ à Christianis haud esse confiscos. Deque his videri potest Augustin. in lib. de doctr. Christ. & in Psal. 59. Imò huc etiam spectat & probè notandum est, quod omni semine munia Ecclesiastica nec non forma divini cultus universa ex Ecclesia Judaica originem suam habeant, ut id prolixius demonstrari possit: (3) Quæ inde emanat utilitas hæc est, quod lingua Chaldaica ut & Hebraica minori ab illis negotio quàm in Academiis nostratibus addisci queat, cujus beneficiò non sacra solum oracula utilis pervolvi, sed & libri illorum proprii perflustrari, & ex illis argumenta ad illorum conversionem maxime proficua colligi possunt: ut nihil jam dicam de variis temporum, locorum, rituum, cæterarumque antiquitatum circumstantiis ad meliorem ipsius quoque Novi Testamenti intellectum usumque facientibus, quæ omnes aliunde addisci nequeunt. Et hæc ipsa lingua vii tor insignes, utpote Origenes, Hieronymus, Raymundus, Martinus, Petrus Galatinus, Reuchlinus, Riccius, Picus Mirandulanus, Scaligeri, Drusus, Münsterus, Buxtorffii, Fagius, Hutterus, Arias Montanus, Hottingerus, L'Empereur, Volsin, Cunzeus, Boetram, Sheringamus, Lightfootius atque alii non sibi modo ipsam comparare immortalem; sed & Ecclesiæ Christianæ hanc accenderunt lucem, qua nobis adhuc, hæc quidem in parte, frui concessum est. Nec prætermittenda censemus verba illa Clarissimi Buxtorffii, cum in præfatione Lexici sui Talmudici circa hanc rem sic inquit: Nequaquam, quod multi somniant, ita jam à Christianis interpretibus exhausti sunt illi fontes, ut nil sit posterorum diligentæ & solertiæ relictum. Plura certè adhuc restant quàm prostant, sint modo, qui eos adire velint & possint. (4) Et hanc nobis præbent utilitatem Judæi, quod illi non intermicitur nobis sint memores non sanctissimi DEI consilii de nostrâ redemptione, prout & de vitâ, morte ac passione DOMINI ac Servatoris nostri JESU CHRISTI. Hinc Bernhardus: Non sunt persequendi Judæi, non sunt trucidandi, sed non effugandi quidem, vivi quidam apices sunt, representantes Dominicam passionem, &c. Propter hoc dispersi sunt in omnes regiones, ut dum justas tanti facinoris poenas luunt, testes sint nostræ redemptionis epist. 32. (5) diceremus utilitatem hanc, ut Doctores Christiani à multis non necessariis, arrogantibus, atque rixosis inter semetipsos altercationibus ac scriptis desistere, manusque invicem conferre, atque sic unita vi legitimæ & appropriatæ methodo conversionem miserorum isto-

cum hominum aggeri & possint & debeant: de quo inferius plura. (6) Et in hoc ostenditur utilitas, ut Christiani, cum certissimum sit pietatem suam, scandalosamque vitam omnem offendiculum Judæis convertendis ponere maximum, in id incumbant sedulo, quod vestigiis Christi cō præstius insistant, veraque & sincera pietate testificentur, doctrinam reperiri nullam, quæ perinde ac Christiana veram doceat Sanctitatem, neque ullam aliam esse viam, quæ ad unionem cum DEO perducatur, nec in ulla alia Religionetam certa & efficacia extare auxilia gratiæ, per continuata ardentissimis precibus fidei exercitia à Patre propter Christum impetranda, quàm in Christiana: quod ipsum profectò longè certius atque efficacius esset medium Judæos convertendi, quàm conciones ac disputationes aliquoquæ omnes. Equè ut sanctissima Christianorum vita in primitivâ Ecclesiâ aded ad convertendos Ethnicos fuit proficua, ut Imperator Julianus Apostata non efficaciori methodo Ethnicos à Christianismo, advocari posse existimaverit, quàm si eosdem ad talem, vel moraliter saltem perducere posset vitam, qualem Christiani præ se ferrent; quò id, quod in aliis admirarentur, familiare fieret sibi met ipsis.

§. 42. Vigessimum tertium subministrant argumentum utilitates quædam Politicæ, rem publicam saltem ejusque incrementum spectantes; quamvis in istas vel minima fieri debeat reflexio. Primo enim hæc ignotum est Politicis, crescentibus subditis, crescere quoque commoda Reipublicæ, quod satis testantur loca quævis Italie, Belgii, ac Germaniæ populosiora: cò quod hoc ipso non collectæ solum tam ordinariæ quam extraordinariæ; prout & tributa, vectigalia, aliique redditus magistratuum augentur, sed & opificia atque metectura in universum, prout experientia docet satis, floreat, imò omnium quasi statuum conditio ob majorem consumptionem per importanda & exportanda melior reddatur. Secundo in specie per exemplum Judæorum, qui ob paupertatem suam ut plurimum indultis ac laboriosi sunt, quique in pane lucrando sedulitate sua formicas reserunt, & ne unicum quidem nummum inutiliter profundendo omnemque vestimentorum luxum vitando, parsimoniz ac sobrietati student, & inde magnas sæpè divitias corradunt, exteri quoque subditi ad similem diligentiam, parsimoniam & sobrietatem excitari possunt, ne quemlibet teruncium, quem lucrantur, gule statim litent, ut ignaviz, ut sæpius fieri solet, toto sese dedant. Satis etenim præcipuis in urbibus celebrioribus, ubi major est civium frequentia, quotidie per experientiam edoceatur, quâ ratione inter artifices, opificesque ac mercatores alter alteri calcar addat, quo ipso inter ingenuos alter alterum in statu suo sanè magis promovet quàm impedit. Ut sicò jam pede prætereamus specialia illa pseudopoliticorum quorundam commoda, quod scilicet necessitate exigente magnam sæpè pecunie summam subministrant Judæi; quod & Judæus si criminis cuiusdam reus sit, multis puniti queat majori; quod hi plura etiam offerant munera, & quæ sunt alia similia, quæ à Magistratu Christiano cui timor Domini summa lex est, meritò ceu sordidiora omnino negliguntur.

§. 43. Unde ad ultimum jam accingimur argumentum: quod (24) est spes nempe conversionis hujus populi, certissimè sanè & clarissimè S. Scripturæ nixa vaticiniis. Et quia conversio hæc vel est specialis, nimirum hujus vel illius saltem individui, adeoque pauciorum quorundam; vel generalior, quæ universalis dici possit: de illa primò sciendum est, fœdus illud, quod DEUS pepigit cum Abrahamo non proisus esse abrogatum, de quo Genes. 17. v. 7. *Et statui paktum meum inter me & te, & inter semen tuum post te in generationibus suis sedere sempiterno: ut sis Deus tuus & semini tui post te.* Quo cum consentit Petrus Act. 2. v. 39. dicens: *Jobis enim facta est promissio & filiis vestris:* atque David Psal. 89. v. 21, 29, 30, 36. *Inveni David servum meum. In æternum servabo illi misericordiam meam: & testamentum meum fidei ipsi: & ponam in seculum seculum semen ejus, & thronus ejus sicut dies celi. Semel juravi per sanctitatem meam, si Davidi mentiar: semen ejus in æternum manebit. Et thronus ejus, sicut sol in conspectu meo, & sicut luna firmabitur in æternum: & testis in nubibus fidelis.* Ex quibus dictis Doctores Ecclesiæ semper id colligere, Judæos non penitus esse repudiatos, sed nullo non tempore ad finem usque mundi quosdam conversum iri. Quæ cūm ita sint, nec DEUS Ipse ter maximus illos simul omnes à regno celorum vitæque æternæ penitus exclusit, qui nos igitur eosdem à colubitatione Christianorum omnimodo separare velimus ac possimus? Porro si aliqui semper ex Judæis sive hoc sive illo tempore converti debent, necesse omnino est, ut id hæc per media vel consueta & ordinaria, vel per inconsueta & extraordinaria. Si hoc quemadmodum nimirum Paulus est conversus; tunc sanè admodum conducere, ut Judæi tum temporis inter Christianos habitarent, quo per eximium hoc miraculum tot etiam horum converterentur, quot per miraculosas quasdam olim factas conversiones in primitivâ Ecclesiâ ex Judæis convertebantur. Sin verò per media ordinaria, qualia sunt prædicatio verbi Divini, exempla piorum & similia institui debet illorum conversio, tunc utique etiam requiritur, ut inter Christianos tolerentur Judæi. Quare cū incertum sit, quos DEUS hic vel illic tunc vel nunc, quod ipsius est beneplacitum, convertet, cò sanè magis patienter ferendi, & ad conversionem præparandi sunt; præsertim quod Christi sit voluntas, ut Zizania una cum tritico ad tempus messis usque crescere sinamus. Matth. 13, 30. Restant autem vaticinia adhuc alia, majorem longè ac illustriorem promittentia conversionem; ut Hos. 3. 4. *Quia dies multos sedebunt filii Israël sine Rege, & sine Principe & sine sacrificio, & sine statua, & sine ephod, & sine theophoro; & post hæc revertentur filii Israël & quarent Dominum Deum suum & David Regem suum (i. e. Messiam juxta interpretationem Chaldæorum) & reverenter colent Dominum & bonitatem ejus, in novissimo die-rum.* Item Lev. 26. v. 44, 45. *Atamen etiam cum erunt in terra hostili, non penitus abiciam eos, neque sic abominabor, ut consumantur & irritum faciam pactum meum cum eis: ego enim sum DOMINUS DEUS eorum, & recordabor fœderis mei pristinæ, quando eduxi eos de terra Egypti, in conspectu gentium, ut essent DEUS*

eorum; Ego DOMINUS DEUS. Et Deut. 4. 31. Quia DEUS misericors DOMINUS tuus est; non deseret te, nec omnino debet te, neque obliviscetur pacti, in quo juravit patribus tuis. Deinde & Jerem. 30. v. 9. vaticinium extat de extremo tempore, cum dicitur: Sed servient DOMINO DEO suo & David Regi suo, quem suscitabo eis. Idem c. 31. v. 1. quod ad novissima tempora applicant tum Christiani tum Judæi, ubi dicitur: In tempore illo, dicit DOMINUS, ero DEUS universis cognationibus Israël, & ipsi servient mihi in populum. Et v. 10. Audite verbum DOMINI gentes, & annunciate in insulis, quæ præcui sunt, & dicite: Qui dispersi sunt Israël, congregabit eum: & custodiet eum sicut pastor gregem suum. Ezech. 37. 21. seqq. Hac dicit DOMINUS DEUS: Ecce ego assumam filios Israël de medio gentium, ad quas abierunt, & congregabo eos undique, & adducam eos in terram suam. Et faciam eos in gentem unam: in terra in montibus Israël, & Rex unus eris omnibus imparans: & non erunt ultra duæ gentes, nec videbunt amplius in duo Regna. Neque polluentur ultra Idoli sui & abominationibus suis, & tunc tibi inquit aditus suis: & salvi eos faciam de universis sedibus suis, in quibus peccaverunt, & emundabo eos: & erunt mihi populus, & ego ero eis DEUS. Et servus meus David Rex super eos, & pastor unus erit omnium eorum: In iudiciis meis ambulabunt, & mandata mea custodiant, & facient ea. Præcipuus autem ac clarissimus locus circa hanc materiam continetur Rom. 11. v. 25. seqq. Nolo enim vos ignorare, fratres, mysterium hoc, (quod si igitur mysterium est, prophetiam sanè denotat specialiore, nec de vulgari quadam conversione intelligi potest;) [ne sitis intra vos ipsi elato animi,] quia tunc ex parte contigit in Israël (populo Israëlito), donec plenitudo gentium intraret, & sic (tum demum) omnis Israël salvis fieret. Sicut scriptum est: (Esa. 59. 20.) Veniet ex Sion, qui eripiat & avertat impietatem a Jacob. (Esa. 27. 9.) Et hoc illis à me factum est, quod ablatum sit peccata eorum. Secundum Evangelium quidem (vestri sunt) inimici propter vos: (ut citra circumfessionem vos in sedes DEI recipiamini:) secundum electionem autem, (quod DEUS hunc præ cæteris sibi populum elegerit, sunt illi) charissimi, propter Patres. Sine penitentia enim sunt dona & vocatio DEI (quod absque conditione absolute illos in populum assumserit, hæc addita promissione, illos nunquam prorsus deletum iri Jerem. 4. 27. cap. 5. v. 18. cap. 15. v. 11. cap. 30. v. 11. cap. 26. v. 28. Ezech. 20. v. 17. quamvis præcepta sua transgrediantur; quæ incomparabilia sunt charismata, & vocatio in populum specialem, qualis nulli contigit populo amplius. Si autem certis sub conditionibus illos suscepisset, tantisper scilicet, eritis populus meus, quamdiu præcepta mea non transgrediamini; tunc pactum hoc semel initum conditione ab illis neglecta posset antiquare: sub qua conditione ethnici in sedes novum vocati fuerunt, ad quod in Oriente etiam frequentissimus fuit accessus, ubi tamen integræ jam nationes sunt deletæ, earumque locum infideles occuparunt.) Sicut enim aliquando & vobis non credidistis DEO: nunc autem misericordiam consecuti estis (per) & propter incredulitatem illorum: ita & isti nunc non credunt (per) & propter vestram misericordiam; ita tamen ut & ipsi aliquando misericordiam consecuti sint, (quæ est æternatio DEI) DEUS enim omnes in incredulitatem conclusit (permisit; primò quidem Ethni-

Ethnicos, nunc & Judæos,) ut omnino misereatur. O altitudo divitiarum Sapientie & Scientie DEI! quam incomprehensibilia sunt judicia (pœnarum) ejus, & investigabiles viæ ejus (commiserandi?)

Et certe, si gesta hujus populi singularemque ejus indolem examinemus, ultrò patet, DEUM, utpote qui singulari illos modo semper tractavit, singulare quid & illis adhuc reservasse. Nunquam enim legimus populum quendam toties ac tam procul per terras dissipatum, & suam tamen distincte semper asservasse nationem atque cultum divinum, nec aliis sese immiscuisse. Est populus per omnes provincias regni tui dispersus, & inter populos divisus, & leges eorum alia sunt, quam omnium populorum: dixit Haman Regi Assuero. Esth. 3. 8. Populus solus habitabit & inter gentes non reputabitur, vaticinante Bileam. Num. 33. 9. Quæ cuncta Patres merito sollicitos effecere; ut Bernhardus Epist. 322. dicat: Convertentur tamen ad vespem, & in tempore erit respectus eorum.

Ad quam conversionem multum conferre possent Christiani, si (1) quilibet ab omni scandalo tam verbis quam factis dato sibi studiosè caveret; maledictionemque illam DOMINI accuratius perpenderet, dicentis: *Va mundo & scandalis.* Matth. 18. 7. Nec non verba S. Apostoli 1. Cor. 9. v. 19. *Nam cum liber essem ex omnibus, omnium me servum feci, ut plures lucrificerem.* Es factus sum Judæis tanquam Judæus, ut Judæos lucrarer. *Hui, qui sub lege sunt (profelytis) quasi sub lege essem, cum ipse non essem sub lege, ne eos, qui sub lege erant, lucrificarem.* (2) Si non fere ubivis ad eam vexarentur & exagitantur, telleres luforias ab ipsis petendo, lardum illis affigendo, eosdem subannendo, aliisque injuriis afficiendo. (3) Si tum publicè tum privatim preces pro istis fierent crebriores ac efficaciores. (4) Si doctores id potissimum studii genus excolerent, quomodo Judæi tractandi sint, perinde ut olim religiosi Ordinis prædicatores, qualis fuit Raymundus à penna forti, ejusque successores, inter quos & Raymundus Martini in Arragonia ac Castilia negotium hoc haud infelici sanè successu aggressi fuerunt, quod fieri posset, si (5) vulgatam illorum linguam Germano-Hebræo-Chaldaeam discerent: (6) eorum religionem totam atque antiquitates omnes examissim scirent; (7) deinde à propriis eorum fundamentis ac principiis cum illis colloquio instituerent; facultatem Judæis dantes interrogandi, suæque dubia movendi: quæ dehinc modestè, sobriè ac solide essent solvenda. (8) Si docti illi viri præ cæteris sanctiorem ducent vitam, illisque discrimen inter verum atque internum, & inter externum falsumque & debitum fructibus carentem Christianismum dextrè proponerent; ut & (9) in conventibus eorum illo ipso Judæis usitato idiomate crebrò concionarentur; (10) Si libros eederent Hebræico aut mixto isto vulgato idiomate, pro captu Judæorum: (11) Si novi Testamenti libri vel saltem Historici in dictum venterentur idioma, & typis Hebræicis imprimerentur, quò ad legendum ea commoveri possent. (12) Si adigerentur ut liberos suos saltem legendi scribendique causa mitterent in Scholas no-

stras Germanicas & Latinas, quod postmodum utiles Christianorum libros, vel curiositatibus ergo, legrent. Et quæ plura his similia media excogitari possent. Hæc itaque sunt argumenta ac rationes, quæ quolibet Magistratum Christianum commovere possunt, ad receptandos tutandosque Judæos.

§. 44. Quibus nunc expensis, descendendum quoque est ad objectiones, quæ hic produci possunt, ut appareat, an illæ tanti sint ponderis, prout à quibusdam exaggerari solent. Primum etenim Judæi in Christum ejusque doctrinam, regnum atque populum varias cruciatur dicuntur blasphemias & convitia, quo ipso proinde indignos se omnino reddant, concessâ alioquin libertate. Cui respondendum. (1) Non omnia blasphemias esse, quæ ipsis imputantur; imò omnia nec illa, quæ ipsis ab adversariis suis obijciuntur, legitimè esse probata; cum non contemnendas etiam Apologias in medium proferant, adde quod causa tota in foro legitimo secundum rigorem processus nunquam examinata, multo minus sententia contra illos lata sit, quod tamen ante relegationis eorum omnimodæque expulsiōnis poenam utique fieri debuisse. (2) Blasphemias non ab omnibus publice, sed forte clam à nonnullis proferri, qui idcirco puniendi. (3) & inter Christianos reperiri blasphemos, imò & atheos, qui tamen omnes extirpari nequeant: (4) illos per indignam illam, quam à Christianis patiuntur tractationem, ad easdem adigi; cum cæteroquin religio sua obstringat ad observandum mandatum illud divinum Jerem. 29. 7. *Quærite pacem civitatis, ad quam transmigra- vos feci: & orate pro ea ad DOMINUM: quia in pace illius eris pax vobis.* (5) Male dicta eorum privata ac clandestina, jam nihil esse novi, sed eadem quamdiu Christianismus est, jam durasse; & populum tamen hunc ad exemplum DEI, qui eos tolerat, semper esse toleratum. (6) Cæcitati eorum atque ignorantie, zeloque pro Gloria Divina hæc omnia esse ascribenda, pro illisque orandum, æque ac Christus fecit dicenti Luc. 23. v. 34. *Pater dimitte illis: non enim sciunt, quid faciunt.* Atque Stephanus Act. 7. v. 60. *Domine, ne statuas illis hoc peccatum.* Nec non Petrus Act. 3. v. 17. *Et nunc fratres scio, quia per ignorantiam fecistis, sicut & principes vestri. Penitentiam igitur & convertimini.* (7) Velamen istud remotum sit, cum ad DEUM fuerint conversi. 2. Cor. 3. v. 16.

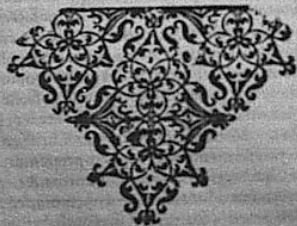
§. 45. Secundò adducitur dictum Pauli 2. Cor. 6. v. 14. *Nalite iugum ducere cum infidelibus.* Et Johannis 2. epist. 10. *Si quis venit ad vos, & hanc doctrinam non afferat, nolite recipere eum in domum, nec Ave ei dixeritis.* Ad quod 80. (1) utrumque dictum illud velle, ne ejusmodi homines sequamur, aut prava eorum vita ac doctrinæ participare esse debeamus. (2) Scipsum explicat Apostolus 1. Cor. 5. v. 9. *Ne commisceamini fornicariis.* Non atque de fornicariis hujus mundi (extra Ecclesiam constitutis) accipi volo, aut avaris aut rapacibus aut idolis servientibus, alioquin delusisset de hoc mundo existit. Unde (3) concessum omnino est cum illis quoad vitam externam ac negotia communia conversari.

§. 46. Tertio opponunt, Christianos undique, ubi illis cohabitant, maxima à Judæis pati damna, dum (1.) impudentiores seducant, (2.) in proditorem, insidelitatem atque perjuriam proni sint; (3.) subditos fraude, (4.) usuris, (5.) pignorum retentione, (6.) mercimoniorum suppressione enervent: (7.) furto ablata cōsumant vel receptent, & similia his plura. Quæ distinctè sunt pericula stranda ac diluenda. Et (1.) quidem, Christianos ad Judaicam commovere fidem, in jure civili illis sub poenâ capitali prohibitum est. L. 17. 6. de Jud. quare cum ob metum tantæ poenæ haud immerito absterreantur, seductio quidem hoc in casu tantoperè non est metuenda: quin etiam severa inspectione malo huic facili inveniri potest remedium. (2.) Ob proditorem, furum, perjurum, ceteraque crimina publica Judæi longè durius plecentur ac Christiani; quæ etiam cuncta auctoritate magistratuum publica facillime, prout solet, cohiberi possunt. (3.) Adversus fraudem, à quâ tamen & ceteri mercatores Christiani haud sunt alieni, in omnibus constitutionibus Imperialibus & ordinationibus politicis leges sancitæ sunt, quarum transgressio à Magistratu Judæis non condonanda. Ad (4.) (5.) & (7.) contra Judæorum usuras in Recessibus Imperii, & in specie de anno 1530. tit. de Judæis, eorumque usuris. 1548. eod. tit. 1577. ibid. 1576. circa finem Recessus: nec non de pignoribus, rebusque furtivis expressæ extant constitutiones, contra quæ Judæus impune haud delinquet. Ad (6.) victum subditi quarunt vel agriculturâ, vel manufacturis ac artificijs, vel mercaturâ. In primo genere nulli facillè detrimentum sunt, cum agros ac hortos non possideant; imò quia victu ac amictu interea carere non possunt, è contrario apparet hoc acquirendi genus ob consumptionem ab illis potius promoveri quàm minui. Nec opificia illis ubique conceduntur, & pauci illorum opifices facillè adigi possunt, ne aliis nisi Judæis operam locent, unde Christianis nihil decedet, præsertim ubi tributum sunt statuta inter opifices. Mercaturam non omnes Christiani exercent, quare damnum, si quod inde nasceretur, non multum nec magnum paterentur. Præterea testatur experientia Amstelodami, Hamburgi, Francofurti, Venetiis, &c. quæ urbes præ cæteris commerciis florent, mercaturam à Judæis non detrimentum, sed incrementum potius capere. Mercator enim commercia sua vel stabilita jam habet, vel adhuc stabilienda. Qui prioris generis est, non meruit Judæum, cum certos jam tum habeat suarum mercium sive venditores sive emptores. Incipiens verò si tantam, quam Judæus, diligentiam adhibet, similiter non habet quod metuat; imò si pius est Deoque confidit, benedictionem à Domino præ infideli impetrabit. Atque sic & huic objectioni satisfacimus.

§. 47. Tandem & populum istum à Deo ipso execratum esse (4.) obijciunt, Deut. 28. v. 35. Pl. 69. v. 24. Pl. 109. v. 17. Matth. 27. v. 25. c. 23. v. 35. Luc. 13. v. 35. Cui respondemus, (1.) omnes hæc execrationes sub certis factas esse conditionibus, ita scilicet & tandiū, dum vocem DEI non audiant, relicta illis aperta ad conversionem viâ, ad quam quilibet Christianorum illos perducere omni operâ merito intendat, quâ à ma-

edictione liberentur, ac in statum benedictionis denique restituantur. Maledictio enim (2.) hujus populi quidem est totalis, ut dici solet, omnes nempe ac singulos tangens, sed non finalis ac interminabilis; quod dicta prius allegata satis superque demonstrant.

§. 48. Objectiones reliquæ, quæ forsitan adhuc moveri possent, ex iis, quæ satis prolixè jam tum disseruimus, abundè solvi ac refutari possunt. Nos igitur hic subsistimus, connectentes pium hoc atque sincerum votum, ut nempe DEUS ter O. M. gloriosissimè adimplere dignetur vaticinium suum Apoc. 3. 9. *Ecce, dabo de synagoga Satana, qui dicunt se Judæos esse, & non sunt, sed mentiuntur. Ecce faciam illos, ut veniant & adorent ante pedes tuos: & scient, quia ego dilexi te.* Vale, & errata typographica, quæ sub prælo ob absentiam meam irreptura sunt, æquò animò corrige.

PARS PRIMA

ejusque Tractatus primus:

quæ est

SYNOPSIS

Celeberrimi illius Codicis Cabbalistici,
qui vulgo dicitur

LIBER SOHAR,

*per novendecim titulos generales
distributa,*

Autore R. Jisâschar F. Naphthali Sacerdote.

INDEX TITULORUM.

- I. Lumen Legis.
- II. Domus Precum.
- III. Semita Eleemosynarum.
- IV. Porta Penitentiae.
- V. Ordo Iudicii.
- VI. Porta Castitatis & Sanctitatis.
- VII. Opus Mensae.
- VIII. Porta Festorum: sive Convocatio Sanctitatis.
- IX. De Festo Paschae & reliquis Festis in specie.
- X. Semita Inferum.
- XI. Porta retributionis futurae: ubi de Messia.
- XII. Porta Concupiscentiae bonae & Concupiscentiae pravae.
- XIII. Porta Spirituum.
- XIV. De excellentia Terrae Populi &que Fratris, & de Exilio illius.
- XV. Gesta Patrum.
- XVI. Porta Mortis.
- XVII. De Sanctuario ejusque requisitis.
- XVIII. Collectanea.
- XIX. Historia insignes.

TITULUS PRIMUS. LUMEN LEGIS.

E Dissertationibus collectaneis

in

GENESIN.

1. Sanctus ille, qui benedictus sit, auscultat & attendit vocem illius, qui occupatus est studio Legis: & de quolibet verbo, quo iste noviter explicat Legem, formatur firmamentum aliquod; & isti sunt caeli novi; de quibus in Prophetis. col. 24. [conf. 2. Petr. 3, 13. Novos vero caelos & novam terram secundum promissa ipsius expectamus, in quibus iustitia habitat. Ap. 21, 1. Et vidimus caelum novum & terram novam. Primum enim caelum & prima terra abiit: & mare jam non est. Rom. 9, 5. Quorum Patres, ex quibus est CHRISTUS secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in secula.
2. De poena illius gravissima, qui noviter explicat verba Legis, & illa tamen non intemè intelligit: Deque spiritu huic negotio Praefecto, qui vocatur Vir Contorsonum. [conf. 2. Pet. 3, 16. Paulus, secundum datam sibi sapientiam scripsit vobis, sicut & in omnibus epistolis, loquens in eis, de his, in quibus sunt quaedam difficulta intellectu, quae indecili & instabiles depravantes detorquent] sicut & ceteras scripturas ad suam ipsorum perditionem. qui exinde condant Firmamentum Vanitatis & Inanitatis. col. 25. [confer] Jac. 3, 1. Nolite plures magistri fieri, fratres mei, scientes, quoniam majus iudicium sumitis.
3. Propter pueros studio Legis occupatos mundus permanentiam habet. Et huc applicatur locus Cant. 1, 11. Ordines aureos faciemus tibi, &c. col. 17. [conf. Matth. 21, 15. Videntes autem Principes Sacerdotum & Scribae mirabilia, quae fecit, & pueros clamantes in templo, & dicentes: Hosanna filio David, indignati sunt.
4. Neminem debere noviter exponere verba Legis, nisi illud acceperit ab arbore quadam magna (i.e. Doctore quodam eccellente,) col. 25.
5. De magna illius dignitate, qui studio Legis incumbit nocte Pentecostes [conf. Act. 2, 1. Et cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter (unanimiter) in eodem loco.] ubi subnectitur Historia de R. Schimeone Ben Jochai. col. 30.
6. DEUS sanctus & benedictus quater inspexit Legem, antequam crearet creatura sua: ut doceret homines, ne ex precipitantia errores committant in negotiis suis. Ibidem etiam allegatur dictum illud Sapientum nostrorum b. m. multos propterea occisos esse.

30. De illo, qui semper detinetur occupatione divinæ Legis, intelligendus est locus Pl. 106. 3. *Beati custodientes iudicium, facientes iustitiam in omni tempore.* col. 324. 325. ubi etiam agitur de pœnis eorum, qui Legem negligunt.

31. Adhortatio insignis ad studium Legis; deque præmio studioforum ejus; quæ ratione nimirum gradus assequuntur semper ultiores in Arbore vitæ col. 431. [confer Apoc. 2. v. 7. *Vincens dabo edere de ligno vitæ, quod est in medio paradisi DEI.*]

32. De magno illorum præmio atque insigni, qui nocturno tempore in legis studio lucubrant. col. 433. [confer. Luc. 18. 7. *DEUS non faceret vindictam electorum suorum, clamantium ad se die ac nocte, &c.* c. 21. 37. *Noctibus morabatur (CHRISTUS) in monte, qui vocatur Oliveti.* Act. 20. 31. *Per triennium nocte ac die non cessavi cum lacrymis monens unumquemque.* Matth. 24. 42. *Vigilate, quia hora DOMINIUS venturus est.* Marc. 13. 37. *Quod vobis dico, omnibus dico: Vigilate.* 1. Cor. 16. 13. *Vigilate, sicut in fide, &c.*

33. Sanctus ille qui benedictus sit! hominem dignum reddit honore sibi proprio per Legem studium. col. 441. [confer. Joh. 12. 26. *Ubi ego sum, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministraverit, honorabis eum Pater meus.*]

34. Adhortatio sedula ad studium Legis: Quodque non comedere debeat homo tempore matutino, donec studuerit in Lege. col. 442.

35. De præmio illorum, qui nocte media surgunt, ut in lege studeant. Vide admiranda col. 457. [confer. 2. Cor. 6. 7. *In omnibus exultemus nosmetipsos sicut DEI ministros, in multa patientia, &c. in vigiliis &c.* Eph. 6. 18. *Per omnem orationem & obsecrationem, orantes omni tempore in spiritu: & in ipso vigilantes, &c.* Col. 4. 2. *Orationes infatigantes in ea, &c.* 1. Thess. 5. 6. *Intur non dormiamus, sicut & ceteri, sed vigilemus, & sit simus, &c.* 1. Pet. 5. 8. *Sobrii estote & vigilate, quia &c.* Apoc. 3. 3. *Si autem non vigeris, veniam ad te, &c.* c. 16. 15. *Ecce, venio sicut fur, beatus, qui vigilat, & custodit vestimenta, &c.*

36. Quantum sit præmium illius, qui studium Legis amplectitur, tam in mundo hoc, quam in mundo venturo, & quo præconio illa ante hunc declamet, eumque defendat ab omni genere pœnarum: & quomodo omnia verba Legis, quæ didicit in hoc mundo, ingrediantur in ejus viscera, ut in mundo venturo in iis se exercere queat. Ex adverso autem ærumnæ plurimæ & mala multa eundem impetunt, qui illius studium negligit. col. 416. & 431.

37. Cum gallus cantat sub noctem mediam, surgere tenetur homo & studere in Lege. col. 422.

38. Mira descriptio præmii illius, qui semper Legis studio vacat. col. 425.

39. Illum, qui semper meditationibus Divinæ Legis detinetur, hæc ipsa liberat à pravi cogitationibus. col. 425. 426. 427.

40. De præmio illius, qui filium suum docet Legem sacræ. col. 422.

41. De præmio illorum, qui in lege student in ipsius Legis gloriam; vel propter finem alium, col. 425.

42. Qui occupatus est studio Legis & observatione præceptorum Domini sui, illius timore percelluntur omnia, ejusque formam omnia extimescunt. col. 427. [confer. Joh. 7. 30. *Querebant eum apprehendere: & nemo misit in illum manus, quia nondum venerat hora ejus.* 44. *Quidam ex ipsis volebant apprehendere eum: sed nemo misit super illum manum.* Joh. 8. 20. *Nemo apprehendit eum, quia nec dum venerat hora ejus.* Joh. 18. 6. *Ubi dixit eis: Ego sum; abierunt retrorsum.* Marc. 6. 20. *Herodias insidiabatur illi (Johanni) & volebat occidere eum, nec poterat.* c. 11. 18. *Principes Sacerdotum & Scriba, querebant quomodo eum perderent. Timebant enim eum; quoniam & c.]*

43. Nihil profuit thesauri impio. Et per hos intelliguntur illi, qui non amplectuntur studium Legis. col. 424. [confer. Matth. 16. 26. *Quid prodest homini, si universum mundum lucretur; anima vero sua detrimentum patiatur.* Luc. 9. 25. *Quid proficit homo, si lucretur universum mundum, seipsum autem perdat, & detrimentum sui faciat.* Marc. 8. 36. *Quid proderit homini, si lucretur mundum totum: & detrimentum animæ suæ faciat.* Luc. 12. 20. 21. *Stulte, hæc nocte animam repetunt à te: quæ autem parasti cuius erunt? Sic est, qui sibi thesaurizat & non est dives in DEO.]*

44. Quicumque desiderat, ut accepta sit oratio ejus, is in Lege studeat. [confer. Act. 10. 4. *Orationes tuæ & elemosinae tuæ ascenderunt in memoriam in conspectu DEI.* 31. *Cornelius, exaudita est oratio tua, & elemosina &c.]*

45. Quicumque Legis studio delectantur, primi erunt in resurrectione mortuorum. col. 410. [confer. 1. Thess. 4. 16. *Mortui, qui in CHRISTO sunt, resurgent primi.* Apoc. 20. 5. 6. *Ceteri mortuorum non revixerunt donec consummentur mille anni. Hæc est resurrectio prima, beatus & sanctus, qui habet partem in resurrectione prima: in his secunda mors non habet potestatem, sed erunt sacerdotes DEI, & CHRISTI: & regnabunt cum illo mille annis.]*

46. Singulis diebus avis quædam (i. e. Angelus salatus) magna voce præconis instar exclamant in horto Eden sive Paradiso; & creaturas (i. e. homines) admonet ad studium Legis. col. 450. [confer. Marc. 16. 15. *Euntes in mundum universum, predicite Evangelium omni creaturæ.* Apoc. 5. 2. *Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magna &c.* c. 14. 6. 7. 8. 9. *Et vidi Angelum volentem, per medium calis habentem Evangelium æternum &c.* c. 15. 18. *Et facta sunt fulgura, & voces & tonitrua &c.]*

47. Lex vocatur nomine furtivis, & Pulli columbini, quia vox ejus est dulcis. [confer. Luc. 2. 24. *Ut darent hostiam &c. par turturum aut duos pullos columbarum.]* col. 480.

48. Quantum sit præmium, & quasi infinitum illius, qui novas proferre scit explanationes super verba Legis: & quomodo Sanctus ille qui benedictus sit! delectetur talibus, col. 512. [confer. Luc. 24. 27. *Incipiens à Mose & omnibus Prophetis interpretatur illis &c.* Matth. 22. 29. *Erratis nescientes Scripturas &c.* Luc. 4. 21. *Hodie impleta est hæc Scriptura in auribus vestris &c.* Joh. 7. 15. *Mirabantur Judæi, dicentes: Quomodo hic literas scit, cum non didicerit &c.* Act. 17. 2. *Secundum consuetudinem Paulus introivit ad*

eos: & per Sabbatha tria differebat illis de Scripturis &c. c. 18, 28. Vehementer Judaei revinebat, publice ostendens per Scripturas esse CHRISTUM Jesum.

49. Quicunque lectionibus Legis invigilat nocturno tempore, illius vocem attendit Sanctus ille qui benedictus sit! cum iustis in Paradiso degentibus col. 489. & 490.

50. Qui alimoniam praestat, & in aliis utilis est ei, quin Lege studet, meretur divitias accipere, tam mundi huius, quam mundi venturi. col. 510. [Conf. Marc. 10, 30. Nemo est, qui veliquerit &c. qui non accipiet centies tantum, nunc in tempore hoc, domos & fratres &c. & in seculo futuro vitam aeternam.]

51. Qui studio Legis incumbit, similis est asinus: non verò equo vel bovi: quia asinus non curat honorem suum. col. 511. [Conf. Matth. 21, 2. 5. 7. Ite in castellum &c. & statim invenietis asinum alligatum, & pullum cum ea: solvite & adducite mihi &c. Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, & sedens super asinum &c. Et adduxerunt asinum & pullum, & imposuerunt super eos vestimenta sua, & cum desuper sedere fecerunt. Joh. 12, 14. 15. Et invenit IESUS asellum, & sedit super eum &c. Ecce Rex tuus venit, sedens super pullum asinae.] Ubi plura adduntur de excellentia studioſorum Legis, praesertim si nocte media surgant.

52. Ille qui saltem desiderat speculari & studere in Lege, quamvis actu nequeat, suam tamen habet laudem. col. 207. [Conf. Luc. 19, 5. Zachari quarebat videre IESUM, qui esset, & non poterat praeturbare &c. Joh. 12, 20. 21. Erant quidam gentiles Graeci & exarabant Philippum dicentes: Domine, volumus IESUM videre.]

53. Verba illa Legis circa quae versatur homo in hoc mundo, nec tamen assequi potest eadem; illa assequitur atque intelligit in mundo venturo. col. 416. [Conf. 1. Cor. 13, 9. 10. 12. Ex parte cognoscimus, & ex parte prophetamus. Cum autem venerit, quod perfectum est, evacuabitur, quod ex parte est. Videmus nunc per speculum in aenigmate: tunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte, tunc autem cognoscam sicut & cognitus sum.]

54. Quantum futurum sit praemium illius, & quantum gaudio exhiberet Creatorem suum, qui nocte media surgit, ut lectionibus Legis vacet. fol. 123. col. 489.

55. Non excitabit Sanctus ille qui benedictus sit! dexteram suam ad liberationem Israelis, donec ipsi Israelitae exsultent dexteram Dei: quae est Lex. col. 487. [Conf. Apoc. 5, 1. 7. Et vidi in dextera sedentem super thronum, librum scriptum intus & foris signatum sigillis septem. Et venit & accepit de dextera sedentis in throno librum.]

56. Qui studium Legis excolat in hoc mundo, non citatur ad iudicium in mundo venturo. col. 313. [Conf. Joh. 5, 24. Amen, amen dico vobis, quia qui verbum meum audit, & credit ei qui me misit, habet vitam aeternam & in iudicium non venit, sed transiit a morte in vitam.]

57. Adhortatio seria, ut homo semper in Lege studeat. Quodque eadem hora, cum Sanctus ille qui benedictus sit! creavit mundum, eundem ita sit allocutus: Munde, o munde, tu & omnia statuta tua in alio non consistunt, nisi super Lege. col. 319. [Conf. Hebr. 1, 3. Qui cum sit splendor gloriae & character substantiae ejus, portans quae omnia verba virtutis sua &c.]

58. In illa hora, cum Jisraélite incumbunt studio Legis, omne robur idololatrarum coram iis confringitur. Col. 511. Et in Exodum col. 120.

59. Qui filium suum mane & vespere deducit in domum Magistri, ille in tanto gradu est, ac si bis Legem accepisset in monte Sinai. [Conf. 2. Tim. 3, 15. Quia ab infanzia sacras literas nosti &c.]

60. Locaque dam dantur, ubi prosperè succedit studium Legis; & ubi infelici fato mulctantur qui eam negligunt. col. 253. [1. Cor. 16, 9. Ostium mihi apertum est magnum & efficax, & adversarii multi &c. 2. Cor. 12, 22. Cum venissem autem Troadem propter Evangelium CHRISTI, & ostium mihi apertum esset in Domino &c. Col. 4, 3. Orantes simul, & pro nobis, ut DEUS aperiat nobis ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi &c. Aë. 14, 27. Morati sunt ibi (Antiochia) tempus non modicum cum discipulis.]

61. Quin Lege studere vult, necesse habet ut sese praeparet, quoad corpus & quoad cogitationes. col. 213. [Conf. 1. Cor. 9, 27. Castigo corpus meum & in servitium redigo, ne forte cum aliis predicaverim, ipse reprobus efficiar. Rom. 12, 1. Obsecro vos fratres, per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, DEO placentem, rationalem cultum vestrum.]

62. Quanta sit dignitas illius, qui nocte media surgit, ut exerceat studium Legis, col. 213.

63. Adhortatio severa ad studium Legis, col. 415. 416.

64. De praemio illius qui nocte media surgit ut in Lege studeat: ubi historia additur de quodam, qui clepsidram sibi praeparaverat, [quae nocte media exstillasset &c.] & de alio, qui è cantu Galli observabat noctis medium. col. 249. [Conf. Marc. 13, 35. Vigilate, nescitis enim quando Dominus domui veniat, sero, an media nocte, an gallicantus, an mane &c. Act. 20, 7. Protraxit (Paulus) sermonem usque in mediam noctem. Aë. 16, 25. Medianoctem Paulus & Sylas orantes laudabant DEUM. Apoc. 21, 13. Ab aquilone portaretis &c. Matth. 26, 34. 74. Amen, dico tibi, in hac nocte antequam gallus canet, ter negabis.]

65. Encomium Legis & quantum sit praemium Doctorum ejus. col. 280. [Conf. Luc. 21, 46. Posttriduum intraverunt IESUM in templo, sedentem in medio Doctorum, audientem illos, & interrogantem eos. Act. 13, 1. Erant in Ecclesia, quae erat Antiochia, Prophetae & Doctores &c. Rom. 2, 20. Confidit se ipsum esse ducem castrorum &c. & creditorem insipientium, magistrum simplicium &c. 1. Cor. 12, 28. 29. Quosdam posuit DEUS in Ecclesia, primo Apostolos, secundo Prophetas, tertio Doctores &c. Hebr. 13, 17. Memento te praepositorum vestrorum &c. Obedite praepositis vestris, subjacete eis: Ipsi enim pervigilant, quasi rationem pro animabus &c.]

66. Surgendum esse nocte media, & studendum in Lege. col. 404.

67. Admonitio ad studium Divinae Legis, col. 378.

68. Discursus prolixus de praemio studentium in Lege, & de poena acerbissima illorum, qui hoc casu negligentes sunt. col. 399. & 400.

69. Loco Hos. 14, 10. Refle via Domini &c. per verba illa: Iusti ambulabunt in eia; intel-

intelliguntur, qui studio Legis occupati sunt: & per verba sequentia; prævaricatores corruunt in eis; intelliguntur, qui Legem negligunt. ibidem.

Sequuntur Loca quædam, propter analogiam ad hunc Titulum reuocata.

1. De dicto illo Sapientum nostrorum: Nullum reperiri benedictionem, nisi in rebus ab oculis semotis: & quæ sit hujus ratio, vide col. 25. & col. 4. 17. & 128. [Conf. Matth. 6. 4. 18. *Ut sit elemosyna tua in abscondito, & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddat tibi.*]

2. De usu vocis מַלְאָכִים sub sensu visitandi, quod nempe semper præsupponatur aliquem [conversacionis] præcedentem: vid. col. 277. [conf. Luc. 7. 16. *Deus visitavit plebem suam.* Luc. 19. 44. *Quod non cognoveris tempus visitacionis tue.* Luc. 1. 68. *Quia visitavit & fecit redemptionem plebi suæ.*]

3. De dicto illo Sapientum: Si principium alicujus rei difficile est, bonum est pro rei successu signum. Item de dicto alio: Justorum initia ærumnosa sunt, & finis tranquillius: Impiis autem contrarium accidit. vide col. 396. [conf. Luc. 16. 25. *Fili, recordare, quia receperis bona in vita tua, & Lazarus similiter mala: nunc autem hic consolatur, tu vero cruciarius.*]

4. De trito illo maledicti genere: Hic vel iste sit expiatio mea: Vel, inveni expiationem. Vid. col. 397. [conf. 1. Cor. 4. 13. *Tanquam purgamenta hujus mundi facti sumus, omnium peripetema usque adhuc.* Gal. 3. 13. *Maledictus omnis qui pendet in ligno &c.*]

5. Quater in anno judicatur mundus: in festo Paschalis super frugibus: In festo Pentecostes super fructibus arborum: in festo novi Anni super omnibus creaturis mundi: & in festo Scenopegie super Aquâ. Hic autem involvi respectum Abrahami, Jizchaci, Jacobi & Davidis. Col. 476. 477. 227. [conf. Matth. 7. 2. *In quo judicio judicaveritis, judicabimini &c.* Joh. 12. 31. *Nunc judicium est mundi hujus.*]

6. Id quod dicunt Sapientes nostri, quædam creata esse inter soles vesperæ Sabbathi: ita est intelligendum: Creationis tempore hæc constituta esse in potentia, ut possent prodire in actum, requirente necessitate. col. 294.

7. Id quod dictum est: Neminem iter facere debere solum: Intelligendum est de Lege: ita ut qui sine Lege est, solitarius dicatur. col. 488. [conf. Luc. 24. 14. *Ipsi loquuntur ad invicem de his omnibus, quæ acciderant.*]

8. Ubi de stellis dicitur: Gen. 3. 14. *Erunt in signa, & tempora, & dies, & annos:* Per signa, intelliguntur Sabbatha; quia de Sabbatho dicitur Exod. 31. 13. *Quia istud signum est inter me & inter vos &c.* Per tempora, festa; per dies, Neomeniæ; & per annos, Initium anni, col. 500.

9. Ubi dicitur: v. gr. Gen. 1. 3. מָלַךְ (connotato tempore tam præterito quoad sensum, quam futuro quoad litteram) & fuit, intelligitur aliquid factum tam quoad mundum presentem, quam quoad mundum venturum, col. 83.

10. Discipuli Sapientum vocantur *Aves alata*. Gen. 1. 21. & *Anima viventes*, ib. col.

125.

11. Locus ille, ubi habitant impii, vocatur מְדִינָה desolatus. col. 275. [Matth. 12. v. 29. *Omne regnum in se divisum, desolabitur: & omnis civitas, vel domus divisa contra se, non stabit.* Luc. 11. 17. *Omne regnum in seipsum divisum, desolabitur, & domus supra domum cadit.* Matth. 23. 38. Luc. 13. 35. *Eccereelinquetur vobis domus vestra deserta.* Act. 1. 20. *Fiat commemoratio ejus deserta, & non sit, qui habitet in ea.*]

12. Idiota plebeji, qui dicuntur Populus terræ, intelliguntur per bestias agri Gen. 1. v. 24. & per volatiles col. v. 26. col. 134.

13. Per agrum nil nisi uxor intelligitur. col. 176. & 188. [conf. Matth. 13. 24. *Simile factum est regnum celorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo.*]

14. Invenimus septem nominibus vocatam terram, quæ sunt: (1.) מְדִינָה (2.) אֶרֶץ (3.) אֶרֶץ (4.) אֶרֶץ (5.) אֶרֶץ (6.) אֶרֶץ (7.) אֶרֶץ. Et sunt septem Terræ regiones distinctæ, sive climata: Et in quolibet climate creature (sive homines) diversi sūt. col. 180.

15. Ratio quidam memorabilis admodum, quare nullus Prophetarum vaticinatus sit contra Regnum Edom, præter unicum Obadiam. col. 390.

16. Quomodo David dicere potuerit: Psal. 27. v. 11. *Dece me Domine viam tuam.* Cum timorem suum Deus libero arbitrio hominum commiserit, quamvis cætera omnia in manibus suis habeat. col.

17. Vox Reminiscendi quandoque in bonam partem sumitur, quandoque in malam: Et sic quoque vox Visitandi, sicut dicitur Psal. 78. v. 39. & recordatus est, quod caro sint. col. 368. [conf. Ap. 16. v. 19. *Et Babylon magna venit in memoriam ante Deum.* Luc. 1. v. 72. *Memorasti testamenti tui filiis.*]

18. Israëlitæ non metuunt nivem infernale, juxta Prov. 31. v. 21. quia ibidem dicitur: quia omnis domus ejus vestita est צִיָּה. Ubi non legendum צִיָּה coccineus: sed צִיָּה duplicibus; & intelligitur Circumcisio & denudatio: item simbræ & phylacteria: (& paria similia) Icol. 504. [conf. 1. Joh. 5. v. 6. *Hic est, qui venit per aquam & sanguinem, Iesus Christus. Non in aqua solum, sed & in sanguine.*]

19. In verbis illis Jer. 10. v. 7. *Quia in omni-bus sapientium gentium &c.* per sapientes gentium intelliguntur Turmæ & exercitus superni. col. 34. [conf. 1. Cor. 3. v. 18. 19. *Si qui videtur inter vos sapiens esse in hoc seculo, stultus fiat, ut sit sapiens: sapientia enim hujus mundi stultitia est apud Deum.* Scriptura est enim: Comprehendam sapientes in astutia eorum. Et iterum: Domus novæ cogitationes sapientum, quoniam vane sunt.]

20. Gen. 1. v. 9. Cum dicitur: Congregentur aquæ sub caelis ad locum unum: Per locum unum intelliguntur Israëlitæ, in quibus congregari debet Lex, col. 130. [conf. Ap. 16. v. 16. *Congregabitis illos in locum, qui vocatur Hebræis Harmageddon.* Icol. 20. 9. *Et ascenderunt super latitudinem terræ, & circummerunt sanctas sanctorum, & civitatem dilectam.*]

21. Per Gramen & herbas Gen. 3. v. 11. 12. intelliguntur Discipuli Sapientum, col. 132. [conf. Apoc. 8. vers. 7. *Tertia pars arborum concremata est, & omne fœnum viride combustum est.* c. 9. v. 4. *Preceptum est locustis, ne laderent fœnum terræ, neque omne viride, nequeque omnem arborem.*]

22. Quis sit sensus Dicti illius Magistorum nostrorum bonæ memoriæ! Quam primum infans loqui incipit, pater ejus cum ipso loquatur lingua sancta. col. 219. [conf. 2. Tim. 3. v. 15. *Quia ab infantia sacras literas nosti.*]

23. Elegans explicatio Dicti illius: Deut. 4. v. 24. Dominus Deus tuus est ignis consumens. Quo non obstante Israelitæ tamen eidem adhærent. col. 142. [conf. 1. Tim. 6. v. 16. *Lucem inhabitat inaccessibilem.* Matt. 3. v. 11. *Ipse vos baptizabit in Spiritu Sancto, & igne.* Luc. 3. v. 16. *Ipse baptizabit vos igne.* Luc. 12. v. 49. *Ignem veni mittere in terram; & quid volo, nisi ut accendatur?* Ebr. 12. v. 29. *Deus noster ignis consumens est.*]

24. Emanatio Sanctissimæ Divinitatis eleganter comparatur cum coloribus in lucerna apparentibus. col. 142. [conf. Matth. 25. v. 1. *Simile erit regnum colorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso & sponse.*]

25. Circæ tempora Messias manifestabuntur omnes sapientiæ species, etiam profundissimæ, vel ipsis quoque pueris. col. 290. [conf. Act. 2. v. 17. *Et erit in novissimis diebus, dicit Dominus: effundam de Spiritu meo super omnem carnem; & prophetabunt filii vestri, & filia vestra, &c.*]

26. Dictum illud Talmudicum, quod nempe Deus dixerit ad Doctorem quendam: Si vis, destruum mundum: explicatur ex illo sensu, quod homo vocetur Microcosmus. col. 154. [conf. Luc. 21. v. 25. *Et erunt signa in sole, luna & stellis; & in terra preßura gentium, &c.* & parallelè ubi agitur de desolatione Judææ sub allegoria totius Mundi.]

27. Ecclesia Israelitica (seu Gradus ille Divinitatis, qui regnum dicitur, & ad quem refertur Spiritus sanctus,) denominationes accipit secundum operationes suas: si enim dominium habet in herbas, vocatur Rosa; si in arbores, Arbor fructifera dicitur. col. 166. [conf. Matth. 13. v. 32. *Simile est regnum colorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit, &c.* Luc. 13. v. 19. *Simile est regnum colorum grano sinapis, &c.*]

28. Interdum Deus appellatur nomine Tetragrammati, cum iusti in mundo multiplicentur: cum autem multiplicentur impii, vocatur nomine Elohim. col. 196.

29. Dicta illa Genes. 4. vers. 17. sq. de generatione Chanochi, Irad, Methusæl, &c. omnia intelligi possunt de prava concupiscentia, ab illo scilicet tempore, quo eadem intravit in hominem, usque ad diem illam, quæ debitam ævæ accipiet intercedem. col. 169. [conf. Jac. 1. v. 14. 15. *Unusquisque tentatur a concupiscentia sua abstractus & illicetus. Deinde concupiscentia cum conceperit, parit peccatum: peccatum vero, cum consummatum fuerit, generat mortem.*]

30. Quæ toties dicuntur de Ilaço, quod sese applicuerit ad Metrum Judicii, ea sic intelligenda sunt; quod per mundum propalaverit esse Judicium, & esse Judicem, qui salvare queat & judicare mundum. col. 214. & 241. [conf. 2. Tim. 4. 8. *Reposita est mihi corona iustitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa die iustus Iudex.* Jac. 5. v. 9. *Ut non judicemini: ecce Iudex ante januam assidet.*]

31. Sicut dici solet: Qui augeat scientiam, augeat dolores: Ita plerumque quibus multum Sapientiæ largitur DEUS, illi eadem ad peccandum abutuntur, quod declaratur exemplis Adami, Noë, Abrahami, Isaci, Jacobi, Salomonis; solo Mose excepto; & temporibus

poribus Messianis. col. 220. [conf. 1. Cor. 8. 2. *Si quis se existimat scire aliquid, nondum cognovit, quemadmodum oporteat scire.* 1. Cor. 13. 2. *Et si habuero prophetiam, & noverim mysteria omnia & omnem scientiam, &c. charitatem autem non habuero, nihil sum.* 1. Cor. 1. vers. 24. 30. *Prædicamus vocatis Judæis & Græcis Christum, Dei virtutem & sapientiam, Christum factum est nobis sapientia, &c.* Eph. 1. v. 8. 17. *Gratia ejus super abundavit in nobis in omni sapientia & prudentia, &c.* v. 17. *Ut Deus det vobis Spiritum sapientiæ & revelationis in agnitionem ejus, &c.* c. 3. v. 10. *Ut innotescat principatibus & potestatibus in celestibus per Ecclesiam, multiformis Sapientia Dei, &c.* Jac. 1. 5. *Si quis vestrum indiget sapientiæ, postulet à Deo.* c. 3. v. 17. *Quæ de sursum est Sapientia, primum quidem pudica est, deinde pacifica, modesta, &c.*

32. R. Jehudah veniens in locum quendam, ubi eidem Azyma mittebant, respondens, se pretium pro illis soluturum: illisque mirantibus, dicebat: annon permittetis, ut id faciam per verba Legis? atque sic fecit. col. 247. [conf. Rom. 15. v. 27. *Debitores sunt eorum: nam si spiritualium eorum participes facti sunt gentiles, debent & in carnalibus ministrare eis.* 1. Cor. 9. v. 11. *Sinos vobis spiritualia seminavimus, magnum est, si nos carnalia vestra metamini.*]

33. Dictum illud Cant. 8. v. 8. *Soror nobis parvula:* explicatur de Israelitis, qui propterea dicuntur soror Sancti illius, qui benedictus sit quia sicut soror & frater respectu hoc privari nequeunt a æterno, ita nec illi à Deo separantur. col. 285. [conf. Matt. 12. v. 50. *Quicumque fecerit voluntatem Patris mei, qui in caelis est: ipse meus frater, & soror, & mater est.*]

34. Ad locum Ex. 3. v. 5. *Solve calceamenta tua de pedibus tuis:* dicitur: Uxorem hominis vocari pedes ejus. col. 287.

35. Ratio, quare Uxor dicitur, sicut vitis fructificans. Psal. 128. v. 3. col. 288.

36. Ubique dicitur *וַיִּשְׁלַח* & *factum est*, (ut Genes. 22. vers. 1. quamvis non dicatur *וַיִּשְׁלַח וַיִּפְּסֵם* & *factum est in diebus* (ut Gen. 14. v. 1. Ruth. 1. v. 1.) semper narratio aliquis rumæ vel tribulationis inferitur. col. 292.

37. Dictum illud Psal. 92. v. 13. *Iustus ut palma virescat:* sic explicatur: quod sicut palma femel excelsa, non iterum progerminet nisi multo tempore elapso; ita & mortuo iusto quodam, non succedet alius ipsi similis, nisi post multa temporum intervalla. col. 231.

38. De petenda licentia, quoties quis aliquid è Scriptura sacra proponere cupit. col. 294. & 297.

39. De Cantico Canticorum, & excellentia Sanctitatis ejus. col. 260.

40. Litera *ב* Thet (se voce *ב* bonum) à dextris homini adstat, & ab illa oriuntur dies fausti: sed litera *ז* (se voce *ז* malum) à sinistris adest eidem; & ab illa procedunt dies infasti, qui circumdant hominem propter peccata ejus, quæ committit. col. 450.

41. Ubicumque in Scriptura adhibetur vocula *מִסְתֵּר* mysterium partis adverte (magis spirituum) involvitur. col. 482.

42. Locus ille Cant. 8. 6. *Pone meum signaculum &c.* exponitur de Israelitis, qui ita dicant ad Dominum illum benedictum: quia signum semel applicitum, quamvis dein-

- detollatur, attamen vestigium sui ibidem relinquit. col. 515. [confer 2. Tim. 2. v. 19. *Firmum fundamentum Desistat, habens ignaculum hoc: Cognovit Dominus, qui sunt ejus.*]
43. De dicto illo Sapientum n. b. m. Deum confestim è modio tollere peccata. col. 485. [conf. Marc. 1. v. 31. *Accedens elevavit eam apprehensâ manu ejus, & continuo dimisit eam febris.*]
44. Lex vocatur *לֹא תוֹרַת* turtur; *תִּירָה*, hoc, item *תִּירָה* hæc: quorum omnium numerus æqualis est, juxta numerum parvum (qui est ternarius,) col. 480.
45. Ubicunque dicitur, *לֵךְ בְּשֹׁכֵר* David erudens: ut Ps. 32. v. 1. vel Psalmus & similia, subintelligendum, Spiritum sanctum id dixisse. col. 504. [conf. Act. 1. v. 16. *Operetur impleri Scripturam, quam prædixit Spiritus S. per os David, &c.* Act. 2. v. 31. *David Propheeta providens locus est de Resurrectione Christi.*]
46. Ubicunque in Lege scribitur *לֵךְ* sine vav, id ob peccatum quoddam fieri intelligendum est. col. 68.
47. Phrasis *וַיִּבְרָא* id est, formandi, sensum habet congregandi: sicut dicitur Gen. 2. v. 12. *Et formavit Deus* i. e. & congregavit *et terra omnem bestiam agri, & omne volatile caeli, & adduxit ad hominem.* col. 125.
48. Dictum illud Sapientum nostrorum bonæ memoriæ, Deum creasse mundos, eosdemque rursum destruxisse: explicatur de populis illis, qui non observant præcepta Legis, qui relictæ sunt desolati & aridi. col. 129. [Matth. 23. v. 38. *Eccce relinquetur vobis domus vestra deserta.*]
49. Quæ sit differentia inter *רָשָׁע* impius: & *רָע* malus: & quod Malus dicatur malfactor, qui polluit seipsum & polluit terram &c. Impius autem qui elevata manu peccat. col. 182.
50. Quod Doctior intelligatur per mare: & Discipuli ejus per fluvios. col. 103. [confer Apoc. 16. v. 3. *Et secundus Angelus effudit phalarum suam in mare, & cecidit eis sanguis tanquam in mortui: & omnis anima vivens mortua est in mari.*]
51. Dictum illud Prov. 31. v. 23. *Notus David in portis maritus ejus*: explicatur per phrasin æstimandi: quasi Deus in tantum cuius innotescat & adhareat, in quantum ab eo æstimatur in corde suo, (ut sensus sit) Notus ab æstimatoribus Dominus, col. 271.
52. Dictum illud: Gen. 1. v. 21. *Et creavit Deus cetos magnos*; exponitur de Jacobo & Esau. col. 327.
53. Lingua sancta adjutorium est, ad perficienda quæ sunt, & quæ dicuntur. col. 219. & 220.
54. Edicto illo Gen. 11. v. 6. (*Et omnibus est labium unum, & hæc incipere eorum ad faciendum &c.* &c. v. 7. & *confundamus labium eorum*:) patet, quod omnia dependant à sermone hominum. col. 221.
55. Phrasis *Exerundis*: dicitur de eo, qui penitus transfert domicilium suum è loco priori fixo: phrasis *etundi* autem, dicitur de eo, qui proficiscitur, quocunque vult. col. 233. & col. 236.
56. Quicunque in somnio videt fluvium, pacem & tranquillitatem nanciscetur: sicut dicitur Jci. 66. v. 21. *Eccce ego decimo ad eum tanquam fluvium, pacem.* col. 432.

57. E loco illo Cant. 2. v. 17. *donec aspires dies, & fugiant umbra: monentur homines, mundum hunc fugacem esse & vix uno oculi ictu durare.* col. 261.
58. Dictum illud Cant. 3. v. 6. *Quæ ista ascendens è deserto sicut columna fumi, pulchre explicatur.* col. 301.
59. Dictum illud Eccles. 9. v. 10. *Omne quod invenerit manus tua ad faciendum, in virtute tua fac: non lumen dum est in malam partem.* Non enim hoc ipso habet laxantur nobis. col. 417.
60. Locus ille Nahum. 1. v. 12. *Nim pacifici? & certe multi &c.* eleganter explicatur. col. 444.
61. Nemo tanta mercede beabitur in mundo venturo, ac ille, qui omnibus viribus id urget ut cognoscat mysteria Legis: de quæ hujus excellentia videatur. col. 310. [conf. Matth. 11. v. 12. *A debui Johannis Baptiste regnum celorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.*]
62. Qui contemplatur id quod didicet à Magistro suo: & contemplatur Magistrum ipsum in eodem studii genere, ille plus proficere potest in sapientia illa. col. 428 [conf. Hebr. 12. v. 2. *Adpicientes in autore fidei & consummatorem Jesum &c.*]
63. Vox *לֵךְ* exacerbatio seu ira aliquando etiam sumitur de benedictione & in bonam partem. col. 451. Ubi dicitur: duas esse iras, alteram sub benedictionis genere comprehensam, & alteram sub genere maledictionis. col. 415. Et exempli loco allegatur Isaac, è quo prodierunt Jacob & Esau; quorum alter erat benedictio, & alter maledictio. [Joh. 11. v. 33. *Jesus, ut vidit eam plorantem &c. infremuit spiritum & turbavit seipsum.* & y. 38. *Jesus rursus fremens in semetipso, venit &c.* Actor. 17. v. 16. *Incitabatur Spiritus Pauli in ipso, videns idololatriam deditam civitati.* Hebr. 10. v. 24. *Et consideremus invicem in provocationem charitatis, & bonorum operum.*]
64. Sicut homo in varia dividitur membra atque articulos, certis gradibus sibi invicem innexus & supra se invicem elevatos; è quibus omnibus tamen exurgit unum corpus: Sic quoque omnia creata, quæ in mundis sunt, membra sunt supra sese invicem disposita, & quando omnia debito ordine considerantur, unum sunt corpus. Ad instar Legis, quæ in varios etiam articulos distributa, & unum tamen corpus est. col. 319. Et in Exodum col. 287. & 252. [conf. Rom. 12. v. 4. 5. *Sicut in uno corpore multi membra habemus, omnia autem membra non eundem altum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo; singuli autem alter alterius membra.* 1. Cor. 10. v. 17. *Unus panis, & unum corpus multi sumus: nam omnes de uno pane participamus.* 1. Cor. 12. v. 12. *Sicut corpus unum est, & membra habet multa; omnia autem membra corporis unius cum sint multa, unum tamen corpus sunt: ita & Christus.*]

LUMEN LEGIS.

è dictis in

EXODUM.

1. Encomium Legis, & excellentia illius, qui in ea studet à mediâ nocte & ulterius. col. 79.

14

2. Adhortatio ad studium Legis, eò quod Adversarii dentur Supra & infra. col. 97.

3. Cum Israhelitarum operam dant Legis studio, infringitur robur Idololatrarum; nihilque tam est robustum, quod istos aquè retundat ac studium hoc: unde Lex etiam vocatur Robur. col. 102.

4. Sanctus ille benedictus filium aliquod Gratiae è luce illa occultata in illos derivat, qui in Lege student nocturno tempore. col. 265.

5. Nemo mortalium perfecte vocari potest nomine $\Omega\Omega\Omega$ seu hominis, nisi cum studio Legis incumbit. col. 153.

6. Nihil dicitur mundi nomine, nisi illi, qui studium Legis amplectuntur: Plebei autem vocantur bruta. col. 159.

7. Furarificientiam Magistri sui in Lege, licitum est. col. 166.

8. Omnia occulta quod antenus adombrantur in Lege, & deinde magis paulò revelantur, donec tandem plenè in lucem prodeant: quæ quidem à prudentibus conspiciuntur; à stultis autem negliguntur, quia occultantur aliis narrationibus. col. 176. Ubi & simile de his proponitur. col. 177. [conf. 1. Cor. 10. v. 11. *Hæc omnia in figura contingebant ipsis: Scripta sunt autem ad correptionem nostram in quos fines seculorum deveniunt.*]

9. Cum homines in Lege student, Sanctus ille benedictus totam suam Aulam convocata sic alloquitur: En vobis populum istum sanctum, quem in mundo creavi. col. 277. [conf. Luc. 15. v. 7. *Dico vobis quod ita gaudium erit in celis super uno peccatore penitentiam agente, quam super non agente novem iustis, qui non indigent penitentia.* v. 10. *Gaudium erit coram Angelis Dei super uno peccatore penitentiam agente.*]

10. Non est studendum in Lege tempore pomeridiano dici Sabbathi; in memoriam, quod circa hoc tempus mortuus sit Moses Magister super quo pax! & idcirco Lex ibidem finitur. col. 278.

11. Quantum homini reconditum sit pro eo, qui surgit media nocte, ut in Lege studeat, & preces fundat: quodque iste mercedem accipiat cum iustis qui in Paradiso. col. 307.

12. Admonitio seria ad studium Legis: quia qui in bello Legis præliatur, pacem in mundo multiplicat. col. 98.

13. Qui nocte media surgit, ut in Lege studeat, vocatur Filius Sancti illius benedicti: & quicunque id præstare desiderat, is certò poterit, & nihil eum impedire valebit. col. 116.

14. Adhortatio sit: enua ad studium Legis. col. 238.

15. Illa hora, quæ Israhelitarum occupantur studio Legis, gaudium magnum exoritur coram Sancto illo, qui benedictus sit. col. 277.

16. Dicitur illud Eccl. 7. v. 20. *Sapientia reborabit Sapientem*: explicatur de illis, qui amplectantur studium Legis: ubi hæc eisdem defendit ab omni malo. col. 278. [conf. Ephes. 6. v. 10. *Confortamini in Domino, & in potentia virtutis ejus.*]

17. Cum illi, qui in Legis studio versantur, multis cibis supernis è supremo omnium loco nutrantur, quaeritur, quare iidem debiliores sint, cæteris hominibus? Rationem invenies. col. 108 & 109. [conf. 1. Tim. 5. v. 23. *Noli adhuc aquam bibere; sed modicò vinò utere, propter stomachum tuum & frequentes tuas infirmitates.*]

18. Cum homines in studio Legis negligentes sunt, Vis superna, si ita dicere fas esset, debilitatur: Unde cæteri discipuli sapientum alacriter instigandi sunt, ut eursum suum serventissimè prosequantur. col. 277. [conf. Matth. 13. 58. *Et non fecit ibi virtutes multas, propter incredulitatem eorum.*]

19. Increpatio vehemens & exclamatio acerbissima contra Creaturas (i. e. homines) qui non auleantur, ut Legis studio delectarentur, & cultum DEI sanctissimi benedicti prosequerentur. col. 308.

20. Nocte media surgat homo & in Lege studeat, usque ad lucem dici, ac deinde in Synagoga eat. col. 52.

21. Qui socium suum non informat in Lege, idem facit, ac si idolum ex illo faceret, quia hic tandem in omnes impietatis gradus proruit & præcepta Legis transgreditur. Plebejus enim suspectus est de delictis omnibus. col. 165.

22. De præmio illius, qui in studio Legis sese exercet nocte media. fol. 25. col. 100.

23. Prohibitum est Ethnicum informare in Lege. col. 197.

24. Insignis adhortatio ut homines semper occupentur studio Legis. col. 218.

25. Encomium Legis & præmium illius: nec non admonitio ad studium ejusdem. col. 57.

26. Sexcentas & tredecim Consilii species Lex præbet hominibus, ne à Legis tramite desistant. col. 147. & fol. 37. col. 3.

27. Lex data est per Ignem & per tenebras; quo docemur, eum, qui illius studium amplectitur, defendi ab igne & tenebris infernalibus. f. 149. [conf. Matth. 8. v. 12. *Filius regis ejicietur in tenebras exteriores: ibi erit fletus & stridor dentium.* Matth. 22. v. 13. *Ligatis pedibus & manibus ejus, mitte eum in tenebras exteriores, ibi erit fletus & stridor dentium.*]

28. Qui in hoc mundo ad hunc gradum ascendere meretur, ut statis temporibus in Lege studeat, is hoc è veræ fidei proposito & in DEI honorem faciat. col. 399.

29. Is qui à Lege non separatur, duplicem accipere meretur vitam, hujus nempe mundi, & mundi venturi. Et quid è contrario accidat ei, qui non obedit, ut in ea studeat. col. 154.

30. Quilibet monetur, ne ex ore suo proferat verbum aliquod è Lege, quod non intelligat, vel quod non acceperit à Magistro suo. Quia scriptum est: Exod. 20. v. 4. *Non facies tibi sculptile &c.* col. 155.

31. Quodlibet præceptum quod homo implet in hoc mundo, sit radius, qui ipsum illuminabit in mundo venturo: Lex ipsa autem eidem sit Lux, radium illum emittens. col. 293.

32. Lex homini manifestatur pedetentim, fleciturque animus ejus ad amorem variatum

riarum fuit expositionum, donec evadat in hominem magnum atque insignem: quod illustratur per simile de sponso & sponsa. col. 177.

33. Prohibitum est ē libris alienis, qui non tractant de Lege vel rem minimam, discere, multo minus talia, per quæ Lex explicari debeat. col. 118.

34. Legem intuitus est Deus sanctissimus benedictus, cum conditurus esset mundum; & illa fuit architecta ejusdem. col. 184.

35. Encomium Legis: quodque is qui in Lege studet, idem faciat, ac si mundum de novo conderet. Cujus ratio traditur. col. 184. [conf. 2. Cor. 5, 17. *Si quis in Christo nova creatura, vetera transierunt: ecce facta sunt omnia nova.* 2. Cor. 6, v. 15. *Quæ autem conveniunt Christo ad belia?* Eph. 2, v. 10. *Ipsius sumus facti, creati in Christo Jesu ad opera bona &c.* Eph. 4, v. 24. *Induite novum hominem, qui secundum Deum creatus est.*]

36. Encomium illius, qui in Lege studet; & multo magis illius, qui ejusdem præcepta observat. col. 293. [conf. Luc. 11, v. 28. *Assumpsit Petrum, & Jacobum & Johannem: & ascendit in montem, ut cum illis oraret.*]

37. Encomium illius qui Legis studio detinetur, quodque Is eripitur ē triplici judicio in mundo hoc; & ē judicio angelī mortis; & ē judicio interni. col. 350. [conf. Joh. 5, v. 24. *Qui verbum mortui audit &c. habet vitam æternam, & in judicium non venit, sed transit a morte in vitam.*]

38. Encomium & excellentia illius, qui Legis studium amplectitur. col. 391.

39. Quanta poena maneat illam, qui cum applicari queat ad nexum verborum Legis, & illam negligit. col. 444.

40. De excellentia illius qui nocturno tempore invigilat studio Legis; & quomodo hæc ab eo accipitur per animal quoddam, quod appellatur פֶּלֶא i. e. fulgur. col. 441. [conf. Matth. 28, v. 3. *Erat autem aspectus ejus, sicut fulgur.* Apoc. 4, v. 5. *Et de throno predecebat fulgura, & voces, & tonitrua &c.*]

41. Dantur præfecti quidam (Angeli scilicet;) qui observant illos, qui occupati sunt studio Legis, & inter istos sese immiscunt, ut simul student in Lege. col. 449. [conf. 1. Pet. 1, v. 12. *Quibus revelatum est, quia non semetipsi, sed nobis ministrabant ea &c.*]

42. Dantur præfecti quidam, qui per præconium exclamant horrendas quasdam maledictiones super illum, qui saluum suum abstinere a studio Legis. col. 459. Ubicunque agitur de præmio habitus, præcedunt ab ore infantum & Scholæ. [conf. Matth. 21, v. 15. *Videntes principes sacerdotum & pueros clamantes in templo, & dicentes Hosanna, &c.*]

43. Triginta duo Præfecti dantur illorum, qui Legis studio occupantur continuo, nec cessant sive noctu sive interdiu. Et alii sunt Præfecti illorum, qui statim temporibus in Lege student. Et si præfecti puniunt omnes eos, qui in Lege studere possunt, nec id tamen faciunt. col. 460. [conf. Luc. 2, v. 37. *Hæc virgine usque ad annos octoginta quatuor, quæ non discedebat de templo, jejunans & obsecrationibus serviens die ac nocte.*]

44. De præmio illius, qui in lege studet, & unire potest Nomen Sancti illius benedicti. col. 460.

45. De poena illorum gravissima, qui cavillantur verba Legis & Sapientum. col.

Sequuntur loca quedam propter analogiam ad hunc Titulum reducenda.

1. Ubiunque reperitur נַעֲרָה juvenula sine הָ intelligitur virgo, antequam cognoverit virum. Sed נַעֲרָה dicitur eodem sensu juvenula, quæ virum jam admisit. col. 68. & col. 406.

2. Sanctus ille, qui benedictus fuit, Israelitas vocavit Regnum sacerdotale: imò eosque eosdem amavit, ut eos vocet Populum sanctum & gentem sanctam, & viros sanctos. col. 131. [conf. 1. Pet. 2, v. 5. *Ipsi tanquam lapides vivi super edificantur, domus spiritalis, in fabricam sanctam, offerentes spirituales hostias, &c.* v. 9. *Vos genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis.* Ap. 1, v. 6. *Fecit nos regnum, & sacerdotes Deo & patri suo.* Ap. 5, v. 10. *Fecit nos Deo nostrum regnum, & sacerdotes, & regnabimus super terram.*]

3. Ubiunque reperitur מִסְלָח semita, ibi intelligitur via quædam noviter facta, מִסְלָח autem denotat viam à multo jam tempore factam. col. 388.

4. Locus ille Jesh. 21, v. 12. *Dixit cuspis: Veni mane, & etiam nox.* &c. egregie & prolixè explicatur de exilio Israelitarum, interrogantium quasi Deum; & quasi idem responderet. col. 231.

5. Locus ille, Cant. 2, v. 17. *Donec aspiraveris dies,* &c. explicatur de redemptione ultima. col. 59.

6. Quandoque Sanctus ille benedictus vocatur מִסְלָח Lex, item עֵץ Arbor. col. 106.

7. Quandoque idem quoque vocatur לֵב cor: sicut dicitur II. 73, v. 26. *Petra; cor meum.* col. 226.

8. Tres insignes Moysi occurrerunt difficultates, juxta literas Nominis ejus מִסְלָח: nimirum circa מִסְלָח Candelabrum in tabernaculo fabricandum: circa מִסְלָח seu Sictor, quos Israelitæ contribuere debebant: & circa מִסְלָח seu mensem, quinam scilicet sanctificandus esset in mensem primum. col. 281.

9. De excellentiā Cantici Cantecorum videatur. col. 255.

10. Vox עַם seu populus denotat tales, qui confregerint corda sua pro cultu divino: cum enim dicitur Deut. 27, v. 9. *hæc dicit Dominus Deus in populum: vox illa עַם habet sensum confringendi.* col. 283.

11. Quare pupilla vocetur filia oculi? col. 365.

12. Non facienda est distinctio inter sectiones, imò ne quidem inter singulas voces, ubi non distinxit Moses Magister noster, super quo pax! col. 364.

13. Cum Deus interrogare dicitur: Quis habet dominium in me? & respondetur: Iustus: quasi Deus decernit decretum aliquod, & iste idem infringit. Id non ita intelligendum, quasi hic reluctari queat Domino. col. 361.

14. Explicatio dicti illius Sapientum nostrorum bonæ memoriæ! Ipse, tanquam princeps coram Rege; & Ego tanquam servus, habetur col. 24.

15. Iusti vocantur Reliqui populi. col. 95.

16. *Iidem vocantur, Vasa; Vasa Domini, col. 390.*
 17. *Explicatio dicti illius Sapientum nostrum bonæ memoriz! Inter Israhelitas Prophetas talis non surrexit, sed inter Gentiles surrexit: Quis autem ille? Bileam, col. 37. & 122.* Ubi sensus dicitur esse talis: quod sicut ex parte Sanctitatis nemo sit superior Moyses, sic ex parte impuritatis nemo fuerit superior Bileam.
 18. *Iusti & pii, qui in hac vel illa ætate vivunt, vocantur Facies Gloriz cohabitantes; quia Gloria cohabitans propter illos præfens est. col. 288. [conf. 2. Cor. 4. v. 6. Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientia claritatis Dei in facie Jesu Christi.]*
 19. *Sanctus ille, qui benedictus sit, vocatur Domus: sicut dicitur: Num. 12. v. 7. in omni domo mea fidelis est. Item Jech. 56. v. 5. & dabo eis in domo mea & in muris meis, manum & nomen, &c. col. 160.*
 20. *Quæ sit ratio dicti illius Sapientum nostrorum, bonæ memoriz! Quicunque in Lege tantum studet, (& eam non observat) is similis est ei, qui nullum habet Deum. col. 208.*
 21. *Ubi quicunque occurrit vocula וְיָ, isti, illi, ibi innuitur genus adversum. col. 424.*
 22. *Quare dixerint Sapientes nostri bonæ memoriz: Haud licitum esse viro, in speculo se intueri. col. 483.*
 23. *Ubi quicunque occurrit Vox וְיָ via, intelligitur via publica & lata: sed ubi occurrit וְיָ semita, intelligitur trames minor. col. 95. [conf. Matth. 3. v. 3. Parate viam Domini, &c.]*
 24. *Cum dicitur 2. Reg. 4. v. 9. Novi, quod Vir Dei, sanctus est: queritur, unde illa hoc sciverit? Nimirum, cum ille mane surgeret, delecto ejus ascendebat odor suavis, sicut odor Paradisi: cum surgentibus aliis hominibus odor fœtidus ascendat. col. 76.*
 25. *Explicatio dicti illius Psal. 33. v. 18. Ecce oculus Domini ad mentes eorum. Cum tamē multos reperiamus justos, qui ne quiddam tibi habent, quantum corvus. col. 404.*
 26. *Cum dicitur וְיָ sine vav, sublimius quid intelligitur in sanctitate, quam וְיָ sanctus. col. 213.*
 27. *Sanctus ille benedictus assimilatur Cervæ & capræ, quia hæc, quamvis procul abeant a loco quodam, mox tamen revertuntur in locum suum: quod idem etiam facit Sanctus ille, qui benedictus sit. col. 245.*
 28. *Cum Sanctus ille benedictus Decalogum promulgaret Israhelitis, ad præcepta singula istos interrogabat, utrum hoc vel istud in se suscipere vellent, an minus? cum annexis pœnis & promissis. col. 260.*
 29. *Ubi quicque viri & mulieres simul fit mentio, ambo masculino genere notantur & omne quod accidentaliter inest alteri, nomine principalis appellatur. col. 263.*
 30. *Cum dicitur Psal. 127. v. 1. Nisi Dominus custodierit introitum tuum, &c. intelligitur Hælitus, qui prodit ex ore puerorum in Schola Magistrum sui discentium: è quo deinde formatur vox, & extenditur per mundum. Et ipsi sunt custodes mundi, col. 69.*
 31. *Lex tradita est mense tertio, cui præ sunt in Zodaico Gemini; in quibus os reperitur atque lingua; quo docemur, hominem in Lege studere debere die ac nocte, juxta Psal. 119. v. 8. col. 139.*
 32. Ubi.

32. *Ubi quicunque dicitur וְיָ, & factum est: quamvis non addatur וְיָ in diebus &c. aliquod miseriam connotatur. col. 249.*
 33. *Cum dicitur Deut. 6. v. 5. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota vehementia tua: unum non est separandum ab altero; quia non dicitur, vel ex tota anima tua, &c. col. 286.*
 34. *Mundus Creativus subtilis est admodum: Formativus non usque adeo: Factivus autem crassissimus omnium. col. 330.*
 35. *Cum Puncta & accentus denotent mysteria sublimia; queritur, quare mysteriis istis careat Liber Legis. col. 368.*
 36. *Eden sive Paradisus terrestris, unde prodiit Fluvius ad irrigandum hortum propter Eden sive Paradisum supremum atque sanctum occultatus & reconditus est: si enim revelandus fuisset locus Paradisi inferioris, revelandus etiam fuisset locus Paradisi superioris atque sancti. col. 377.*
 37. *Locus ille ubi de Elia dicitur 1. Reg. 17. v. 9. Ecce præcepit tibi mulieri vidua ad alendum te: sic intelligendum est, ut decretum hoc jam factum esse supponatur a DEO, antequam Elias venisset in mundum. Quod notandum & de Præcepto conproposito, ibid. v. 4. col. 397. & 348.*
 38. *Cum duæ quædam res occurrunt, quarum altera occulta & altera manifesta est, ambæ appellantur juxta nomen rei manifestæ: sicut exempli gratia, Pectoralis & Ephod sive Thorax Sacerdotis magni, ambo vocantur Ephod sive thoracis nomine; ita ut nominato thorace, Pectoralis etiam subintelligatur. Si nomen Adonai manifestum est, & Tetragrammaton occultum, unde hoc per Nomen Adonai legitur. col. 413.*
 39. *Si Benedictio non quiescit super re numerata, (prout dici solet): queritur quare ergo omnia & singula numerata sint apud tabernaculum divinum; & sic quoque decimæ? col. 403.*
 40. *Opus tabernaculi & sanctuarii consummatum est per se ipsum: & sic quoque opus cœli & terræ; quia scriptum est: Gen. 2. v. 1. Et perfecti sunt &c. nempe per te. Et quamvis scriptum sit ibid. v. 2. & perfecti Deus in die septimo, &c. hoc tamen sic intelligendum, quod adveniente Sabbato, hoc ipso perfectum fuerit totum opificium cœlorum & terræ. col. 399.*
 41. *Queritur quare Deus præcepit Abrahamo, ut ligaret Jizchak filium suum; & non ipsi Jizchako, ut sese ligaret? Ratio hæc est, quia nisi Abraham (id est, Gratia), ligasset Isaacum (id est, judicium severissimum) nihil de Jisrahel mansisset superstes. col. 462.*
 42. *Qua triginta & novem literæ sunt in Nominibus Tribuum Jisrahelitarum. col. 25.*
 43. *Ex eo quod dicitur: Ex. 19. v. 3. Et Moyses ascendit ad Deum, & vocavit eum Dominus: discimus; quod verum sit illud; qui initium facit ut purificetur, hunc adjungunt. col. 460. [conf. Matth. 9. v. 22. Confide fili, fides tua salvam te fecit. Marc. 9. v. 24. Credo Domine, adjuva infirmitatem meam.]*
 44. *De loco Deut. 26. v. 3. Annunciabis hæc Domino Deo tuo, &c. ubi dicendum videtur: Deo nostro. Vid. col. 141.*

45. Quæ venia petenda sit, si quis coram maioribus quædam differere velit. col. 170.
 46. Illa hora, quâ Pueri abeant in domum studiorum, & in domum precum, Deus assumit animam illam, eaque deletur, eique dat munera varia. col. 175.
 47. Juxta locum illum Iesch. 54. v. 13. *Et universi filii tui erunt docti Domini*: dicitur, quod Deus virtutem largiatur pueris ut ludeant in Lege; quod nisi foret, illi studium hoc sustinere non possent. col. 300.
 48. De eo, quod dicitur: Rem adeo esse difficilem, atque Deo erat fissio Maris rubri: quæritur; an ergo fissio maris rubri difficilis dici queat Sancto illi benedicto? col. 301.
 49. Ubi Deut. 6. v. 5. dicitur: *de toto corde tuo*: intelligitur utraque concupiscentia, tam bona, quam mala. Fatendum enim homini est, quid acceperit de parte boni & de parte mali. col. 307.
 50. Qui novit universale, & non etiam particularia illa, quæ ex universali isto fluunt, similis est ei, qui triticum seminat, & illud comedit prout crevit. col. 312.
 51. Locus ille Iesch. 66. v. 5. *Dixerunt fratres vestri, odio habentes vos, abominantes vos propter nomen meum, &c.* intelligendus est de opprobriis illis & contumeliis, quibus populi mundani nos conviciantur. col. 329.
 52. Omne opus, quod noviter in mundo producit, à Deo jam constitutum est (in potentia) intra sextiduum creationis. col. 348.

LUMEN LEGIS

à dictis in

LEVITICUM.

1. Dicta Sapientum nostrorum in nullo sanè casu in dubium vocanda: ne historia quidem R. Nehorai, qui submersus in mari, per miraculum salvatus, & certis quibusdam viis deductus est in ima Maris profunda, & pervenit in habitationem quandam &c. col. 15.
 2. Non prius vastata Hierosolyma, nisi postquam neglexerunt Legem, col. 37.
 3. Quicunque non amplectitur studium Legis, non fit particeps Mentis, nec spiritus, sed Psychen tantum accipit: & supplicium ejus est maximum. col. 41.
 4. Idem prolixius deducitur. col. 126.
 5. Encomium illius, qui occupatus est studio Legis. col. 31. & 37.
 6. De præmio illius, qui pertigit ad gradum Magisterii, & informat secundum traditionem. col. 154.
 7. In lucerna tres sunt colores ignis; albus nimirum, niger, & cæruleus; quibus similes sunt Lex, Propheta, & Hagiographa. Lex enim vocatur Lucerna, & lumen. col. 56. [conf. Luc. 24. v. 44. *Necesse est impleri omnia, quæ scripta sunt in Lege Moysi, & Prophetis, & Psalmis de me.*]
 8. Encomium & præmium illorum, qui occupantur studio Legis; quodque hi sublimiores sint, quam Propheta mundi. col. 60.

9. Quicunque amplectitur studium Legis non opus habet victimis & holocaustis, quia Lex sublimior his omnibus. col. 60. [conf. Hebr. 10. v. 14. *Una oblatione consummavit in sempiternum sanctificatos.*]
 10. Quia ratione Lex oblivioni tradenda sit donec veniat Rex Meschiach. col. 103.
 11. Quicunque diligit Sanctum illum, qui benedictus sit vero amore cordis sui, tenetur media nocte surgere ut in Lege studeat: & magna est merces ejus. col. 119.
 12. Quanta sit gloria & quam insigne sit præmium ejus, qui continuò studio Legis detinetur. col. 123.
 13. Prohibitum est in Lege informare talem, qui non habet characterem sanctum, & quanta sit illius pena. col. 130. 131. 132.
 14. De laude atque præmio illorum, qui in Lege student, prolixè agitur & varia narrantur. col. 136.
 15. Si homines intuerentur ea, quæ scripta sunt in Lege, non peccarent. col. 142.
 16. Encomium Legis insigne; quodque cum eo, qui non studet in Lege nullum habendum sit commercium, nec approximandum sit eidem. col. 144. [conf. 2. Tim. 3. 6. *Hi devoti sunt enim ex his, qui penetrant domos, & captivas ducunt mulierculas oneratas peccatis &c.* Rom. 16. 17. *Observetis eos, qui dissensionem, & offendicula præter doctrinam, quam vos didicistis, faciunt: & declinate ab illis.* 1. Cor. 5. 11. *Nunc autem scripsi vobis non commiseri: Si is qui frater nominatur, est fornicator, aut avarus, aut idolis serviens, &c. cum hujusmodi ne cibum sumere.* Tit. 3. 10. *Hæreticum hominem post unam & secundam correptionem devota.*]
 17. Encomium Legis, simile aliud; quodque eadem æquipolleat omnibus sacrificiis; & quod ipsa nequeat pollui, quia homo per eam purificatur. col. 146. [conf. Matth. 9. v. 13. *Euntes discite, quid sit: Misericordiam volo; & non sacrificium.* Act. 15. v. 9. *Fide purificans corda eorum.*]
 18. Surgendum esse nocte media & studendum in Lege. col. 146.
 19. In quo non est Lex, in illo non est honor. col. 148.
 20. Si magno quis tenetur desiderio studendi in Lege, & neminem tamen invenit, qui ipsum doceat; ipse tamen præ nimio amore hoc studium aggreditur ipse, & hinc inde balbutit; illius singula verba ascendant ante Sanctum illum benedictum; &c. qui magnas exinde plantat arbores, quæ vocantur Salices rivi. col. 155. [conf. Act. 8. 31. *Quomodo possim (intelligere), si non aliquis ostenderit mihi?*]
 21. Quicunque conatur cognoscere mysteria Legis, & tamen improbus est; circa illum multum sunt angeli perditionis &c. qui cogitationes ejus confundunt, ne ingrediat in id, quod suum non est. Qui verò probus est, & hoc studium amplecti desiderat, de eo omnes bene loquuntur, eumque introducunt. col. 165.
 22. Quicunque studet in Lege, idem faciat si studeat circa Nomen sanctum; & quicunque se à Lege separat, is proculabit ab ipso DEO sanctissimo benedicto! col. 170.
 23. Quantum sit præmium & quanta sit excellentia illius, qui media nocte surgit, ut discat in Lege. col. 171.

24. Doctores & studiosi Legis vocantur domus, sive pradia urbana intra muros extructa: & qui non sunt studiosi Legis vocantur domus sive pradia rustica. col. 210.

25. Claritas & perspicuitas Legis nocturno tempore maior est, quam diurno. col. 39.

26. Beatus ille, qui amplectitur Legem: sed Vx illi, qui Legem non amplectitur. col. 41.

27. Prohibitum est in Lege informare Gentilem; & quamvis factus sit profelytus, attamen nisi observet precepta Legis, habendus adhuc est pro ethnico; & vetitum est, eundem docere verba Legis. col. 130. col. 131. 132. In specie autem col. 170. dicitur: cum qui verba Legis tradit homini non profelyto, falsificare Legem & Prophetas & Hagiographa. [conf. Matth. 10. v. 5. *Ad durtum cordis vestri, scripsit vobis preceptum illud.* Act. 10. v. 45. *Et stupuerunt ex circumfusione fideles, quia & in gentes gratia Spiritus Sancti effusa est.* Act. 11. v. 3. *Quare introisti ad viros praprium habentes & manducasti cum illis.* v. 18. *Glorificaverunt Deum, dicentes: Ergo & gentibus penitentiam dedit Deus ad vitam.*]

28. Dictum illud Deut. 29. v. 29. *Abfcondita Domino Deo nostre, & revelata nobis & filiis nostris* &c. sic explicatur, ut per abfcondita intelligatur timor & amor Dei, quos nemo novit nisi Deus solus: per revelata autem, studium Legis. col. 165.

29. Quicunque in lege student ut propterea mercedem accipiant, illi vocantur servi: & qui studium hoc amplectuntur citra respectum mercedis, vocantur filii. Et super illos, qui mercedis gratia student, constituti sunt praefecti quidam, qui vocantur servi, qui illis mercedem suam praebent. Illis autem, qui citra respectum mercedis student, ipse Deus ille Sanctissimus atque benedictus mercedem dat. col. 48. [conf. Rom. 8. v. 15. *Non accepistis spiritum servitutis iterum in timore: sed accepistis Spiritum adoptionis, in quo clamamus: Abba Pater.* Matth. 20. v. 8. *Voca operarios, & reddet illi mercedem, incipiens a novissimis usque ad primos.* Gal. 4. v. 7. *¶ Jam non es servus, sed filius. Quod si filius, & heres per Deum.*]

30. De excellentia illius, qui studet in Lege; deque poena illius, qui eandem negligit. col. 94.

31. De excellentia illorum, qui studium Legis exercent nocte media. col. 87.

32. Qui amplectitur Legem, amplectitur ipsum Deum Sanctissimum atque benedictum. col. 108. [conf. Joh. 14. v. 21. *Qui habet mandata mea, & servat ea, ille est, qui diligit me.*]

33. Sanctissimus ille Deus benedictus Israelitis dedit animas sanctas, ut studeant in Lege: de quorum excellentia vide col. 121.

34. Verba Legis dicuntur Aque frigidae. col. 114. [conf. Luc. 16. 24. *Assite Laqueum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam &c.* Matth. 10. v. 42. *Quicumque potum dederit uni ex minimis istius calicem aquae frigidae, &c.*]

35. De excellentia illius, qui nocte media in Lege studet. col. 115.

36. Quicumque delectatur in Lege, nihil penitus timet. col. 121. [conf. 1. Joh. 4. v. 18.]

v. 18. *Timor non est in charitate, sed perfecta charitas foras mittit timorem, quoniam timor panem habet. Qui autem timet, non est perfectus in charitate.*]

37. De pramio & excellentia illius, qui nocte media surgit, ut in Lege studeat. col. 122.

38. Encomium illius, qui nocte media surgit, ut in lege discat, & quid de eo exclamant; & quomodo eidem benedicant. col. 20.

39. Qui verba legis adeo e corde suo tollit, ut eadem obliviscatur, idem facit ac si oblivisceretur ipsius Dei sanctissimi atque benedicti. col. 21.

40. Si quis nocturno tempore surgit ut in Lege studeat, eidem Lex manifestat peccata sua, ad instar matris, quae castigat filium suum. col. 40.

41. Encomium illorum qui in lege student, praesertim nocturno tempore. col. 61.

42. Quicumque in lege studet, praesertim nocturno tempore, & nocte media surgit, & studet, vocatur filius Dei sanctissimi benedicti. col. 171.

43. Quicumque in Lege studet, tenetur elevare vocem suam. col. 68.

44. De excellentia illius qui in Lege studet, & quomodo de eo proclamationes fiant. Qui vero in Lege non studet, ab eo aufertur praesentia divina; & custodes illi, qui custodiant hominem, cum deserunt. col. 92.

45. Insigne encomium illius qui studiosus Legis est. col. 109.

46. De excellentia & pramio illius, qui in Lege studet: & poena ejusdem, qui eam negligit. col. 184.

Sequuntur Loca quaedam ob similem materiam ad hunc Titulum relata.

1. Quod circa initium Anni, & diem Expiationis conciones fieri debeant inter multos. col. 11.

2. Interdum Benignitas Abrahami vocatur Nomine **HNDEI**, interdum etiam Severitas. fol. 13. col. 52.

3. Anima discipuli Sapientum vocatur Sabbathum, & festum; & anima supereminentis. Sed psyche plebeji & idiotae vocatur brutum. col. 49. [conf. Apoc. 22. v. 15. *Foris cautes & venefici, & impudici, & homicidae, &c.*]

4. Quando Deus sanctissimus atque benedictus decretum aliquod decernit, Scriptura sic de eo loquitur, ac si illud jam esset factum; quamvis nondum factum sit; quia scilicet certissime fiet. col. 54.

5. Quomodo concilianda sint dicta illa, Lev. 21. v. 17. *Vir de semine tuo &c. cui fuerit macula non accedet ad offerendum panem Dei sui.* Et illud: Jech. 57. v. 15. *Habitaba cum contrito & humili spiritu.* col. 173.

6. Multae animae sunt in homine; nulla tamen illorum licentiam habet loquendi coram Deo sanctissimo atque benedicto, excepta illa, quae vocatur Nefchamah seu Mens. Quare eadem vocatur Spiritus loquens. col. 81.

7. Ad dictum illud Psal. 39. v. 7. *Verum tamen in imagine ambulabit Vir* & dicitur; quod hanc Imaginem Iisrahelitis deur de loco sancto = Idolotatris autem de loco immundo. col. 199.

8. Cum scriptum sit Gen. 2. v. 17. *In die illa, qua comederis ex illa, moriendo morieris*: queritur quare mors statuta sit omnibus creaturis (i. e. hominibus) cum tamen non omnes creaturæ peccaverint, sed Adam solus? col. 207.

9. Liber Psalmorum conscriptus est iuxta decem genera canticorum; inter quæ supremum omnium est Hallelujah. col. 193.

10. Plebei idiotæ servi sunt populorum mundanorum. col. 49.

11. Dictum illud Lev. 19. v. 32. *Ante canitiem surge & honor a faciem senis*: explicatur de Magistro Legis, coram quo surgendum est; & facies senis exponitur de Pentateucho; multo magis autem intelliguntur Discipuli sapientum. col. 167.

12. Quamvis prohibitum sit in hoc mundo lætitiā capere de rebus mundanis: lætari tamen verbis divinæ Legis licitum est. col. 100.

13. Quicumque dicit, Legem tantum enarrare res mundanas, illius spiritus crepet. col. 182.

14. Dictum illud Cant. 5. v. 16. *Iste dilectus meus, & iste socius meus*: sic exponitur; ut per dilectos intelligantur illi, qui non semper præsentēs sunt alicui: qui verò semper præsentēs sunt, dicantur socii. col. 12.

15. De Nominibus sanctissimarum Numerationum, אֲרִיִּים & similibus videtur col. 16. & col. 17.

16. Deus ipse sanctissimus atque benedictus, item Lex, & pariter circumcisio, Nominē Fœderis vocatur. col. 131.

17. Deus ille sanctissimus atque benedictus vocatur Aqua vitæ seu viva. col. 18. [conf. Joh. 4. v. 10. *Si scires & c. tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam vivam.* Johan. 7. v. 38. 39. *Qui credit in me, flumina de ventre ejus fluent aqua viva. Hoc autem dixit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum.*]

18. Locus ille Cant. 8. v. 7. *Si dederit Vir omnem substantiam domus sue pro amore contemnendo, contemnent eum*. Sic explicatur, ut per voculam וְ contemnendo, intelligatur dies secunda, & sexta atque septima festi Tabernaculorum; quibus effundebatur Aqua & vinum super altare. col. 97. [conf. Joh. 7. v. 37. *In novissimo die magno festivitatis, stabat Jesus, & clamabat, dicens: Si quis sitis, veniat ad me, & bibat.*]

19. Dictum illud Lev. 4. v. 22. *Cum Princeps s. Prælati peccaverit &c.* sic exponitur; si nempe corejus extollatur super populum; col. 39. [conf. Matth. 24. 49. *Si servus cuferis perire & c. servos suos, mandantes autem & bibat cum ebriosis, &c.*]

20. Egregia explicatio illius Dicti sapientum nostrorum: si quis incipit purificari, illum adjuvant. col. 98.

21. Dictum illud Sapientum nostrorum bonæ memoriæ: Expiate me, quia diminui Lumen; explicatur col. 122.

22. Dictum illud Lev. 4. v. 1. *Et eris cum peccaveris & deliqueris &c.* sic exponitur, quod

quod quis restituere teneatur quod corrumpit. Sicut scriptum est, Num. 5. v. 8. *Delictum restitutum Domino &c.* col. 163.

23. Dictum illud Prov. 21. v. 17. *Qui diligit vinum & oleum, non ditabitur*; sic exponitur, ut aliæ divitiæ huic dicantur esse paratæ. col. 70.

24. Iisrahelitis tribuitur nomen Zijon. col. 59.

25. Sicut Pisces & locustæ non subfunt regulis de legitima maculatione; sed sufficit quod colligantur: ita Discipuli sapientum non subfunt morti; sed colliguntur: sicut dicitur Gen. 49. v. 33 & aggregatus est ad populos suos. col. 73. [conf. Matth. 3. v. 4. *Esca ejus erat, locusta &c.*]

26. De discipulo qui nondum pertigit ad gradum docendi & docet, vid. col. 73.

27. Ad dictum illud sapientum nostrorum: Si mulier semen suum emittat prior, ipsa pariet masculum: quæritur: cum Deus ipse sanctissimus atque benedictus decernat de quavis putra seminali, utrum exinde masculus pronasci debeat an femina; quomodo illud intelligendum. vid. col. 73.

28. Dictum illud Eccle. 2. v. 13. sic exponitur: *Et vidi ego, quod utilitas esset sapientia a stultitia*, cum qui discere vult sapientiam, quoque discere atque scire oportere stultitiam. col. 83.

29. Quia dicitur Gen. 1. v. 27. *Et creavit Deus הָאָדָם הָאֶחָד hominem in imagine sua*: hinc patet quod nomen Adam, præstantius sit quàm nomina אָדָם vir; אָדָם homo; אָדָם vir. col. 84.

30. Præmium illorum qui fulciunt & sustentant manus discipulorum Legem, major est, quam ipsorum Legis studioforum, quia scriptum est. Prov. 3. 18. *Sustinent aures eam, beati.* col. 94.

31. Dictum illud Psal. 133. v. 1. *Eccce quàm bonum & quàm jucundum*; exponitur de Discipulis sapientum, qui student in Lege, similesque sunt præstantibus invicem, & tamen in fraterna hoc faciunt societate, ita ut tandem invicem uniantur cum Gloria colitante. col. 106.

32. Quod nemo debeat exponere Legem, coram Magistro suo. col. 107.

33. Dictum illud Cant. 2. v. 14. *Columna mea in scissura petre, in abscondito gradus*. Sic exponitur, ut per eos qui in fissuris &c. intelligantur studiosi Legis; & per eos, qui in abscondito gradus, pii illius generationis. col. 109.

LUMEN LEGIS

de dictis in

NUMEROS.

1. Quicumque dicit Narrationes Legis, alium non habere sensum, quàm illius saltem historiz, istius crepet spiritus. col. 282.

2. Rumpantur illa illius, qui dicit, narrationes Legis tantum continere res vulgares. col. 288.

3. Quicumque studium Legis profequitur, idem facit, ac si omnes totius mundi victimas offerret; & Deus sanctissimus atque benedictus condonat ei omnia peccata ejus; multique eidem throni parantur pro mundo venturo. col. 302. [conf. Luc. 22. v. 30. *Ut sedeat super thronos, judicantes duodecim tribus Israel.*]

4. Mundus non est creatus in alium finem, nisi ut Jisraelitæ studeant in Lege: Et Deus sanctissimus ipse, & Lex, & populus Jisrael uniti sunt invicem. col. 306.

5. Anima sive Mens hominis est vasculum Dei sanctissimi benedicti: non autem vitur eadem, nisi prius eandem deputaverit igne Legis: sicut scriptum est: Jirm. 23. v. 29. Nonne fic? Verbum meum tanquam ignis. col. 289. [conf. 2. Tim. 2. v. 21. *Si quis se cum daverit ab impijs, erit vas in honorem sanctificationis, & utile Domino ad omne opus bonum paratum.* Act. 25. *Et apparuerunt illis dispersa lingua, tanquam ignis, sed qui super singulos eorum: & repleti sunt omnes Sp. S. & c.* Matth. 3. 11. *Ipse vobis baptizabit in Spiritu & igne.*]

6. In Dicto illo Deut. 29. v. 29. *Abcondita Domino Deo nostro, & revelata nobis & filiis nostris:* per abscondita intelliguntur mysteria Legis; & per manifesta, sensus literalis & allegorici sive tropici. col. 302.

7. Quicumque in Lege studet, vocatur Pius col. 409.

8. Omnis doctrina Sapientum nostrorum, sive Mischnicorum sive Gemaricorum, structa est super mysterio Legis. col. 452.

9. Cum verba Legis prodeunt ex ore Jisraelitarum, Michael & Gabriel tanquam Legati DEI ipsius sanctissimi atque benedicti ad eos advolant, quia hic habitat in illis. col. 421. [conf. Joh. 14. v. 23. *Si qui diligit me, sermonem meum servabit, & Pater meus diligit eum: & ad eum venimus, & mansionem apud eum facimus.*]

10. De præmio illius qui magis semper magisque in lege studet, vid. col. 528.

11. Redemptio Jisraelitarum ab exilio, seu liberum eorum erit per Legem, quæ vocatur Argentum, & *ḥōḇ*, quod sitres omnium desiderabilissima. col. 339. [conf. Matth. 20. v. 28. Marc. 10. 45. *Filius hominis venit, ut ministraret, & daret animam suam redemptionem pro multis.* 1. Pet. 1. v. 18. *Scientes, quod non corruptibilibus auris vel argenti redemptionis essis, de vana vestra conversatione paternæ traditionis, sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati & incontaminati Christi & c.*]

12. Quicumque studet in Lege, idem facit, ac si singulis diebus staret in monte Sinai & acciperet Legem. col. 341.

13. Quicumque occupatur studio Legis, eundem non tangunt fata stellarum & planetarum. Contrarium autem accidit plebejjs idiotis, qui in lege non student. col. 397.

14. Quicumque non honorat Legem & eos, qui in ea student, primus est qui judicatur sexto novissimi. col. 424. [conf. Joh. 12. 48. *Qui spernit me, & non accipit verba mea, habet qui judicet eum: sermo, quem locutus sum, ille judicabit eum in novissimo die.*]

15. Non esse tradenda arcana Legis, alicui qui ineptus est. Nec negligendas & vilipendendas esse coronulas & apices Legis. col. 451. [conf. Matth. 7. 6. *Nolite sanctum dare canibus; neque mittatis margaritas vestras ante porcos, ne forte conculcent eas pedibus suis: & canes conversi dirumpant vos.* Matth. 5. v. 18. *Amen dico vobis: donec transeat celum & terra, josa novum aut vetus non præscribitur à lege, donec omnia fiant.*]

16. Quicumque occupatus est studio Legis, vocetur Rex in duobus mundis: quia bis scriptum est: Pl. 24. v. 7. & 10. *Quis est iste Rex Gloria?* col. 471.

17. Homo non debet manifestare verba & arcana Legis, donec ipsi detur licentia. col. 556.

18. Encomium Legis, & quantum sit præmium illorū qui in ea student semper. col. 227.

19. In lege occurrunt literalia, in quib. tamen occultantur arcana summa. Sicut enim Angelus non potest videri in mundo hoc, nisi induat indumentum humanum: sic multo magis Lex divina; in qua stulti tantum contuentur vellem; sapientes autem non ita. col. 288. [conf. Gal. 4. v. 24. *Quæ sunt per allegoriam dicta.*]

20. Lex vocatur Chebron (quali urbs Sociorum;) quia, qui illius studio detinetur vocatur *ḥēb* socius. col. 304.

21. Qui studet in Lege, liberatur à spiritibus noxijs. col. 297. [conf. Luc. 8. 2. *Erant cum illo mulieres aliquæ, quæ erant curatæ à spiritibus malignis & infirmitatibus.*]

22. Qui Legem præcendit, i. e. qui dicit Legem cessare, & officio functam cum enarravit res mundanas; illius dies præcenduntur. col. 307.

23. In illum locum, ubi Discipulus sapientum in hoc mundo novas expositiones edit super legem, idem etiam post mortem suam redire solet: & multo magis. si inibi confecerint sapientum discipuli & studio legis indulgeant. col. 404. [conf. Matth. 18. 20. *Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum.*]

24. Encomium Legis elegantissimum. col. 335.

25. Summam hominis excellentiam consistere in eo, si quis studio Legis detineatur noctu atque interdium in oculo, & non in publico. col. 347. [conf. Matth. 6. v. 4. *Sic elemosyna tua in abscondito, & pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi in propatulo.* 6. *Tu cum oraveris intra in cubiculum tuum: & clauso ostio, ora patrem tuum in abscondito: & pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi in propatulo.*]

26. Quanta sint merita illius, qui novas expositiones invenit super Lege. Col. 333.

27. Encomium & præmium illorum, qui in Lege student; quodque cum Pelus in mundo grassatur, Deus per ditori præcipiat, ne istos tangat. col. 343.

28. Encomium legis & illorum, qui ejus studio delectantur, nec ullam ob causam desistendum esse ab ea: deque pœnæ illius qui hoc studium negligit. col. 512.

29. Nihil tantopere promovet Redemptionem Jisraelitarum ab exilio, quam Lex divina, si illius studium hi decenter prosequantur. col. 515.

30. Studium Legis melius est, quam omnia sacrificia, ad impedienda & rescindenda decreta judiciorum divinarum severissima. col. 524.

31. Encomium & præmium illius qui studium Legis amplectitur; & pœna ejus, qui illam negligit. col. 234.

32. Non manifestandum esse civis, cum quis est studiosus Legis, nisi necessitas expostulat. col. 300.

33. Encomium Legis, & illius qui ejus studio delectatur. col. 281.

34. Encomium Legis ex ore Doctoris illius Sancti, R. Schimeon ben Jochai. col. 316.

35. Encomium illius, qui nocturno tempore in Lege lucubrat. Hanc enim ob causam noctu homines evigilat et somno; quamvis arbor mortis dominium habeat in mundum: ne quis dicere queat, si experrectus essem, noctu, in Lege studuissem. col. 229.
36. Qui in itinere est, studio legis occupatur; quod melius est, quam aliud quidvis. col. 499.

Sequuntur Loca quedam, propter analogiam materię ad hunc Titulum relata.

1. Ubique occurrit phrasis *וְיָרִיב* seu verba faciendi, ibi elevanda est vox: sed ubi occurrit phrasis *וְיָרִיב* seu dicendi; ibi non opus est elevare vocem. col. 151.
2. Ubique dicitur *אֱלֹהִים*, Tetragrammaton Deus, ibi Nomen intelligitur plenum. col. 162.
3. Ubique occurrunt nomina duplicata (ut Abraham, Abraham &c.) ibi accentus distinguunt eadem; excepto Loco, *Moseleb Meseleb*: Exod. 3. 4. col. 208 & col. 484.
4. Nomina loquendi formulę magis exprimitur dolor & angustia spiritus & animę, quàm cum præ anxietate cordis exclamant: Pater noster. col. 379. [Marc. 14. 36. *Abba Pater, omnia tibi possibilia sunt &c.* Rom. 8. 15. *Accipistis Spiritum adoptionis, in quo clamamus: Abba Pater.* Gal. 4. v. 6. *Miserere Deum Spiritum filii sui in corda vestra clamantem: Abba Pater.*]
5. Egregia explicatio dicti illius Pl. 51. v. 19. *Sacrificia Dei spiritui contriti.* col. 444.
6. Discipuli sapientum similes sunt poculo benedictionis. col. 422. & col. 454. [conf. Matth. 26. v. 27. *Et accipiens calicem, gratias egit, & dedit illis dicens: Bibite ex hoc omnes.* 1. Cor. 10. v. 16. *Calix benedictionis, cui benedicimus, nonne communicatis sanguinis Christi est?*]
7. Membrum aliquod hominis, quo quis implevit præceptum quoddam Legis, dicitur Gratia, benignitas, clementia: & quo quis commisit peccatum, dicitur iudicium, ira, indignatio, furor. col. 479.
8. Silentium intelligitur per Stationem: Ezech. 1. 21. Stant enim, dum homo silet, membra plerique immota, ut cor, pulmo, arteria aspera, dentes, labia &c. col. 328. [conf. Matth. 13. 2. *Et exiit turba stans in itinere.*]
9. Quamvis interduo duo vel tres versiculi sensum habeant occultum: mox tamen iterum textus sequitur apertus: & mox iterum sequitur sensus occultatus. col. 330.
10. Ubique occurrit aliquod Masculini, quamvis vel centum Feminina simul immisceantur, omnia tamen Masculino genere effertur. col. 349.
11. Discipuli Sapientum, quibus sunt liberi sancti, ad Legem tant oralem quàm scriptam discendam idonei & prout, vocantur duo Altaria. col. 363.
12. Discipuli Sapientum similes dicuntur leonibus: est quorum tamen ore facilius eripi potest præda, quàm ex ore leonum naturalium. col. 362.
13. Per os intelligitur gradus & potentia; quæ ab excelsis traditur omnibus creaturis. Exempli gratia, os asinæ denotat gradum & vim quandam asinæ traditam. Et sic in

- sic in cæteris. [confer Act. 10. 34. *Aperiens autem Petrus os suum, dixit, Apoc. 12. 16. Aperiuit terra os suum, & absorbit flumen, quod misit draco de ore suo.*]
14. Manna, quod descendebat in deserto, vestiebatur vestimento quodam, [id est, naturam quandam corpoream induebat:] sicut Asa & Asael, [duo quidam Angeli lapsi,] cum descendissent, vestiti sunt vestimentis huius mundi. col. 384. [confer Apoc. 2. v. 17. *Vincenti dabo edere Manna absconditum.*]
15. Ubique dicitur: *וְיָרִיב* Et elocutus est; *וְיָרִיב* Et annuntiavit. *וְיָרִיב* Et narravit. *וְיָרִיב* Et dixit; singula sensum habent proprium. col. 305.
16. Locus ille Ex. 3. 5. *Solve calceamenta tua desuper pedibus tuis:* explicatur de faciendo divortio ab uxore sua. col. 342.
17. Locus ille Ex. 20. 6. *Et faciens misericordiam milibus diligentibus me, & custodiens præcepta mea:* sic explicatur, ut intelligatur Revolutio pro bonis, quod ea vel mille vicibus fiat: cum è contrario impii saltem ter revolvantur: juxta illud Jobi 33. 29. *Ece istsa omnia operabitur Deus vicibus tuis cum viro.* col. 396.
18. Mos est Legis-peritorum, qui arcana illius nōrunt, margaritas eloqui Discipulis suis sensu admodum occultato: ut cum dicunt, mulierem quandam unā fœtatione uterò gestasse sexaginta myriades infantum: ubi intelligunt Mosen: jitem ovum quoddam de lapsum inundasse sexaginta urbes, &c. In omnibus enim sublimia latent mysteria. col. 356. [conf. Matth. 7. 6. *Neque mittatis margaritas vestras ante porcos.*]
19. Antequam promulgaretur Lex divina, omnia dependebant ab influxu stellarum; etiam liberi, vita, & alimenta. Cum autem Lex traderetur Israëlitis, Deus ille Sanctissimus atque Benedictus illos, qui studio Legis sese dedunt, exemit è subiectione astro- rum. col. 357.
20. Ubique dicitur *וְיָרִיב* Et factum est: ibi subinnuitur ærumna quædam. Si autem dicitur: *Et factum est in diebus &c.* indubitato casus aliquis lamentabilis subindica- tur. 425.
21. Quinquagesies in Lege mentio fit Exitus ex Ægypto. col. 300.
22. Ubique dicitur *Canticum graduum;* nec additur, quis illud composuerit: ibi intelligitur à Spiritu Sancto hæc dici de Israëlitis in exilio detentis. col. 307.
23. Ubique in Solhar dicitur *וְיָרִיב* Illa: ibi intelligitur litera ultima nominis Tetragrammatidis; & denotatur Numeratio ultima Divine Emanationis, in qua nulla unquam est divisio. col. 422. & 477.
24. Lex Divina dicitur Panis: Et præceptum unum sive ritus unicus, vocatur massa, sive forma panis unica, *וְיָרִיב*. col. 451.
25. Discipuli Sapientum vocantur Adam & Israël. Sed plebei & Idiotæ non vo- cantur Adam nec Israël; sed servi Israëlitis venditi: quia non aliter quàm bruta se ha- bent. Et huc refertur illud Ezech. 34. 31. *Et vos pecus meum, oves pasceni mei, Adam estis.* Ubi per oves & pecus intelliguntur plebei; voce Adam autem Discipuli Sapientum. col. 337.
26. Deus ille Sanctissimus atque Benedictus dicitur gaudium. col. 394. [conf. Rom. 15. 13.]

30. *Regnum Dei non est cibum & potus, sed iustitia, & pax, & gaudium in Spiritu Sancto.*
 1. Petr. 1. v. 8. *Exultabitis laetitia inenarrabili & glorificata.*
26. Hillel & Schammai inter gradus sublimis referantur hōemodō, ut ille ad benignitatem; hic verō ad Severitatem spectaret. col. 453.
27. Psalmus vigesimus: *Exaudiat te Dominus in die angustia, &c.* utiliter recitatur super foemina difficultate partūs laborante. col. 462.
28. Quicquid in se parvum & exiguum est, de sublimibus tamen cūm prædicatur, gloriosum & excellens atque magnificum aliquid denotat. col. 565.
29. Quia Deus ille Sanctissimus atque benedictus multis vocatur nominibus atque gradibus; quæritur an propterea in illo sit multiplicitas sive divisio. col. 478.
30. Corpus hominis vocatur ellychnium. col. 486. [conf. Matth. 12, 10. *Linum fumigans non extinguet.*]
31. Animæ iustorum vocatur herba agri & aves mundæ. col. 399.
32. Omnis ille, in quo est Spiritus Sanctitatis, vocatur Angelus. [conf. Matth. 11, 16. *Eccē ego mitto Angelum meum ante faciem tuam.* Apoc. 14, 6. *Et vidi alterum Angelum volantem per medium cœli.*]
33. Explicatio dicti illius Sapientum: Deo nihil placuisse in Iisraëlitis quā paupertatem &c. col. 522. [conf. Matth. 5, 3. *Beati pauperes Spiritu: quoniam ipsorum est regnum cœlorum.*]
34. Illo tempore, cūm Iisraëlitæ intrarent in terram sanctam, omni locō, quō incedebant, audiebatur vox quædam dicens: *Hæc est Lex illa, quam statuit Moyses coram filiis Israel.* Deut. 4. v. 44. Atque hinc intelligitur illud Ies. 24. v. 16. *Ab uno extremo terra ad alterum cantus audivimus in gloriam iusto.* col. 551.
35. Idolum illud, quod coluerunt in Ægypto, in cœlis vocatur Abominatio Ægyptiorum. col. 466.
36. Discipuli Sapientum vocatur Sabbathum & Festa: quia aluntur à plebeis & à idiotis, sicut Sabbathum & Festa nutriuntur à diebus profectis. col. 216.
37. Psalmus centesimus, qui dicitur Psalmus pro laude seu confessione: & Psalmus 149. *Cantate Domino canticum novum;* vocatur Pupilli. vid. col. 324.
38. Lex sine mandatis vocatur sterilis. col. 400. [conf. ad Gal. 4, 27. *Lex est sterilis, quæ non parit.*]
39. Ratio, quare Iisraëlitæ huic illuc nuntent, cum Legis studiō detinentur: non sic autem ceteri populi. col. 402, 403. [conf. Matth. 11. v. 7. *Quid exitis in desertum videre? arundinem vento agitatam?*]
40. Explicatio elegans dicti illius Sapientum: tres sociari in producendo homine; Deū, nempe cum Patre & Matre. Ubi simul explicatur dictum illud Gen. 1. vers. 26. *Faciamus hominem.* col. 403.
41. Septem partes inveniuntur in arbore, nimirum radix, cortex, medulla, rami, folia, flores, & fructus. Eodēque modo septem sunt genera explicandi Legem; nimirum sensus Literalis; sensus Homileticus; sensus Allegoricus; sensus

- Cabbalisticus sive Mysticus; sensus Arithmeticus; Arcana occulta; & Arcana occultissima: qui singuli iterum subdividuntur in decem modos alios, ut hinc exurgant septuaginta. col. 373.
42. Egregia explicatio de Sacrificiis. col. 444. & 445.
43. Multæ describuntur pœnæ illorum, qui micæ ciborum negligunt; qui profundunt semen; & qui negligunt Legem. col. 411. [conf. Joh. 6. v. 12. *Colligite, quæ superaverunt fragmenta, ne pereant.*]
44. Egregia & proluxa explicatio de ultima Numeratione, quæ vocatur Corona Iisraëlis, & quā variis illa vocetur nominibus, ratione gestorum variorum. col. 477.
45. Cūm de Mose dicitur: *Et Deus clamavit ad Moysen.* Lev. 1. v. 1. de Bileam autem dicitur Num. 22. vers. 9. *Et venit Deus ad Bileam:* quæritur, annon Bileam sic habeatur pro digniore & honoratiore? Simile autem datur de leproso, qui ad portam clamat: ubi Rex foras prodit eumque increpat, ne propius ascendat ad filium suum. col. 370.
46. Quod sigillum Dei sit מִשְׁכָּנִי veritas, quā denotetur, Deū esse unum: ubi simul explicatur dictum illud: Deut. 6, 4. *Dominus Deus tuus Dominus &c.* quodque hæc tria unum sint; & in hoc consistit Sigillum Dei, nempe Veritas. col. 307.
47. Illud quod dixerunt Sapientes nostri bonæ memoriæ! ventum Septentrionalem esse apertum: explicatur de Spiritibus, qui creati dicuntur vespere Sabbathi inter Soles, ita ut nulla ipsi sit tributa sint corpora. col. 339.
48. De Moysedicitur: Exod. 3. v. 5. *Solve calcamentum tuum;* & de Josua: Jos. 5. v. 15. *Solve calcamentum tuum.* col. 280.
49. Gigantes vocatur גִּימְטִים, id est, remissi seu relaxati, quia cūm debilitarentur, dimidia saltem corporis illorum pars debilitabatur, medietate alterā incolumi. Mortuū autem medietate priore, accipiebant herbas venenatas, quibus comestis moriebantur; & quia sic cogebantur seipso occidere; hinc vocabantur מְרִירִים id est, *durissimi*. R. Jitzchak dicebat, illos in mare magnum profiliisse, ibique submersos sic esse mortuos. col. 305.
50. Mori dicitur & ille, qui delabitur, adeoque descendit ē gradū illo, in quo prius erat, juxta illud: *Et mortuus est Rex Ægypti.* Ex. 2, 23. col. 256.
51. Foemina dicitur filia hujus vel illius, antequam nubat alicui: postquam autem matrimonio alicui contraxit, dicitur mulier sive uxor. col. 330.
52. Locus ille: *Et factum est post diem tertium, ut Esther vestiretur regno.* Esth. 5. v. 1. sic explicatur, quod debilitatio corporis [v. g. per jejunium, ut fecerat Esther] sit corroboratio spiritus. col. 348. [conf. 1. Cor. 9. v. 27. *Sed castigo corpus meum, & in servitutem redigo.* 2. Cor. 12. v. 9. *Sufficit tibi gratia mea: nam virtutem meam in infirmitate percipitur.*]
53. Pectus linguā Arabicā vocatur قֶדֶם id est, fortitudo, vel potentia, vis &c. Hinc intelligi potest locus ille Ex. 15. v. 6. *Dextera tua, Domine, magnificata est in fortitudine.* col. 371.

54. Iſraēlitæ ſcripturam habent & linguam, ita ut in ſingulis literis intueri queant formam atque figuram (ſublimem) prout decet. Populi autem mundani, nec ſcripturam, nec linguam habent, nec contemplari aliquid vel ſcire poſſunt. col. 376.

55. Cum ſcriptum ſit: *Malech. 3. 6. Ego Dominus. & non innotet: quæritur, quomodo impii benignitatem Dei mutare queant in iudiciū.* col. 256.

56. Deus ille Sanctiſſimus atque Benediſſus vocatur *אֱלֹהִים*, id eſt, Deus fortis; ut indicetur, illum potentem eſſe ſuper omnem Deum: Et vocatur *יְהוָה*, ut indicetur, illum eſſe iudicem omnium iudicum ſuperiorum: Et vocatur *יְהוּ*, quia eſt Dominus omnium dominantium. Eademque eſt ratio omnium reliquorum nominum Dei. col. 395.

57. Myſterium Cantici ſimplicis, & duplicis, & triplicis, & quadruplicis, explicatur col. 401. 416.

58. Ubiunque dicitur: *Et factus eſt dies*, ibi intelligitur initium anni. col. 224.

59. Ratio, quare carnis eſus prohibitus fuerit Adamo Protoplaſtæ, & conſeſſus filiis Noach. col. 442.

60. Quæcunque dixerit Paterfamilias, id eſt, Deus; id facias: excepto caſu, quo dixerit: *Exi.* col. 451.

61. Quod futuris temporibus regnum ſuperborum tollendum ſit e terra. col. 456.

62. De dicto illo Sapientum, nihil incipiendum die ſecunda, & nihil finiendum die quarta. vide col. 521. & 545.

63. Ubi ſcriptum eſt *וְיָשׁוּב*, ſenſu portandi, ibi denotatur onus. Sed ubi ſcriptum eſt *וְיָשׁוּב*, ſenſu tollendi, ibi denotatur ablatio oneris. col. 459.

64. Ubiunque occurrit vox *וְיָשׁוּב*, ibi intelliguntur lumbi & pars illorum ſuperior. Sed ubi dicitur *וְיָשׁוּב*, ibi intelligitur pars femorum & inferior. col. 397.

65. Cùm Deus Legem traderet Iſraēlitis, pactus quaſi eſt cum populis mundanis, ne præ invidia ex hinc contracta nocerent Iſraēlitis: ubi ſimul adducitur ſimile aliquod. col. 355.

66. Explicatio illius dicti *Ecclef. 9. v. 10. Omne quod invenieris manus tua ad faciendum, in virtute tua fac.* col. 338.

67. Cùm in Hiſtoria de vitulo *Ex. 32. 28.* cecidiſſe e populo dicuntur tria ferme milia: in Sohar hoc ita explicatur, quaſi e Iſraēlitis ne unus quidem homo mortuus eſſet. col. 358.

68. Nominum Balak, Bileam, & Amalek duplex expoſitio. col. 368.

69. De Regno Emanativo & Creativo vid. col. 537.

70. De Seno decrepito Sanctiſſimo, & Microproſopo videatur col. 561.

TITULUS SECUNDUS.

DOMUS PRECUM.

EDICTUM

GENESIN.

1. De præmio illius, qui pronuntiationi literæ *א* in voce *אֱלֹהִים* ſub recitatione Leſionis, Audi Iſraēl, diu immoratur. col. 2. & 8.

2. Triā ſunt precum genera. alterum alterò ſublimius: Oratio; Clamor; & Lachryma. Oratio ſit voce ſilente: Clamor voce elevatā; Lachrymæ autem ſuperant omnia. col. 314. [conf. Heb. 5. 7. *Qui in diebus carnis ſuæ preces, ſupplicationesque ad eum, qui poſſet illum ſalvum facere à morte, cum clamore valido & lachrymis offerens, exaudiens eſt pro ſua reverentia.*]

3. Quod homo teneatur elevare vocem ſuam ſub precibus, & attollere oculos ſuos in cælum. col. 314. [conf. Joh. 1. v. 41. *Jeſus autem elevatis ſurſum oculis, dixit: Pater &c.* Joh. 17. v. 1. *Hæc locutus eſt Jeſus, & ſublevatis oculis in cælum, dixit: Pater &c.*

4. Preces dicuntur Scala in terra conſiſtens & ſummitate ſua cælum attingens. col. 347.

5. Quicumque deſiderat, ut preces ejus acceptæ ſint coram Deo illo Sanctiſſimo; iſtudio Legis occupetur. col. 448.

6. Quandoque non opus eſt, ut homo clarā voce preces ſuas fundat; ſed ſufficit, ſi tacite id faciat. col. 457.

7. Locus *Jeſch. 10 v. 30. Jubilando eleva vocem tuam filia Gallim;* exponitur de eo, qui laudaturus eſt Sanctiſſimum Deum noſtrum, atque benediſſum; ita tamen, ut eideſdem fit vox dulcifona; quam niſi habeat, vocem quoque non eleve. col. 523.

8. De præmio illius, qui eſt e numero decem illorum, qui primi ſunt in ſynagoga. Ubi ſimul exponitur dictum illud Sapientum noſtrorum bonæ memoriz! Quod Sanctiſſimus Deus noſter atque benediſſus irafcatur, ſi ibidem non inveniat decem; adducit pariter ſimili. col. 44.

9. De poena illius, qui garrat in ſynagoga, quod Deus avertat. col. 45.

10. Prohibetur eſt ſuper impiis orare, ut moriantur; ſed orandum ſaltem eſt, ut convertantur. col. 268.

11. Cum *Eccleſia* reſpondet; Amen! ſit nomen ejus magnum, &c. remiſſionem habent & quietem, illi qui judicantur in Gehenna. col. 194. [conf. 1. Cor. 14. v. 16. *Si benedixeris Spiritu, qui ſupplet locum idiotæ, quomodo dices: Amen, ſuper benedictionem tuam, &c.*]

12. Qui fundit preces ſuas, diſtinctè pronuntiare tenetur voces ſingulas, ut accepta ſit precatio ejus. col. 387.

13. Ne precetur homo precationem ſuam, antequam ſplendet Sol. col. 403.

14. Patriarchæ quotidie ter orant pro Iſraēlitis. col. 474.

15. In oratione pomeridiana, quæ Minchah dicitur, cantior esse debet homo, quam in alius precibus. col. 486. & 414. [conf. Act. 3. v. 1. *Petrus & Iohannes ascendebant in Templum, ad horam orationis nonam. Act. 10. v. 30. Cornelius ait: A die abhinc quartum usque ad hanc horam, orans eram hoc non in domo mea.*]

16. Cum homo peregrinatus esset, preces prius fundere debet ad Dominum suum, ut in sese deriveret custodiam divinæ præsentie. col. 488. [conf. Act. 20. v. 36. *Cum hæc dixisset, posuit genibus suis, oravit cum omnibus illis.*]

17. Cum cantatur Hymnus Paschalis [Psalmus nempe 113. 114. 115. 116. 117. 118.] requiruntur tria hominum genera; Pini nempe, reputati ad dextram; Iusti reputati ad sinistram; & Israëlites ubique locum habentes. col. 495. [conf. Matth. 26. v. 30. *Et hymno dicto exierunt in montem olivæ.*]

18. Hoc tempore, cum nulla nobis sunt Sacrificia; Oratio supplet locum sacrificiorum. Et qui benedicit Sanctissimo Deo nostro atque benedicto, is benedictionem ab eodem accipit: qui verò non benedicit Domino huic Sanctissimo, nullam quoque accipit benedictionem. col. 525. [conf. Hebr. 13. 15. *Per CHRISTUM ergo offeramus hostiam laudis semper DEO, id est, fructum labiorum confitentium nomini ejus &c. Beneficentia & communionis nolite oblivisci: talibus enim hostis promittetur Deus.*]

19. Oratio Ecclesie non revertitur inanis: & quare idita fiat? Item quod oratio pauperis superet ceteras omnes. col. 385. fol. 97. & col. 386. [conf. Act. 12. v. 5. *Oratio fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro Petro.*]

20. Perpetuo præmittere homo tenetur Laudem Dei sui; & deinde precetur: quod didicimus a Jacobo. col. 327.

21. De ordine precum matutinarum & nocturnarum vid. col. 485 & 486.

22. Quod Sanctissimus ille DEUS atque benedictus cum, qui solus orat, quæ accuratissime examinet, utrum dignus sit, cujus oratio accipitur, an minus: quod non contingit, si quis orat cum Ecclesia. col. 495.

23. Licet quis non possit attentè meditari super versiculos Psalmorum (nec eosdem intelligat:) nihilominus eosdem recitare tenetur: & sic quoque in precibus. col. 514.

24. Certum est, si quis meminerit sacrificiorum in Synagogis sive Oratoriis, & in Auditoriis sive Scholis; illi nullum inferri posse damnum, ab angelis commemorantibus peccata ejus; sed hos potius prodesse ipsi. col. 261.

25. Qui attendit, quando Sanctissimus ille atque benedictus accepturus sit orationem suam, vocatur, *agritudine cordis affectus* juxta Proverb. 13. v. 12 col. 447-448.

26. Qui iter facturus est, prius oret. col. 452 & col. 507.

27. Qui iter facit, & non prius consilium habet cum Deo illo sanctissimo atque benedicto, id est, preces ad eum fundit: infidelis est, & vocatur stultus. col. 186.

28. Unde id discatur: quod profundenti lachrymas inter preces suas, annihilaret sententia judicialiter contra ipsum lata: nempe ab exemplo Leæ. col. 470.

29. Quare Angeli ministratorii non adjungant se illi, qui precatur lingua Aramica, seu Syriaca: (ut nempe orationem ejus ad Deum deferant.) col. 243.

30. Quo ordine locentur Angeli illi, Michaël; Gabriël, Raphaël & Uriel; primus nempe ad dextram; secundus, ad sinistram Schechinæ; tertius ante eam; & quartus post illam. vid. col. 258.

31. Qui cum attentione cordis recitat versiculum primum Lectionis; Audi Israël, &c. eidem hoc sic imputatur, ac si se ipsum obtulisset ad martyrium pro sanctificatione nominis divini; hæresque sit quadringentorum mundorum. col. 300.

32. Quia juxta dictum illud Sapientum, quilibet Magistrum suum timere debet, ut Deum ipsum; hinc nemo orare debet à tergo Magistri sui: quia hoc ipso ostenderet, se tantam non habere reverentiam erga Magistrum suum, quantam habet erga Deum. col. 314.

33. Oratio pauperis transcendit omnia: hinc homo corde contrito fundat preces suas. col. 386.

34. Cum quis noctu cubitum iturus est, prius legat Lectionem Audi Israël &c. & versiculum aliquem de amore divino. col. 412.

35. Cum congregantur in Synagoga, decem; & unus ex illis abire; huic Deus ille sanctissimus atque benedictus irascitur. col. 445.

36. Quamvis homo confessus sit peccata sua anni præteriti, & convertatur; utile tamen est eadem confiteri omni tempore. col. 216. [conf. Matth. 6. v. 12. *Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.*]

37. Qui orare vult pro remissione peccatorum suorum, primò animum eò dirigat, ut ipsum prius peccatum expuret; deinde dicitur: Thren. 3. v. 40. *Scrutemur vicia nostra, & inquiramus, & revertamur ad Dominum.* col. 483.

38. Liber Legis cum ejicitur è Loco suo, ut exulare cogatur in loco quodam alio, expiationem quidem infert peccatorum illius generationis: sed vix illi generationi, in qua hoc fieri necesse est. col. 474 & 475.

39. Ratio elegans, quare precatio nocturna sit arbitraria. col. 486.

40. Inter preces nostras hæc quoque formula occurrit: & meminit Gratia Patribus exhibita: quia merita Patrum non abolentur in æternum. Et cum Israëlites in tribulatione sunt, Deus intuetur iconem Jacobi, insculptam Throno gloriæ; & propter illum recipit Israëlitas. col. 385. [conf. Luc. 1. v. 72. *Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris.* Et Joh. 16. v. 23. ubi pro Patribus substituitur Christus: Amen, amen, dico vobis: si qui petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.]

41. Israëlites ter in die recitant versiculum Ies. 6. vers. 3. *Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus exercituum: plenitudo totius terræ est gloria ejus: quia terita canunt Angeli sancti per noctem.* col. 424.

Synopsis Libri Sohar:
DOMUS PRECUM.
è Dictis in
EXODUM.

1. De premio illius, qui debet in se suscipit jugum Regni Caelorum. col. 183. [conf. Matth. 11. v. 29. *Tollite jugum meum super vos, &c.*]
2. Quia scriptum est Ps. 100. v. 2. *Servite Domino in letitia*: quæritur, quomodo acceptæ possint esse preces illius, qui in merore est, ita ut lachrymæ ex oculis ejus promanent? col. 292. ubi plura de dignitate illius, qui cum lachrymis orat.
3. Dum labia hominis muscant sub precibus, cor ejus attentionem habeat, & devotionem DEUM dirigatur: & nocte implebitur desiderium ejus. Excedit enim ex hoc mundo, & anima ejus ab ipso egressa redit ad Dominum suum. col. 382.
4. Qui in mediis precibus cessat, easque præcindit, ille præcinditur: qui preces abbreviat, illius dies abbreviabitur, &c. col. 318.
5. Admonitio seria, ut homo cum attentione preces suas fundat. fol. 28. col. 112.
6. Antequam precatus est homo orationem suam, non componitur anima ejus in ipso, quamvis etiam in Lege studeat. col. 386.
7. Quatuor ordinationes sunt in precibus: ordinatio sui ipsius; ordinatio mundi hujus; ordinatio mundi superni; & ordinatio ipsarum precum: Prima fit commemoratione sacrificiorum; secunda commemoratione operum hujus mundi in formula illa: *Benedictus, qui dixit*: Tertia commemoratione turmarum celestium in formula *Hallelujah*: Quarta fit per octodecim formulae Benedictionum. col. 387.
8. Multa sunt genera precum; sed clamor transcendit omnia. col. 374.
9. Illò tempore, cum Sacerdotes expandunt manus suas, gloria Divina advenit, & implet manus eorum. col. 403. [conf. Luc. 24. v. 50. *Et sustollens manus suas, benedixit eis.*]
10. Cum oratio cujusdam repellitur, quia indigna est, quæ ingrediatur ante Regem Sanctum, hæc traditur in manus Angeli cujusdam, qui vocatur Sahadiel. Et si homo ille verè penitentia convertitur, & aliam orationem precatur meliorem & decentiorem, prior illa rejecta cum secundâ hæc suscipitur. Si autem homo iste non convertitur, genus adversum orationem illam accipit, & commemorat peccata istius hominis. col. 401.
11. De dicto illo, quod portæ lachrymarum non claudantur, vid. col. 440.
12. Datur animal quoddam inter Angelos, cui nomen Bafak, id est, fulgor. Et Angelus iste hæc hæc præfatur, ut numeret omnes illas preces, quæ ascendant; & omnia illa verba Legis, de quibus tractatur nocturnò tempore, cum exurgit aquilo, & nox fit media. col. 441.
13. Qui ex ore suo profert verbum aliquod non necessarium, & qui polluit os suum, vel alius peccat coram Domino suo, nec convertitur vera penitentia; illius preces non accipiuntur, donec penitentiam egerit. col. 448. [conf. Matth. 12. v. 36. *Dico autem*

autem vobis: quod omne verbum otiosum, quod locuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die judicii.]

14. De excellentia precum, & de decem primis, qui in Domo precum sive Synagoga conveniunt. col. 448.
15. Quam acerbum sit supplicium illius, qui intermittit & cessat inter tredecim illas laudes formulæ illius *יְהוָה שְׁמִי* usque ad verba *ברכי* col. 233.
16. Tredecim præcepta dantur in verbis illis Deut. 6. v. 5. *Et diliges Dominum Deum tuum*; usque ad verba v. 9. *Et in portis tuis.* col. 286.
17. De numeratione dierum manipuli, & quare eandem stando fieri oporteat: quodque mulieres ab illa sint liberæ. col. 319.
18. Encomium & excellentia illorum, cum Deus in Synagoga advenit, & ibi invenit decem, & quanta pena sequatur, si non inveniat decem. col. 290.
19. De septem Benedictionibus in copulatione Sponsi & Sponsæ recitatis vid. col. 299. & in Genesim col. 137.
20. In formula Benedictionis, quæ recitatur super copulationem novorum Conjugum, quæ incipit: *Qui creavit gaudium & letitiam &c.* decem enarrantur species Gaudii. col. 300.
21. De precibus, quæ sedendo funduntur cum tota materia precum vide col. 315.
22. Nomen Dei celebrandum esse quàm optimè, & vero magnoque amore ipsum meditandum: item de mysterio & sanctitate Lectionis: Audi Israel &c. & quæ ratione quis tradere scriptum debeat Deo totum. col. 387. & 388. [Conf. Rom. 12. v. 1. *Obsecro vos, fratres, per misericordiam DEI, ut exhibeatis corpora vestra (i. e. vos ipsos) hostiam viventem.*]
23. Quicumque comedit & bibit illotis manibus, & sine Benedictione de super recitata, de eo intelligendus est locus: Lev. 19. v. 26. *Non comedetis super sanguine*: & ille accusatur in supernis, ac si esset præligator & augur. col. 386. [Conf. Matth. 15. v. 2. *Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum? Non enim lavant manus suas, cum panem manducant.*]
24. Dantur præfati quidam, qui accipiunt illas preces, quæ emittuntur ab his, qui Dominum suum ritè sanctificare nōrunt. Et deinde alii quoque dantur præfati, qui preces illorum accipiunt, qui sanctitatem nominis Divini non prædicant, prout decet: & utraq; preces simul uniantur. col. 444.
25. Oratio requirit attentas cogitationes & propositum Spiritus liberum, & pronunciationem verborum. col. 448.
26. In Oratorio sive Synagoga faciendæ sunt duodecim fenestree. col. 450.
27. Locus ille: Exech. 1. v. 8. *Et manus hominis sub alis eorum &c.* sic explicatur, ut per manus has intelligatur officium accipiendi preces Israelitarum, easdemque introducendi, per omnes portas supernas. col. 468.

28. Homo quotidie tenetur cibum à Deo petere, quamvis cibos jam habeat in domo sua. col. 109. 110.

29. Non abeundum est in campum ad peragendas preces, sed extruendum est Oratorium five Synagoga pulchra cum omnibus requisitis fenestrisque angustioribus. col. 105. [Conf. Luc. 7. v. 5. Et Synagoga ipsa edificavit nobis.]

30. Summopere monendus est homo, ut cautus sit circa preces pomeridianas, & magnâ devotione super illis meditetur. col. 164.

31. Quare necessarium sit, speciatim enarrare peccata sua; cum tamen omnia manifestataque nota sint coram Deo. col. 70.

32. Necessè est, ut homo elevet manus suas tempore orationis suæ, non verò extra hoc tempus. col. 118.

33. Oratio pauperis citissimè suscipitur. col. 154.

34. Ratio elegans, quare dicamus & Ps. 69. 14. Et ego oratione mea ad te Domine &c. Vid. col. 164. Idemque latius deducitur fectioe Truma. col. 278.

35. Qui se non incurvat, five genua flectit in recitatione formulæ Modim: [cujus verba sunt hæc: Confitemur tibi, quod tu sis Dominus, Deus noster, & Deus Patrum nostrorum in seculum & in sempiternum &c.] non resurget in æternum. col. 178. [conf. Phil. 2. v. 9. Ideo & Deus illius super exaltavit & donavit illi nomen super omne nomen. Te in nomine Jesu & non amplius in nomine, five mentione facta Patrum] omne genua flectitur, (quando recitatur Oratio Confessionis;) celestium: (i.e. animarum in Paradiso sperno degentium;) & terrestrium (i.e. hominum in terra degentium;) & infernorum, (i.e. animarum in Paradiso inferiori confitentium;) & omnes lingua confiteantur, (dum dicitur in Ecclesiis: Confitemur tibi &c.) quod Dominus Jesus filius Mariæ, in gloriam Dei Patris. Unde patet, quod formula hæc Modim, in primitivis Ecclesiis sic recitata fuerit: Confitemur tibi, quod tu sis Dominus Deus noster, & Pater Domini nostri Jesu, qui es Messias, in seculum & in sempiternum &c. & quod in ista Confessione flexa fuerint genua, ritu antiquo. Hæc enim formula est e numero octodecim benedictionum, quæ non sunt de recentioribus Judæorum precibus sed antiquissimi jam instituti.]

36. Ratio, quare verba illa, Amen, sit nomen ejus magnum &c. dicantur lingua Chaldaica, videtur col. 219.

37. Ratio, quare solitarius Hymnus angelicum, Sanctus, Sanctus, Sanctus &c. in formula illa: &c. [שְׁתַּחֲוִי נֶאֱמָר] dicere possit: cum in aliis formulis, in quibus verba hæc occurrunt, requiratur decem ad minimum. col. 229.

38. Nos in recitatione Hymni illius sanctificatorii plus præstamus quam Angeli ministratorii col. 219.

39. De oratione nocturna; quod sit res arbitraria. Et quare formula illa: נְתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ וְיִשְׁכְּלֵנוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ, &c. recitetur diebus profectis, non autem in Sabbato. Et sic etiam illud: שְׁמֵר עַם יִשְׂרָאֵל לְדָוִד מֶלֶךְ עַד עֹלָם, & custodit populum suum Israel in æternum. Amen. col. 230.

40. Egregia explicatio illorum verborum: Et inmutat tempora; & ordinat stellas, &c. col. 131. & col. 134.

41. Quan-

41. Quantum sit premium illius, qui primus accedit in Oratorium five Synagoga. Ubi simul sit objectio, & dicto illo Sapientum: Deum cum in Synagoga venit & non invenit decem israeli. ad quam respondetur per simile. col. 232.

42. De acerbissima illius pena, qui in Oratorio five Synagoga garrit. col. 233. [conf. Matth. 21. v. 12. 13. Et intravit Jesus in templum &c. & eiecit omnes vendentes & ementes in templo: & mensas nummulariorum, & cathedras vendentium columbas evertit, & dicit eis: Scriptum est: Domus mea domus orationis vocabitur; vos autem fecistis illam speluncam latronum.]

43. Quanta sit vis Canticorum & precum Israelitarum; & quomodo tres Hierarchi Angelorum supernorum ad cantica & preces Israelitarum destinentur. col. 233.

44. Ratio, quare ebrius orare non debeat. col. 273.

45. De oratione, & quo ordine accipiatur; & quod debeat esse tacita. col. 354.

46. Sex præcepta circa preces observanda, quæ dependent ab ore. Primum; Timendum esse Deum benedictum: cum dicimus ea, quæ de sacrificiis agunt; & cantica. Secundum; benedicendum esse Sanctissimo nomini Divino; cum dici debet formula: מְבָרַךְ; Laudetur nomen tuum &c. Benedictus sis tu, &c. qui vivis in secula. Item, Benedictus sis tu &c. qui formasti lucem &c. Tertium; Eundem amandum esse; cum accedimus ad formulam, Amore magno &c. Quartum; deprecandam esse Unitatem Dei, cum accedimus ad Lætationem: Audi Israel &c. Quintum; A Sacerdotibus benedictionem pronuntiandam esse super populo. Sextum; tradendam esse Deo animam, prono corde, cum procidimus in faciem, & dicimus; & Psal. 35. 1. Ad te Domine animam meam levabo. Vid. col. 362.

47. Certum est eum, qui cum attentione recitat ordinem sufficienti, liberari ab omni malo & ab omnibus pravis cogitationibus. col. 391.

48. Ratio, quare quotidie fiat mentio exitus ex Aegypto. col. 388.

49. De anima omnis Viventis, vid. col. 245.

50. Cum homo orat die jejunii, odor atque halitus, qui prodit ab ore ejus, omnino similis est sacrificio. Quodque preces institutæ sint loco sacrificii jugis. col. 35.

51. De eo qui peccata sua quidem specialiter enarrat & confitetur, & tamen non veram agit penitentiam. col. 70.

52. De ordine precum, & super quibus instituenda sit meditatio; & de premio ejus magno qui id observat. Item quod ad quemlibet cali cardinem certis præfatis super preces: quodq; ad hunc cardinem converti debeat, qui precatur ut concidant os ejus: & ad cardinem alium, qui precatur super angustia sua &c. vid. col. 352. 353. & 354.

53. In formula illa, quæ incipit &c. וְיִשְׁכְּלֵנוּ Tu es auxilium Patrum nostrorum ab æterno &c. quare instituenda sit meditatio nominis יְיָ veritas. col. 388.

54. Duodecim sunt membra in corpore humano, quæ ad cultum divinum ipso opere exercendum requiruntur. Et sic quoque duodecim sunt membra divini cultus interna, quæ consistunt in spiritu & precibus hominis, in quibus magna latent mysteria, quæ homines ignorant. col. 352.

55. Quan-

55. Quanta sit excellentia precum, quæ sunt cum attentione, & quo ordine suscipiantur. col. 353.

56. Admonitio seria, ut homo quotidie cum attentione recitet Canticum Maris rubri: quodque præmium ejus quasi infinitum sit. col. 95. & 96.

57. Non quilibet homo eâ pollet Sapientia, ut adimplere sciat voluntatem Dei Sanctissimi atque benedicti. & propterea precibus opus est. col. 166. [Conf. Jac. i. v. 6. Si quis autem vestrum indiget Sapientia, postulet a Deo &c. i. Thel. 5. v. 17. Sine intermissione orate. Judæ v. 20. In Spiritu Sancto orantes vosmet ipsos in dilectione Dei servate &c.]

58. In Psalmis 145. [qui secundum ordinem Alphabeticum conscriptus est,] semper altera pars versiculi incipit à litera Vav, excepta litera ם & litera ן; quarum una denotat peccatum, & altera est media vocis ןׁׁׁ i. e. mendacium: unde etiam dux hæc littera non invenitur inter nomina tribuum. col. 315.

59. Admonitio seria, ut cum attentione recitentur preces. col. 112. fol. 18.

60. Mentionem faciendam mixturæ sufficienti, omni tempore vespertinâ & matutinâ, ante omnia Cantica & Laudes. col. 392. 393.

61. In omni Benedictione digiti elevandi sunt sursum. col. 372.

62. Qui complet numerum denarium in Synagoga, tantundem habet præmii, ceteri novem: ad instar Numerationis ultimarum, quæ perficit decadem Divinæ Emanationis, eamque totam in se includit. col. 153.

63. Historia de quodam, qui desiluit de tabulato ædium, ut interesset recitationi Hymni Anglici: Sanctus &c. col. 293.

64. Sex gradus esse debent in suggestio, è quo prælegitur Lex Divina; & liber Legis gradus est septimus. col. 369.

DOMUS PRECUM

è dictis in

LEVITICUM.

1. Qui non numerat numerum manipuli (inter festum Paschatis & Pentecostes,) non dicitur purus. col. 187.

2. Quamvis Israëlita sint in exilio, ita ut quasi separati sint à Deo: nihilominus Sanctissimus ille Deus atque benedictus maturat adventum suum in Synagoga. col. 3.

3. Prius homo se exhalaret in Lege, & deinde fundat preces suas. col. 11. & 12.

4. Cautius recitandam esse Orationem pomeridianam; additâ simul ratione. col. 115.

5. Israëlita vocantur filii & Servi Dei: quicumque enim Deum Sanctissimum atque benedictum tantum cognoscit generaliter, ille vocatur Servus: qui verò eundem novit specialius, vocatur Filius, sicut filius accuratè novit, & perquirat omnia secreta patris sui. Inter preces autem assumenda est tam filii quam servi qualitas. Vide de his prolixius col. 116. [Conf. Rom. 8. v. 14. 15. 16. Quicunque Spiritus Dei aguntur, hi sunt filii Dei:

Non

Non enim accepistis Spiritum servitutis iterum in timore: sed accepistis Spiritum adoptionis: in quo clamamus Abba Pater. Ipse enim Spiritus testimonium reddit Spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Gal. 3. v. 26. Omnes filii Dei estis per fidem, quæ est in Christo Jesu. Gal. 4. v. 6. 7. Quoniam autem estis filii Dei, misit Deus Spiritum filii sui in corda vestra, clamantem: Abba Pater. Itaque jam non amplius est servus, sed filius. Quod si filius & hæres per Deum, Dei per Christum.]

6. Qui linguam habet maledicam, illius precatio non intrat ante conspectum Dei sanctissimi atque benedicti. col. 94.

7. Si Angelus Ecclesiæ pravis est, nullius valoris quoque est Ecclesiæ, cui ipse præest. col. 300. [Conf. Apoc. i. v. 20. Septem stellæ Angeli septem Ecclesiarum sunt.]

DOMUS PRECUM

è dictis in

NUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. Quicquid vocari debet nomine Precum, proferri debet labiis & ore hominis; quia quod homo cogitat & meditatur in corde suo, nondum dicitur verbum, nisi postquam prodiit è labiis. col. 503.

2. Quæ sit differentia inter ׁׁׁׁ & inter ׁׁׁׁ sine ׁ, vid. 575.

3. Quod verba illa: Sanctus, Sanctus, Sanctus, respectum habeant ad tres mundos, col. 493.

4. Qui ad singulas Benedictiones respondet, Amen, illi aperiuntur Portæ cælestes, & benediciuntur superni & inferni: & cum eidem opus est, Sanctissimus Deus atque benedictus ipsi omnes portas aperit, superiores & inferiores, quamdiu ipse adhuc est in hoc mundo: & cum anima ejus ab ipso discedit, eadem deferunt in Regnum superum, ubi exclamant coram ea, quod dicitur Jes. 26. v. 2. Aperite portas & ingredietur &c. Si quis autem non respondet Amen, coram illo ocluduntur omnes hæc portæ; tamenque deferunt eum in imum habitaculum Gehennæ, quod vocatur terra obscuritatis. Job. 10. v. 22; vel duplicata: idemque etiam vocatur Abaddon, sive perditionis locus. Prov. 15. v. 11. col. 555. [Conf. Apoc. 9. v. 11. Et habebant super se Regem Angelum abyssus, cui nomen Hebraice Abaddon, Græcè autem Apollyon, & Latine habens nomen exterminans.]

5. Deus Sanctissimus atque benedictus, orationem pauperis præ omnibus suscipit precibus; hinc scriptum est: Psal. 102. Oratio pauperis cum deficit angore. Sicut dicitur: Gen. 30. v. 42. Pecora debilia pro Labano. Hinc quilibet seipsum reddere debet pauperem, cum precaturus est. col. 360.

6. Qui inter preces suas quatuor assumit gradus sequentes, ille certus esse potest, quod oratio ejus suscipiatur: nimirum si sit pius; pauper; servus; & tradens seipsum pro Sanctitate Nominis benedicti. col. 360. 420.

L

7. Cum

7. Cum autem seipsum reddit piū, & specialiter confiteatur peccata sua. col. 361. [conf. Jac. v. 16. *Confitemini alii peccata vestra.*]

8. Sub precibus componendi sunt pedes, & tegendum est caput, & claudendi sunt oculi &c. & qui oculos suos aperit sub precibus, ille gravi mulctatur pena. col. 494. [conf. 1. Cor. II. v. 4. *Ubi Paulus Gracis, accommodando sese ad vultum eorum patrum, de capite contrarium praescribit.*]

9. Si quis, qui mentionem facit bonorum proximi, v. 9. liberorum ejus, vel divitiarum, vel eruditionis aut gradus ejus, eidem benedicere tenetur oculo bono, i. e. ex animo, & non oculo malo sive ex invidia: multo magis benedicere tenetur DEO sanctissimo atque benedicto, ex intimo cordis affectu. col. 226. fol. 57. [conf. Matth. 20. v. 15. *Non licet mihi, quod volo, facere? An oculi tui malus est, qui a bonus sum? Matth. 6. v. 23. Luc. 11. v. 34. Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit: si autem malus fuerit, etiam corpus tuum tenebrum erit.*]

10. Quid requiratur ad preces, sive quoad opera, sive quoad verba & os? vid. col.

232.

11. Cum Sacerdotes ascendunt in locum illum elevatum, unde benedicere solent populo; Gloria divina cohabitans residet in digitis manuum eorum. col. 278.

12. Quare etiam prohibitum est illos aspicere. col. 153. Vide plura de dignitate Locī istius benedictorii. col. 274.

13. Levita ille, qui Sacerdoti benedictionem pronuntiaturus manus lavat, seipsum prius sanctificare, i. e. manus lavare debet. col. 276.

14. Dīctum illud, qui abbreviat, abbreviatur: sic exponitur; qui breviter respondet Amen, illius vita abbreviatur in hoc mundo. col. 307.

15. Dīctum illud, qui abbreviat, prolongatur: sic exponitur: qui brevi raptu pronuntiat litteram Aleph in voce TTN, Lectionis, Audi Jisraēl &c. illius dies annique prolongantur. col. 307.

16. Quicunque non inflexit corpus & genus suū sub recitatione Formulæ, *QDND* Confitemini &c. & corpore ejus fit serpens. Qui in Synagoga ingreditur, quasi duas occupatur portas, is adhæret Domino suo. Qui speculatur super effectū orationis suæ, procul est ab exauditione. col. 311.

17. Triasunt orationum genera: Oratio Moysi, cui non fuit similis inter Prophetas. Oratio Davidis, cui non fuit similis inter Reges. *Oratio pauperis* Psal. 101. v. 1. quæ superat ceteras omnes. Et quamvis etiam scriptum sit Chabak. 3. v. 1. *Oratio Chabak* &c. Hoc tamen eodem modo non exponitur. col. 360.

18. Homo tenetur specialiter confiteri peccata sua; & quamvis non omnia enarrare queat, quæ per totam vitam suam commisit, quia multa oblitus est; nihil tamen refert: Symbolum autem hujus habemus in Inquisitione firmamenti. col. 360. [conf. 1. Cor. 3. v. 7. *Expurgate vniuersum mentem, ut sit nova conspersio, sicut estis azymi.*]

19. Antequam Jisraēlites congregantur in Synagogis, Genus aduersum circumit, & præcludit omnia lumina superna, ne effulgeant super mundum. col. 362.

20. Omnes in mundo homines eunt in Synagoga ut excitent divinitus influxum aliquem: sed pauci sunt, qui modum istius exfuscitationis sciunt. col. 349.

21. Ter in die Pars aduersa cum Uxore sua abeundo per mundum, circumvolitat in montibus caliginosis: atque tunc tempus est orandi; quia tunc temporis accusatores absentes sunt. col. 362.

22. Ter in die recitare Laudem Davidis, sive Psalmum 145. nemo obligatus est; sed bis tamen: & prima quidem vice in laudem Regis ipsius. col. 424.

23. Quicunque confitetur peccata sua, ab illo discedunt iudices Tribunalis, & ipso à solo Deo iudicatur. Imò hanc enarrationem quis etiam facere potest per mandatarium. Vid. col. 425.

24. Quicunque iter facturus est, prius componat animum ad orandum. col. 429.

25. Adhortatio strenua ut homines in Synagoga properent, tam manè quàm vesperi: deque præmio illius insigni, qui primus est in cā. col. 339.

26. Cum Sacerdotes expandunt manus suas, homo sedeat in timore & tremore cum silentio. col. 274 & col. 286.

27. Sacerdos benedicere tenetur populo in charitate & amore plurimo. Ubi simul narratur historia de sacerdote quodam, qui mutatus est in cumulum Ossium antequam absolvet benedictionem; quia non benedixerat ex intimo cordis affectu. col. 278.

28. Turris fuit suggestum Synagoga, unde prælegitur Lex divina, debet habere sex gradus. col. 312.

29. De pœna illius, qui non ex omnibus viribus suis respondet: Amen, sit Nomen ejus magnum. col. 405.

30. Homo inter precandum assumere debet qualitatem serui; ita ut sub benedictionibus primis similis sit seruo, qui enarrat laudes domini sui; in mediis seruo, qui præmium accipit à domino suo; & in ultimis, ut accipiens præmium & abiens &c. col. 410.

31. Deus Sanctissimus atque benedictus dixit ad exercitus suos supernos: nullas preces intromittendas esse in Palatium suum, donec in illis appareant decem requisita, de quibus vid. col. 415.

32. Incurvatio corporis facienda est, cum dicitur: Benedictus &c. & elevatio fieri debet, cum profertur nomen Dei. col. 420.

33. Hominem currete debere ad preces, & ad Lectiones Sabbathinas, & ad omnia præcepta: & sub precibus componendos esse pedes; elevandum cor; & demittendos oculos. col. 431. [Conf. Luc. 8. v. 13. *Nec relebat oculos ad calum elevare.*]

34. Oraturus coronatus esse debet Phylacteriis. col. 422.

35. Et internum simile esse debet ipsius externo. col. 422.

36. De præmio illius, qui in se suscipit jugum Regni colorum per Lectionem Audi Jisraēl. col. 436.

37. Quà ratione ordo precum institutus sit respectu sacrificiorum. col. 446.

37. Odor precum Iſraëliticarum æquiparatur Myrrha & thuri: tempore Sabbathi autem melior cenſetur ſuſſitu omnium aromatum. col. 449. [Conf. Apoc. 5. v. 8. *Habentes ſinguli citharas & phialas aureas plenas odoramentorum, quæ ſunt orationes Sanctorum.* c. 8. v. 3. 4. Et alius Angelus venit, & ſtetit ante altare, habens thuribulum aureum: & data ſunt illi incenſa multa, ut daret de orationibus Sanctorum omnium ſuper altare aureum, quod eſt ante thronum Dei. Et aſcendit ſumus incenſorum de orationibus Sanctorum, de manu Angeli coram Deo.]

38. Quare diebus preſentis recitetur formula: Et ipſe eſt miſericors &c. non autem die Sabbathi. vid. col. 450.

39. Cum homo venit in Synagoga, ſeipſum prius purificat commemoratione ſacrificiorum &c. & quare octodecim benedictiones ſtando recitentur. col. 496.

40. De aliis requiſitis iſtarum precum. vid. col. 232.

41. Quicumque in Synagoga abiit inſtructus eſſe debet phylacteriis capitis & brachii quod niſi fiat, ne etiam recitet & Pſal. 5. v. 8. *Et ego in multitudine miſericordiarum introibo domum tuam.* col. 506. [Conf. Matth. 23. v. 5. *Dilatant phylacteria ſua.*]

42. A formula: *Qui eras lucem &c.* uſque ad preces octodecim oratio dicitur ſedentaria: ipſæ autem formulæ octodecim vocantur oratio ſtationaria. col. 424.

43. De præmio illius, qui benedictionem recitat, ad quam quis reſpondet Amen: & quantum ſit præmium illius, qui reſpondet Amen. vid. col. 517.

44. Genua ſelectenda eſſe in benedictionibus, cum dicimus: Benedictus: & caput inclinandum eſſe, cum dicimus Tu. col. 518.

DE PËNICULAMENTIS.

45. Non pauciores neſtendos eſſe nodos in quolibet filo peniculamenti: nec plures quam tredecim. col. 333. [Conf. Matth. 23. v. 5. *Et magnificæ ſimbrias veſtimentorum ſuorum.*]

46. Qui non amicitur veſte ſimbriatâ in hoc mundo, ille in mundo futuro veſtitur veſtibus impuris & ſordidiſſimis: plurimique liſtores hominem talem coſtripiunt, eumque abducunt in Gehennam. col. 331.

47. Veſtis, in qua non eſt peniculamentum, vocatur veſtimentum perfidorum. col.

332.

48. Quam magnum ſit præmium ſimbriarum. 500.

49. Qui e domo ſua egreditur involutus pallio ſimbriatâ & inſtructus phylacteriis, illum duo Angeli comitantur uſque ad Synagoga: & Angelus ille noxiſ, qui ad ſtat portæ abinde diſcedit: & ipſe inlequitur veſtigia gloriæ Divinæ unâ eum duobus illis Angelis: auditque benedictiones illorum, quibus ipſi benedicunt: uſque reſpondet Amen. col. 332.

50. De præmio illius, qui amicitur veſte peniculata, & applicat phylacteria, & obſervat ſchedulam poſtis in porta domus ſuæ, itque ſic abiit in Synagoga. Item de pena illius, qui iſta negligit. col. 506.

DE

DE PHYLACTERIIS.

51. Qui coronatur Phylacteriis, vocatur Rex hic infra, ſicut Deus Sanctiſſimus atque benedictus vocatur Rex ibi ſupra. col. 514.

52. Tres illi nodi, qui neſtuntur ſuper digito, in ſoro phylacterii ſunt reſpectu trium illarum vocum: Sanctus, Sanctus, Sanctus. col. 419. & 422.

53. Quam magnum ſit præmium illius, qui applicat phylacteria. vid. col. 500.

DE SCHEDULA POSTIUM.

54. Admonitio ſedula de circumspecto uſu Schedulæ poſtium, & quomodo illa hominem dirigat in viam rectam. col. 499. it. col. 506. 507. & 509.

55. Quæ benedictione benedicatur ei, qui Schedulam in poſte occultat: & de pena illius, qui eandem negligit. col. 509. [conf. Joh. 10. verſ. 9. *Ego ſum oſſium, per me ſi quis intraverit, ſalvabitur: & ingreditur, & egredietur, & paſcua inveniet.*]

56. In Schedula poſtium deſcripta eſt tota ſectio Lectionis Audi Iſraël, excepto textu de ſimbriis: cujus completum tunc accedit, cum homo per portam exit & intrat involutus pallio ſimbriatâ. col. 332.

57. Multæ catervæ ſanctæ præſtâ ſunt, cum homo ſchedulam poſti ſuæ imponit: quæ omnes exclamant ex Pſ. 118. v. 20. *Hæc eſt porta Domini, juſti intrabunt per eam.* col. 508.

58. Phylacterium brachii vocatur ſedentis: capitis autem vocatur ſtantis. vide in Genefin col. 314.

59. De præmio illius, qui applicat Phylacteria: & de pena ejus, qui eadem negligit. vide in Genefin col. 331.

60. De Phylacterio brachii, quodque benedictio ſuper illud ſedendâ recitari debeat juxta quosdam: vide in Exodum col. 235. v. 247. Et in Levit. col. 186.

61. Neceſſe eſt, ut in Phylacteriis adhuc appareat aliquid de pilo vitulino. Rationem vide in Exodum col. 424.

62. De myſterio textuum in phylacteriis deſcriptorum. videatur in Exodum col. 280. & col. 300.

TITULUS TERTIUS.

SEMITA ELEEMOSYNARUM.

E Diſtis in

GENESIN.

1. Excellentia Eleemoſynæ liberat à morte. col. 274.

2. Qui liberalis eſt erga pauperes, dignus eſt, ut mundus propter illum conſervetur. col. 282.

3. Qui non reſocillat animam pauperis in hoc mundo, illius animam Deus Sanctiſſimus atque benedictus non reſocillabit in mundo venturo. col. 282.

4. In omni gaudio aſſociandi ſunt pauperes: & quanta ſit pena illius, qui hoc negligit.

L 3

git

git una cum historia quadam. vid. col. 35. [conf. Luc. 14. vers. 13. *Sed cum facis convivium, voca pauperes, debiles, claudos & cecos: & beatus eris, quia non habent retribuere tibi.*]

5. Deus Sanctissimus atque benedictus homini largitur divitias, liberos & omnia bona, ut horum beneficiorum impleat voluntatem Divinam: si verò peccat illa extollitur, ista dem quoque punitur. col. 296.

6. Cùm judicia Divina in mundo fiunt, Deus Sanctissimus atque benedictus ei homini, quem diligit, mittit donum quoddam, id est, pauperem, ut eidem opituletur, atque beneficiat: quod si fiat, Deus hunc hominem sibi quoddam sive tenet quoddam signo benignitatis signare solet; cumque judicium in mundum venit, Angelus perditore conspecto hoc signo, illum ipsum non attingit. col. 274.

7. Moris esse in terra, ut novis conjugibus donentur munera. col. 346.

8. Inter officia hospitii esse, ut faciat voluntatem patrisfamilias, quamvis aliis ipse hospites facere non soleat. Exemplum autem hujus proponitur in ipso Deo, cum hospes esset Davidis. col. 345.

9. Avari homines, qui insue ad obdurant cor suum, ut thesauros sibi cumulent, & nullam deitatem Eleemosynam, intelliguntur in loco illo Proverb. 10. v. 2. *Non produrunt thesauros impietatis.* col. 442.

10. Nec plus laudatur, nec plus plangitur homo, quam honor ejus fert. col. 492.

11. Qui sustentat Studiosos Legis, meretur accipere divitias hujus & alterius mundi. col. 510.

12. Cum fames in mundo grassatur, duo eidem propositi sunt Spiritus. Et si populum mundi alius benefaciunt & Eleemosynas distribuunt, potentia illorum corroboratur. Si autem Iisrahel Eleemosynas largiuntur, potentia illorum infringitur. Ex certi propositi huic panis præsunt, ut quamvis comedant homines, non tamen saturarentur. col. 481. [conf. Luc. 15. v. 14. *Et postquam omnia consumpsisset, sedit inter famem valida, &c.* Item Act. 11. v. 18. *Agabus significabat per Spiritum, famem magnam futuram in universo orbe terrarum.*]

13. Quanta sit excellentia eorum, qui pacem diligunt. col. 444. 445. 446. [conf. Matth. 5. v. 9. *Beati pacifici, quoniam ipsi filii Dei vocabuntur.*]

14. Deus Sanctissimus atque benedictus in mundo creavit sapientes & insipientes; iustos & impios; divites & pauperes sibi invicem oppositos, ut istis beneficiant. Et vide plura de excellentia Eleemosynæ col. 438. it. col. 435. fol. 115. [conf. Hebr. 13. v. 16. *Beneficentia nolite oblivisci. 1. Timoth. 6. vers. 18. Divitibus præcipe, &c. facile tribuere, communicare.*]

15. Qui eleemosynam largitur, non est quod metuat feras bestias, quia in illo effigata est imago Divina, per quam dominium habet in omnia viventia. Cujus exemplum est Nebucadnezar. col. 41. [conf. Coloss. 3. v. 10. *Qui renouatur in agnitionem secundum imaginem ejus, qui creavit illum.* 2. Cor. 3. v. 18. *Nos omnes &c. in eandem imaginem transformamur.*]

16. De excellentia illius, qui cibis pauperes. col. 376.

17. Quanta sit excellentia illius, qui agrotum commovet, ut convertatur à peccatis suis. col. 300. [conf. Jac. 5. v. 20. *Qui converti fecerit peccatorem ab errore viarum suarum, salvabit animam a morte.*]

18. Homo tenetur comitari hospitem suum: Ab ista enim deductione dependent omnia; & talis in se derivat præsentiam Divinam. col. 275. [conf. Act. 20. 38. *Et deducit eum ad navem.* Act. 15. v. 3. *Illi deducit ab Ecclesia perierant insipientes, &c.* Act. 21. v. 5. *Profecti sumus deducitibus nos omnibus, cum uxore ibimus & filiis usque foras civitatem.*]

19. Hospes laudandus est, (non verò extenuandus.) col. 243.

SEMITA ELEMOSYNÆ.

et dictis in

EXODUM.

1. Qui convivam invitat, cum illo etiam conversetur, & non cum alio. col. 52. [conf. Luc. 7. v. 44. *Intravi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti: osculum mihi non dedisti: oleo caput meum non unxisti.*]

2. Certe quidam præfecti præsumunt, & inspectionem habent super illos, qui consolantur pauperes, vel afflictos corde suo: item illos, qui ambulant in via præceptorum, & qui misericordiam exercent erga mortuos: & mentionem eorum faciunt, ut effigetur forma ejus in supernis, & ipse introducat in mundum venturum. col. 449. [conf. Matth. 25. v. 34. 35. *Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum & constitutio mundi: esurivi enim, & dedistis mihi manducare: sitivi, &c.*]

3. Certe quidam præfecti inspectionem habent in eos, qui visitant pauperes, illosque edocent, quomodo inquirere debeant in opera sua, & converti verà penitentia: talis enim quasi fit curator ejus & advocatus, ut eundem eripiat à iudicio. col. 108. & 449. [conf. Matth. 25. *Agrotavi & visitastis me.*]

4. Qui miseretur pauperis, & nummos suos erogat in Eleemosynam, & in Sabbata atque festis; eidem Deus Sanctissimus atque benedictus hoc omnia retribuit dupliciter: quasi nimirum pecuniam suam mutuo dedisset Domino, sicut scriptum est: Eccles. 2. vers. 15. *Et ipse mutuo dabit ei in labore suo.* col. 458.

5. Si quis pauperem ad mensam suam assumat, & verba Legis inter cibos contempletur; illa mensa dignum eum reddit, ut particeps fiat mundi omnium summus: & duo Angeli veniant, & duabus benedictionibus benedicunt ei. col. 273. [conf. Luc. 14. v. 13. *Sed cum facis convivium, voca pauperes.*]

6. Benefaciendum esse pauperibus de mensa nostra. vid. col. 298.

7. De magno præmio illius, qui libenter erogaret Eleemosynam, & observaret præcepta, quamvis in potestate ejus non sit. Item de eo, qui consolatur pauperem, & hortatur agrotum, ut convertatur. col. 444. 449. 450.

SEMITA ELEMOSYNÆ.

E Diffis in

NUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. De excellentia Eleemosynarum porro vid. col. 292.
2. Magna est vis pacis. col. 335.
3. Qui consolari vult lugentem, prius meditari debet, ut verba inveniat pro fundando solatio. col. 336.
4. Si Discipulus Sapientum moritur, alii studiosi Legis divinæ congregari debent in locum illum, ubi ille solitus fuit studiis suis incumbere dum viveret. col. 404.
5. Cum quis convivium apparat, ne negligat ad illud quoque vocare pauperes: quod nisi faciat, Satanas ipsum propterea acculat, & pœna ejus magna admodum est. col. 484. & col. 487. & 488.
6. Locus ille Exod. 5. v. 16. *Palea non datur, &c. otiosus est, &c.* exponitur de divitibus, qui nolunt erogare Eleemosynam. col. 290. [conf. Luc. 15. v. 21. *Erat quidam mendicus nomine Lazarus, qui jacebat ante januam divitis ulceribus plenus, cupiens satiarari de micis, quæ cadebant de mensa divitis: & nemo illi dabat.*]

TITULUS QUARTUS.

PORTA PŒNITIÆ

E Diffis in

GENESIN.

1. Kain expulsus de superficie terræ, quæ *קַיִן* dicitur; dejectus est in locum terræ infimum, qui vocatur *קַיִן*. col. 176.
2. Cum Adam protoplastes peccasset, ablatus ipsi est Liber ille, qui antehac ipsi traditus erat à cœlo. Abiit igitur & flevit, & confedit in flumine Gichon, donec caput ejus situm contraheret & scabiem: atque tunc Deus ipsi misit Raphaelem, qui sanavit eum; & redditis ipsi est Liber ejus. col. 178.
3. Adam Protoplastes residet ad portam Paradisi, gaudetque cum Justis & pœnitentibus; quia & ipse conversus est à peccatis suis. col. 200. [conf. Luc. 15. v. 7. *Dico vobis, quod gaudium erit in cœlo super uno peccatore penitentiam agente, quam super nonaginta novem justis, &c.*]
4. Adam Protoplastes transgressus est totam Legem ab Aleph, usque ad Tav. Deinde autem convertebatur, initium faciendo à duabus ultimis literis Alphabeti, quæ sunt *ו ו ה*, in voce *והוה* seu pœnitentia; usque ad primas, quæ sunt *א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת*. Atque sic literæ Alphabeti erant inverse. donec Deus sanctissimus atque benedictus traderet Legem in monte Sinai, & inciperet per *א*, in voce *אני* Ego &c. vid. col. 178. & 179. [conf. Apoc. 22. v. 13. *Ego sum א & א, &c.*]

SEMITA ELEMOSYNÆ.

E Diffis in

LEVITICUM.

1. De dignitate & excellentia Eleemosynæ vid. col. 219.
2. Homo erogare debet Eleemosynam, & non dicere: Si hoc nunc ergo, quid faciam cras. col. 213. Ubi simul narratur historia.
3. Qui miseretur pauperis, pacem largitur Ecclesie Israelis, cumulatque benedictiones supernas. col. 210.
4. Qui multa contribunt fisco studiosorum Legis, illorum præmium transcendit super caput ipsorum. col. 94.
5. Quousque pertingat excellentia & meritum Eleemosynæ. col. 220.
6. Cum annonæ caritas est in mundo, & pauperes plorando & clamando invocant Deum Sanctissimum atque benedictum, hic animatus miseretur eorum. Væ autem divitibus illius temporis! Deus enim vel pestem in mundum mittit, vel famem majorem. col. 12.
7. Qui satisfacit animæ pauperis, illius animæ Deus iterum satisfacit, vel ipso tempore discessus ejus à mundo. col. 154.
8. Cum affluentia & benedictio in mundo est, homo studeat Eleemosynis & beneficiis. col. 69.

5. Lachrymæ ille, quas demisit Esav coram Patre suo, demiserunt Iſſrâelitas in exilium: atque hinc cum lachrymis isti redibunt in terram suam; sicut scriptum est: Jer. 31. v. 9. *Cum sietu venient, & cum miserationibus faciam adducere eos.* col. 341.

6. Iustin non nisi post longum temporis intervallum & de gradu in gradum perveniunt ad desiderium suum, Deum nempe Sanctissimum atque benedictum: qui convertuntur autem, & poenitentiam agunt, simul & semel. col. 307. [conf. *qua de regeneratione Joh. 3. v. 5. & de resurrectione dicuntur Rom. 6. v. 4. 1. Cor. 6. v. 14. Col. 2. v. 12. 13. quæ proprie loquendo intelligenda sunt de instantia illa Conversione.*]

7. Initium iustorum est dolor, sed finis, tranquillitas. Impiis autem contrarium accidit. col. 396. [conf. 2. Thess. 1. v. 7. *Iustum est apud Deum retribuere vobis, qui tribulamini, æque enim vobiscum, in revelatione Domini JESU de celo, cum angelis virtutis ejus, in flamma ignis, dantis vindictam istis, qui non noverunt Deum, & non obedierunt Evangelio Domini nostri Jesu Christo.*]

8. Deus Sanctissimus atque benedictus retardat iram suam erga impios, ut poenitentiam agant atque convertantur: Vel ut ex illis prodeat stirps quædam sancta. col. 319. [conf. Rom. 2. v. 4. *An divitias bonitatis ejus &c. contemnitis? ignoratis, quod benignitas Dei ad poenitentiam te invitat.*]

9. Arumna dulces sint homini. col. 408. [conf. Rom. 5. v. 3. *Gloriamur in tribulationibus, scientes, quod tribulatio patientiam operatur, &c. 2. Cor. 7. v. 4. Repletus sum consolatione, superabundo gaudio, in omni tribulatione nostra.*]

10. Quare iusti quidam pluribus ærumnis premantur quam alii iusti. col. 408.

11. Qui traditur in manus inimici, difficiliter eripitur quam ex aliis periculis. col. 417. [conf. Joh. 18. v. 36. *Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset, ministri mei utique decernerent, ne traderer Judæis.*]

12. Deus Sanctissimus atque benedictus affligit iustos, ut dominium habeat anima ipsorum: cum enim corpus in statu sanitatis est, Anima non dominatur. col. 330.

13. Quanta sit excellentia Conversionis: quodque animanda sit Concupiscentia bonæ ad veritatem pravam: [conf. Gal. 5. v. 17. *Spiritus concupiscit adversus carnem.*] Item quod meditando sit dies mortis, ut ambulemus in viâ recta. Singulis quoque diluculis homo consideret in corde suo, quod testes contra ipsum constituti sint, qui testimonium contra ipsum perhibeant: quodque singulis horis vel ipsa anima ejus testis sit contra eum. Sigitur auscultat, bene est; sin minus libri aperti sunt, & opera ejus ibidem consignantur. col. 477. [conf. Rom. 9. v. 1. *Veritatem dico in Christo, non mentior: testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu Sancto. Apoc. 20. p. 12. Et libri aperti sunt, & liber alius apertus est, qui est vita.*]

Qui super, ut peccata sua aboleantur precibus & lachrymis, ille prius cessare debet ab omnibus peccatis prioribus. Sicut scriptum est Thren. 3. v. 40. *Servetemur vias nostras.* col. 483, & col. 701.

15. De afflictionibus iustorum, vide plurima col. 408.

16. Qui poenitentiam agit & convertitur, hunc stabiliet Deus Sanctissimus atque benedictus in mundo hoc & in mundo venturo. col. 417.

17. Anima ipsum hominem admonet, ut convertatur verâ poenitentia, dum adhuc vivit in hoc mundo, qui unico saltem quasi oculi ictu durat. col. 261.

18. De dicto illo Sapientum: Qui incipit purificari, eundem adjuvant col. 299, & col. 302.

19. Dum nondum suscipit consolationem super impiis, DEUS Sanctissimus atque benedictus; locus est poenitentia: sed cum accepit consolationes, locus non amplius est poenitentia. col. 183.

20. De excellentia poenitentia videatur quoque col. 307.

PORTA POENITENTIAE

è Dissis in

EXODUM.

1. Scriptum est Psal. 34. v. 16. *Oculi Domini ad iustos.* Et tamen videmus multis iustis ne tantum quidem alimenti suppetere, quantum est corvis. col. 454.

2. Cum homo ægrotat, iudicio Legis superni judicatur: & Angelus quidam omnia peccata conscribit, quæcunque ille fecit, eademque proponit DEO Sanctissimo atque benedicto. col. 452.

3. Cum dicitur Ezech. 1. v. 8. *Et manus hominis sub alis eorum:* ibidem intelliguntur ministri illi, qui suscipiunt poenitentes, eosque introducunt in omnes portas supernæ. col. 468.

4. Quanta sit excellentia mercesque illius, qui paupertatem suam lubenti animo in se suscipit, nec obloquitur providentiæ supernæ. col. 210.

5. Quod pauper habeatur pro mortuo. col. 210.

6. Jejunium hominis majoris æstimatur, quam sacrificium. col. 210. [conf. Act. 13. v. 2. *Ministrantibus autem illis Domino, & jejuniis antebis dicis &c.*]

7. De dignitate poenitentia. col. 267.

8. Omnia dependent à Conversione & à precibus: multoque magis si quis lachrymas profundat orando. col. 19.

9. De dicto illo: Iustum perire in iustitia sua propter peccatum generationis illius. col. 68.

10. Si homo objugationem & afflictionem cum amore suscipit, hoc ipso viam sibi sternit introeundi in mundum venturum. col. 293. [conf. Luc. 24. v. 26. *Nonne hæc oportuit Christum pati, & ita intrare in gloriam suam?*]

11. Finis dependet à poenitentia: ubi simile datur de filio Regis nimirò sale conspergente cibos suos. col. 329, 330, 331.

12. Gratum est iustis, si pluribus gradatim confringantur propter sanctitatem

Etitatem nominis Divini. col. 347. [conf. Gal. 5. v. 24. *Qui sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitis & concupiscentiis. c. 6. v. 13. Per Christum mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.*]

13. Homo contemplari tenetur opera sua, & converti ad Dominum suum, antequam veniat tempus ejus, ubi non amplius converti poterit. col. 349. & 350. [conf. 1. Tim. 4. v. 16. *Attende tibi.* Act. 20. v. 28. *Attendite vobis.* Matth. 6. v. 1. *Attendite, ne eleemosynam &c.*]

14. Quod magni aestimetur poenitentia vid. col. 189. & 190.

15. Quod morbi infestantur justos atque pios, id non provenit de parte mali, quia scriptum est: Efa 53. v. 10. *Et Dominus voluit contumdere eum morbo.* col. 338.

16. De dicto illo: Portas lachrymarum non ocludi. col. 401.

17. Quatuor Angeli praefecturam habent super eum, qui peccat coram Deo Sanctissimo atque benedicto, & non agit poenitentiam, ut eundem excommunicent, & increpent: imò nocturno etiam tempore, cum anima ejus ascendit, eadem foras expellitur. col. 448.

18. Quare justo cuidam bene, cuidam autem male sit. col. 208. & col. 17.

19. Israelitae non agunt poenitentiam, nisi tempore calamitatis. col. 81.

20. Quam ratione homo per jejunium, quasi sacrificet adipem & sanguinem suum superigne. col. 35.

21. Duo sunt palatia: in uno praefectus est Angelus quidam illis, qui sibi proposuerunt poenitentiam agere, sed morte praeventi sunt: & in altero Angelus praefectus est illis, qui in vita sua conversi sunt. col. 391. [conf. Joh. 14. v. 2. *In domo Patris mei mansiones multae sunt.*]

PORTA POENITENTIAE.

E Dicitur in

LEVITICUM.

1. De dignitate poenitentiae vid. col. 115.

2. Cum mundus in tribulatione est, abire debent in cimiteria, secum illuc deportantes librum Legis, in quo nullus sit error: at ibidem poenitentiam agant cum jejunis & precibus. Cum Historia quadam. col. 127.

3. Deus Sanctissimus atque benedictus supplicia retardat erga impios, si forte converterentur poenitendo. col. 95.

4. Quotidie homo sacrificium offerre potest adipis & sanguinis sui. col. 13. [conf. Rom. 12. v. 1. *Obsecro vos, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, &c.*]

5. Ob meritum conversionis exhibemus ab exilio. col. 37.

6. Quomodo Deus Sanctissimus atque benedictus consilium inierit cum conversione, dum crearet hominem. col. 125.

7. Qui in facie sua signatus est naevus & plagis malignis, haec velut signa peccati habet; & istis non datur nomen castigationis amorosa. col. 80. & 135. it. 136.

8. Qui dolore tangitur super morte iustorum, ab illo tolluntur peccata ejus. col. 102. [Conf. Luc. 23. v. 48. *Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant, quae fiebant, percutientes pectora sua, revertebantur.*]

9. Cum homo peccat bis vel ter, & non redit conversus, eidem in publico propolantur peccata ejus, & proclamatio fit super illo. col. 193. [Conf. Matth. 18. v. 17. *Quod si non audierit eos, dic Ecclesia.*]

10. Cum homo quidam peccat coram Domino suo, qui aliis iustus est, tam superi quam inferi illud contegunt. col. 193. [conf. 1. Pet. 4. v. 8. *Charitas operis multitudinem peccatorum.*] Et projiciunt peccata ejus in profundum maris Michae 7. v. 19. Atque hinc mox inolevit, ut die Novi anni ad flumina & stagna aquarum abeant, dicendū versiculum istum. *Et projicies in profundum maris omnia peccata eorum.*

11. Cum homo contegit peccata sua, nec eadem confitetur coram Rege Sanctissimo, eidem non aperiuntur portae Conversionis. col. 33. [conf. Actor. 5. v. 8. *Die mihi mulier, si tanti agrum vendidisti? At illa dixit: Etiam tanti.*]

12. Admonitio ut homo reveratur verā conversione: quoniam mundus iste in iudicio creatus est: omni die, cum homo exit de domo sua, ipse sanē ignorat, an sit rediturus: vel si confidet, ignorat, an sit exiturus. col. 51. [conf. Jac. 4. v. 13. *Ecce nunc, qui decitis: Hodie aut crasino ibimus in illam civitatem &c. qui ignoratis, quid erit in crastinum.*]

13. Cum polluitur homo peccato suo, in ipso residet Spiritus impuritatis, donec purificetur. col. 98. [conf. Tit. 1. v. 15. *Coinquinatis & infidelibus nihil est mundum, sed inquinata sunt eorum & mens & conscientia.*]

14. Locus ille Lev. 6. v. 4. *Cum peccaverit & deliquerit & reddet &c.* sic exponitur: Si quis peccaverit & correctus fuerit conversione, sicut dicitur Num. 5. v. 8. *Delictum redditum Domino &c.* col. 163.

15. Conversio nominatur vita. col. 164. 165. & 166. [conf. Luc. 15. v. 32. *Quia frater hic tuus mortuus erat, & revixit.*]

16. Dives majori expiatione atque lytro opus habet, quam pauper: quia cor ejus elatum est; non autem cor pauperis. col. 12.

17. De dignitate poenitentium & converforum vide plura col. 24. & 25.

18. Si homo quidam incedat viā perversā, oculi Domini vagantes per omnem terram, faciem ejus signant navis & characteribus quibusdam; deque eo proclamationes fiunt in omnibus mundis in deterius. Per conversionem autem iterum tolli possunt ista signa. col. 135. & 136. Ubi simul narratur historia de tali, cui signatum erat in facie sua, quod peccator esset; qui deinde poenitentiam agebat cum lachrymis & corde contrito, & sanabatur a navis istis.

19. Quandoque homini denegatur conversio. col. 135.

20. Multae sunt species Conversionis, alia aliam superans. col. 165.

21. Ad locum illum: *Quem diligit Dominus, illum redarguit.* Prov. 3. v. 12. col. 222.

22. Qui inter jejunandum quiescit tempore Sabbathi, illius decreta judicialia re-
seinduntur in septuaginta annos. Cum simili de Rege. col. 204.
23. Jejunium conducit, si quis foenum vidit terribile. vid. col. 176.

PORTA PœNITENTIÆ

de Diffis in

NUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. Cum convertuntur iusti perfecti & mediores & impii, similiter fit, ac si vasa Pa-
schalia eluuntur, quædam aqua frigida, quædam tepida, quædam fervente. col. 289.
2. Iustus, cum in aduersitate versatur, similis est ligno, quod accenditur, sique flam-
mam non edat satis claram, agitare solent illud & concutere, unde flamma deinde prodit
pulchrior. Eodem enim modò res se habet cum corpore, è quo non clarè satis prodit
lux animæ. Et hæc de iusto. Impius autem in tribulatione sua blasphemias evomit &
contumelias. Unde *iustus probari* dicitur Psal. 11. v. 5. col. 319.
3. Debilitas corporis est robur animæ, quod probatur è loco Esth. 5. 1. *Et die tertia*
Ester se induit regno. col. 348.
4. Melius est, si homo accuratè inquiret in opera sua, antequam cum ipso
incipiat iudicium cœleste: tunc enim longè difficillimum est, illud ipsum cohibe-
re. col. 235.
5. Cum homo in hoc mundo ambulat & agit, quod suum est, & peccat coram Do-
mino suo, tunc finis istius operis ejus est iudicium. Si autem convertitur verà con-
versione, DEUS Sanctissimus atque benedictus eundem iterum recipit. col. 336. [Conf.
Hebr. 9. v. 27. *Statutum est hominibus semel mori: post hoc autem iudicium.*]
6. Homo convertatur verà conversione in hoc mundo, quia post mortem ejus ni-
hil ipsi prodest quicquam. Singulis igitur noctibus computum inest operum suorum,
antequam cubitum eat: & si quædam inveniit præ facta, pœnitentiam agit, & confitea-
tur, & misericordiam exoret à Domino suo. col. 338.
7. Lepa ex undecim causis originem habet, ut sunt incestus; falsum testimonium;
furtum; convitiatio; perjurium; oculus pravus sive invidia; amotio terminorum; pra-
væ cogitationes; seminatio litium inter fratres; si judex pervertat iudicium; & blasphe-
mia. col. 381.
8. Qui orat pro remissione peccatorum; prius ipsum peccatum aboleat; atque tunc
preceat. col. 483.
9. Homo convertatur pœnitendo in juventute sua, antequam cortex prave con-
cupiscentiæ in ipso obdurescat; quia tunc durities vix cedit loco: ad instar nucis aridæ, è
qua cortex difficillius amovetur. col. 414.
10. DEUS Sanctissimus atque benedictus tribulationibus affligit Israëlitas: quia
si in iudicium venire debeant coram Deo, inter ceteros populos, Deus ipsis vix posset
parcere, propter Samaelem accusatorem. Hinc illò tempore eidem commonstrat tri-
bula-

bulationes illas, quas jam sustinuerunt. col. 368. Et huc pertinet illud Jerem. 30. v. 11. &
cap. 46. v. 28. *Et castigabo te pro iudicio.*

11. Qui verè convertitur, tenetur mutare nomen, mutare locum, & mutare opera.
col. 400. [Conf. Apoc. 2. v. 17. *Dabo illi novum nomen scriptum, quod nemo scit, nisi qui*
accipit. 1. Tim. 2. v. 10. *Promittentes pietatem per opera bona.* Eph. 2. 10. *Creati in Christo*
Jesus in operibus bonis.]
12. Quare iusti affliguntur tribulationibus: cum Simili. col. 400. & 401.
13. De dicto illo: Quod iusti moriantur propter peccatum illius generationis. Item
quod dolores iustorum expient peccatum generationis: unà cum simili de Phlebotomia
in brachio instituta. col. 402. & col. 28.
14. Quandoque morbis affliguntur homines, quia numerare debuissent hanc vel
illam summam pecuniæ: quæ erogata sanantur. col. 570. & 80.
15. De præmio illius iusti, qui simul abripitur propter peccata generationis. col.
402.
16. Etiam perfectè iusti descendunt ad inferos, & exinde efferunt multos homines,
conversos quidem pœnitentiâ, sed morte præventos ante satisfactionem. col. 405.
[Conf. 1. Pet. 3. v. 17. 18. *In quo & his, qui in carcere erant spiritu veniens predicavit: qui*
increduli fuerant aliquando, quando expectabant &c.]
17. Egregia explicatio dicti illius Psal. 51. v. 19. *Sacrificia Dei Spiritus contritus.* col.
443.
18. De iusto, qui aduersitatibus agitatur. col. 319.
19. Dives, qui afflictionibus & doloribus oneratur, vocatur pauper. col. 522.
20. Cum homo peccatum aliquod committit, adversarius ille, qui ipsum accusat,
non statim in cælum ascendit, sed expectat, an sorte pœnitentiam agere velit. col. 512.
21. Omne opus malum, quod homo perpetrat, descriptum manet coram Deo
Sanctissimo atque benedicto, donec homo ille convertatur verà pœnitentiâ. col. 523.
22. Homo qui peccat, non potest restituere animam suam, nisi quoad id, in quo
deliquit. col. 398. & 399.
23. Cum Israëlites verà conversione convertentur ad DEUM Sanctissimum atque
benedictum, ob meritum Legis congregabuntur ab exilio, & redibunt in Terram San-
ctam. col. 515.

TITULUS QUINTUS.
ORDO JUDICII

de Diffis in

GENESIN.

1. Quamvis decretum fiat divinitus, sive in bonam sive in malum; DEUS tamen
Sanctissimus atque benedictus illud ipsum rursus immutat, propter opera hominum.
col. 283.

2. Interdum justus quidam in omni opere perfectus propterea moritur, quia DEUS Sanctissimus atque benedictus novit, quod postmodum peccaturus sit. col. 181.

3. DEUS Sanctissimus atque benedictus non exercet judicium in impios, donec prius consilium capiat cum animabus justorum. col. 265.

4. DEUS hominem bonis cumulat, ut per illa voluntati Creatoris sui satisfaciat; & si superbit propter illa, iisdem quoque punitur. col. 196.

5. Cum homoprehenditur propter peccata sua, quamvis deinde liberetur intuitu beneficentiarum suorum, tamen accusator ille eundem non dimittit, nisi ipsi loco huius tradatur impius quidam alius. Et huc pertinet illud Hiob. 33. v. 24. *Inveni expiationem.* col. 97.

6. DEUS Sanctissimus atque benedictus revelat mysteria sua iustis, ne impii executionem habeant: quia non puniuntur, nisi prius moneantur. col. 275.

7. Interdum DEUS Sanctissimus atque benedictus penas impiorum retardat, donec moriantur iusti illius generationis. col. 181.

8. Ratio, quare multi impii a moribus suis reconvalescant, quandoque huc est, quia adhuc semen bonum ex iis proditum est. Vide rationes plures col. 477.

9. Deus Sanctissimus atque benedictus non exercet judicium in impios, donec impleta sit mensura illorum omnium. Quia difficile est, judicare hos, & liberare illos. col. 286.

10. De iustis morientibus propter peccata generationis; vide col. 407. [Conf. Joh. 11. v. 49. *Expedi nobis, ut unus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat.* Ad Rom. 4. v. 25. *Qui traditus est propter delicta nostra.* cap. 5. v. 6. *Christus pro impiis mortuus est.* 1. Cor. 5. v. 7. *Pascha nostram pro nobis immolatus est Christus.*]

11. Jizchak Patriarcha notum in mundo fecit, quod judicium sit atque iudex. Et hanc ob causam ubique dicitur, quod Jizchak sese applicuerit ad metrum iudicii. col. 244. & col. 247.

ORDO JUDICII

è dictis in

EXODUM.

1. Attributum misericordiae convertitur in attributum iudicii per opera impiorum. col. 111.

2. Sessiones iudicii instituendas esse mande, non autem postquam homo comedit atque bibit. col. 215. [Conf. Joh. 18. 28. *Adducunt Jesum ad Caipam: Erat autem mancus.*]

3. Amonitio ad iudices, ut primo incipiant a beneficiis. col. 462. & 463.

4. Attributum iudicii Divini comparatur cum rosa rubra, cujus aqua est alba. Item attributum iudicii quasi rubicundum est, & mutatur in album, i. e. in misericordiam. col. 34.

5. Dux

5. Dux rationes, quare DEUS retardet iram suam erga impios in hoc mundo. col. 401.

6. DEUS Sanctissimus atque benedictus nulli creaturae suum praescindit praemium. Et huc est ratio, quare regnum Jismaeliticum tandem dominetur. col. 36. [Conf. Matth. 10. 42. *Et quicumque potum dederit uni ex minimis istis calicem aquae frigidae &c. non perdet mercedem suam.*]

7. Satanæ creditur deferenti quaecunque opera hominum singulorum; non verò plurium. col. 58.

8. Nunquam DEUS Sanctissimus atque benedictus voluntatem imputat pro facto, nisi in Idololatria. Videatur ratio col. 63.

9. Tres sunt, qui judicant sine rebus: Mosech; Schlomo; & Meschiach. col. 133. [Conf. Joh. 5. v. 22. *Neque enim judicat Pater, sed omne judicium dedit Filio. Act. 17. v. 31. Statuit diem, in quo judicaturus est orbem in aequitate, in vivo, in quo statuit.*]

10. Concessum est iudici, furim & callide expiscari circumstantias facti litigantium: utre sic investigat, sententiam statuere possit veram. col. 166.

11. Cautissimum esse debere hominem in exercendo iudicio, eò quod in illo constant omnia. Vid. col. 217.

12. Quandoque iudicia exercentur erga mundum, Angelus mortis ibidem semper praesens est. col. 407. [Conf. Apoc. 9. 11. *Et habebant super se Regem, cui nomen Hebraice Abaddon.*]

13. Justus è mundo tollitur propter peccata generationis; vel quia DEUS praenovit, illum non fore constantem. col. 17.

ORDO JUDICII

è dictis in

LEVITICUM.

1. DEUS Sanctissimus atque benedictus sellam iudicii locat illa ipsa hora, cum iudices confident. col. 155.

2. Permissum & praecipuum est iudicibus, exploratores constituere, in provincia, qui inquirent in opera mala, & illa coram iudicibus referant. Quia DEUS diligit iudicium, & super eos mundus constitit. col. 191.

3. Cum decretum malum decernitur erga mundum, triginta diebus hoc ipsum suspenditur, donec DEUS Sanctissimus atque benedictus illud notificet iustis. col. 162.

4. Si Deus Sanctissimus, qui benedictus sit, exacte exponeret hoc ipsum, quod illi debetur, mundus ne unico quidem momento subsistere posset. col. 222.

5. DEUS Sanctissimus atque benedictus quam exactissime procedit cum iustis ad pili usque subtilitatem. Cum historia huc pertinente de R. Pinchas, filio Jair. col. 62.

N

6. Certi

6. Certi præfecti quotidie per mundum oberrant, qui observent opera hominum, venientesque referant ea coram Rege Sancto. col. 401. Et id quoque tribunalia terrena observare debent.

7. Mors iustorum est expiatio seculi. col. 100. [conf. Math. 20 v. 28. *Filius hominis venit dare animam suam redemptionem pro multis.* 1. Tim. 2. 6. *Christus dedit seipsum redemptionem pro omnibus.*]

8. Quotidie circa horam sacrificii pomeridiani DEUS Sanctissimus atque benedictus iudicat omnes transgressores præceptorum Legis. col. 115. [conf. Math. 27. 46. *Circa horam nonam clamabat Jesus.* Luc. 23 v. 44. *Et tenebra factæ sunt inque in horam novam &c. Et clamans Jesus expiravit.*]

9. Singulis diebus tribunalia sublimia aperiri iubentur: exceptâ vespertâ dicit expiationis. col. 139.

10. Cum dictum sit ob tres causas famem in mundum venire: quæ omnes tamen reperiuntur in divitibus: quæritur quare tunc divites superfluites mancant; pauperes autem moriantur? col. 12.

11. Quamvis pauperes interdum propositum habeant peccandi: ob crucem tamen suam & miseria domesticorum suorum hoc ipsis non imputatur. ibid.

ORDO IUDICII

è Diffis in

MUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. DEUS Sanctissimus atque benedictus iustos assumit in mundum venturum, ut protegant mundum istum: quoniam & ipsi sunt de mundo hoc. col. 65. [conf. Hebr. 17. *Debit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret, & fidelis Pontifex in Divina ad expiandum peccata populi.*]

2. Propter iustos & pueros Scholam frequentantes conservatur mundus, & DEUS benedictus illos è mundo tollit, cum puniturus est populum. col. 18. & 401.

3. Nisi iudicium & supplicia reperirentur in mundo, homines non studeant in Legge, nec observarent mandata Domini sui, prout decet. col. 339.

4. Iudicium durissimum exercetur mensibus Iuniô, Julî & Decembri. col. 330.

5. Cum pars quædam litigantium iudicem quendam metuit, ne scilicet propter odium aliquod antiquum ipsi adversetur; iudex ille surgere debet; & discedere ab illo iudicio. Quod nisi faciat, vocatur vir protervus & impudens. col. 380.

6. Illo tempore cum iudicium mundo imminet, hic protegitur per iustum aliquem istius generationis. Ubi quomodo hoc fiat, explicatur per simile de Rege quodam &c. col. 337.

TITULUS SEXTUS.

PORTA CASTITATIS & SANCTITATIS

è Diffis in

GENESIN.

1. De peena illius, qui obscæna loquitur, ut in eo nascantur lascivæ cogitationes ad committendas pollutiones fornicationis. col. 31. [conf. 1. Cor. 15. v. 33. *Corrumunt mores bonos colloquia mala.* Eph. 4. v. 29. *Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat.*]

2. Parentes sponsæ eandem introducant in sponsi propria [conf. Johan. 16. 32. *Ut dispergamini unusquisque in propria.* cap. 19. 29. *Et ex illa hora accepit eam discipulus in propria.*] col. 138.

3. Quilibet homo reperiri debet ut mas & femina [contra id scilicet matrimonio:] & cum peregre abiter facturus, uxoris loco sibi sociare debet Præsentiam Divinam, per preces & pia vota. col. 139. [conf. 1. Cor. 7. v. 2. *Propter fornicationem unusquisque suam uxorem habeat, & unaqueque suum virum.*]

4. Ratio, quare homo visitare debeat uxorem suam peregrè abiturus & è via redux. col. 139.

5. Atque sic quoque nocte Sabbathinâ & nocte Baptizationis. col. 160.

6. Qui ritè observat tempus elongationis uxoris suæ; cum illo interea copulatur Gloria Divina, donec purificetur uxor ejus. col. 160.

7. Quandocunque quis tempus esse scit copularum, hilari admodum sit animò. col. 160. 140.

8. Non datur benedictio & societas DEI Sanctissimæ atque benedicti, nisi ubi contractum est matrimonium: quia mas & femina similes sunt celo & terræ. col. 178. [conf. Eph. 5. 23. *Vir caput est mulieris, &c.* Et v. 31. *Et erunt hi duo in carne unum. Sacramentum hoc magnum est: ego autem dico de Christo & de Ecclesia.*]

9. Nihil datur in mundo, quod DEUS Sanctissimus atque benedictus majori zêlo prosequatur, quam debicum fœderis Divinum in perpetua conservandi sanctitate. col. 202. [conf. 1. Thess. 4. 4. *Ut scias unusquisque vas suum possidere in Sanctificatione & honore: non in passionis desideriis.*]

10. DEUS Sanctissimus copulat matrimonia, atque tunc dicitur ædificare mundos. col. 245.

11. Populi gentiles non dominati sunt in Israëlitæ, nisi postquam hi neglexerunt denudationem fœderis. col. 251.

12. Panis ille, quem comedit improles, vocatur panis mortuorum: sed cum alicui liberi sunt, panis ejus vocatur Panis lætitiæ. col. 420.

13. De peena illius acerbissima, qui semen suum profundit inaniter, quod Deus averrat. col. 421.

14. Siquis nudus concumbit cum uxore ad lumen lucernæ, in liberos exinde natos intrat spiritus malignus, & epileptici fiunt: vel strix illa Lilith in eos intrat, eosque occidit. col. 42.

15. Quanta sit dignitas signi circumcisionis, & fœderis sancti: & quantâ pœnâ afficiatur ille, qui negligit sanctificationem ejus: (per castitatem.) Cum enim Adam Protoplastes in hoc transgressus esset, DEUS sanctissimus atque benedictus jam destrueret volebat mundum; nisi respexisset id, quod Jisr'elitz suscepuri essent Legem. col. 179.

16. Generatio diluvii multa quidem perpetrabat scelera; delicta tamen ejus non consummabantur, donec sanguinem profunderent inaniter. Quid autem per hoc intelligitur? quod nempe juxta Gen. 6. v. 12. *Omnis caro corrupta erat viam suam super terram.* col. 182.

17. Quandounque Jisr'elitz fœdus sanctum castè custodiunt, nullus populus vel Lingua in illos dominari potest. col. 201.

18. Id quod dixerunt Sapientes nostri bonæ memoriæ! Circumcisum non descendere in Infernum: intelligendum de eo casu, si egregiè caverit, ne fœdus suum pollueret. col. 250.

19. Cum amor mariti exsuscitatur erga uxorem, & desiderium hujus erga illum; ex hinc nascitur filius, qui continet duos gradus. Quare quilibet seipsum sanctificare debet, tempore copulæ. col. 246. & col. 259.

20. Cum homo è via redux est, magnopere cavere debet, ne aspiciat mulieres: quia calor itineris in ipso prædominatur & parum abest, quin dominium in ipsum obtineat prava concupiscentia. col. 273.

21. De pœna illius, qui improles moritur: quod Deus avertat. col. 483.

22. Qui Legis est studiosus, & omnia opera sua peragit in honorem Dei sanctissimi atque benedicti; & non habuit liberos: vel si habuit, & mortui sunt: vel si ipse est sterilis: Ille magnam tamen habet portionem in mundo venturo. col. 420. & 421.

23. Quomodo, cum Deus matrimonia jungat; quædam tamen adeo eidem dicantur diffiilia, ac fissio maris rubri. col. 184.

24. Cautissime observandum esse signum fœderis sancti: & deque pœna illius, qui illud polluit. col. 507.

25. Fœdus constans atque sanctum (circumcisionis scilicet) vocatur Opus manuum ejus; & opus manuum nostrarum. col. 31.

26. Qui negligenter observat fœdus circumcisionis, idem facit, ac si dirueret altare. Qui verò (vera castitate) conservat illud, idem agit, ac si altare constitueret. col. 201.

27. De dicto illo: Quædam matrimonia tam diffiilia esse, atque fissio maris rubri. Item; quod dicitur: Cavendum, ne alius quidam ipsi præveniat in amore. Item, an alius hic non habeat consortem? col. 248.

28. Mundus non nisi super his consistit qui dominantur spiritui (seu affectui) suo: prout fecit J'seph justus. col. 268. [conf. Rom. 6. v. 12. *Non regnet peccatum in vestris mortali corpore, ut obediatis concupiscentiis ejus.*]

29. Qui fœdus sanctum ritè custodit, & observat præcepta Legis, vocatur Justus: & cum benedictiones descendunt, eadem quiescunt super capite ejus: & ab illo benedictiones istæ derivantur in liberos sanctos atque probos. col. 373.

30. Quanta sit dignitas illius, qui fœdus stabile atque sanctum legitime conservat atque stabilis. Et quanta sit pœna illius, qui facit contrarium. col. 424.

31. Non alio loco quiescit benedictio, quam ubi mas & femina matrimonio juncti sunt. Quod probatur exemplo Jacobi Patriarchæ; super quo pax. col. 378.

32. Uxorem ducendam esse in juvenute. col. 422.

33. De pœna illius, qui semen inutiliter profundit. col. 422.

34. De dignitate illius, qui studiosus est prolificationis & multiplicationis: & de pœna illius, qui præceptum illud negligit. col. 39.

35. Ubique celebratur circumcisio, ibi Eliás præstò est, quatuor volatibus: cui propterea locanda est sella, his verbis clarè prolatis: Hæc est sella Eliæ; quod nisi quis dixerit: Ipse illuc non accedit. col. 40. & col. 251.

36. De præmio illius, qui castè custodit fœdus stabile atque sanctum: quodque propterea particeps fiat mundi venturi. col. 188. & col. 189.

37. Qui moritur improles, quamvis aliàs multis polleat benè meritis, non tamen videt faciem Adami protoplasti, qui considerat portam Paradisi. col. 200. & col. 245.

38. Fœdus circumcisionis æquiparatur toti & universæ Legi. col. 438.

39. Ratio, quare prohibitum sit cohabitare uxori, illis annis, cum annonæ caritas & fames dominantur. col. 450.

40. Cum Pater profert filium suum ad fœdus circumcisionis, Deus Sanctissimus atque benedictus totam aulam suam cælestem congregat, &c. & Eliás ad volans, quatuor volatibus illuc accedit: hinc sella ibidem collocanda est. Ubi hic deinde ascendit & testimonium perhibet coram Deo benedictio. col. 251.

41. Cum circumciditur infans, adstantes dicere tenentur è Psal. 55. v. 5. *Beatus, quem elegisti, & appropinquare fecisti, &c.* Deque pœna illius, qui id non dicit. col. 253.

42. Pater circumcisi hilaris esse debet per totum diem illum, quod præcisum sit præputium filii sui. col. 254.

43. Qui liberos generat in hoc mundo, meretur intrare intra Velum mundi venturi. col. 288.

44. Qui seipsum ritè sanctificare novit in hoc mundo; cum filium generat, è cœlo in illum derivat Spiritum Sanctum: & tales vocantur filii Dei. col. 311 [conf. Joh. 1. v. 12. 13. *Quotquot receperunt eum, dedit eis potestatem filios DEI fieri, his, qui credunt in nomine ejus: qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex DEO nati sunt.*]

45. De pœna illius, qui fœdus sanctum polluit mulieribus alienis: filius enim, qui ab illo nascitur, immundus est duplici impuritatis genere. col. 312.

46. Quicumque impedit concubitus legalem, de eo Scriptura dicit, quod concubuit cum uxore proximi sui. col. 400.

47. Mulier illa, quæ duobus nuptis in hoc mundo, reſtituitur primo. col. 100. [conſ. Matth. 22. v. 27. *Noviſſimè omnium & mulier deſuncta eſt.*]
48. Fœdus circumciſionis vocatur Altare. col. 201.
49. Quæritur, quomodo intelligendum ſit dictum illud Jeſch. 60. v. 21. *Et populus tuus omnes juſti, &c.* Cum tamen multi ſint impii in illo? Nimirum ex eo, quod circumcidantur die octavâ: & fœdus circumciſionis vocatur ſacrificium perfectum. col. 200.
50. Quindecim genera inceſtus recenſentur Levit. 18. reſpectu duarum literarum Tetragrammati יהוה : & adhuc ſex alia. vid. col. 148.
51. Præceptum eſt homini ut cum zelo amet uxorem ſuam, veroque amore cordis copuletur cum ipſa: nec oculis ſuis ſectetur alias. col. 516.
52. Qui fœdus ſtabile atque ſanctum caſtè cuſtodit, dignus evadit, ut ab ipſo generentur Reges atque dominantes: vel ipſe evadit Rex. Quod nos docent exempla Joſeph & Boaz. col. 251.
53. Fœdus ſanctum non ſtabilitur, donec quis uxorem ducat, & illud loco debito inferat. col. 252.
54. Qui offert filium ſuum ut intret in fœdus, idem præſtat, ac ſi obtuliſſet omnia mundi ſacrificia. Et hinc præputium mandatur terræ: ac ſi altare terreum aſſeſſet. col. 253. 254.
55. Benjamin vocatur Juſtus, quia cuſtodivit fœdus ſtabile atque ſanctum. col. 356.
56. Cum pudore inſtituendam eſſe copulam maritalem, propter duos illos angelos, ad dextram & ad ſiniſtram homini aſſiſtentes, qui ſunt cupido boni, & cupido mali. col. 378.
57. Ubicunque inſtituitur copula legalis, ibi reperitur Gloria divina cohabitans. Et qui hanc copulam impedit, in cauſa eſt, ut Gloria divina tollatur è mundo. col. 400.
58. Qui improles moritur, non ingreditur intra velum, donec frater ejus ipſum liberet è manu Angeli perditoris. Quam ob cauſam hic vocatur Redemptor. col. 420.
59. Ratio, quare Elias ubique aſſiſt locis illis, ubi circumciſio celebratur: quia nimirum ipſe deſcendit è mundo maſculino. col. 456 fol. 115.
60. Nullus eſt peccator in mundo, cui non concedatur poenitentia, præter illum, qui ſemen inutiliter profudit. col. 467.
61. Qui habet ſine uxore, illi non cohabitatur Præſentia Divina. col. 485.

PORTA CASTITATIS ET SANCTITATIS.

E Diſſin EXODUM.

1. Fœdus ſanctum vocatur janua corporis.
2. Tempore concubitûs inſtituendas eſſe meditationes ſanctas. col. 18.
3. Tres ſunt, qui Gloriam Divinam cohabitantem è mundo expellunt: qui concumbit cum menſtrua: qui concumbit cum Syriaca (ſeu Gentili): & præ cæteris ille, qui infantem occidit in utero matris, i. e. qui abortum cauſatur. col. 4.

4. Capita populi in qualibet generatione puniuntur, quia non impediunt illos, qui rem habent cum Syriacis (ſive Gentilibus) & illi hoc ſciant. col. 4.
5. In exilio Babylonico Iſraelitæ duxerunt uxores alienas: & propterea Deus Sanctus atque benedictus nulla ipſis exhibuit miracula. col. 10.
6. Filius probus, qui generatur ab impio, laudabilior eſt patre. col. 80.
7. In dicto illo Jobi 3. verſ. 2. *Es nox duxit: Concepit eſt vir:* Intelligitur Gabriel. col. 18.
8. Cujus ſemen reprobum eſt uſque in tertiam generationem, ab iſtius poſteris non facile recedet improbitas. col. 132.
9. Propter dignitatem fœderis ſancti Iſraelitis oſores ſui ſubjiciuntur. col. 219.
10. De præmio illius, qui cuſtodit fœdus ſanctum: quodque poena transgreſſoris in hoc genere ſit gladius. col. 45.
11. Qui non timet Deum ſanctiſſimum atque benedictum, in puncto fœderis ſancti, eundem planè non timet. col. 45.
12. In mundo venturo è bello Gog & Magog nemo ſuperſtes erit, niſi qui fuerit circumciſus, & fœdus ſtabile atque ſanctum cuſtodit. col. 101.
13. Tempus copulæ diſcipuli Sapientum eſt Nox Sabbathica: & quidem præciſè poſt median noctem; neutiquam verdantemefonyctium. Ratio hujus videatur col. 241. Vid. etiam fol. 28. col. 112.
14. De poena acerbiffima illius, qui cum uxore ſua concumbit præter viam naturalem. col. 465 466.
15. Hiſtoria de quodam, qui duxerat uxorem Idololatricam: cujus proſapiam cum inquiſiſſent, inventum fuit quod ipſe filius mulieris Idololatricæ, & pater ejus è ſemine reſecto natus fuerit. col. 79.
16. Qui uxorem ducit alienigenam, circa illum ſunt præſecti quidam, qui ſeipſos transformant in formas illarum mulierum, quibus ipſe polluit fœdus ſanctum: cumque ex hoc mundo abit, illi ipſi coram eo præcedunt, eumque pollunt. col. 476.
17. Certe quidam præſecti ſunt, qui in Geliennam detrudunt eum, qui non cuſtodit fœdus ſanctum. col. 481.
18. Cum Deus ſuppliciiſ mundum aſſigere cogitat, certi quidam Angeli conſtituti ſunt, qui ſanguinem circumciſionis ante Deum apportent: quò factò decretum illud rigorofum non reſcinditur. Item quomodo fœdus circumciſionis accuſationem convertat in apologiam. col. 459. [conſer Hebr. 12. v. 24. *Es ſanguinis adſperſionem melius loquentem, quam Abel.*]
19. Certe quidam Spiritus conſtituti ſunt ſuper eum, qui præputium filii ſui circumcidere impedit. col. 481.
20. Non falſificandum eſſe fœdus ſanctum. col. 158. 155.
21. Certus quidam præſectus conſtitutus eſt nomine יהוה , qui perſuadet hominibus, eumque ſeducit, ut intueatur pudenda, & res illicitas. Cumque hic moritur, ille ad ipſum intrat in ſepulchrum, & confringit oculos ejus, quia ipſius ſunt. col. 573.

22. Adhuc alii præfecti constituti sunt super illos, qui semen suum emittunt vel inuoluntate, vel in brutum; vel in mulierem Dei alieni. col. 456.
23. Duo dantur Angeli, quilibet præpositus duodecim millibus præfectorum. [conf. Matth. 26. v. 53. Et exiibebit mihi plus quam duodecim legiones Angelorum.] Et omnes illi lachrymas profundunt super eo, qui divortium facit cum uxore sua legitima, propter septem illas benedictiones, in copulatione super illa exsuscitatas, jam verò non consecratas. col. 458. conf. Matth. 19. v. 9. *Quicunque dimiserit uxorem suam nisi propter fornicationem, & aliam duxerit, maceratur.*
24. De dignitate illius, qui custodit fœdus stabile atque sanctum. col. 106.
25. De denudatione circumcisionis. col. 106.
26. Propter denudationem signi sancti meriti sunt Israëlitz panem cibumque accipere coelestem. col. 108.
27. Cum circumciditur filius cuiusdam, vocatur altare expiationis: cui nomen est; *Dominus signum meum* Exod. 17. v. 15. col. 117.
28. Cavendum esse, ne quis ducat viduam, præsertim si jam nupta fuerit duobus. col. 183.
29. De matrimonio primo & matrimonio secundo, videatur col. 180. & 183. it. col. 194. & 199.
30. Qui circumciscus est, & custodit fœdus sanctum, vocatur justus. col. 43. & col. 105.
31. Prohibitum est, inspicere pudenda propria & aliena. col. 117.
32. Ratio, quare matrimonii secundo juncti continuo altercentur. Quia nimirum Spiritus ille, quem maritus prior reliquit in uxore, adversatur illi Spiritui, quem in eam introduxit maritus secundus: unde perpetua altercatio: & illa semper mentionem facit prioris mariti. col. 172. 181.
33. Mulier, cui moritur maritus, si non nubit viro alii, hœc ipsò beneficium & rem gratiam præstat marito priori. col. 122.
34. Cum hominem judicant in mundo altero, inter opera ejus inquirunt, an etiam vitaverit signum illud stabile atque sanctum: item de poena illius acerbissima, quibgenum hoc stabile atque sanctum non servavit purum; nisi plenè fuerit conversus. col. 384.
35. Cum mulieri cuiusdam moritur maritus, quamvis ille non fuerit verus ejus confors; & deinde verus illius compar eam quidem desiderat, illa verò eidem nubere renuit: illa propterea non punitur. Huic autem viro destinatur uxor alia. Sed levitum admittere ex præcepto tenetur. col. 183.
36. Cum circumciditur infans, incipit vocari homo: & cum studet in Legè, meritò demum vocatur homo. col. 133.
37. Si quædam mulier non accuratè observat dies indumentorum suorum alborum; vel si se baptizaverit, & non indicaverit marito suo, ut saltem ipsi incommoda creet; cum ipsam habent stryges & maligni Spiritus. col. 197.

38. Ob dignitatem fœderis circumcisionis Israëlitis subjiciuntur hostes sui, ut occupent hæreditates eorum. col. 219.
39. Sponsæ præparandum est conopeum nuptiale pulcherrimum, in honorem sponsæ alterius, quæ accedit & ibi quiescit. Sicut in Circumcisione locanda est sella fœderis, ut in illa quiescat fœderis Angelus. col. 299.
40. Mulier gentilis & Idololatrica, quamvis fiat profelyta; debet tamen non legitimatur; eamque homo omninò vitare debet; quia difficile est, inquinamentum illud evertere. col. 156.

PORTA SANCTITATIS ET CASTITATIS

E Disctis in

LEVITICUM.

1. Quicumque tempore populus congregatur ad præscindendum præputium infantis, Deus Sanctissimus atque benedictus totam familiam suam coelestem congregat, eademque hoc notificat. col. 76. [conf. Luc. 12. v. 8. *Filius hominis confitebitur illum coram Angelis Dei.*]
2. Pater infantis meditationem instituere debet super circumcisione, ac si obtulisset sacrificium. col. 76.
3. Quicumque approximat uxori alteri præter suam, idem facit, ac si serviret duobus dominis; [id est, Diis] col. 78. [conf. Matth. 6. v. 24. *Nemo potest duobus dominis servire.*]
4. In muliere inveniuntur quinque species sanguinis puri, & quinque species sanguinis impuri; & qui his casibus transgressor est, idem facit, ac si transgrederetur Decalogum. col. 57.
5. De dicto illo; hominem non satisfacisse præcepto de fructificatione & multiplicatione, nisi genuerit filium & filiam. col. 58. Vid. quoque col. 157. & 414.
6. Qui approximat uxori alii præter suam, quamvis illa sit soluta, illius poena magna est: & difficile est, ut admittatur ad conversionem. col. 78.
7. Cum quis cogitationes habet de uxore proximi sui, & deinde rem habet cum uxore propria, illius liberi, qui hinc generantur, vocantur Dii fusiles. col. 172.
8. Non præficatur homini Spiritus coelestis, donec circumciscus est. col. 174. it. fol. 33. col. 130.
9. Illà horà, cum copula exercetur hîc infra, Deus Sanctissimus atque benedictus formam quandam demittit in similitudine hominis, &c. Et si homini concederetur facultas illam videndi, tunc videret imaginem supra se astantem: & hæc vocatur Spiritus tertius. col. 139.
10. Quicumque seipsum sanctificat hîc infra, illum sanctificant supra. col. 53.
11. In quo non invenitur signum sanctum/circumcisionis, cum illo non instituenda est societas, nec gaudendum cum eo: imò prohibitum est eidem aperire verba Legis Divinæ. col. 130. & 131. [conf. 1. Cor. 5. v. 11. *Nunc autem scripsi vobis non commisceri cum fratre,*

fratre, qui est fornicator, aut avarus, aut idolis serviens, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax, cum huiusmodi ne cibum sumere. 2. Theff. 3. v. 6. *Denunciamus vobis fratres, in nomine Domini nostri Iesu Christi, ut subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinatè.]*

11. Uxor refecare debet omnes crines & ungues, qui ipsi creverunt in diebus impunitatis suæ. col. 142.

13. Prava concupiscentia magis suscitatur in homine circa libidinem, quam circa actus illicitos alios. col. 25.

14. De ordine copulæ conjugalis. col. 147.

15. Homo non vocatur homo integer, nisi in copula sua conjugali. col. 147. & 157.

16. Quicumque vitiat signum hoc sanctum, dignus est, ut eradicetur è mundo. col. 350.

17. Conjunctio maris & scemina vocatur Unum. col. 158. [conf. Matth. 19. v. 6. *Itaque jam non sunt duo, sed una caro.*]

18. Antequam mulier ter fuerit prægnans, non absoluta est fructificatio ventris ejus. col. 161.

19. De dignitate scæderis sancti: unde etiam Ismaëlitis, quamvis in illis sit tantum pars una istius signi, non verò signum totum, Deus Sanctissimus atque benedictus concedit partem terræ sanctæ, per omne tempus exilii nostri. col. 179.

20. De dicto illo; *Si mulier sementaverit, & pepererit masculum*, Levit. 12. vers. 2. col. 33.

21. Cum homo copulatur cum uxore sua in Sanctitate & puritate, in illum è supernis derivatur Spiritus quidam sanctus. col. 75.

22. Propæritio parari solet vasculum cum pulvere terræ, ad implendum dictum illud: Gen. 3. v. 15. *Pulvis es, & in pulverem reverteris*. col. 76.

23. Locus ille, ubi non invenitur mas & scemina, dignus non est ut videat faciem Præsentis Divinæ. col. 105. & col. 65.

24. Omnes animæ creatæ sunt androgynæ: & si homo dignus est, ipsi destinatur vera compar ejus. col. 75.

25. Qui uxorem habet, in qua non est timor Domini Benedicti, ille non vocatur magnus. col. 5.

26. Qui non est uxoratus, non pertinet in genus Adami, nec dignus est Benedictio-
ne. col. 5.

27. Homo non vocatur integer, nec nomine Adam, donec genuerit filium & filium. Deque penatilius, qui non contrahit matrimonium, & moritur. col. 9.

28. Qui descendit ab impuro semine, tandem detegitur coram omnibus. col. 204.

29. Sacerdos, qui non habet comparem suam, arcetur à cultu. col. 275.

30. Si vir quidam descendit è latere dextro; ipse dominium habet in uxorem suam; quia

quia & ipsa venit è latere dextero. Sed si ipse venit è latere sinistro; illa dominatur ipsi; quamvis & ipsa de eodem sit latere: quoniam mas & scemina de uno latere descendunt. col. 76.

31. Tempore copulæ conjugalis componendus est animus piis meditationibus, ut liberi generentur sancti. col. 99.

32. De temporibus studiosorum Legis, quod est de vespere Sabbathi in vespere Sabbathi. col. 108.

33. Sub mediam noctem, vel post noctis medium congregi solent plebeji & idiotæ: sed tempus Discipulorum Sapientum est à nocte Sabbathina in noctem Sabbathinam. col. 146.

34. Simas & scemina se ipsos sanctificant tempore ministerii lecti, major est laus scemina, quam viri. fol. 37. col. 148.

35. De dicto illo Sapientum nostrorum bonæ memoriæ; Simuliter maritum allicit ad negotium legale, ex illis progignatur liberi virtuosus. col. 79.

36. Sanguinem circumcisionis Deus sanctissimus atque benedictus custodit: & cum judicia statuenda sunt super mundo, hunc sanguinem intuetur; mundumque liberum dimittit. col. 22.

PORTA SANCTITATIS atque CASTITATIS

è *dictis in*

NUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. Iusti, qui cum uxoris suis, quæ steriles sunt, tamen copulantur, generant animas præfelytorum. col. 18.

2. Cum mulier se ipsam purificat pro marito suo, abscindat ungues suos cum spurcitie illorum, & aliquid de capillis capitis sui: & hæc omnia convolvat & abscondat in foramine quodam occulto atrii sui, ubi non transeunt homines. col. 460.

3. De matrimonio primo & secundo: & quare moriatur maritus primus. col. 550.

4. Mulier quam verecundissima esse debet, ita ut ne unicum quidem pilum capitis sui denudet: nisi mala quam plurima causari velit tam supra quam infra: & marito suo liberisque suis in specie paupertatem. col. 239. & 287.

5. Homo tenetur alioqui uxorem suam ante concubitum; quia fieri posset, ut succuba ipsi quædam illius loco substituta esset. col. 537.

6. Admonitio seria, ut quilibet caveat, ne semen suum permisceat cum familiis reje-
ctis. col. 438.

7. Cum iustus magno zelo conservare conatur sanctitatem Domini, circa scædus sanctum, Patriarchæ mundi eidem se se associant: & Deus avertit iram suam. col. 439.

8. Quotiescunque Achasverus voluit congregi cum Esther, huius loco ipsi substituta fuit succuba. col. 533.

9. Encomium atque excellentia illius, qui scædus sanctum ritè custodit. col. 313.

10. Nulla laus quam quis coram Deo habere queat, huic similis est, quæ eidem tribuitur.

tribuitur, qui fœdus sanctum legaliter servat: Deus enim sanctissimus atque benedictus illius quotidie meminit. col. 314. & 315.

11. De Leviratu. rationes elegantissimæ. col. 317.

12. Qui fœdus sanctum non legaliter observat, idem est ac si non esset circumcissus. col. 350.

13. Præputium deponendum est in vase cum pulvere terræ. col. 478.

14. Mulier tollere debet omnem capillum suum cum matrimonio jungitur cum marito suo. Et propterea nullam ipsa habet barbam. col. 241.

15. De pœna illius, qui vitiat signum fœderis sancti, illudque immittit loco alieno, col. 508.

16. De pœna illius, qui semen suum inaniter educit; vel coit cum menstruata; vel cum filia Deialieni. col. 451.

17. Matrimonia cur adeo difficilia dicantur Deo, atque fissio maris rubri. col. 550. in fin.

18. Nulla in tali quiescit benedictio, qui masculus est sine femina; quia ipse dimidium tantum corpus est. col. 573.

19. Qui vitiat fœdus sanctum, seipsum vitiat: & illi liberi, qui hinc nascuntur, vitiosi sunt supra & infra. col. 551.

20. Quandoque moritur homo hanc ob causam, ut vir quidam alius ducere queat uxorem ejus. col. 550.

21. Præsentia divina non quiescit super tali, qui non init matrimonium: & multo magis si sacerdos sit, quia hic cautiore esse debet, quam omnis populus. col. 275.

22. De copula corporea quæ in hoc mundo fit: & de copula animarum mundi illius: quodque hæc fiat sub noctem mediam. col. 318.

23. Mulier antequam nubit, vocatur filia hujus vel illius: contracto autem matrimonio eadem vocatur uxor. col. 330.

24. De discalceatione vid. col. 343.

25. Quiritè custodi: fœdus sanctum, liberatur in supernis & hic infra. col. 417.

26. Qui stabile conservant fœdus sanctum, merentur filios accipere sanctos. col. 495.

*Sequuntur Loca quedam, ob analogiam materiae
ad hunc Titulum relata.*

1. Ratio arcana, quare homo anno ætatis suæ decimo quarto obligatus sit observare præcepta. col. 225. in princip.

2. Homo cum absolvit annum ætatis suæ decimum tertium, est filius hominis. Cum autem absolvit annum vigesimum, tunc filius est Dei Sanctissimi atque benedicti. Qui ipsum alloquitur è Ps. 2. v. 7. *Filius meus es tu; ego hodie genui te.* col. 175.

3. Homo tredecim annorum vocatur filius dicit. In Exodum col. 201.

**TITULUS SEPTIMUS.
OPUS MENSÆ**

è Dictis in

GENESIN.

1. Homo bibere tenetur poculum benedictionis, ut dignus evadat benedictione superna. col. 274. [conf. 1. Cor. 10. 16.]

2. R. Jebha senex, quamvis habuisset quod ederet, non tamen accubuit, antequam illud petiisset è domo Regis, per preces. col. 442.

3. Poculum benedictionis vocatur Rosa. col. 17. [conf. Marc. 14. v. 23. *Et accipit calice gratias agens, dedit illis &c.*]

4. Raf Hammenuna poculum benedictionis non dedit alii, nisi illud prius prehendisset dextra. &c. vid. col. 525.

5. Sinistra non debet juvare dextram in actu poculi benedictionis col. 360.

6. Ratio quare panis in mensa esse debeat, cum dicitur benedictio cibi. col. 244.

7. Discipulus Sapientum qui sese inebriat, vocatur *Inauris aurea in nave porci.* Prov. 11. v. 22. col. 269.

8. Moris est, quod conviva facere debeat id, quod vult hospes ejus. col. 345.

9. Ratio, quare manus tempore matutino impuræ sint: quodque nemo accipere debeat aquas, ab eo qui non est lotus: item quod non accipere debeat vestes suas ab eo qui non lavit manus. col. 147.

10. Homo nihil comedere debet tempore matutino, donec studuerit in Lege. col. 442.

11. De præmio illius, qui cautè observat lotionem manuum: deque pœna ejusdem qui illam negligit. col. 342. [conf. Matth. 15. v. 2. *Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum? Non enim lavant manus suas, dum panem manducant.*]

12. Quod etiam qui aliquantulum saltem dormitat, & interdiu; teneatur lavare manus. col. 409.

13. Benedictio cibi dicenda non est, mensa adhuc vacua. col. 507.

14. Qui cibum largitur studiosis Legis, meretur accipere divitias hujus & illius mundi. col. 510.

15. Cautè observandam esse lotionem manuum: easque aquas non amplius esse adhibendas. col. 415.

16. Ratio, quare manus levandæ sint manè; & cum quis redit è cloaca. col. 35.

OPUS MENSÆ

è *Dictis in*

EXODUM.

1. Explicatio benedictionum mensalium, quarum una formula incipit, *נְסִיבָה*; idque tam Cabbalistice, quam populariter. col. 297.
2. Benedictio cibi recitanda est cum gaudio, & velando caput. col. 298.
3. Multas benedictiones, cum longavitate accidere illi, qui dicit benedictionem cibi. col. 299.
4. Cavendas esse aquas ultimas. col. 299.
5. Non dicendam esse benedictionem cibi super mensa vacua, quia benedictio ibidem non quiescit. col. 156.
6. Qui non cautè tractat carnem & lac, sed utrumque simul comedit; & genuerit filium intra quadraginta dies, huic inditur anima de latere adverso. col. 221.
7. Ratio, quare ebrio liceat dicere benedictionem cibi. col. 273.
8. Siquis ad mensam suam assumit pauperem, & verba Legis meditatur, ille meretur in mundum omnium supremum ingredi: & duo angeli accedentes eidem benedictum duabus benedictionibus. col. 274.
9. Vētum est comedere ante levatam alvum. Et ratio petitur è loco *Jes. 28. v. 8. Omnes mensa repleta sunt vomitu sordideque alique loco.* Adde quod salutare hoc sit corpori, & conducatur sanitati. col. 275.
10. Ratio, quare in benedictione cibi mentio fiat terræ bonæ &c. cum tamen sit devastata. col. 280.
11. Cavendas esse aquas ultimas. col. 280.
12. Qui tristis est, & cum dolore cibum capit propter vastatum Sanctuarium, eidem DEUS Sanctissimus atque benedictus hoc imputat, ac si reedificaret domum Sanctuarii, & omnia loca desolata Hierosolymarum. col. 280.
13. Ratio quare benedictio post mensam dici nequeat, nisi in confessu trium. col. 280.
14. Admonitio, ut quis pauperes invitet ad mensam suam. col. 298.
15. Tota benedictio post mensam explicatur sensu Cabbalistico col. 298.
16. Pauperi frangendæ sunt frustra super mensa, ne erubescat aliquid accipere & comedere. col. 347.
17. Qui Eleemosynam dat pauperibus de raptu & furto, ipse facit ut mentio fiat peccatorum ejus. col. 347.
18. Quicumque comedit antequam oraverit orationem suam, ille defertur ac si esset hariosus & augur. col. 386.
19. De præmio illius, qui benedictionem cibi, (sive post mensam,) debite recitat, & corde hilari. col. 392.

20. Qui non sectatur voluptates, in eum dominium non habet genus adversum post mortem ejus. col. 290.
21. Nihil expetendum esse ab eo, qui invitatus aliquid largitur & oculis malo col. 5. fol. 1.
22. Quotidie precandum est ante cibum, quamvis cibum quis habeat in domo sua: Nec præparandi sunt cibi, nisi hora una post factas preces. Nec coquendum est una die pro die alia. col. 109. & col. 110.
23. Qui convivam invitavit, cum illo etiam conversetur, & non cum alio. col. 82.
24. Poculum benedictionis elevandum est è mensa, distantia unius palmi. col. 331.
25. Quicumque comedit & bibit, antequam lavet manus aquis, de eo intelligendus est locus ille *Levit. 19. v. 26. Non comedetis super sanguine.* col. 386.

OPUS MENSÆ

è *Dictis in*

LEVITICUM.

1. Principium vini est lætitia, & finis ejus mœror. Hinc Sacerdotibus prohibitum est bibere vinum. col. 67.
2. Prohibitum est vinum libaminis Idololatæ; quamvis saltem tetigerit illud Idolatra. Deque pœna illius, qui non cautè hic agit. col. 69.
3. Dictum illud *Eccles. 6. v. 7. Omnis labor hominis ob os ejus*: explicatur de eo, qui seipsum contaminat edulis immundis: quodque hic judicetur in mundo venturo. Unde verba illa, *Ob os ejus*, sic explicantur, quod puniatur propter os suum. Vide de pœna ejus insupportabili. col. 72.
4. Qui seipsum sanctificat hic infra, illum sanctificant è supernis. Et sic quoque qui seipsum polluit hic infra, eundem inquinant è supernis: quia è verbis & dictis inferioribus dependent superna. col. 53.

OPUS MENSÆ

è *Dictis in*

NUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. Qui contemnit panem, eumque rejicit in locum indebitum, illum persequitur paupertas: & certus quidam præfectus constitutus est super tales. col. 451.
2. Meditationes super benedictione cibi: & encomium atque præmium illius, qui benedixit. col. 517.
3. De rebus illis, quas homo cautè tractare & adhibere debet super mensa. col. 453.

4. De dicto illo, quod non negligenda & dispergenda sint micæ. col. 519.
 5. Omnino hilaritas, ubi non invitatur DEUS Sanctissimus atque benedictus, & Gloria ejus cohabitans, non est habenda pro hilaritate. Quod si autem quis invitet DEUM Sanctissimum, etiam parentes ejus jam demortui simul cum illo accedunt. col. 403.
 6. Non parandum esse convivium ullum, nisi eodem quoque fruuntur pauperes. Deque poena illius, qui hanc admonitionem negligit. col. 484. 485. 486.
 7. Cum paterfamilias accumbit mensæ. Præsentia Divina ibidem adstat: sed pariter quoque genus adversum. Et si quis legaliter incipit benedicere, genus adversum suppressitur. col. 486.
 8. Ratio quare non ad benedictionem super omnia utilia recitandam, etiam requirantur tres viri. col. 486.
 9. Qui accumbit mensæ & proponit verba Legis, ei de jure incumbit, ut benedictionem recitet.
 10. De præmio illius, qui benedictionem dicit super omni, quod utitur: & quænam sit hujus benedictionis natura. col. 516.
 11. Homo debet invitare Legis peritum, qui secum conversetur ex Lege Divina super mensa sua. col. 522.
 12. Qui seipsum inquinat hic infra, eundem inquinant è supernis: & hic longè removetur à DEO. vid. col. 191.
 13. Quia Jisraelitæ comessantur & compotant inter alios populos, hinc refractarii & rebelles dicuntur coram DEO Sanctissimo atque benedicto. col. 365. & 519.

TITULUS OCTAVUS.

PORTA FESTORUM SIVE CONVOCATIO
SANCTITATIS

de Dictis in

GENESIN.

1. Nocte Sabbaticâ & die Sabbathi genus adversum seipsum abscondit, excepto Spiritu unico, qui vocatur *רוח* cum tota sua caterva: qui circumvolitant & inquirunt, utrum inveniant aliquem, qui ministerio læti utatur denudato corpore ad lumen lucernæ: atque tunc intro lucunt Spiritum malum in tales infantes, ut epileptici fiant: vel ipsi Lilith in illos ingreditur, eosque occidit. col. 42.
 2. Tres sunt, qui sibi ipsis malum creant: unus, qui sibi maledicit; secundus, qui micæ quantitate olivæ negligit; & tertius, qui lucernam accendit, antequam instruxit sanctitatem, [recitandò benedictionem, cujus initium *וְיָרְכּוּ* vespere Sabbathi:] omnes enim damnati in Gehenna eidem maledicunt: cum alias eidem benedicant, ut vera in ipso fiat benedictio illa, quæ incipit *יְיָ אֱלֹהֵינוּ*. col. 43.

3. Tem-

3. Tempore neomeniæ & Sabbathi, Psyche delitiis fruitur Spiritus & Mentis suæ. col. 472.
 4. Non dicendum esse nocte Sabbathinâ: *עֲשֵׂהוּ עֵיטוֹד עֵיטוֹד נֹסְתָר*: quia omnes Spiritus maligni sponte fugiunt, seseque abscondunt, usque ad finem Sabbathi. col. 130.
 5. Præceptum de accendendâ lucernâ Sabbathinâ potius incumbit faminæ, quam viro: & præmium illius valde magnum est. col. 130.
 6. Ad minimum homo duo edulia cocta comedere debet die Sabbathi. col. 130.
 7. Copula discipulorum Sapientum tantum instituitur noctibus Sabbathinis. col. 140.
 8. Die Sabbathi diebusque festis & neomeniarum mundus abundantius cibatur, quam diebus aliis: item de distinctione inter sanctum & profanum. col. 219.
 9. Circa finem Sabbathi dicimus è Pl. 90. v. 17. *Et sit jucunditas Domini DEI nostri super nos*; ut derivemus in nos jucunditatem supernam, & liberemur à judicio Gehennæ; quæ robur suum recipit hæc ipsa hora. col. 439.
 10. Cum Jisraelitæ faciunt separationem [inter sacrum & profanum recitandò formulam benedictionis in hunc finem institutæ:] in exitu Sabbathi; genus adversum fugit & descendit in infernum, in locum ubi Korach & assecla ejus. col. 92.
 11. Quomodo quis intueri debeat ungues digitorum suorum tempore separationis Sabbathinæ. col. 98.
 12. Vide quoque de ungibus col. 305. & col. 373.
 13. In exitu Sabbathi omnes Spiritus maligni per mundum circumvolitant, ut vestiantur corpore quodam: sed non possunt, atque tunc contra illos nos præmunire tenemur, dicendò Psalmum malorum contingentium [i. e. nonagesimum primum] col. 129.
 14. Die Sabbathi & neomeniarum quietem habent damnati in inferno: & sic pariter singulis diebus ter. col. 199.
 15. Eadem est ratio hirci, qui oblatus fuit festo neomeniæ; quæ fuit hirci emissio. col. 199.
 16. Tempore neomeniæ, cum Spiritus ascendit, ut delitiis Paradisi fruatur, hic intrare tenetur in speluncam illam, ubi sunt Adam atque Patriarchæ, ibique eidem datur tabella quadam signi locò; & sic intrat in Paradisum, ubi Cherubini adstant cum flammâ gladii: si igitur dignus est, conspiciunt tabellam istam, eique aperiunt Paradisum: sin minus &c. vid. col. 229. & 230. ubi describitur, quomodo invicem delectentur in horto Eden, Psyche, Spiritus & Mens, festis Neomeniarum & Sabbathi aliisque majoribus. vid. quoque col. 473.
 17. Die Sabbathi omnes portæ aperiuntur, & benevolentis, & quies ubique reperitur. col. 219.

P

18. Tres

18. Tres catervæ Angelorum ministrantium die Sabbathi & Neomeniæ, mentem deducunt ad locum dignitatis suæ. col. 320.
 19. In inferno septem dantur gradus, & septem portæ: & animæ impiorum die Sabbathi abinde exeunt; & quietem habent, usque ad finem Sabbathi. col. 302.
 20. Singulis Neomeniis animæ iustorum fruuntur facie præsentis Divinæ. col. 377.
 21. Quare die Sabbathi panis duplicatus mensæ imponi debeat. col. 315.

CONVOCATIO SANCTITATIS

SIVE DE FESTIS è Dissis in EXODUM.

1. Omnes dies profesti benedictionem accipiunt à die Sabbathi: & propterea mensa probè instruenda est; quia benedictio non quiescit in loco vacuo. col. 112. fol. 28. & col. 157. 158. & 164.
 2. De tribus epulis Sabbathicis, & quomodo singulis his epulis contineantur reliqua epulorum genera: unde etiam cena Sabbathica instructio esse debet, quam prandium Sabbathicum. vid. in Numeros col. 559. 156. & 164. & 165.
 3. Quam magni æstimetur populus Israheliticus sub ingressum Sabbathi: & quare nocte Sabbathinā non recitetur formula precum *וְרַחֵם אֶת יִשְׂרָאֵל*. col. 260.
 4. Sabbathum æquiparatur toti legi: & quomodo hæc die homo se gerere debeat: item quare die Sabbathi homo non loqui debeat, sicut diebus profestis: cum similibus quibusdam huc facientibus. col. 82.
 5. Spiritus quidam præpositus est mensis, quæ vacuæ sunt nocte Sabbathi, vel nocte festi ejusdam: & hic Spiritus vocatur *רוּחַ* i. e. plaga, quæ est metathesis, vocis *רוּחַ* i. e. voluptas. col. 480.
 6. Tempus copulæ Legisperitorum non nisi noctibus Sabbathicis est. col. 336. & 386. & 241.
 7. E quo loco in hominem die Sabbathi veniat anima adhuc alia supersua. col. 175.
 8. Sub ingressum Sabbathi omnes species ignis judicii rigorosi occultantur; adeoque & ignis Gehennæ, usque ad exitum Sabbathi: & Israheliticæ benedictionem recitant super igne: atque tunc omnes redeunt in loca sua. col. 364.
 9. De anima supersua, quæ est spiritus descendens, qui superadditur hominibus; & quando descendit, prius lavatur liquoribus aromaticis in Paradiso &c. col. 362.
 10. Et iste Spiritus usum habet certum ex illo cibo ac potu Sabbathico: hinc cum dicitur Exod. 32. v. 16. *Et custodient filii Israhel* *לֶחֶם אֱתֵר* Sabbathum; Particula *אֱתֵר* superinvolvit significationem istius Spiritus qui probè observandus est &c. col. 365. & 366.

11. Quod circa exitum Sabbathi diu satis sit retardandum, ne videamur expellere convivam hunc sanctum. col. 371.
 12. De benedictione, quæ benedicitur illi homini, qui ritè instruit mensam pro Sabbatho, & quomodo, quid & quando &c. Item de casu contrario. col. 453.
 13. Qui prophanant Sabbathum & Festa alia deliberatò animò; illi nullam quietem habent in inferno, per omnia secula: quamvis enim die Sabbathi diebusque festis iudicium ab illis cesset; nihilominus tamen non exeunt ex inferno, sicut cæteri, quibus venia conceditur exundi. col. 268.
 14. Die Sabbathi ab hora diei nona & porrò, homo non studere debet in Lege: (quia Moses illo tempore mortuus dicitur) col. 278. [conf. Luc. 23. v. 44. *Usque in horam nonam &c. & clamans Iesus &c. expiravit.*]
 15. Qui die Sabbathi in jejuniis sedet, illius decretum judiciale rescinditur: videatur ratio col. 392.
 16. Præceptum est, quod homo lavare debeat vespere Sabbathi in Sabbathi honorem. videatur ratio col. 364.
 17. Ratio, quare prohibitum sit jejunare die Sabbathi: item quare (si dies jejunii alicujus incidat in Sabbathum,) diei jejunii sui adhuc aliam superaddere debeat, & quidem præcis Eseptimanæ primum. col. 371.
 18. Quod homo teneatur incurvare digitos suos coram lucerna, sub egressum Sabbathi: quodque intueri debeat quatuor digitos manus dextræ, extroversos & non intro in manum versos. col. 373.
 19. Die neomeniæ atque Sabbathi Gloria Divina in cælo quodam, qui vocatur *מְשִׁיחַ* i. e. firmamentum, manifestatur, & justi adveniunt, & coram ea se incurvant. Et si iusti illi induti sint veste quidam honorificā è bonis suis operibus, quæ fecerunt in hoc mundo; nunc, cum reverentiam hanc exhibent Divinæ Gloriæ, vestiuntur vestibus aliis. col. 376.
 20. Quot laudibus & benedictionibus cumulentur Israheliticæ, ita ut illis benedicant impii in Gehenna; qui sub egressum Sabbathi in infernum redeunt, cum dicimus: *Et ipse est misericors &c.* Item de ordine Sanctificationis Sabbathinæ, & de dicto Pl. 90. *Et sit jucunditas &c.* col. 371.
 21. Ratio, quare dicamus è Pl. 90. v. 17. *Et sit jucunditas Domini &c.* Sub exitum Sabbathi. col. 95.
 22. Sabbathum & omnia festa memoria sunt exitus ex Ægypto. col. 67.
 23. Mundus non aliter subsistit, nisi per illos, qui creati sunt è concubitu noctibus Sabbathicis instituto. col. 159.
 24. De præmio Spiritus, in Paradiso inferiore; quodque hic omni Sabbatho & neomenia deliciis fruatur superioribus cum mente sua. col. 174.
 25. Multi præfecti constituti sunt, qui cum anima illa redundans, quæ die Sabbathi Israhelitis superadditur, rursus discedit, cum ipsa exeunt: omnemque dolorem & tristitiam & merorem à Israhelitis arcant; nec non ab illis, qui in gehenna judicantur. col. 460.

26. Admonitio seria, de gaudio Sabbathino; quodque mensa hac die sic instruenda sit, ut ab ea benedictionem accipiant omnes diei hebdomadae: item de necessitudine epulorum; & de poena illius, qui illa non caute observat. col. 157. & 158. item col. 164.

27. Hominem die Sabbathi non exhalari debere solum, & sine pauperibus. Quodque voluptas dierum festorum & neomeniarum major sit quam Sabbathi &c. col. 158. & 157.

28. De tribus epulis Sabbathicis, quod pertineant, & quid denotent? col. 157.

29. Quod homini die Sabbathi detur anima alia. col. 157. & col. 158.

30. Quod Sabbathum multis gradibus sublimius sit ceteris festis. col. 157. & 158.

31. Quare die Sabbathi recitetur hæc precatiuncula: וְאֵין תְּפִלָּה לְיָמֵינוּ. vid. ibidem: item Sectione Trumah col. 278.

32. Quod inter aromata, quæ ad olentur sub egressum Sabbathi, fumenda sit myrtus. col. 374.

33. Quod tempus copulæ Legis peritorum sit nox Sabbathica, & præcisè mesenytium; & quare? col. 241.

34. Noctē Sabbathica & festorum & neomeniarum psyche à corpore separata eandem assumit speciem in qua vixerat, illoque corpore & ossibus vestitur. Et nisi homines præ stultitia quasi cæci essent, illam videre possent sub exitu Sabbathi & festorum atque neomeniarum. col. 252. 253. & 279.

35. Die Sabbathi circa nonam pomeridianam mortuus est Moscheh Magister noster, super quo pax! & Joseph iustus: & sic David Rex, super quibus pax. col. 278.

36. Cum noctē Sabbathi non diei solet precatiuncula illa: qui custodit populum suum, *יְהוָה אֱלֹהֵינוּ*, &c. quia custodia opus non habemus; quæritur, quare Sapientes nostri bonæ memoriæ præceperint, hominem non debere solum exire noctē diei quartæ; & noctē Sabbathi &c. col. 367.

37. De poena illius, qui verba inania profert in Synagoga die Sabbathi. col. 367.

38. Ratio, quare die Sabbathi ad Librum Legis advocentur septem; & die festo, quinque; & die expiationis, sex; & die neomeniæ, quatuor? col. 368.

39. Prohibitum est Angelo Ecclesiæ (sive Præcentori;) ne legat in Lege, nisi prius Sectionem illam perlustraverit. Item de ritibus istius lectionis vid. col. 370.

40. Caute adornandas esse delicias Sabbathi; & procuranda omnia eidem necessaria dum adhuc dies est. col. 82.

41. Læto quæ legenda sunt Sabbatho præterito, non est legenda Sabbatho sequente. col. 370.

42. De poena illius, qui non singulis Sabbathis lectiones Sabbathorum illorum proprias legit. col. 370.

43. Qui die Sabbathi loquitur ea, quæ dicenda sunt diebus profestis, eidem hoc imputatur, quasi fecisset opus aliquod, vel exivisset termino Sabbathico. col. 370.

44. Singulis neomeniis & Sabbathis ascendunt animæ usque ad locum quendam, qui vocatur murus Hierosolymarum: intro autem pergere nequeunt, quia nondum dealbatæ sunt; & ibi delectantur. Porro autem hinc abeunt & conspiciunt penas impiorum in gehenna. col. 379.

45. Sin-

45. Singulis Neomeniis & Sabbathis Anima iustorum accedit ad illos peccatores, qui sustinent penas suas: prout etiam ad illos, qui tolerant mala quædam propter unitatem Dei Sanctissimi atque benedicti; abiensque hæc annunciat M. sicut; hic igitur in se suscipit partem aliquam dolorum illorum: quod nisi ferret, impossibile esset ut subsisterent. col. 379. [conf. Matth. 8. v. 17. *Ipsæ infirmitates nostras accepit, & agrotationes nostras portavit.*]

46. Singulis diebus hora sacrificii pomeridiani iudicium instituitur; excepta die Sabbathi, quia hoc tempore beneplacitum excitatur: hinc Mosches Magister noster, super quo pax! mortuus est circa sacrificium pomeridianum Sabbathinum; ut indicetur, illum non esse mortuum, ut cæteri homines moriuntur. col. 158.

47. De voce illa Ex. 31. v. 17. נָפַשׁ, quod communiter sonat: & respiravit. Mylli- cæ autem dividitur, quasi dicatur נָפַשׁ וְיָצָא אֲנִימָא! v. l. potius, v. corpore! col. 366.

48. Homo testimonium illud Gen. 2. v. 1. וְיִכְרֹל הָאָדָם מִלְּבָבוֹ & c. persolvere debet, eum gaudio & animo lubente. col. 372.

CONVOCATIO SANCTITATIS, seu DE FESTIS

E Disiis in

LEVITICUM.

1. Die Sabbathi non dicitur: Convocatio Sanctitatis; quia ipsa est Sanctitas. Sed festa sic inchoantur sanctificando: quia Sabbathum sublimius est illis. col. 180.

2. Quod etiam non dicatur: Convocatio Sanctitatis, festo novissimi; & die expiationum. col. 180. & 182.

3. Peccatoribus in Gehenna quies conceditur die Sabbathi: Cum simili quodam. col. 181.

4. Si festum incidat in diem Sabbathi, quare non instruantur duæ mensæ. col. 181.

5. Non esse negligenda tria epula Sabbathica: & si in Sabbathum incidat festum aliud, quomodo ordinanda fiat tria hæc epula. col. 182.

6. Quid intersit Sabbatho, utrum quis loquatur inania, illa die, an minus? Quodque qui hoc facit, dicatur transgressus esse limitem. col. 203.

7. Ratio, quare refendatur decretum aliquod iudiciale, vel ante septuaginta annos contra aliquem promulgatum, si die Sabbathi ledeat & jejnet. Una cum simili. col. 203.

8. Omni neomenia, omnique Sabbatho & festo, Deus Sanctissimus atque benedictus accedit, & visitat Israëlitæ. Hinc quilibet seipsum ritè preparare debet. col. 221.

9. Ad tertium Sabbathi epulum necessarii requiruntur Panes. col. 181.

10. Ratio, quare die Sabbathi necessarii faciendi sit benedictio super vino. col. 181.

11. Quamvis Israëlitæ sint in exilio: Deus Sanctissimus atque benedictus, tamen advenit eosque respicit singulis Sabbathis, neomeniis, & festis: propter Pignus illud, (quæ est Lex divina,) quam in manibus suis habent. Una cum simili de Rege quodam. col. 221.

12. Die Sabbathi adhuc una homini superadditur anima è mendo venturo. col. 182.

13. Ne parvus sit homo circa expensas in Sabbathum & festa; & confidat in Dominum. col. 214.

14. Homo die Sabbathi & neomeniæ sit hilaris & iocundus: quia Deus Sanctissimus atque benedictus manifestatur nobis illis diebus. col. 221.
15. Ad dictum illud Sapientum nostrorum bonæ memoriæ! Afferte mihi expiatio nem; quia diminui Lunam; egregia explicatio. col. 142.
16. Singulis neomeniis & Sabbathi psyche, spiritus & mens hominis invicem uniu nuntur; & adorant (reverentiam exhibendo) Regem sanctum, qui benedictus sit. col. 126.
17. De dignitate Sabbathi super cætera festa. col. 181.
18. Quod nocte Sabbathi ad recitandam benedictionem panis per formulam נִשְׁמַח, frangendus sit panis inferior. col. 186.

CONVOCATIO SANCTITATIS seu DE FESTIS;

è dictis in

NUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. Quod die Sabbathi non recitatur hæc precum formula: Et ipse est misericors, &c. col. 450.
2. De pœna illius, qui adornare potest tria epula Sabbathina; & illa tamen negligit. col. 402. & col. 522.
3. Singulis neomeniis homo tenetur suscipere faciem Divinæ præsentis. col. 580.
4. Cum incipit Sabbathum, animæ superflua descendunt super populum sanctum; & animæ iustorum ascendunt. col. 328.
5. Et sub exitum Sabbathi animæ istæ iterum ascendunt: & interrogantur, quæ nova isdem propolita sit explicatio in Lege? & utrum novi quid istius generis audiverint? col. 328.
6. Qui in Legis studio versatur die Sabbathi, illius præmium majus est, quam si id faciat diebus profectis. Et quo præmio afficiatur Paternalis Viri. col. 329.
7. Quamvis die Sabbathi descendat anima redundans super omnes Israëlitas; hoc tamen non sit æqualiter: sed quilibet eam accipit pro suo gradu: Nimirum quatenus vel benignus est, vel severus; vel perfectus, vel iustus, vel sapiens vel intelligens, eatenus peculiarem quoque accipit animam superflua. col. 448.
8. Singulis neomeniis & Sabbathi & festis masculi illi, qui in mundo altero degunt, ascendunt ad Regem Sanctum. col. 317.
9. De tribus epulis Sabbathicis, & quid designent; deque præmio illius, qui eadem celebrat ritu debito. col. 559. Ubi etiam exponitur: quare dicatur tempore sacrificii pomeridiani; וְהָיָה לְפָנָיו &c. col. 242.
10. Qui tria epula Sabbathina observat, non opus habet ut metuat, sibi jejunandum fore (propter somnium aliquod infaustum) die Sabbathi: quia nihil tale ipsi accidit. col. 559.
11. Quod nocte Sabbathinâ non dicatur formula illa: Et ipse est misericors, remittit peccatum, &c. col. 450.
12. Cuicumque possibile est, is singulis epulis Sabbathicis apponat quatuor panes. 13. De

13. De pœna illius, qui lucernam accendit, antequam Israëlitas dicant benedictio nem de sanctificando Sabbatho. col. 455.
14. Admonitio seria, quod quilibet pro profuscatibus suis in honorem Sabbathi ad ornare debeat lucernas & scillas. col. 520.
15. Quod in benedictione nocte Sabbathi super vino recitandâ, verba quædam omit tantur, quæ agunt de convocatione Sanctitatis, quæ efficiunt voces septuaginta duas. col. 454. & in Genesim col. 26.
16. Quare in Sabbatho panis duplex apponatur. col. 515.
17. Quod epula Sabbathica respectum habeant ad Sapientiam cum corona unitam; ad pulchritudinem; & ad regnum. col. 559. & in Exod. col. 157. & 165.

TITULUS NONUS.

DE FESTO PASCHATOS ET RELIQUIS FESTIS IN SPECIE

è dictis in

EXODUM.

1. Præceptum est, historiam Exitus ex Ægypto enarrare corde hilari: & de præmio illius, qui hoc observat. col. 70.
2. Ratio, quare Deus præceperit enarrationem istius exitus ex Ægypto: cum tamen coram eo omnia sint manifesta atque cognita. col. 70.
3. Qui comedit fermentatum tempore Paschali, idem facit, ac si adoraret Idola. col. 317.
4. Quod homo teneatur hilaris esse temporibus festivis, & benefacere pauperibus. In Genesim col. 35.

DE FESTO PASCHATIS

è dictis in

LEVITICUM.

5. De agendis vespere Paschali, item de his, quæ agenda sunt nocte Paschali: nec non de quatuor calicibus epuli Paschalis. col. 183.
6. Benedictio recitanda super numeratione manipuli, recitanda est stando. col. 186.
7. Qui non numerat numerationem dierum manipuli, non vocatur purus. col. 187.
8. Quod homo teneatur exhilarari tribus festis majoribus, quasi nimirum invitasset convivam aliquem &c. Una cum Simili de Rege quodam &c. quodque hæc multo magis fieri debeat die Sabbathi: & quæ sit inter hoc & cætera Festa differentia. Una cum simili de filio Regis. col. 180.

DE FESTO PASCHATIS.

E Diffis in

NUMEROS.

9. Qui comedit fermentatum tempore Paschali, mortem sibi accelerat in mundo hoc & in mundo venturo: Quod observari potest voce פסחא; ubi prima litera cum ultima mortis; media autem fermenti significationem habent.

10. Azyma efficiunt, ut fugiant omnes Spiritus noxii: quod etiam efficit nomen אֵזִימָא si scribatur in poste januar. Et hinc azyma vocantur סִצִּוֹת quasi a bello, quod inferant spiritibus malignis. col. 468.

11. Dictum illud Jesai. 58. v. 9. Tunc invocabis, & Dominus exaudiet; explicatur de azymis & septem diebus Paschalibus. col. 548.

DE FESTO PENTECOSTES

e diffis in

GENESIN.

12. De dignitate & premio illius, qui in Lege studet, nocte Pentecostali. Una cum historia de R. Schimeone filio Jochari. col. 30.

E Diffis in

LEVITICUM.

13. In quocunque est Spiritus Pietatis, ille non dormit nocte Pentecostali; sed studet in Lege orali. Una cum simili. col. 188.

DE FESTO NOVI ANNI & DIE EXPIATIONIS.

E Diffis in

GENESIN.

14. De festo Novi Anni & signo tubæ: item de hirci emissario: & quare unus immolandum fuerit Domino; ubi queritur, si hoc factum sit ad Samaelem ab Israelitis arcendum, annon suffecisset hircus unus. Una cum simili. col. 328.

15. Quod die expiationis homo non teneat consiteri peccata sua coram alio: & quam ob causam. 351.

16. De tuba & de die expiationis vid. quoque col. 287. Ubi simul traditur ratio, quare in confusio nem seducatur Satan.

17. De festo Novi Anni & die expiationis; item de festo tabernaculorum videri quoque possunt columnæ 207. & 208.

18. Quamvis homo confessus est peccata sua die expiationis præteritis, & revera conversus sit; bene tamen agit, si eadem semper iterum confiteatur. col. 216.

19. Qui aliquid comedit die Jejunii nona mensis Abh: idem facit, ac si comederet de nervo luxato. col. 390.

20. Fe.

20. Festo Novi Anni & die expiationis tres formulæ recitandæ sunt, quarum initium est וְכַתְּבָה. col. 92.

E Diffis in

EXODUM.

21. De festo novi anni deque libris viventium & de libris mortuorum. col. 57. 58. 59. [conf. ad Philip. 4. v. 3. Quorum nomina sunt in libro vite. Apoc. 3. v. 5. Qui vicerit, &c. non delicto nomen ejus est libro vite. cap. 13. v. 8. Quorum non sunt scripta nomina in libro vite agni. cap. 17. vers. 8. quorum non sunt scripta nomina in libro vite. cap. 20. vers. 12. Et libri aperti sunt: & alius liber apertus est, qui est liber vite: & judicati sunt mortui ex his, quæ scripta erant in libris. Ibid. v. 15. Et qui non inventus est in libro vite scriptus, missus est in stagnum ignis. cap. 21. v. 26. Non intrabunt in eam, nisi qui scripti sunt in libro vite agni. c. 22. v. 19. Si quis diminuerit &c. auferet Deus partem ejus de libro vite.]

22. Datur palatium, quod vocatur meriti; item aliud quod vocatur culpæ. Festo novi anni autem utriusque sit invicem comparatio: & hoc est, quod dicitur de lance meriti & de lance culpæ. col. 479.

23. De die expiationum materia plenissime tractatur; unâ cum ratione nominis. col. 322.

E Diffis in

LEVITICUM.

24. Quod circa festum novi anni & diem expiationis Conciones haberi debeant in cœtu pliorum. col. 11.

25. Meditatio, quæ instituenda est super clangore tubæ: quod clangore non debeat, nisi talis, qui ex ætate noverit methodum meditando. col. 181. 283. [conf. Matth. 24. v. 31. Et mittet Angelus suos cum tuba & voce magna. 1. Cor. 15. v. 52. In novissima tuba mortui resurgent &c. 1. Thess. 4. v. 16. Ipse Dominus in tuba Dei descendet de celo.]

26. Preces novi anni & diei expiationum publicè non recitandas esse à quolibet, sed à talibus tantum, qui eruditi sunt, & justorum opem studiosi. Multo magis autem cautionem adhibendam esse his temporibus circa clangorem tubæ. col. 28. & 30. Ubi plenè tractatur tota hæc materia de sono tubæ, & meditationibus ad eundem requisitis.

27. De sono tubæ videatur etiam col. 320.

28. Si homo justus peccet, peccatum hoc abscondit in profundo maris. col. 193. Atque hinc ortus est ritus festo novi anni abeundi ad flumina & recitandi versiculum illum Michæ 7. 19. Et projicies in profunda maris omnia peccata eorum. vid. etiâ col. 323. & 314.

29. De festo novi anni, & quare Deus Sanctissimus atque benedictus mundum judicet per testes & probationes: & testimonia edita conscribat igne nigro super igne albo. Et quare hæc omnia fiant, cum tamen omnia manifesta sint ipsi, col. 191.

30. Per totum annum certi præfeci per mundum obvolitant, ut contueantur opera hominum, quæ deinde referunt coram Deo Sanctissimo atque benedicto. col. 191.

Q

E Diffis

NUMEROS.

31. Babylonii ignorantia instituunt & cum dubio, clangorem tubæ Altum & Bassum: & nesciunt, quod utroque modo præcis sit opus. Altus enim sonus denotat iudicium remissum; & Bassus iudicium rigorosum. col. 428.

32. Quod die novi anni recitanda sit formula יבֹכֶן זָרְקִים col. 401.

33. Quomodo tres modi clangendi tubæ, applicentur ad exilium Israhelitarum. col. 401.

34. Totamateriam de clangore tubæ ulterius explicatur col. 430. & 283.

35. Festum novi anni celebrandum est per biduum, quamvis non ob dubium de ortu Lunæ, sicut fit in festis aliis. col. 425.

36. De clangore tubæ vide etiam col. 548.

37. De festo novi anni plenissime tractatur, & quare hoc sit initium iudicii. col. 424.

DE DIE EXPIATIONIS

LEVITICUM.

38. De die expiationis, & quomodo iudicent juxta meritum & juxta culpam. vid. col. 200.

39. Ratio dicti illius: Qui comedit die nonā, idem facit ac si jejunaret die nonā & decimā mensis Tisri. col. 122.

40. Quando Israhelitæ expiati sunt die expiationis, DEUS Sanctissimus atque benedictus omnia illorum peccata conjicit in capita populorum mundi. Unde si se visissent populi gentiles, quodnam fuerit mysterium hirci emissarii, Israhelitas ne unicā quidem horā in mundo reliquissent. col. 194.

41. Propter amorem, quo DEUS Sanctissimus atque benedictus Israhelitas diligit, iisdem dedit diem expiationis. col. 112.

42. Die expiationis legitur sectio Achare moth: ut mentio fiat mortis duorum filiorum Aaron: fiatque expiatio loci duorum hircorum. Quia mors iustorum expiat peccata generationis. col. 100.

43. De tribus libris, qui aperiantur die expiationis: & de tota materia diei expiationis vid. col. 119. & col. 120.

44. Tribunalia cœlestia semper sunt aperta, exceptā vespērā diei expiationum. col. 119.

45. Explicatio Cabbalistica de ritu numerandi conspersiones sanguinis hirci expiatoris, ut diceret: Semel & semel &c. col. 195.

46. Sacerdoti magno intranti Sanctum Sanctorum ad pedem alligatus fuit quasi funiculus: ut si ibidem fuisset mortuus, per hunc potuisset extrahi. col. 195.

47. Quicunque dicit, non opus esse opere in omnibus; vel voces non clare proferendos, illius extinguitur Spiritus. col. 203.

48. Ra-

48. Ratio, quare nocte expiationis recitanda sit formula כִּי זָרְקִי vid. col. 414.

49. Bonum est, ut etiam pueri jejunent die expiationum, totumque diem maneant in Synagoga. col. 374.

DE FESTO TABERNACULORUM.

GENESIN.

50. Omnibus septem diebus festi Tabernaculorum preces fiunt pro pluvia: ut populi mundi strenue incumbant agriculturæ, nec veniant & imisceantur Israhelitis. col. 197.

51. Quare immolati fuerint septuaginta tauri, intuitu populorum mundanorum. Una cum simili. col. 197.

52. De dicto illo: quod videns umbram suam nocte Hoschanah magni (seu diei ultimæ festi tabernaculorum), absoluturus sit annos suos. col. 60.

53. De festo tabernaculorum brevibus agitur. col. 60.

54. De fusione aquarum: Una cum explicatione dicti illius Hillelis: Si ego hic sum; omnia hic sunt. col. 70. [conf. Joh. 7. v. 37. Si quis sitit, veniat ad me, & bibat.]

EXODUM.

55. De mysterio festi Tabernaculorum & quatuor speciebus Rami festivi mysticè expositis. col. 324. & 325.

56. E festo novi anni, & festo Pentecostes discitur; quod omne initium sit difficile, finis autem jucundus. col. 324. & 325.

LEVITICUM.

57. De fessione in tabernaculis: quodque homo hospites supernos ad se invitare; & elemosynam pauperibus distribuere debeat antequam ipse comedat; & aliis prolixius videtur col. 198.

58. Cum Israhelitæ capiunt ramum palmæ & citrum, (ut benedictionem de super recitent:) hoc signum est, quod vicerint diei Expiationis accusatores suos: Una cum simili. col. 202. [conf. Apoc. 7. v. 9. Amicti stolis albis, & palma in manibus eorum &c.]

59. Evocula כַּן Cant. 8. v. 7. probatur; quod in festo tabernaculorum die secunda, sexta, & septima vinum & aquam libaverint super altari. col. 97.

60. Tres myrri exponuntur de tribus Patriarchis. col. 60.

61. Ratio quare die ultima festi Tabernaculorum fasciculum salicem concutiant. col. 54. fol. 14. Ubi tota hæc materia de festo Tabernaculorum, deque quatuor speciebus fasciculi palmæ explicatur.

62. Quare nocte Hofchianah magni ad splendorem Lunæ disquirant de umbrâ suâ; & si cuidam vel caput, vel aliud è membris ejus, desit, quid hoc sibi velit? col. 4.

E Disſis in

NUMEROS.

63. Rationes de Festo tabernaculorum, & fasciculo palmeo, & octodecim quassationibus, Cabbalisticè explicatæ reperiuntur. col. 475. & 476. Ubi plurima invenies de numero octodecim. [conf. Luc. 13. v. 4. Sicut illi decem & octo, supra quos cecidit turris in Siloa &c. v. 11. Ecce mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo, &c. v. 16. Quam alligavit Satanas decem & octo annis, &c.]

64. Quod taurorum numerus festo tabernaculorum immolatorum, propterea diminutus fuerit, quia illo mense Iisraélite multâ observatione præceptorum Legis effecerint, quod & peccata sua diminuerentur, & angeli perditores super peccata constituti; qui sunt Præfecti septuaginta populorum. col. 476.

65. Instituentum esse gaudium die Pentecostes, quod vocatur Gaudium Legis; ubi Lex conoratur coronâ suâ. col. 476.

66. Admonitio seria ut diebus festis pauperibus aliquid distribuatur, iidemque ad mensam assumantur: de quæ pena illorum, qui hoc negligunt. col. 484.

67. Cum Jeseh. 8. v. 9. dicitur: *Nunc invocabis &c.* per litteram *N* vocula *N* denotatur Tabernaculum: & per *I* septem species fasciculi palmei; quæ sunt tres ramuli myrtei; duo salicei; & palma, & citrus. col. 548.

68. In dicto illo: Cant. 7. v. 8. Dixi: *ascendam in palmam &c.* litteris vocis *א* denotantur litteræ initiales specierum fasciculi palmei; ita ut *א* sit *א* citrus; *ב* salix; *ג* palma; *ד* myrtus. col. 548.

TITULUS DECIMUS.

SEMITA JUSTORUM.

E Disſis in

GENESIN.

1. Homo, qui ambulat in via bonâ, in se derivat Spiritum Sanctum supernum &c. & filius ille, qui ab ipso generatur, descendet de genere sancto atque superno. col. 175. & 177.

2. Excellentia piorum transcendit omnia; quin etiam excellentiam eorum, qui per poenitentiam convertuntur. col. 117.

3. Qui sustentat Studiosos Legis, illis quæ alimenta subministrat, meretur accipere divitias mundi hujus & mundi venturi. col. 510.

4. Legis Studiosi cum uxoribus non copulantur nisi de nocte Sabbathi, in noctem Sabbathi; per totam autem septimanam cum ipsis copulatur Gloria divina col habitans. col. 101.

5. Cum Noah videret, quod ætas illa, in qua viveret, mala esset; ipse occultatus in Arge studebat. col. 186.

6. Cum

6. Cum homo pollutum suam, in se attrahit omnes spiritus malignos. Quæcunque autem occultantur ab oculis aliorum, magnum accipiunt auxilium è supernis. col. 25. [conf. Matth. 6. v. 4. Sit elemosyna tua in abscondito, & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi in propatulo. Matth. 6. v. 6. Clauso ostio, ora a Patrem tuum in abscondito, & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi in propatulo.]

7. Si secta quadam, quæ non respicit honorem Dei, subsistere potest, cum unanimis lux & in una societate permanent: multò magis societas sancta talium, qui student in lege. col. 221.

8. Homo ne loquatur verba inania, quæ in ipso excitare queant pravas cogitationes, ut pollutat signum fœderis sancti. col. 31.

9. Quod homo Jugum regni cœlorum lubenti animo singulis noctibus in se suscipere, & depositum suum Domino restituere (animam scilicet eidem commendando:) mane autem dicere debeat (è Num. 24. v. 1.) Quam bona sunt tentoria tua? Iacob: &c. col. 36. [conf. 2. Tim. 1. v. 12. Certus sum, quod potens est depositum meum servare in illum diem.]

10. Timor Domini triplex est: primò cum timetur pena, quæ hoc in mundo nobis immitti potest; secundò, cum timetur pena mundi venturi; & tertio, qui verus est timor, cum homo Deum timet ob magnificentiam & potentissimum robur atque Majestatem ejus; quodque eidem meritò debeatur reverentia. col. 37. [conf. Actor. 9. v. 31. Ecclesia per totam Judeam &c. edificabat ambulans in timore Domini. 2. Cor. 7. v. 1. Mundemus nos ab omni inquinamento carnis & spiritus, perficientes sanctificationem in timore DEI. Eph. 5. v. 21. Subjuncti invicem in timore Christi. Col. 3. v. 22. Servi obedite per omnia Dominus carnalibus, &c. in simplicitate cordis timentes Dominum. Hebr. 12. v. 28. Habemus gratiam, per quam serviamus, placentes Deo cum metu & reverentia.]

11. Credendum est, DEUM esse in supernis; & illius unitas ritè curanda est; idemque quoque amandus est utroque cupidinis genere, bono scilicet, & malo; credendumque, quod ille qui est *א* i. e. Dominus benignus; etiam sit *א* i. e. Judex severus col. 38.

12. Cum homines benè instituunt vias suas; Gloria divina habitat in terra, & propter illos omnia bona in mundo reperiuntur. Casu contrario autem eadem sursum ascendit, & terra disperditur, ob malum eorum qui in ea habitant. col. 151.

13. Influxus superni non demittuntur, donec hic infra aliquid præparetur, ubi quiescere queant. col. 223.

14. Mulier non debet suscipere convivam nisi cum consensu mariti sui. Paterfamilias quoque non debet recipere hospitem talem, quem novit esse impium. Hospes etiam non debet alios hospites secum introducere. col. 202.

15. Portio proselyti non tam perfecta est, quam portio Iisraëlitæ. col. 40.

16. Si quis objurget proximum suum, quamvis hic ad monitionem ejus non suscipiat, ille cum hoc non punitur propter peccatum illud (sciente ipso) commissum. Sed tamen (si peccata hujus particeps esse nolit,) tam seria debet esse increpatio illa, donec hic

Q3

cun-

eundem verberet, vel ei maledicat. col. 204. [conf. Matth. 18. v. 15. Si autem peccaverit in te frater tuus, vade & corripo eum inter te, & ipſum ſolum, &c.]

17. De impiis illis, qui opera ſua occultare volunt coram mundi domino, qui benedictus ſit! Unà cum ſimili. col. 502. [Act. 5. v. 3. Anania, cur tentavit Satanſ cor tuum, mentiri te Spiritui Sancto, & fraudare de pretio agri?]]

18. Juſti ſeipſos cuſtodiant, ne polluantur operibus malis. Quicumque enim poſuitur, & polluit mundum hunc, non reſurget ad mundum venturum: ſed reſurget ad judicium magnum. col. 206. [conf. Luc. 14. v. 14. Retribuetur tibi in reſurrectione juſtorum. Joh. 5. v. 29. Proceſſerunt, qui bona fecerunt, in reſurrectionem vitæ: qui vero mala egerunt, in reſurrectionem judicii. Apoc. 20. v. 5. 6. Caeteri mortuorum non reſurrexerunt, donec conſumentur mille anni. Hæc eſt reſurrectio prima. Beatus & ſanctus, qui habet partem in reſurrectione prima: in his ſecunda mors non dominatur &c. Apoc. 20. v. 13. Et dedit mare mortuos, qui in eo erant, & mors & infernus, dederunt mortuos ſuos, qui in ipſis erant: & judicatum eſt de ſingulis, ſecundum opera ipſorum.]]

19. Quicumque ſaltem deſiderio tangitur inſpicendi & addiſcendi Sapientiam, quamvis non poſſit, laude tamen dignus eſt. col. 207. [conf. Act. 8. v. 28. Ecce vir & Ethiops eunuchus &c. reſurrexerat, ſedens ſupra curruſ ſuum, legensque Eſaiam Prophetam &c. v. 34. Obſcuro te, de quo Propheta dicit hoc, de ſe, an de alio aliquo &c.]]

20. Cum judicium mundo imminet, homo cavere debet ne nominis ejus mentio fiat coram Deo ſanctiſſimo atque benedicto; ne forte & peccata ejus commemorentur coram illo. col. 207.

21. Homo non ſolus ambulare debet in via, ſed cum alio quodam, cum quo loqui poſſit de divina Lege. col. 213. [conf. Matth. 10. v. 2. ubi emittuntur ſex paria. Luc. 10. v. 1. Poſthac deſignavit Dominus & alios ſeptuaginta duo: & miſit illos binos ante faciem ſuam in omnem civitatem, &c.]]

22. Corpus hominis vocatur Caſtrorum nomine: hinc dicitur Deut. 23. 14. & erunt caſtra tua ſancta, & non erit turpitu-
do aliqua: i. e. turpilocus, ex ore tuo egrediens. col. 220. [conf. Eph. 5. 4. Aut turpitu-
do, aut ſcurrilitas, &c.]]

23. Homo admonitiones ſuas erga impium perpetuo continuare, nec eundem dimittere debet, quia aliàs ſtatim relaberetur ad viam ſuam pravam. col. 226.

24. Si quis proximum ſuum aliquid boni edocet, omnia bona opera hujus, eidem imputantur qui eum ita docuit, quaſi ipſe illa feciſſet. col. 226.

25. Multas tentationes acerbæ & doloroſæ juſti tolerant ad prava concupiſcentia, ut rite præparentur ad mundum venturum. col. 406.

26. Beneficia, quæ quis in pios conſert, hominem in mundo protegent. col. 275. [conf. Matth. 10. v. 40. Qui recipit vos, me recipit: & qui me recipit, &c. cap. 25. v. 40. quæcumque feciſtis uni de his fratribus meis minimis, mihi feciſtis.]]

27. Antequam homo aliquid faciat vel dicat, ſedulus inire debet cum Deo ſanctiſſimo atque benedicto, ne hic ob eo diſcedat: & deinde facere poſſit, quæ ipſi facienda ſunt pro labitis ſuo. Unà cum ſimili de homine quodam &c. col. 285.

28. Juſti non attingunt ſcopum DEI Sanctiſſimi atque benedicti, niſi poſt multa temporum intervallo, atque gradatim: ſed poenitentes, qui convertuntur, ſimul atque ſemel eodem perveniunt. col. 307.

29. Conceſſum eſt homini, ut exploret tempora ſua, nimirum an proſperè res ipſi ſuccedat: ſin minus; ab opere deſiſtat. col. 370.

30. Si quis deſiderat adhærere DEO Sanctiſſimo atque benedicto, DEUS ipſe eum prehendit, nec iterum dimittit. col. 374.

31. Quod nemo hominum ſit contemnendus! Unà cum hiſtoria quadam huc pertinent. col. 376.

32. De præmio illius, qui diſcipulo Sapientum pecuniam ſuppeditat pro ſtudiis: quodque mala multa Iſraelitis accidit, quod in ſtudioſos tam parum conferant. col. 391.

33. Per verba ſancta & bona, quæ homo eloquitur, creari dicuntur cœli & per verba prava atque perſura & ſimilia, ſibi ipſi totiſque mundo multa creat mala. col. 187.

34. Homo pius quaſi ſacrificium eſt, & ſicut victima expiare poſteſt. Sed de homine impio ſcriptum eſt: Natus eſt, non eſt acceptus. Lev. 22. v. 20. col. 199.

35. De dignitate oculi faventis: ſi autem quis habet oculum avarum, ſuper illo qui eſt oculus perditoris; & talis vocatur corruptens terram. col. 205. [conf. 2. Cor. 9. v. 7. Hilarem datorem diligit Deus. Jac. 1. v. 5. Deus dat omnibus aſſuſuenter, & non improperat. Matth. 6. v. 22. 23. Si oculus tuus fuerit ſimplex, totum corpus tuum lucidum erit. Si autem oculus tuus fuerit nequam, totum corpus tuum tenebroſum erit.]]

36. Studioſus Legis depoſitum domini ſui in manu ſua habet. col. 248.

37. Res omnes ſive bonæ ſive malæ, conſiſtunt in verbis, operibus & in voluntate. col. 266.

38. Prout homo in hoc mundo ambulat, ſive in via bona, ſive in via mala, talem de ſupernis in ſe derivat ſpiritum: & poſt mortem ſuam genus illud ipſi adhæret. col. 263, & 266.

39. Triâ in ſe gubernare debet homo: intellectum ſuum, concupiſcentiam pravam, & corpus ſuum. col. 269.

40. Conviva componat res ſuas juxta conſuetudinem patris familias, quamvis ipſe ſic non conſueverit. col. 345.

41. Admonitio ſeria, ne homo ſuſpicetur mala: quia omnia dependent à cogitationibus. col. 361. [conf. Matth. 9. v. 4. Quid cogitatis mala in cordibus veſtris?]]

42. Cum homo incedit in via bona, concupiſcentia prava à bona ejus intentione ſupprimitur, cumque hæc conjungitur in cuſtodiam hominis. col. 379.

43. Quanta vi armandus ſit homo contra pravam concupiſcentiam; quia hæc hominem perpetuo tentat: quodque tales vocentur fortes robore. Pl. 103. 20. col. 424. [conf. Matth. 11. 12. Regnum cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Jac. 1. 14. Unusquisque tentatur à concupiſcentia ſua abſtractus & illiſus.]]

44. In quocunque exurgunt pravæ cogitationes, ille studeat in Lege. col. 425. 426. 427.

45. Opera bona, quæ hominibus peragunt, sunt robur cordis: & opera mala, sunt rupturæ cordis. col. 447.

46. Præcepta Legis sunt istud, è quo vestimenta sunt homini pro mundo venturo. col. 477. ubi de vestimentis his plura. [conf. Apoc. 19. v. 8. *Byssum enim justificationes sunt Sanctorum.* Apoc. 3. v. 18. *De vestimentis albis induatis, ut non appareat confusio nuditatis tuae.*]

47. Si ita dicere liceat, Congregatio Israelis [i. e. gradus ille Divinitatis, ubi prævalet Spiritus S.] iuramentum exposcit ab animabus illa hora, cum producantur; quod velint esse sancti: ut illas redimat DEUS Sanctissimus atque benedictus. col. 510. [conf. 1. Pet. 3. v. 21. *Baptisma, non carnis depositio sordium, sed conscientia bona interrogatio in Deum &c.* Rom. 6. v. 4. *Consepulti sumus cum illo per Baptismum in mortem: ut quemadmodum Christus resurrexit à mortuis, per gloriam Patris: ita & nos in novitate vitæ ambulemus.*]

48. Illi homines, qui peccatum tam vilipendunt ac pilum, intelligendi sunt per dictum illud. Jcl. 5. v. 18. *Va trahentibus iniquitatem in funibus mendacii &c.* col. 182.

49. Mos est in terra, ne hospes patrifamilias nuncium bonum nunciet, antequam comederit: ne hic videatur cibum ei dedisse propter nuncium hoc. col. 267. [conf. 1. Pet. 4. v. 9. *Hospitaliter invicem sine murmuratione.* Hebr. 13. v. 1. *Hospitalitatem nolite oblivisci.*]

50. Quicunque oculis suis periculum aliquod videt, & seipsum tamen eidem immititur; ab ipso discedit Gloria Divina cum omnibus custodibus sanctis. col. 380.

51. Duo genera gaudii sunt: gaudium Legis pro concupiscentia bona: & gaudium vini, pro concupiscentia mala. col. 446. [conf. Eph. 5. v. 18. *Nolite inebriari vinis, in quibus est luxuria.*]

52. Qui peccaturus est, metuat, ne bonæ cogitationes supprimantur à peccatis; & in ipso deinde nullum amplius sit robur. col. 447.

53. Cum homo manè surgit, jam testes quidam ipsi adsunt, qui ipsum moneant: & ipsa anima ejus singulis horis contra ipsam testatur, (quasi certa quædam dicta contra ipsam allegando) cumque aperit oculos suos, eidem suggerit dictum Prov. 4. v. 25. *Oculi tui ad rectum aspiciant, & palpebra tua dirigant coram te semitas tuas.* Et sic circa singula ejus membra, si itaque obedit bene eis; & sin minus, libri aperiantur, & opera conferuntur in illis. col. 477. & 427. [conf. Rom. 8. v. 16. *Ipse Spiritus testimonium reddit Spiritui Dei.* 2. Cor. 1. v. 12. *Testimonium conscientia nostra.*]

54. Si quis aliquid laudare vult, ipsius benedicere debet DEO Sanctissimo atque benedicto. col. 481. 482. [conf. 1. Thess. 5. v. 18. *In omnibus gratias agite.* Coloss. 3. v. 17. *Omne quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini nostri Jesu, gratias agentes Deo & Patri per ipsum.*]

55. Pro:

55. Prohibitum est, ne homo prius laudet proximum suum, antequam benedixerit DEO Sanctissimo atque benedicto: rationem vide col. 521.

56. Homo ne solus ambulet noctu, & præcipue nocte diei quartæ. col. 388.

57. Viro benedicendum est prius, & deinde mulieri; quia hæc ab illo benedictionem accipit. Et quando uxorem duxit homo, DEUS Sanctissimus atque benedictus duas eidem largitur porciones. col. 494.

58. Cum homo in hoc mundo Deum sectatur, eundem etiam post mortem suam insequitur. col. 263. & 266.

59. Qui filium suum manè & vespere in scholam ducit, idem præstat, ac si bis accepisset legem in monte Sinai. col. 265.

60. Non licet orare super impiis, ut moriantur, sed ut convertantur in melius. col. 268.

61. Si Legis peritus inebriatur, merito dicitur, *monile aureum in naso porci* Prov. 11. v. 22. col. 269.

62. Homo tenetur studere in Lege, ut liberetur à Spiritibus malignis, qui dominium habent noctu. [conf. Eph. 6. v. 12. *Non est nobis colluctatio &c. adversus rectores tenebrarum harum.*]

63. Qui venit sibi quæ proponit, ut purificetur, eundem adjuvat &c. Una cum historia quadam huc pertinente. col. 299. & 302.

64. Dantur fluvii, unde educantur sapientes; & dantur fluvii, unde educantur stulti: & qui observat animam suam, ab his longè discedat. col. 301.

65. Qui seipsum humiliat, illum DEUS Sanctissimus atque benedictus magnum reddit: & contra. col. 318. [conf. Luc. 14. v. 11. Luc. 18. v. 14. *Omnis, qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur.*]

66. Ne confidat homo, quod DEUS Sanctissimus atque benedictus eidem faciat: sit hoc vel illò modò; vel quod illum sit liberaturus, sed fiducia habeat in eum, quod sibi auxilium missurus sit ad observanda præcepta Legis. col. 333. [conf. Rom. 8. v. 26. *Spiritus adjuvat infirmitatem nostram.* Hebr. 2. v. 18. *In quo passus est ipse tentari, potens eis, qui tentantur, auxiliari.*]

67. Historia de quodam, qui R. Jitzhakum non invitaverat ad nuptias filii sui ob tres rationes: primo, quia ipsum non novisset; ubi si forte vir esset magnus, facile aliquid fieri potuisset contra honorem ejus: secundo, quia forte festinasset in itinere suo, unde nullam ipsi creare voluerit molestiam: & tertio, ne forte pudendus esset coram convivis, qui omnes dona darent novis nuptis, cum ipse manus haberet vacuas. col. 346.

68. Quod homo cautissime honorare debeat Patrem suum. col. 377.

69. Nemo peccata committit, nisi qui humanitatis vix habet initia, sicut embryo, (i. e. insipiens,) col. 296.

70. Satanæ hominem accusat tempore periculi; unde homo cavere debet, ne Satanæ occasionem præbeat calumniandi, col. 394. 398. [conf. Apoc. 12. v. 10. *Accusator fratrum*]

R

fratrum

fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei, die ac nocte. Eph. 4, 27. Nolite locum dare calumniatori.]

71. Homo tenetur purificare omnia membra sua, quia unumquodque est similis: quodam rerum supernarum. col. 419.

72. Admonitiones necessariae, ut homo magnam cautelam adhibeat in operibus suis; filiumque suum doceat Legem: & uxorem ducat in juventute sua. col. 422. [conf. Phil. 2. v. 12. *Cum metu & tremore vestram salutem operamini.*]

73. In quo exurgunt cogitationes malae, ita ut prava concupiscentia, jam jam inclinet eum, is studeat in Lege. vid. col. 425. & 426. [conf. Matth. 26, 41. *Vigilate & orate, ne non intretis in tentationem.*]

74. Tempore exilii homo cautius observare debet opera sua, & diligentius studere in Lege; quia hae sacrificiorum loco est, omnemque cultum domus sanctuarii supplet. col. 428.

75. Ad omnia verba inferius facta aliquid excitatur superius. col. 362.

76. Duo Angeli hominem comitantur per totum diem: sique bonum aliquod opus facit, is qui ad dextram est, adjuvat eum. col. 435.

77. Quidam timeant, & nesciunt, quid timeant: & hoc sit propter peccata, quae ab illis vilipenduntur. col. 401.

78. Quatuor fuerunt Reges, qui timuerunt peccata, quae alii quasi pedibus calcant praeter contemptu: quanto magis id facere debet quilibet alius homo? col. 441.

79. Homo singulis noctibus remittere debet culpam illi, qui offendit eum: una cum historia insigni huc pertinente. col. 446. [conf. Matth. 18, 22. *Non dico tibi, usque septies; sed usque septuagies septies.* Ephes. 4, 26. *Sol non occidas super iracundiam vestram.*]

80. Semper instiget homo bonam suam cupiditatem contra concupiscentiam pravam, eamque moneat, quod aliquando constituenda sit eorum iudicio Regis superni, qui benedictus sit! col. 446. [conf. Rom. 14, 11. *Omnes stabimus ante tribunal Christi.*]

81. Qui exiit facturus, instructus esse debet tribus requisitis; nempe precibus, donis & armis. Ubi quoque narratur historia de quodam, qui indutus erat pallio penetranti, sub quo accinxerat arma sua. col. 452.

82. Cum Angelus perditur dominum habet in mundum [tempore pestis vel belli] homo cavere debet, ne in publicum prodeat, nec ab illo conspiciatur: quia hic in omnes habet potestatem, qui in conspectum ejus veniunt. col. 205. & 267. & 412.

83. Excitatio ad homines, qui in hoc mundo incedant caecorum instar. col. 263.

84. Quotopere quis DEUM aestimat in corde suo, tantam quoque acquirit illius cognitionem. col. 271.

85. Quamvis Jacob calidè egerit cum Esau & Labano, nihilominus vocatur vir perfectus: quia in eo consistebat perfectio ejus, ut pius esset cum piis, & perversè ageret cum perversis. col. 319.

86. Ad-

86. Admonitio seria, ne homines cedant illecebris pravae concupiscentiae: quid igitur agendum? Cogitationibus tuis bellum gerere debes, bellum nimirum Legis. col. 368. [conf. 1. Pet. 2, 11. *Obsecro vos abstinere à carnalibus desideriis, quae militant adversus animam &c.* Jac. 4, 1. *Unde bella & lites in vobis? nonne ex concupiscentiis vestris, quae militant in membris vestris.*]

87. Adhortatio, ne quis juret per nomen Dei. col. 377. [conf. Matth. 5, v. 34. *Ne jurate omnino &c.*]

88. Cavendum esse, ne aquas lotionis manuum effundamus illò loco, ubi trans-eunt homines. col. 415.

89. Non plus laudandum esse in homine quodam, quam in ipso est. col. 492.

90. Cum homo vadit in via bona, in se attrahit omnes spiritus sanctos: & filius, quem generat, provenit de parte Spiritus sancti: si autem ambulat in via prava, in sese derivat Spiritum polluentem, & filius, quem generat, provenit de latere impuritatis. col. 175. & 177. & 147. & 263. & 266. [conf. 1. Cor. 7, v. 14. *Sanctificatus est vir infidelis per mulierem, & sanctificata est mulier infidelis per virum: aliqui filii vestri immundi essent, nunc autem sancti sunt.*]

91. Quodcumque peccatum committitur in propatulo, illud praesentiam Divinam cohabitatem ex mundo expellit. col. 181.

92. Mulier quidem licentiam habet hospitem è domo sua educendi, sed non introducendi. col. 210.

93. Moris est in terra, si hospes munus aliquod det mulieri, quod illud eidem tradat in manus suas, non verò in manus mariti ejus. col. 210.

94. Cum quis in se derivare vult influxum quendam coelestem, fundamenti loco assumere debet rem omnino certam. Unde in omnibus amuletis & cameis mentio faciendi est nominis tantum matris ejusdam, non vero patris: quia certissimum est, quod ille sit filius matris suae. col. 205.

95. Singulis diebus hora quaedam est, in qua dominium habet iudicium, unde homo magnà cautione opus habet. col. 411.

è dictis in

EXODUM.

1. Nunquam seipsum separet homo è cœtu plurium (sive ab Ecclesia) col. 59. & 77. [conf. Hebr. 10, v. 25. *Nec desertes majorem Synagoram nostram.*]

2. Ubicumque simul sermo est de masculo & femina, laus nonnisi ad masculum pertinet. col. 68.

3. Quicquid homini accidit in mundo, sive bonum sit sive malum, id omne dependet ab operibus ejus. col. 63.

4. Qui invitatur convivam, cum eo quoque convalescet, & non cum alio. col. 82.

5. Duobus modis Iisrahelitarum DEUM Sanctissimum atque benedictum ad iram commoverunt: quod conjuraverint Angelos supernos: & quod in se attrahere potuerint virtutem Planetarum atque stellarum. col. 199.

6. Non licet homini ignominiosè convitari genus adversum, quia de illo scriptum est: *Ezech. i. v. 4. Et splendor undique circum.* [conf. *Judæ v. 9. Michael non est ausus judicium inferre blasphemæ, sed dixit: Incepit te Dominus.*]

7. Si primores populi justi sunt; bene populo: sin minus; vix populo. col. 64.

8. Si quis manus suas elevat excepto casu precum, illi maledicetur 248 maledictionibus à decem potentibus, qui in urbe *Eccles. 7. v. 20. col. 118. 472.*

9. Homo non debet occidere, nec continere ullam creaturam, à Creatore benedicto conditam, sive bona sit, sive mala. col. 120. 121.

10. Homo non potest in se attrahere Spiritum aliquem supernum, nisi per timorem & meditationem cordis. col. 121.

11. Nihil potest dici purum, nisi quod exivit ab impuro: & tales sunt meliores omnium. Et huc pertinet dictum illud Sapientum nostrorum bonæ memoriæ: *Observate filios plebejorum, quia ab illis prodit lex.* col. 20. & 122.

12. Qui mentionem facit nominis Divini inutiliter, melius illi foret, si non esset creatus. col. 156.

13. Nunquam debet commemorari Nomen DEI Altissimi, nisi præmissa voce quadam ad minimum unica. col. 156.

14. Cum homo in melius convertit vias suas hoc in mundo, DEUS Sanctissimus atque benedictus proclamationes fieri curat de eo, eodemque gloriatur quotidie. Quod etiam post mortem ita fit cum anima ejus. col. 173.

15. Vir maledicus in Gehennam detrahitur, & propter illum morbi pessimi in mundum descendunt. Deque pena illius, qui proximum suum turpi nomine compellat. col. 214. & 478. [conf. *Matth. 5. v. 22. Qui dixerit fratri suo: Racha, reus eris concilio. Qui autem dixerit: fatue, reus eris gehennæ ignis.*]

16. Qui non caute tractat carnem atque lac, & intra quadraginta dies eidem nascitur filius, huic anima datur de latere adverso. col. 221.

17. Qui præceptum aliquod observat, circa illud occupari tenetur omni modo, prout decet; nec enim frustra id faciet, sed mercedem perfectam accipiet: quod latè deducitur col. 226. & 227.

18. Quam magnum sit præmium illius, qui impios convertit in viam Domini benedicti: & quam acriter iisdem sit insistentem. col. 222.

19. Gratum est iustis pati afflictiones propter Deum, quia sic liberantur ab exilio hoc. col. 347. [conf. *Matth. 5. v. 10. Beati, qui persecutionem patiuntur propter justitiam: quoniam ipsorum est regnum celorum.*]

20. Insignis admonitio, ne quis sectetur voluptates vanas, sed voluptates Divinorum præceptorum. col. 230.

21. Homo piis meditationibus sibi proponere ad minimum debet, quod velit observare hæc vel illa præcepta, & erogare tales elemosynas, quamvis forte occasio-

nem

nem non habeat, eadem actu præstandi: quia & hoc acceptum erit. col. 267. 448. 449. & 450.

22. Omne præceptum, quod homo observat in hoc mundo, eidem fit lumen, quod ipsi lucebit in mundum venturum: Lex ipsa autem lucerna est horum luminum. col. 293.

23. Peritiam hominis cognoscitur via ejus, utrum nempe bene compositus sit, animus, &c. Ibidemque etiam ratio additur dicti illius Sapientum nostrorum bonæ memoriæ: *Quicumque irascitur, idem facit ac si idola coleret.* Sed ira Rabbiorum legitima & concilia est. col. 318. [conf. *Matth. 5. v. 22. Omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit judicio.*]

24. Si in urbe quadam pestis grassatur, homo in occulto versari debet: quia aliàs perditur commemoratio peccata ejus, & ipse citatur ad judicium. col. 343.

25. In arbitrio hominis positum est, propositum habere serviendi Domino, donec in se attrahat splendorem supernum, cum omnibus benedictionibus. col. 348.

26. Homo protervus portionem nullam habet, nec in hoc mundo, nec in venturo. col. 351.

27. De pena illius, qui avertere potest malum, & non avertit, col. 200.

28. Adhortatio de lotione manuum, una cum ratione, quare lavandæ sint manus. col. 322.

29. Tres sunt, qui Gloriam divinam ex hoc mundo expellunt: qui concumbit cum alienigena; & qui cum menstruata; & multò magis qui foetum occidit in utero matris. col. 3. & 4.

30. Quotidie vox auditur è monte Choreb, quæ exclamat: *Væ super illos, qui cultum Creatoris sui negligunt: & ex adverso de præmio illorum, qui emendant opera sua.* col. 7.

31. Si peccatum aliquod committi soleat ab impio, & iste ab hoc desistat, DEUS Sanctissimus atque benedictus hoc tanti æstimat, ac si justus quidam peccatum aliquod superasset. col. 17.

32. R. Jose unicò quasi momento sese immiscuerat rebus mundanis; & cum persecutus erat serpens: quanto magis illum, qui à studiis omnino se separar, mordebit serpens. col. 29.

33. Rectores Israëlitarum, cum justi sunt, merentur accipere vitam æternam: & comparantur variis rebus, v. g. pastoribus ovium, & similibus. col. 35. & 36. [conf. *Joh. 21. v. 15. Pascere agnos meos. Act. 20. v. 28. Attendite vobis & universo gregi, &c. pascere Ecclesiam Dei, &c.*]

34. Qui fiduciam suam collocat in DEUM Sanctissimum atque benedictum, confirmatur, &c. col. 38.

35. Qui salutat justos, idem facit, ac si salutaret DEUM Sanctissimum atque benedictum. col. 41.

36. Qui in itinere incedit, & occurrat impiis quibusdam, ab iisdem se separat col. 54.

37. Mundus iste creatus est per iudicium, ut homines etiam iuste ambulent, nec ex orbita discedant. col. 38.

38. Qui salutati impios, in corde suo convertat verbum suum erga DEUM benedictum, quasi eundem salutaret. col. 41.

39. Homo ab Ecclesia nunquam se separet; rationem vide col. 76. & 59.

40. Cognoscere DEUM Sanctissimum atque benedictum, quod iste dominum habeat super omnia. praeceptum primum est. col. 43. [conf. Matth. 22. v. 38. *Hoc est maximum & primum praeceptum.* Joh. 17. v. 3. *Hac est vita aeterna, ut cognoscant te verum DEUM, &c.* Hebr. 11. v. 6. *Credere oportet accedentem ad Deum, quia est, & inquirentibus se numeratur sit.*]

41. Quicumque diligit impios, illius oculi caligant. col. 80.

42. Qualis pastor populi, talis populus: si ille iustus est, iustus est & populus: si autem ipse ad iustitiam eos non promovet, illi propter eum puniuntur. col. 81. & 64. & col. 347.

43. In omni negotio homo seipsum purgare tenetur coram hominibus: quod discimus à Mose Magistro nostro super quo pax! col. 396.

44. Quamvis dictum sit, benedictionem non quiescere super re mensuratâ & numeratâ: attamen si eadem numeretur, vel benedictionem accipiat per Prophetam aliquem illius generationis, benedictio super eo quiescit. col. 397.

45. Cum numeratur vel mensuratur res quaedam sacra, benedictio DEI Sanctissimi atque benedicti eandem adaugere. col. 403. & 404.

46. Quandoque numerantur res sacrae, quae sacrae non sunt, genus ad verbum dominium habet in eas. col. 403.

47. Quicumque ab homine sunt in occulto & secreto, super iis quiescit benedictio superna. Si quid autem fiat in propatulo, benedictio super eo non quiescit. col. 408.

48. Cum calumnia & maledictio in mundo exoritur, certi quidam serpentes exuvias suas deponunt: unde mala plurima in mundo oriuntur. col. 478.

49. Qui iustus est, sacrificium est DEI Sanctissimi atque benedicti: non verò sic etiam iniustus. col. 488.

50. Homo seire tenetur 248. praecepta, quae sunt medicina 248. membrorum ejus: & sic quoque 365. praecepta alia, quae sunt medicina 365. dierum anni: Sciendum enim omnia sibi invicem esse innexa, ut homo benedictionem accipiat è supernis, & hic infra. col. 291. & 292. & col. 44.

51. Via illa, in qua vadunt iusti, quamvis sit antiqua, nova tamen dicitur, in amore iustorum. col. 385. [conf. I. Joh. 2. v. 7. *Non mandatum novum scribo vobis, sed mandatum veteris, quod habuistis ab initio. Mandatum veteris est verbum, quod audistis. Iterum mandatum novum scribo vobis, &c.*]

52. Laus illa, quae ad DEUM Sanctissimum, qui benedictus sit! ascendit ex hoc mundo

mundo, gratior ipsi est, quam cetera omnes; quia remotior & magis quasi insperata est. col. 80.

53. Quod dicitur: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis*: sic intelligendum, ut unum citra alterum non sufficiat. col. 286.

54. Quod dicitur *Ex toto corde tuo*: intelligitur de duabus concupiscentiis, bonâ & malâ: & quomodo possibile sit, ut DEUS colatur concupiscentiâ pravâ. col. 287.

55. *Ex omni anima tua* dicitur, ubi quaeritur, quot ergo animas habeat homo? Ubi etiam explicatur, quid sit illud: *Ex omnibus ulterioribus tuis*. col. 287.

56. Homo non debet properare, ut vindictam sumat de quodam, qui ipsum aut res suas offendit: & melius est, si vindictam committat alii. col. 232. [conf. Rom. 12. v. 19. *Non vestmetipsos vindicare, sed date locum irae.*]

57. Illi focii hie condiscipuli, qui seipsos non diligunt, ex hoc mundo tolluntur, antequam tempus illorum exposcat. col. 303. [conf. Joh. 15. v. 12. *Hoc est praeceptum meum, ut diligatis vos invicem, sicut dilexi vos.*]

58. Cum homo peragere praesumit opus quoddam bonum, primum propositum hoc ascendit super cor ejus: & deinde bona illa voluntas ascendit in omnia membra corporis ejus: atque sic attrahitur in ipsum Praesentia Divina, ut in eo habitet. col. 345. [conf. Johan. 14. vers. 23. *Si quis diligit me, ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.*]

59. Singulis noctibus sic homo componat animum suum, quasi excessurus sit ex hoc mundo. col. 382.

60. Si per aliquem scandalum accipiat proximus, ut cespitet, quamvis non fiat ex intentione illius, nec ipse ad opus hoc concurrat; DEUS Sanctissimus atque benedictus eundem tamen punit. col. 401. [conf. Matth. 18. v. 7. *Vae homini, per quem scandalum venit.*]

61. Quam magna excellentia sit humilitas. col. 417.

62. Quod verum sit dictum illud: Qui superaddit, diminuit: discimus ex aulæ tabernaculi. col. 408.

63. De parte animae irascibili; & quot sint species irae; & unde quilibet species irae veniat. col. 432. conf. Matth. 5. v. 22. *Omni qui irascitur fratri suo temere, reus erit iudicii.*

64. Si quis animam suam polluit in vita sua, ista non faciliè redit ad satus sanctitatis. col. 481.

65. Tempore annonae caritatis elemosynas erogare debet homo. col. 481. [conf. Rom. 15. v. 6. *Discreverunt Macedonia & Aethia collationem aliquam facere in pauperes sanctorum &c.*]

66. Praecepta Legis correspondent membris hominis; & si deficit membrum

96

brum aliquod homini, illa dicitur mulieris: quanto magis igitur, si aliquod ex præceptis Legis debeat (homini, ille mancus erit, col. 291. 292. & col. 44.

67. Sexaginta myriades malignarum spirituum dominum habent in ungues, qui disperguntur in publicum: atque hinc mors induci potest toti mundo. col. 305.

68. Stella quædam datur, quæ dicitur *1722*: cumque illa dominum habet, & quis ungues refectos negligenter dispergit; vel ad beneficia isdem utitur, is mortem inducere potest toti mundo. col. 305.

69. Tria debet homo filio suo: ut illum circumcidi curet; ut illum redimat; ut illum ad matrimonium promoveat. Et hæc omnia Deus Sanctissimus præstitit Israelitis. col. 68.

70. Cum Deus Sanctissimus atque benedictus populosam reddere vult urbem quandam, prius intuetur caput illius, & ducem, utrum hic bonus sit an minus. col. 347.

71. Ad omnes benedictiones homo elevare tenetur digitos suos. col. 372.

72. Sapiens melior est Propheta: quia à Sapiente Spiritus Sanctus non aufertur in æternum. col. 10. [conf. Joh. 14. v. 16. *Rogabo Patrem, & alium Paracletum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum.*]

73. Illo tempore cum iudicium mundo impenderet, ne foras prodeat homo. col. 63.

74. Homo nunquam habet in loco impiorum, quia alias cum illis comprehendit potest: sed habet in loco iustorum; quia per illos melior fieri potest. col. 68.

75. Duo sunt mulierum genera, in quibus locum habere potest vox serpentis: unum earum, quæ non accurate observant dies impuritatis suæ & indumentorum suorum alborum: & unum earum, quæ non annunciant maritis suis, quando sese baptizant, ut ipsos mortificent. Sitalis mulier parit filium, hic sanè in potestate Lilith & spiritus alijus immundi est. col. 197.

76. Omnia præcepta Legis, æstimantur pro uno: & si quis vel unicum minuit, idem facit ac si totam Legem è medio sustulisset. col. 287. & col. 392. [conf. Jac. v. 10. *Qui cumq; legem servaverit, offendat autem in uno, factus est omnium reus.*]

77. Prohibitum est aspicere arcum supernum (id est, iridem,) & arcum inferum, (id est, membrum virile:) quia hoc est signum fœderis sancti in corpore humano facti. col. 117.

78. Concessum est iudici furtim expiscari statum causæ à litigante, ut sententiam rectè ferre queat. Et sic discipulo quoque permixtum est, furtim sibi comparare scientiam Magistrum sui in Lege. col. 186.

79. Homo ne nimium exercecere sinat ungues suos: quo magis enim hi crescunt, eo magis ipsi quoque prævalent spiritus maligni, ut ipsum quotidie assilant. col. 373.

80. Qui sustentat vel liberat animas multas; illarum causa, vocatur nomine plurali. col. 46.

81. Nocte mediâ surgat homo & studeat in Lege; usque ad ortum diei; & deinde eat in Synagoga. col. 92.

82. Ex omni opere suo homo aliquid concedat generi adverso, ne ipsum accuset. 83. Valdè

83. Valdè exaltatur gloria Dei, cum Populi collaudantes confitentur Domino. col. 121.

84. Bene jam agit, qui observat præcepta Domini sui, quamvis non cum debitâ meditatione (nec intelligat, quid ea sibi velint,). Id tamen non sic ei rependitur, sicut illi, qui debitè meditari novit. col. 166.

85. Non quilibet homo sapiens est, ut facere queat voluntatem Dei Sanctissimi atque benedicti: hinc talis orare debet debitas preces. col. 166. [conf. Jac. 1. v. 5. *Si quis desiderium indiget sapientiâ, postulet à Deo, qui dat omnibus affluenter, & non improperat: & dabitur ei.*]

86. De dignitate oculi faventis, (qui hilariter largitur;) quia talis benedictionem confert omni loco. col. 390.

87. Si Israélite in quadraginta illis annis cum in deserto fuerunt, fecissent voluntatem Dei, genus illud adversum omnino sublatum fuisset è mundo. col. 280.

SEMITA JUSTORUM

è Disctis in

LEVITICUM.

1. Sicut homo punitur propter verba mala; sic punitur propter verba bona, si ea proferre possit ad monendum populum, & id tamen non facit. col. 82.

2. Monendus est homo, ne peccet, sed sanctificet membra sua 248; quæ vocantur Caltra. Hinc dicitur: *Et Caltra tuarum sancta.* Deut. 22. v. 14. col. 135.

3. Omnia præcepta, quæ homo facere tenetur, præstare debet ipso opere: ubi autem opera locum non habent, verbis tamen eadem commemorare debet. col. 217.

4. Si caput populi iustitiæ studet, totus populus propter ipsum servatur. Et Joschijahu propterea punitus est, quod non severius corripere eos. col. 220.

5. Qui vias suas in iustitiam dirigit hoc in mudo, magnam felicitatem creat patri suo in hoemando: quanto magis in mundo venturo. col. 224.

6. Qui maledicit proximo suo in faciem ejus; idem facit ac si sanguinem ejus effunderet; si autem ablentem alumnietur, illa tamen verba sursum ascendunt. Et sic quoque omnia verba prava. col. 154. [conf. 1. Joh. 3. v. 15. *Omnis qui odit fratrem suum, homicida est; & scitis, quod omnis homicida non habet vitam æternam in se manentem.*]

7. Nocturno tempore homo non proferre debet verba futilia; sed potius verba Legis. col. 220.

8. Illa crepentilli, qui dicit, non requiri opera & verba in omnibus; nec opus esse voce. col. 203.

9. R. Jehudah (honoris causa) surrexit coram puero quodam, à quo verbum quoddam è Lege divina dicerat. col. 71.

10. Qui nocturno tempore solus est in domo, vel in campo; vel etiam interdiu in domo solitaria, damno affici potest. col. 78.

11. Qui avertere potest malum aliquod, & non avertit, is propterea punitur. col. 81.

12. Si quis ædificat domum, is eandem sapienter extruit, ut in ea exerceri queat studium Legis, & præceptorum: idque ore suo expellere pronunciet, ut ibi commoretur Spiritus Sanctus: quod nisi faciat, illi, qui in ea habitant, puniuntur. col. 28. 29. 30. 31. Ubi quoque historia quædam huc pertinet enarratur.

13. Et sic quoque super omni opere & præcepto quod observatur, homo commemorare debet nomen Dei, dicendo: hoc est præceptum istud; & hoc est pro præcepto illo. Rationem vide col. 28.

14. Monendus est homo, ut nomen Dei cum sanctitate & puritate scribat: quod nisi fecerit, de eo intelligitur dictum illud Num. 15. v. 31. *Quia verbum Domini spernit, col. 117.*

15. Cum iudicium & plagæ publicæ in mundo grassantur, homo ne prodeat foras; nec solus vadat ullo loco. col. 96.

16. Cavendum est ne Liber Legis divinæ transportetur de Synagoga in Synagogam aliam; & multo minus in locum quem dicitur tertium. col. 120. & 126.

17. Bathsheba Davidi quidem deputata erat ab ipso sextiduo creationis: sed David tamen punitus est, quod ante debitum tempus illam acciperet. col. 141.

18. Cautelam adhibendam circa rescindendos ungues. col. 141.

19. Si tempore famis homo cibum habet, periculosum est, ut seipsum exhibeat hominibus. col. 44. & col. 176.

20. Singulis annis, mensibus, hebdomadibus, diebus atque horis certa quædam tempora sunt, ubi benevolentia divina prævalet; & alia pariter, ubi iudicium ejus rigorosum dominatur. Hinc homo semper metuere debet, ne à timore Domini excedat. col. 103. [conf. Phil. 2. v. 12. *Cum metu & tremore vestram salutem operamini.*]

21. Quam acerba & pravares sit oculus malus, (sive invidus:) describitur col. 113. una cum historia quadam.

22. Cultus Dei primum incipiat à timore; & deinde procedat ad cultum ex amore præstandum. col. 100.

23. Prohibitum est homini gaudium indulgere in hoc mundo: nisi sit gaudium Legis. col. 100.

24. Summopere mirandum est, quod homines mundani non meminerint novissimorum suorum: cum Deus sanctissimus atque benedictus tamen, item Lex divina, & ipsa anima eorum usque adeo eos commoneant. col. 103.

25. De illis, qui obediunt illecebris pravæ suæ concupiscentiæ, intelligi potest dictum illud: Psal. 81. v. 10. *Noveris in te Deus alienus.* col. 205.

26. De poena illius qui nomen Dei in vanum usurpat, vel jurat per nomen Dei benedicti, col. 216.

27. Ne unicum quidem è ministris Dei sanctissimi atque benedicti vilipendendum esse: in quorum numerum etiam referri debent, aqua, ignis, serpentes, scorpii, &c. col. 106.

28. Magnum esse præceptum de correptione proximi sui: & quo ordine correptio

hæc

hæc instituenda sit. col. 126. & col. 40. [conf. Matth. 18. v. 15. *Si peccaverit in te frater tuus, vade, & corripe eum inter te & ipsum solum. Sive audierit, lucratus eris fratri tuo. Si autem te non audierit, &c.* Jac. 5. v. 19. *Si quis ex vobis erraverit à veritate, & converterit quis eum, scire debet, quod &c.*]

29. Nocturno tempore homo tenetur legere Lectionem; Audi Israël, &c. & animam suam commendare in manum Dei Sanctissimi atque benedicti, multis laudibus & confessionibus. Et quomodo liberetur à Dæmonibus noxiis: item quomodo anima ascendant sursum; quilibet juxta gradum suum. col. 37. & col. 49.

30. Justi vocantur Sabbatha & festa sancta, & vasa sancta: & qui eos vilipendit, reus est lapidationis: & quilibet eos honorare illis que delectari debet, ut honorat Sabbatum & festa alia. col. 49. [conf. 2. Tim. 2. v. 20. *In magna domo, non solum sunt vase aurea & argentea, sed & lignea & fictilia: & quædam in honorem, quædam autem in contumeliam.*]

31. Serio monendi sunt homines ut cautissime observent honorem Domini sui. col. 51.

32. Benedictio non quiescit in loco vacuo. col. 58.

33. Cum tempora sunt felicia & benedictione plena, homo multas erogat elemosynas: atque tunc quandoque in publicum prodire potest, ut in ipsum quoque descendat felicitas & benedictio superna. Cum autem mundus plagis premitur, è domo sue exeat. col. 96.

34. Cum homo bonum aliquod opus peragit, super capite ejus quiescit Spiritus quidam sanctus: si verò pravum opus committit, in se se derivat spiritum malum. col. 160.

35. Demonstratio, quod vetitum sit aliquid inaniter projicere, quod usui esse queat spiritibus malignis. col. 75.

36. Qui perjurium committit, universam legem transgreditur. fol. 14. col. 90.

37. Ab illa die, quæ vastatum est sanctuarium, vera amplius medicina non reperitur in mundo: unde monendus est homo, quod serio semper caveat. col. 91.

38. Divitiæ quandoque & bona accipere meretur homo quidam, propter uxorem suam, & pietatem ejus: quod demonstratur è loco Genes. 12. v. 13. *Ut bene sit mihi propter te.* col. 91.

39. Cultus perfectus hominis est, ut Deo serviat, intimò sui cordis amore. col. 122.

40. Prohibitum est capite nudo incedere, vel quatuor cubitorum spatium, quia Gloria Divina pro homine quiescit. col. 164.

41. Homines in omnibus operibus atque conversatione suâ associare sibi debent Nomen Dei Sanctissimi. col. 113.

42. Quilibet potest offerre victimam, etiam non extructò sanctuario; adipem nimirum & sanguinem (id est, jejuniò) suo. col. 13.

43. Quotidie exclamatio quædam sit, quæ hominem monet, ut à peccato absteat: & quomodo Deus Sanctissimus atque benedictus homini, antequam nascatur, ostendat mille & octo mundos & Paradisum, seu præmium justorum. col. 11. & col. 2.

44. Cum homo peccat, DEUS Sanctissimus & Lex divina mirantur eum. col. 91. & 25.
45. Cum pauper opus aliquod servile peragit in domo quadam, suscitatus ab ore ipsius prodians sub gravi illo labore ad noctem usque sursum ascendit. Vix igitur illi patri-familias, qui mercedem ejus retardat. col. 124.
46. Cum plaga affligitur mundus, Liber Legis exportatur ad sepulchra justorum, precesque ibidem fiunt: atque tunc iusti intercedunt pro mundo. Notandum autem, quod liber ille Legis omni carere debeat errore. Videatur col. 126. 127. Unde hic mos inter nos exolevit.

SEMITA JUSTORUM

E Diffinitio

NUMEROS.

1. Cum Legis peritus quidam moritur, eundem locum invadere solet, in quo solitus erat incumbere studiis Divinae Legis, dum viveret: hinc præceptum est, ut ibi conventus instaurantur, Legisque studium ibidem excolant. col. 404.
2. Qui ore suo profert verba prava, illius verba sursum ascendunt, omnesque exclamant: Secedite a pravo hoc verbo illius viri. col. 81.
3. Qui præceptum aliquod observat, ad singula opera pronunciare debet: Hoc est pro isto præcepto; & hoc pro præcepto illo. Videatur ratio col. 88.
4. Qui a des extruit, initio statim dicat; se illas extruere pro cultu DEI Sanctissimi atque benedicti. col. 88.
5. Lingua maledica vocatur gladius, & qui linguam habet calumniis plenam, illius preces non ingrediuntur ante DEUM Sanctissimum. col. 93. & 94.
6. Nihilque majori odio DEUS prosequitur, quam linguam maledicam. col. 305.
7. Quidquid ore suo profert homo, sursum ascendit. col. 97.
8. Prohibitum est intueri iridem, & digitos Sacerdotum è suggestu benedicientium: & multò magis locum talem, quem odio habet Dominus. col. 155.
9. Egregia explicatio dicti illius; Ecceles. 9. v. 10. *Omne, quod inveneris manus tua ad faciendum in virtute tua, id fac.* col. 405.
10. Illi homines, qui gressu velociter eunt Synagogam, & auditorium, & si quæ observanda sunt præcepta, socii fiunt Angelorum: & certum ipsis destinatum est palatium. col. 421.
11. Nullum est præceptum, quod non æquiparetur toti Legi. col. 418.
12. Omnia que fiunt festinanter, non fiunt cum sapientia perfecta. col. 561.
13. Quamvis homo quædam cogitet corde suo, & meditetur animò; nihil tamen ipso opere faciat, nisi prius de eo locutus sit discretis verbis. col. 570.
14. Si quis seipsum polluit infra, illum quoque polluit supra. col. 291.
15. Qui irâ plenus est, monendus est, ne sibi ipsi maledicat hoc ipso tempore: quia hoc certissime confirmabitur. col. 295.

16. Qui à quibusdam ablegatur, is legatus fidelis sit eorum, qui illum ablegarunt. Quodque homo non cuivis aperire debeat, quod sit Legis peritus: Unà cum historia quadam. col. 300.
17. Si homo non peccat, non gustat saporem mortis: ascenditque in mundum supremum. col. 303. [conf. Matth. 16. & 28. Joh. 8. 52. *Si quis sermonem meum servaverit, non gustabit mortem in æternum.*]
18. Historia de quodam, qui cum sociis ejus in Lege legisset, & ipse sciret, quod ille erraturus esset circa verbum aliquod, condiscipulis tamen reliquis prohibuerat, ne ipsi aliquid suggererent: unde hic etiam ad locum illum pertigisset, pudore suffusus est. Quia autem pudore hoc affecerat socium suum, in gehenna punitus est unâ hora cum dimidiâ. Quia DEUS Sanctissimus peccatum illud non remittit, si quis Divinâ suâ Lege abutatur ad pudorem alterius. col. 317.
19. Si cuiquam bene non sit in urbe hac, is abeat in urbem aliam. col. 316. [conf. Matth. 10. 14. *Quicumque non receperit vos, neque audierit sermones vestros, exeuntes foras de domo vel civitate &c.*]
20. Etiam vox ex ore hominis prodians suum habet locum, vocemque aliam erga se excitat, prout facit Echo: & quare Echo respondeat finalia, & non initialia, vide col. 310.
21. Qui seipsum humiliat in hoc mundo, magnus erit in mundo venturo; & qui seipsum extollit in hoc mundo, parvus erit in mundo venturo. Quod probatur loco de annis vitæ Saræ Gen. 23. v. 1. col. 319.
22. Qui autem res suas in occulto gerit, nec omnia in publico facit, præstantissimus est omnium: talis enim vir pius est & perfectus, qui præcepta Legis observat, & in Lege studet noctu & interdiu. col. 347.
23. Qui os linguamque suam assuefacit, ut nihil revelet, meretur accipere Spiritum sanctum: & contra. col. 348.
24. Qui silium suum per forum deducit, eundem contegat, ne dominium in ipsum obtineat oculus malus (fascinatorius). col. 391.
25. Qui habitat in urbe prava, exhinc transferre debet domicilium suum. col. 400.
26. Festò novi anni primò omnium judicatur ille, qui non honorat nomen DEI benedicti, vel Legem Divinam, vel illos, qui in ea student &c. col. 424.
27. Discipuli sapientum, qui è studio Legis unicam suam faciunt professionem, ita præsentem habent Divinam Gloriam, ut ab illis non discedat: qui autem non semper hoc studio detinentur, cum illis hæc quandoque habitat, quandoque non. col. 440.
28. Qui infamem reddit uxorem suam, idem facit, ac si ipsam Gloriam cohabitantem infamæ maculâ notaret. col. 508.
29. In noctem spiritibus noxiis potestas tradita est: hinc precibus & supplicationibus opus est, ut quis ab illis liberetur. col. 297. [conf. Luc. 22. vers. 53.]

Sed hac est potestas tenebrarum. Coloss. i. v. 13. *Qui eripuit nos de potestate tenebrarum.*

30. Is cui oculi sunt occaecati, tantā penā non punitur, ac ille qui oculos habet apertos. col. 333. [conf. Joh. 9. v. 41. *Si caeci essetis, non haberetis penam: nunc vero dicitur: quia videmus, ideo vestra pena manet.*]

31. Qui filium suum in scholam ducit, sacrificium perfectum offert. col. 311.

32. Excellentia Levitarum major est, quam sacerdotum. col. 456.

33. In hilaritate sua homo ad se invitet DEUM Sanctissimum atque benedictum, atque tūc hic advenit, secumque adducit parentes istius hominis, & plures demortuos, ad istam hilaritatem: sed in luctu hominis Deuster Optimus solus advenit. col. 404.

34. Necessē est, ut homo faciat voluntatem Domini sui, dum super capite suo adhuc ardet lucerna Domini, (i. e. anima ejus) col. 405.

35. Quiaquē occidit, ille descendit ex latere adverso. col. 413.

36. Ex timore qui procedit in humilitate & pietate. col. 274.

37. Actibus inferis excitantur actus superi: atque hinc expansione manuum sacerdotum excitant Divinam Gloriam, ut super illis quiescat. col. 274.

38. Timeri dicitur DEUS Sanctissimus atque benedictus, modō generali & modō speciali. col. 502.

39. Qui degit sub potestate altera, influxum assugit à potestate altera: idēque est, ac si infidelis esset. col. 509.

40. Qui descendit de latere iudicii rigorosi, ne sinat exerceere capillos suos: atque hinc mulieres capillos suos contere tenentur. col. 287.

41. Qui secreta revelat, illius anima certissimē non est de loco sancto & superio: & cū anima ejus excedit ex hoc mundo, Regi Sanctissimo adherere nequit. col. 571.

42. Medicus ille, qui agrotum visitat, cum ipso agat de medicinis, pro omni possibili, necdicat, à Deo hunc morbum ipsi immisum esse singulariter &c. quod si verō medicamenta sua ipsi applicare nequeat, cum ipso agat de rebus divinis, ut eum convertat ad penitentiam atque preces. col. 580.

43. Quicquid homo sibi in hoc mundo proponit, non confirmatur, nisi discretis verbis illud enunciet: tunc enim alicui committitur negotium. col. 225. & 226.

44. Quicunque mentitur prosperitatis proximi sui, vel liberorum & divitiarum ejus, is eidem benedicat oculo favente, non verò oculo invidio. col. 226.

45. Si quis ex deposito penes se solutionem debiti sui facere velit, ille facta inquisitione, procul dubio non descendit à femine sancto. col. 229.

46. Quantam vim habeat peccatum in delinquentem, in familiam ejus, & in totum mundum. col. 234.

47. Homo scrutetur opera sua, antequam producat ante iudicium cœlestē, quia tunc difficilis est liberatio. col. 235.

48. De

48. De homine securo, qui in hoc mundo sic vivit, quasi ille duraturus sit in secula seculorum: &c. deque pena illius subitanea; & quid de eo proclametur. col. 240.

49. Prohibitum est digitos frustra claudere, nisi sub precibus & benedictionibus & in honorem Dei Sanctissimi atque benedicti. col. 274. & 381.

50. Ab illo momento, quo homo surgit à lecto suo, Deus Sanctissimus in ipsum constituit observatores, qui testentur de conversatione, verbisque & operibus ejus, eodem die ab ipso peragendis. col. 333.

51. Quicunque statuit id, quod suum non est, ille perdit id, quod suum est, nec tamen lucratur id quod est alienum. col. 335.

52. Qui irascitur, æquiparatur idololatæ, quia genus adversum in ipso quiescit. col. 360.

53. Quod Israhëlites comedant & bibant cum gentilibus, sic illis imputatur, quasi essent rebelles atque refractarii erga Deum. col. 365.

54. Tris dicuntur esse signa: & ceterus dicitur signum peccati: multiloquium dicitur signum stultitiæ, & laus propria signum, quod quis nihil sciat. col. 357.

55. Homo filium suum consecret preceptis: & qui hoc negligit, punitur. col. 459.

56. Monendus est homo, ne aquas turbidas, vel aliquas sordes effundat sub porta ostii sui, vel prope eandem; quia spiritus aliquis malignus ibidem semper commoratur: qui hac ratione licentiam accipit ipsam domum intrandi: & magnum est periculum per talem locum transire. col. 503. 506. & 509.

57. Nimum quantum monendus est homo ut cautē observet opera sua; quia quāvis expissime iudicium mundo imminet. col. 337.

58. Quicquid homo agere præsumit sive bonum sit sive malum, non ritē ascendit, donec verbis & opere debite in actum deducatur. col. 349.

59. Homo majori honore prosequi tenetur Patrem suum post mortem, quā in vita ejus. Hinc quilibet monendus est, ut filium suum erudiat in Lege & in præceptis. col. 222.

60. Si caput populi bonum est, totus populus melior evadit: sin minus, contrarium accidit. col. 225.

TITULUS UNDECIMUS. PORTA RETRIBUTIONIS FUTURÆ

*E dictis in
GENESIN.*

1. De Paradiso superno & inferno. Et sic quoque de Inferno. col. 269.

2. Septem sunt palatia, & in quovis horum præmiā dantur illis, qui observant præcepta: uni plura alteri pauciora. col. 116. 117. & 118. [conf. Joh. 14. v. 2. *In domo Patris mei mansiones multe sunt: si quo minus, dixissem vobis, vado parare vobis locum.*]

3. Deus

3. Deus sanctissimus atque benedictus nulli creaturæ (sive homini,) mala quædam infert; sed tantum præsentiam suam gratiosam eidem subtrahit: atque sic illa per se perit. col. 177. [conf. Act. 17. 25. 28. *Ipse dat omnibus vitam, & inspirationem, & omnia. In ipso vivimus, movemur, & sumus.* Hebr. 1. 3. *Portans omnia verbo virtutis ejus.*]

4. Triâ sunt præmiorum genera, pro Psyche; pro spiritu, & pro mente. Pro psyche extra Paradisum inferum; pro spiritu in Paradiso infero; & pro mente in Paradiso superiore. In neo meniis autem & Sabbathis psyche ascendit, & fruitur præmio spiritus & mentis. col. 473. & col. 229.

5. Cum iustus ex hoc mundo discedit, Deus Sanctissimus atque benedictus eidem præparat formam aliam, qua vestietur juxta ritum illius mundi. col. 235. [conf. 2. Cor. 5. v. 1. 2. *Scimus, quoniam si terrenis domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in cælis. Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de cælo est, superindui cupientes: sitamen vestiri, & non modo inveniamur.*]

6. Deus Sanctissimus atque benedictus prodit ad excipiendum Justos; Abraham autem & Jizchak non procedunt, donec procedentes videant Deum benedictum & Jacobum; atque tunc etiam ipsi sese movent in occursum illorum. col. 257.

7. Duodecim mensibus psyche judicatur cum corpore: atque tunc psyche illa per mundum divagatur, ut misericordiam quorundam commoveat ad intercedendum pro sese. Et sic quotidie Patriarchæ intercedunt pro mundo. col. 474.

8. Quod mortui inter gentiles & idololatrias non resurrexerint tempore mundi venturi. col. 410.

9. Illo tempore cum anima iusti cujusdam ex hoc mundo discedit, eandem adducunt ad speluncam duplicem, ut Patriarchæ videant semen illud sanctum, quod reliquerant in mundo hoc. col. 526.

10. Prodigia fieri denotantia bella inter Edomitas & Jischmaelitas, reliquosque populos, prope adventum Redemptoris. 279. [conf. Apoc. 14. 20. *Calcetru est lacus extra civitatem, & exivit sanguis de lacu, usque ad frenos equorum, per stadia mille sexcenta.* Apoc. 19. v. 19. *Vidi bestiam & Regem terræ, & exercitus eorum congregatos, ad faciendum prælium cum eo, qui sedebat in equo, & cum exercitu ejus.*]

11. Rex Messias sive è vivis sive è mortuis sit, David vocabitur. col. 232. [conf. Apoc. 1. v. 5. *Qui est restis fidelis, primogenitus mortuorum, & princeps regum terræ.*]

12. Diem unum Ecclesia Jisraëlitica sedebit in pulvere (i.e. exulabit,) nec amplius. col. 289.

13. Futuro tempore Deus sanctissimus atque benedictus Jisraëlitis aperiet portam aliquam lucis tenuissimæ; deinde portam aliam lucis majoris; atque sic majorem semper admittet lucem, usque ad gradum diei. Sic enim cum Jisraëlitis procedit in omnibus negotiis eorum. Cum gentilibus autem processum observat contrarium. Unâ cum simili de medico quodam &c. col. 389.

14. Sanctuarium erigetur ante collectionem exultantium: rationem vide. col. 317.

15. Iusti

15. Iusti jam in hoc mundo prægustum aliquem habent mundi venturi, quem singulis noctibus degustant. col. 233.

16. Tempore resurrectionis mortuorum corpora fulgebunt sicut splendor firmamenti. col. 273. [conf. 1. Cor. 15. v. 41. 42. *Alia claritas solis, alia claritas lune, & alia claritas stellarum, stella enim differt à stella in claritate: sic & resurrectio mortuorum. Seminatur in corruptione, surgit in incorruptione.*]

17. De mortuis extra terram sanctam, quod nempe corpus illorum restaurandum sit extra terram, & illi volutandi sint per antra subterranea usque in terram. col. 273.

18. Ratio quare corpora volutari oporteat usque ad terram Jisraëliticam, ut ibi vivificentur; & quare non resurgant extra Terram sanctam. col. 276.

19. Quæ formâ iusti fuerunt in hoc mundo, tali exsculpuntur in throno gloriæ; ut anima certa esse queat se redituram in corpus, prout fuerat dum hic viveret. col. 277.

20. Animæ, quæ admitti merentur ad faciem divinæ gloriæ, vocantur Filii Jeruschalem. col. 296.

21. Pro plebe dictum fuit, quod futuro tempore comesturi simus carnem Leviathanis atque bovis; & bibitori vinum optimum: ut corda illorum allicerentur ad timorem Domini: quia nullâ aliâ re citius allici potest humana natura, quàm cibo & potu. col. 321.

22. Septem diebus primis mortem, Psyche atque corpus singulis diebus ter judicantur. col. 476.

23. Filii Gad & filii Reuben primi erunt, qui bellum gerent tempore redemptionis; totumque mundum subigent. col. 498.

24. Rex Messias vocatur Vinum, quia gaudium erit Jisraëlitis, iudicium verò gentilibus. col. 506.

25. Prope dies Messias omnes sapientie, etiam profundissimæ, vel pueris manifestabuntur. col. 290.

26. Messias primò manifestabitur in terra Galilæa; illisque diebus multa signa & prodigia essent. col. 291. [conf. Joh. 2. v. 11. *Hoc fecit initium signorum quæ Jesus in Cana Galilæe &c.* Matth. 28. v. 10. *Nunciate fratribus meis, ut eant in Galilæam, ibi me videbunt.*]

27. Angelus quidam Dumah constitutus est super computum justorum & piorum, quique tradiderunt animas propter sanctitatem DEI benedicti, & spem præmii futuri. col. 300.

28. Tempore Resurrectionis DEUS Sanctissimus atque benedictus advocabit Angelum Dumah, & exposcet computum omnium justorum. col. 300.

29. De præmio illius, qui filium post se relinquit: deque pœna illius, qui nullum relinquit filium. col. 129.

30. Omnis anima futurò tempore redibit in corpus suum, & resurgent simul, ut fuerat antea; sed multà cum scientia atque sapientia. col. 302.
31. Bona opera, quæ homo peragit, conscribuntur coram Deo sanctissimo atque benedictò: & sic etiam opera mala. col. 195.
32. Cum anima ascendit ad portas Jerusalem, Michael Dux magnus cum ipsa ascendit, eamque salute excipit. col. 301.
33. Homo qui peccat, annotatur coram DEO Sanctissimo qui benedictus sit! & si in illa stultitia perseveret, nota illa augetur. col. 216.
34. Cum homo ambulat in via sancta, formam quandam sanctam habet; omnesque mundi creaturæ eundem metuunt, & coram eo contremiscunt. Si autem incedat viâ perversâ, figura Domini sui ab ipso tollitur, & ipse metuit omnes in mundo creaturas. col. 210.
35. Metatron princeps ad faciem DEI ministrans futurò tempore suscipiet computum iustorum, de manu Dumah. col. 304.
36. Futuro tempore corpora volutabuntur usque in terram Jisraeliticam: & quidam dicunt Gabrielem Angelum eadem illuc perducturum. col. 308. & 311.
37. Quadraginta annis ante Resurrectionem anima corpus suum expectat in terra Jisraelis. col. 308. & 314.
38. De pœnis atque suppliciis acerbissimis, quibus affligendi sunt impij in mundo vindictæ futura. col. 310.
39. Qui seipsum sanctificat in hoc mundo, illius anima sese applicat ad gradus sanctos supernos. Qui verò seipsum contaminat, ille adhæret spiritibus noxijs & perditoribus; unde morbi pessimi. col. 266. 309. 310.
40. Juxta doctrinam de Revolutione animarum una anima tria habet corpora: unde quæritur, quodnam e tribus illis corporibus resurrectorum sit, in resurrectione mortuorum? col. 311.
41. Tempore futurò corpora consistent ad portas sepulchrorum suorum ad expectandum animas suas: & Dumah computum exhibebit omnium. col. 320.
42. Ter singulis diebus spiritus quidam è supernis descendit super Patriarchas, eodemque resuscitat: atque tunc hi intercedunt pro Jisraelitis &c. Non enim miseretur mundi DEUS Sanctissimus, nisi Patriarchæ forent. col. 474.
43. Os quoddam in sepulchro superstes manet, ex quo reedificabitur futurò tempore corpus; & hoc officulum nullum habuit alimentum è cibis hujus mundi; hinc tantum ipsi robur est, ut non putrescat in terra. col. 324. & 206.
44. Structura Sanctuarii & collectio dispersionum exultantium, & resurrectio mortuorum, sese invicem insequuntur. col. 328.
45. De miraculis illis, quæ eventura sunt tempore redemptionis. col. 328.
46. Festò noemenix & die Sabbathi, aliisque festis, Mens, Spiritus & Psyche simul deleatur. col. 229. & col. 473.

47. Qui moritur in terra Jisraelitica, & eadem die sepelitur, in illum dominum non habet spiritus malignus: quid autem fiat morientibus extra terram, vid. col. 250.
48. Iusti ascendunt è Paradiso infero in Paradisum superum: & quandoque abhinc etiam descendunt huc inferius, & apparent hominibus quibusdam, iisque revelant mysteria sublimia. col. 302.
49. In illo mundo anima vestitur veste pretiosa, cujus beneficiò haurire possit lucem præclaram mundi superni: sicut in hoc mundo eadem pariter vestitur veste quadam, ut haurire possit aërem hujus mundi. col. 200.
50. Corpora volutabuntur sub terra usque ad terram Jisraeliticam: & ibi accipient animam novam. col. 207.
51. Qui multum in Lege proficit, & omnia opera sua in honorem DEI peragit; & non habet liberos; vel si habuerit, iidem sint mortui; vel si ipsi sint steriles; is portionem tamen bonam habet in mundo venturo. vid. col. 420. & col. 421.
52. Iusti impediunt pœnas, ne in mundum veniant. col. 432.
53. Anima hominis iusti ingreditur in Paradisum inferum, & ingreditur in speluncam duplicatam, & occurrit Adamo Protoplastæ. col. 288.
54. In resurrectione mortuorum primi resurgent illi, qui student in Lege. col. 410. [conf. Apoc. 20. vers. 4. *Et animas decollatorum propter testimonium Jesu, & qui &c. hac est resurrectio prima.* 1. Thess. 4. v. 16. *Mortui in Christo resurgent primum.*]
55. Omnes dies hominis, ex quo in mundum productus est, in mundo circumvolitant, & quilibet dies hominem monet, ut incedat viâ recta: quod nisi faciat, illa dies ascendit & testimonium contra ipsum perhibet coram DEO Sanctissimo atque benedictò, & sola foras consistit &c. Et si homo iustus est, è diebus illis DEUS benedictus vestem pretiosam efformat, ut homo iste futurò tempore exhinc voluptate perfundatur. Si ergo operibus malis indulget homo, v. istis illa interpolata variè est, & propterea homo dupliciter punitur in gehenna. col. 472. & 468.
56. Omnes dies hominis in supernis consistent: eumque tempus adest, ut homo è mundo discedat, illi omnes apparent coram DEO Sanctissimo, & cum operibus hominis conferantur. col. 263.
57. Cum homo moritur, si probus est, confestim applicatur corpori regio: sin minus lavandus est igne ardente, ut reliquatur, quò partem aliquam habeat in corpore Regis. Si verò restaurari nequeat ob nimiam peccata sua; v. ipsi, quia tunc de ipso verificatur, quòd dicitur 1. Sam. 25. *Et anima inimicorum tuorum jaculabitur in medio fende.* col. 463.
58. Anima illa, quæ non est iusta, in hoc mundo permanet, donec corpus sepultum sit, quò factò ipsa deducitur in Gehennam. vid. col. 466. & 476. ubi traditur, quòd singulis septiduis anima ascendat & descendat.

59. Gehenna ex igne constat & ex aqua: & de tempore, quod puniuntur impii. vid. col. 281.

60. Quæritur, quâ pœnâ afficiatur homo tredecim annorum & plurium, postquam moritur? quia jam patriâ potestate solutus est, & in ordinem pœnarum cœlestium, ante annum vigesimum tamen non affluitur? De hoc vid. col. 291.

61. Futurô tempore illud ipsum præceptum, quod moriens homo deseruit, in eo iterum apparebit. col. 416.

PORTA RETRIBUTIONIS FUTURÆ

è *Dictis in*

EXODUM.

1. Homo tredecim annorum habetur pro filio unius diei: unde si talis moritur, quoad peccata sua, excusare se potest coram DEO Sanctissimo, quod ætatem saltem habeat unius diei. Et sic etiam spurius excusare se potest: quid ad me peccatum parentum meorum, si opera mea sint iusta? Idem intelligendum de embryonibus mortuis in utero matris, col. 201.

2. Si anima non reperitur digna, quæ vestiatur veste supernâ, digna quoque non est videre Regem sanctum. col. 412.

3. Ratio quare quandoque moriantur infantes in tenerâ ætate sua. col. 172.

4. E bonis operibus, quæ homo peragit, huic paratur vestis, in qua consignantur omnia ipsius opera bona. Hæc autem veste non induitur nisi post triginta dies: quia nulla est anima, quæ non aliquâ mulctetur pœnâ intra triginta dies. col. 376. & 377.

5. Locus quidam paratus est pro infantibus qui moriuntur, in quo ne perfectè iusti quidem consistere possent. Et isti protegent vivos. col. 201.

6. Anima hominis lavatur in flumine igneo, & offertur in holocaustum. Non tamen comburitur sed tantum lavatur, sicut vestis Salamandrina, quæ non nisi igne purgatur, ita ut ignis sordes in ipsa contentas exeat: sic enim res & cum anima sese habet. Quod si igitur multa in ipsa est spurcitas, pœna hæc est magna & dolor acerbissimus. Bis autem lavatur anima, semel in gehenna &c. & quare vocetur gehenna. Vide plurâ de præmiis & pœnis. col. 379. & 380.

7. Cum iustus aliquis ex hoc mundo discedit, præpositi quidam in ipsum constituentur, ut anima ejus exeat per osculum. col. 466.

8. De tali, qui moritur sine liberis. col. 178. & 179.

9. In corpora Justorum, qui non sectati sunt voluptates nisi Sabbathis, festisque & epulis legalibus, post mortem illorum dominium nullum habere potest Cortex durus, quia illius nullum habuerunt usum in hoc mundo; Si quis autem deliciis indulgeat diebus profectis, cortex ille durissimus in illum habet dominium. vid. col. 220.

10. In Paradiso Mansiones quædam sunt pro piis & populis gentilibus, & pro Regibus mundanis, qui benefaciunt Israëlitis. De pœnis autem illorum, qui ipsos malè tractant vid. col. 485. [conf. Joh. 14. v. 2. *In domo Patris mei mansiones multe sunt: si quis minus, dixi vobis: Vado parare vobis locum.*]

11. Quadraginta novem odores quotidie ascendant ab Animabus Justorum, usque ad locum Paradisi superni. col. 25.

12. Dantur & habitacula pro Animabus profelytorum. col. 325.

13. Pro omnibus mercedem numerat Deus Sanctissimus atque benedictus: Unde & pro quadraginta duobus illis altaribus, quæ extrucebat Bileam, temporibus Elischæ ab uris occidebantur 42. pueri. col. 402.

14. De his qui suppliciiis afficiuntur à Magistratibus; & qui occiduntur à gentilibus: quodque horum formam, præfectus quidam imprimat vestis suæ, quæ est ignis ardens; & camque sursum offerat; Deus autem Sanctissimus illos notet in facie suâ col. 442.

15. Prout homo in hoc mundo iacumbit studio Legis, ita eidem vestis quædam præparatur pro mundo venturo. col. 443.

16. Tempore futuro Iusti tam certi erunt quod in bonis operibus peracturi sint, sicut mons Zijon, quæ non nutat in seculum. Quod hoc tempore ita se nondum habet: ubi tantum fiduciam quandam habent, ad instar Catuli Leonis, qui debiliore est Leone sene, vel Lænâ, vel Leone fero. col. 233. & col. 204.

17. Angelus quidam præfectus animam morientis suscepit, eamque in flumine igneo submergit: ubi lavanda & purganda est. Quandoque igitur statim iterum emergit & induit illam vestem suam, quæ ipsi parata est & bonis suis operibus. Quandoque autem ibidem submergitur & detinetur, nec iterum emergit, usque in diem aliam, cum ventus australis flare incipit: tunc eadem innovatur & canticum canit: sicut Angeli superni, qui quandoque ibidem pariter exiunt, exuti omni potestate suâ: ubi tamen deinceps renovantur, sicut scriptum est Thren. 3. v. 22. *Miser cordia Domini, non quod consumpti sumus, quia non descereunt misericordia ejus: novæ sunt quolibet mane, &c.* col. 443.

18. Illi pueri, qui moriuntur post annum ætatis decimum tertium usque ad vigesimum, traduntur in manum Præfecti cujusdam & serpente curvo oriundi: & quia hic videt, quod mox futurô tempore peccaturi sint; hinc eosdem tollit ante tempus debitum col. 446. & col. 478.

19. De pœna illius acerbissima qui proximum suum nomine turpi compellat, deque pœna linguæ maledicæ vid. col. 478. & 214.

20. Animæ sanctæ, qualis fuit anima R. Akibæ, & discipulorum ejus, non descendunt ut laventur in flumine igneo, sicut animæ reliquæ. col. 456.

21. Ob dignitatem illius ætatis, in qua vixit R. Schimeon Ben Jochai, mundus consistit, donec veniet Rex Messias. col. 14.

22. Si quis moritur in terra Israëlitica, & eadê die sepelitur, in eum spiritus malignus nullum habet dominium. De iis autem, qui moriuntur extra terram sanctam, vid. col. 150.

23. Anima idololatæ, qui moritur in terra sancta, multis revolvitur revolutionibus, donec exinde discedat, col. 250.
24. Merces Physicæ & Spiritus & Mentis, tribus locis distinctis distribuitur, col. 251.
25. Spiritus omnes humani de litis fruuntur in Paradiso infero: quin etiam Spiritus hominis antequam nascatur, ibidem vestitur vestimento & corpore & vultu quodam huius mundi. Sed delitit illa non similes sunt iis, quæ extant in hoc mundo, &c. Vide totam materiam de Paradiso & Gehenna, col. 267.
26. Si quis moritur sine liberis, corpus ejus non perit: quia Deus Sanctissimus nulli creature decurrit mercedem suam, col. 178.
27. Gehenna ardens correspondet operibus impiorum, peccatis vi præva concupiscentiæ, quæ etiam ardet ad instar ignis, col. 268.
28. Septem dantur portæ in Gehenna, correspondentes septem speciebus impiorum, quæ sunt: *יָדוּן* malus; *בְּרִיעַר* perversus; *חַטָּא* peccator; *שֹׁטֵט* impius; *שׂוֹא* vastator sive perdens; *דֵּרִיסוֹר* derisor; *גִּבּוֹר* arrogans, col. 268.
29. Pueri, qui moriuntur, antequam studium Legis amplectantur, certum suum habent palatium, certumque suum præfectum, qui illos informat in Legge, col. 355.
30. Ab illis animabus, quæ in inferno puniuntur, sordes quædam procedunt, quæ vocantur stercus fervens: & peccatores, & qui alios peccare faciunt, qui non curant honorem Domini sui, & prophant sabbatha & festa è malitia, ibidem in secula puniuntur, nisi ante mortem suam poenitentiam agant; & diebus neomeniarum, sabbathique & festis aliis, quamvis poenitentiam non patiantur, nihilominus exinde non exeunt: sed corpora quoque eorum illic introducuntur & sepulchris, ibique circumdantur vermibus, &c. col. 268. & 269. [conf. Marc. 9. v. 43. *In inferno Gehennam, in ignem inextinguibilem: ubi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur.*]
31. Septem iudiciis homo iudicatur post mortem suam, col. 349. & 350.
32. De signis & prodigiis, quibus manifestandus sit adventus Messis: quodque hic primò manifestandus sit in terra Galilæa, col. 12. & 14.
33. Cum Spiritus descendit è supernis, in Paradiso formam accipit illam, quam habiturus est in hoc mundo. Et cum Spiritus à corpore separatur, in Paradiso eadem formâ delineatur, quam in hoc mundo habuit, col. 18.
34. Rex Messias vocatur Zebaoth, col. 14.
35. Post mortem hominis Spiritus ejus unitur cum quatuor ventis, sicut in hoc mundo unitus fuerat, cum quatuor Elementis, col. 21.
36. Deus Sanctissimus atque benedictus ignominiam iusto illatam gravitè ulciscitur quam propriam, col. 112.
37. De resurrectione mortuorum videatur prolixè col. 49.
38. In locum illum Jobi 33. v. 23. *Si fuerit pro eo angelus intercedens unus è mille, &c.* quaeritur, cum omnia Deo sint nota atque manifesta; quid opus sit defensore & accusatore? col. 37.
39. Quod spiritus mulieris & foemina in unionem deventuri sint in illo mundo, col. 113.

40. Deus Sanctissimus atque benedictus descendit in sanctuarium cum reedificatum erit: & deinde ædificabit muros Hierosolymarum, col. 193.
41. Futurò tempore quilibet homo, qui nondum gustavit saporem mortis, tamen morietur, ut nihil superfluum maneat in mundo de illo inquinamento; mundusque erit novus à Deo Sanctissimo atque benedicto fabricatus, col. 493. [conf. Apoc. 21. v. 1. *Vidi celum novum & terram novam: primam enim celum & prima terra abiit.* 1. Cor. 15. v. 51. *Omnes quidem non obdormiemus: omnes autem immutabimur, &c.* Mortui resurgent & nos immutabimur.]
42. Stella quædam dicitur *כוכב* quasi Cometa; quia cum hæc dominatur, nova decreta & plaga acerbissimæ in mundo grassantur. Et circa adventum Messie stella illa fulgebit, col. 305. [conf. Matth. 2. v. 2. *Vidimus enim stellam ejus in Oriente.* Luc. 21. v. 25. *Eruunt signa in stellis.*]
43. Futurò tempore etiam ossa gentilium medicinam quandam accipient in sepulchro, sed non resurgent, col. 350.
44. Lapidés fundamentales urbis Zion & Hierosolymarum, non periti sunt, nec ullus ex iis combustus est: sed Deus Sanctissimus & benedictus sursum illos assumpsit; & futurò tempore super iis ædificabitur Zion & Jerusalem; quia scriptum est Ps. 126. v. 1. *Quando redire faciet Dominus reversionem Zion.* col. 431.
45. De calice solaminis, & de calice horroris vid. col. 442. [conf. Apoc. 8. v. 6. *In poculo, quæ miscuit, misceat illi duplum.*]
46. Omnes infantes, qui moriuntur, traduntur in manum præfati ejusdem, qui iisdem delictatur: & singulis Sabbathis & neomeniis eosdem sursum fert, ut appareant coram Rege sancto, col. 146. Ubrationes describuntur plures, quare moriantur infantes in ætate sua tenella.
47. Messias iudicabit sine testibus, col. 133.
48. De operibus bonis, quæ homo peragit in hoc mundo, halitus quidam efficitur, quia ascendit, & in supernis coronatur, & pro hoc homine intercedit, ut ligetur in fasciculo viventium. Ex operibus malis autem halitus pariter sursum ascendit, qui sit hominis istius accusator, & post mortem ejus anima talis immittitur curvaturæ fundæ, col. 184.
49. Opera illa, quæ iusti peragunt in hoc mundo, coadunata sese repræsentant coram Deo Sanctissimo & benedicto in forma iusti: & Deus hæc formâ delectatur; & deinde eadem scribuntur in libro memoriæ coram Domino, ibique consistunt perpetuò, col. 389.
50. Septem nomina habet prava concupiscentia: & septem mansiones sunt in Gehenna correspondentes septem palatiis sanctis. Porro duodecim mensibus homo peccator in mundo iudicatur, qui correspondet duodecim sanctis, col. 474.
51. Messias manifestabitur in portione Josephi primùm, & in terra Galilæa; quia Galilæa primi abierunt in exilium. Ibi quoque etiam resurgent mortui, col. 393. Vide plura ibidem de Resurrectione mortuorum.

52. Futurò tempore Assyrii & Edomitæ maximis afficiuntur pœnis, exemplò sumptò ab Ægyptiis. col. 12.
 53. Corpus istud, quod quis habuit in hoc mundo, resurget cum anima sua pro mandato venturo. col. 179.
 54. Beatus ille, qui vivet temporibus illis, cum veniet Messias: & vix illi, qui tunc temporis vivet. col. 12.
 55. Futurò tempore Deus Sanctissimus atque benedictus vivificabit omnes Reges & potentes, qui oppresserunt Israëlitas, eosdemque judicabit. &c. col. 103.
 56. Admiranda, varia & bella horrenda exillent mari terræque circa Jerusalem, cum revelabitur Messias. col. 56. [conf. Luc. 21. v. 9. Cum audieritis praelia & seditiones, &c. v. 25. resurabit mare & fluvius.]
 57. Sanctuarium primum extructum est per judicium; Et hinc quoque non fuit perenne: Sanctuarium autem secundum futurum ædificabitur per gratiam, atque hinc stabile erit. col. 104.
 58. Sanctuarium primum non ædificatum est cum beneplacito Divino, & propterea non potuit subsistere: Sanctuarium ultimum autem ædificabitur juxta beneplacitum Divinum; & propterea stabile erit; imò ne Angeli quidem superni illud ipsum intueri poterunt. col. 192.
 59. Mundus venturus vocatur justus. col. 25.
 60. De variis speciebus excisionis vid. col. 273.
 61. Pauci sunt in mundo, quibus non sustinenda sit pœna sepulchri. col. 289.

PORTA RETRIBUTIONIS FUTURÆ

E Dis in

LEVITICUM.

1. Deus Sanctissimus propriè non dicitur Rex, donec redeat in urbem Hierosolymam: & sic quoque Israëlitz non vocantur filii Regum, donec redeant Hierosolymam. col. 171.
 2. Israëlitz non vocantur populus unus, nisi cum sunt in terra sancta. col. 178.
 3. Cum homo opera mala peragit, Spiritus Sanctus ipsi traditus ab eo tollitur, & Spiritus immundus in ipsum descendit. col. 81. Ubi quoque exponitur, quomodo lingua maledica & verba prava sursum ascendant, & anima talia loquens obmutescat. col. 81.
 4. Multis inodis Psyche judicatur cum corpore in mundo illo, antequam ab invicem separentur. Ubi quoque differentia est inter justos & impios, quomodo judicentur. col. 93. & 168.
 5. Si homo peccet bis vel ter, de eo proclamant in supernis: Secedite circumcirca ab hoc &c. col. 193.
 6. Animæ justorum Angeli sunt subditæ. col. 98.
 7. Et animæ impiorum maligni spiritus sunt: Ubi quæritur, quomodo, hoc posito iidem puniantur in inferno. col. 125. 126.

8. Quan-

8. Quanta mala ingruant super impios in mundo pœnarum. col. 125. 126.
 9. DEUS Sanctissimus punit impios in hoc mundo & in futuro. col. 95.
 10. Cum homo peragit opera bona, dies illa super ipso diem exultat in supernis, quæ istius hominis est tutor. col. 177.
 11. Filius laudabilem reddit patrem. col. 224.
 12. Quæ ratione Psyche, Spiritus & Mens præmia sua accipiant in tribus diversis locis: sicut homo primo etiam saltem accipit Psychen; & deinde spiritum; atque deinde mentem. col. 126.
 13. In inferno loca distincta sunt pro singulis peccatorum generibus: alia nimirum pro illis, qui prophant Sabbathi; alia pro incestuosis; atque sic pro singulis. Et sic etiam in Paradiso loca sunt separata pro singulis præceptis & illorum observatoribus. col. 26.
 14. Justi transeunt per fluvium igneum; ibidemque purgantur: impii autem in eodem comburuntur. col. 27.
 15. Major est potestas iustorum in morte sua, quam dum vivunt: viventes enim tantum existunt in hoc mundo: post mortem suam autem in omnibus mundis reperiuntur. col. 128.
 16. Cum Israëlitz iustitiz student, Deus benedictus accelerat redemptionem: sin minus, expectandum ipsis est in finem usque, ubi eos redimet propter nomen suum. col. 118.
 17. Si quis transgreditur præceptum aliquod Legis, Deus eidem notam imprimit in facie sua, ut eundem intueantur superi & inferi; qui maledictiones effundunt super caput ejus, col. 135. 136. Una cum historia quadam huc pertinente. Videtur quoque col. 65. & 98.
 18. De operibus bonis, quæ homo peragit, Deus eidem parat vestem pretiosam: & si declinet ab operibus suis primis, & opera mala edat, Deus opera illius bona præparat in vestem pro iustis quibusdam aliis. col. 193.
 19. Quocumque loco iusti degunt, Deus ad illos mittit animas iustorum demortuorum, qui Angeli sunt atque superni. col. 98.
 20. Deus Sanctissimus vocatur primus: & Esay vocatur primus; & Sanctuarium vocatur primum: futurò igitur tempore veniet primus, & punit primum, & extrahet primum. col. 99.
 21. Futurò tempore Deus novos mundos creabit ex animabus iustorum. col. 122.
 22. Septem flumina ignea descendunt super capita impiorum circa horam diei novam: unde illi exclamant: Vix nobis, quia declinat dies &c. Unde homo magna cautione opus habet circa preces pomeridianas. col. 115.
 23. Futurò tempore Deus Sanctissimus atque benedictus vestimentum vindictæ induet contra Edom. col. 169. [conf. Apoc. 19. v. 13. Et vestitus erat veste aspersa sanguine.]
 24. Futurò tempore Deus ita perficiet Israëlitas, ut inter illos nemo inveniatur, qui defectu quodam laboret. col. 173.

25. Illò tempore, cum Deus vindictam exercebit per populo suo Israel. carnibus hostium illorum cibabuntur omnes bestie mensibus duodecim; & aves cibum exinde habebunt septem annis. col. 169. [conf. Apoc. 19. v. 17. *Et vidi unum Angelum stantem in sole, & clamavit voce magna, dicens omnibus avibus, quæ volabant per medium celi: Venite & congregamini ad carnem magnam Dei, ut manducetis carnes Regum, & carnes tribunorum, & carnes fortium, & carnes eorum, & sedentium in ipsis, & carnes omnium liberorum, & servorum, & pusillorum, ac magnorum.*]

PORTA RETRIBUTIONIS FUTURÆ

è Dissis

NUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. Quantus injustis est gradus justitiæ, tantus quoque erit gradus præmii eorum. col. 347.
2. Spiritus in Paradiso infero vestitur eadem formâ, quâ hic vixerat: & hic singulis necemitis & Sabbathis ascendit, & unitur cum anima sive mente. Vide plura de præmio Psyche, Spiritus & Mentis. col. 303.
3. Divitiæ hujus mundi sunt quasi interesse, cuius ipsa fors reposta est in mundo venturo. col. 196.
4. Quomodo homo judicetur post mortem suam: de quo præmio illius, qui novæ explicationis & quidem veras advenit super Legem. col. 353.
5. Futurò tempore Deus Sanctissimus atque benedictus aperiet illorum oculos, quales intueri non potuerunt sapientiam supernam (Cabbalæ). col. 479.
6. Si homo ambulat in via recta coram Deo. Deus eidem largitur Spiritum Sanctum: Si vero ambulat in via perversa, in se se derivat spiritum impurum. col. 531.
7. De præmio & delictis animæ in mundo venturo, etiam videatur col. 109.
8. Etiam iusti perfecti descendunt in infernum, & abhinc educunt multos homines penitentiam quidem meditantes in hoc mundo, sed morte tamen præventos. col. 405.
9. Spiritus non vestitur vestimentis illius mundi, donec corpus fuerit sepulchrum. col. 321.
10. Omne verbum & opus singulis noctibus sursum ascendit per animam, &c. col. 235.
11. De misericordia, quæ fit ei, qui improles moritur, si uxor ejus discalceet levitum suum. col. 343.
12. Iusti post mortem suam magis assistunt Israelitis, quam dum viverent. col. 348.
13. Deus plures curat honorem justorum, quam suam propriam. col. 527.
14. In via illa, in qua iustus ambulat, Deus eidem destinat animas justorum, qui eundem liberent ab omni damno & lapsu. col. 97.
15. Præcepta, quæ ab homine observantur, sursum ascendunt, & ante Deum sanctissimum consistunt, dicendo: Hic vel ille vir observavit me. col. 227. 233.
16. Filius gloriæ tribuit Patri, etiam ipsam demortui. col. 363. & col. 221.

17. De præmio justorum in Paradiso, in quo mundo venturo vide etiam col. 363.
18. Tres sunt muri circa Paradisum, & intra quemlibet multi spiritus & animæ delectantur odore deliciarum, quibus iusti fruuntur: ipsas autem has justorum delicias oculus non vidit, &c. Et in Nisan sive Aprilis, & Tisri, id est Septembri, dies sunt beneplaciti, quia Israelitæ multum incumbunt observationibus præceptorum; hoc igitur tempore animæ illæ evolant in locum quendam concessum, ibique consistunt super muris similitudine avicularum, omnique manè, & vespere suaviter cantillant: & hæc cantillatio continet laudes Dei Sanctissimi atque benedicti, & preces pro viventibus Israelitis in hoc mundo. col. 363.
19. Palatium quoddam datur, quod vocatur nidus avium: in illo coronabitur Messias tempore futurò. Et ter in anno, cum Deus Sanctissimus delictis indulget cum iustis. col. 363.
20. In resurrectione mortuorum idem fiet, quod nunc fit cum massa panis & casco. Et utrum resurrectio futura sit creationis ordinem, an minus. col. 408. & 436.
21. Mulieribus iustis optima parata est merces in mundo venturo: occulta præ omnibus. col. 318.
22. Si ita dicere liceat, Deus Sanctissimus non vocatur Rex, nisi cum Israelitæ revertentur in locum suum. col. 532.
23. Deus Sanctissimus atque benedictus spiritum immundum auferet à terra, quia homines eundem coluerunt cultu alieno. col. 536. [conf. Apoc. 20. v. 2. 3. *Et vidi angelum descendentem de caelo, habentem clavem abyssi, & catenam magnam in manu sua. Et apprehendit draconem, serpentem antiquum, qui est diabolus & Satanæ: & ligavit eum per annos mille, & misit eum in abyssum, & clausit, & signavit super illum, ut non seducat amplius Gentes, donec consummentur mille anni.*]
24. Dantur iusti, qui penam non nisi aliquantulum tantum sustinent; sicut vasa dantur, quæ purificari possunt solâ elotione per frigidam factâ. Dantur autem & intermedii, quibus plura toleranda sunt, ad instar vasorum, quæ pro elotione aquam calidam requirunt: atque sic qualis est cuiusvis impuritas, talis est ejusdem purificatio. col. 289.
25. Quicumque moritur sine liberis oeculari non potest sub alis petrae sanctæ. col. 398.
26. Sicut pasta fit mediante fermento, ita futurò tempore structura corporis fiet nova Creatura. col. 321.
27. In atrio illius mundi sunt duodecim portæ, quarum singulas inscriptum est nomen quoddam è duodecim tribubus v. g. Rubenis, Simconis, &c. Qui igitur è tribu Rubenis est, non recipitur ab ulla portarum, nisi à porta tribus suæ: atque sic se habent & tribus reliquæ. col. 322. [conf. Apoc. 21. v. 12. *Et habebat murum magnum & altum & portas duodecim, & nomina inscripta, quæ sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israel.*]
28. R. Jofe vidit præmium martyrum, qui seipsos tradiderunt pro sanctificatione nominis Divini; & præmium eorum, qui Deum diligunt ex toto corde, transcendunt omnia. col. 507.

28. Temporis Messis D E U S Sanctissimus & benedictus dicit ad plebejos & idiotas: Si recepturi estis in vos studiosos legis ad recipientes fessorem suum, & ad instar fervorum, qui ministrant Domino suo; bene est: sin minus; hic erunt sepulchra vestra. col. 237.

29. Totam materiam de redemptione ultima invenies col. 328.

30. Semper redemptio evenit Israëlitis è tribu Dan: nam Zeliab filius ejus erat contra Bileam: Irah erat cum Davide; & Schrajah filius Dan futuro tempore veniet cum Messia filio Ephraim. col. 328.

31. Messias est Menachem filius Ammiel, filii Chephzibah uxoris Nathan filii David. col. 328. conf. Luc. 3. v. 31. qui erat Nathan; qui erat David; &c.]

32. De asino illo, in quo sessurus est Messias, videatur col. 389. [conf. Matth. 21. v. 7. Et adduxerunt asinum & pullum, & imposuerunt super eos vestimenta sua, & eum desuper sedere fecerunt.]

33. Quæstio, cum in Scripturâ tantum duo templa descripta sint, quomodo nos adhuc tertium expectare queamus? col. 356.

34. Quam magno judicio homo judicetur post mortem suam, sub manu Satanæ, qui vocatur Taurus; & sub manu Angeli Dumah. col. 353.

35. De dicto illo Sapientum nostrorum bonæ memoriæ! Liberatio Israëlitum erit hodie, si vocem ejus audieritis. col. 337.

36. In Paradiso quatuor sunt parietes intergerini; ut conclavia fiant pro infantibus; pro pueris; pro adolescentibus; & pro senibus. col. 521. [confer 1. Joh. 2. v. 13. 14. Scribo vobis Patres, quoniam cognovistis eum, qui ab initio est. Scribo vobis adolescentes, quoniam vicistis malignum. Scribo vobis infantes, quoniam cognovistis Patrem. Scribo vobis adulescentes, quoniam fortes estis, &c.]

TITULUS DUODECIMUS.

PORTA CONCUPISCENTIÆ BONÆ & CONCUPISCENTIÆ PRAVÆ.

è Dissis in

GENESIN.

1. Futuro tempore debilitabitur concupiscentia prava: nec quisquam desiderabit copulam cum uxore sua, nisi in finem fructificationis & multiplicationis tantum: quia scriptum est: Jechesk. 36. v. 26. Et dabo vobis corpus carneum: id est, cor tale, quod carnis tantum productionem appetat. col. 325. & col. 70.

2. In mundo venturo prava concupiscentia planè abolebitur è mundo: sed tempore futuro Messiano non planè abolebitur, sed portiuncula quædam illius superstes erit. col. 308.

3. Futuro tempore Prava concupiscentia vocabitur Laban. col. 344.

4. Quænam futura sit operatio prave concupiscentiæ tempore futuro Messiano. col. 345.

5. Nisi

5. Nisi prava Concupiscentia foret, nullum quoque existeret gaudium super studiis. col. 325.

6. Prava concupiscentia seducit hominem ut extollat cor suum, & comat capillos suos, donec eundem trahat in gehennam. col. 380.

7. Admonitio, ut homo caveat pravam concupiscentiam. col. 405.

8. Prava concupiscentia homini insita est à die nativitatibus ejus. Ubi porro ostenditur, quod bruta à diebus nativitatibus suæ cautè evitent omnia damna; homo verò damna sua nullatenus evitet, sed ad illa spontè accedat: quæ omnia proveniant à prava concupiscentia. col. 405.

9. Ab anno ætatis decimo tertio & porro concupiscentia bona ab homine non secedit: & si hic incedit Viâ rectâ, concupiscentia prava sese submittit & cum bonâ conjungitur, hominemque custodiunt. col. 379.

10. Prave concupiscentiæ statuti quidam sunt dies, quibus potestas ipsi data est hominem à via bona abducendi. col. 401.

11. Duo angeli qui hominem conducunt, sunt concupiscentia bona & concupiscentia prava: quod si igitur in via bona ambulaverit homo, corroboratur concupiscentia bona: si verò ambulet in via prava; corroboratur concupiscentia prava. col. 337. & 379.

12. Prava concupiscentia similis est litiganti coram judicio, qui causam suam instruit, antequam accedat pars adversa. col. 35.

13. Prava concupiscentia similis est exploratori cuidam emissio à cohorte quadam prædonum, ut observet transcentes per viam illam, ut blandiloquentia sua Creaturas (seu homines) abducatur ad locum illum, in quo prædones habitant. col. 272. & col. 343.

14. Prava concupiscentia & Samael dominantur in corpus, & inquinatur. col. 350.

15. Prava concupiscentia vocatur Peccatum. col. 379. [conf. Rom. 7. v. 7. Quid ergo dicemus? Lex peccatum est? Absit. Sed peccatum non cognovi, nisi per Legem. Nam concupiscentiam nesciebam, nisi lex diceret: Non concupisces.]

16. Septem sunt nomina prave concupiscentiæ. col. 474.

è Dissis in

EXODUM.

17. Illa hora qua spiritum prave concupiscentiæ comprehensum includerunt Ahe-no cupreo [quod sub templo secundo per conjurationes factum dicitur;] ignis gehennæ non arsit. col. 288.

18. In corde hominis duæ sunt camerae; una sanguine plena, & ibidem habitaculum est prave concupiscentiæ; & altera plena spiritu; & ibidem est habitaculum concupiscentiæ bonæ. col. 191.

19. Dicto illo, Gen. 1. v. 31. Bonum valde: intelligitur prava concupiscentia. Et si quæzatur in quo consistat bonitas ejus: istud explicatur per simile de meretrice quadam; (quæ virum probum cum tentat, nec tamen superat, præmium ejus insigniter auget) vide plura de his col. 288.

20. Septem nomina habet prava Concupiscentia, & his correspondens septem habitacula gehennæ, à quibus concupiscentiæ hæc data sunt nomina. col. 475. & col. 476.
 21. Prava concupiscentia vocatur fermentum: quia parum ejus saltem viscera pervadit, & deinde tamen in tantum exturgescit ut findantur. col. 317.

è *Diffis in*

LEVITICUM.

22. Prava concupiscentia vocatur Reptile. col. 56.

è *Diffis in*

NUMEROS.

23. Prava concupiscentia similis est ferro, antequam incandescat: quia postquam incanduit totam quasi convertitur in Ignem. col. 511. Ubi vide similia plura.
 24. Prava concupiscentia vocatur Ursus; Leo; Canis; & Asinus: omnique nomine Animalium rapacium & conculantium: & in quolibet nomine peccati sui specifiici nuncupatur: (v.g. Homicida, Scortator, fur &c.) col. 439.

TITULUS DECIMUS TERTIUS. PORTA SPIRITUM.

è *Diffis in*

GENESIN.

1. Animæ creatæ sunt per paria, mares nempe & femina: & quandoque unus consors aliquo tempore nascitur citius. col. 248.
 2. Nocturno tempore cum homo dormit, anima ejus sursum ascendit; & hic homo judicatur quoad omnia opera atque verba sua quæ per totam illam diem ore suo protulit. col. 248.
 3. Angelus in illo mundo nesciunt quid hic geratur, nisi in quantum illis manifestatur: quod autem futurum est illud exinde norunt, quia Deus Sanctissimus atque benedictus, super omnibus quæ fieri debent, certas quasdam proclamationes fieri jubet per præcones. col. 267.
 4. Mulier quæ præstigiis utitur tempore pollutionis suæ menstruæ, majoti successu gaudet, quam diebus puritatis suæ. col. 303.
 5. Quare Mulieres potius inclinent ad fascino & incantationes, quam Viri. col. 302.
 6. Deus Sanctissimus atque benedictus nocturno tempore Animæ notificat Veritatem circa illa, quæ homo fuerat meditatus. col. 412.
 7. Nihil in mundo fit, quod non proclametur per præconem; vel manifestetur Prophetæ cuidam, vel tali qui somnia habet, antequam eveniat. col. 413.

8. Duo angeli cum quavis Anima exeunt, unus à dextris & alter à sinistris. Et si probus est homo, isti eundem custodiunt; sin minus, eundem accusant. Et R. Pinchas inquit, istos Angelos esse tres: qui sint tutores hominis. col. 40.
 9. Vesper à Sabbathi inter solem declinantem & occidentem creatæ sunt animæ corporibus destitutæ; quæ vocantur dies defectivi; quasi innuatur, quod nec ad vespem Sabbathi live pasceven nec ad Sabbathum pertineant. Unica autem hora singulis diebus involvuntur corporibus, & inter montes deambulant. col. 600.
 10. Cuilibet homini somnia exhibentur secundum opera atque gradus suos: exceptis Regibus, quibus sublimiora exhibentur, quam gradus illorum secum ferunt. col. 433.
 11. De somniis; & quomodo Anima sursum ascendat. col. 443.
 12. De dicto illo Sapientum nostrorum, bonæ memoriæ: Homini bono, exhibentur somnium malum. col. 443.
 13. Qui in somnio videt Jacobum Patrem nostrum, illius vita augebitur. col. 386.
 14. Ratio, quare populi gentiles somnia videant, nihil significantia. col. 503.
 15. Psyche annexa est corpori; & spiritus psychæ; & mens spiritui: Ad instar luminis lucernæ, quod in hæret ellychnio, flammâ semper ascendente. col. 234.
 16. Mens major est lumine Throni. col. 304.
 17. Decem sunt genera rei magicæ, de quibus videatur. col. 384.
 18. Ratio quare somniorum eventus sequatur explicationem interpretantis. col. 412.
 19. In omnibus atque singulis firmamentis, præfecti sunt quàm plurimi, ministrantes DEO Sanctissimo atque benedicto: & singuli sua norunt ministeria atque officia. col. 413.
 20. Tempore creationis omnes animæ vestitæ fuerunt forma hujus mundi. col. 246.
 21. Cum homo nascitur, spiritus ejus nullum invenit locum, ut extendatur in corpore; hinc in certo quodam loco subsistit, donec corpus ad debitam exerceat magnitudinem; atque tunc spiritus per illud expanditur. Hinc intelligitur illud, quod scriptum est Zach. 12. v. 1. & formans spiritum hominis in interiori ejus. col. 438.
 22. Cum homo nascitur, non nisi Psychen solum accipit, & præterea nec spiritum nec mentem: cum autem deinde incedit in via virtutum, eidem superadditur Spiritus & Mens. col. 454.
 23. Multi sunt præfecti in hoc constituti, ut accipiant vocem hominis, quam ore suo effert, sive in bonum sive in malum finem. vid. col. 151. & 248.
 24. Quamvis Gloria Divina cohabitans non moretur in terris extraneis; attamen, si iustus quidam eripendus est in periculo, eadem illuc advenit. col. 380.
 25. Si anima iusti è sublimiore loco descendit, quàm anima ceteræ, quæritur quare DEUS Sanctissimus eandem in hunc mundum mittat? ubi simile assertur de Rege quodam mittente filium suum in pagum aliquem. col. 316.

26. Animæ iustorum vocantur filia Jerusalem. col. 510. [conf. Luc. 23. v. 28. *Filia Jerusalem nolite flere super me.*]
27. Eadem etiam vocantur fructus & poma DEI Sanctissimi. col. 232. & 237.
28. Una de septem terris inferis vocatur Arca; ibidemque degunt posteri Kaini, quorum forma similis est Angelis; & in illos constituti sunt duo præfecti אֱלִיָּהוּ & אֶלְיָסָה: & isti nocturno tempore evolant ad Asam & Asacem, & ad Naemam &c. atque in causa sunt, ut Naemah hominibus appareat sub variis formis, eosque seducat à viâ sancta. col. 33.
29. Psyche & spiritus uniuntur invicem: Menti autem locus est occultus. col. 193.
30. De Lilith sive strige, quæ occidit infantulos: & de Naemah succubâ: quæ generat spiritus atque Dæmones ab hominibus, qui soli in domibus dormiunt. col. 69.
31. Angelorum pars quædam habet naturam aeris, & quædam naturam ignis, ita ut pars una aliquid tribuat parti alteri; & quia consistunt è duobus his elementis, hinc cum descendunt huc infra, isdem ulterius involvuntur: unde si hic infra permanent septem diebus, jam induuntur elementò istius mundi, ut non iterum possint sursum evolare. col. 124.
32. Angeli vocantur pedes Domini. col. 238.
33. Elias Propheta descendit è mundo masculino; & propterea vivus permansit in perpetuum. col. 456. fol. 115.
34. Cuilibet iusto duo sunt spiritus; unus pro mundo hoc, & alter pro mundo venturo: & propterea nomina illorum duplicantur: exceptò Iisaco. col. 189.
35. Elias Propheta reliquit corpus suum in illo turbine; ipsique data est vestis quædam, in qua apparet in supernis: cum autem descendit, iterum vestitur vestimentò corporis illius, quod deposuit in illo turbine, & in illo apparet hominibus. col. 345.
36. Omnia miracula, quæ DEUS Sanctissimus edit, ea per manus Eliæ operatur. fol. 115. col. 456.
37. Qui in somnio suo videt fluvium, in pace erit: quia dicitur: *Ece extendo super eam pacem ad instar fluminis* Ies. 66. v. 12. col. 432.
38. Anima è loco originis suæ evolat, & expectat in loco quodam certo, donec pro ipsa formetur corpus, in quod introeat: sicut embryò formatur in utero Matris, ibidemque consistit usque ad tempus egressus sui. col. 438.
39. Quomodo anima nocturno tempore ascendat, & occurrat accidentibus & spiritibus illis malignis: ubi si proba est &c. col. 63.
40. Per singulas tres noctis vigilias DEUS Sanctissimus atque benedictus cum anima conversatur. col. 296.
41. Datur firmamentum ad instar unius puncti, quod interdum connectitur cum supernis, & noctu cum inferis: in illo sunt animæ iustorum, in illo nimirum igne nigro, qui adhæret igni albo se superiore, & adhæret ellychnio, & oleo infra se constituto. Vide plura ibidem, quomodo omnes animæ studio Legis & bonorum operum detentæ interdum absorbeantur in isto puncto, à quo deinde regenerantur, juxta illud Thren. 3. v. 22. *Nova singulis mane.* col. 362. & 383.
42. Dan-

42. Dantur Dæmones, qui vocantur plagæ filiorum Adam: & scemz quidem in hoc genere illudunt homini noctu dormienti, euctòque semine ejus generant Dæmones alios hominibus similes, modò quod capillis careant: masculi autem ex hoc genere eodem modò illudunt mulieribus hominum &c. col. 176. & 177. it. col. 388.
43. Anima sursum ascendit dormiente homine, & judicatur propter opera bona, quæ homo jam fecit, & quæ facturus est postmodum: sed non propter mala quæ peracturus est: & hinc anima in corpus suum redit. col. 295.
44. Quamvis Dæmones moriantur sicut homines: nihilominus Lilith & Naemas & Igrath filia Machalath de generatione in generationem perennant: donec DEUS Sanctissimus & benedictus spiritum impuriatatis sublaturus est è terra. col. 177.
45. Qui sese applicat ad cultum DEI Sanctissimi benedicti, post mortem suam evadit minister sanctus Domini sui. Sed animæ impiorum, qui ambulant appliciti ad latus impurum, & rei Magicæ operam dantes in hoc mundo, post mortem suam adhærent lateri impuro, & mutantur in Dæmones noxios, qui homines damnis afficiunt. col. 266.
46. Quadraginta octo Prophetæ surrexerunt inter Iisraëlitas; & quilibet illorum accepit guttam unam à quadraginta octo guttis, quas acceperat Adam Protoplastes. col. 301.
47. Angeli cum huc infra descendunt, vestiuntur aëre & elementis hujus mundi. col. 266.
48. Ex quo vastatum est sanctuarium, illi, qui in supernis cantant, non canunt, nisi sub tribus divisionibus noctis. fol. 123. col. 489.
49. Angeli cum descendunt in hunc mundum, vestiuntur corpore aëreo, ne descendant ab usu hominum. col. 336.
50. De serpente & exercitu ejus, quod est sidus aliquod cœleste, præfectum illis, qui opera mala in occulto peragunt. col. 299. & 302.
51. De excellentia Prophetiæ Moysi super Prophetas reliquos. col. 390.
52. Inter omnes catervas Angelorum nulli dantur, qui ita miseri possint elementis hujus mundi prout illi, qui vocantur אֱלִיָּהוּ viri, & אֱלִיָּהוּ i. e. Filii Dei. col. 184.
53. Quomodo omnes spiritus graduati sint invicem, & quæ sit cuiusvis natura: unius scilicet calida & humida; & alterius frigida & secca, ita ut in quolibet existant duæ naturæ contrariæ, & proinde ex illis oriantur contrariæ operationes. fol. 11. col. 41. & 42.
54. Etiam maligni spiritus & Dæmones in usum hujus mundi sunt, ut nempe per illos homines puniantur & corrigantur.

Synopsis Libri Sohar.
PORTA SPIRITUUM
è Dictis in
EXODUM.

1. Quinque Angelorum chori cantica canunt sub tribus vigiliis noctis: & quoniam sint cantica ejusvis chori.col.343.
2. Magi fundamenti locò semper substituunt rem quandam indubitam; unde etiam mentionem non faciunt Patris sed Matris ejusdam saltem.col.28.
3. Dumah primò fuit præfectus Ægypti: illò autem tempore, cum Israhelitar ex Ægypto egredierentur, hæc præfectura ipsi sublata est, & præfectus est Gehennæ, vel juxta quosdam demotuis.col.30.
4. Cùm anima hominis sursum ascendit & ingreditur in palatia illa Paradisi inferi, eadem signata est viginti duabus literis Legis.col.447.
5. Jonas descendens in navem est typus animæ humanæ è cælo descendens intra corpus.col.348.
6. DEUS Sanctissimus & benedictus nemini admittit dominium & præfecturam supernam, donec illius locò substituerit alium; ne in aula cælesti vel unico momento quodam sit vacantia.col.85.
7. Cùm dicitur Psal. 104. v. 3. *Qui ponit nubes crassas currum suum;* intelliguntur Michael & Gabriel.col.176.
8. Ab anno ætatis decimò tertio & ulterius DEUS Sanctissimus qui benedictus sit, duos homines adjungit Angelos, unum à dextris, & alterum à sinistris: & si ambulat in via bona, angelus dexter fortificatur, & proclamationes coram eo sunt &c. si verò ambulat in via prava, angelus sinister fortior evadit.col.190.
9. Omnia, quibus utuntur Magi, è talibus desumpta sunt, quæ nondum cognoverunt feminam.col.322.
10. Dantur populi, qui Auroram colunt, lumen scilicet illud, quod lucet ante solis exitum: eumque vocant Deum, qui lucere solet.col.219. & 260.
11. De omnibus, quæ in mundo sunt, proclamationes sunt per præcones: & singuli gradus id ipsum notificant gradibus vicinis sese inferioribus; donec hoc etiam resciant aves cælorum: cum autem Prophetæ adhuc in mundo essent, avium respectus non habebatur.col.451.
12. Die secunda creata sunt creaturæ mutabiles, quæ cùm ad ignem accedunt, statim moriuntur, redeuntque in statum suum pristinum.col.296.
13. Quandoque homo ab uxore sua se separat, spiritus maligni & Dxmones cum eorum habent, generantque striges & leumeres.col.415.
14. Spiritus quidam, qui vocantur morbi maligni, impediunt hominem, ne de facultatibus suis ipse consetat, vel aliquem rerum suarum habeat usum.col.114.
15. Cùm genua Doctorum fatigantur, & vestimenta eorum deteruntur, causa hujus sunt spiritus.col.198.199.

16. Robur lateris adversi maximum est mense Nisan.col.431. [conf. Luc. v. 53. *Hæc est hora vestra & potestas tenebrarum.*]
17. Cùm nox ingruit, Angeli non possunt canere cantica sua, propter latus adversum, quò cingitur Gloria Divina: hinc sexaginta myriades Angelorum sanctorum descendunt, somnumque in homines demittunt; ubi latus hoc adversarium mox etiam descendit, eosdemque polluit: interea autem Angeli sancti cantica sua canunt.col.306.
18. Ratio, quare Dxmones adhæreant capris.col.326.
19. Anima antequam in mundum educatur, ante DEUM constituitur, ubi eandem adjurant, &c.col.285.
20. In genere Sanctitatis diminutio literarum adauget sanctitatem: sed in genere adverso additio literarum minus diminutio est.col.384.
21. Quatuor Angeli à dextris homini adstant, Michael, Gabriel, Nuriel, & Raphael: & quatuor à sinistris Ira & Escandescencia, Peccatum & Perditio.col.72.
22. Et pro ratione signi ejusvis, horum quoque ordo incipit: v. g. si quis in signo Leonis, penes illum ordo est supra dictus &c. ibid.
23. Nocturno tempore in somno omnes animæ sursum ascendunt: & si justæ sunt, eadem ascendunt usque ad locum, qui dicitur Sanctum sanctorum: sin minus, foras easdem expellunt.col.345.
24. Gabriel infantem in utero Matris edocet septuaginta linguas; deinde autem eundem deducit in unum de septem illis habitaculis, ubi omnes iterum obliviscentur.col.72.
25. Quicumque applicatur lateri maligno, extinguitor, & è mundo tollitur: quia hoc non amat ut homines, qui amicos suos diligunt ut seipsos.col.198.
26. Cùm dicitur Jobi 3. v. 3. *Et mox dixit: conceptus est vir: intelligitur Gabriel.*col.18.
27. Anima singulis noctibus ascendit, & judicatur secundum lancem justitiæ.col.322.295. & 342.
28. Anima justorum vocatur filia Levi.col.18.
29. Catervæ animarum descendentes, ut mares & sceminæ descendunt, col.441.
30. Cuilibet animæ statutum est tempus moriendi: exceptis quibusdam, quibus nullum est statutum tempus mortis suæ.col.172.
31. Infans quandoque moriuntur per manum Lilith, quia notorium est coram Deo, nihil boni ex his proditum in mundum.col.172.
32. Quædam animæ tam sublimes sunt, ut anima R. Akiba & fociorum ejus, quæ non descendunt, ne in flumen igneum quidem.col.456.
33. Multi spiritus maligni hominem impediunt, ne elemosynam erogat, & præcepta observet.col.114.

34. Seraphini sex habentes alas tam accuratè examinant res justorum, ne pili quidem quantitate intacta remaneant: iidem etiam puniunt eos, qui vilipendunt Magistros suos, etiam si quis vel unicum tantum verbum Legis Divinæ ab iis didicisset: nec non illos, qui Legis peritis utuntur ad ministeria quædam. col. 444.
35. Angelus quidam Jophiel mercedem petit à Deo pro omnibus illis, qui scèntur eruditos, ut ab iis quædam discant de cognitione Domini sui. col. 444.
36. De didicè illo sapientum, quod Michael sacrificet animas justorum. col. 443.
37. Quidam rebus Magicis operam dat, quæ prosperè ipsi succedunt; & alius nulum habet successum. col. 424.
38. Spiritus quidam dantur, qui res vanas veritatibus illis immiscunt, quæ homini aperiuntur in somnio de loco sancto. col. 437.
39. Duo sunt Spiritus, qui modò incubi, modò succubi sunt, & hominibus in somno apparent sub forma pulchrarum mulierum, & libidinem in illis excitant. col. 477.
40. E spiritibus, qui dicuntur Ira & Excandescencia, omnes illi emissarii prodeunt, qui hominem seducere tentant à via Veritatis atque Legis: & his opponuntur Angeli, qui dicuntur rotæ, & hi hominem protegunt. col. 448. & 478.
41. Spiritus quidam vocatur Astarah, qui cum infantulis ludit, quasi illos læteret mater eorum, donec ipsos occidat. col. 478.
42. Magi & Sages diminuantur in mundo, quia interdum prosperò successu utuntur, interdum verò non: ipsi autem ignorant rationem. col. 305.
43. Qui rei Magicæ operam dat, non debet parcere sumptibus. col. 335.
44. Datur & Palatium quoddam pro Animabus proselytorum. col. 355.
45. Omne osculum facit ut spiritus adhæreat spiritui. col. 461.
46. Præfecti quidam constituti sunt, qui protegant Israëlitæ à gentilibus; & quasi clypei & gladii & lanceæ sint contra istos. col. 448.
47. Ad latus dextrum sanctum datur Socius quidam bonus, qui hominibus beneficit, in hoc mundo & in mundo futuro, & resistit iis qui prava consilia contra hominem eundem, ascendensque eadem annihilat. Sed ad latus sinistrum est socius malus, & si quis rebus magicis operam dat, eidem hic sese associat. col. 449.
48. Præfecti quidam constituti sunt, ut observent eos qui elemosynas erogant; col. 449. & eorum mentionem faciunt, ut forma eorum delineetur pro mundo venturo. col. 449.
49. Præfecti quidam constituti sunt in eos, qui pravam suam concupiscentiam subigunt. col. 449.
50. Præfecti alii constituti sunt in eos, qui in Lege student, & iisdem sese adiungunt ut cum iis in Lege studeant. Item in illos, qui egrotos visitant, illisque indicant, quod agenda ipsi sit pœnitentia; de quorum præmio vid. col. 449.

51. Triginta duo Præfecti constituti sunt in eos, qui in Lege student continè: Item in illos, qui statim temporebus hæc studia tractant. Deque penis illorum, qui incumbere possunt Legis studio, illudque tamen negligunt. col. 460.
52. Præfectus quidam existit, qui vocatur persuasor, qui homines allicit ut aspiciant res pudentas & turpes. Cumque talis moritur, ille spiritus jam prior adest in sepulchro, eique eruit oculos, quia ipsi sunt proprii. col. 475.
53. Quadraginta Angeli constituti sunt in eum, qui ex ore suo profert verba non necessaria, & os suum polluit: Nec non super eum, qui non pœnitentiam agit, nec convertitur à peccatis suis; eundemque excommunicant; & nocturno tempore animam ejus foras propellunt. col. 448.
54. Alii præfecti constituti sunt in pœnam eorum, qui verba prava & turpia ore suo proferunt, & postmodum rursus sancta. col. 475.
55. Alii præfecti res istas suscipiunt, quas homo è manu sua projicit per iram; quia hæc sacrificium sit lateris adversi. col. 475.
56. Alii constituti sunt in eos, qui inastupratores sunt, vel Sodomitæ, vel rem habent cum alienigena. col. 476.
57. Cum novi quid in mundo eventurum est, illud manifestatur pueris, vel stultis, vel avibus cœli. col. 9.
58. Alii constituti sunt in eos, qui Rabbinos quidem audiunt objurgantes, sed malis non resistunt. Item in eos, qui derident verba Legis vel Sapientum. col. 478.
59. Ratio, quare Demones non creati sint cum corpore. col. 384.
60. Alii constituti sunt in eos, qui ambulant in via præceptorum, vel in Lege student; sed non cum gaudio: unde eos dem merore afficiunt. col. 478.
61. Alii præfecti sunt maledicis: de quibus vid. col. 479. & 480.
62. Cætera quædam angelica vocatur Lingua sancta; quæ præfecta est illis, qui bona & sancta loquuntur. col. 479.
63. Duo dantur angeli, qui singuli præfecti sunt viginti duobus millibus præceptorum aliorum, qui lachrymas densant super eo, qui cum uxore sua prima divortium facit. col. 458.
64. Multi præfecti suscipiunt clamorem mulieris parturientis, eumque deferunt ante palatium illud, quod vocatur Sella parturientis; & cum Accusator accedit eandem accusaturus, eundem clamorem intro deferunt; unde hic eidem nocere non potest. Quandoque tamen Satanas prior adest, eamque accusat. col. 459.
65. Cætera alia datur eorum, qui homini persuadent, ut voluptates hujus mundi sectetur atque libidines. col. 480.
66. Cætera alia hominem allicit in Auditorio stantem, vel studio Legis incubitum; ut his neglectis mundanorum societati sese jungat & voluptatibus indulgeat. col. 480.
67. Angelus mortis vocatur *Valde bonus*, Gen. 1. v. ult. & bonitas ejus in hoc consistit, quod multi præcepta Legis observent & peccatum timeant, præ timore mortis. col. 266.

68. Spiritus quidam dicitur Plaga; qui perfectus est mensis, quæ vacuæ reperiuntur nocte Sabbathi & festorum: utque puniat maledictos. col. 480.
69. Spiritus quidam constituti sunt in eos, qui maledicunt sibi ipsis, sive verbis maledictis, sive juramentis vanis; unde maledictio ingit super totum mundum. col. 480.
70. Spiritus quidam dicitur Plaga Legæ; qui constitutus est super Linguas maledictas. col. 480.
71. Duo spiritus constituti sunt in præfecturam, cum annone caritas mundum assligit. Cumque populi gentiles elemosynas erogant & benefaciunt, robor illorum augeatur: Si autem Israelitæ benefaciunt & liberalitatem exercent, robor gentium deficit. col. 481.
72. Spiritus alii præfecti sunt hominibus famis tempore, ut comedant, & non saturarentur. col. 481. videatur etiam col. 455.
73. Alii spiritus inspectionem habent super illos, qui Legem transgrediuntur; & si quis retardat circumcisionem filii sui, col. 481.
74. Spiritus quidam hominem seducunt ad omnia mala perpetranda; postmodum autem animam ab ipso tollunt, & tres guttas in ipsum conspergunt; unam ut in morbum incidat; alteram ut moriatur; & tertiam ut putrescat, &c. col. 483.
75. Præfecti quidam sunt, qui dicuntur Manus; ut suscipiant omnes poenitentiam agentes; & preces Israelitarum. col. 468.
76. Si quis rem habet cum alienigena, præfecti quidam corpora sua transformant in formam talium mulierum alienigenarum; cuique talis moritur, iisdem ipsum inquinant. col. 476.
77. Spiritus quidam hominem mallicium ut sese exornet & comat capillos suos, sequere tandem in speculo contueatur. col. 481.
78. Certe quidam præfecti suscipiunt preces & animas, easque examinant. col. 440.
79. Præfectus quidam in veste Dei sanctissimi atque benedicti depingit formas illorum, qui occiduntur à gentilibus. col. 441.
80. Præfectus quidam animam hominis baptizat in flumine igneo. col. 443.
81. Multi præfecti sunt, ut recipiant preces illorum, qui debite sanctificare queunt Dominum suum. Et alii constituti sunt ut recipiant preces illorum, qui Dominum suum debite sanctificare non possunt. col. 444.
82. Nullum in mundo oritur bellum, nec ullum exscinditur Regnum, nisi exercitus celorum in prodigio quodam appareant pugnantes & omnia confundentes. col. 447. [conf. Luc. 11. v. 26. Nam turres celorum demolientur.]
83. Cum homines ambulant in via perversa, Animæ illæ quæ descendunt, eadem hora abripiuntur à latere adverso; & ex illis deinde fiunt Pili gentium, & animæ spuriarum à Legis peritis generatorum, quæ præstantiores sunt Sacerdote magno idiota. col. 471.
84. Spiritus quidam homines avertere nituntur à bonis operibus; sed aliæ quidam saterva eosdem protegit. col. 448.

85. Præfectus quidam, qui appellatur Fames, tempore annonæ caritatis efficit, ut homines quidem comedant, sed non saturentur. col. 455. & col. 481.

PORTA SPIRITUM.

i. Distis in

LEVITICUM.

1. Chorus quidam Angelicus Cantica canit Deo Sanctissimo atque benedicto horis matutinis; & chorus alius sub meridiem; & chorus alius inter Soles. col. 115. Ubi etiam agitur de omnibus Vigiliis.
2. Spiritus impurus non proprie quiescit super Caprâ, quia aliâs non esset idonea, ut offerretur super altari: sed per illas transiit, iisque apparet, non autem commoratur super illis. col. 72.
3. De Lilith & Naemah, quæ occidunt infantes; & quomodo quis ab iis tutus esse queat. col. 38.
4. Idololatæ ne quidem Psychem habent propriam; & si profecti sunt, hoc ipso loco psyches immundæ, quasi psychen sibi emunt; (i. e. psychen sanctam comparant.) col. 41. [conf. Luc. 21. v. 19. Per patientiam emite animas vestras.]
5. Imago illa, quæ ab homine tollitur, una die ante mortem ejus, unde ortum habeat. col. 75.
6. Postquam serpens spurcitiem suam iniecit in Evam, hæc generavit Kainum; & ab eo originem habent omnes impii totius mundi, & simul Dæmones. Hinc Dæmones prodromidia parte similes sunt superis, & prodromidia inferis. col. 137.
7. Ibidem quoque traditur, quod Dæmones geniti sint à Naemah, cujus pulchritudo à superis & ab inferis descendeat. col. 137.
8. Interdum Naemah dormienti cuidam superveniens ad libidinem eundem incitat; qui si vigilans statim concubuit cum uxore sua, & infans exinde nascitur, hunc educat Lilith, & non occidit eum; sed singulis neomeniis eundem concutit atque debilitat, nec unquam illum deserit. Et sic singulis novilaniis illa capillos talium infantum plectit. col. 138.
9. Sicut quiescit Spiritus bonus super capite iusti, ut eundem ducat in viâ bonâ; ita spiritus turbinis super capite impii quiescit, ut eundem ducat in viâ perversâ; utque eum tandem præcipitet in puteum perditionis. col. 165. [conf. Apoc. 9. v. 1. Clavis putei abyssi.]
10. Singulis diebus cibantur Spiritus hominum; exceptis spiritibus infantum ante triglesimum tertium ætatis diem demortuorum. col. 76.
11. Cum Cherubini alas suas extollunt, sic dicunt: Magnitudo DEUS & laudabilis visus Plæ. 49. v. 2. Et cum alas suas extendunt, sic dicunt. Paral. 16. v. 26. Omnes Dii gentium vani sunt &c. Et cum contexterunt propitiatorum, sic dicunt: Plal. 9. v. 9. Et ipse iudicabit mundum in iusticia. col. 105.
12. Cum mundus assligitur plagis, Psyche iusti demortui id ipsum notificat Spiritui suo; Spiritus autem Mentis. col. 126.

13. Spiritus supernus non inditur homini, donec circumcidatur: & si iustitiae studet, & in Lege educatur, sublimior motus ipsi confertur: & si praecepta Legis observat, adhuc sublimiore excitatione excitatur, & uxorem ducit &c. & liberos generat &c. col. 175.

14. Spiritus impurus magis appetit corpora Israelitarum, quam corpora Gentilium. col. 169.

15. Anima hominis, antequam in corpus veniat, consistit coram Deo Sanctissimo in forma huius mundi; descenditque in Paradisum inferum, ibique delictis fruatur per triginta dies; iterumque ascendit, atque tunc creatur (tunc est, in mundum deducitur.) col. 19.

16. Anima hominis vocatur, *Domus proximi tui*, col. 36. Ubi etiam describitur, quomodo animae sursum ascendunt, singulae juxta gradum suum.

17. Animae quorundam iustorum in supernis detinentur, & consistunt coram Deo Sanctissimo & benedicto, donec hic easdem demittat: & tales rursus ascendunt sine morte, sicut Chanoth & Elias. col. 122.

18. Cum homo ab uxore sua se separat, eidem se adiungunt duae Succubae, & ex ipso generant Dæmones, qui vocantur plagae, filii hominis: & hi seducunt homines, commoranturque circa portas domus, & in cloacis. col. 137.

19. Cum nox ingruit, omnes Spiritus maligni per mundum circumvolitant, hominisque corpus appetunt: cum autem ad lectum venientes conspiciunt formam Regis (i.e. coronatum phylacteriis, dum precatur,) cum Lektionem; Audi Israel legit, statim perterrescunt. col. 36.

PORTA SPIRITUUM.

E Dispositio

NUMEROS.

1. Anima Patrem & Matrem habet eodem modo ut corpus. col. 337.

2. Angeli dantur, qui vocantur gramen: & animae iustorum dicuntur herbae agri; & aves mundi. col. 399.

3. Multa Spirituum noxiorum genera in mundo circumvolitant nocturno tempore, illuduntque animabus impiorum, quodam ipsis notificantes, quae partim vera sunt, partim falsa. Illisque data est facultas, ut ledant omnes, qui ipsis occurrunt. col. 297.

4. Prophetia Moysi Magistri nostri major fuit, quam Prophetia Iosue & reliquorum Prophetarum. col. 113.

5. Nihil est in mundo, de quo non participet aliquatenus genus adversum. col. 490.

6. De Echo, quae auditur in campis, referturque verba finalis, non verò initialia, vid. col. 320.

7. Ubi etiam sermo est de voce tubae festi novi anni.

8. Quæritur quid prosit Angelo mortis, quod hominem seducat vel occidat? col. 322. & 327.

9. Qui oculis invidis aliquid fascinati sunt, rem illam prius laudant. col. 391.

10. Omne verbum & omne opus, quod illi die locutus est vel peregit homo, per mul-

tos caelos ascendit, locumque aliquo delinatum consistit, usque ad tempus noctis: atque tunc anima hominis ascendit, illudque secum elevat ante Regem sanctissimum benedictum, sive bonum sit sive malum &c. Et hoc ipsum est, quod dicitur Michæ 7. v. 5. *Acumbens in sinu tuo custodi ostia oris tui*, col. 233.

10. Ter singulis diebus adversarius noster & uxor ejus abeuntes circumvolitant per montes caliginosos, atque tunc tempus est precum. col. 362.

11. Triasunt genera Dæmonum: quidam enim Angelis sunt similes; quidam hominibus; & quidam brutis. Sed Asmodæus cum omni suo populo sunt Dæmones Judæi. col. 468. & col. 535.

12. Dæmon ille, qui commoratur circa portam domus, ministros secum habet trecentos & sexaginta quinque: & si quis portam suam non debite observat, eundem accusant inter diu, & noctu affligunt in somniis. col. 509.

13. Dæus Ahasvero substituit succubam Eltheræ locum, col. 333.

14. Angelus mortis singulariter gaudet placentia mulierum mortuos descentium, ut præleitia subfultet, auresque arrigat. col. 327.

15. Spiritus iustorum in supernis commorantur, antequam descendant. col. 330. & col. 331.

16. Michael, Gabriel, Nuriel & Raphael dominium habent in quatuor Elementa bonae hominum, quæ sunt aqua, ignis, spiritus, & terra. col. 417.

17. Michael inter Intelligentias est Aqua; Gabriel est Ignis intellectualis; Raphael, Terra in Intelligentiis &c. col. 432.

18. Angeli cum in hunc mundum descendunt, corpore quodam amiciuntur, ut videri quantab eo, cui apparere volunt. col. 240.

19. Tres voces non pereunt, præter voces Legis & precum, nimirum parturientis, moribundi, & serpentis deponentis exuvias. col. 320.

20. Quæritur, quid Satanæ prosit, quod homines seducat? ut scilicet impediatur, ne vestitur veste superna, & pereat structura corporis ejus, atque hoc in potestatem suam deveniat. col. 322.

21. Spiritus hominis originem habet à latere Spiritus Sancti; & Mens ejus procedit ab arbore vite. Et cum Spiritus Sanctus vires suas largitur, mox etiam satellitum earum superaddit, quod sunt ossa & membra omnia. De latere autem adverso nihil accedit, quam caro. Et satellitum ejus sunt veni & nervi. Caelum etiam dat vires suas, nimirum cutem, quæ est ad instar firmamenti, & hæc de parte cæli est; terra autem elementa sua contribuit. Tandem autem singula res suas iterum ad se recipiunt: & de satellitio sancto residua est portio una, quæ sunt ossa, & de latere Satanæ remanet caro &c. vide col. 322.

22. Dantur Dæmones docti, quibus in terra correspondent Philosophi Israelitarum; & dantur Dæmones brutales, quibus correspondent plebei & idiotæ. col. 535.

23. Cum crearetur Adam Protoplastes, cum ipso etiam creatus est Spiritus, & Psyche vivens. Cum autem peccaret, ex his facti sunt homines, quorum corpora non sunt per-

fecta: & illi rem habuerunt cum corpore ejus; & ex eo generarunt: & tales vocantur plagæ filii Adami, & quidam his paulò sunt altiores; qui eidem non adhaerent, ad ma usque descendendò; & hi sustentantur in aëre, audiuntque multa & supernis, quorum aliqua hic infrà notificant. col. 89.

TITULUS DECIMUS QUARTUS.

DE EXCELLENTIA TERRÆ ISRAELIS POPULIQUE ISRAELITICÆ ET DE EXILIO EORUM

E Dicitur in
GENESIN.

1. In terram Israhel dominium non habuit legatus vel præfectus quidam, sed Deus solus. col. 195.
2. Deus benedictus & populus Israhel & urbs Jerusalem vocantur sancti: & sicut Deus perennat per omnem æternitatem, sic & hi æternum durabunt. col. 176.
3. Aliquando idololatæ cum Israhelitis permixti festum aliquod celebrare voluerunt Hierosolymis; sed non benè ipsis successit. col. 218.
4. Lachrymæ illæ, quæ profudit Esau, effecerunt, ut Israhelitæ expellerentur: atque hinc iidem cum lachrymis etiam redibunt. col. 341.
5. Ex illo tempore, quò vastatum est Sanctuarium, benedictio non quiescit in mundo. col. 178.
6. Novies numerati sunt Israhelitæ: & adhuc semel numerabuntur futurò tempore Messiano, quia dictum est Jerem. 33. v. 13. *Adhuc transibunt oves ad manus numerantis.* col. 72.
7. Cum Israhelitæ exiverunt ex Aegypto similes fuerunt infanti, qui loqui non potest, donec comedat panem. col. 364.
8. Populi mundani meritò benefacere deberent Israhelitis, quia iidem causa sunt incrementi ipsorum, dum non faciunt voluntatem Domini sui. col. 485.
9. Terra Israhel vocatur Lectus patris tui. col. 499.
10. Quomodo R. Eliezer disputa verit cum Philosopho quodam, & eique demonstraverit, quod Israhelitis meritò vocandi sint, Dominus excelsus è loco Jerem. 10. v. 7. *Quis non timeret te, Rex gentium &c.* Unde hic factus sit Prosclytus. col. 34.
11. Septem terræ sunt erga septem cælos: terra Israhelitica autem in medio harum sita est. col. 23.
12. Omnes adversarii neminem accusant nisi solos Israhelitas, quia isti filii sunt Dei Sanctissimi. col. 57.
13. Populi nos oderunt, quia Deus nos diligit. col. 412.
14. Dicitur illud Proverb. 11. v. 10. *Cum peribunt impii, erit exultatio carum Deo:* sic intelligendum est, cum omnino perfecta sunt peccata eorum. Si autem adoriuntur ante compus suum, eò quod malè tractantur Israhelitas, nullum Deo est gaudium. Et dum vasta-

vastatum est Sanctuarium, etiam si consummata sunt peccata eorum, nullum tamen coram eo existit gaudium. col. 192.

15. Quare Israhelitarum cadavera polluant hominem, non verò gentilium. col. 312.
16. Si Israhelitæ fecissent voluntatem Domini stante Sanctuariò primò, inter populos mundanos, nulli extitissent Reges & domitores. col. 236.
17. Totà terra Israhelitica comprehenditur nominibus Jerusalem & Zion. col. 277.
18. Gloria Divina non manifestata est nisi in terra Israhel: & raro etiam extra terram; ibique saltem super aquis, quia talis locus est purior. col. 469.
19. Deus Sanctissimus Israhelitas non disperfit inter gentes: nisi ut gentes etiam benedictionem accipiant propter illos. col. 514.
20. In terra Israhelitica & Aegypti corpora citius putrescunt, quàm in aliis terris; quod ipsis quoque magis prodest. col. 526.
21. Postquam inter Israhelitas fuissent septem Justi, Abraham, Jizhak, Jacob, Joseph, Moiseh, Aharon, David; surrexerunt septem impii: Jerobeam, Baesa, Achab, Jehu, Pekach, Menachem, Hoshæa: & propter istos vastata est Hierosolyma. Et hoc ipsum est, quod dicitur Jerem. 15. v. 9. *Infirmata est paries septem.* col. 56.
22. Ecclesia Israhelitis comparatur Leoni & Leopardo; quia cum hi olfaciunt prædam suam, procidunt; ubi tamen lapsus hic ipsis tantum infervit ad arripiendam prædam: sic etiam se habet lapsus Israhel. col. 402.
23. Israhelitæ similes sunt bombyci; unde Regibus sua generantur vestimenta: hic enim pariendo ova sua moritur; deinde autem restituitur, ut prius. Iidem etiam comparantur matrici, unde fit vitrum. col. 403.

DE EXCELLENTIA TERRÆ ISRAELITICÆ

E Dicitur in

EXODUM.

1. Tam digni sunt Israhelitæ, ut appellentur regnum Sacerdotum; imò gens sancta, & adhuc ulterius populus sanctus; imò tandem viri sancti. col. 113.
2. Israhelitæ nihil sciunt, donec comedant cibum supernum: sicut infans, qui nil novit, donec comedat cibum hujus mundi. col. 364.
3. Nullum Regnum excellentius sit, nisi dum Israhelitæ in illo exulant. col. 9.
4. Israhelitæ comparantur toti mundo; hinc qui in illos dominium habet, tantus est ac si dominium haberet in totum mundum. col. 9. & 27.
5. Colluvies plebeja non collegit Manna; nec comedit, nisi quod Israhelitæ ipsis derunt: nec etiam incescerunt intra aubem Glorix. col. 335.
6. Cum Deus Sanctissimus benedictus à Israhelitis fugit, non aufugit, nisi ad instar capreoli, qui currens & fugiens caput semper retrò convertit. col. 22.
7. Cum Ethnicus quidam diceret ad socium suum: *Septies expue in faciem hujus Judæi, quia turpissimus est, & subiectus septem populis Cananiticis; eidem maledixit R. Jehoshua; & terra ipsum absorpsit.* col. 28.

8. Illa hora, cum exurgit dominator quidam, qui afflictorum est Israëlitas, contremiscit omnis terra. col. 29. Ubi etiam historia narratur huc pertinens.

9. Si populi scivissent, quantum amore DEUS amaret Israëlitas, ad instar leonis rugientis eosdem persecuti essent. col. 7.

10. DEUS Sanctissimus Israëlitas judicat sinistra; dextra autem eosdem ad se reducit: cum populis mundanis autem agit casu contrariò. col. 47.

11. Mundus pro dimidia parte habitatus est; & in medio partis hujus dimidia sita est urbs Hierosolymarum; & in hac domus Sancti sanctorum. col. 179.

12. Israëlitas vocatur arena maris, quia sicut arena cohibet fluctus, ne inundent terram; sic Israëlitas cohibet penas, & propter illos persistit mundus. col. 327. & 404.

13. Israëlitas vocatur labium veritatis. col. 389.

14. Nisi omnes affirmationes descriptæ essent in Lege, Prophetis & Hagiographis, Israëlitas non possent sustinere jugum exilii. col. 329. Ubi etiam describitur, quibus calumniis & contumeliis nos afficiant Edomitæ.

15. DEUS Sanctissimus & benedictus multò accuratius examinat facta Israëlitarum, quam gentilium, quia illos diligit. col. 57.

16. Israëlitas non abierunt in exilium, donec vera fides cessaret inter eos. col. 467.

17. Abraham pater noster expetiit à DEO, ut posterius ejus exularent inter gentes. col. 149.

18. Ab Abrahamo usque ad Salomonem quindecim sunt generationes; atque tunc luna fuit in plenilunio: à Salomone usque ad Zedekiam, iterum sunt quindecim generationes; & tunc luna defecit, & Zedekiz effossi sunt oculi. col. 51. [conf. Matth. 1. v. 17.]

19. Quamdiu Israëlitas habitaverunt in terra sancta, idololatæ cibati sunt à vineis & fursuribus, sicut canes cibantur ossibus, quia ipsi projiciuntur è mensa Regis. Jam verò casus inversus est: quod declaratur per simile. col. 271.

20. Nullus populorum in terra tam magnus est ac Israëliticus, & quamvis Iisraelitæ & Edomitæ suis magni sint; attamen immixti sunt reliquis populis: non sic autem Israëlitas. col. 190.

21. Quater dispersi sunt Israëlites in exilium: hinc quatuor extant phrasæ gaudii in dicto illo Jesaia 35. v. 10. *Et venient in Sion cum præconio & lætitia sicut super capreorum: gaudium & lætitiā apprehendemus, & fugiemus moror & gemitus.* col. 162.

22. In exilio Ægyptiaco oblivioni traditum fuit inter Israelitas mysterium Nominis Sancti; donec Moyses & Aharon illud restituerent. col. 396.

23. Mille annis Israëlitas exulabant. Et quamvis tempus hoc protrahatur ulterius, millenarius tamen hic est alius. col. 408. & 28.

24. Gloria Divina in exilio præfens est, ut defendat Israëlitas: ipsa verò non exulat, quia nec in Sanctuario primo & secundo visibilis fuit, iis destructis, sed jam ante abivertat. col. 388.

25. DEUS tam diu Israëlitas peregrinari fecit de loco in locum, donec descenderint in Ægyptum, qui populus erat protervus, despiciens & subijciens istos, ne cum illis matrimonium inirent & polluerentur. col. 24.

26. Cum

26. Cum Israëlitas facerent vitulum, mille partes splendoris faciei Moisaicæ iisdem sublatæ sunt. col. 102.

27. Quicumque moritur in terra Israël, illius anima non excedit per angelum mortis. col. 269.

DE EXCELLENTIA TERRÆ ISRAELITICÆ

è Dictis in

LEVITICUM.

1. Quia Israëlites in gradu majore constituti sunt, hinc cum non obediunt, pœna ipsorum gravior est. col. 41.

2. Israëlites vocantur filii & servi DEI altissimi. Si quis illum novit generaliter, iste vocatur servus; qui cum verò specialius novit, vocatur filius. vid. col. 216.

3. Quare Israëlites à DEO variis afficiantur pœnis, populi verò mundani tranquillissimi & quieti. col. 286.

4. Israëlites in exilium abierunt manibus post terga ligatis, & lapidibus onerati molaribus in cervicē suā, ut non possent aperire os suum. col. 49.

5. Quocumque Israëlites abierunt in exilium, eodem cum illis abiit Gloria Divina, quod explicatur per simile de Rege quodam & filio ejus. col. 282.

6. Quare Israëlites in morte sua graviter polluant; idololatæ autem amplius haud polluant, quam in vita sua. col. 199.

7. De excellentia & præmio illius, qui habitat in terra Israëlita adhuc vivus. col. 33. col. 130.

8. Israëlites tam dilecti sunt DEO, ut eos vocet servos suos, & deinde filios, imò plane fratres, juxta illud Psal. 133. v. 1. *Eccē quā bonum & quā jucundum habitare fratribus in unum.* col. 70. [conf. Hebr. 2. v. 17. *Propter quā causā non confunditur frater eos vocare, dicens: Nunciabo nomen tuum fratribus meis.*]

9. Israëlites vocatur firmamentum cœli. col. 18.

10. Triā sibi invicem innexa sunt, DEUS Sanctissimus atque benedictus, Lex, & Israëlites: & in singulis horum aliquid est occulti & aliquid manifesti: & hoc est mysticum, quare Jacob interdum vocetur Israēl. col. 131.

11. Si Israëlites scire volunt, quare DEUS severius eos puniat, quam populos alios idololatrias, intelligant, quod DEUS tantum tollat, quod suum est, imò vix unum pro centenis. col. 118.

12. Ratio, quare Israëlites eieci sunt in exilium Iisraeliticum. col. 179.

13. Colloquium Israëlitarum cum DEO de exilii hujus diuturnitate, Deique responsum. vid. col. 37.

DE EXCELLENTIA TERRÆ ISRAELIS

è *Disctis in*

NUMEROS.

1. Jisraēlitzæ similes sunt cordi humano cum venis & arteriis ejus; gentiles autem hepato cum venis ejusdem.col.430.
2. Jisraēlitzæ & Jisraēlitzæ annos suos computant juxta Lunæ cursum, quæ si Ecclesia patitur in plenilunio, malum signum est pro Jisraēlitzæ; si verò tum non in plenilunio est, malum est signum pro Jisraēlitzæ.col.545.
3. Quamvis à via recta discedant Jisraēlitzæ, & Deus ab iis avertat faciem suam, hic tamen eos non planè deserit, sed eos iterum respicit: quod nisi fieret, non possent subsistere.col.294.
4. Quod DEUS Sanctissimus Jisraēlitzas tractet, sicut homo tractat filium suum dilectum.col.375.
5. Unicā saltem die Jisraēlitzæ exulabunt, nec amplius.col.515.
6. Hæreticus quidam tres proposuit quæstiones R. Elieseri, quarum prima hæc fuit: cum Sanctuarium primum & secundum tantum descripta sint, quare nos adhuc tertium expectemus? Secunda: cum nos propinquiores simus Regi, quam septuaginta populi; qui autem vicinus est Regi, hilaris semper esse debeat; quare nobis contrarium accedat? Tertia: Cum nos non comedamus cadavera descripta & reptilia, quare nihilominus simus debiles admodum; gentiles autem, qui omnia hæc comedunt, admodum sint robusti atque sani? Responsiones ejus autem describuntur.col.406. 407.
7. Ante rem gratam semper præcedit dolor: hinc intelligi potest exilium Jisraēlitarum, & dolor mortis ante animæ discessum.

TITULUS DECIMUS QUINTUS.

GESTA PATRUM

è *Disctis in*

GENESIN.

1. Abraham Pater noster absque licentia descendit in Ægyptum: hinc Jisraēlitzæ per quadringentos annos subiecti fuerunt Ægyptiis.col.229.
2. Abraham Pater noster Solem habuit pro re Divinā: & hoc occidente putabat Lunam rem esse Divinam &c.col.230.
3. Septem Reges mali fuerunt inter Jisraēlitzas, & totidem boni; inter hos autem Salomo mediū constitit locū, ut nec inter bonos numeretur, nec inter malos.col.96.

4. Quomodo Dumah Angelus accusaverit Davidem Regem propter factum cum Bathsheba: & quid responderit Deus, latè traditur.col.31.
5. Nulla est generatio, in qua non sit aliquis de fructu Jacobi.col.552.
6. Amram, Levi, & Benjamin mortui sunt propter solum consilium serpentis, (i.e. sine peccato actuali.)col.183.
7. Jacob Pater noster accepit benedictiones pro mundo hoc & pro mundo super- no: quæ autem mundi sunt superni, ipsi non confirmatæ sunt usque ad adventum Regis Messie.col.336.
8. Nisi peccasset Adam Protoplastes, liberos generasset de genere Sanctitatis, qui non peccasset per omnia secula.col.191.
9. David nullos habuit annos vitæ proprios; sed Abraham & Jacob & Joseph eadem concesserunt septuaginta annos.col.326. & 327.
10. Joseph generationes fecit æquales omnibus tribubus; hinc Jisraēlitzæ ipsius nomine vocantur, & nomine filii ejus Ephraim.col.237.
11. Ab illa hora, quā Adam transgressus est præcepta Creatoris sui, omnes homines juxta ipsius nomen appellantur, in ignominiam ejus, & non in honorem.col.150.
12. Propter Abrahamum, quia ab illo prodit Jacob, consistit mundus.col.239.
13. Justitia Patriarcharum non tradetur oblivioni in æternum.col.385.
14. Cum dicitur Abraham, Abraham: Jacob, Jacob: medio loco ponitur accensus: & sic ubique præterquam cum dicitur Moscheh Moscheh. Ratio videatur.col.294.

GESTA PATRUM

è *Disctis in*

EXODUM.

1. Samuel æquiparatus fuit Mosi; namque & Propheta fuit, quamvis non æqualem haberet cum Mose excellentiam: idem etiam æquiparatur Aharoni, quia & Sacerdos erat, quamvis non in excellentiā Aaronis.col.264.
2. Septem nomina habuit Salomo. Rationem vide.col.65.
3. Nullus homo dignus est ad regnum simul admitti, & ad Prophetiam, excepto Moscheh. Et Saul, Propheta tantum erat, antequam confirmaretur regnum ejus.col.274.
4. Salomon Rex duabus nubibus & aquilæ insidens, adiit locum, ubi debebant, delatens, & apertis oculos habens, (qui duo sunt Angeli, qui tempore diluvii descend- rant, à quibus etiam Bileam sapientiam suam dederat) ut ab illis disceret sapientias sublimes.col.199. & col.200.
5. De Mose cum ascendit intra nubes.col.202.

GESTA PATRUM

è Dictis in

LEVITICUM.

1. Mundus primum creatus est per Isaacum, & non subsistit, nisi per Abrahamum & Jacobum. Et huc pertinet dictum illud Psal. 115. v. 6. *Remissere miserationum tuarum, Domine, & benignitatum tuarum, quia à seculo sunt.* col. 65.
2. Jacob (i. e. Deus intuitu Jacobi) liberavit Abrahamum è furno igneo: & sic etiam Chananiam, Misacem, & Alariam. col. 102.
3. Schlomoh Rex per Spiritum quendam effecit, ut Chiram Rex Tyri revocaret verba illa, quæ dixerat: Se in throno Dei sedisse col. 109.
4. Quæ sit differentia inter Moschen & Noachum, describitur col. 113. & 162.

GESTA PATRUM

E Dictis in

NUMEROS.

1. Cum Jizchak ligaretur super akari, anima ejus jam assumpta fuit in celum. col. 98.
2. Ruth & soror ejus jam Profelytæ factæ erant, antequam nubere Machlioni & Kiljoni. col. 492.
3. Quidam dicunt Jobum fuisse è piis inter gentiles; quidam autem, eum fuisse è piis inter Israhelitas. col. 424.
4. Salomo Rex quotidie aequilæ insidens abiit in regionem Tarmud, ibique didicit scientias sublimes. col. 427.
5. In tribu Benjamin & Joseph dominium non habet oculus invidus. col. 374.
6. De excellentia Adami Protoplastæ ante peccatum vid. col. 499.

TITULUS DECIMUS SEXTUS.

PORTA MORTIS

E Dictis in

GENESIN.

1. Illa hora, cum homo moritur, socios suos videt & cognatos; si probus est, qui lætantur super eo, & eique locum suum ostendunt in horto Eden: si autem probus non est, impios videt & malignos, qui ipsi acclamant: Væ, væ, &c. col. 265. & 464.
2. Triginta dies, antequam homo moritur, præconium de ipso proclamatur per mun-

Tit. XVI. Porta Mortis.

- mundum, ut velaves cœli intelligent: & si justus est, proclamatio de ipso fit in Paradiso. col. 464.
3. Cum tempus hominis appropinquat, ut ex hoc mundo discedat, superadditur ipsi Spiritus Cognitionis, Prudentiæ, & Intellectus. col. 465.
 4. Omnibus illis triginta diebus anima hominis ab illo exit singulis noctibus, sursumque ascendit, & loquum suum videt in illo mundo: & ille homo hæc omnia ignorat, nec dominium habet in animam suam per omnes illos triginta dies: & imago obtenebrat, & forma ejus diminuitur. col. 463. 464. & 465.
 5. Et anima ejus testimonium ipsi perhibet suarum cogitationum; non verò operum, quia hæc descripta sunt in libro. col. 477. Ubi quoque additur ratio, quare tot impii è morbis suis reconvalescant.
 6. Quare anima hominis ab homine discedat per triginta dies ante mortem. col. 474.
 7. Illa hora, quæ homo discedit è mundo, spiritus ascendit & descendit in corpore, tanquam navis remò destituta, & ab omnibus corporis membris auxilium exposcit. col. 515.
 8. Illa hora, cum tempus appropinquat, ut homo dissolvatur ex hoc mundo, id videt, quod antehac videre non potuisset: & tres legati super ipso adsunt, & rationem ab ipso exigunt. col. 277.
 9. Demortui noverunt præmium mundi venturi, & quæ fiant in hoc mundo. col. 230.
 10. Historia de R. Eliezer tempore mortis ejus. col. 260.
 11. Cum homo sursum ascensurus est, multa genera spirituum malignorum ibidem adsunt: cumque vident signum fœderis sancti, quodque circumcisus sit, ab eo rursus discedunt. col. 252.
 12. Præfectus quidam umbram hominis tollit, cum tempus mortis ejus appropinquat. col. 352.
 13. Sepulchrum Adami Protoplastæ vicinum est Paradiso. col. 184.
 14. Qui occidit ab homine quodam, non moritur per Angelum mortis: atque hinc istic ultionem exposcit ab homicida, quod occisum istum de manu sua rapuerit. fol. 166. col. 458.
 15. Illa hora, cum homo ex hoc mundo tollitur, rationem reddit, dum Spiritus & Psyche adhuc simul in ipso extant. col. 200.
 16. Homo non tollitur è mundo, donec videat Angelum mortis, atque tunc moritur. Rationem vide col. 183. & 303.
 17. Cum tempus hominis appropinquat, ut de mundo discedat, Angelus mortis ipsi istius mundi vestem exuit, & aliam ipsi præbet vestem optimam in Paradiso, in qua contemplari potest Sapientiam supernam &c. Et hanc ob causam Angelus mortis bonus valde dicitur, quia bonum est homini, quod ipsi exuatur vestis hujus mundi, quia ipsi parata est vestis pretiosior in Paradiso. col. 267.

18. Bonum est tam iustis quam impiis, si sepeliuntur in pulvere terræ; qui corpora citò consumit. col. 269. & 526.

19. Locus quidam est qui vocatur Lus, in quo habitatores mori non possunt, nisi ex urbe exeant. Rationem vide col. 74.

20. Moses Magister noster super quo pax, & Joseph iustus, & David Rex, omnes tres mortui sunt circa nomam Sabbathi. col. 278. & in Exod. col. 158.

21. Qui animam efflavit extra terram sanctam, & sepelitur in terra Israhel, de eo dici potest illud Jerem. 2. 7. *Ingressi estis, & contaminastis terram meam, & hereditatem meam possidistis in abominationem.* col. 475. Ubi simul etiam solvitur obiectio de Jacobo, qui animam efflavit extra terram Canaan, & in ea sepultus est.

22. In terra Canaan & in terra Egypti corpus citius putrescit, quam in terris aliis, col. 526.

23. Homo etiam si vel mille annos viveret, illà die cum moritur, sibi tamen videtur vix unicam diem vixisse. col. 471.

PORTA MORTIS

è Dictis in

EXODUM.

1. Quatuor præfecti ad iustum properant, cum anima ejus ex hoc mundo exitura est, ut eadem egrediatur per osculum. col. 460.

2. Latus adversum non suscipit animam hominis, sed in corpus tantum dominium habet: anima autem ab isto se proripit, quia penes se invicem non amplius consistere possunt. col. 483.

3. Cavendum est, tempore illo cum mortuus è domo effertur in sepulchrum, & cum è cœmiterio reditur, ut ne de facie ad faciem inspiciantur mulieres, præsertim si sint decem vel septem. col. 344.

4. Demortui opera viventium nōrunt, & si euidam casus aliquis tristis accidat, cognati ejus nullam in sepulchro quietem habent. Et nisi mortui orarent pro vivis, impossibile est, ut mundus vel unicum momentū subsisteret. col. 27.

5. Mortui sciunt, quis ad ipsos accedere debeat quam proximè: gaudentque de adventu iusti, & tristantur super adventu impii. col. 252.

6. Quicumque moriuntur in terra Israhel, illorum anima non dissolvitur per Angelum mortis. col. 269.

7. Jacob pater noster & Moses Doctor noster super quo pax, non sunt mortui: & sic omnes, qui in perfectione sunt; quia vera vita ab hac dependet. Et quamvis de illis scriptum sit, quod mortui sint, id tamen intelligendum saltem est nostri, & non illorum respectu. col. 308.

PORTA MORTIS

è Dictis in

LEVITICUM & NUMEROS.

1. Quicumque ægotans morti proximus est, talia videt, quæ homo vivus videre non posset. Item quomodo Angelum mortis videat, & anima in corpus regredi velit, ipsi verò non liceat. col. 93. & col. 168.

2. Ordo Patriarcharum & primarum Matrum nostrarum, quomodo sepulti sint in spelunca duplici. col. 311.

3. Qui mediocris pietatis est, cum ægotat, Gloriam Divinam adstantem habet capiti, & Angelum mortis adstantem pedibus suis. Sed si moriturus est perfecte iustus, Gloria Divina circumcirea eundem ambit. col. 429.

4. Cum homo moritur, amici ejus eidem claudere debent oculos, sicut dicitur. Gen. 46. 4. *Et Joseph ponet manum suam super oculos tuos.* col. 321.

5. Nullò gaudì tangitur Angelus mortis, quod hominem occidere debeat: & nihilominus lætum sese gerit, quia videt sic esse voluntatem Domini sui. col. 327.

6. Quilibet homo gustare cogitur mortem: hinc sub promulgatione Legis animam efflarunt Israhelitæ. col. 499.

7. Qui moritur & è mundo discedit, vocatur filia spontanei. col. 342.

8. Planctu mulierum delectatur Angelus mortis, col. 327.

9. Quicquid mortuus (sive Spiritus ejus) homini præbet; bonum est: sed si quid è domo auferat, malum est, præsertim si caleci sint. col. 342.

TITULUS DECIMUS SEPTIMUS. DE SANCTUARIO EJUSQUE REQUISITIS,

E Dictis in

GENESIN.

1. Altare vocatur lupus rapax col. 520.

2. Certum est, eum, qui legit textum de Sacrificiis in Synagogis, ab Angelis non deferri propter peccata sua, imò hos non posse nocere eidem, sed tantum benefacere. col. 261.

DE SANCTUARIO ET REQUISITIS EJUS,

E Dictis in

EXODUM.

1. Fumus sacrificii jugis vespertini, & membrorum, & adipis, per totam noctem ardendum non ascendit rectè, sed curvatus in latus Septentrionale. Rationem vid. col. 230. & 250.

2. Lamina frontalis prosternere potuit proteros: quia si quis eandem intueretur, literæ sanctæ fulgorem emittebant in faciem ejus, ut oculos demittere cogeretur, & remissionem petere; sic ista humiliare poterat hominem coram Domino suo. col. 389. & 391.
3. Quicumque olfecit odorem suffimenti, statim sibi proposuit, quàm lubentissimè & cum gaudio servire Domino suo, & ab omni discedere malo. col. 391.
4. Sanctum Sanctorum, Arca foederis, & Propitiatorium, & Palatia, & Atria, & urbs Hierosolyma totum repræsentavit mundum, fuitque instar pupillæ oculi. col. 398.
5. Propter dignitatem Sancti Sanctorum totus mundus accipit benedictionem, quamvis Iisraëlitæ abinde ejectione sint. col. 280.
6. Omnia vasa Sanctuarii unum constituiebant corpus, sicut omnia membra corporis humani: & sic omnia quoque præcepta Legis in unam assurgunt summam. col. 387. & 392.
7. Omnis structura tabernaculi atque templi Salomonis, postquam incepissent opifices, sese consummavit ipsam. col. 405.

DE SANCTUARIO

è dictis in

LEVITICUM.

1. Nadab & Abihu puniti sunt propterea, quod suffimentum offerrent vivente Aharone. col. 107.
2. Quando sacrificium Deo acceptum fuit, fumus rectè sursum ascendit, & super altari quasi forma leonis apparuit: si autem sacrificium acceptum non esset, fumus curvò ducta se gyravit, & super altari formæ canis apparuit. col. 55.
3. Quia homo, qui peccavit & expiationem desiderat per sacrificium suum, spiritu tristi & corde contrito id facere debuit: quæritur quare scriptum: Psalmo 100. v. 2. *Servite Domino in lætitia!* nimirum sacerdotes & Levitæ canticis suis illius locò hoc præstabant. Jam igitur cum nihil tale amplius super sit, homo prius exilarari debet in Lege, & deinde preces suas fiendere. col. 11. 12.

DE SANCTUARIO ET REQUISITIS
EJUS*è dictis in*

NUMEROS.

1. Quæ ratione omnes Angeli superni & omnes dæmones, qui se habent ad instar hominum, cibati fuerint à sacrificiis: singuli felicitate secundum naturam suam. col. 431.

2. Quælibet species animalium in supernis habet potestatem quandam, quæ vocatur animalia: & singulæ illæ potestates accipiebant illa sacrificia boum, vel ovium, vel caprarum &c. col. 433.
3. Ratio sacrificiorum; quodque anima bruti steterit locò hominis, qui peccaverat. vid. col. 442.
4. Tauri in festo tabernaculorum immolati propterea semper diminuti fuerunt, quia illò mense diminuerentur peccata Iisraëlitarum, & maligni spiritus peccatis præpositi, qui præfecti sunt septuaginta populis. col. 476.
5. Tauri festi tabernaculorum non immolati sunt potestatibus supernis; sed Deo sanctissimo benedicto; hic autem iisdem eos distribuit. col. 482.
6. Cum primogenitura a fini redimenda esset per agnum, typus erat redemptionis Iisraëlitæ ab exilio, in quod non relapsuri sunt in æternum. col. 339.

TITULUS DECIMUS OCTAVUS.

PORTA COLLECTANEORUM.

1. Quomodo oculus humanus totum repræsentet mundum. Album nempe oceanum; nigrum orbem terræ universum; fibræ pupillares Domum Sanctuarii; & figura interna pupillæ, Arcam foederis & propitiatorium. Videatur in Genesin col. 475. & in Exodum col. 398.
2. Nepotes homini chariores sunt, quàm liberi proprii. in Genesin col. 493.
3. Sicut in cælo sunt stellæ & planetæ; sic in cute hominis lineæ sunt & colores, in quibus apparet quid in ipso delitescat. col. 129.
4. Et prout sese gesserit homo, istæ lineæ mutantur; eodem modo sicut & in collo accidit cum Deus tempora mutat & stellas ordinat. col. 131. & 134. in Exodum.
5. Loxilla quæ occultata fuit in sextiduo Creationis, non penitus à Deo abscondita est: quia aliis ne unico quidem momento subsistere posset mundus: sed Deus sanctissimus atque benedictus illam disseminavit per omnes generationes. col. 265.
6. Mediæ mundi habitata est, in cuius medio est terra Iisraëlis, & in medio istius Hierosolyma. &c. Dimidia autem pars deserta est, & ad hanc quoque pertinet desertum illud, per quod Iisraëlitæ ambularunt per quadraginta illos annos; quod est inter deserta omnia maxime horrendum. Et nisi Iisraëlitæ transgressi essent voluntatem Creatoris sui, genus adversum planè abolitum fuisset è terra. col. 289. & 290. in Exodum.
7. Mons Abarim, in quo sepultus est Moses Doctor noster, super quo pax! nunquam traditur in manum generis adversi. col. 280.
8. Generatio Diluviana non fuit sub forma hominum. col. 210. in Genesin.
9. Qui iusti sunt in hoc mundo, tales jam fuerunt antequam in mundum venirent. Et sic quoque impii & præfacti. Et quicquid homo in hoc mundo discit, illud jam didicerat antequam in hunc mundum veniret. col. 225. in Genesin.
10. Quicquid in terra est, id omne typum & similitudinem gerit rerum quarundam admirandarum: imò etiam Arbores & herbæ omnes. col. 25. in Exodum.

11. Omnes arbores eodem modo infiri possunt: excepto malo: & sic arbores steriles eodem modo se habent, exceptis salicibus: & sic omnes herbe similes sunt inter se, excepta hyssopo. col. 25. in Exodum.

12. Quod quatuor anni Quadrantes instituantur juxta os hominum. col. 143. & 142. in Exodum.

13. Dudaim sive (Mandragoræ vel) Violæ non auxilio sunt sterilibus; sed illis tantum, quæ difficulter pariunt. col. 62. in Genesim.

14. Duodecim horæ sunt tempus noctis; si verò aliquid iisdem additur, id ad diem pertinet. col. 342. in Exodum.

15. Cum Luna nova est, spiritus maligni in mundo inveniuntur; sed cum Luna plena sit, gaudium adest. col. 182.

16. Qui in angustis versatur, nihil videt, quamvis damno affici queat. In Numeros; col. 301.

17. Multa sunt hominis membra, sed omnia constituunt unum corpus vel hominem. Sic quoque se habent omnia vasa Sanctuarii; & sic omnia præcepta Legis ad unum pertinent corpus. Unde si quis vel unicum præceptum minuit, idem facit ac si totam Legem destrueret. col. 187. & col. 292. in Exodum. Et in Genesim col. 319.

18. Quomodo in creatione hominis supera sociata sunt cum inferis; itemque in vita ejus. col. 404. in Deuteronomium.

19. Quod duodecim sint in corpore humano membra, in quibus consistat cultus divinus. col. 352. in Exodum.

20. Tres mundi destinati sunt pro homine, mundus hic separatus; Et hortus Paradisi annexus mundo superiori: & mundus supernus occultus & absconditus. Eodemque modo etiam mundus superior dividitur in tres gradus ita ut mundus unus ibidem sit ille, in quo occultus latet Deus Sanctissimus atque benedictus; mundus secundus autem dicitur Corollæ, in quo illa cognoscenda se præbet; & mundus tertius est mundus Angelorum, in quo Deus manifestatur, ita tamen, ut si cum intueri velint, cum ipsum laudaturi sunt, iterum evanescat; & illi quærant: *Ubi est locus gloriæ ejus?* Eodemque modo in hoc mundo est homo: juxta illud: *Prov. 23. v. 5. Si volares facies oculos tuos in illum, non iis* &c. Et hoc pertinet illud Gen. 1. 27. *in imagine Dei fecit illum.* col. 302. & 303. in Numer.

21. Mundus consistit in spiritu (sive ære:) quia si hic vel unico momento cessaret, animæ non possent subsistere. col. 42. in Exodum.

22. Flamma quæ prodit ex lucerna, symbolum est unitatis Dei supremi, qui benedictus sit. col. 405. in Exodum.

23. Juxta naturam creationis & Scientiam Physicam Iris diebus æstivis videri non potest: (dies enim pluvie dicuntur hyemales; & dies æstivi, quibus pluvia nulla decedit;) unde queritur, quomodo illa dici queat signum fœderis æterni? vid. col. 214. in Genesim.

24. Nihil in mundo hominis opera sic imitari potest, quam avis. Sicut enim homo domum extruit, ita & avis; sicut homo laudat & confitetur Domino suo; sic etiam Avis. col. 550. in Deuteronomium.

25. Loca in mari sunt diversissima. In quodam enim mari aquæ sunt claræ; in alio autem aquæ sunt turbidæ, vel amaræ, vel dulces. Et hanc ob causam hæc dicuntur maria. col. 509. in Genesim.

26. Circa illum mundi cardinem, in quo Sol dominium habet fortius, altissimi sunt montes, & nisi serpentes adurentes ibidem invenirentur, mundo non deesset autem optimum, quod in copia ibidem invenitur. col. 529. in Genesim.

27. Juxta horoscopus est Taurus, dotes habet alias; alias verò cujus horoscopus est aries, &c. col. 72. in Exodum.

28. Queritur, quare animalia hominem metuant; cum iste tamen astris æque subiacet illa; & alius profigno habeat taurum, vel arietem, vel Leonem &c. Et respondetur, id fieri propter nomen Altissimi benedictum, quod in ipso quiescit. col. 166. in Leviticum.

29. In pomis bona est medicina; & odor; & sapor; & aspectus: col. 132. in Leviticum.

30. Basiliscus si aliquis eum aspiciat, vel ab eo aspiciatur, statim occidit. col. 206. in Leviticum.

31. Ratio, quare aquæ Maris inferioris sint amaræ. Col. 238. in Numeros.

32. Deus benedictus unus est, non sicut Unitas numerica &c. col. 103. in Genesim.

33. Ad omne opus requiritur homo idoneus; quandoque enim adhibetur homo idoneus, per quem omnis benedictio affluit negotium illud; quandoque autem contrarium quoque accidit. col. 113. in Levit. Ubi & historia narratur materiam hanc illustrans.

34. Deus Sanctissimus atque benedictus litteram locavit ad dextram; & litteram ad sinistram: quia à dextra veniunt dies fausti; & à sinistra dies infasti. col. 450. in Numeros.

35. Propriissime nox dicitur, à mesonyctio & ultra. col. 79. in Exodum.

36. Nihil manifestatur, nisi illi cui debetur. col. 306. in Genesim.

37. Infans nihil novit donec gustavit panem hujus mundi. col. 364. in Genesim.

38. Homo vocatur Rex istius mundi. col. 266. in Exodum.

39. Cum mulier ultimò exclamat (in partu), porta illa perumpitur, ad quam peccatum cubat, (id est, natura, quæ propter peccatum primum clausa erat, aperitur,) col. 198. in Exodum.

40. Qui quatuor cardines mundi intuetur, idem est ac si totum mundum conspiceret. col. 359. in Genesim.

41. Benedictio ex supernis minis non continet, quàm millecuplum de quavis specie. col. 370. in Genesim.

42. Quicquid in supernis est, simile quid habet inferius; & quicquid inferius est, simile quid habet in mari, &c. col. 34. in Exodum.

43. Quicquid à genere adverso provenit, corticum naturam habet, quia ab extra fructum ambiunt, fructuque priores sunt & citius excreverunt; deinde autem projiciuntur: col. 193. in Leviticum.

44. De ore asinæ; de puteo deserti, & ore terræ (aperto pro deglutiendo Coracho &c.) quod ista creata sunt vespere Sabbathi inter Soles. vid. col. 372. in Numeros.

45. Quilibet opifex dum loquitur, de opificio suo loquitur. col. 191. in Exodum.
46. Nulla est herba, nec planta, quæ suam in supernis non habeat stellam. Et quædam stellæ servant per totam noctem; quædam per dimidiam noctem; quædam verò parum saltem. col. 303. in Exodum.
47. Nisi obtusa mentis essent homines, cæcique intellectus, subsistere non possent à strepitu horribili quem edit orbis Solaris. col. 343. in Exodum.
48. Septem sunt firmamenta; & sic septem terræ hic infra; septem quoque maria; septem flumina; septem dies; septem hebdomades; septem anni; septem annorum heptades; septem quoque millennia mundi. Et Deus Sanctissimus atque benedictus in omnibus his septenariis est. col. 14. in Leviticum.
49. Quomodo mundus creatus sit sub forma imaginis humanæ, ut corpus; cor; cerebrum; &c. habeat. col. 306. in Numeros.
50. Septem sunt auris species; de quibus vide latius. col. 136. in Exodum.
51. Cum dolor vel gaudium exoritur in homine, & ipse ignorat quid illud sit; vix eadem tolerare potest. col. 151. fol. 38. in Exodum.

TITULUS DECIMUS NONUS. HISTORIÆ INSIGNES

à Distis in

GENESIN.

1. Historia de R. Acha, qui pestem sanavit precibus suis in pago Tarfa. col. 264.
2. Historia de R. Elieser, qui abierit ad R. Schimeon filium Lekonja focerum suum. col. 192.
3. Historia de R. Chia & R. Jose, qui iter facientes pervenerint ad montes maximos. col. 195.
4. Historia de R. Jose, qui fuerit apud R. Schimeonem: ubi occupati fuerint explicatione illius dicti: *Et sanavit altare confractum*. 1. Reg. 18. v. 30. col. 201.
5. Historia de R. Jose, quod fuerit apud R. Schimeonem filium Jochai, eumque interrogaverit; quam ob causam Deus Sanctissimus diluvio perdidit omnem carnem? Et si peccavissent homines, an igitur & bruta peccassent? col. 214.
6. Historia de R. Jose filio Pasi, quod propter factum aliquod hoc nomen adeptus sit. col. 243.
7. Historia de morte R. Elieseris magni 60.
8. Historia de R. Eliesere, qui confederit coram Schimeone filio Jochai, eumque interrogaverit: quare non scriptum sit, *Deum Abraham dixisse plurali numero Exiit*; cum tamen plures essent: sed singulari tantum *Exiit*. Gen. 12. v. 1. col. 224.
9. Historia de R. Schimeone filio Jochai, quomodo confederit & occupatus fuerit in explicando textu Deut. 21. v. 1. de vitula decollanda. col. 286.
10. Historia de R. Schimeone, quod iter fecerit Tyberiadem. col. 139.

11. Historia pulchra de claudis quibusdam grillatis. col. 126.
12. Historia de R. Jose & R. Illai, qui iter facientes occurrerint R. Elieseri: quodque peripso mysterium aliquod in Lege detectum sit. col. 157.
13. Historia de R. Eliesere, quod abierit visitatum R. Jochananem filium Zaccai magistrum suum: quodque illa dies fuerit neomeia. col. 7.
14. Historia de R. Chija, qui jejunaverit quadraginta dies, ut videret faciem R. Schimeonis jam demortui; quæ ipsi tamen ostensa non fuerit. Unde jejunaverit adhuc quadraginta dies, eumque tandem viderit, cum collegis collegii superni, eumque Messia. col. 23.
15. Historia de R. Abba & R. Eliesere, quos in itinere secutus sit quidam: à quo perceperint mysteria summa; tandemque intellexerint, quod esset filius R. Hammenunze senis. col. 25.
16. Historia de R. Chija, qui duris verbis allocutus sit terram, quod iusti in pulvere ejus absumentur. col. 23.
17. Historia de R. Eliesere & R. Abba, qui pervenerint ad montem quendam, ubi ramiarborum sibi invicem allidi cœperint: ipsi verò audiverint vocem quandam admirandam. col. 29.
18. Historia de Philosopho quodam, qui à R. Eliesere petierit explicationem dicti illius Jer. 10. 7. *Quis non timeret te, Rex gentium &c.* Quod cum hic explicuisset, ille factus sit profelytus in pago Schachlaim. col. 34.
19. Historia de R. Pinchaso, quod confidens studuerit in lege, ad littus maris Genesfarath coram R. Rachumai: cui hic dixerit, quod abire debeat quæsitum R. Schimeonem filium Jochai, qui jam exiverit ex spelunca. Quodque hic cum conscendere vellet naviculam, viderit duas aves in mari volantes, easque allocutus dixerit, annon viderent aliquid de R. Schimeone Jochaide? Quæ mox accedentes ore suo ipsi attulerint tabellam quandam, in qua scriptum fuerit: R. Schimeonem Jochaïdem exivisse. col. 36.
20. Historia de R. Schimeone, qui incedens per portam (vel suburbium) Tyberiadis, viderit quosdam, qui in publico transgrederentur Legem; quique, cum acris eos intuitus esset, conjecti sint in mare. col. 185.
21. Historia de R. Chija & R. Juda, qui gressi sint trecentos passus, super osse quodam hominis alicujus diluviani. col. 193.
22. Historia de R. Jose & R. Chija, qui abeuntes ad montes Ararath, viderint Judæum quendam, qui exierat allatum concivibus suis quatuor species rami palmei sceno pegitici. col. 96.
23. Historia de R. Chiskia, qui iter faciens secum habuerit puerum quendam, à quo didicerit mysteria Legis. col. 207.
24. Historia de R. Juda, qui pernoctaverit in diversorio quodam, & cum nocte medius surgeret, in Lege studeret, hospes autem diversorii ipsi responderet verbis Divinæ Legis in lecto decubens; hunc in clamaverit, ut è lecto surgeret, eò quod scriptum sit Amos 4. v. 12. *Præparate ipsi in occursum Dei tui Israël*. col. 215.
25. Historia de R. Eliesere, qui incidit in Judæum quendam ludimagistrum antea-

hac, sed qui jam ablatis essent pueri, commississe R. Jose, de pago Chanan: quem adduxerit in domum patris sui R. Schimeonis. &c. col. 242.

26. Historia de R. Eliesere, & R. Abba, qui cum venissent in pagum Tarfa, nocte media surrexerunt, ut in Lege studerent. col. 249.

27. Historia de R. Jose, cui dixerit Pater ejus, quod cum aetatem attigisset sexaginta annorum, in loco quodam certo inventurus esset divitias magnas: ipse vero ibidem librum invenerit egregium. col. 290.

28. Historia de R. Jizchak, qui transierit eoram viro quodam, qui cum duobus filiis suis, studuerit in Lege iturus ad nuptias filii sui: à quibus ipse quxdam è Lege didicerit tandemque ploraverit, quod ab his sibi abundum esset. col. 345. 346.

29. Historia de R. Chija & R. Chiskia, qui sederint sub arbore quadam in agro: ubi eum dormiisset R. Chija, eidem apparuerit Elias, ipsi indicans, quod Hierosolyma & omnes urbes Sapientum mox essent destruenda. col. 352.

30. Historia de R. Chija & R. Jose, qui viderint virum quendam de habitatoribus climatis Arca, qui eos interrogaverit, quò nomine hæc regio appelletur, in qua nos versamur? ubi ipsi responderint: illam vocarimur Arce live terre. col. 364.

31. Historia de R. Jizchak & R. Jose, qui iter facientes inciderint in virum quendam, qui filium suum portaret in humeris; cui benefecerint, cibumque dederint; ab ipso autem quxdam è Lege divina didicerint. col. 376. fol. 94.

32. Historia de R. Jose, qui ex olfactu herbarum venenatarum in morbum incidit; à Deo autem per miraculum sanatus sit. col. 141.

33. Historia de R. Eliesere & R. Jizchak iter facientibus: Ubi appropinquante tempore Lectionis; Audi Israel, surrexisse dicitur R. Elieser & precatus esse preces suas; R. Jizchak vero jam orasse perhibetur antequam exiisset: ubi tradunt rationes pro utraque parte. Item quomodo in montibus illis altissimis viderint creaturas admirandas; & R. Jizchak metu correptus sit: non vero R. Elieser. col. 403.

34. Historia insignis de R. Chija, qui usque adeo occupatus fuerit studio Legis, donec facies ejus luere ad instar luminis solis: sciveritque quoniam è discipulis Legis studium amplexus fuerit in alium, quàm Divinæ gloriæ finem, & pro eo oraverit. 425.

35. Historia de sapientibus, qui studium Legis exercuerint. col. 418. 428. 442.

36. Historia de R. Abba, qui viderit illum hominem, cui duo miracula acciderant, ut è mortis periculo liberatus esset: quem interrogaverit, quoniam sint opera ejus? Cui ille responderit, neminem unquam ipsum læsisse, cum quo non statim reconciliatus fuerit, quodque si cum ipso reconciliari non potuisset, ipse eidem remisit culpam, antequam cepisset somnum; nec unquam in animum ubi induxerit, eidem nocere. col. 446.

37. Historia de R. Chija & R. Jose, qui viderint hominem indutum pallio peniculatò, sub quo accinxisset arma: quodque hic homo insignis atque pius fuerit. col. 451.

38. Historia de R. Jehuda, qui dormiens ad portam Tyberiadis in somnio viderit excellentiam R. Schimeonis per ænigma quoddam. col. 462.

39. Historia de R. Jose & R. Chija, qui viderint hominem quendam ad fluvium, in cu-

jus

jus capite sederet avis, & costa quxdam in ore ejus, quam comederit & conculcaverit ad designandam rem quendam singularem. col. 466.

40. Historia de R. Jose & R. Jehuda, & R. Chiskia, qui ambulaverint in monte quodam, donec nox ingrueret: ubi speluncam quendam invenerint metuentes R. Jose: ipsi vero noctem dividerint in plures vigilias, & Legis studium exercuerint.

41. Historia de R. Jizchak & R. Jehuda, qui inciderunt in senem quendam equitantem; qui secum habuerit infantem in Lege jamjam informatum; ita ut etiam à senecillo discerit, istosque secutus sit, ut plura è Lege disceret. col. 504.

42. Historia de R. Schimeone, qui in spelunca sedens per Spiritum Sanctum viderit, quod illa die in urbe collapsura sit domus quxdam, dunque Dæmones ibidem emanaturi essent. col. 523.

HISTORIÆ INSIGNES

è *Disir*

EXODUM.

1. Historia de R. Eliesere, qui sedens in porta Lyddæ intellexerit cantillationem aviculæ cujusdam. Ubi mira invenies de Prophetia. col. 9.

2. Historia de R. Eliesere & R. Abba, quod inciderint in hominem narrantem ipsis, quâ ratione pervenisset ad antrum illud, ubi janua sit in Paradisum. col. 20.

3. Historia admiranda de R. Schimeone Jochoide cum discipulis, qui per biddum confederint nihil comedentes vel bibentes &c. col. 24.

4. Historia de R. Eliesere, qui jejunium edixerit, quod tamen non sit secuta pluvia: ubi deinde accedente R. Akiba secuta sit pluvia, cum admiratione R. Elieseris. col. 29.

5. Historia insignis de R. Eliesere, qui dormiens in sepulchro quodam viderit & audiverit, quomodo commotum sit sepulchrum præ dolore Patriis quodam ibidem sepulti, qui scivisset filium suum captum esse à gentilibus. fol. 7. col. 36.

6. Historia de R. Jose & R. Jizchak iter facientibus, ubi serpens quidam persecutus sit R. Josen. col. 29.

7. Historia de R. Jizchak, qui viderit virum quendam sub arbore dormientem atque somniantem, quasi terra consternata fuisset propter plagas Israelitarum. col. 29.

8. Historia de R. Jose & R. Juda, qui audiverint vocem cervæ mediâ nocte transcurrentis, & altâ voce clamantis. col. 69.

9. Historia de R. Jizchak & R. Juda iter facientibus cum Jose mercatore quodam: ubi Jose mercator viderit mulierem quendam gentilem, eumque ea rem habuerit: Ipsi deinde inquirentibus in prosopiam ejus; ubi inventum fuerit, ipsum rejecit illi seminis fuisset, quoad patrem & matrem. col. 78.

10. Historia de R. Chija & R. Jose iter facientibus in deserto: ubi vir quidam declinare eos jussit ab illa via in aliam; quia ibidem plebejus quidam occideret Sacerdotem sapientem, unde periculosa hæc via sit omnibus transeuntibus. col. 89.

11. Historia de paupere quodam, qui fuerit in vicina R. Jefa, cui R. Jefa benefecerit. Item historia de paupere alio transeunte coram R. Jizchako, & habente in manu sua dimidiam Mxam (qui est velor, quasi crucigeri;) cui R. Jizchak tantum addiderit, ut Mxam haberet integram. &c. col. 108.
12. Historia de R. Chiskia, qui visum à se serpentem occidere voluerit, cui tamen id non concesserit R. Eliezer. col. 120.
13. Historia de homine quodam colligente herbas ad expellendum spiritum immundum habitantem in domo sua. col. 141.
14. Historia de R. Chija & R. Jose iter facientibus cum mercatore quodam, à quo didicerint novas explicationes Legis in pago Chanan. col. 276.
15. Historia de viro quodam, qui desiliit à tabulato, ut interesset precationi cantonis Angelicæ &c. col. 293. 297.
16. Historia de R. Eliezer, à quo Gentilis quidam petebat interpretationem dicti illius Proverb. 12. v. 19. *Labium veritatis firmaverit in perpetuum; & ad momentum lingua mendacis;* ubi audità explicatione congruà, gentilis ille factus sit profelytus. col. 329.

HISTORIÆ INSIGNES

à Diffis in

LEVITICUM.

1. Historia de sacerdote quodam in sacrificium offerente duos turtures; quos sacerdos magnus offerre noluerit, quia esset sacrificium pauperis. col. 12.
2. Historia de R. Schimeone, qui viderit solem alias clarum ter occultari: quodque idem serpentem viderit ore apertò pulveri terræ inhiantem; unde intellexerit, penam insignem imminere habitatoribus terræ: quam precibus suis averterit. col. 23.
3. Historia de R. Chija & R. Jose videntibus volatile quoddam ante sese repens: quâ occasione liberati sint à prædonibus instantibus eos. col. 34.
4. Historia de R. Eliezer è Cappadocia Lyddam eunte unâ cum R. Jefa, & R. Chiskia, &c. ubi isdem occurrit quidam tres ramulos myrteos habens olfactus gratiâ, in memoriam trium Patriarcharum. col. 60.
5. Historia de R. Eliezer, qui iter faciens incidebat in R. Pinchasum filium Jair, cujus asinus rudebat ob serpentem pedis ejus circumvolutum; quia illâ die transferat per locum aliquem immundum: cum R. Pinchas interim in Lege occuparetur. col. 62.
6. Historia de R. Juda & R. Jizchak, quibus occurrebat puellus quidam filius R. Seiræ de Ramin, à quo multa discabant à Lege Divina. col. 67. 68.
7. Historia de R. Chia & R. Abba, qui mediâ nocte videbant stellam quandam ter supprimentem stellam asiam, ut fulgor hujus occultaretur. Quod signum erat eodem tempore Deum Sanctissimum ingressum esse in Paradisum, ut conversaretur cum iustis. col. 77.

8. Historia de R. Chija & R. Jose, qui iter facientes occurrerunt cuidam, cujus facies vulneribus plena esset: à quo multa discabant à Lege.
9. Historia de R. Jizchak, qui advenerat ad speluncam Seroniam, ubi offendeat virum quendam cum filio suo ægro, ligatò super alino qui ad antrum illud Seronium (à Magis opem imploraturus) accesserat: sed à fumo hinc exeunte occidebatur. col. 98. fol. 14.
10. Historia de R. Chija, qui inveniebat duos viros in speluncis petrae sedentes, & dicentes versum illum: Psal. 48. v. 1. *Magnus Dominus & laudatus valde &c.* quem versiculum explicabant; ita ut multa ab illis disceret. col. 100.
11. Historia de sociis, qui accesserant ad R. Schimeonem, cum pluvîa opus esset. & ab ipso didicerint novas quasdam explicationes in dictum illud: Ecce quàm bonum & quàm jucundum. col. 105.
12. Historia de R. Chiskia & R. Jefa; sedentibus in loco deserto; R. Jesâ volumen Legis manibus tenente, ubi apertum sit sepulchrum quoddam &c. col. 17. vid. etiam col. 489.
13. Historia de R. Eliezer sedente apud socerum suum, ubi transibat vir quidam alterò oculò privus &c. col. 172.
14. Historia de R. Schimeone sociis quæ videntibus serpentem pugnante cum basilisco ambo morientibus, ne homo quidem ab illis laederetur. col. 206.
15. Historia de R. Chija & R. Jose, quibus in itinere occurrebat vir quidam, qui per triduum nil comederat; paululum panis ab iis petens: ubi è duobus quibusdam aliis ibi etiam præsentibus alter prior ipsi portexerit panem: cui propterea magnum acciderit miraculum, ut è magna liberaretur poena. col. 213.

HISTORIÆ INSIGNES.

à Diffis in

NUMEROS.

1. Historia de R. Eliezer & R. Jose & R. Jizchak ad montem Cardoniam. col. 282.
2. Historia de R. Jechiskiel & R. Jose, qui offendeant sapienrem quendam, à quo multa discabant à Lege, qui tamen innotescere volebat, donec ipsi intelligerent, quod ablegatus esset ad R. Schimeonem Jochaidem. col. 299. 300.
3. Historia insignis, quod DEUS Sanctissimus aves quasdam destinaverit, quæ R. Pinchas filio Jair, & R. Schimeoni Jochaidæ (sedentibus in campo & studentibus) umbram facerent, quas cum alloqueretur R. Pinchas, ne sibi molesti iam parerent; Deus tres illis parabat arbores, fontemque sub illis. col. 372.
4. Historia de R. Hui & filio ejus, qui ingressi in speluncam quandam miranda viderint de Paradiso & sede Moysi Magistrum nostrum super quo pax, & Bezaleel. col. 308. 309. 310.
5. De R. Pinchas occurrente Arabibus quibusdam, qui ipsi miraverint miracula quædam, quæ in campo illo vidissent. 370.

6. Historia de R. Eliezer & R. Abba, super quibus cum surgerent, ut in Lege stude-
rent, umbra quædam apparebat, discedens iterumque accedens; quæ erat umbra R. Pin-
chasi filii Jair. col. 402. 404.

7. Historia de R. Eliezer, cui gentilis quidam proposuerit tres quæstiones. col. 406.

8. Historia de R. Pinchaso filio Jair, qui cum iter fecerit à Cappadocia Lyddam, asi-
num suum de loco amovere non poterat, donec accederet R. Schimeon. col. 407.

9. De rana quadam, quæ increpauerit Davidem Regem, quod se ipsum appellasset
pium. col. 409.

10. Historia de R. Pinchaso, qui viderit aquilam rosam ore tenentem, quam projici-
ceret inter socios. col. 426.

11. Historia de Rabh Hammenuna & sociis ejus captivatis in palatio Regis ejus-
dam, ubi accedens Elias effugerit palatium, morientibus quadraginta quinque domi-
nis, & educit R. Hammenuna sociosque in vallem Eno, ubi illos cibaverit pane & aqua,
cum per triduum nihil comedisset. col. 273.

12. Historia de R. Mari & R. Jizchak, qui diverterant apud mulierem quandam, cui
filius esset tenellus, à quo multa didicerunt mysteria Legis. col. 485.

13. Historia de R. Eliezer, qui studium Legis tractaverit præfente Gloria Divina.
col. 410.

14. Historia de R. Schimeone, cui occurrebat Elias ipsi indicans, quod DEUS
Sanctissimus in cælis verba quædam Legis explicasset juxta mentem ejus. col. 446.

15. Historia de R. Jizchak ægrotante, quem R. Juda & R. Jechschua invenerint ti-
dentem in somno: ubi interrogatus responderit: se vidisse præmium illorum, qui seipso
traderent pro sanctitate Nominis Divini. col. 510.

16. Historia de R. Eliezer & R. Acha, videntibus hominem quendam obvoluto ca-
pite labia sua moventem, qui ab ipsis salutatus, nihil responderet, ita ut pro stulto habe-
retur, à quo tamen mysteria quædam Legis didicerint. col. 512.

17. Historia de R. Jose, de Pekiam, quem cum mortuus esset, restituebat filius ejus
minor, per preces quasdam à Deut 22. v. 6. col. 378.

18. Historia insignis de obitu R. Schimeonis Jochaidæ, post conventum in area
minore. col. 592. fol. 140.

19. Historia de R. Chijsa, qui septem dies jejunaverit, ut intelligeret verba illa Jesai.
49. v. 15. Nunquid obliviscetur mulier lactentis sui, à miserendo filii uteri sui? &c. quem
oblitus erat: ubi cum adiret interrogaturus R. Schimeonem, eidem occurrerit
R. Jizchak, eumque commonefecerit. col. 578.

20. Historia de R. Eliezer, quod à mercatore librum quendam medicum accepe-
rit, & per totum annum retinuerit; ubi cum pervenisset ad mysteria quædam Bileami, in
somo dictum ipsi fuerit, quid tibi in liminibus alienis? Ubi & alia super additur historia
de medico quodam, qui sciverit, quisnam ægrorum suorum sanitatem recuperaturus, &
quisnam moriturus esset: quibus etiam ostenderit viam Domini, cui sit benedictio. col.
580.

PARTIS PRIMÆ

Tractatus Secundus,

quæ est

INTRODUCTIO

pro meliori intellectu

LIBRI SOHAR.

E. Scripto R. Naphthali Hirtz, F. R. Jacob Elchanan;

quod vocat

VALLEM REGIAM.

INTRODUCTIO

pro meliori Intellectu

LIBRI SOHAR

E Scripto R. Naphthali Hirtz, F. Jacob Elchanan,

quod vocat

VALLEM REGIAM.

SECTIO PRIMA

De Mundo Infiniti primo.

Ubivisetur, quod omnes Digressiones, expressæ sunt lineis retractis, ad distinctionem materiam principalem.

Causa Creationis impulsiva.

Locus replens omnia ante Creationem.

Lucis locus & operatio. Agentis liberrimi prima ante Creationem operatio. Lucis irritatione evacuatio atque compressio pro statione Mundorum.

§. 1. **B**enedictum sit Nomen ejus sanctum. Antequam esset quicquam, voluntate sua simplicissima proponebat sibi Mundos condere. Non enim datur Rex sine populo, sicut scriptum est Prov. 14, 28. *In multitudine populi consistit decus Regis.* Et hæc quoque est natura Boni, ut beneficiat: Quod si autem mundus non foret, cui benefacere posset?

§. 2. Illo autem tempore locus non erat vacuus pro mundis, proque septem terris infra ipsos locatis; (ab illis enim ulterius descendendo iterum Infinitum sequitur.) Omnia enim plena erant Luce substantiæ ejus, qui Benedictus sit! quam determinatè locaverat in medio sui, & ex cujus partibus & in qua postmodum complicationem institutus erat.

§. 3. Quid rùm egit כֹּחַ הַצִּדִּיק liberrimum illud Agens? Dimensus est æstimatione suâ intra substantiam suam, quæ benedicta sit! latitudinem & longitudinem circuli ejusdem evacuandi, ubi foret statio mundorum supra dictorum: illamque Lucem, quæ intra circulum hunc, compressit, complicavitque quandam ejus partem, veluti cum quis colligit atque conduplicat vestem suam (nudandò se); illamque Lucem elevavit in sublime, atque sic relictus est locus primâ Luce vacuus.

§. 4.

§. 4. Non tamen omnimodo (evacuatus est locus iste luce suâ:) vestigia enim Lucis primæ in loco suo persistebant, nec inde recedebant: juxta mysticum illud Rabbiorum nostrorum bonæ memoriæ: Non dimota est Schechinah, donec imprimeret vestigia. Et talibet dixerunt Rabbini nostri bonæ memoriæ: Sanctitas prima est sanctitas moderna, & sanctitas temporis venturi. Omnis enim lux sancta, quamvis discedat è loco suo, illò tamen in loco suæ relinquit vestigia.

§. 5. Atque hæc est compressio prima intra lucem scil. substantiæ ejus instituta: inque spatio hoc circulari postmodum omnes collocati sunt mundi; ita ut ipse circulus hic locatus esset intra lucem substantiæ ejus, quæ benedicta sit! Et hoc est mysterium illud, quod scriptum est. Exod. 33, 21. *Ece locus meus.* In quem locum sic commentati sunt Sapientes nostri bonæ memoriæ: Ipse est locus mundi, non verò mundus est locus ejus. Et propterea dicitur: Jesh. 44, 6. *Ego primus & ego postremus, i. e. Summum circuli & imum circuli atque sphaeræ: Et præter me non est Deus, i. e. in medio; nempe in ipso circuli medio existerat lux substantiæ ejus, qui benedictus sit! quæ eadem quoque erat ex parte postica circuli, & à duobus lateribus ejus, nec minus supra & infra circum.* De hoc disserunt Rabbini nostri bonæ memoriæ: Ne percontetur homo, quid sit antrorsum, & quid retrorsum. Hinc patet, in spatio illo, in quo nunc omnes locati sunt mundi cum interstitiis suis, cumque spatio vacuo mundi hujus, primum subsistisse ipsam substantiam ejus, qui benedictus sit! atque omnia fuisse sancta.

§. 6. Adam primus autem peccato suo; cum scil. additus esset cultui alieno, polluit spatium istud, sicut dixerunt Rabbini nostri bonæ memoriæ: Adam primus triplici transgressionem peccavit, nimirum illicitò concubitu, & idololatriâ, & profusione sanguinis.

§. 7. Mysterium autem ita se habet: Finitò opere Creationis, cum Sanctus ille Benedictus creavisset bonum atque malum in mundo, juxta id quod dicitur: Jesh. 45, 7. *Qui facit lucem & creat malum;* malum occultum erat admodum: non aliter ac cum lucerna quædam intra oleum ardet, eò quod elychnium in ipsum vasculum immisissum est; ita ut flamma non ardeat nec luceat extra, sed in illo. Atque sic malum non poterat generandò prodire, nisi mediante peccatò Adami primi. Unde Rabbini nostri bonæ memoriæ dixerunt: Adamum primum generasse demones & Spiritus, & striges; quod intelligendum de peccato ejus, quod multiplex fuit, sicut exponam sub locò, auxiliante Sanctò illò Benedictò & Schechinâ ejus.

Bb

§. 8.

Culpæ Adami
primi effectus.

§. 8. Quia igitur Adam primus licentiam dedit 70. Principibus populorum, illisque distribuit terras superius & inferius, contaminavit, quæ spatium exterius: nonne fas est, ut rem istam restituat filius ejus? id est: Nos Israëlites. Nos enim populus sumus sanctus, juxta id, quod dictum est Deut. 7, 6. *Quia populus sanctus tu Dominus Deus tuus*; adeoque nos oportet restituere illa, mediante habitu Legis & præceptorum, (quem ex ore emittimus his studiis incumbentes); in exilio nostro omnium locorum, ut locum demus throno Gloriæ ejus, utque Schechinah quiescat in omni loco. Atque sic etiam mysterio precum ritè disponimus aliquid de Sanctuario, quamvis parum, ut attrahamus vestigia sancta ex umbella illa tenui, quæ superius est in celo super domo Sancti Sanctorum, quæ Hierodolymis de sanctitate superflua est, etiam desolationis tempore. Sic etenim etiam tempore Jacobi Patris nostri, super quo pax! quamvis nondum extructa esset domus Sanctuarii, tamen dicitur: Genes. 28, 17. *Non est hic, nisi domus Dei, & hac porta cæli*; nimirum pro habitu precum, & pro animabus, quibus transmigrandum est per spatium mundanum illuc usque; ibi enim sursum ascendunt per portam istam.

§. 9. Atque ita restituitur spatium externum, sicut innuitur his verbis: *Et cum oraverint via terra eorum.*

§. 10. Et quia in diebus Messie spatium externum purificabitur usque ad finem suum; hinc Rabbinæ nostri bonæ memoriæ dixerunt: Domus aggregationis & domus studiorum fixæ erunt in terra Israël: id est, cæ erunt sanctitate, quæ terra Israël. Unde etiam in Midrašch dicitur, terram Israël tam magnam fore, ac totus est mundus.

§. 11. Mens autem loci supra citati: *(Ecce locus metum, & stabis supra petram. Exeris, cum transieris Gloria mea &c.)* hæc est: Ecce locus metum, i.e. in medio mei locati sunt omnes mundi, quos creavi. Possibile autem est, ut Sanctitas promittet per spatium illud, utque reducatur vestigia (lucis originaria) in statum primum.

§. 12. Et propterea ne mireris, quod manifestem Gloriam meam in deserto hoc magno atque terribili serpente adurentis, & scorpionis, & loci sitisfuli, in quo non sunt aquæ: Deut. 8, 15. *Quæ omnia sunt patres patrum impuritatis, sicut dicitur Lev. 16, 16. Ego Dominus commorans cum eis in medio immunditiarum eorum.* Et in manu mea est (facultas) cogendi omnes potestates impuritatis, facienti quæ è malo bonum. Omnis enim intentio Sancti illius Benedicti circa iter ipsorum in deserto cæcæ, ut fieret è malo bonum, adeoque restitueret spatium illius circuli cum omnibus 70. terris.

§. 13. Et sanè in deserto meritis debilitandæ erant vires illorum: sicut in Sohar dicitur Sect. Trumah: Punctum polare atque centrum totius exereitis immunditiei esse in deserto, in quo *serpens adurentis & scorpis*; & ibi quiescit Lilith (lamia nocturna.) Ex sententia R. Jehoschua filii Levi autem ibidem locus est dæmonum, spirituum & Lilith, ibidem habitantium. Per singulos illos 40. annos, à quibus Jisraëlites ambulant in deserto, principes deserti ante ipsos incedebat, ligatus atque vincus ad instar hoedi; ita ut pœnis ipsum mulctarent pro lubitu suo.

Impuritas
debilitatio in
deserto,

Principes de-
serti potentia
sufflamina,

§. 14. Autor autem hujus restitutionis erat Moſcheh Magister noster, super quo pax! qui erat revolutio Sethi & Hebel, ut tegeret nuditatem Patris sui, Adami scilicet primi, adeoque mederetur peccato ejus con-

Restitutionis
in deserto au-
tor Moſcheh,

summatissime.

§. 15. Et nisi prolapsi essent ad cultum alienum Jisraëlites, facientes vitulum, & attrahentes hoc modo potestates immunditiei hæc in deserto: non amplius postea fuisset exilium, sanctitasque externi spatii fuisset restituta, sicut in diebus seculi, inque annis prioribus.

Causa exilii
Jisraëlitarum
in deserto,
cultus vituli,

§. 16. Sed peccatum Adami primi & generationis deserti, in causa fuit, ut corrumpere vacuum hoc externum. Atque ibidem decretum fuit, ut ore Sancti illius Benedicti de reliquis exiliis omnibus; sicut scriptum est Psal. 106. v. 20. 26. *Et mutaverunt gloriam ejus in similitudinem bovis comedentis herbam. Et elevari manu suam super eos, ut faceret eos cadere in deserto: & ut cadere faceret semen eorum inter gentes, & dispergeret eos in terras &c.* Donec miseretur nostri, qui fecit nos, atque effunderet super nos Spiritum ex alto, utque solamen fiat, nobis per Messiam filium David subigendò totum mundum subactione multorum, quorum sunt 60. myriades: Et per illum & per manus Angelorum, quorum etiam 60. myriades, dilatabitur terminus Sanctitatis, sicut dicitur: Jer. 54. 2. *Dilata locum tentorii tui.* Et sicut ait Sohar Sect. Pekude super textum Exod. 40, 18. *Et erigi fecit Moſes tabernaculum &c.* Vide ibid. Propterea orabat David Rex, super quo pax. Psal. 82, 8. *Singe Deus, judica terram, quoniam Tu hæc dicabis omnes gentes.*

Peccatum A-
dami primi &
peccantium
Jisraëlitarum
in deserto
causa corruptio-
nis vacui
externi,

§. 17. Quinimò etiam Adam primus ejiciebatur ex horto Eden, ut restitueret spatium externum habitu Legis & opere præceptorum. Nec mirum in exilio nostro idem fieri incepit in omnibus terris istis. Et hanc ob causam per Samaritanos, exiliò multatos, quod non essent studiosi Legis, non restituenda est atque sanctificanda nisi pars una è mundo; Nos verò filii Jechudah & Benjamin, cum Legis studiosi simus, quatenus egressi sumus ex Hierusalem, dispersi sumus foras, ut medeamur spatio

Causa finalis
exilii Adami
primi hodie-
norumque
Jisraëlitarum,
hujusque pro-
ficuique est: ad
exilium Jisra-
ëlitarum & Sa-
maritanorum
conditio lon-
gè diversa,

omnium terrarum in tribus partibus reliquis; utque educamus exinde scintillas puritatis; & Klippoth (cortices) sint sacrificia mortuorum, & spatium Infinitum redeat in statum primum, & omnia sancta fiant per anxietates exilii habitumque Legis & precum atque præceptorum, donec veniat tempus visitationis, de quo dictum est l. c. *Surge Deus, iudica terram, quia tu hereditabis omnes gentes.* Et hunc in finem sanctitas terræ Israel totum absorbebit mundum, & spatium mundi sanctum erit, juxta id, quod dicitur: *Jes. 25. 8. Absorbebit mare in aeternum.* Unde Sohar ait Sect. Pekude: Quoniam absorbebit pars adversa, id est, locus partis adversæ.

§. 18. Atque tunc ratio non erit cur populi suscitantur & objiciantur Israelitis, dicentes: Raptores estis. Unde Rabbi Isaac in Midraſch dicit: non opus esse, ut Lex incipiatur alibi, quam in loco illo: *Exod. 12. 2. Mensa iste vobis caput mensuræ erit &c.* Et responsio est: *Psalm. 111. 6. Potentiam operum suorum annuntiavit populo suo.*

§. 19. Atque hoc est mysterium mundi vestimenti, elevaturque lucis substantiæ ejus; In hoc enim creavit locum vacuum & inane. *Ex hoc annuntiavit populo suo, se daturum eis hereditatem gentium,* quæ est spatium hoc extramundum istius circuli, quod primo sanctum fuit, à populo autem rapto occupatum est.

§. 20. Hinc patet, falsò Israelitas vocari raptores, cum è contrario illi raptores sint: *Hereditas enim eorum propevit ex potentia operum ejus.* Hoc enim fuit Hioli (materia prima,) & potentia nondum in actum deducta, quod evacuavit locum pro mundo; & ex illo factum est spatium extramundum, ex quibus postmodum prodit *hereditas gentium.* Opera enim Sancti illius Benedicti, qui sunt mundi, nondum erant creati, sed adhuc in potentia valde remota: Potentia autem illa remota erat locus iste vacuum.

§. 21. Vel etiam dici potest, ex hac ratione id vocari *potentiam operum ejus*, quod adhuc in potentia, quæ elevatur lucem sursum, ut conderet locum vacuum pro mundis, nondum essent in mundo aquæ femininæ. Fieri autem non potest, ut ulla fiat elevatio sine aquis femininis, quæ sunt suscitatio inferiorum, (sicut cum femina feminis sit, quod per aquas intelligunt, primum excusitata marito blanditur, & illud ad prolificationem provocat.) Tum enim nondum erant justi in mundo.

§. 22. Contentus autem erat Benedictus ille cogitatione atque idea sua, quæ sibi justos concipiebat: juxta id, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ: *Israelitæ objectum fuerunt cogitandi.* Et alibi dicunt:

Cum

Cum animabus Sanctorum consilium inivit Sanctus ille Benedictus, creavitque mundum. Propterea autem voluit iustorum ideam sibi proponere, quoniam finis operis penes ipsum est initium cogitationis: Tunc ergo in idea sibi proponebat, quomodo futurus ipse esset populus sanctus.

§. 23. Et in hoc consistit mysterium horum verborum: *Potentia operum ejus*, quod per id intelligantur justi, tunc cum adhuc essent in potentia, nec adhuc prodissent in actum. Potentia igitur ipsorum remota objectum fiebat cogitationis ejus, id quod ipsi erat locus aquarum femininarum. Per hunc igitur ideam iustorum fiebat elevatio hæc (lucis); & hæc ipsa elevatio, per quam creabatur locus vacuum, vocatur *Potentia operum ejus.*

§. 24. Ubi autem annuntius vocis illius? Cum dicit: *Gen. 1. 1. In principio creavit DEUS;* ubi sensus est, mediante principiò hoc, quod est spatium circuli, qui dicitur *רִצְוֹן* R. Schith, principium, cum fuerit ante reliquas creaturas omnes atque mundos. *Creavit DEUS caelum & terram;* quasi dicat: Illud caelum & illam terram creavit intra spatium hoc: Vocula *AN* significat expansionem cæterorum mundorum, ex quibus expansi sunt caelum & terra.

§. 25. Vox *רִצְוֹן* tamen aliud quid etiam connotat, nempe Israelitas, qui vocantur principium, quoniam cum venirent ipsi in mentem, spatium mundi hujus creatum est: id quod etiam vocari potest *Potentia operum ejus, de quo supra.* &c.

§. 26. Nec objicias ore perturbatò: Annon totum spatium externum restituitur? Quare tantum Synagagorum mentio fit? Nimirum halitus precum ex istis prodians ad infirmandas immunditici potestates extenditur in sanctitate ad subigendum reliquum terræ illius spatium: Et quoniam ille hujus rei causa est, hinc fit, quod Synagagorum facta est mentio. Multo magis autem id dici poterit de Lege.

§. 27. Quinimo & Gehenna extinguetur aliquando, & hortus Eden illius locum occupabit, juxta id, quod dicitur: *Jes. 30. 33. Disposita est ab heri Tophet, etiam ipsa Regi parata est:* Fuit enim primitus Sanctitas Regis & spatium sanctum; atque adeo futuris temporibus ad Sanctitatem iterum revertetur, eritque Sanctitas Regis sicuti quondam, & ab initio. Et hinc intelliges, quid sibi velit verba illa in Tractatu Pesiachim capite 4. ubi quæstio movetur de Gehenna his verbis: Ignis Gehennæ autem vespere Sabbathi creatus est. Didicimus autem in Barajetha, septem res creatas esse, antequam conderetur mundus, quæ sunt Lex, Converter, Hortus Eden, & Gehenna, & thronus Gloriæ, & domus Sanctuarii, & Nomen Messis &c. Et Gehenna quidem, quæ scriptum est l. c. *Disposita est ab heri Tophet.* Mox tamen mutatur ibidem sententia, dicendo: Cavitas, quæ creata fuit, antequam crearetur mundus, cum igne ejus, vespere Sab-

creaturus mundum, justos futuros habebat pro objecto.

Aquæ femininæ fuerunt idea atque cogitatio de justis futuris.

Spatium circuli internum fuit principium creationis mundi, ex quo hinc caeli & terra.

Halitus precum Israelitarum & Legis observatio causa sunt sublationis immunditierum in spatio reliquo.

Successio horum Eden in locum Gehennæ extinguitur.

Verbum in Tract. Pesiachim c. 4. expositio.

Terminus ac finis, quem hodie sustinent Israelitæ à gentibus. Potest totius operum Benedicti quid. Mysterium mundi vestimenti, elevaturque lucis substantiæ Benedicti. Spatium mundi extramundum propevium prophetarum à gentibus occupantibus. Dicitur: Illustratio in iustis ignominia. Potentia operum Benedicti quid. Locum vacuum pro mundis creatum non fuit ab heri, quæ femininis. Potentia operum Benedicti quid. Benedictus

stotelem
eiusque se-
quaces, in
puncto de
origine Mun-
di.

Loci eva-
tio fuit crea-
tio prima.

Alterum ar-
gumentum
contra Ari-
stotelem.
Tertium ar-
gumentum.

tra Aristotelem & Sectatores ejus, qui dicunt in Libris suis, mundum esse
entium primum. Et profecto stultus in tenebris ambulat, & d. c. *Dimi-
nuitur ab impiis lux eorum.* Lux enim & mysterium Cabbalæ veræ nihil
ab ipsis altimatur, quippe qui ignorant Lucem Substantiæ ejus implevisse
locum destinatum pro creatione mundorum in illo ordinanda. Et si non
evacuasset locum pro mundis, non potuisset fieri statio, in qua mundi con-
sisterent.

§. 31. Apparet igitur, quod evacuatio loci fuerit creatio prima, sicut ex-
positum est super loco illo: *Eccle locus mecum.* Ipse est locus mundi, non verò
mundus est locus ejus.

§. 33. Et quomodo venire potest in mentem homini, mundum esse en-
tium, quoniam non fuit locus vacuum? Et propterea dicitur: *Prov. 9.*
4. Prov. 8, 5. Quisquis est simplex, huc declinet, ut detur simplicibus astutia.

§. 34. Nihil autem datur, quod non indigitatum sit in Legge nostra sa-
cta. Atque hoc est mysterium illud, quod Sanctus ille Benedictus vocatur
QVO locus, & de ipso dicitur: Benedictus sit locus. Intelligens autem
intelligit. Deus autem Dominus illuminet oculos nostros in Legge Ejus
sancta, & exultabit Jacob & lætabitur Israel. *Psal. 89, 12. Benedictus sit Do-
minus in æternum, Amen & Amen.*

CAP. II.

Lucis ascen-
sus factus
fuit benig-
nitatis & re-
spectu ad ju-
stos futuros.

§. 1. Et ascensus iste lucis factus est per Legem benignitatis, (cujus sym-
bolum Aqua) sicut dictum est *Psal. 89, 3. Quoniam dixi; Mundus benignitate
edificabitur.* Nullus enim est ascensus, nisi per mysterium aquarum foemini-
narum, seu exsuscitationis operum iustorum, qui in mundo inferiori. Sic enim
hæc effert Sohar Cantici Cant. Sicut opus est exsuscitatione ab imo ad sum-
mum, ut excitetur Rex & matrona Ejus ab imo ad summum; sic opus est ex-
suscitatione Regis & Matronæ, ut excitetur Pater & Mater. Non enim possunt
elevari quæ foemina, nisi mediante bono opere inferiorum, sicut notum
est; unde suscitatur influentia quædam bona pro effundenda super nos be-
nedictione è mysterio copulæ excelsæ. Sic enim inquit Schechina: Respice,
cum hoc filio ego veni coram te, ita vel ita studuit, talia vel talia sunt opera
eius; hinc æquitas postulat, ut per illum influxus & benedictio detur mundo
inferiori. Unde apparet, ascensum hunc factum esse per Legem benignitatis.

§. 2. Ne itaque irritum fiat statutum altissimum, decretumque Regium;
non fieri debere ascensum vel creationem novam factam per ascensum vel
copulam excelsam nisi per meritum operis iustorum, atque exsuscitationem in-
feriorum; ideoque proponebat sibi in idea sua opera bona iustorum, qui
creandi erant; hæc sibi pro norma locabat, quam non esset transgressorus.

Co-

Contentus autem erat in idea sua concipere justos, quos creaturus erat, po-
pulumque sanctum & opera eorum: Atque sic producti ideam suam è poten-
tia in actum, & elevabat Lucem hanc ad se, & intra se.

§. 3. Nec hic tantum ascensus factus est per Legem benignitatis; sed & Lucis ascen-
sus etiam fa-
ctus sunt plures
multi ascensus postmodum alii usque ad tempus post creationem Adami
primi: sicut dicitur: *Gen. 2, 5. Et homo non erat ad colendum terram: quæ est
Schechina,* quæ pro dispositione sua opus habet elevatione operis inferio-
rum; sicut dicit Sohar in *Gen. 2, 15. Ad colendum eum,* præceptis affirmati-
vis; & *ad custodiendum eum,* præceptis negativis: Juxta id quod dicitur in
precedentibus; *Gen. 2, 5. Et omne virgultum agri antequam esset in terra, &
omnem herbam agri, antequam germinaret.* Quare non germinabat? & qua-
renon erat pluvia? Et respondet textus: *l. c. Et homo non erat ad colendum
terram,* id est, ad elevandum aquas foeminas pro Schechinah, quæ vocatur
QVO ejus numerus est 50, quoniam accipit 50 portas intelligentiæ à
Matre excelsa.

§. 4. Hinc apparet, omnem elevationem, quales sunt elevatio prima, qua
evacuatus est locus pro mundis, & sic elevatio secunda, qua elevata est medic-
tas vestimenti interior, deinde medietas vestimenti superior, & sic omnes
elevationes, quæ elevavit litera *ו* Nominis *ו* potestatis 63, è lumine sub-
stantiæ ejus, quæ erat in medio *ו* seu splendoris, puritatis, & sic elevatio
septeluminum interiorum in fragmentis vasorum, quæ elevavit *ו* Arich
cum duplicaretur medietas ejus in se ipso; omnes, inquam, factæ sunt per Le-
gem benignitatis: Satisque fuit pro his idea Divina, quæ prævidit justos, & quo-
modo futuri sint ipsi populus sanctus; qui in claresceret per opera bona præ-
ceptorum & studii Legis, quæ omnia condita sunt propter ipsos.

§. 5. Et illic gavius est secum, sita dicere licet, populo illo sancto ali-
quando exituro. Cumque lætitia hæc esset *ו* i. e. vehementia quædam
hinc creata exinde est commotio & ex hilaratio, quæ sunt collectio puncto-
rum literalium, de quibus dicturi sumus juvante Sancto Benedicto & Sche-
china ejus. Exulret Jacob & gaudeat Israël.

§. 6. Antequam autem progrediar, ad ulteriorem dilucidationem co-
gitationis Principii Emanativi omnium atque hujus elevationis, præmit-
tam textum aliquem ex Tract. Rosch hashanah cap. 4. cujus verba hæc
sunt: Ecce decem regna; Quorum respectus & c. R. Jochanan inquit; re-
spectu decem orationum, per quas creatus est mundus. Quoniam sunt illæ?
Dicendumne, hic intelligi illud, *Et dixit* in textu de creatione? Sanè illud
novies saltem occurrit: An numeres igitur vocem *ו* in principio,
quæ ipsa quoque oratio est, juxta id, quod dicitur *Psal. 33, 6. Sermone Do-
mini calafacti sunt.* Questio tamen est, quomodo vox, in principio, o-
ratio sit & sermo? Nisi forte hoc ita dicatur ad complendum numerum

Nomen Sche-
chinae *ו* per Gemat-
notans 50.
portas 50.
Intelligentiæ.

Lucis ascen-
sus seu eleva-
tio multiva-
ria.

Elevationes
lucis omnes
factæ fuerunt
per Legem
Benignitatis.

Nata pun-
ctorum lite-
ralium collec-
tio ex gau-
dio Benedi-
di de futuris
Justis.

Textus alle-
gatus ex
tract. Rosch
hashanah c.
4. illustrans
creationem
factam fuisse
abique locis.

C

sermo

sermonum denarium, quamvis reuera formam orationis non habeat. Ulterius tamen queritur, quamobrem oratio hæc phrasi tam occulte descripta sit, ut character dicendi ibi non inueniatur, sed nudè dicatur, in principio: unde colligendum, non potuisse hic subintelligi connotationem dicendi ex certa quadam causa. Ad quæ responderi poterit ex Midrasch Bereschith rabba fol. 1. cuius verba: R. Jochanan inquit: Die secunda creati sunt Angeli, sicut scribitur *Psal. 104. 3. Contignans aquis conacula sua*, &c. Et scriptum est *ibid. vers. 4. Faciens Angelos suos spiritus*. R. Chanania inquit: Die quinta creati sunt Angeli, quod scriptum est *Gen. 1. 20. Et volauit super terram* &c. Et scriptum est *Ies. 6. 2. Duabus volabant*, R. Luliani filius Tabrin inquit, nomine R. Chizchak: tam iuxta mentem R. Chanina quam R. Jochanan: omnes fatentur, die prima non esse conditum quicquam, ne dici possit, Michaelem extensionem fecisse cardinis meridionalis in celo, & Gabrielem septentrionalis, Deum autem dimensionem instituisse in medio; sed locum habeat illud: *Ies. 44. 24. Ego Dominus, faciens omnia, extendens celos sicut Ego, expandens terram* &c. *IN* *MI* tibi scriptum est, i. e. Quis aderat mihi socius, cum conderem mundum. Hæc ibi. Porro inuenimus in verbis Magistorum nostrorum bonæ memoriæ, & R. Ismael, Sacerdotis magni; ex quolibet sermone DEI Benedicti factum esse Angelum quendam: Si itaque dici primæ adscripta esset vox dicendi & orationis, statim creatus esset Angelus aliquis; & mox dixisset, eundem socium fuisse Sancto illi Benedicto in opere creationis. Unde Scriptura ait *Psal. 33. 6. Verbo Domini celi facti sunt, & Spiritu oris Ejus omnis exercitus eorum*. Id est: Propterea vox *IN* *MI* etiam dicitur oratio, quia scriptum inuenimus: *Verbo Domini celi facti sunt*. Quare autem sermonem hic contorsit textus, ut verbum dicendi non adhibuerit? Ratio est, quia *Spiritu oris Ejus omnis exercitus eorum factus est*. Si enim Sanctus ille Benedictus verbum produxisset, per Spiritum oris sui, mox creati essent omnes exercitus Angelorum, atque tum dici potuisset: Angelus iste extendit australia celi, & ille septentrionalia. Et hæc concordant cum suprâdictis ex Midrasch, ubi dicitur, omnes fieri, illos non creatos die prima, ne dici possit &c. Vetiâ exponi poterit vox *Bereshith* inter sermones numerata ad mentem commemorationis Sohar novi Sæc. Bereschith fol. 30. a. ad textum: *Faciamus hominem ad imaginem nostram* &c. ubi rationem dat, quæ responderi queat Epicuræis obicientibus, vocem, *Faciamus*, esse pluralis numeri; & respondet R. Buta per simile à Rege desumptum, qui omnia verba sua plurali numero profert, ut ostendat regimen à se dependere suæq; manui multos subijci. Hoc responsum autem non receperunt discipuli dicentes, rem ita non esse, & hæreticos respondere incongruè

hæc

hæc dici, donec res deveniret ad R. Schimeonem Jocheïdem, super quopax, qui interrogatus respondit ipsis his verbis, i. e. Dixit R. Schimeon: *O surdi audite, & cæci respicite ad videndum*. Anigitur cæcos ac surdos alloquitur Lex ista? Minime; sed tales cæcos, qui cæci & surdi sunt ratione Legis, cumque via recta coram ipsis sit, semita tamen tortuosa ambitione, sicut cæci & surdi, ignorantes quodnam rei fundamentum. Iste enim textus nostra doctrina expositus est, & sic decidimus. Cum Sanctus ille Benedictus crearet mundum, fundamentum omnium erat aqua, & ex aqua omnino fundatus est mundus: fecitque DEUS tres opifices, qui hic conficerent opus suum: Suntque hi; Cælum, & Terra, & Aquæ; & illorum beneficio creatum est quicquid in mundo hoc. Evocansque tres illos cuilibet mandabat, ut produceretur creaturam aliquam, quæ opus sit mundo. Evocataque aqua dixit ipsi: Tu produce terram, quæ sub te est, & abiens collige te in locum unum; & aquæ fecerunt sic. Sicut scriptum est *Gen. 1. 9. Congregatur aquæ &c.* Mox terram evocavit, dicens: Tu creaturas ex te produco, bestias & animalia, & similia illis: & illicò factum est ita, sicut scriptum est: Et dixit Deus v. 23. *Producat terra animam viventem secundum speciem suam*. Appellavit & celos dixitque: Vos divisionem instituite inter aquas & aquas; factumque est ita, sicut scriptum est *vers. 7. Efecit Deus firmamentum*. Mox terram inclamans dixit ipsi: Produce gramen & herbas & fruges & arbores agri; & factum statim, sicut scriptum est *vers. 12. Et protulit terra germen, herbam seminiferaem in specie sua*. Mox celos inclamavit dicens: Existant in vobis luminaria, & lumina quæ luceant super terram, sicut scriptum est *vers. 14. Fiant luminaria in firmamento celorum*. Similiter & aquis dixit: Vos producite reptile, & reptificationes piscium & avium, & similia, sicut scriptum est *vers. 19. Reptificet aqua reptile animæ viventis*. Adeoque beneficio horum trium factum est omne opus creationis quodcumque secundum speciem suam. Cum veniret dies sextus, omnia parata erant ad creandum, sicut diebus cæteris: Sed dixit ipsis Sanctus ille Benedictus; Nemo ex vobis facere potest creaturam istam ex se ipso, sicut factæ sunt hæcenus creaturæ: Omnes autem vos sociemini & ego vobiscum, & faciamus hominem: Vos enim non poteritis conficere eum ex vobis ipsis; sed corpus hoc sit ex vobis tribus; anima autem à me: Quare inclamavit eos & dixit ipsis v. 26. *Faciamus hominem*, ego & vos, ego animam & vos corpus; & factum est ita. Corpus enim factum est ex tribus illis, qui erant opifices creationis, & animam dedit Sanctus ille Benedictus sociatus cum illis in hoc. *ibid. In*

Cc 2

imagine

Hanc textum
ulterius ex-
planat Au-
tor.

Responso ad
objectionem
ex verbis: fa-
ciamus ho-
minem.

imagine nostra secundum similitudinem nostram, id est, ut appareat coram nobis in illo corpore, quod desumptum est à vobis, ut cognoscat & pendat vos, sicut illud, quod desumptum est à me, anima scilicet separata erit ab operibus mundi, & desiderium atque voluntas ejus erit ad superna sancta. Vel aliter: *i. e. In imagine nostra secundum similitudinem nostram*. Quoniam corpus, quod desumptum est à vobis, non poterit persistere propter vos, sicut illa creatura, quas vos produxistis, quoniam pulvis est, sicut omnes creaturae reliquae: Ista autem anima sancta, quam ego ipsi trado, permanens erit in aeternum: Non enim est corpus, & duratio similis est mihi, &c. Hucusque aliquanto prolixius pro commodiore responsione haereticis danda: Quanquam hinc quoque dilucidetur, quod dixerunt Rabbinii nostri bonae memoriae de voce *וְנִשְׁמָה* inter orationes computanda. Notum est enim primitus Sanctum illum Benedictum creasse tres istos opifices die prima, qui sunt Caelum, Terra, & Aqua, sicut dixerunt Magistri nostri bonae memoriae. Decem creata sunt die prima, inter quae tres opifices isti, qui sunt ministri inservientes Domino, id est, Sancto illi Benedicto per totum septiduum creationis. Creatio autem ministrorum ipsorum die prima ad opus futurum facta est, tum vero ipsi nondum erant ministri ad creandum ipsos ministros; quem enim debuisset compellere ad creandum eos? Ideo dicitur vocem *Breschith* etiam esse orationem; non autem tum dicitur: *Et dixit*: quoniam tum nondum habebat ministros; omnia enim erant in principio seu circa initium, cum nulli adhuc ipsi existerent servi. Unde patet, necessarii ipsum loqui ad se ipsum, cum servos hos faceret. Hae autem non est via terrae, nec consuetudo mundi: ipse vero contentus fuit cogitatione, utque creaturam in idea sibi proponeret; & tunc creavit ista. Mundi autem hae est natura, quod homo (sculpturus imaginem) lignum cedrinum ad manus sumat; si autem tantum cogitatione sua voluit figuram illius rei, in infinitum sculpet, & res illa nunquam fiet. Et huc pertinet textus: *Exod. 31, 4. Ad cogitandum cogitationes in sabrefactione lapidis, ligni, &c.* Sensus autem Scripturae literalis non ed tendit, ut doceatur Legem modo populari, & pro consuetudine humana, sed vox *Breschith* etiam est oratio, ut sapienter intelligas, orationem ibi recte & occulte intelligi. Unde paraphrasis Hierosolymitana vocem *Breschith*, in *Sapientia*, traduxit. Sed de his satis.

§. 7. Atque sic hic quoque nondum erant justi in mundo, nec poterat compellere eos oratione praecipiente, ut nimirum facerent praecepta Ejus, & elevent aquas foemininas, quippe quae nondum existerent in mundo. Contentus ergo erat cogitatione sua circa ideam hanc, ita ut fursus coram se sisteret opera iustorum, ex quibus postmodum prodirent mundi, & quorum beneficio crearentur. Propterea dixerunt Magistri nostri bonae memoriae: Cum quo consultavit? Cum animabus iustorum, &c. Idem quoque dixerunt: Quicumque praemittit sapientiam operibus suis, illius sapientia subsistit.

§. 8. Hoc ergo sermone revera creavit locum istum vacuum, intra quem locanda erant Caelum & Terra, spiritalia & corporalia: & hic est sensus verborum: *In principio creavit Deus caelum & terram*: in quo sic commentatus est R. Schimeon Jochaides, super quo pax! Sub initium aeternitatis Regis, sculpsit sculpturas in puritate excelsa; quae suo loco exponemus.

§. 9. Summa eorum quae diximus, haec est; non posse elevari aquas foemininas, nisi beneficio operis boni iustorum; cumque ipsi nondum essent servi i. e. justi, elevent aquas foemininas, contentus erat cogitatione sua, qua sibi in idea proponebat justos & opera eorum bona aliquando creanda. Finis ergo operis est initium cogitationis; qui nempe sunt illi propter quos creabatur mundus, qui totus spiritualis est animae, nec non Lex & opera praecceptorum quae illi facturi erant; sicut dictum est: *Jerem. 33, 25. Si non foret pactum meum cum die & nocte, statuta colorum & terra non posui. Vox autem statuti habet significationem termini, sicut dicitur Jer. 5, 22. Posui arenam terminum mari statum sempiternum, & non praeteribit illud.* Et sensus est, statum & terminum, quem posui mundo, qui comprehendit caelum & terram, i. e. loco huius vacuo, qui est initium cogitationis meae, (evacuandi scilicet locum pro mundis) non posui nec creavi, nisi propter legem & opera praecceptorum, ut eleventur aquae foemininae.

§. 10. Et praemagnitudine gaudii, quo ferebatur in justos, exhilarabatur & in delitiis effluebat, quod habiturus sit populum sanctum.

§. 11. Ex ista commotione generabatur potentis iudicii remota, quae est collectio literarum generatorum ex punctis vestigiorum intra circulum relictorum: Singulis enim literis sui sunt termini super charta.

§. 12. Quod ut clarius intelligas, simile tibi apponam ad multas distinctiones profuturum. Homo corporeus, si aliquo movetur gaudio aut animo

potentia ex
gaudio & in-
igni commo-
tione Bene-
dicti.

voluit insignem aliquam lucris spem, exhilaratur intra fe ipsum & ridet secum, & prae magnitudine gaudii insigniter commovetur: Notum vero est, risum in homine corporeo provenire à liene, qui nihil est aliud quam superabundantia sanguinis; Risus ergo in homine provenit ex superabundantia sanguinis, quae est nota iudicii sive vehementiae. Sic, si ita dicere licet, Agens illud liberum, cuius Nomen benedictum sit in aeternum, contemplatus est atque vidit illis mundis, quos emanatione producturus erat, opus fore iudicio, ut nimirum distribui posset premium atque poena. Et nisi ita exhilaratus fuisset, locus non esset iudicio.

Ratio reddi-
tur, cur Be-
nedictus in-
tra suam sub-
stantiam non
sculptur.

§. 13. Imò etiam sculpturae illi, quam sculpturus erat in substantia sua, non erat locus; nam sphaera illa locandis mundis destinata respectu Infiniti iudicium est: Et propterea exhilarabatur. Non aliter ac aqua vel ignis cum vento exullantur, insigniter moveri solent, flumini quoque fulguris inlatur oculis ferunt splendentque & coruscant huc & illuc. Sic Infinitum, cuius Nomen sit Benedictum, commovebatur in fe ipso, splendebatque & coruscabat in circulo illo à medio ejus & iterum usque ad medium: & ista commotio vocatur exhilaratio. Et ex illa exhilaratione intra fe ipsam variè divisa, generabatur potestas determinandi sculpturas literarum.

Exhilaratio-
nis effectus
literarum
sculpto.

§. 14. Et hæc est lex in potentia remota in Alphabetis, quæ postmodum exponam.

Cogitatio Be-
nedicti de iu-
stis causa fuit
omnium.

§. 15. Et summa rei hæc est, quòd omnia facta sint ex cogitatione, quæ ferebatur in iustis: id quòd sufficere pro elevando lumine substantiæ Ejus Benedictæ, ut fieret locus vacuus creandis mundis; utque commoveretur & ipso actu exhilararetur intra fe ad colligendum particulas scintillarum de vestigiis, ex quib. fierent literæ. Omnia autem fiebant tempore uno; & quoniam Infinitum, cuius Nomen benedictum sit, simplicissimum est, idè ex omni parte motus generabatur calor, ita ut exhilaratio hæc fieret determinatio potentie remotæ iudicii.

Exhilaratio
Benedicti de-
terminat
sculpturas
literarum, adeoque
etiam iudicii.

§. 16. Et ab exhilaratione illa generabatur determinatio sculpturae: Hæc autem sculptura notatur in Sohar. Sect. Breschith his verbis: Sub initium regiminis Regis sculpebat sculpturas suas in splendore superno. Sensus hic est: Sub initium, cum in mentem ipsi veniret emittere exhilarationem, de qua diximus: Quod fuit initium determinationis illius, quæ determinabat intra fe, quòd futurum sibi esset regimen. Omne autem regimen est ex parte iudicii, eò quòd ipse quasi præceptum sit iis quæ subsunt, ita ut facientibus, quod præceptum est, distribuat mercedem, & facientes contrarium pleat. Unde apparet, regimen esse radicem mercedis & poenæ. Atque sic etiam in dicta hac exhilaratione radix latet fundamentalis iudicii: quæ sunt אלהים 231. Alphabetica retrorsum scripta; Cum hoc combinsit miserationes, earumque radicem fundamentalem, quæ est Neschamah Infiniti, cuius

Radix funda-
mentalis 231.
Alphabetica
retrorsum
scriptorum,

cuius Nomen benedictum sit in aeternum, Amen. Nimirum Neschamah Alphabetica 231. portarum Alphabeticarum antroforum scriptarum, cum Neschamah 231. Albam in ipso recondita. Et iudicium hoc fuit radix initii 231. Alfabeta, quod est imperium sive regimen; unde R. Schimeon ben Yochai illud vocat 231. regiminis regis; & ipsum vocat Regem & Imperatorem, ut ostendat quòd diximus.

Radix funda-
mentalis 231.
Alphabeta-
rum antro-
forum scrip-
torum.

§. 17. Sculptura autem illa ab exhilaratione hac enata erat determinatio illa, qua Infinitum intra fe determinabat ista, quasi dicendo: Sphaera hæc sit locus debitus, in quo creentur omnes mundi. Unde patet, partem illam Infiniti, quæ intra dictam hanc determinationem erat, fuisse circumdatum; illud autem Infinitum, quod circa illam sculpturam erat, fuisse circumdans: Unde clarum est quòd diximus, Infinitum esse circumdans & circumdatum. Et portio Infiniti, quæ veluti charta circumdata est, est radix maxime omnium mundorum, & Lux paulatim detegebatur, donec ex illo fieret vestimentum.

Infinitum ad
sculpturam
sefe determi-
navit.
Infinitum
quo sensu di-
catur cir-
cumdatum &
quo circum-
dans.

C A P. III.

§. 1. Prævidebat autem liberum illud Agens, cuius Nomen benedictum sit, mundos illos, quos emanatione producere constituerat, opus habere iudicio, ut premium atque poena distribui posset in mundo: At vero si exhilaratus non fuisset, locus non foret iudicio. Hinc iudicium hoc deinceps eò usque deorsum tendebat, donec ex ipso fierent fragmenta vasorum, ex quib. facta sunt iudicia; & ex illis provenerunt cortices, qui vocantur Dii alieni affluuntque aliquid à Deo sancto, sicut dicitur Psal. 79, 1. Psal. 21, 10. Elohim, Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam &c. Ex igne enim valido prodierunt, & ignis perdet eos.

Iudicium à
Liberrimo
Agente præ-
vium.
Cortices orti
ex fragmen-
tis vasorum
Dii sunt alie-
ni.

§. 2. Quare omnis cupido & omne desiderium eorum ad nocendum Corticum tendit, non vero ad beneficiendum; sicut natura canis est morderi homines, & natura ejus maligna tantum est quotidie.

Corticum
desiderium
non nisi no-
cium.

§. 3. Imò etiam de Angelis illis, qui influxum sortiti sunt de Saphirah Hod, s. Gloriz, dicitur: Gen. 6, 5. Gen. 10, 8. Et gloria mea versa est in me in corruptionem. Vocanturque אלהים filii Deorum; quorum aliqui rectè dirigunt viam suam, aliis eandem corrumpentibus, ita ut fiant accusatores, cum inferiores fructum ad fe trahunt amarum. Et hæc pertinet quòd dicitur Job, 1, 6. Et fuit dies, & venerunt filii Deorum, ut starent coram Domino, & advenit etiam Satan in medium eorum &c.

Angeli
אלהים
vocantur &
hi duplices
generis.

§. 4. Iudicium autem primum provenit à potentia determinationis literarum è vestigio factorum, quòd colligebat Infinitum ille, cuius Nomen benedictum sit in puncta illud contrahens, ex quibus punctis fiebant literæ.

Iudicium
primum un-
de?

Quòd

Punctorum
& literarum
origo.

Quò pertinet mysterium illius textus: *Prov. 13. 9. Lux iustorum latifcat. Et scriptum est alibi: Psal. 104. 31. Erat gloria Domini in seculum, ut agnoscerent magnitudinem & gloriam Ejus, latibatur Dominus in operibus suis.*

§. 5. Et quamquam diximus, terminum & limitem literarum esse radicem iudicii, id tamen saltem intelligendum est, si respiciantur quatenus hic infra sunt. Hoc vero in loco in mundo vestimenti idem est radix omnium miserationum, respectu illorum quæ infra ipsum: Respectu Infiniti autem iudicium vocatur.

Terminus literarum est radix iudicii & miserationum, diverso respectu. Differentia primæ compressionis & secundæ. Ratio designationis huius literarum si- gura hoc in mundo manifeste ignota. Quis eam rationem sit patrefactoris? Orem literarum ex punctis quæ revelaverit?

§. 6. Apparet ergo compressionem primam eò factam, ut ascenderet Lux prima fieretque locus vacuum. Secunda vero compressio fuit, cum relinqueretur vestigium lucis sublate, quod vestigium compressum fuit in puncta: & ista compressio facta est beneficio motus latitæ; sicut homo videns præ magnitudine gaudii commoveatur. Id volo: ipsum radiando & coruscando efflicere puncta; ut scintille eorum fulguris instar ferirent oculos. Puncta vero singula combinavit invicem, donec inde fierent literæ ad similitudinem imaginemque illarum; quibus decreta Sapientia suæ proposuit benedictus. De quarum figuris disquirere non licet, quare scilicet Infinitus eas hoc modo creaverit, & non sub forma alia; quoniam mundus primus occultus est valde, nec manifestabitur ratio, nisi tempore futuro per R. Akiba filium Joseph super quo pax! qui manifestabit id ex ratione coronarum literarum, quæ sunt mysterium lucis vestitus Infiniti; vocanturque coronæ ratione literarum, quæ sub eis.

§. 7. De luce autem punctorum istorum, quomodo ceciderint inveniri, quod ex illis fieret figura literarum, revelationem fecit Eliaz bonæ memoriæ Doctori & Preceptori nostro R. Isaac Germano bonæ memoriæ cujus verbis nihil addendum, nec detrahendum.

C A P. IV.

§. 1. Ecce è 100. punctis creata est litera una. Et initio quidem creabat Alphabetum secundum ordinem suum.

§. 2. Postmodum vero combinabat singulas Alphabeti literas cum literis omnibus, ita ut infra singula membra debite concinnarentur, nasus nempe cum oculo, oculus cum aure, manus cum pede, & sic præterea. Unde in Libro Jezirah dicitur: Libravit eas, combinavit eas, mutavit eas; Aleph cum omnibus & omnes cum Aleph; & Beth cum omnibus & omnes cum Beth &c. sicut diligebamus hoc ista Sectione auxiliante Deo benedicto & Schechinâ Ejus.

§. 3. Atque sic combinatis literis omnibus usque ad Tau apparet, cuiuslibet literæ viginti esse Alphabeti præter דם הן quod est centrum & vita cu-
jusli-

juslibet Personæ in qualibet litera: Estque lux ejus interna. Et de his dicitur: Literæ formate sunt: Item dicitur; Locatæ sunt sicut vestimentum. Et hæc est Lux vestis Sancti illius Benedicti, sicut dicitur *Psal. 104. 2. Amittit lumine sicut vestimenta.*

§. 4. Et in hoc conveniunt, quod 10. Alphabeti semper locentur supra centrum, & decem infra illud: Estque Spiritus vitalis in eis, quod est centrum, unde vita toti Personæ ejus, & facultas lineationis toti Alphabeto ejus.

§. 5. Unde apparet, quamlibet personam literarum tantum continere bis 21. literas, quæ sunt uno numero 462. juxta vocabulum הןב semita.

§. 6. Porro usque ad Lamed provenit numerus 231. Alphabetorum antrosum scriptorum; Alphabetum enim דם הןב eò usque directò procedit, tanquam Nefchamah vestimenti.

§. 7. Dantur tamen etiam 231. Alphabeti retrosum scripta à litera Lamed usque ad Tav: ubi דם הןב Albam cum 11. turmis suis retrosum procedit hoc modo &c. הןב דם הןב.

§. 8. Notum autem quòd, quæ antrosum, designent benignitatem sub nomine Masculi, quæ vero retrosum, designent iudicium sub nomine femine. Quanquam ibi iudicium reale non invenitur, nisi saltem in potentia remota, idque tantum respectu Ipsius, qui superior est, non vero respectu mundorum infra ipsum consideratorum, quo respectu verè est potentia miserationum.

§. 9. Et nisi in mundo primo aliquid fuisset iudicii, literæ non apparuissent; quoniam ipsis non fuisset determinatio, in qua consisterent, & omnia redissent in unum simplicissimis: nec ulla creatura fuisset in mundo pro arbore vitæ, quod est mysterium Nominis הןב, nec pro arbore scientiæ boni & mali, quod est mysterium Nominis הןב divisum in mysterium de Diis sanctis & de Diis alienis: Nec fuisset bonum & malum, nec præmium & poena in mundo, nec boni malique usus ad perficiendum operationes agentium.

§. 10. Si autem dices: Quare necessum habuit liberissimum Agens si agere? &c. quod suprà jam dictum, hanc esse notam Boni, ut beneficiat extralem ipsum. Id quod testantur verba illa: *Psal. 31. 20. Quam multum bonum tuum, quod abscondidisti timentibus te.* Ubi notetur vocabulum הןב abscondisti quod habet connotationem vocis הןב Septentrionis, quo notatur iudicium, sicut dicitur: *Jer. 1. 14. Ab Aquilone pandetur malum.* Et hoc ipsum est quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Quam magni sunt iusti, quoniam invertunt attributum iudicii in attributum miserationum! Ecce merces eorum in horto Eden. Nam ex parte Septentrionis, quod est attributum rigoris & iustitiæ, Benignitas est, sed admodum tenuis, ita ut secundum naturam ejus nemo mereatur illa uti posse; itur
Dd
ergo

Nomen Masculi & Feminine quid notent. Potentia iudicii & miserationum una est atque eadem, diverso tamen respectu. Iudicium, origo literarum & creaturarum, boni quoque & mali adeoque præmii & poenæ argue etiam providentiæ circa malum. Nominis הןב & הןב mysterium. Iudicium omnine vergit in bonum. Iudicium nomine naturam habet Boni. Septentrio

Ortus iste hic & in sequentibus prolixè edocetur.

nota iudicii,
ut & vespera,
sed ille di-
gnioris est
gradus.
Porta Binae
quinquage-
sima imper-
via.
Mundus ve-
stimentum
L. mundo prior
mille annis.

ergo ad vesperam, ubi quoque attributum iustitiae, sed mitigata per Beni-
gnitatem, ut possit accipi. Gradus enim superioris est aurum quam argen-
tum, si ulum ejus species: Dicitur autem Job. 36, 22. *A septentrione aurum
provenit*: Estque res animae valde similis argenti quoque crassior.

§. 11. Sed redeamus ad propositum. Ecce hic 231. efficiunt numerum vo-
cis בִּינָה & haec est porta quinquagesima Binae seu intelligentiae, ad quam non
pergitur Moses Magister noster bonae memoriae, sicut dicitur Job. 28, 7. *בִּינָה
finita quam non cognovit aurum*. Et Sapientes nostri vocarunt mundum vesti-
menti huius, Legem mundo priorem mille annis ex phrasī Job. 33, 35. *לִבְשׁ
Et docet te Sapientiam*, i. e. doctrinam duplicem, quae sunt duo illa 231. supra
dicta. Et de istis sibi invicem oppositis etiam intelligendum, quod habetur in
Sohar Sect. Breschith: Dixit Raf Hammenuna Senex, super quo pax. Duo
millia annorum indignantur in his verbis: *בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת* quae
sunt duo Bethi & duo Aleph connotantia duo haec 231. supra dicta.

בְּרֵאשִׁית
connotat
duo d. Aleph
phabeta.
Cur Lex di-
catur prior.

§. 12. Lex autem dicitur prior, quoniam Lex extenditur deorsum in o-
mnes mundos per mysterium Linguae Sanctae: Et in contextu suo, qui est
extra ordinem Alphabeticum, non potuisset creari, nisi accedisset benefi-
cium combinationis litterarum in Alphabetis mundi vestimenti. Exhinc e-
nim provenit convenientia & compositio litterarum Aleph in vocabulo בְּרֵאשִׁית
Linguae Sanctae cum littera Tav, & similia, quod pariter est extra ordinem
Alphabeticum: & sic omnia nomina & voces extra ordinem Alphabeticum
sunt; unde Lex vocatur prior.

Potentia ra-
tione immen-
dandi causa
est disperi-
onis litterarum.
Litterarum
inordinatio
a fragmentis
valorum in-
ducta causa
est omnium
inimicitiarum
adversus po-
pulum fan-
ctum.
Bellum inter
Principes
preditionis
cum Angelis
Schechinae.
Potentia pa-
tis adversa
quo tempore

§. 13. Scito autem, quod omnis additio, & separatio, & auctio, & defe-
ctus alicujus litterae vel vocis, sit potestas partis adversae, quae creata est per
separationem litterarum earumque dispersionem factam a fragmentis va-
lorum isos; litteris quae de lapsa sunt deorsum, cum crearetur mundus, eosque
destrueret. Et exhinc generata sunt inimicitia, odium & rixae in mundo &
bella populorum ex illis creata sunt, omneque desiderium & intentio no-
cendi populo sancto, truncandique arborem sanctum cum omnibus fur-
culis ejus, quod Deus avertat! Sicut dicitur Gen. 2, 15. *Et inimicitiam ponam
inter te & mulierem*, quae est Schechina: *Et inter semen ejus*, quod est semen
populi sancti, cujus animae prodierunt ex illa, vel notum est.

§. 14. Unde colligimus, omnem defectum vel superfluitatem omnino
viam esse & potentiam partis adversae: & haec revera sunt litterae hominis Be-
liae, cujus natura est profundere sanguinem in bello vehementi, quod ge-
ritur inter principes perditionis & Angelos Schechinae.

§. 15. Corroboratur autem deiciente Luna & debilitatur plenilunio tem-
pore potentia exercitus immunditiei.

§. 16. Longè autem aliter se habet sanctitas, cujus via ac semita omnis
pax est; istiusque litterae nec defectum, nec argumentum, nec separatio-

nem

nem habent ullam: Et ideò quaelibet littera Alphabetica secum combinat
omnes reliquas Alphabeti litteras, sicut ait Liber Jezirah: Aleph cum omni-
bus & omnes cum Aleph, & sic in reliquis. Et in combinatione est conve-
nientia cum omnibus litteris reliquis & adhesio; unde inferius quoque
Lex cum litteris suis extra Alphabeti ordinem concatenata est.

§. 17. Qui prudens autem est, intelligit, Legem istam priorem esse radi-
cem; massam & fundamentum omnium mundorum sub illa contentorum;
omnes enim concatenati sunt & combinationibus ejus ejusque litteris: Supe-
rius enim nihil aliud est nisi quod litterae lucis collocantur juxta mysterium fi-
guræ humanæ, masculi & feminae, secundum id quod dicitur Gen. 5, 2. *Ma-
sculum & feminam creavit eos, & vocavit nomen eorum Adam*.

§. 18. Revera autem stant in forma maris & feminae, & haec similitudo
atque imago descendit in omnes mundos, etiam in mundum Angelorum.

§. 19. Scribit enim R. Jisrael Sacerdos magnus in Capitulis de Palatii:
Inter Angelos quidam sunt forma masculorum, quidam forma mulierum.

§. 20. Omnia tamen haec, litterae sunt quae aluntur & fruuntur lumine
chartae huius, quae est lux ipse, sit ita dicere licet, post multa tabulata &
parietes iis accedens, sicut dicitur Cant. 2, 9. *Exposse te post parietem nostrum
prospiciens est fenestris, prodens se est cancellis. Prospiciens מן החלונות*, quasi
quasi fenestris sunt 5. benignitates, prodens se מן החרכים quasi 5. quin-
que cancelli sunt 5. rigores. Fenestras autem semper apertas sunt ad largien-
dam influentiam, nullo judicio prohibente: Cancelli autem non sunt a-
perti nisi sub mysterio foraminis parvi: quod pertinet ad usum vocis נִכְסֵי
innovo autem formam, quae est mysterium iudicii, quod prohibet illumi-
nationem deorsum in populo influente.

§. 21. Id omne autem pro comodo mundi saepe est, ut scilicet homines
Angelique possint suscipere quae affluunt: Inò ne mundus more solito
cesset habere pacem & penam, nec benignitas omne iudicium destruat, est
unde nulla in mundo foret pena: Omnes enim ignes extinguerentur cum
gehenna, quod non fiet nisi temporibus futuris. Et haec sufficiant.

§. 22. Litterae autem Sephirae Kether quae in hoc mundo, magis sunt oc-
cultae quam ulla Influentia exterarum Sephirarum; & ab iis participant
Chaschimalim, qui ipsi quoque occulti sunt: nec prodeunt, nisi exurgat
justus quidam Moli similis, Magistro nostro super quo pax, vel Magistro
nostro R. Jizchak Germano bonae memoriae in quorum manibus clavis est
resuscitandi mortuos. Hi aliquid tantum habent & vestigiis deciduis Ke-
ther in mundo venturo, nec ultra: Quin etiam ad avertendum decreta Be-
maligna. Litterae enim & fragmenta dilapsa de Kether sunt aquae feminae
pro resuscitatione mortuorum, sicut exposui Cap. ultimo Sectionis Mun-
di vacui.

roboretur, &
quo debilitetur.
Sanctitas non
fertur nisi in
ordinem Al-
phabeticum.
Lex colloca-
tionis litera-
rum radix est
a fundamentum
mundi.
In colloca-
tione litera-
rum delitescit
mysterium
Masculi &
Feminae.
Masculus &
Femina per-
tingit omnes
mundos.
Omnes Mun-
di opus ha-
bent luce
Ipleitatis, at-
que ejus la-
lucencia.
Influentia o-
mnis bona
est.
Litterae Se-
phirae Kether
ut & Chasch-
malim in hoc
mundo ma-
nent ignoti.
Mosis & Rab-
bi Jizchak
praeclentia.

Mysterium
Jechidæ post
mortem Is-
raelitarum
revelandum.
Principum
Legis digni-
tas atque of-
ficiū.
Quæ speran-
da à literis
Chochmah.
Quæ à Tri-
pherech &
Mikuth.
Mysterium 7.
vocalium Bish
29,1.
Pater & Ma-
ter sunt oc-
culi, & qua
ratione ma-
nifestentur.
Literarum
Chochmah o-
peratio &
quomodo sit
limitata.

Kether in-
fluentia haud
est limitata
per se.
Non ipsa
Chochmah,
sed literæ e-
jus operantur
deorsum.

§. 23. Et ex hinc provenit mysterium Jechidæ quæ Animæ singularis super omnem justum post mortem ejus in horto Eden: Hic enim mundus non potest sustinere eam præ nimia ejus sanctitate, quod omne effecit peccatum Adami primi.

§. 24. Sed literæ Saphiræ Chochmah participant principes legis, qui operantur, ut Sapientes reddant & informant multos: & isti accedere possunt Eliam Prophetam felicitis memoriæ, ut revelationes faciat sic operanti, postquam sanctificaverit se 7. annis jejunio & meritione, ut notum est nobis.

§. 25. Omnia autem sunt per Saphiram Malchuth, quæ ipsa est mysterium sermonis vel verbi, & Seir Anpin, seu Microprosopi, qui est Saphirah Tipherech, seu gradus pulcher, qui præsentat personam per se: id quod est mysterium de 7. vocalibus, quæ sunt 7. Sephiroth in ipso locatz semper; quarum mentio fit Pf. 29,1. *Date Domino &c.*

§. 26. Pater autem & Mater super ipsos sunt, & ex his illi prodeunt: hi autem in locis suis oculi sunt, at infra manifestantur per Chochmah & Thebunah & Daath. Et hæc sufficiunt.

§. 27. Porro quoque literæ Saphiræ Chochmah operantur in cogitatione per 32. judicia sua, quæ sunt 32. Elohim operis Creationis: Ad largiendum influentiam omnibus Sephiroth, prout visum fuerit Chochmah, singulis nimirum portionem suam debitam & non nimis, ne annihilaretur statum & providentia pro influentia reliquorum inferiorum. Et ipsa distribuit alimenta toti exercitui in altis & Iphzris & stellis earum & 32. signis: Et ipsa dat influentiam Angelis scorum & hominibus scorum. Et si plus daret, quam determinatam portionem, species ista annihilaretur penitus, Imò & statum mundi annihilaretur. Ipsa autem dat omnia per Schechinam, sicut dicitur Prov. 31, 15. *Et dedit prædā domui sue. Statumque puellis suis*; quæ sunt 7. palatia in Briah, & domus suam habitacula in Jezirah & Atiah. Omnia tamen sunt per Kether, cujus influentia determinationem non habet: Quapropter 32. illa judicis membranz sunt separatorie, ne plus foras prodeat influentia.

§. 28. Unde patet, quod Saphirah Chochmah & operationes literarum ejus omnes peragant operationes deorsum: Ipsa vero Chochmah determinationem non habet. Nihil autem porro addam, & si quid sapio, ipse intelliges creationis ordinem in opere Breschith ejus; concatenationem, quam oportet derivare ex Causa Prima per mundos Infiniti ordine debito, donec deveniat ad providentiam Chochmah: cui facultas est sapienter comprehendendi omnem Providentiam pro mundis ipsa inferioribus. Descensus enim gradus habet, donec accipiat determinationem respectu mundorum superiorum.

§. 29. Ipsa influentia non est nisi literæ, quæ inaccessibile descendit. Et huc respexit David dicens Ps. 104, 24. *Quam multa sunt opera tua Domine! Omnia in Sapientia fecisti.* Et dicitur Prov. 3, 19. *Domini in Sapientia fundavit terram.* Et ipsa est cibatrix totius exercitus in altis cum inferioribus.

§. 30. Et hoc fit solummodo per conjunctionem literarum Saphiræ Binah cum ea, ista enim est quasi femina, ista dicere licet.

§. 31. Et ex his prodeunt literæ Daath: quæ & ipsa distribuit omni exercitui in altis influentiam & cibum ad instar hominis, si fas est ita dicere, cui est Sapientia, quicquid à Magistro suo accipit legem, ita tamen ut ipse nihil possit novi exponere vel interpretari verbum ex verbo: Cui vero talis est Sapientia, ut verbum per verbum edocere queat, ille noviter aliquid exponere poterit, quod non accepit à Magistro suo. Et ista innovatio dicitur Daath, Scientia, quæ gignitur ex Sapientia ejus ejusque Informatione.

§. 32. Propterea quandoque Chochmah seu Sapientia, & Binah seu Informatio copulantur, gignitur ex ipsis Daath, seu Cognitio, quod nota.

§. 33. Quapropter principes Chochmah & principes Binah & principes Daath semper simul operantur; suntque mysterium cerebrorum, quæ simul includuntur, & deorsum prodeunt, sicut copula fit: Quando autem non fit copula, oclusa manent in saturigine sua. In mundo Jezirah autem explicavi, quicquid de his revelari potest; & nisi timuisssem homines, qui non confecti sunt tractare hæc, prolixior fuisssem: Si quis autem dignus fuerit, ut ipsi apparet Elias felicitis memoriæ, ille præstantior est gradu annunciatoris graduque principum illorum, quorum feci mentionem.

§. 34. Adducam tamen adhuc quædam à Libro Berith menucha quam brevissime: Et illa loquitur de Saphirah Chochmah mundi Briah, quæ accipit de Chochmah mundi Aziluth dicens: Illud devenit influentia ejus, quæ sunt nomina magna & præclara, distensa per omnes partes Mercabæ. Et è splendore Chochmah (hæc sunt verba ejus) Jesus qui gloria expanduntur omnes dispositiones custodiarum: omnisque custodia in loco suo est, ut operetur operationes suas faciatque opera sua: ipsæ autem custodiæ accipiunt de splendore Chochmah & ab ea dependent. Septentrio enim verius locata est custodia una, observans exitus Angelorum perditionis, ne exeat & extendantur ad perdendum mundum. Et huic custodia attributum est spatium 600. milliarum &c. Id sic intellige: Ubiqueque allegatur esse milliare מילי denotatur Nomen Sanctum: valet enim per Gematriam secundum quod מנחם 345. Et pergit ibid. Et de Saphirah Chochmah dicunt, quod sit mater omnium luminarium & omnium Iphz-

Chochmah,
Binah &
Daath sem-
simul ope-
rantur.
Mysterium
Cerebro-
rum.
De cerebris
hinc ex pro-
fello egit Au-
tor in mun-
do Jezirah.
Adducit nomi-
nulla è Libro
Berith me-
nucha.

נֹרָא &
דִּוְנָה
Gematria.

Chochmah
abstrusa &
abcondita
mortalibus.

Chochmah
nomine Sepul-
chra deside-
rii.

Aliqualiter
saltem ap-
proximans
indagatio
Chochmah
mortalibus
exiit noci-
ua.

Nihil fit sine
Chochmah.
Questiones
de Chochmah
intrinsec atq;
infolubiles
mortalibus.

Mysterium
mundi vesti-
mentum voca-
tur Lex prior.

De Sapientia
Mysterii
Mundi Vesti-
mentum prae-
cipue Salo-
monis partici-
pabit etiam
Messias.

rarum & exercitus eorum &c. & omnia occultantur aliter reputantur pe-
nes eam, ac quasi non forent, quoniam ipsa habitat in sinu Regis, & ad-
mixta est Regis. Et cum speculantur Sapientes circa profunda Sapientiae
occupati, ut sciant fundamentum, unde expansa sint omnia luminaria, &
sphaerae, & exercitus eorum, & mundus, & exercitus ejus, & abyssi, & pi-
fces maris, & aquae supra caelestes; tunc ipsos Chochmah superintegit to-
tos, & nihil ex ipsis videtur esse summo ad inum: & penes Chochmah om-
nia reputantur sicut stellula exigua, in qua aqua nulla. Et omnia infer-
viunt ei & Sapientes rimantes profunda scientiae super Chochmah dicunt:
Omnia miranda Domini mundorum, & omne robur & fortitudinem
ejus penes eam non aliter haberi, ac quasi non sint. Et ipsa est luminare
salutem afferens & respondens tempore angustiae, & ipsa vocatur *Sepul-
chra desiderii Num. 11. 34.* quoniam omnia creata attingere desiderant
profunditatem ejus, & Intelligentiam ejus ejusque Pulchritudinem, & Do-
minium. Et dicunt viri intelligentes, quod primum pertingant ad ali-
quid de Intelligentia istius Luminaris, quodam stare attoniti, quodam
abscedere à via & fide, & pervenire ad interitum aeternum: sicut invenimus
de viris magnis (sicut Elia alter, qui erravit circa Metatronem, qui est
Chochmah Jezirae: & sic *Ab. Assai, & fil. Sama.* de quibus dictum *Le.
Quia sibi sepeliebant populum concupiscentem*, quod nota). Et dicunt de
Chochmah: nihil sive sursum sive deorsum facere aliquid lineae, quoniam
ipsa Sapientiam det ad faciendum illud, unde nihil fiat sine Chochmah. Et
quis creavit Chochmah, & quis produxit eam de loco suo? Et haec est
quaestio insignis & dubia difficilissima, quomodo Chochmah possit esse
creata inter ea, quae ambiunt ipsam, cum nec locum quidem compleat? &
cum fuerit, antequam prodiret de substantia illa magna, quae fit ejus natu-
ra? Similium quaestionum non est finis, nec ulla sapientia explicari pos-
sunt, cum profunde sint nimium. Et dicunt de mysterio Chochmah,
quod sit luminare, proveniens & scaturigine occulta, quae dicitur scaturigo
Sapientiae: id quod est mysterium mundi vestimenti, quod vocatur Lex prior,
& de hac dicit R. Eliezer: Antequam conderetur mundus, ipse erat & No-
men Ejus solum, & Nomen *ויהי* in combinationibus suis. Ipsum in-
cludit totum mundum vestimentum, sicut videbis hac ipsa Sectione. Et de
eo Sanctus Ille Benedictus aliquid Sapientiae dedit Salomoni Regi, super
quo pax! sicut dicitur: *Et Dominus dedit Sapientiam Salomoni*; intellige
Sapientiam simpliciter ita dictam, non vero Sapientiam notam. Sic quo-
que Sanctus Ille Benedictus Regi Messias dabit: sicut dicitur *Reg. 4. 19.*
Et quiescit super eo Spiritus ויהי Spiritus Sapientia. Et dicitur *Yesh. 11. 2.*
9. Et repleta est terra scientia de ויהי &c. Et dicitur *Joel 3. 2. Et super ser-
vos & ancillas ejus fundam Spiritum meum &c.* Et Chochmah postquam ex-
tenfa est,

tenfa est, produxit operationes suas in lucem, & prior fuit Jezirah mille
annis, & potentiam suam ostendit ante scaturiginem suam, sicut dicitur
Prov. 8. 30. Eteram apud eum epifex, & erat in literis die die. Dies autem
Sancti illius Benedicti sunt mille anni, sicut dicitur *Psal. 90. 4. Quia mille
anni in oculis tuis sicut dies hesternus cum transierit.* Et vox *ויהי* annus
per Gematriam idem valet ac *ויהי* 375, & in mundis istis Sefirah una
major est quam mille Sefiroth inferius, & omnes virtutes contribunt
ad augendas horas dici, de quo infra, & Chochmah illa semper ambulat
cum Israelitis, unde Salomo de ea *Cantic. 3. 6. Quoniam ea, quae ascendis de
deserto, sicut columba sumi*; hoc est mysterium Geburz: ipsa enim exten-
ditur cum fortitudine magna ad protegendum Israelitas per suos 32. Elo-
him: Ipsa enim protegit Israelitas à populis (Vox *ויהי* palma vel columna
per Gematriam idem valet ac 320. judicia bis sumta, quae sunt 320. illius
& uxoris ejus quorum numerus 640. Et hoc est quod dicitur *Esh. 2. 1.*
ויהי secundum quiescere furorem Regis ubi vocula ויהי 320. denotans. Et
hoc est mysterium prunarum juniperi, quae non extinguuntur 12. mensi-
bus, quas vidit Rabba bar Barchana, quia si invertas *ויהי* palma, occur-
ret vox *ויהי* juniperus. Et hoc est arcanum Juniperi Elia bonae me-
moriae, *1. Reg. 19. 4. Et sedit subius juniperum senem, & pavonem animae sua
morti.* Et id tantum fit, cum extenduntur Geburoth deorsum in mundos
inferiores). Et ipsa dat Sapientiam purificatis, nec quiescit nisi super pu-
rificatis; & ubi vocatur *ויהי* numerus, quoniam ipsa in semita Super-
litis superaddit creaturis omnia necessaria, cibaturque & sustentat eas, &
ostendit numerum, quanta sit summa capitalis, qua opus habet ad susten-
tandum & prospiciendum eis. Haec ibi.

§. 35. Illis in locis describitur, quod Chochmah expandatur & mundo pri-
mo, qui dicitur Lex, mundo prior his mille annis; quo aludatur ad *z. Al-
phabeta & z. doctinas.* Atque ideò ne queras, quis creaverit eam; quon-
iam ipsa tota constituta in literis, & creata est ab Agente liberrimo, qui si-
gnum nullum, nec ulla similitudo, quique occultus est valde, ita ut nec be-
nignitas, nec iudicium ibi nominari possit, donec paulatim urgeatur, ut e-
manando producat literas pro qualitate Sefirah, nempe benignitatis, ju-
dicii & miserationum.

§. 36. Et litera iudicii inversa sunt ab imo sursum, sicut versus *Exod. 14.*
20. ויהי in Nomine 72. literarum. Ad instar naturae ignis qui sursum
ascendit, ut avertat influentiam majorem ab inferioribus. Et per literas
istas bene facit omnibus, malis & bonis, inque his revera occultatur, illisque
dat vitam & potentiam, & si auferat ab iis, quod abest, statim deficiunt in
momento, sicut iis accidit in mundo inanitatis.

§. 37. Apparete ergo omnia esse unum omnino: nisi quod illarum bene-
ficio

Chochmah
prior fit
quam Jezi-
rah.

Gematria
inter vocem
ויהי
ויהי

Mysterium
Geburz.

Judicia 320.
in voce
ויהי
bis sumta
in voce
ויהי

Mysterium
prunarum
juniperi

ויהי per
inversionem

Chochmah re-
habet cum
purificatis.

Chochmah
quo respectu
vocatur

ויהי
Chochmah
expanditur
ex mundo
primo.

Mundi primi
descriptio
atque ortus.
Liberrimum
Agens in se

occulum est.
Litera iudi-
cii inversa.
A literis istis
bona fiunt
omnia in in-
feriora.

Homo supe-
rior sanctus.

facit Israeli-
tas unum
quid.

Populi verò
mundi non
sunt unum.

Agens Liber-
rum & Sep-
hirah nil
differunt.
Sephiorah ab
Agente Li-
berismo de-
pendent.
Sephiorah
vocatur ita
ab operati-
onibus suis in-
numeris.
Lex ante Sa-
lomone[m]
erat quasi li-
bra.

Operatio no-
minum Sep-
hir super
Isaachias.

Mediante
Chochmah,
Binah &
Daath.

Differentia
inter myste-
rium 77 &
78

Operatio no-
minum Che-
sed & Gedu-
lah.
Operatio no-

ficio inferioribus fit notificatio: Et ab imagine & similitudine earum crea-
tus est homo inferior. Anima enim tota consistit in literis: propterea di-
xitur Ezech. 3, 38. *Et vos pecus meum, pecus pascu[m] me & homo estis.* Et di-
xerunt Magistri nostri bonae memoriae: Vos vocamini Adam: propter ani-
mam Adami primi; populi mundi autem non vocatur Adam, homo,
quoniam nullam habent Animam ex Homine superiore sancto; sed Ne-
phesh est ipsis ex Adam Belial in mundo, in quo litera praestigiarum. Et
quamvis omnes generati sint ab Adamo primo, fratres tamen nostri tan-
tum sunt ex parte corporis, non verò ex parte animae.

§. 38. Et propterea fieri non potest, ut distinctio & separatio fiat inter
Sephiorah & inter Agens liberinum; quoniam hae vitam non habent, ni-
si quatenus adherent ipsi, & Ipsum per eas operatur operationes suas in-
ferius. Talis verò sermone Sapientum nostrorum bonae memoriae, vo-
catur truncans plantas; id est, divisionem insituentem inter plantas & plan-
torem, quod dabit. Ipsae enim revera sunt sicut litera libri Legis, quae
extant super pergameno: ipse verò in causa est, quod videantur.

§. 39. Et Sephiorah quidem denominatur ab operationibus suis, per
quas vel bene vel male facit inferioribus. Quilibet autem Sephirah multa
millia & myriades nominum habet.

§. 40. Et antequam veniret Salomo, Lex erat quasi sima, quae nullas
habet aures i.e. lecta tum sunt nomina continentia omnes literas suas, ita ut
quilibet discipulus Sapientum aure sua intelligere posset legem, iuxta opti-
mam explicationem; si ad id se praeberet dignum. Et hoc sufficit.

§. 41. Et ecce hae est naturae Kether iuxta operationem Ejus, quod nemp-
pe sit mysterium Lucis ambiculis expandens super omnes Israelitas taber-
nacula pacis ad eripiendum eos ab omnibus penis Adami primi, & ad
monibus malignis: atque ideo corona ipsis est regni.

§. 42. Id autem non fit nisi mediante Chochmah, & Binah, & Daath,
quas aliquis habebit per legem nostram sanctam.

§. 43. Binah autem mitigavit & purificavit iudicia mundi inanitatē,
quoniam hic latet mysterium 77; ille qui dicitur Job. 14, 4. *Quid dabit mun-
dum de virgine? Non unus.* Et hae vocatur 78 quod per Genatrim va-
let 50 portas Binah. Et ipsa magis est manifesta, quam Chochmah, quae
vocatur 79 quae est phrasim occulta. Et propterea data est in manum ejus
libertas tubae jubilationis, quae servos ducit in libertatem. Et vocatur conver-
sio, quoniam purificat revertentes.

§. 44. Et manus dextra hominis superioris est Sephirah Ched &
Gedulah & nomina ejus id operantur, ut adducantur eiectiones, & colligantur
dispersi.

§. 45. Sephirah autem Geburah nomina hae sunt, quod sit manus sini-
stra ad

stra ad percutiendum oculos Israel, & ad ulciscendum sanguinem ser-
vum ejus Iffasum.

§. 46. Sephirah autem Tiphereth operatur ad intelligendum, & ipsa
pertingit faciem cor ad arcana Legis scriptae, & exhibet in mundis superio-
ribus mysteria mirabilia.

§. 47. Porro Sephiroth Nezach & Hod sunt crura, & operantur, ut sal-
tu percurratur via: Ipse quoque operatur ad stabilendam omnes opera-
tiones, ut vita & stabilitas sit mundo. Et hae est explicatio vocis Nezach,
quod stabiliter operationes in aeternum.

§. 48. Et eadem est operatio Hod. Et Tiphereth cum Sephirah Jesod hoc
operatur, ut hoc fiat fundamentum mundi. Sed hominem Belial quod ad-
tinet; quicunque operam dabit praestigiis, deseretur in dimidio dierum suorum
tunc, sicut Bileam, qui occidebatur in dimidio dierum suorum: vel potestas
ejus & operatio ejus cessabit in eo post aliquod tempus, sive post septennium,
sive post novennium, & tunc nulla ipsi supererit facultas. Unde dixerunt
Magistri nostri bonae memoriae, quod abscessi sunt pedes serpenti: Talibus
enim non sunt 77 Nezach, Hod, Jesod, qui sunt pedes sanctitatis. Por-
ro & hae operatio Fundamenti, quae sit Foedus sanctum, ad solvendum
quod ligatum est per praestigias, & inde proveniant liberi.

§. 49. Hae etiam pertinet copula, quae est inter Sponsam & Sponsam,
qui sunt Tiphereth & Malchuth pro augendo amore: & nomina valde o-
perantur ad amorem & gratiam.

§. 50. Sed prolixior hic esse non possum, ne dilabar a scopo. Tu verò
ipse iudices, quae operationes membrum humanis convenient; quibus si-
mile quid, si ita dicere liceat, operantur nomina hae.

§. 51. Et nomina Malchuth operantur ad intelligendam Legem ora-
lem. Sed nomina in Chochmah, Binah & Daath operantur circa arcana
Legis. Et propterea inquit R. Eliezer: Nisi Lex scripta esset suo ordine,
homo per eam posset excitare mortuos.

§. 52. Et ecce in mundis Infinita combinatio est ex combinatione Al-
phabeticorum, quorum beneficio creari potest massa humana; sed opera-
tio humana eo se non extendit, ut ipsi facultas loquendi dari queat.

§. 53. Et in mundo Aziluth etiam sunt combinationes 10. Nominum,
quae nec ipsa, nec numeri, nec combinationes eorum delentur. Et de his di-
xit Ies. 42, 8. *Ego Dominus, est Nomen meum, & gloriam meam alii
non dabo, nec gloriam meam idolis.* Quasi dicat: Non pertingunt combina-
tiones Nominis mei ad alium ibi habitantem, id est, de mundis Briah, Jezi-
rah, Asiah; Non sunt ibi perpetui, sed exiguntur ibi tempore beneplaciti
ad salvandam puellam de profundis, quae est Schechina, quae clamat in urbe
Jerusalem, quae superius est, & nemo salvat ipsam ibi, nisi ex mundo Azi-
luth.

minum Sep-
phirah Gebu-
rah.

Sephirah Ti-
phereth
Operatio

77 Nezach
& Hod eo-
rum quae No-
minum.

Operationes
78 Hod &
Tiphereth

cum Sephi-
rah Jesod.
Hominis Be-
lial maledic-
tio.

Hominis Be-
lial absin-
duntur pe-
des.

Pedes Sancti-
tatis 77.

Operatio alia
Fundamenti.

Amor Sponsae
& Sponsae
inter Tiph-
reth & Mal-
chuth.

Sephirarum
operationes
nonnullae in-
notescunt ex
analogia

cum membris
corporis hu-
mani.

Operationes
nominum
Malchuth &
Chochmah,

Binah &
Daath.

Scientia R.
Eliezer.

Mundi Iasi-

Nomen סן

אם נס עף קר רש תב גר דו זח טי כל
 אז סע פץ קר שת בג דה וז חט ור למ
 אם עף קר רש תב גר דו זח טי כל נס
 אז פץ קר שת בג דה וז חט ור למ נס
 אם עף קר רש תב גר דו זח טי כל נס
 אז פץ קר שת בג דה וז חט ור למ נס
 אם עף קר רש תב גר דו זח טי כל נס
 אז פץ קר שת בג דה וז חט ור למ נס
 אם עף קר רש תב גר דו זח טי כל נס
 אז פץ קר שת בג דה וז חט ור למ נס

C A P. VII.

בס Persona Chochma,

Nomen עב

בס חל וז חט ור למ נס עף קר רש תא
 בו דו זח טי כל מן סע פץ קר שת אג
 בו חט ור למ נס עף קר רש תא גר
 בו דו זח טי כל מן סע פץ קר שת אג דה
 בו חט ור למ נס עף קר רש תא גר דה
 בו דו זח טי כל מן סע פץ קר שת אג דה
 בו חט ור למ נס עף קר רש תא גר דה
 בו דו זח טי כל מן סע פץ קר שת אג דה
 בו חט ור למ נס עף קר רש תא גר דה
 בו דו זח טי כל מן סע פץ קר שת אג דה
 בו חט ור למ נס עף קר רש תא גר דה

Nomen גס

בן סע פץ קר שת אג דה וז חט ור למ
 בס עף קר רש תא גר דו זח טי כל מן
 בע פץ קר שת אג דה וז חט ור למ נס
 בפ עף קר רש תא גר דו זח טי כל מן סע
 בץ קר שת אג דה וז חט ור למ נס עף
 בכ קר רש תא גר דו זח טי כל מן סע פץ
 בר שת אג דה וז חט ור למ נס עף קר
 בש תא גר דו זח טי כל מן סע פץ קר
 בת אג דה וז חט ור למ נס עף קר רש
 בא גר דו זח טי כל מן סע פץ קר רש

CAP.

C A P. VIII.

גן Persona Binah.

Nomen עב

גד וז חט ור למ נס עף קר רש תא
 גז חט ור למ נס עף קר רש תא בר
 גז חט ור למ נס עף קר רש תא דה
 גז חט ור למ נס עף קר רש תא דה וז
 גז חט ור למ נס עף קר רש תא דה וז
 גז חט ור למ נס עף קר רש תא דה וז
 גז חט ור למ נס עף קר רש תא דה וז
 גז חט ור למ נס עף קר רש תא דה וז
 גז חט ור למ נס עף קר רש תא דה וז
 גז חט ור למ נס עף קר רש תא דה וז

Nomen סן

גס עף קר רש תא בר דו זח טי כל מן
 גע פץ קר רש תא בר דה וז חט ור למ נס
 גפ עף קר רש תא בר דו זח טי כל מן סע
 גץ קר רש תא בר דה וז חט ור למ נס עף
 גך רש תא בר דו זח טי כל מן סע פץ
 גר שת אג דה וז חט ור למ נס עף קר
 גש תא בר דו זח טי כל מן סע פץ קר
 גת אג דה וז חט ור למ נס עף קר רש
 גא בר דו זח טי כל מן סע פץ קר רש
 גב דה וז חט ור למ נס עף קר רש תא

C A P. IX.

דס Persona Daath.

Nomen עב

דה וז חט ור למ נס עף קר רש תא בג
 דו זח טי כל מן סע פץ קר רש תא גז
 דו חט ור למ נס עף קר רש תא בג דה
 דח טי כל מן סע פץ קר רש תא גז דה
 דט ור למ נס עף קר רש תא בג דה וז
 די כל מן סע פץ קר רש תא גז דה וז
 דך למ נס עף קר רש תא בג דה וז טי
 דל

Ec 3

תהיה רחוקה

[illegible]

C A P. XXL

עפּ *Persona Chelod, retrorsum.*

Nomen לִבְ

— 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040

[illegible]

Nomen בן

הנהגות

עו זח טי כל מן סף צק רש תא בג דה
 עו חט יך למ נס פץ קר שח אב גז דה
 שח טי כל מן סף צק רש תא בג דה וז
 עו יך למ נס פץ קר שח אב גז דה וז
 עי יך למ סף צק רש תא בג דה וז חט
 ער למ נס פץ קר שח אב גז דה וז חט
 על מן סף צק רש תא בג דה וז חט יך
 ען ען פץ קר שח אב גז דה וז חט טי כל
 ען סף צק רש תא בג דה וז חט יך למ
 עס פץ קר שח אב גז דה וז חט טי כל מן

CAP.

C A P. XXII.

פּוּ Persona Geburah, retrorsum, per Gematriam
אלהים id est, 86.

Nomen מֶה

— 7 —

פץ קר שח אב גר הו זח טי
 פק רש תא בג דה וז חט יך
 פש שח אב גר הו זח טי
 פח תא בג דה וז חט יך
 פת אב גר הו זח טי
 פא בג דה וז חט יך
 פב גר הו זח טי
 פג דה וז חט יך
 פה הו זח טי
 פו זח טי

Nomen 13

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
84

[illegible]

C A P. XXIII.

13 Persona Tiphereth, retrorsum, per Gematriam
אל תדי

Nonien מִן

1997

עק	רש	הא	נג	דה	זה	חס	יך	לם	נס	עק
עק	שח	אב	ג	הו	הח	טי	כל	מן	סע	פק
עק	צב	מ	הו	הח	הח	יך	לם	נס	עק	קר
עק	צב	ג	הו	הח	הח	טי	מן	לם	פק	רש
עק	צב	מ	הו	הח	הח	יך	לם	נס	עק	קר
עק	צב	ג	הו	הח	הח	טי	כל	מן	סע	פק
עק	צב	מ	הו	הח	הח	יך	לם	נס	עק	קר
עק	צב	ג	הו	הח	הח	טי	כל	מן	סע	פק

§. 5. Mox addit, *Ponderavit eas*: nimirum quasi in libra, ita ut pondus non deficeret, sed esset perfectum. Singulae autem literae in multis combinationibus habent 22. literas; Haec est rota, quae semper cum ipso procurrit, funtque rotæ vehiculi semper circumvolunt quam perfectissimè, nullo existente defectu quoad axem perfectissimam 22. literarum.

§. 6. Porro addit, *Permutavit eas*. Hic adhibetur phrasia Themuræ sive inversionis anterioris & posterioris in Alphabeto אב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת ex quo fit אב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת. Et huc pertinet quod dicitur Lev. 27. 10. Non commutabit bonum in malum, & si commutando commutaveris, erit & illud & commutatio ejus sanctitas. Ibi enim nullum omnino malum est, sicut dicitur Thren. 3. 38. De ore Altissimi non egredientur mala & bonum.

§. 7. Mox subjungit, *Combinavit eas*; ne erres opinione tua dicendo, illas aliter mutatas esse; ut in permutatione hac nihil relinqueretur de statu priori, sicut humanae sunt mutationes in permutationibus mercatoriis; sed combinavit eas mysterio combinationis, ita ut non omitteretur vel deficeret litera una.

§. 8. Per combinationem hanc literarum *formatis* in illis *Nephech* seu *Ptychen omnis formati*: Nam per literas istas Bar Abhan & Bar Urian multa poterant scientes vires earum; ut per eas fierent & procrearent hominem quendam, massam terream virginem, ut notum est iis, qui talia tractant: Et sic quoque vitula triennis Abie & Rabba.

§. 9. Tandem ait; Et creatus est per illas *omne formatum*, id est, per revolutionem; imò & resuscitatio mortuorum illorum beneficio fiet; & haec est mens Mischnah in Sepher Jezirah c. 2. §. 4. *Viginti duae literae fundamenti fixae in rota in 231. portis, & vertitur rota ante & retrò. Et hujus rei signum est; in bonis nihil supra אב, & in malis nihil infra אב.* Sensus est: Viginti duas literas esse fundamentum structurae aedificii ex his lapidibus: Et isti superstructae sunt combinationes 231. portarum fixarum in rota combinationum ejus: Iste moventur in rota, vertiturque ante & retrò אב ג ד ה Alphabeticum. Sic etiam numerus 231. & signum ejus: non est supra in bonis præ אב horum verborum עין כור כן Eden fluvius horti; antrosum & si invertatur אב quod denotat Benignitatem & Miserationes in 231. plaga, ut disponatur retrorsum, judicium denotabit.

§. 10. Et sic intelliges aliquantum operationes ex hinc provenientes, & mutationem & combinationibus ortam ad creandum membra iudicii & miserationum.

§. 11. Et hinc intelliges, quod sequitur in Mischnah his verbis: *Quomodo ponderavit & permutavit eas? Aleph cum omnibus & omnes cum Aleph, Beth cum omnibus, & omnes cum Beth: Et retrò vertitur quoque quod abest.*

Inde

Ide patet, omne formatum & omnem sermonem comprehendit & prodire è Nomine uno. Haec tenus Mischnah. Sensus est, Aleph combinari cum omnibus literis & omnes cum ipso i.e. in omni combinatione non tantum hanc literam esse, sed omnes literas circumvolvi cum tota combinatione, & Nomen circumvolvi cum ipsis comprehendens omnia. Unde patet omnes formationes, quae per ipsum possunt edi, comprehendit in ista combinatione; & omnem sermonem nominum procurrentium ex hoc Nomine, quod omnia comprehendit, & omnes voces linguae & nomina quae extrahuntur & creantur ex istis, prodire è Nomine uno, quod est Nomen אלהים quod comprehendit omnes 231. portas. Et haec sufficiant.

C A P. XXVIII.

§. 1. Jam scito de Alphabeto primo Personae אב, quomodo extendatur lumen ejus, & quare lineae singularum literarum hac procedant via & figura in rectum & obliquum, & quomodo postea generetur similitudo & Personae, imago ejus, usque ad finem omnium literarum Alphabeti.

§. 2. Incipiemus autem à litera Aleph, quae fit ex 700. punctis, sicut quilibet litera alia. Quæstionem autem moverunt Majores nostri, quare non inchoaverit creationem literarum à litera Jod, quoniam & ipsa punctum est, & quidem prima omnium: Scito ergo in singulis punctis, cum propinqua sunt Infinito, admodum augeri lucem; propter lucem illam magnam igitur repente descendebat ex eo linea quaedam, quae linea ascendere volebat fruique luce Infiniti, sicut punctum ipsum: sed deflecebat ab eo ad distantiam quasi duorum punctorum, unde summitas lineae separabatur à litera Jod, & ascendebat via obliqua sursum præ pudore, quod prævaricata esset; unde non firmo gradu ascendebat recta, sed sursum pergebat oblique. Et quia punctum illud semper est in actu causandi, hinc & porro Lux quidem descendebat ab eo, sed non adeo magnæ sicut ab initio, propter lumen lineæ, ab ipso procedentis. Hoc autem lumen secundum, quod è puncto supra dicto descendit, semper adhæret lineæ illi; quoniam linea deflecebat à recto, unde punctum semper procedit cum linea. Nam quoniam linea prima separabatur à puncto, ascenditque sursum, hinc punctum iterum è luce sua prodicere volebat lineam secundam, quae descendebat & adhærebat lineæ primæ. Et quoniam linea secunda adhærescere volebat summitati lineæ primæ, quippe quæ præstantissima illius pars est, & tamen pars ista, terminis Principii Emanativi nimis propinqua esset; hinc linea hæc secunda parti isti adhære non poterat ob nimiam excellentiam ejus: unde adhærebat medietati lineæ, ubi finis partis primæ est: cumque pars ista prima lineæ, quæ à puncto deflecebat, ascenderet prope Infinitum, lumen ejus agebatur, unde descendere

Gg 3

non

non poterat nisi via recta. Descendit ergo à summitate lineæ via recta ad illud usque locum, ubi diminuitur finis lineæ; non enim transire penitus poterat propter puncta quæ infra ipsam. Infinitum autem circumdabat illas & Influentia augebatur in fine lineæ, descendens est summitate lineæ, quæ ascendit; cumque deorsum se extendere nequirit, in latere se extendebat, hinc atque illinc. Et hoc est Daleth, quod sub Aleph est.

C A P. XXIX.

§. 1. Et jam explicabo literam Beth. Scito ergo quod punctum Jod se extendit in latitudinem versus dextrum latus usque ad locum termini sui, qui est digitus super digito in quadrato.

Mysterium
Phylacterio-
rum.

§. 2. Et propterea phylacteria ministerii magni ita confecta sunt, ut quælibet litera sit in distantia digiti super digito: Et mysterium connotat nomen יהוה quod in plenitudine sua (יהוה) idem valet quod יהוה digitus. Suntque in manibus Arich quæ tectæ sunt per Abbæ Imma. Et hoc est mysterium Thphillin juxta mentem Rabbenu Sam. Et deducuntur è mundo vestimenti per filum Infiniti, quod descendit super caput Arich Anpin. & vivificat omnes mundos.

§. 3. Et tempore beneplaciti, Seir ab ipsis literis participat, & in specie hora Minchæ Sabbathicæ; de qua dicitur: Psal. 69, 14. *Et ego precor ad te Domine tempore beneplaciti.*

§. 4. Et quoniam supra dictum Jod in latitudinem extendebatur digito, hinc ipsi non erat locus, ut ulterius extenderetur: Et cum linea illa extensa esset in latitudinem & non in longitudinem; sicut dictum; tum autem fuit lumen lineæ, ut diffusisset, atque sic extensa est ab eo linea quædam recta secundum longitudinem, idque pro mensura 2. digitorum & insuper aliquantum, quia digitus unus infra terminum suum descendebat: cum autem nec liceret, nec posset in hac extensione consistere inferius; regressa & conduplicata est versus tectum superius, & hinc facta litera Beth. Et cum aliquantò longior esset, quam tectum superius, reductum est quod superaret, & facta gibbositās.

C A P. XXX.

§. 1. Quantum ad literam Gimel, scito initium ejus fuisse Jod, è quo extendebatur linea recta deorsum, quæ erat longa sicut Nun finale.

§. 2. Hinc responderi potest ad validam aliquam objectionem in præfatione Sohar parvi, cujus verba: Septem literæ Alphabeti sunt, quæ non coagulata sunt & humidæ manserunt, & creata est ex illis Lux. Sensus est:

Septem

Septem literæ Alphabeti sunt אבגדהוזכטי lapis primus, quorum numerus æquipollet voci אור . Hinc dicitur quod ex illis creata sit Lux. Quare autem non sumuntur literæ Alphabeti secundum ordinem אבגדהוזכטי ? Respond. in dicta præfatione; Diximus quod illicò post Beth accessit punctum sub mysterio; unde sunt literæ אבג . Idè dicit humidæ fuisse nec esse coagulatas: Id innuit, quod linea statim fuerit extensa & subito post generationem puncti factam per compressionem.

§. 3. Imò cum descenderent literæ, non descenderent ordine, sed tumultuario, hinc non sunt coagulata i. e. non coalescerunt, nec dispositæ sunt in statum suum. Sed redeamus ad propositum.

§. 4. Postquam Gimel extensum fuisset sicut Nun, & infra terminum suum descendisset, rediit sursum, sicut fecerat Beth: quamvis Beth haberet tectum majus; unde tectum inferius cum duplicaretur, æquale fiebat tecto superiori: Gimel autem tectum habet parvum, unde duplicatio lineæ hujus longæ tam parva fieri non potuit atque est tectum ejus: Unde linea hæc duplicata inferior mediocri facta est, quodque erat infra, paululum ascendit, tectumque inferius secum traxit: Particula autem quæ remansit inferius, facta est cauda Gimel.

C A P. XXXI.

§. 1. Punctum Literæ Daleth distendebatur in latitudinem, consistebatque in termino suo: Postmodum autem adaucto lumine ejus circa finem latitudinis lineæ prioris recta descendebat linea altera. Si quæritur, quare linea secunda eò usque tantum extensa fuerit, nec tam longa facta sit sicut in Gimel & in Beth: R. literam hanc cum fieri deberet, vidisset angustias, quæ obtigerunt literis Beth & Gimel, quod nimis longæ fuerint & transgressæ terminum suum, opusque habuerint conduplicatione; unde extra terminum suum progredi noluit; & lux illa, quæ potuisset ulterius descendere, extensa est in latera ejus ipsa, unde crassior facta est, quam Beth & Gimel.

C A P. XXXII.

§. 1. Et progrediamur ad literam He, cujus punctum idem planè fecit quod Daleth, nisi quòd Lux lineæ inferioris è summo tecto deducta magna esset, & è regione sui lineam sibi similem illuminaret, ex qua linea sub Daleth locata factum est He.

§. 2. Si quæris, quare linea ista non adhæret tecto summo, sicut altera, quæ consicit Daleth? R. non aliter rem se habere, ac si homo columnam quæ-

Sensus ver-
borum in
Præfatione
Sohar parvi.

quandam sub tecto collocet est regione lucis; sume sanè umbra illius non extat recta, sed paululum obliqua, nec attingit summitatem tecti: Ita linea iuxta crus Daleth enata in He tecto non adhærescit; atque ideo vocatur He, quoniam homo cum He pronuntiatur, non opus habet nisi halitum tantum citra omnem molestiam: Unde linea secunda tecto non adhærens sine puncto nata est, & sine labore atque saltem ex umbra lineæ primæ.

§. 3. Et si quæris, quare Lux Daleth in He major est quàm fuit in Daleth vero? &c. id propterea factum, quòd hæc locanda esset in Nomine exposto.

Janua in palatio lapidis Saphirini.

Introitus animæ dignæ per januam illam.

Pithchonis Angeli officium.

Rachmielis officium.

Palatium lapidis Saphiri quid.

Porta versus Eorum clausa.

Taharielis munus.

Zadkielis munus.

§. 4. Scito autem quòd litera He locata sit in palatio lapidis Saphiri, ubi ex umbra tecti Jod prodit, quod claudit pedem He; quæ est janua aperta, nec tamen aperitur nisi illi qui dignus est. Intra januam hanc autem 2. sunt Angeli, quorum unus vocatur פִּיטְחוֹן & alter רַחֲמִיֵּל quorum præfectus est פִּיטְחוֹן. Et cum anima egreditur ex hoc mundo, ascenditque ut intret in hortum Eden per palatium hoc lapidis Saphiri, venit Angelus פִּיטְחוֹן & considerat eam, & si digna est, innuit Pithchoni, ut aperiat januam, & dicit Jesh. 26, 2. *Aperite portas, & ingrediatur gens iusta, custodiens veritatem.* Et notificat Pithchoni, è quonam gradu sit, utrum sit è dominis oculorum, vel è Dominis staturæ corporis, vel è Dominis colli, vel è Dominis manuum, vel pedum Dominis; Omnia enim hæc membra sunt Mercavæ, de quibus infra in mundo Briah.

§. 5. Sed ad rem. Si anima illa digna est, & ostium ipsi aperitur, mox illa traditur Angelo Rachmiel, ut elevet illum per viam קֶסֶם רַחֲמִיֵּל i. e. locum montis Zion, qui est hortus Eden superior.

§. 6. Res autem sic capiendi, quod palatium hoc lapidis Saphiri sit Malchuth in Briah, quæ est umbra Malchuth de Aziluth. Et in medio hoc palatio est aulæ quoddam ad instar firmamenti, quod dicitur Pargud Velum. Et ex Pargud isto vaticinati sunt Prophete per somnium, excepto Mose Magistro nostro super quo pax, qui fuit intra aulæ. In isto Pargud autem præfectus quidam est Angelus, cui nomen Rachmiel.

§. 7. Et ex isto palatio in palatium עֶשֶׂת הַשָּׁמַיִם quod proximè superius est, nimirum Jeshod in Briah, datur columna excavata, quæ est porta versus Eorum, quæ clausa est, nec aperitur nisi Neomeniis & Sabbathis.

§. 8. Porro anima quoque ex hoc mundo ascendens primum examinatur à Tahariel (quod nomen תַּהַרְיֵל per Gematriam æquipollet voci תַּהַרְיֵל fluvius, juxta Gen. 2, 10.)

§. 9. Et si invenitur pura, præcipit Pithchoni, qui ipsi aperit, statimque eam tradit Rachmieli: Qui Angelus si ipsam viderit puram, confestim ipsi excavatam aperit columnam.

§. 10. Zadkiel autem Angelus, qui ibi est, vestit ipsam tunica Magistrorum

strorum, quæ consistit è Lege atque Præceptis, quas fecerat in hoc mundo: Et ex illa vestit apparent opera ejus superius.

§. 11. Scito autem columnam hanc excavatam esse Nomen Essentiz & Domini, unam scilicet literam ex quolibet nomine: Quanquam hic etiam sunt nomina 3. colorum, nimirum album, quod est Nomen מַיִם; flavum quod est Nomen אֵשׁ; & aliud ad rubrum tendens, quod est Nomen אֶרֶץ. Transmittuntur autem animæ per cochleam hanc, ne ipsas videant cortices ipsique prævaleant.

§. 12. In media autem hac columna Angelus quidam præfectus est Sahariel nomine, qui acceptam hanc animam ulterius elevat in palatium Ezechiel in Briah, quod est Jeshod in Briah, umbra de Jeshod Aziluthico: ibi collocat eam loco decenti.

§. 13. Si autem quod absit, in illa quicquam reperiatur indecens, è vestigio traditur Perditoribus, qui sunt in palatio corticum è regione lapidis Saphiri. Et in hac palatia corticum ingressus est Noah, ut illa videret; & quidem fecit in errore deductus fuisset, sicut scribitur Gen. 9, 21. *Et bibi de vino & inebriatus est, & discooperui se:* Ubi innuitur, quod adhæserit istis, & isti polluerint eum, & detexerint nuditatem ejus: id quod propterea factum, quia interdiu rem habuerit cum uxore. Et palatium hoc est Gomer, filia Diblaim, quæ fuit mulier fornicationum, quam duxit Hoshcheal, ex præcepto Domini; ad denotandum, quòd populus adhæreret palatio huic in mundo.

§. 14. Si autem anima hæc mediæ est generis, Angelus Tahariel ipsam introducit coram 71. Sanhedrin, ubi Metatron est pater domus judicii, ubi judicialiter de ipsa inquirunt: Et si reperta fuerit innocens in iudicio, traditur Rachmieli; & Rachmiel super iudicio inquiri, aperitque ipsi duas Rachmielis portas, unam versus hortum Eden & alteram versus Gehennam. Ex illa videt lucem magnam magnamque voluptatem, in qua degunt iusti; & à luce illa, quæ in cuiuslibet iusti tabernaculo ipsam præcellit, ita ut pudeat ab operibus suis malis & ita sit expiatio iniquitatum ejus. Ex altera autem porta sinistri lateris Gehennam videt, & quomodo impii ibi judicantur, unde terretur; qui ipse pavor etiam expiat iniquitates ejus.

§. 15. Et si penitens iste plorat super peccatis suis, tunc aperiunt ipsi porta Lachrymarum; quod est spatium illud inter tectum literæ He & ejus; lineam de hiscentem ab umbra factam; & ista porta, Lachrymarum porta appellatur.

§. 16. Cumque introducta est in portam hanc, Rachmiel illam accipit, ipsique locum montis Zion aperit, quæ est columna excavata; ubi Sahariel ipsam susceptam consolatur, fenestram eidem aperiens, ut ipsi quasi oriatur Sol iustitiæ & sanans, id est, cum anima hæc ascendit in palatium

Porta dicta five columna excavata quid.

Saharielis munus.

Palatium corticum pro animabus impuris.

De introitu mer.

Taharielis munus.

Rachmielis munus.

Porta Lachrymarum quid.

Ezem haschamaim, duæ ibi sunt portæ, quarum una sanatur anima ab angore, qui supervenerat ipsi five in vita five in morte ejus, ubi sanatur à doloribus suis: Porta autem altera advehit ipsi spiritum vitæ ex arbore vitæ, quæ facultatem ipsi largitur, ut tolerare possit magnam illam voluptatem, qua frui debet ex splendore Schechinæ.

C A P. XXXIII.

§. 1. Punctum literæ Vav fiebat linea retrò versum, & infra tendens: ipsique non erat usque adeò magna illuminatio, ut posset egredi extra terminum suum.

C A P. XXXIV.

§. 1. Litera Sain est Jod super Vav: nempe postquam Jod lineam fecerat retrorsum, rediit & insedit summitati ejus: Id quod in Sohar his verbis innuitur: Sain est Jod super Vav.

C A P. XXXV.

§. 1. De Litera Cheth scito, quòd facta sit ex duobus punctis æquipolentibus uni, eo quod essent geminæ. Et è duobus his punctis facta sunt duo Sain sicut diximus. Et illa duo puncta primum fuerunt unum, quæ postmodum divisa sunt in duo. Gibbositas autem media est punctum illud, quod quia in 2. Sain dividitur, & illa demittit versus 2. latera, hinc tenuis relinquitur gibbositas, quoniam inde dimittitur lux, sicut dictum. Et quoniam Cheth est femina, hinc indiguit duas gemellas Hebelis, quæ sunt Rachel & Leah.

C A P. XXXVI.

§. 1. Teth litera facta est è duobus punctis geminis, mare & femina. Femina est Nun literæ Teth; sed Sain literæ Teth est masculus, obvertuntque sibi facies. Et Nun quidem, quæ est femina, simplex erat & duplicata est atque incurvata ob duas causas: primum, ne transgrederetur terminum suum; & deinde ut adhæreret masculo, quod est Sain. Sain autem masculus extendebatur deorsum & hærebat in curvatura ejus. Ipsa vero quoque extendebat sub capite illius lineam sub mysterio manus quasi susceptura illum: & hæc est manus extensa ad accipiendum e converso.

§. 2. Denotatur etiam in illa, quomodo se gerat penitens, qui incurvat caput suum & extendit manus suas.

§. 3. Et scito hæc duo marem & feminam in ista litera esse mysterium Myserium tribuum, qui singuli cum gemella sua prodibant, unde in illis non repertiuntur literæ וּתְּ. Et si dicis de הָ quidem quæ est femina, id concedi; restare autem questionem, quare וּ quod est mas & femina ipsique assimilatur, inter ipsos non inveniatur; Respondetur, duas illas geminas per Cheth designatas, causam fuisse cordis Hebel, factumque Chet cum Teth, unde וּ ita ut etiam Teth designet Cain, quod cum ipso prodiret gemina ejus, & ipse occidit Hebel, & accepit duas geminas, & ex iis genuit וּתְּ: unde nec Chet nec Teth est inter tribus.

C A P. XXXVII.

§. 1. Litera Jod quæ punctum ipsum, facta est principium, medium & finis; in id ipsa etiam principium Decadum & finis unitatum atque idè redit in unum. Atque sic Kuph se habet inter decades, quia continet decies decem. Signi autem loco habetas Alphabetum אָבִן כֹּכַב יוֹד, ubi Jod denotat denarium, quoniam ipsi est initium, medium & finis; Nosti autem quod ipsum quoque principium includat initium, medium & finem, & sic omnia tria, unde novem, quibus si addis Jod ipsum, ecce decem.

C A P. XXXVIII.

§. 1. Litera Caph tendebat è puncto suo in latus dextrum, & ex illo descendebat linea in longum progressu ultra terminum suum, atque duplicata live incurvata: & quia mox incurvabatur, quam primum se terminum supergressam videret, idè meruit poni in initio כֹּכַב.

C A P. XXXIX.

§. 1. De Litera Lamed scito, quod Æn Sophi facta compressione sursum ascendit supra summitatem vestimenti: illud vero punctum Æn Sophi, quod vestimento vitam dedit sub mysterio Neschannæ, postmodum vestigium impressit summitati vestis, quod ipsum vestigium etiam punctum est; & hoc punctum extitit super summitate Lamed.

§. 2. Deinceps vero extensum est deorsum in vestimentum usque ad locum, ubi literarum summitas, quod cum proveniret, extendebatur in latus dextrum, descendebatque ex ipso linea, & id eveniebat quod in Dalet.

§. 3. Et hoc est mysterium turris volantis in aëre; quoniam summitas Turris volantis est super est inter Æn Sophi & vestimentum, suntque 300. constitutiones in aëre, detitit: Quia Lamed denotat 30. & quælibet continet 10, unde 300.

ginta duo Elohim, de quibus diximus, quod descendunt in Jesod Abba, quod dicitur $\aleph$ mitigari hac conjunctione, scilicet $\aleph$: Et quamquam illi 32. sint radix iudicii, atque etiam $\aleph$ sit iudicium; nihilominus ibidem opus suum non operantur, quia Jesod Abba miserationes denotat simplices. Cum autem descendunt in Seir, ibi operantur opus suum & dispescuntur in 32. semitas, quæ sunt ipsa 32. Elohim. Imò et in ipsum Nun, cum descendit in Jesod Seir ibi non potest mitigari in $\aleph$, remanet ergo $\aleph$ attributum iudicii perfecti. Et.

Nun utrum-
que Radix est
animarum R.
Hammenuna
& filii ejus.

§. 7. Porro scias ex isto Nun, nimirum e radice superna ex Abba & Imma excisas esse animas R. Hammenuna Senis & filii ejus; illius animam ex Nun longo & filii ex Nun brevi. Hinc in Sohar vocatur $\aleph$ $\aleph$ Nina rabba, quod denotat piscem; & Piscis autem pertinet ad mysterium Jesod; sicut enim piscis semper in mari movetur, ita Jesod semper movetur, ut affluentiam producat in Malchuth. Et radix animæ R. Hammenunæ senis fuit Jehojada, & filius ejus fuit Benajahu. Nam $\aleph$ reperitur in omni Seir, & est Seir inter Sephiroth, & $\aleph$ nempe reliqua pars nominis Jehojada alludit ad illud: Et Adam cognovit Chava uxorem suam, id est, Jesod Abba, in quo consistit cognitio inter maritum & uxorem suam. Benajahu autem est $\aleph$ $\aleph$ quod est de: Jesod Seir in Imma, ubi nomen $\aleph$. Et idem Benajahu vocatur Ben Jehojada, quia bis includit nomen $\aleph$ quæ sunt duo nomina $\aleph$ in plenitudine Hehin quæ efficiunt $\aleph$ suntque ex Jesod Binah, id est, Imma. Atque idem mortuus est post paucos annos, cum Benajahu perveniret ad pueritiam, quippe qui erat filius R. Hammenuna Senis, qui est Johojada: Mortuus autem est, quoniam perfecerat animam suam illo tempore. Mortuus etiam est paucis annis exactis illo tempore cum celebris esset Benajahu propter fortia facta, quæ faciebat. Et hoc est quod dicitur in Scriptura 2. Sam. 23, 20. *Et ipse percussit Leonem in fovea in die nivis*: ubi innuitur, quod tempore nivali in nive seipsum submergeret, frigusque adhiberet contra pravam concupiscentiam, quæ ipsum incitabat atque impellebat, ne id faceret; ipse autem concupiscentiam suam subigebat. Et hæc est cædes illa, quæ leonem cædebat; ille enim leo erat prava concupiscentia. Et ista sunt poma, quorum odore factus est Sanctus ille Benedictus, sicut dicitur in Sohar de isto puero: Et hæc sunt poma illa, quæ olfecit Sanctus ille Benedictus. Sensus est: sicut cum homo olfecit aliquid, odor intra ipsum ingreditur, inque ipso includitur: ita si fas est ita dicere, se habent animæ illæ sanctæ atque puræ, & in specie illi, qui studio Mercavæ incumbunt, suntque e mundo feminino, id est, Imma: horum odore quasi tangitur ipse, & anima eorum adheret Schechinæ ejus.

§. 8. Et

Causa brevitas
vitæ.

§. 8. Et si queris, quare illi, qui sunt e semina, non diu vivunt in hoc mundo? Resp. Sicut semina naturalis causa fuit mortis in mundo, ita etiam Malchuth, quæ vocatur Arbor scientiæ boni & mali, ejusque pedes descendunt in mortem, id est, pedes Malchuth, qui sunt $\aleph$ extenduntur in mundum hunc, qui est mundus mortis & separationis; illisque animabus, quæ ex parte illius proveniunt, non est vita longa.

Jizchak pater
liberatus
fuit a iudicio.

§. 9. Et notandum quia & Jizchak pater noster erat metrum iudicii rigorosi, & ejus speciebus & Basilia est, quod propterea illius generatio revertebatur ad nomen semine, quæ est iudicium, sicut dicitur Gen. 18, 10. *Revertendo revertar ad te secundum tempus vite, & ecce filium habebit Sara uxor tua*: ubi Saræ destinatur: Unde etiam ligatus est super altare, & ferme mortuus esset, nisi Sanctus ille Benedictus dixisset ad Abraham, Gen. 17, 16. *Et etiam dabo ex tui ibi filium*: ubi eundem inferuit illi, Abrahamo scilicet, ut veniret in mundum masculinum: Et propterea salvabatur & vivebat. Sicut etiam scriptum est Gen. 21, 2. *Et concepit & peperit Sara Abrahamo filium*: Ubi eundem removit ad Saræ & annectit Abrahamo.

§. 10. Schmuel etiam Channæ destinatus erat, sicut dicitur 1. Sam. 1, 11. *Dederisque famula tua semen virile*, item v. 20. *Et factum est in revolutione dierum & concepit Channah, & peperit filium* &c. item v. 27. *Pro puero hoc oravi, & dedit Dominus mihi petitionem meam*: Unde Eli ferme occidisset eum, quoniam ederet constitutionem de maculatione &c. Et nisi Channah dixisset 1. Sam. 1, 26. *In me, Domine, pro puero hoc oravi*, quali diceret: *In me peccatum est, & non in ipso, & propter me condona ei*. Imò nihilominus paucis annis exactis mortuus est, cum scilicet 32. annos natus esset.

Schmuel
etiam servatus,

§. 11. Et Chabakuk quoque destinatus erat Sunamitidi, sicut dicitur 2. Reg. 4, 16. *Ad statutum tempus istud secundum tempus vita amplexabitur filium*. Et propterea mortuus est, & deinde necesse erat, ut Elischa illum deduceret in mundum masculinum, quod est Nomen 72. litterarum, quod prodit ex versiculis Exod. 14, 19, 20. & 21. *Et profectus est, &c. Et venit &c. Et extendit &c.* in quibus sunt 216. litteræ juxta numerum vocis $\aleph$. Sicut etiam vox $\aleph$ duos innuit amplexus, unum scilicet matris, & alterum Elischæ.

Revolutio
Chavæ in Sa-
ra, Channæ,
Sunamitide
& Zarphitide.

§. 12. Scito autem, quod Sarah, Channah, Sunamitis & Zarphitis omnes fuerint ex revolutione Chavæ, venerintque ut restituerent præcepta de menstruis, placenta & accensione candelæ. Et Sarah quidem restituit omnia, quoad ejus fieri poterat; istud enim est quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ, quod benedictionem inveniret in massa, id quod factum erat propter præceptum placentiæ: Et lucernam accendit de una vespere Sabbathi in alteram: Et ratione menstruum huc referendum, quod scriptum est Gen. 18, 11. *Cessaverat esse*

Saræ

Sar, Channa,
Sunamitis &
Zarphitis sunt
plenitudo li-
terarum No-
minis

מִן

מִן

Saræ consuetudo nuptiarum. Sed quia hoc saltem initium erat restitutionis, restitutio non fiebat pro requisitis; quare nec sum erat, ut venirent 3, ille mulieres exteræ, quarum quælibet restitueret præceptum unum ex illis tribus. Channa restituit præceptum Nidda, quia scriptum est 1. Sam. 1. 18. *Et factæ ejus non fuerunt ultra:* Sunamitis restituit candelam, sicut scriptum est 2. Reg. 4. 10. *Ponamus quævis sibi candelam & mentem, & sellam.* & candelabrum: Zarphitis autem restituit Challah, sicut scriptum est 1. Reg. 17. 14. *Cad furina non consumetur.*

§. 13. Signum autem quod quatuor ipsi viri Izechak, Schmucl, Chabakkuk & Jonah designati fuerint mulieris respectu, est in vocabulo *וירג* Gen. 2. 5. *Virgultum agræ antequam germinaret;* ubi postmodum sequitur: *Et homo non erat ad colendam terram:* Sensus est: Quare non erat *וירג* virgultum agræ? Resp. textus: *Et homo non erat;* ergo literæ initiales vocabuli *וירג* denotant restitutionem hominis. Res itaque concipienda est: Antequam viri isti venirent in mundum, non erat dispositum Nomen, quod æquipolet numero *וירג*. Et hoc Nomen *וירג* in plenitudine sua missis literis substantialibus, æquipolet nomini *וירג* Hæc respicitur cum scriptum est Gen. 5. 2. *Masculum & feminam creavit eos;* & vocatur *nomen* Adam: per *Masculum* intelligitur literæ radicales *וירג* & secundæ loco sunt literæ plenitudinis, quæ efficiunt *וירג*. Ecce ergo in nomine illo *וירג* & *וירג*. Unde *וירג* erat unum ex literis ejus, quæ est hæc plenitudo. Et quædam *וירג* non fuit restituta per 4. istas mulieres, quæ observantur 3. hæc præcepta; nullus homo erat perfectus, eo quod defectus adhuc lateret, si fas esset ita loqui, in ista plenitudine. Ethoc est, quod dicitur: *Et homo non erat ad colendum.*

§. 14. Ex hac causâ etiam Benajahu fil. Jehojada, quia erat ex Jesod Binah, mortuus est paucis annis exactis in omni revolutione sua. Et si dicis: Binah est de mundo masculino; quare ergo mortuus est in brevitate annorum? scias, quod Binah possideat mundum Briah; Mundus Briah autem est sub pedibus Malchuth: Et tibi possessionem habet tanquam mater: Qualis autem Mater, talis Filius. Sensus est: Quamvis in Imma nulla planè sit mors, nec malum ullum; nihilominus cum Geburoth extenduntur deorsum, tum faciunt operationes suas: unde patet, quod hoc in loco, scilicet Briah, sicut Mater, ita Filius.

§. 15. Benajahu autem puer ille fuit R. Benah in revolutione: Et ille fuit, qui venit post R. Eliçer sub forma Arabis super asino: ut alluderet ad Jesod, quod redisset per Malchuth, juxta mysterium Gen. 49. 14. *Israhel, asinus esset;* quasi dicit, innuisti Abrahamum, qui antequam fieret profelytus, vocatur *אשר*, cujus numerus valet 248. Postquam autem factus esset profelytus, vocatum est nomen ejus *אשר*, cui æquipolet *וירג* sive Vav, quod efficit 248.

§. 16. Scito autem quod sicut est Chamor ex parte dextra in sanctitate, ita etiam in cortice est Chamor noxius: Sicut dixit R. Akiva, quod cum adhuc fuisset plebejus, dixerit: Utinam esset mihi discipulus Sapientum, morderem eum instar asini. Ita in latere sinistro etiam est bos cornueta. Unde apparet, bovem & asinum à dextris esse & sinistris in cortice. Et in sanctitate etiam est bos, Ps. 69. 32. *Taurus cornibus & ungulis præditus;* & asinus ex parte dextra ratione Abrahami, sicut diximus.

§. 17. Et nota, quod & in Ismael fuerit potentia asini: & quia tem habuit cum socru sua, & cum masculis, per revolutionem venit in asinam, antequam restitueretur: nempe in asinam Bileami, quæ mortua est in factio illo cum Angelo, sicut dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ, super verba illa: Num. 23. 33. *Et ipsam vivificassent.* Et postmodum revolutione alia factus est asina R. Pinchas, filius Jair. Inter scintillas etiam R. Pinchasi erat Abraham, qui venerat ad restituendam Nephesh Ismaelis filii sui. Et quia Ismaelites sunt fures & raptores, idè furto ablata & captiva fuit in duo fine cibo & potu, donec restitueretur R. Pinchas.

§. 18. Et Esav fuit bos: Esav enim in plenitudine sua *וירג* cum tribus literis suis radicalibus, efficit 506. juxta numerum *וירג* bos. Idè puer ille equitabat super asino, sicut diximus. Et id est, quod innuit Jacob, cum dicit Gen. 32. 5. *Et fuit mihi bos & asinus,* quasi diceret, Esavum & Ismaelem fuisse sub ipso: quin & innueret, illorum surculos, qui sunt servus & ancilla. Ethoc est, quod dicit Scriptura Prov. 30. 22. *Propter servum eum regnavit, & ancillam, cum fuerit heres domina sua:* ubi per servum intelligitur Esav, sicut dicitur Gen. 27. 40. *Et fratri tuo servies;* qui est Samael, sicut inquit R. Schimeon Jochaides, super quo pax! Servus, id est, Samael; & ancilla est ex Ismael, scilicet Lilit, cujus numerus *וירג* 470: Et istud est, quod dicit Scriptura Lev. 16. 2. *Et non ingreditur in omni tempore ad sanctitatem.* Intelligitur autem per *וירג* tempus bonum, Rachel; per *וירג* tempus malum Lilit. Adhuc reat autem quilibet Israhelita temporibus bono, quod est Schechinah, quæ vocatur tempus benedictionis.

Chamor
parte dextra
& sinistra.

Ismael
voluit
ma in asina
Bileami.

Nephesh
Ismaelis
rec
fuit in R.
Pinchas.

Esav fuit
bos
sub Jacobo,
sicut & Is-
mael.

CAP. XLIII

§. 1. Punctum literæ Samech majus fuit quam cæterarum, æquavitque magnitudinem Mem clausi: Et post compressionem remansit punctum, mox rediit scilicet compressionis Infiniti, perculsoque puncti medio exiit perculsione prodierunt 18. puncta, juxta numerum trium Vavin, efficientium figuram Samech, quæ postmodum coaluerunt, & hanc prodiderunt figuram.

Canis breviter
pauca anno-
rum in Bens,
juxta.

Revolutio
Benajahu in
R. Benah,
Asinus
esset.

Litera $\odot$ &
 $\odot$ quomodo
coincidat.

Tabularum
ortus.

Nomen 12.
literarum.

Nominis hu-
jus vis & effi-
cacia in iustis.

Ejusdem no-
minis sepa-
ratio in pecca-
minosis.

Umbra,
in sanctitate
quid.

Umbra im-
munditiei.

120. Combi-
nationes
in anima &
corpore Ju-
dei.

Nominis
 $\odot$ $\odot$ syl.

§. 2. Scito autem figuram Samech non multum distare à figura $\odot$, sicut etiam in plenitudine Samech invenitur $\odot$ & $\odot$ quæ efficiunt 60. juxta numerum $\odot$. Unde apparet, quod Samech primò fuerit Mem, & ambo efficiunt 100. Si tolles novem puncta, remanent 91. juxta numerum vocis $\odot$, quod per mutationem retropositarum efficitur ex $\odot$: Nam post $\odot$ retro sequitur N; post $\odot$ retro sequitur $\odot$ & post $\odot$ retro sequitur $\odot$. Literæ autem $\odot$ efficiunt 112. quæ tria nomina $\odot$ $\odot$ $\odot$.

§. 3. Porro scito, quòd tabule veniant ex Nezach & Hod de Imma, suntq; Nomen $\odot$ & Nomen $\odot$, quæ æquipollent numero $\odot$ cum literis. Quare cum tabulis insculperent Samech & Mem, quæ sunt Nomina, cum $\odot$ & $\odot$, & literæ illæ coalescerent invicem, factum est hoc Nomen $\odot$ $\odot$ $\odot$ juxta numerum $\odot$ quod etiam effi 112. Et illa 3. nomina simul sumta sunt Nomen unum duodecim literarum quod occultarunt Sapientes nostri bonæ memoriæ, sicut dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ in tract. Kiddushim : Nomen duodecim literarum : Ubi inquit Raschi bonæ memoriæ. Ego ignoro Nomen hoc. Et nota, unicuique Judæo affulgere lumen aliquod e tribus Nominibus istis in unum combinatis, quæ dominium habent in hominem in cogitatis, verbis & operibus ejus; & cum quis justus est, eundem adjuvat Nomen $\odot$ in cogitatione ejus; reliquis autem hominibus spiritualibus $\odot$ opitulatur in verbo & $\odot$ in opere. Et si homo peccat juxta 4. gradus cogitationis, pro quolibet gradu peccati una litera separatur à Nomine, & contrahitur pro eo : Et sic in 4. gradibus loquendi, & 4. operandi gradibus, atque occultantur ab eo, & ille homo relinquitur sine umbra, sicut dicitur Num. 14. 9. *Recessit umbra eorum ab ipsis*. Umbra enim in sanctitate est Nomen $\odot$ & $\odot$, quæ cum 9. literis efficiunt 121. sicut vox $\odot$ adjecta unitate vocabuli 121. efficit. Et in immunditie sunt 121. combinationes Elohim, quæ cum Radice efficiunt 121. Atque istud est quod dicit Scriptura l. c. *Recessit umbra eorum ab ipsis, & Dominus nobiscum; ne timeatis eos*. Nam recessit ab ipsis umbra immunditiei: Nullum enim ipsis erat auxilium, ne quidem ab immunditie: Nobis autem adest umbra sanctitatis, sicut dicitur. Et $\odot$ nobiscum, i. e. Ipse & domus judicii ejus, quæ sunt $\odot$ & $\odot$, quæ sunt umbra sanctitatis, sicut dicitur.

§. 4. Porro scias, quòd 120. combinationes Elohim, quæ sunt in sanctitate, quiescunt super Israël; & Nomen $\odot$ obsignat animam Judæi, sicut dicitur in Sohar, Scd. Mischpatim super texto Exod. 21. 8. *Non dominabitur ad vendendum eum, si vestitus ejus fuerit in eo*. Quoniam vestitus Sancti illius Benedicti est Nomen $\odot$, quod est signaculum anime in mundo existens : Nam hoc Nomen ascendit descenditq; in anima Judæi, & reliquæ literæ Nominis $\odot$ quæ sunt $\odot$ ascendunt descenduntq; in

in corpore. Imò etiam inter gentes mundi Nomen hoc $\odot$ insculptum est labi $\odot$ corpori animæque eorum, sed literis inversis, ita ut loco $\odot$ sit $\odot$. Et hoc Nomen scivit Parho, cum diceret Exod. 5. 2. *Quis Dominus, cujus vocem audiam?* Et propterea inquit: *Non novi Dominum*. Deinde Sanctus ille benedictus dicebat ad Moysen Exod. 10. 1. *Ingredere ad Parho, ut ponam signa mea in medio ejus*. Nelegas signa mea Elleh hæc, sed literas meas Eloah, quæ sunt literæ illæ reliquæ in nomine Elohim, nimirum $\odot$ propter $\odot$. Pergitq; textus: *Et ponam illa in medio ejus, ut in ipso excitent judicium, sciatq; eas illæque & tibi manifestentur*.

§. 5. Hic sciendum est, Nomen $\odot$ habere 120. combinationes; quælibet enim litera habet 24. combinationes: Atque adeò literis $\odot$ combinationes sunt 48. unde Mizraim dicitur terra $\odot$. Literis autem $\odot$ competunt combinationes 72. juxta 72. combinationes versuum Ex. 14. 19, 20, 21. Vajissa, vajabo, vajet, quibus percutiebatur Parho & omnes exercitus ejus, in $\odot$ (mar) unde literæ $\odot$ Elleh revera in medio ejus sunt in $\odot$. Unde patet, quòd tempore fissionis maris rubri combinatz sunt literæ $\odot$ Elleh, & $\odot$ Jam, unde Nomen $\odot$ Elohim integrum. Unde rectè dixit R. Akiba, quòd singulæ plagæ constiterint ex 5. plagis aliis, quæ sunt 5. literæ Nominis Elohim. Porro patet, quòd si Israelita quidam peccet per modum irrisionis, omnes illæ 120. combinationes Elohim invertantur in pœnam ejus, quoniam ipse invertit 72. vobram in $\odot$ irrisionem, unde & illæ vertuntur ipsi in judicium & afflictiones veniunt super eum: Atque istud est, quod dicit Scriptura Proverb. 21. 24. *Superbus elatus, derisor nomen ejus*, quasi diceret: Superbus jactatur quod non est in eo; sic derisor irridet verbis mendacibus. Et hoc est, quod ait Scriptura Eccl. 8. 13. *Bonum non erit impio, & non prolongabit dies tanquam umbra, qui non timet à facie Elohim*. id est: Sicut umbra impunitatis, quæ non timet à facie Elohim: Ideoq; & illud invertitur super eo, ut adversetur malitiæ ejus: Verbi autem $\odot$ sicut umbra, etiam sunt literæ $\odot$ sicut derisor, ut diximus.

§. 6. Repeto autem, quòd Nomen $\odot$ sit sigillum anime: Et si Nomen cum Vav scribitur, efficit 42. quæ indignant nomen $\odot$ ex quo constituitur homo, & 42. literæ modò dictæ insculptæ sunt capiti hominis: Et designantur 42. dictionibus, quæ sunt in *Andi Israël* &c. Deut. 6. 5-9. incipiendo à voce $\odot$ Deut. 6. 5. *Et diliges* &c. usque ad vocem $\odot$ vers. 9. Ista enim sectio correspondet capiti hominis.

laba $\odot$ inversa est in corpore atque anima gentium.

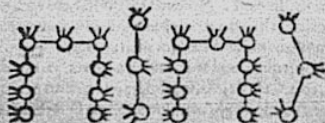
Ægyptus quare vocetur $\odot$

Literæ $\odot$ percutiebant Ægyptios, addita $\odot$ syllaba. Israelitæ apostataz invertuntur 120. combinationes Elohim.

Ubi irrisoris vel apostataz vertitur in $\odot$

Brachia hominis designata in verbis Deut. 11. 23-16. Venter hominis idem designatur. Item crura. Quare in brachiis & cruribus hominis fit Nomen ער

§. 7. Et à verbis Deut. 11. 13. ער et erit &c. usque ad verba וְפָתַח וְפָתַח v. 18. sunt dictiones 72. quæ correspondent brachiis hominis. Et à verbis ער ibidem vers. 18. usque ad verba ער ער sunt voces 50. quæ correspondent ventri hominis. Et à verbis Num. 15. 37. וְעָרַם usque ad finem sectionis sunt 72. dictiones, quæ correspondent cruribus cum fundamento foederis sancti. Unde patet, quod in homine sunt 42. 72. 50. & 72. quæ efficiunt 236. adjectus; 12. vocibus in Audi Israël cum Baruch schein, &c. ecce 248. Et si quaeris, quomodo in brachiis & cruribus sit Nomen 72: Scito nomen crurum esse oculatum hoc modo.

Et quilibet circulus 3. habet coronas, & omnes circuli sunt 24. Coronæ autem sunt 72. Et horum Nominum 3. sunt genera, nempe tria Nomina וְעָרַם oculata, quæ sunt 72 de Imma: unde patet, esse 72. circulos, & 216. coronas; sicut in Nomine Vajissā, Vajabo, Vajast sunt 72. nomina & 216. literæ. Et scito, cum illa וְעָרַם de Imma intrant in caput Seir, tunc Ne-zach & Hod effluunt de foraminibus oculorum in Seir. Ethoc est quod dicitur in Tikkunim, Tit. 18. Nezach & Hod Imma sunt 2. oculi Seir. Unde patet, quod Rachel, quæ est Malchut ejus, oculos non habet: id quod innuitur tractatu de Sene Sect. Mischpatim: Juvencula pulchra oculis carens, quod est arcanum Rachel. Unde necessum est homini, qui dicit Audi Israël, & in specie Sectionem Vajomer, ut attentionem dirigat in oculos Seir ibi indigitatos, quippe qui lumen accipiunt ex וְעָרַם Imma per 3. Nomina וְעָרַם supra dicta: Et hoc intueri debet Zizith, qui sunt capilli Rachel, ut desalbut, & in eos intret lumen ex oculis hominis, qui sunt similitudo oculorum Seir. Et oportet assumere Zizith manus pectoretenuis, quoniam ibi est foramen prodians de Seir in caput uxoris suæ: Illud foramen enim in pectore est, transiitque in regione contrariam foras per spinam dorsi; & exinde lumen affluat uxori: Ibi enim intrat in caput uxoris ejus, & eamque illuminat per posteriora capitis ejus; contiguum enim est caput ejus huic foramini, obversis scilicet posterioribus; & ex hinc affluat omnis affluentiam. Quod igitur homo aspiciat Zizith, tunc in illam ingreditur lumen per pectus, sicut diximus. Unde patet, quod homo attrahat lumen ex וְעָרַם Imma intra oculos Seir, quod deinde pergit per dictum foramen in caput Rachel, ubi illuminantur oculi ejus,

Nomina tria וְעָרַם oculata. Nezach & Hod Imma sunt duo oculi Seir. Puella pulchra oculis carens.

Capilli ejus puellæ.

Lumen transiens ex Seir in uxorem ejus.

ejus, quæ sunt Chochmah & Binah Rachelis. Hinc sequitur, quod adolescentula illa pulchra oculis carens accipiat per intentionem hujus aspectus.

C A P. XLIV.

§. 1. Punctum literæ Ain dividitur in duo, quorum dextrum prius extenditur prolongando lineam suam ultra terminum, quod tamen cum videtur, mox cupit duplicari linea illa, iterumque ascendere: Eodem igitur tempore descendit linea secunda, quæ erat pars altera super lineam istam ascensuram, quod ipsi non permittit propter gravitatem suam, unde quiescit super ea, & relinquatur curvatura inferius, unde prodit figura 17.

§. 2. Et si quaeris, quare punctum ejus bifidetur, scias istud punctum includere mysterium duarum personarum, quæ sunt Mas & Feemina. Perpetuo autem in literis potentia masculi minor est quantitate, quam potentia feeminina, eo quod omnes literæ masculium feeminitatis in se habent; sicut enim feemina gignit, ita etiam literæ plenitudinibus suis literas alias generant. Unde potentia masculi minor est, quæ est linea secunda in Ain minor altera: Nam linea prima major similis Nun est feemina, & linea altera parva, quæ similis est Sain innuit masculum.

C A P. XLV.

§. 1. In litera Pelatet mysterium conversionis. Sicut enim poenitentem oportet incurvare caput suum & pedes fieri, atque extendere manus suas; ita punctum Pe, quam primum prodit, voluit ascendere ultra locum suum, cumque non possit, iterum descendit incurvato capite deorsum intra se hoc modo 7. Deinde ex eodem puncto, quod voluerat ascendere, alia prodibat linea ad dextram descens super caput hujus literæ, cumque in latitudinem excurreret, circa latitudinis terminum augebatur lumen ejus, ita ut ex illa deorsum descenderet linea in longum protensa, usque dum terminum transgrederetur; ubi regressa conduplicabatur sursum & hoc est rectum inferius sub Pe.

C A P. XLVI.

§. 1. Litera Zade constat de duobus punctis combinatis sub mysterio duarum personarum, quarum posteriora connectuntur, anteriora vero hic orientem illic occidentem respiciunt. Nam Jud figura Nun in 3 faciem suam vertit ad orientem, & Jod alterum, quod super Nun est, versus occidentem, & ex duob. his punctis dextrum formatur quasi figura 2 ob gravitatem Jod ipsi incumbentis; & hæc innunt mundum hunc, cujus Providentia

& Influentia sit à tergo. In mundo venturo autem post vivificationem sic non erit, sed ibi erit facies ad faciem, quod respicit plenitudo hujus literæ quæ est $\aleph$ ubi Daleth respicit & intuetur Jud sibi appositum de facie ad faciem.

C A P. XLVII.

§. 1. De litera Kuph scito punctum hujus literæ in longum fuisse protensum sicut Nun finale, & quoniam auctum est lumen in eo, in lineam deorsum tendentem, idè hæc separavit se à puncto; cumque punctum videret lineam à se separari, tum protensum est in sinistram usque ad terminum latitudinis, proditque ex ipso linea parva ad instar Daleth, quoniam jam egressa erat ex ipso linea magna, unde debilitabatur facultas ejus.

C A P. XLVIII.

§. 1. Punctum literæ Resch habebat lumen diminutum, ita ut rectè de se non posset producere lineam, idè abiit in latitudinem sinistrorsum.

C A P. XLIX.

§. 1. Litera Schin est litera veritatis; sicut enim in mundo disposito hinc Chochmah, illinc Binah, & in medio Daath, atque sic hinc Chesed, illinc Geburah, & in medio Tiphereth: sic in Schin sunt puncta, hinc unum, illinc alterum, & in medio tertium. Et ex litera Schin creatus est mundus, quatenus denotat Nomen $\aleph$, quod ad mundum suum dicitur sufficit.

§. 2. Et scias, quod ex quolibet horum 3. punctorum prodierit linea, quasi forent tres lineæ: Et quia lineæ illæ bilanci sunt similes, idè combinandæ erant simul, sicut Nezach & Hod combinantur cum Jesod: Hæc conjunctio tamen sic facta est, ut dextra, quæ protendebatur sicut Nun finale, conduplicaretur sicut Nun curvum, duplicatur versus lineam vicinam: Et sic quoque linea sinistra; mediana autem locum non inveniebat ad conduplicationem nec ad dextram nec ad sinistram, unde colligebatur, & contrahabatur inter duo Nunin supra dicta. Unde locus conjunctionis literæ medius crassior est reliquis: unde dicunt figuram Schin esse Nun; habet enim in se duo Nun & Var in medio.

C A P. L.

§. 1. Cum punctum literæ Tav extendetur, prodibat ex illo linea in longum

longum sicut Nun finale, & quia augebatur longitudo lineæ protraxit, quæ etiam non tam magna erat ut Nun, idè separabatur à puncto. Et cum punctum videret, quod linea sua à se separaretur, hoc in sinistram abibat, usque ad terminum latitudinis literæ, & ex illo prodibat linea parva, sicut Resch. Linea autem longa separata cum videret se esse ultimam literarum, nec aliam sequi alteram, quæ se integeret, timuit ne fortè sibi adhærerent judicia, hinc conduplicabatur linea pro dimidio longitudinis; metuebatur enim ulterius duplicari sicut fecerant reliquæ, cum ante se non videret literam aliam; idè contrahabatur. Metuebatur autem judicia; idè ulterius duplicari nolebat, & in duplicatura sua paululum contrahabatur.

C A P. LI.

§. 1. Facto sic Alphabeto primo personæ $\aleph$ de quo diximus, deinde Ex Alphabeto producta sunt 231. Alphabeti anteriora & 231. posteriora, quæ ex hoc Alphabeto primo personæ combinata, ex sculpta, permutata & ponderata sunt invicem, finito nam $\aleph$ facta sunt 432. Alphabeti integro.

§. 2. Atque sic factæ sunt undecim personæ, quæ sunt Cether, Chochmah, Binah, Daath, Gedulah, Geburah, Tiphereth, Nezach, Hod, Jesod, Malchuth, sicut scribit Autor Canphe Jonah part. 3. his verbis: In mundo vacui Undecim seu destructo dicitur, Decem & non Novem, Decem & non Undecim: Sed in mundo disposito seu restituito sunt 10. & sunt 9. & sunt 11. Et ita etiam quod superius est, extra Tcheru five splendorem, reputatur pro mundo disposito, quoniam hæc destructio non sunt. Et quanquam per dispositionem ex uno facta sint duo subinitium mundi dispositi, nihilominus supra circulum omnia habentur pro mundo disposito, & nulla ibi corruptio.

§. 3. Quælibet autem persona continet 462. literas: & $\aleph$ semper invenitur in medio cujuslibet personæ singularum literarum: Estque centrum & vita cujuslibet personæ: & propterea alimentum & sustentationem atque stationem habet ex ipso Nomine $\aleph$ ita ut $\aleph$ in 231. anterioribus, & in 231. posterioribus inveniantur, sicut dicitur, cum de elevatione vestis sub mysterio $\aleph$ agendum erit.

§. 4. Suntque undecim personæ anteriores usque ad Lamed, & 231. Personæ Alphabeti posteriora sunt 11. personæ à tergo spectatæ à Lamed usque ad Tav.

C A P. LII.

§. 1. Lux istius vestimenti vibrat per omnes mundos, atque hoc vocatur $\aleph$ filum benignitatis, quod deorsum vergit manè: & media nocte pariter descendit è duabus medietatibus vestimenti antica & postica, postquam postica sub tollitur post anticam; atque hinc existit

exiit Exhilaratio iustorum cum Sancto illo Benedicto in horto Eden, & exitit copula.

Quid intelligatur per Exhilarationem in Sohar.

Explicatio textus ex Sohar novo Midrasch Hanneclam.

§. 2. Et ubicunque de Exhilaratione dicitur in Sohar, ibi de hoc mundo intelligendum: Et quicunque fruitur hac influentia, scit quid fuerit, & quid sit, & quid futurum sit.

§. 3. Atque ideo dicitur in Sohar novo Midrasch Hanneclam: Sed Breschith: Lucem illam, quam creavit Sanctus Benedictus ille initio, inueharat Adam, & visu penetrabat ab initio mundi usque ad finem ejus. Veni, observa. Fulgur Solis pars una est & sexaginta millibus & septuaginta quinque partibus illius splendoris specularis illius lucis, quæ recondita est; & tamen ne hunc quidem Solis fulgorem homo contueri potest; quomodo minus putandum de splendore illius. Quod autem dictum est, hominem per illum vidisse ab initio mundi usque ad finem ejus, ita definitum est nostræ thesi; quod per illum splendorem homo seipsum potuerit & per lumen sapientiæ videre, quid sit & quid futurum sit ab initio mundi usque ad finem ejus: Sed ille reconditus est pro iustis in mundo venturo. Quomodo in mundo venturo. Quando scilicet egreditur anima sancta ex hoc mundo, tum vadit per eum in mundum venturum. Scilicet est, quod istam sciat, quia via catur in hortum Eden: & quia via communetur Lux horti Eden: quoniam tenebræ id est Gehenna circumdant hortum Eden omnesque homines oportet per illam viam ambulare: in illa autem Lux cum fiducia quis ambulat in viam suam, vadens & lucens usque ad statum diem, Prov. 4. 18. Veni, vide. Scriptum est: Exod. 14. 23. Et facti ibi cum eo 40 quadraginta dies & 40 noctes, panem non edidit & aquam non bibuit. Quam ob causam? Ut frueretur illo splendore: Et quamvis descenderet inde & illa fulgiditas cum ipso non descenderet; tamen non poterat intueri faciem Moysi, prout antea asperant illum: Cum enim ibi fuisset, facies ejus remanebat fulgida ad instar Solis. Hæc ibi. Ideo dicit: Portio excelsa ibi contexta est, quasi diceret; mundum vestimenti vocari portionem excelsam, quia sculptura & determinata figura literarum ibi contigitur & absconditur. Et illam quidem portionem affectus est Moyses Magister noster super quo pax. Sed hæc est semita quinquaginta, quam non affectus est Moyses Magister noster super quo pax, sicut dicitur Job. 28. 7. *Semita, quam non vidit avis.* Nam 27 per Gematriam efficit bis 27, antrosum & retrosum.

§. 4. Et hæc sculptura indigitata est in Sohar, sub initium h. v. sub initium imperii Regis sculpsit sculpturas suas in splendore excelsi. Scilicet est hic: רַחֲמִים R. Schimeon bar Jochai super quo pax, denotatur voce רַחֲמִים sub initium, per Notarikon (literis transpositis.) Ipse enim erat scintilla Moysi Magistri nostri super

Sculpturae gemmentum.

462. Alpha-beta in vocabulo 27.

Initium Sohar explicatur. Moysi scintilla in R. Schimeon.

super quo pax & ambo pertigerunt usque ad regimen atque imperium iudicii scilicet, quod exaratum & coagulatum est in mysterio circuli, qui vocatur Tehir illaah, splendor excelsus. Anima quippe ejus scintilla erat ex anima Moysi Magistri nostri super quo pax; & generatio ejus erat generatio scientiæ. Unde in Sohar Sect. Schelach lecha venit in hortum Eden cum discipulis suis viditque ibi excellentiam generationis deserti, unde inquit: Nec fuit generatio huic similis, nisi generatio deserti. Et propterea conscripsit Librum Mysterii, cujus 7 capitula correspondent 7 libris Legis scriptis à Mose Magistro nostro super quo pax. Idem quoque innuitur fuga ejusdem propter Cæsarem, de qua in Tract. Schabbath: Schimeon occidendus erat, sicut Parho volebat occidere Moysen, fugitque à facie ejus, sicut dicitur: Exod. 8. 4. *Et eripuit me à gladio Parho.* ibique affectus est perfectionem suam in deserto: sic quoque R. Schimeon Jochaides, super quo pax affectus est perfectionem suam in deserto Lud, ibique apparuit ipsi Deus. Sed plura de his infra parte secunda. Vide & Sohar Ruth.

C A P. LIII.

- §. 1. Veniri non potest ad intellectum creationis hominis nisi per mysterium literarum. Creatio hominis in mysterio literarum.
- §. 2. Literæ autem istæ creatæ sunt per mysterium Chesed, Din ve Rachmin, benignitatis, iudicii & miserationum, id quod vocatur *Conclave Regis*. Stantque in figura similitudinis humanæ, cum omni membrorum perfectione, ut mas & femina: quamvis ibi nihil corporci, quod absit! Sed literæ lucis in hac stant figura & similitudine in quolibet mundo: donec deveniunt ad figuram hominis corporei omnibus ordine supra se invicem atque lineatum dispositis. Literarum figura ac figura.
- §. 3. Literæ autem dispescuntur in 3, partes, Chesed, benignitas Literarum in dextra, Din iudicium in sinistra, & Rachmin miserationes in medietate, tres partes, dio.
- §. 4. Colores quoque earum coruscant pro illarum natura & imagine: Si scilicet literæ sunt albæ, denotant Chesed, quod est benignitas, & sunt relictio: si autem literæ sunt nubiæ & per mysterium *per seipsum stibii*, Job. 42. 4. denotant Din, iudicium: Et si sunt flavæ, Rachmin denotant & miserationes; quod pertinet illud: de Anima David: Jec. 19. 22. *percutiendo populos & sanando Israel.* Colores literarum.
- §. 5. In manu dextra sunt literæ Chesed, benignitatis, pro ad movendis remotis; literæ autem & nomina, quæ in sinistra manu, amotioni inserviunt. Literarum Chesed & literarum Din effectus.

Literarum
Capitis effe-
Aus.

§. 6. Et ex literis, quæ in capite, aliquæ inserviunt ad speculationes Sapientium, & ad investiganda myſteria operis Merkwæ & operis Breſchicht; & aliquæ accipiunt principes Legis, ſicut *ſicut* Principes Legis & *ſicut* qui ad crura referuntur, ut exaltatio fieri & incedi poſſit ſuper excelsis populorum mundi, & geſtituatur, quod Samael perdidit dum percuſſit acetabulum femoris Jacobi, iuxta illud: 1. Sam. 17, 29. *Et etiam* Nezech ſſet ad non mentietur: Hic enim eſt locus victoriæ & locus viſionis videntium. Sunt tamen etiam inter nomina crurum & pedum quædam pro ſaltu in viâ, & ſimilia. Sapienti ſatis.

32. Semitæ
Sapientiz.
Lux Ænso-
phica,
Turris in æ-
re volitans.

s. 7. Et in istis mundis Infiniti, qui benedictus sit, nihil invenitur nisi
erz Alphabeta etorum & ipsarum combinationes: Nam 22. litteræ dispeſcun-
tur io. personas, unde in universum fiunt 32. quæ sunt semitz Sapientie:
am lux נח, quæ est P rsona נח in כסם נח, est lux Aen Sophia deorum
ruseans: Sic & Lamed in נח est turris volitans in aere Aen Sophico, qui est
a substantia.

5. Personæ in
Mundo Azi-
luth.

§. 8. Sed in mundo Aziluth, de quo scriptum est Gen. 5, 2. *In Hebraeo* vit eos, i. e. in 5. personis; Omnia construuntur per mysterium Nominum scriptorum in Lege, quæ sunt 10. Nomina indelebilia רִיבֹן אֵדֶן רִיבֹן אֵדֶן רִיבֹן אֵדֶן וְכָל הָאֲדָמָה וְכָל הָאֲדָמָה וְכָל הָאֲדָמָה et de mundo Aziluth dictum est Jcf. 43, 10. *Ego ipse* et non alius. Omnino tamen cum illis conjunguntur generationes 231. anteriorum et posteriorum, et contextura horum etiam sunt 5. personæ Adami sancti, ubi malum nullum dominatur.

Combinatio-
nes Legis in
Mundo Briah.

§. 9. Et in mundo Briah sunt combinationes Legis juxta versiculos
Legis & nomina Legis dominantur ibi, fed versiculi non feribuntur ibi suo or-
dine, sicut dixerunt Sapientes nostri bonæ memoriz : Nisi Lex scripta effet
secundum ordinem, fed per nomina & ipsorum combinationes, tunc homo
in ipsa legens posset vivificare mortuos. Et quando Aziluth fulget in Briam,
Lex quæ in Briah, in perfectione est.

In Mundo Je-
zirah Ange-
lorum nomi-
na pateſcunt
ex univerſa
Lege.

§. 10. In Jezirah autem Lex tota consistit in mysterio Angelorum e-
niforum ad operandum operationes suas, & ut silent in custodia pro necessi-
tate mundorum inferiorum: Et quælibet littera Legis est initium vocis No-
minis alicujus Angelici; sicut in textu illo: Gen. 32, 2. *Et dixit Jacob, quando
vidit eos castra Dei hac*; ubi vox Raam denotat Raphael, Uriel, Mi-
chael. Et hac ratione quoque ex voce ^{WD} proveniunt Schmucl, Meta-
ton, Scheul, quæ sunt cerebrum in Jezirah. Prodeunt tamen etiam Nomina
Legis Angelici; per mysterium computi numeri minoris, quæ omnia sunt
mysterium in Jezirah. Mysterium computi enim est mysterium aquarum fre-
quinarum. Præterea quoque; stant ibi 10. catervæ juxta similitudinem hominis.

In Mando

§. II. Ad Asiam autem pertinet mysterium Thermurab consistens in permuta-

permutatione Alphabetorum. Huc pertinet illud Lev. 27, 10. *Ne permutes* *Agna* *my-*
storum cum malo. Malum enim praevalet tibi; *Quod si permutando permittave-*
rit, ipse & permutatio ejus sancta erunt. Terna-
ria.

C A P. LV.

§. 1. Unde colligendum, omnes mundos esse literas & nomina; qui Omnes Mundi sunt literæ & nomina. autem autor est omnium, Nomen non habet. Et propterea Eliahu dicit in di sunt literæ & nomina. Tikkunim: Tu unus & non in numero, nec litera vel similitudo ulla.

§. 2. Et hinc scimus & intellectu nostro formamus distinctionem, quæ est inter autorem omnium & mundos: Et de hoc dicitur Jof. 40. 18. *Et quam similitudinem attribuetis ei?*

6. 3. Et mundum iste vestimenti differentiam ostendit: Est enim vesti-
mentum intimum, quod propinquius est Substantiæ Ejus, qui benedictus sit do-
& vestimento huic nomen est generale, nempe כְּסֵת מֶלֶךְ lux faciei Dei, Vestimen-
intellige faciei Substantiæ Ejus, qui benedictus sit quasi dicatur, hanc vestem duplex.
fieri & luce faciei Substantiæ ejus, qui benedictus sit, quæ incipit in persona Vestimentum
74. Et hoc nomen operatur operationes & æquipollet per Gematriam vo- intenci no-
men.
כי־רשִׁתִּי vestimentum & תְּשִׁיבָה pruna. Et cum deorsum coruscet in mun-
dum Jezirah, prodit ab eo Angelus quidam nomine Autori similis: pro-
deuntque ab eo 378. Angeli juxta numerum nominis ejus, qui sunt animalia
ignea loquentia: quando Israelitæ perficiunt voluntatem DEI, qui locus est
omnium, apologiam pro Israelitis edunt: & statim tegumentum & vestis
ejus exit in omnes mundos, eripitque & protegit eos, ne viciniis accedant
cortices, & contingant, quod abest! Sanctitatem. Atque hic iste exiit sub
mysterio Angeli legationem exequentis; non autem semper præsensibi ma-
net: Superius autem est sub mysterio Nominis, nec locum inde mutat. Est-
que & aliud ipsi nomen ipsum includens, quod est מֶלֶךְ כְּסֵת כִּי מֶלֶךְ cui sunt
10. litteræ pro numero decem Septhirarum, excepta persona מֶלֶךְ, quæ est fi-
lum Aên Sophicum, & propterea non de numero: continetque numerum
380. יחֲסִי. Et de hoc dicitur Jesh. 61, 10. Vestimenti יָשַׁע salutis, pallio iustitia
involvet me.

§. 4. Nam David Rex, super quo pax, oravit pro adipiscendo in- Tabernacu-
lucro vestimenti hujus, quod vocatur **שֵׁלֶם** tabernaculum pacis; ium, pacis
Et in voce **בְּשָׁלֵם** continetur licet **מִלְּבָשׁ** vestimentum: Unde huc **שָׁלֵם**
dirigenda est intentio in fine orationis 18. formularum; ubi dicitur: Qui **וּמִלְּבָשׁ**
benedicit populo suo **יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלֵם** in pace.

§. 5. Ethoc descendit in caput Antiqui Sancti, & ab Ipso descendit in- vestimen-
fluentia in omnes mundos à Spiritu Nati Antiqui, à Luce scil. influentia descendit
vestimenti. Et de hoc inquit R. Schimeon Joachides, super quo pax, in L. i. adnotata
bro Mysterii. Et iude excitat Spiritum pro omnibus.

Nomen extremitatis & cur sic vocetur.

§. 6. Et hoc Nomen vocatur **הכף** nomen alse seu extremitatis ob duas causas, quarum prima, quia prodit ab initio & sine versiculorum Sectionis primæ Geneseos usque ad verba **וְכָל הַבְּרִיָּה** contineturque extremitatem versiculorum, initium nempe & finem. Secunda ratio est, quia corroborat alas animalium, quæ defecerunt propter peccata nostra; ipsūque; alis suis tegumentum est super capita populi sancti & super omnes mundos, ita ut nullus adversarius, nec ullum accedens malum quicquam efficere possit. Hinc dicitur Deut. 32, 11. 12. *Sicut aquila, quæ excitat nidum suum super pullos suos, morietur eis, expandet alas suas, accipiet eum, portabit eum super alas suas. Dominus solus ducet eum, & non cum eo Deus alienigena.* Id est, tempore venturo lumen hoc affluet Israelitis solis, & Nomen suprā dictum operabitur in amorem ipsorum qui sciunt originem ejus.

Nominis ejus effectus & operationes.

§. 7. Ipsum quoque protegit à latronibus & ab omni casu maligno, si homo consuat illud in fimbriam vestimenti sui cum aliis vocibus huc requisitis. Et cum videris hostes, accipiet fimbriam manu sua illamque elevabit supra caput suum adversus hostes. Et ratio est, quoniam vestis superius est super caput omnium mundorum, & contexta est sicut vestis sub mysterio quadrati juxta mysterium Nominis **קדש** quod quadratum est.

Schechina inter duos vestes areæ.

§. 8. Et hæc vestis vocatur Schechina i. e. locus ubi habitat **אֱלֹהִים** antrosum & **אֱלֹהִים** tergo. Atque istud est, quod dicunt Sapientes nostri bonæ memoriæ; Contraxit Schechinam inter duos vestes areæ, quæ sunt duæ medietates vestimenti. Et Sapienti satis.

Alii effectus ejus Nominis sive Vestimenti.

§. 9. Porro quoque & aliud tibi manifestabo mysterium magnum circa effectus nominum, aperiamque aures tuas, ut audias verba DEI viventis Regisque mundi: Sed partem tantum audies, non omnia, ne ista homines indecenter adhibeant. Scito ergo operationem Alphabetorum hanc, si creare voles molem aliquam aut juvenem triennem sicut Abaja & Rabba bonæ memoriæ, qui id fecerunt consensu Regis omnium Regum: Consecuti enim erant veniam à Senatu Sancti illius Benedicti, & concessum ipsis erat usu contrectare coronam Regis omnium Regum impune. Oportet ergo operatorem combinare cum Alphabeto integro Nomen **אֱלֹהִים** cum quinque vocalibus quæ sunt Schurek, Patach, Chirek, Tere, Cholem. Circumvolat ergo primò personam Nomen omnibus literis ejus cum ipso combinatis sub vocali Schurek, ut N; deinde secundā vice N mox N porro N iterum N donec absolverit literas Aleph cum Jod Nominis tetragrammati. Deinde hoc ordine procedat cum He ejusdem Nominis, & porro cum Vav, tandemque cum He, & sic eodem ordine omnes literas reliquarum 21. personarum tractet. Caveas autem ne erres penamque incurras; si enim in verso ordine illas leges, terra te deglutiet. Scias autem porro, quod si facturus es corpus, dicere debes literas

literas illas quas dixi. Nimirum cum facturus es corpus ipsum, dicas personam N cum literis ejus, prout tibi ostendi: Et cum facies viscera, combines literam Mem; & caput facturus, combines personam Schin; ad formandum os combines Beth; ad oculum dextrum personam Gimel; ad oculum sinistrum He; ad genam dextram Caph; ad genam sinistram Pe; ad aurem dextram Resch; ad aurem sinistram Tau; ad manum dextram Teth; ad manum sinistram; ad pedem dextrum Sain; ad pedem sinistrum Cheth; ad renem dextrum Teth; ad renem sinistrum Jod; ad epar Lamed; ad fel Num; ad lienem Samech; ad stomachum Ain; ad oesophagum Zade; ad ingluviem sive laryngem Kaph. Qui autem operari vult in Libro Jezirah; purificet se ipsum vestibus albis & puris, & ne operetur solus, sed cum socio vel duobus. Scriptum est enim Gen. 12, 5. *Et animam quam fecerant in Charem:* Et alibi scriptum est Eccl. 4, 9. *Præstant duo uni: iterumque scriptum est Gen. 2, 18. Non est bonum, hominem esse solum.* Unde Lex quoque incipit per literam Beth, cum dicitur: Brechith bará &c. Porro jejunia quoque nota nobis præmittat cum cæteris applicationibus mentis huic operationi debitis. Deinde accipiat terram virginem in loco montano, ubi nemo fodit unquam, subigatque pulverem purissimè cum aqua viva, faciatque massam quandam rotundam, volvatque per combinationes Alphabeticas 231. portarum singulis literis seorsim sumtis, cum litera Nominis punctoque suprā dicto, incipiatque cum eo, & pervolvat primò Alphabetum, sicut dictum, & deinde revolvat per compositionem vocalium Schurek, Patach, Chirek, Tere, Cholem, semperque revolvat Nomen cum ipsis vocalibus totumque Alphabetum, modò suprā dicto, donec absolvat personam literæ Aleph. Et sic combines literam Beth cum Nominè, pariterque literam & personam Gimel, atque ita omnes usque ad 21. Alphabeti literæ Thau: Et omne membrum cum litera in illo figurata. Omnia autem fiant in puritate & sine errore sive in literis sive in punctis, multò minus in revolutione literarum Nominis. Recte enim via Domini, & iusti ambulant in eis, transgressores autem cespitant in eis.

§. 10. Et qui novit ordinem operandi Libri Jezirah, amatus erit superius & inferius, hæresque erit duorum mundorum, sicut dicitur Prov. 8, 21. *Ad hereditate faciem dum diligentes me, Jesseb, & his auros eorum replebo.* Per illas enim creavit En Soph omnes mundos, omnemque ordinem Jezirah corporalem & spiritalem. Et id ipsum est, quod dicitur in Libro Jezirah: Et formavit per illas omne formatum, sicut dicitur Jer. 43, 7. *Omnia qui vocatur nomine meo, & ad gloriam meam creaverunt, formavi eum, etiam feci eum.* Et dicitur Jer. 26, 4. *quia in Jaba NPT est fortitudo seculorum.*

Dignitas operantis secundum Nomen illud.

CAP. LVI.

Personarum
נח
notiones ac
relationes.Michaelis
munus.Literarum
litterae.פירוש
in Sohar.Personae Hod
influentia
haud cessans
post visitationem
Sanctuarium.Puncti Schurek
ortus ex
puncto Segol.

§. 1. Porro scias, quod persona נח quod est filium An Sophiam, quod benedictum sit notio Cether: Et invicem, quod נח plus continet quam נח juxta numerum 11. parium in נח qui correspondet 10. Sephiroth & filo An Sophico, quod in eo: נח autem est notio Chochmah in vestimento. Et sic: נח 11. plus continet quam נח estque Binah in vestimento: pariter & נח quae est persona Daath & נח quae est notio Chesed, & נח Geburah, ubi simul per Gematriam continetur nomen מלך quod est iudicium Geburze respectu An Soph, item נח quae est notio Tiphereth, & נח Nezach: ita נח quod est Hod 101. plus continet quam נח secundum numerum מלך qui utitur superiore vestis medietate: estque sacerdos magnus, qui super est, & animas iustorum sacrificat coram Sancto illo Benedicto, quando ex hoc mundo egrediuntur. Id sic intellige, quod illis notum faciat traditque mysterium operationum huius Vestimentis, ut sciant viam omnium mundorum, norintque quod praesens, praeteritum & futurum est, videantque ab uno mundi extremo usque ad alterum.

§. 2. Et propter magnam oculis potentiam litterae ibi sunt sub forma circularum & signaculorum uclarium, quae adhibentur in amuletis: & omnes etiam vocantur Domini oculorum. Et hoc est lumen providens ad illuminandum omnes mundos: estque fons illis irrigans medianibus multis aulzris & cortinis, quae in Sohar vocantur פסות expansum.

§. 3. Et ab illo die, quo vastata est domus Sanctuarium, non recessit Schechina ab uno Cherub: Et propterea incipiunt radicalem accipere influentiam à Persona Hod, sicut dicitur Thren. 1.3. *Redire feci retrorsum dextram suam à faciebus inimici;* & alibi dicitur Dan. 10. 8. *Et Hod gloria mea versa est in me in corruptionem,* & versa est ab ordine trutinæ, id est, à puncto Segol in punctum Schurek. Sapientis satis. Ethic quoque aliquid vitiatum est, donec effundatur super nos Spiritus ex alto in solatium nostrum. Sed ad rem.

§. 4. Ita נח 101. plus continet quam נח & est notio Jesod: ubi pariter innuitur mysterium, de quo supra facta est mentio in notione Hod. Et propter 3. illas Sephiroth, quae inversae sunt ab ordine lancis, nimirum נח formatum est punctum Schurek, quod sunt 3. puncta obliqua, quae depravata sunt per peccata nostra et statim quo fuerunt illo tempore, cum templum adhuc staret, nimirum in forma Segol, sicut dicitur Exod. 19. 5. *Et erunt milia.* נח נח נח *peculium prae omnibus populis.*

§. 5. Tandem נח est notio Malchuth & 110. plus continet quam נח juxta numerum annorum, quos vixit Joseph, qui concedere noluit, ut ancilla

ancilla hæret Domine, juxta illud, Gen. 37. 29. *Iusti hereditabunt terram viventium.* Iustus est Jesod & terra est Malchuth. Unde qui concumbit cum gentili, quia tunc ancilla copulatur cum foedere iusti, quod est terra viventium. Iustus autem singulari polterio numero 11. tantum deberent esse majores prioribus; quare igitur 3. postremæ numero majori præpollent? Ratio est, quia ut notum Nezach & Hod extra corpus sunt: Nezach etiam non usque adeo vitata est infra, sicut Hod, ut notum sub mysterio throni Sabbati: unde dicitur 1. Sam. 15. 29. *Et etiam Nezach Israel mentitur:* scilicet ex toto, quamvis ex parte (sit vitata): Idem Sephirah Hod numerum habet alium & continet 91. plus quam priores supra ipsam existentes: Oportet enim roborare & stabilire & disponere hoc loco de Nomine tetragrammato & domini, quae efficiunt 91. Singulis autem tantum 10. sunt Sephiroth, & unum quod residuum est, correspondet filo Infinitii pro utroque simul, quasi, si ita dicere licet, medietas huc & medietas illuc pertineret, unde ipsis non nisi 10. notiones tribuuntur.

§. 6. Merito autem singulari polterio numero 11. tantum deberent esse majores prioribus; quare igitur 3. postremæ numero majori præpollent? Ratio est, quia ut notum Nezach & Hod extra corpus sunt: Nezach etiam non usque adeo vitata est infra, sicut Hod, ut notum sub mysterio throni Sabbati: unde dicitur 1. Sam. 15. 29. *Et etiam Nezach Israel mentitur:* scilicet ex toto, quamvis ex parte (sit vitata): Idem Sephirah Hod numerum habet alium & continet 91. plus quam priores supra ipsam existentes: Oportet enim roborare & stabilire & disponere hoc loco de Nomine tetragrammato & domini, quae efficiunt 91. Singulis autem tantum 10. sunt Sephiroth, & unum quod residuum est, correspondet filo Infinitii pro utroque simul, quasi, si ita dicere licet, medietas huc & medietas illuc pertineret, unde ipsis non nisi 10. notiones tribuuntur.

§. 7. Jesod autem superabundat 110. quia in ipso est lumen נח נח נח quae efficiunt 91. sicut diximus. In eo tamen etiam est notio plenitudinis נח נח נח. Ita ut in eo sint 10. ejus Sephiroth vestimenti & filum Infinitii ipsum ingrediens, unde 11. porro Corona foederis sancti ipsi adhæret, quod est Dalath magnum sub affirmatione duorum, quae efficiunt 8. de quo infra: Et huic correspondent 8. dies circumcisionis, hinc 8. & 11. efficiunt 19. quae cum toto efficiunt 110.

§. 8. Et quamvis ulterius accedat persona נח quae designat Malchuth: veritas tamen ita se habet, quod litterae Malchuth non videantur nisi sub combinatione litterarum Jesod. Nam in mundo An Sophico, quod est Androgynus, Malchuth sub mysterio Coronæ adhæret foederi sancto, & non apparet sola: unde nulla radix nullumque fundamentum iudicii ibi apparet, quod non statim mitigetur, ed quod Malchuth & Jesod simul copulentur, quamvis respectu libertatis gentis iudicium dicatur. Atque sic in mundis An Sophicis res se habet, quod semen semper absorbeat in Jesod.

§. 9. Vestis autem hæc existit sub mysterio Libri Legis; pergamenum enim denotat ipsam substantiam, & litteræ sunt Sephiroth vestimenti, quamvis tenues sicut cornea cicadarum & perfectæ simplices, quae quidem nostri respectu benignitatem, sed respectu An Sophicis iudicium denotant intuitu lætitiæ. Unde dicitur Psal. 63. 12. *Et Rex latibit in Elshim.* Sapientis satis.

Lumen
נח נח נח
in Jesod.
Numerus
110. in Jesod.Malchuth est
semina
Jesod.Vestimenti
mysterium
in Libro Legis.

De Sculptura
ex Libro So-
har.

Sculptura
natura ac
modus.

סוהר
עילאה
quid?

עילאה
vocat
& non
סוהר
& quare?

Tehiru spa-
tium pro Al-
phabeticis
omnibus.

Tria judicia
contenta in-
tra circulum
Splendoris
excelli.

§. 1. Jam ulterius aliquid dicendum est de Sculptura, de qua dicitur in Sohar Sect. Breschith: Sculptit sculpturas suas in splendore excelsu. וְהִקְדִּים אֶת הַסּוּהָר עַל הַכְּתוּבָה; & radix sculpturae est iudicium, quod determinationem & collectionem tribuit literis, ne destruat charta, quae est Aenoph, unde illustratur atramentum, quae sunt literae.

§. 2. Natura autem sculpturae consistit in interstitio, quod circumdat circulum magnum admodum consistens inter lucem ipsius substantiae foris ambientis hunc circulum & inter substantiam comprehensam intra circulum hunc. Et iste circulus vocatur סוהר עילאה splendor excelsus in contradistinctionem סוהר סתם splendor simpliciter ita dicti. Vox Chaldaica Tehiru autem idem est quod Lux: Nam Aenoph Lucis nomine appellatur, quem impossibile est alio nomine compellari, unde circulus iste collectionis punctorum vocatur Splendor excelsus phasi Chaldaica, qua denotatur aliqua immixtio caliginis lucisque deminutio.

§. 3. Hic autem Splendor vocatur excelsus & non primus, quia antequam jam aderat lux Aenoph, in quam exarabatur haec sculptura.

§. 4. Porro etiam סוהר per Gematriam cum voce efficit 231, ut ostendat ipsum esse locum continentem stationem & spatium esse Alphabetorum omnium.

§. 5. Et circulus iste quidem ita circumvallat rem contentam, ut impediatur lucem Aenoph extra circulum versantem, ne aboleatur lux, quae intra circulum est. Et in hac circumvallatione 3. occurrunt notiones, una lucis Aenoph, ambientis vestem, altera lucis Aenoph intra circulum contentae, tertia lucis Aenoph, quae inter continentem & contentam, quae quasi papyrus est, super qua collocatae sunt literae, & dicitur Lux mixta.

§. 6. Et 3. istae notiones sunt 3. notiones Geburoth, quia omnis res determinata, ut percipi possit, qualitercunque respectu nostri se habeat, tamen respectu Aenoph est iudicium. Nam Aenoph, quae benedicta sit, est benignitas, in qua Ipse extenditur usque ad infinitum: Unde diminutio extensionis iudicium denotat. Et propterea circulus Splendoris excelsus, prout nobis apparet, tria continet judicia, quorum primum efficit, ut Lux Aenoph ambiens extra circulum se ipsam quasi impediatur ab ingressu intra circulum vestimenti, ne vitium inducat, quod absit! Alterum efficit, ne Lux Aenoph, quae benedicta sit, contenta sese extendat egrediendo extra circulum & jungendo se cum continente, unde aliud vitium vestimento, quod absit! Ut a qualitas inter utramque lucem oriatur, nec reliquatur statio locusque pro literis. Iudicium tertium est Lux Infinita, quae producit ad duobus luminibus illis restrictis; quaeque comprehendit intra se lucem collectam in literas, & extra amovet lucem, quae extra vestem est. Et tria illa judicia sunt Binah, Geburah, Jesod.

§. 7. Et

§. 7. Et si quaeris, quod attributum Hod etiam sit Geburoth, imò altius sit quam Jesod, quare loco iudicii tertii ponatur attributum Jesod, & non Hod? Resp. causam esse, quod natura Jesod sit conjungere, ut notum est, quod etiam sit inter res mixtas; quod ita non est in Hod; unde Lux illa circumvallatrix, quae oritur inter 2. ceteras, est Jesod, quod facies illarum conjungit, sicut natura Jesod est conjungere: Restrictum autem circumvallans extra est Binah; ex hac enim excitantur judicia & Geburoth, dum ipsa impedimento est. Restrictum autem intra circulum contentum habet notionem Geburah, estque, si ita dicere licet, quasi Rex ligatus in ambulatione.

§. 1. Et ecce 3. istae Geburoth generantur in media Exhilaratione Lucis Aenoph circumdatae, quae exhilaratus est in seipso. Omnis autem exhilaratio, si ita dicere liceat, generat motum nostri respectu: id quod etiam apparet in sensibilibus; si enim quis intueatur stellam, putabit illam moveri, quod ita tamen non est, cum fixa stet loco suo.

§. 2. Et ex illa exhilaratione patet, quod commotio illa intra ipsum fuerit recondita in potentia, unde videtur in actum prodixisse generando literas Legis actuales, quae reconditae intra ipsum erant in potentia supra dicta. Unde Scriptura ait Prov. 8, 30. Et fui apud eum opifex, quasi dicat: Apud eum, intra substantiam Ejus ipsam. Notum enim, quod etiam ex flamma corporea, cum commovetur & vicina est unctioni, generentur literae, quae non sunt sicut literae corporales, sed & Sapientia colliguntur & futura annunciant atque bona loquuntur ei, qui dignus est verba earum intelligere: Quod sicut flamma corporea progenerare potest literas, multo magis exhilaratio Aenoph Benedicti.

§. 3. Existat literae generatae sunt in medio trium Geburoth, è media Exhilaratione.

§. 4. Qualitas autem illius Jesod, de quo supra diximus, quod conjungat 2. reliqua, similis est qualitati Tiphereth, quae commiscet & conjungit benignitates cum rigoribus.

§. 5. Et si quis, quare Tiphereth vocetur Chesed, Jesod autem Geburah, cum nec Tiphereth Chesed, nec Jesod Geburah dici, sed conjunctum utrumque attributum utrique attribui debeat, quia ambo conjungunt & commiscet Chasidim cum Geburoth: Responsio est; quoniam Tiphereth inclinatur ad Chesed; ideo vocatur Chesed; & quia Jesod inclinatur ad Geburah, ideo vocatur Geburah. Sed haec ita tantum sunt hoc in loco, ubi omnia sunt quasi puncta, quorum singula per se subsistunt. Postmodum autem in mundo disposito cum Jesod comprehenditur in natura Seir sub persona hominis descripti, in quo corpus & sedes prout computantur; tunc sicut Seir inclinatur ad Chesed, ita Jesod inclinatur ad Chesed.

L I

§. 6. Jam

Quare in iudicio tertio ponatur Jesod, & non Hod?

Tres Geburoth ab Exhilaratione Infinita.

Exhilaratio Infinita causa productrix literarum Legis.

Jesod & Tiphereth quopao conveniant.

Cur Tiphereth vocetur Chesed & Jesod Geburah.

Alia ratio est in Mundo hoc, & in Mundo Tihuna.

Quinque Geburoth. Ignis niger super igne albo.

Inverso literæ 711 quid notet.

Separatio vestimenti ab Infinito necessaria fuit, atque ea tamen sensim ac paulatim instituta.

Puncta sunt vestigia avulsionis vestimenti. Jod est vestigium puncti relictæ. Mandorom millenarius, & unde. Gem. Inter 711 & 711 80 Millenario-rum mentio in Idra sancta.

Mosis orantis pro populo intentio sub ipsa precatione. Lineationes

226 Introductio in Librum Sohar.

§. 6. Jam porro notum est, quod vestis istius initium & radix consistat in mysterio determinationis; collectio autem est ex illis Geburoth, quæ sunt quinque, quarum singulæ continent 10. respectu 50. portarum Binali: idæ data est lex tanquam ignis niger super igne albo.

§. 7. Et quia omnium literarum vestimenti radix & initium est litera 711 quæ est Jod vestimenti, inverteliteras Jod, & invenies 711 atramentum: hic est ignis niger. Proveniunt autem inversæ, quoniam ipsa litera adhuc est in-formis.

C A P. LIX.

§. 1. Cum Anso-ph ambiens, facto vestimento, eidem, si ita dicere licet, ferme adhaereat, & parum absit, quin omnia sint unum, hinc necesse fuit, si has est ita loqui, ut aliquantulum avelleret substantiam suam a vestimento, ita ut quælibet portio per se subsisteret, utque apparerent literæ & foras prominerent decenter, & illuminatio non usq; adeo magna foret atq; vehemens, sicut fuerat antea; ita quidem, ut vita & subsistentia atque statio illis esset: Quod si autem uno impetu avulsionem hanc instituisse, vestimentum sanè rediisset in statum pristinum, nempe Anso-ph, idæoque avulsionem hanc paulatim atque sensim promovet, ut vestis permaneret atque subsisteret in esse statuoque suo.

§. 2. In singulis autem portionibus avulsionis vestimenti vestigia relictæ sunt in veste sub mysterio puncti, in quo scilicet deficientia existeret & diminutio Lucis Anso-ph a veste. Et quoniam ipsa vestis 3. habet notiones, principium, medium & finem; idæ etiam vestigium puncti in eo relictæ extat sub mysterio Jod, cui est principium, medium & finis.

§. 3. Centum autem Jodin habet quælibet litera, & hinc fuit mysterium illud, quod quælibet Lux, quæ in Arich & supra illud, dividitur in 1000. mundos: quod ipsum est, quod dicitur Exod. 34. 7. *Servans benignitatem in milibus*; quæ omnia Benignitas benignitatum, quæ praevalet attributo Judicii, unde dicunt Magistri nostri bonæ memorie, quod Sanctus ille Benedictus Adamo primo dederit 1000. annos: Schanah autem per Genetrium est 711 80; dies enim Sancti illius Benedicti sunt 1000 anni: Nam Seir qui vocatur Sanctus ille Benedictus, ab Arich accipit mysterium millenarii hujus tempore beneplaciti, & amovet iteram suam, & hinc provenit omnis computus millenariorum, quorum fuit mentio in Idra sancta.

§. 4. Et Moses Magister noster, super quo pax, id meditabatur, ut attraheret Lucem Antiqui Sancti, dum oraret super peccato vituli pro Israël, & illuc direxit preces suas, ut procul amoveret iteram suam, sicut dicitur Exod. 33. 19. *Et dixit Dominus: Ego transire faciam omnem bonitatem meam coram facie tua*; & manifestavit ipsi 13. mensuras miserationum. Sed ad rem.

§. 5. Jam nosti, quod vestis ista facta sit e potentia scintillarum Geburoth,

Introductio in Librum Sohar.

227

roth, quæ contexunt vestem hanc ab una extremitate ad alteram, sicut filum; in Vestimentis & cum combinavit eas invicem, factæ sunt telæ: unde patet, quod deinde, ut æquæ ac in postquam conglomeraretur vestis, relictæ sint vestigia illorum filorum sub Libro Legis. Hæc enim vestis omnino facta est sicut liber Legis.

§. 6. Porro hæc etiam vestis extat sub mysterio Mem quadrati & clausi. Vestis enim quadrata fuit. Deinde autem divisa est in duas partes, & facta sunt duo Nun, qualia scripta sunt in illis verbis Num. 10. 35. *Et factum est, cum proficeretur arca &c.* habetque similitudinem Nun inversi & aperti ad demittendam influentiam hoc modo 72: nec formari possunt via alia præter lineam latam inferiùs, atque sic habent quasi figuram Mem finalis.

§. 7. Et hoc est mysterium magnum, ita ut quilibet, qui hanc Sectio-nem dicit cum attentione mentis lingulis diebus, nullo damno affici possit, quamvis incidat in locum latronum, vel in mare, vel quemcumque alium locum periculosum; modò in animum sibi revocet 2. illa Nun supra dicta, quæ indigent duas medietates vestimenti.

§. 8. Et hoc est mysterium orationis Mosis Magistri nostri, super quo pax. *Et factum est, cum proficeretur arca, dicebat Moses: Surge Domine & disserantur inimici, & fugiant obores tui a facie tua.*

§. 9. Sic etiam R. Schincon Jochari, super quo pax, dicit Sect. Vajakkal: Quando producent librum Legis in congregationem, aperient portas miserationum; unde disposuit orationem illam: *Benedictum sis nomen Domini mundi &c.* quoniam tum est tempus beneplaciti; sicut dicitur Psal. 69. 14. *Ego precor ad te Domine, tempore beneplaciti, Deus in magnitudine Benignitatis tuæ, exaudi me in veritate salutis tuæ.* Nos autem dicimus illam tempore Minchæ Sabbathica ante productionem libri Legis, ut attrahamus affluentiam & tempore beneplaciti, quæ est dispositio seu pars barba, quæ dicitur 711 80 custodiens benignitatem: Si enim invertis 711 beneplacitum, invenies 711 Exod. 34. 7. *custodiens Benignitatem in milibus.*

C A P. LX.

§. 1. Longitudo 39. literarum Nominum 711 80 711 80 adæquat longitudinem omnium 22. literarum juxta longitudinem 231. portarum, & latitudo singularum literarum Tetragrammati adæquat latitudinem omnium 231. portarum.

§. 2. Et postquam facta erat vestis hæc, contraxit eam Sanctus ille Benedictus, ita ut meditaretur in inferiori 231. posteriorum elevaret post medietatem superiorem 231. portarum anteriorum: Hæc est contractio tertia: Et hæc ratione evacuavit locum pro mundis, quæ non erant capacitate, ut uti possent luce illa magnâ vestimenti hujus: ejus finis tam lucidus & excellens erat recta, quam ipsum ejus initium.

Mem quadratum bise-ctum.

Effectus atq; operationes verborum.

Ufus ejus orationis pri-mus & ho-dienus.

711 80 inversa quid notet.

Convenientia longitudinis & latitudinis literarum Vestimenti, cum longitudine & latitudine literarum Tetragrammati. Contractio Vestimenti.

hoc est mysterium illud, quod dicitur Ezech. 9. 4. *Et signabis Tav super frontes virorum.* Est autem Tav aliud vivificans, aliud mortificans. Et vox *ת* dividitur in duas voces, nempe Tav & *ו*. i. e. Tav inquit super *ו* tibi sunt. Prospiciat enim antrosum per spatium primum, non autem retrorsum. Et Adam primus, qui generatus est est vestigio adhaerenti literæ Jod Nominis *י* supra dicti, respondebat literæ Tav: quasi dicendo: *י* in eo sunt *ו*, ascenderunt enim sursum post *י* combinationem anteriorum ad copulandum anteriora & posteriora. Sed de his satis.

27. plenitudines literarum Tetragrammati.
Literæ מנצפח
G mat inter 27 plenitudines & inter שבת ut & פסוק.

§. 13. Lux illa vero quæ operabatur, ut vestis scinderetur in duas partes, erat e mysterio Geburoth, & coruscabat deorsum, & prodibant 27. plenitudines Tetragrammati de mysterio *עב סנ סח כן*: Prodibant autem combinatæ & conjunctæ cum illis 27. literæ Alphabeti annumeratis scilicet, duplicibus, quæ sunt judicium; Et ex illis prodierunt literæ *איהם*. Ita ut quæ libet litera sibi assumeret plenitudinem Nominis Tetragrammati.

70 Nomina Metatronis.

120. Elohim.

Havajoth radicales
23 literæ plenitudinis Elohim per Gem. ורוח & ורוח 44 b

Et 27. Havajoth supra dictæ efficiunt *שבת*, juxta numerum. *פסוק* cum duobus totis duarum partium vestimentis. Et in hoc consistit mysterium de *פסוקי רוח* spiritus deciforii. (Gabrielis) Hic enim spiritus abscedit & divisit vestem in duas partes, & descendit in Jezirah per mysterium 70. nominum Metatronis: Et ipse est in medio 70. illorum Nominum. Notumque est, quod in manu hujus *ל* adolescentis sunt 120. Elohim, qui sunt gladius ejus. Et ipse scindit hoc judicium in duo, nimirum in duas sexagenas: Nam 60. fortes circa illud, ut custodiant à cornibus. Et notum est, quod 13. Havajoth & 27. supra dictis sunt radicales, quæ deinde duplicantur: ita 13. literæ sunt in plenitudine Elohim per Jod scriptæ, cujus plenitudo efficit *יחי* & per Gematriam Chanich filius Jod: & hoc est mysterium *רוח* spiritus deciforii. Et hoc est mysterium, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memorie in Bava bathra & Sanhedrin fol. 44. col. 2. Dixit spiritus deciforius coram Sancto illo Benedicto: Et dicitur *פסוקי רוח* &c. quod vis illarum Geburoth vestimentum discedit in duo.

כונת וקדושתא

Funiculus mensuræ.

אור קדמון אור פסוק

§. 14. Et deinde Jod istud supra dictum suscepit Bozina de Kadriotha i. e. scintillam nigredinis in vectam in fundo aheni. Et hæc est scintilla illa, quæ in se generavit nigredinem, quæ est judicium.

§. 15. Et in manu illius Jod est facultas supra dictarum, Geburoth ad faciendum funiculum mensuræ pro omni structura, quæ extruenda est inferius.

§. 16. Et locus ille vacuus, qui fiebat per hanc retractionem, dicitur spatium primum: Est enim primum inter omnia spatia. Necessabat illum vocare nomine vestis, quæ vocatur *אור פסוק* Lux faciei Dei per Gematriam *אין*.

§. 17. Et quia etiam Jod debebat descendere ad illustrandum locum *אור* ex *אור* hunc vacuum, quamvis ibi adhuc laterent vestigia Lucis vestimenti; hinc si Gem. *אור* & Jud ponas inter *ו* & *ר* literarum *אור* hinc fit *אור*. Porro *אור* etiam est *ו* per Gem. *ו* quia recondita est pro iustis, ut cum illa eant in mundum venturum.

§. 18. Et mundus iste vestimenti nomen habet omnia includens quod Nomen Tetragrammati, quoniam hoc Nomen alligatum est ipsi & trigrammaton in mundo Vestimenti. continet portas ejus. Atque hoc ipsum est, quod dicunt Magistri nostri bonæ memorie: Antequam crearetur mundus (i. e. mundus vacuitatis) ipse erat & nomen ejus tantum i. e. *Æn Soph* & vestis. Vel aliter: antequam Nomen Terearetur mundus i. e. locus vacuus, in quo erat mundus locandus, quod trigrammaton. est spatium primum, ante quod non erat quicquam, nisi *Æn Soph* & vestis *ו* est vestis *ו* sitis, quod est Nomen Ejus. Et de hoc dictum est: Job. 38. 14. *Et stabunt vestimenta.*

§. 19. Ex tempore venturo ex hac veste veniet dulcedo *שש* Malach. De tempore 42. *Solis iustitia, in ejus alis sanitas.* Nam *שש* est 320. ipsius & 320. futuro Messis uxoris ejus Jcf. 35. 10. *Et recedet ab eo maror & suspirium,* & judicium futurum. perveniet iis, qui remoti sunt à Deo, & inflammabit eos dies ventura. Israëlitis autem montes stillabunt mustum: nam *ו* mons est quadratura Elohim. Et omnia flagella judiciorum venient super populos, quos percutiet, sed sanabit Israël. Et omnes mares ac feminae corticum mitigabuntur. Et tunc Luna erit in plenitudine & perfectione sua, sicut fuit in diebus Regis Salomonis, super quo pax cum adhuc faceret voluntatem Dei: sicut dicitur 1. Reg. 3. 16. *Tunc veniebant 2. mulieres fornicatrices, ad Regem &c.* non vero antea. Suntque mulieres duorum virorum exploratorum clandestinorum, qui ceciderunt sub volas pedum Josue: erant enim Afa & Asafel, duo birci immundi, quorum unus mittebatur in Asafel, quæ vox composita est ex Afa & Asafel. Et illi adhuc hodie homines docent præstigia & Magiam: sunt enim experti artis Magicæ.

Et sunt capita potentiarum impuritatis, quæ dependent postremo loco à posterioribus summis, quæ sunt 121 combinationes Elohim, Deorum alienorum, juxta mysterium: Quicunque addit, minuit. De quibus infra. Futuro autem tempore corridentur, sicut dictum est Jcf. 11. 8. *Et delebitur lactens super foramen aspidis.* Lactens autem est infans, qui fugit de mammis matris suæ, nimirum Metatron puer, qui vocatur *ש*. Et tunc Seir erit perfectus in 10. Sephiroth & membris suis, & uxor ejus pariter erit perfecta 10. Sephiroth & membris suis. Et quia dicitur, Genef. 5. 2. *Masculum & feminam creavit*

Afa & Asafel
Magie autem
res & præstigia

121. combinationes Elohim.

Metatron puer vocatus *ש*.

cas, & vocavit nomen eorum *Homo*, quasi qui in se contineat marem & feminam; idèd in Nomine *אדם* qui per Gematriam est *אדם* invenitur plenitudo, quæ efficitur 19. juxta numerum *אדם*. Idèd dicitur: Et fiet illa die, ut Dominus sit unus & Nomen ejus unum, id est, perfectum, sicut dicitur Exod. 26. 6. *Et erit tabernaculum unum.* (id est, perfectum) quod nunc est in exilio hoc profano, sicut dicitur Thren. 5. 16. *Cecidit corona de capite nostro*, de tempore autem venturo dicitur Amos 9. 11. *Die illa erigam tabernaculum David, quod collapsum est.*

C A P. LXI.

10. Sephiroth
Mundi vestimen-
ti sunt
radix omnium
Sephiroth,
quæ infra eas.

Mundi infe-
riores tantum
ex Malchuth
prodeunt,
& quidem ex
Jod, quod
est in Mal-
chuth.

Mundorum
inferiorum
productio ex
potentia de-
ducta est in
actum.

§. 1. Jam sciendum est, quod illæ 10. Sephiroth mundi vestimenti sint radix omnium Sephiroth, quæ infra eas. Nam Persona *אדם* est filium ex *אם* Soph, sed valde occultum; unde non loquimur, nisi de 10. Sephiroth. Unde in multis locis in Zohar dicitur, quod omnia quæ emanant vel creata sunt, radicem suam habeant superius. Hinc & 10. Sephiroth radicem habent superius in mundo vestimenti penes ipsam Substantiam Ejus, qui benedictus sit: Et *אם* Soph, qui benedictus sit, omnes gradus omnesque personas intra se reconditas ante realem earum existentiam debet æstimavit quoad illarum essentiam, & virtutem dominandi; & hoc est, quod dicit R. Schimeon Joachides, super quo pax, in Idra Nafso: *Æstimavit Reges*; id est: Cum venit ad Sephiram personæ Malchuth, quam intra se habebat reconditam, æstimabat benedictus ille intra se ipsum, quod hoc in loco extendendi essent mundi; quoniam gradus novem Sephirarum superiorum ita se non habebat, ut inde vel liceret, vel opus esset fieri mundos: Omnia enim attributa Sephirarum superiorum attribui ipsi poterant, quamvis jam non operaretur per ista attributa: Non autem poterat attribui Malchuth, quod est Imperium, nisi Ipse dominaretur aliis: Unde in actum produxit mundos omnes ex puncto Malchuth, quod in Substantia ejus, qui benedictus sit, sicut dicitur, cum agendum erit de Jod plenitudinis He ultimi Nominis *אדם*, quod est Jeshod in Malchuth, & ex eo constructi sunt mundi. Et quia Malchuth est Regimen & Imperium Regis, sicut dicit R. Schimeon bar Jochai Sect. Breschith: Sub initium Imperii Regis, i.e. sub initium voluntatis S. benedicti, qua volebat dominator esse & Rex; hinc per hanc ipsam determinationem, quæ *אם* Soph, qui benedictus sit, judicabat omnes gradus intra se contentos ab initio puncti summi Kether in se reconditi usque ad punctum minimum, quod est Malchuth, creata est Lex in potentia, sed non in actu. Atque istud, quod dicit Scriptura Prov. 8. 30. *Et fui apud eum offex.* Cum ergo constitueret *אם* Soph isto in loco construendos esse mundos ipso actu, tunc confirmavit locum illum, qui hoc morbo quasi termino cinctus fuit, sicut locus noster respectu cæli; quam-

quamvis ibi omnia unum essent: non aliter ac si ponas manum tuam super chartam albam, super qua, si extantia quædam minuta appareat, tum umbra sanè percipies in charta, ita ut si quis è longinquo videat, hæc umbra puncti ad instar ipsi appareat, quod tamen ita non est, quia applicita manu super charta omnia inveniuntur esse unum. Sic in loco illo in puncto Malchuth; quam primum intentionem eò direxit, ut supra dictum, tum apparuit quoad nos quasi punctum; & hæc sunt puncta literarum: Et quia punctum in charta factum circa se exhibet quasi sculpturam, nimirum differentiam inter chartam & atramentum, & quia umbra quasi profundior apparet, idèd punctum hoc quoad nos vocatur sculptura. Atque id est, quod dicitur Sectione Breschith: Sculptit Sculpturas suas in splendore sublimi, de quo supra.

§. 2. Et sciendum porro est, quod in veste hac extet Tetragrammaton oculatum, nempe 24. circulis & 72. coronis constans: Et est Tetragrammaton, quod bifurcat in anteriora & posteriora. Nec mireris, literas Tetragrammati oculatas reperiri; quia & literæ hominis in sculpte animæ ejus & specificantes opera ejus, ut integantur ipsius capiti, omnes sunt oculorum figura, quia radicaliter è dicto Tetragrammato veniunt: Nam ex Tetragrammato Neschamah superadvenit homini iusto, qui studet operi Mercurii. Et quia litera Jod 3. habet coronas, inde hoc respectu homini competit Nephesh, h. Ruach, Neschamah. Et quia radix Neschamah sunt 5. Geburoth, idèd & Neschamah Neschama est, quæ vocatur Chajah, quæ designatur in ipso Jod Tetragrammati, sicut scriptum Gen. 5. 7. *Et factus est homo in Nephesh Chajah.* Et hæc est persona Abba. Invenitur tamen etiam Jechidah, quæ designatur in apice Jod cum proveniat ex Arich Anpin. Et Jechidah, si quæris, quare tres illæ communiter explicantur à quolibet, sed duæ hæc, nempe Chajah & Jechidah, occultæ sint, respondetur: Quia patum abest, quin duæ hæc Geburoth & duæ tertiz è 5. Tetragrammatis Geburothicis mittuntur, & producantur in naturam Chasidim: Unde iusti attributum judicii convertunt in attributum miserationum, ita ut homo iustus bonis suis operibus & in specie studio statum determinat dignus sit Chajah; & si dignorem se præbet, etiam Jechidam accipere meretur. Quamvis Moses Magister noster, super quo pax, illa non fuerit dignus nisi iis diebus, quibus in alto fuit: postquam autem peccaverant Israëlites, hæc iterum avolvit ab eis, ita ut 1000. lumina minueretur ab eo, nempe quæ veniunt ab Antiquo Sancto, qui est Arich; quod pertinet mysterium Aleph parvi in Vajikra, nec relicti sunt in eo nisi vestigiis: ex quo fultis cutis faciei ejus. Et cum diminueretur Moses Magister noster, super quo pax, & avolveretur eo Jechidah, tum frangebantur tabulæ. Et quia pauci sunt digni Jechidâ, hinc dixerunt Magistri nostri bonæ memoriz: Vidi filios *אבותינו* sive ele-

De punctis literarum seu sculpturis.

Tetragrammaton oculatum in Vestimento.

In homine iusto literæ etiam sunt oculatæ, ut & Nephesh Chajah.

Cur Chajah & Jechidah sint occultæ adeoque non explicentur à Doctore?

Jechidâ ad tempus fuit in Mose.

Pauci filii *אבותינו* sive ele-

Quin nec
Nefchamah
ad id fre-
quens.

Tetragram-
maton dimi-
diarum in
Mundo Ves-
timenti an-
terioris & pos-
terioris.
Tetragram-
mati partes
quinque.

vationis, & sunt pauci, id est, Nomen יהוה comprehendit Chajah & Nefchamah, quia Chaja est in Abba, nempe Jod, & Nefchamah in Imma, nempe Hej. Jechidah autem est in Arich in apice Jod, nimirum super Jod יהוה & in summitate eorum: Et pauci sunt, qui tam digni evadunt. Imò & Nefchamah, quæ provenit ex Geburah mitigata, non multi sunt digni: unde & R. Eleasar filius R. Schimeon Joachidæ, super quo pax cum intereretur accipere Nefchamah, convivium apparavit, sicut dicitur in Sohar novo, Sect. Bres. hith in Midrasch Hanneclam. Et in generatione nostra hæc vix unus est qui eam habeat. Unde colligimus, quod Tetragrammaton hoc in mundo vestimenti dimidium sit anterioris & dimidium posterioris, ita ut reduplicata sint post יהוה juxta allegoriam Tohu & Bohu. Et ipsum totum circulus constat ad instar oculorum: & inde provenit Nefchamah per descensum graduum: Unde opera hominis Israelitæ inveniuntur in fronte ejus capitique ejus inferuntur. Et in hoc Tetragrammato quinque sunt partes, nempe 4. literæ, & apex Jod: ex quibus veniunt Nephesh, Ruach, Nefchamah, Chajah, Jechidah, quinque personarum animarum. Et de his dicitur Gen. 2. 4. *Ista sunt generationes cæli & terræ, dñm creaturæ; ubi Magistri nostri bonæ memoriæ dicunt: In quinque creaviteos. Et propterea dicitur Prov. 20. 27. Lucerna יהוה anima hominis.* Echæ est lucerna, quæ ardet super capite infantis in visceribus matris suæ, quæ ex luce Tetragrammati, ut dictum. Hinc dicitur Deut. 32. 9. *Pari Tetragrammati populus ejus.* Unde oramus יהוה Tetragrammaton, ut nobis lucem præbeat & lumine hoc Tetragrammati, & effundat super nos Spiritum suum Sanctum ex alto in solamen nostrum. Et tunc verum de nobis, Jec. 11. 9. *Et plenæ est Terra scientia Tetragrammati, sicut aqua maris abundante.*

SECTIO SECUNDA.

Quæ vocatur

אויר קדמון

& in Sohar אויר קדמון Spatium primum, estque Mundus secundus ex mundis אין Soph, seu Infinitis.

C A P. I.

Enrico Lucis
Vestimenta

§. 1. Lux vestimenti radens extendebatur sine omni in pedimento & implebat spatium circuli Splendoris excessu a summitate circuli, quæ ipsa vestimenta

tingebat substantiam Benedicti superius usque ad spatia infra 7. terras, ubi iterum ad אין Soph abibat tangendo substantiam Benedicti inferioris; atque sic etiam ad latera circuli: Et de hoc dicitur Cant. 2. 9. *Ecce hic stat post partem nostram.* & proficiat per יהוה fenestras, quæ sunt quinque fenestree nimirum 5. notiones Tetragrammati, nempe 5. personarum cum summo apice Jod: Quæ 5. fenestree ex 10. dividuntur in 5. Chasadin, ut notum, & 5. Chasadin sunt fenestree & cataraete cæli, stillantque Chochmah, ibid. h. c. *Prodens se & cancellus.* יהוה quæ sunt 5. cancelli, nempe 5. Geburoth, quæ in 10. personis nec sunt ulque ad 6. aperti, sicut fenestree.

Quinque fe-
nestree vel
cancelli.

§. 2. Et finis lucis vestimenti ferè eadem fulgebatur luciditate & puritate atque principium ejus; cum tamen hæc non esset intentio Principii Emanativi Summi, quoniam per diminutionem descensumque graduum venturuserat ad finem intentionis suæ, nempe creationem hominis. Nec locus erat vacuus, ubi locarentur mundi; Vestis enim omnia adimplebat: Idcirco Sanctus ille Benedictus sustollerebat lucem dimidiam vestis inferioris post medietatem supernam, cum nominibus ejus ejusque vitalitate & anima, ut evacuaret locum pro statione mundorum.

Lucis fulgor
idem in fine
Vestimenti
cum eo, qui
in principio,
Locus para-
tus pro sta-
tione Mun-
dorum.

§. 3. Relinquebatur ergo locus medietatis vestimenti inferioris vacuus à luce Vestis.

§. 4. Sed vestigium ejus remanebat in loco ejus, juxta id, quod dicitur: Non recessit Schechinah, donec imprimeret vestigium. Et vestis hæc appellatur Schechinah, id est, locus, ubi habitat יהוה in anterioribus, יהוה in posterioribus.

Schechinæ
vestigium in
Mundis.

C A P. II.

§. 1. Locus iste vacuus erat quadratus. Et vocatur spatium primum, quia primum est inter omnia, & in Sohar vocatur אויר קדמון vel רשימו spatium primum vel vestigium sublime.

Loci vacui
descriptio.

§. 2. Et quia fundamentum lucis vestimenti est ex Tetragrammato juxta 4. ejus plenitudines, quæ sunt radix, cardo & massa 4. mundorum אין correspondendum 4. literis ejus; hinc apex summus correspondet mundis אין Soph. Et cum 4. literis prodeant 4. plenitudines אין unde creati sunt mundi אין ; ideo locus est quadratus.

Ratio reddi-
taur locus
iste fuit qua-
dratus.

C A P. III.

§. 1. Spatium hoc primum est vestigium lucis vestimenti, cui aliquid admiscetur de vestigio Substantiæ ejus; unde deinceps Jod oportuit descendere intra splendorem Tehiru, ut illud exinde sustolleret, sicut dicam.

Spatii primi
sive loci va-
cui quidditas.

§. 2. Et hoc spatium est quadratum ex virtute nominis Tetragrammati, quod extat in 4. angulis. Nam in 4. angulis ejus sunt 4. plenitudines Tetragrammati אין אין quæ supereminet & apparent supra circumum

Cur sit qua-
dratum?

M m 2

sphæræ

sphæræ Tahiru, splendoris, quæ exstat in medio ejus. Et sphæra ista est circularis, spatium primum autem quadratum: Idcirco residui sunt ultra circum quatuor anguli spatii primi, & literæ ejus construuntur de deciduis vestimentis.

Decidua unde?

§. 3. Et cum Sanctus Ille Benedictus elevaret medietatem vestis inferioris post medietatem supernam, tunc superior in elevatione hac premebatur per ascensum ab inferiore circa latitudinem spatiorum, quæ inter lineas literarum, ut post se relinqueret benedictionem, quæ sunt decidua supra dicta. Et hinc mysterium spatii hujus aërei primi.

Spatii aërei extensio,

§. 4. Et aëris iste extenditur deorsum usque ad nasum, qui dicitur Pardiska sive menianum Antiqui. Et hoc est quod dicitur in libro mysterii: Et inde excitatur spiritus pro omnibus, id est spiritus Sanctus pro illis, qui illi digni sunt.

CAP. IV.

Cur locus ille vacuus vocetur aëri primus,

§. 1. Spatium hoc primum vocatur aëri primus, non verò locus vacuus: si enim locus vacuus diceretur, videri posset, quod absit, ibi vacuum dari, quod ita non est; quia lux vestigii semper in loco suo exstat adheretque radici lux cui aliquid spirituale, tenue admodum.

Lux Substantiæ & Lux vestimenti quomodo differant?

§. 2. Sunt tamen in aëre hoc duo lumina, nempe lux Substantiæ, quæ sublata fuit, & lux vestimenti. Estque magna differentia inter locum vestigii Substantiæ, & lucem vestigii vestimenti: Nam lux vestigii vestimenti respectu vestigii Substantiæ est quasi punctum in circulo. Et quia lux vestigii Aen Soph aliter appellari non potest quam $\aleph$ Lux; id quod & numerus hujus vocis indicat, qui per Gematriam est $\aleph$ 13; ideo lux vestigii vestis $\aleph$ dici non poterat: quare nos illam appellamus punctum, nempe Jod, quod est punctum illud in medio lucis: Quemadmodum etiam qui scripturus est $\aleph$ inter Vav & Resch facile punctum Jod inserere potest: ubi denotatur hanc lucem esse quasi punctum in medio lucis magnæ, & vocari nomine $\aleph$ aëris vestimenti.

Aëri primus dicitur Anima mundi, repletus omnia. Discrepantia inter vestimentum & aërem primum.

§. 3. Et aëris iste aliquid tantum crassior est Luce; lux enim illa sensibilis plane non est; aëris autem tam subtilis non est, quamvis comprehendere queat. Et quia primus est inter omnes aëres, hinc vocatur aëri primus, & hinc fluit quod dicitur, non dari vacuum. Unde patet, ipsum extendi per omnia; unde Philosophi illum vocant Animam mundi.

CAP. V.

Tahiru impedit aërem primum à vicinitate Vestis.

§. 1. Discrepantia inter vestimentum & aërem primum est, quod ille sit inferior vestis; Tahiru autem & splendor est in medio. Vestis autem elevatur est aëre primo, quoniam vicinis adhæret Aen Soph, seu Infinito.

§. 2. Aëri primus autem, qui propior est vestis & splendori, tam præstant non est ob interpositam vestem. Nec tamen dicendum, ipsum ex parte inferiore, ubi vestis non est, constitui in gradu vestis; eo quod adhæret splendori,

cui

cui competit aliquantulum crassitiei, illius respectu, sic loquendo, quæ non permittit, ut cum Aen Soph cohæreat ad instar vestis, quam nihil impedit. Unde aëris iste ex parte inferiori, quamvis Aen Soph seu Infinito vicinus, constitui tamen non potest in gradu vestimenti, quoniam splendori adhæret.

§. 3. Nomen autem aëris primi, quod est fundamentum vitæ ejus, est $\aleph$ i. e. 13. Memmin. Sicut enim Mem clausum comprehendit omnia, sic aëri primus omnia nubit.

Aëri primus vocatur 13. Memmin.

§. 4. Et quia Aëri primus tenuis admodum est & circumdatus ab Aen Soph, hinc vocatur Mem, cujus plenitudo literæ similis est citra omnem discrepantiam, sicut etiam diversitas non est inter Aen Soph & id quod ipsi vicinus est ipseque adhæret.

Et cur?

§. 5. Habet autem 13. literas, quoniam sit ex litera Jod, quæ est opifex Sancti illius Benedicti. Jod autem ita factum est, sicut dicit R. Schimeon Joachides multis in locis: Apex supra, apex infra & corpus in medio. Id est: punctum superius, punctum inferius, & inter hæc medium.

Aëris primi 13. literæ.

§. 6. Et competit aëri primo portio quædam de Jod supra dictæ ex Nomine $\aleph$. Unde patet, quod juxta 3. notiones partium Jod tria Nomina tetragrammata simplicia hic extent, quæ sunt 12. literæ, & si addas totum,

Unde ortæ, & quid sint?

quod denotat $\aleph$ Aen Soph, qui ipsas compingit, habebis 13. literas. Existit 13. literæ radix sunt omnium tredenariorum, quæ deinde occurrunt in mundo disposito, ut sunt 13. dispositiones sive partes Barbæ Arich Anpin & 13. quæ in Seir Anpin, cum ex Arich Anpin 4. in ipsum descendant: Nam aliæ Seir Anpin non nisi novem habet: Et se Arich Anpin descendant in Malchuth.

13. dispositio- nes in Malchuth.

Malchuth enim habet non nisi 6. dispositiones, juxta id quod scribitur 1. Reg. 10. 19. Sex gradus erant solis. Et ista non competunt ipsi sub mysterio barbæ; ipsa enim barbam non habet, sed sub notione dispositionum sive partium ipsius. Erat illa promanant deorsum in mundum Briah; unde 13. fluvii ballami puri, qui sunt merces bona iustorum.

6. dispositiones in Malchuth. 13. fluvii ballami puri.

CAP. VI.

§. 1. Jam scito etiam, quæ aëri primus totus sit $\aleph$ quoniam non est factus nisi per privationem & sublationem lucis dimidii vestimenti, quæ vestigium ibi reliquit, sicut diximus. Et istud vestigium est $\aleph$ non-Ens, & tantum respectu non-Entis simpliciter ita dicti, quod antea aderat, vocatur Ens; nec tamen est Ens perfectum, sed tantum spatium aëreum, quod non percipitur, imò ne videtur quidem: Lux enim quamvis non percipatur, ad minimum tamen videtur: sed aëris iste abstrahit ab utroque, & nec percipitur, nec videtur.

Aëri primus est $\aleph$ & quare? Quia ratione dici possit $\aleph$ Ens.

§. 2. Et vocatur aëri primus, quoniam abstrahit etiam a sensu. Idcirco aëris iste compositus est ex Luce & Aëre, sicut in luce aëris est, estque mirum

Cur vocetur Tobu va-Bu.

super mirum. Et hoc est, quod dicit Scriptura Gen. 1.2. *Tobu & Bobu*, quod homo cum stupore miretur illum, quod nec visio lucis, nec sensus aeris in eo sit.

CAP. VII.

Litteræ Tav
in Persona
extensio.

Tav duplex,
lethale & vi-
vificans.

§. 1. De Tav personæ תָּב quæ est Malchuth mundi vestis, dictum est, quod pedes ejus extenduntur in ærem primum pro necessitate mundi. Et quia pedes ejus influunt, & extenduntur in ærem primum factum ex vestigio; hinc Tav magnam habet cum vestigio hoc convenientiam: Unde omnes significationes, quæ infra significantur, per hanc litteram fiunt. Et quia vestigium ejus efficacius erat quam ceterarum litterarum omnium, eo quod extendere-
tur deorsum, idcirco quicquid signatur, inferius, mysterio Tav subijciuntur. Et hoc ipsum est, quod in Schar dicitur: Tav signatur signaturam Antiqui die-
rum: Quasi dicat; litteram istam signatam esse infra in Malchuth capitis, quod non cognoscitur, quod est Caput Antiqui. Ex eadem descendit deorsum, do-
nec signetur in fronte omnium hominum sicut scriptum est: Ezech. 9. 4. *Et signabis Tav super frontes eorum.* Tav lethale & vivificans.

CAP. VIII.

Litteræ vo-
cantur lapi-
des & quare?

§. 1. Et de mysterio istius Tav dixerunt Magistri nostri bonæ memo-
rix. Per Bobu intelliguntur Lapides humentes, juxta id, quod dicitur Jesh. 34.
11. *Extendit super eos lineam inanis artis, & lapides vacuatis.* Linea inanis artis
est Tav, cujus linea extensa est deorsum, sicut dictum, & lapides vacuatis id
significant quod quilibet littera vocatur lapis, sicut dicitur in Libro Jezrah:
Duo lapides extruunt duas domus, & tres extruunt domus sex. Litteræ vo-
cantur domus, ita ex litteris componuntur combinationes, quæ omnes
domus appellantur, ut in libro Jezrah scribitur. Et sicut in domo habitat
homo illaque fruitur; ita ex combinationibus istis construuntur omnes
mundi, cælumq; & terra, & quicquid in iis, ut & homo; Et sic omnia ha-
bitant in eis, illisque fruuntur non minus mortui, qui jam obierunt, quam
vivi, qui adhuc supersunt. Altera ratio est, quod lapis, antequam ex ere-
re monte, vocabatur mons, non vero lapis; postquam autem ex casu est
monte, lapis vocatur: Sic litteræ, quando excisæ sunt in vestimento, non
vocantur nominibus suis sicut plenitudinibus, sed Aleph est sine Leph,
quæ sunt plenitudo ejus: quando autem descendunt deorsum & evellun-
tur de locis suis seorsim singulæ, tunc accipiunt plenitudinem hanc, & Ale-
ph pronuntiatur cum Leph, atque hoc est quod dicitur in Libro Jezrah:
Sculpsit eas, excidit eas i.e. sculpsit eas in veste sub mysterio sculpturæ; ex-
cidit eas, cum evellerentur & descenderent: in mundo vestimenti enim
plenitudine carent.

§. 2. Deinde autem emanatione mittuntur deorsum & ibi relinquunt
plenitudines suas & plenitudinum plenitudines, & ob potentiam regres-
sus sive reflexionis ad superna, & ex omnibus illis particularibus fiunt ju-
dicia: nam תָּב per Gem. è אֲדָרִים. Exemplum sit in Jod, quod pleni-
tudinem suam infra relinquit, nempe יָּ quod per Gem. est 10. Sephiroth.
Et huc pertinet, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ Adam pri-
mus פְּרָצִיפִין יָּ duobus personis creatus est; ubi notanter dixerunt יָּ &
non decem. Sed sapienti satis.

Gem. אֲדָרִים
Gem. יָּ ex
Jod cum 10,
Sephirith.
יָּ פְּרָצִיפִין

§. 3. Tempore venturo autem effunderet super nos Spiritus ex alto, De tempore
qui est Spiritus iste Sanctus, qui descendit ex ære primo super nos; est-
tuo Metu-
flatur enim Spiritus vitæ & naso Antiqui. Et hic latet mysterium de puero
in Schar, qui adorabat in vestibis eorum, quod non orassent Keilchma
illa die; natus quippe erat odorem beneficio Metatronis pueri, qui est
Magister puerorum, & quidem de Jezrah, quæ vocatur odor gratus sacri-
ficiorum.

De tempore
super nos;
est-
tuo Metu-
flatur enim
Spiritus vitæ
& naso Anti-
qui. Et hic
latet myste-
rium de puero
in Schar, qui
adorabat in
vestibis eorum,
quod non ora-
ssent Keilchma
illa die; natus
quippe erat
odorem benefi-
cio Metatronis
pueri, qui est
Magister pue-
rorum, & qui-
dem de Jezrah,
quæ vocatur
odor gratus sa-
crificiorum.

§. 4. Et per hunc odorem percipit Unctus Domini omnia peccata & Odoris hujus
transgressionis hominum, ut & opera præceptorum quæ faciunt, & num
ipsis timor sit: Et in Justo oritur Benignitas per nasum Seir, in quo dux
Nares, una Benignitas, altera Judicium. Nasus autem Antiqui aliter se ha-
bet: ibi enim è foramine uno vita, & ex altero vita Vitarum; & Judicium
pro impio, sicut dicitur Jesh. 11. 3. *Et odorari eum in timore Domini & Spiritu
labiorum suorum interficeret impiam.* Et scriptum est: ibid. v. 2. *Et re-
quiescit super eum Spiritus Domini, Spiritus Sapientia & Intelligentia, Spi-
ritus Consilii & Fortitudinis &c.*

Odoris hujus
transgressionis
hominum, ut
& opera præ-
ceptorum quæ
faciunt, & num
ipsis timor sit:
Et in Justo ori-
tur Benignitas
per nasum Seir,
in quo dux
Nares, una
Benignitas,
altera Judicium.
Nasus autem
Antiqui aliter
se habet: ibi
enim è forame-
ne uno vita,
& ex altero
vita Vitarum;
& Judicium
pro impio, si-
cut dicitur Jesh.
11. 3. Et odo-
rari eum in ti-
more Domini
& Spiritu labio-
rum suorum in-
terficeret impiam.
Et scriptum est:
ibid. v. 2. Et
requiescit super
eum Spiritus Do-
mini, Spiritus
Sapientia & In-
telligentia, Spi-
ritus Consilii
& Fortitudinis
&c.

SECTIO TERTIA,

Quæ dicitur

Sectio litteræ Jod Nominis יָּ

CAP. I.

§. 1. Hic videtur Sapientiam DEI Benedicti. Non enim poterant effugere
mundi in ære: hoc primo propter magnam pietatem, nimiamque lu-
cem: nec minus quia in ære hoc primo est anima vestigii lucis. An Soph, &
anima vestigii lucis vestimenti, unde impedita est manifestatio illi.

§. 2. Inquit ergo litteræ Jod He ultimi in Nomine יָּ quæ est in po-
dibus Schechinæ, quoniam illa non add erat fulgida, sicut ær primus:
quia ær primus est vestigium de litteris dissimile vestis cum Litteris No-
minum vivificantium vestem; Jod autem tantum una erat littera ex illis
& quidem de plenitudine; numerus autem vocis יָּ reperitur in Nomine
אֲדָרִים, nempe 26. denotatque judicium, & est causa regressus &
factio-

Impedire
mundum
prædicto ob
sublimem
æris primi.
Littera Jod &
Lux diffusa
radius sunt
Mundorum.

Lux 7^a He & Aeris primi.

Sursum elevari debuerunt Lux 7^a & Aeris primi.

Lux 7^a He & Aeris primi.

fractionis vasorum sicut dicitur. Lux enim diffusa erat & descendere in aërem primum ex vestigia, cujus charta est *Æn Soph*, live Inhiitus, qui adhuc ret ipsi inter singulas lineas; hæc enim urgebatur ascensu suo ad superiorem, utherent decidia in aërem primum, ita ut aër primus assequeretur literas. Omne autem desiderium *Æn Soph*, qui benedictus sit, erat, ut sursum elevareretur sphaera splendoris, quæ deorsum compingebatur, animam vestigii lucis *Æn Soph* & animam vestigii lucis vestimenti, quæ obstitabant manifestationi in sphaera splendoris;

§. 3. Quare innuebat huic literæ *Jod He* ultimi Nominis *יְהוָה* quæ est in pedibus Schechinæ, cum ipsa non adeo fulgida esset, ut aer primus, ut descenderet, & lucem assumeret in aëre primo, deinceps autem rediret sursum cum illo vestigio manifestationem impediendo: quæ id fecit.

CAP. II.

Literæ *Jod* facultas unde?

Quare litera *Jod* descendit?

Plenitudo literæ *Jod*.

§. 1. Nunc inquirendum, quid facultatem dederit literæ huic *Jod*, ut descenderet? Et responderetur, quod facultatem acceperit ex literis antecedentibus Nominis *יְהוָה* de quo plura infra.

§. 2. Restat tamen quaestio alia: Nempe cum omni luci sanctæ, quæ superius est, nullam sit desiderium descendendi, imò ex aduerso intimius adhzere radici suæ cupiat; quare *Jod* hoc descenderit, & quis illud coegerit? Responsio est, literam hanc affixam fuisse Personæ *יְהוָה* quæ est Persona Schechinæ, & quidem ultima medietatis vestimenti superioris. Hinc pater, quod Caph hoc personæ *יְהוָה* quæ Malchuth est, illam impulerit dicens: Ab deorsum, & relinque ibi plenitudinem tuam, nempe *יְהוָה* duas Personas, sicut dixerunt Magistri nostri bonæ memorie, quod Adam primus duabus Personis creatus sit, quorum numerus 10. unde provenerunt 20. Sephiroth, sub mysterio puncti, in quo continentur 10. Et hæc deinde produxit e potentia in actum, sicut dicam Sectione de splendore.

CAP. III.

Statuta A. A. primi determinata.

Formatio A. A. primi ex parte anteriori & posteriori.

§. 1. Et hoc est mysterium loci illius: Pl. 139, 5. *Retra & ante formasti me, & posuisti supra me manus tuas*, quod dicitur. Post lit. ram istam *Jod* non fuisse iteram aliam: atque illud est, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memorie, quod nimirum diminuerit Sanctus ille Benedictus hominem primum, & attribuerit ipsi 100. cubitos, quæ est determinatio stature ejus, *יְהוָה* autem per Gem. denotat 100. cubitos, unde dicitur: *Et posuisti super me manus tuas*; quod nota. Unde dicitur: *Retra & ante formasti me*, quia, quod ante & post ipsum manifestum est: Et sequitur: *Et posuisti super*

me

me volam tuam, quæ est manus Domini custodiens; ubi intelligitur Caph Personæ *יְהוָה* quæ est Schechina, vicina *Jod* Nominis *יְהוָה*.

§. 2. Et hoc Caph percussit caput hujus literæ, & compulit illam deorsum, ut extrueret sphaeram splendoris in loco vacuo, qui in aëre primo.

§. 3. Et hoc est mysterium percussiois, quæ Caph percussit *Jod* virtute literarum antedegarum, quæ ipsam adigebant, ut descenderet. Et hoc mysterium extensionis factum est per modum lapsus & virtute percussiois.

§. 4. Et nota hanc regulam, quod omnis extensio lucis denotet benignitatem, juxta simile aquarum deluentium. Omnis autem regressus lucis sursum est judicium, quod tamen intelligendum de extensione per se, quæ non contingit per modum lapsus. Nam extensio lucis, quæ denotat judicium est Geburah, & delabitur certo lapsu, sit per mysterium Nominis 42. literarum; cum scilicet Voluntas Dei Benedicti illi mandat, ut exequatur legationem suam, aut eleuet eum, cui opus est ascendere: Et hæc operatur cito cursu & festinanter, & natura ejus similis est igni, cujus natura est ascendere sursum, non vero descendere deorsum, nisi forte delabatur velociter, & mox iterum regreditur sursus: Quod non facit Nomen 72. literarum cujus natura est extendi deorsum lentogrado, non vero festinanter ad instar aquarum. Idem dicitur in Sohar Sect. Beschallach: He ascendit, & hoc descendit, Extensio autem simpliciter dicta denotat benignitatem; sed extensio per modum lapsus denotat judicium benignitatum, sicut Nomen 42. literarum.

§. 5. Est vestigia hujus latent in Nominis *יְהוָה* Jacob, ubi *Jod* denotat miserationes, sed *יְהוָה* dissectio denotat delapsum lucis, quod est judicium. Et sic etiam judicium erat in delapsu literæ hujus *Jod*, quam deorsum compulabat Caph pro emolumento mundi, nimirum ut ex illa extrueretur edificium mundi.

§. 6. Et *Jod* hoc fuit architectus, qui omnes construxit mundos, sicut dicitur.

CAP. IV.

§. 1. Suprà jam diximus, quod *Jod* plenitudinis He Nominis *יְהוָה* non habuerit locum: Unde dixerunt Magistri nostri bonæ memorie. Dixit Sabbathum coram Sancto illo Benedicto. Omnibus dedisti locum, mihi autem locum non dedisti. Hoc enim *Jod* plenitudinis He alludit ad *Jesod* quod in Malchuth, quæ est Persona *יְהוָה*; est quæ personæ Schechinæ Malchuth: Nam Malchuth de Malchuth absorbetur in illius *Jesod*, quoniam est in mundo *Æn Soph*. *Jesod* vero ubique vocatur Sabbathum, ut notum est, quoniam septimum habet locum post *ו* P. i. e. post Chochmah, quæ est Pater, ubi hic numerus incipit neper ad Binah usque ad *Jod*, thum & quod re.

Nn

Literæ *Jod* descensum
seivæ Caph.
Mysterium percussiois & extensionis.
Mysterium benignitatis & judicij.
Lucis extensio & retrogressio.
Mysterium delapsus.
Differentia inter Nomen *יְהוָה* & *יְהוָה*.

Benignitas & judicium in Nominis *יְהוָה*.

Jod mundum architectus.

Jod ultimum Nominis *יְהוָה* caret loco.

Jod plenitudinis He alludit ad *Jesod* in Malchuth.
Jesod vocatur Sabbathum & quod re.

quod loco septimo, & propterea Sabbathum dicitur. Quamvis etiam contineat 3. ramos, qui in Schin vocis ש qui sunt ש protensi in agrum pomorum Masculi quod est mysticum illud ש quod innuit ש filiam, quæ adharet 3. ramis ש qui sunt ש in Imma, & extenduntur in ש Schir. Schechinah autem ascendit ad hoc Schin Patrum ש sicut dicam alio loco.

§. 2. Responsum autem est illi: Congregatio Israel erit societas tua: quasi diceretur: Tota Aziluth erit ex te.

§. 3. Descendit autem quinquies deorsum, ut attolleret animam vestigii lucis An Soph qui benedictus sit & vestigium lucis animam vestimenti est sphaera splendoris, ut faceret ex illo Adamum qui Kadmon dicitur. Omnis autem regressus denotat iudicium, sicut etiam docet versus ש Exod. 14. 20. qui est retrorsum, & lucem percussit retrorsum, quæ impeditabat, ne de regeret sphaera splendoris.

§. 4. Ratio autem quare quinquies regressa sit, provenit est potestate plenitudinis Jod; si enim Vay non ponatur sub Daleth, oritur He. Omnis autem plenitudo est iudicium, ut tandem deveniretur ad intentionem finalem, nempe creationem mundi, quæ est Nephesh mundi splendoris.

C A P. V.

§. 1. Sanctus ille Benedictus innuebat literæ huic Jod, ut quasi exoreretur, & luceret in loco vacuo: Quæ se fecit, & mox rediit sursum cum luce An Soph & luce vestimenti, quæ impediabant detectionem sphaeræ splendoris, & 10. ejus Sephiroth inibi comprehensas sub Nomine mundi Tolu.

§. 2. Et in regressu suo constituit literas iudicii quæ sunt literæ regressus retrocedentes, sicut versiculos ש Exod. 14. 20.

§. 3. Et hoc regressu facta est manifestatio infra & exterie vestigium, sicut forma sphaerica est fulgore excelso; id quod in Sohar vocatur Tahir simpliciter i. e. splendori vocaturque Materia prima. Et intenditur in Sohar, ubi in præfatione, dicitur: ש id est: Fumus quidam sive exhalatio, quæ existerat in infirmitate inhiata est annulo & non erat nigra; nec alba; nec ullo calore alio. Quasi diceret: Regressus literæ hujus Jod efficit vestigium supra dictum, quæ est Sphaera ista, quæ est quasi suffusus & quasi fumus. Et sicut fumus est informis, nec sub certa forma comprehenditur, ita sphaera hæc est informis quidam, cum sphaerica appareat quidem, non tamen comprehenditur, quia illa non est iudicium sive nigredo, nec albedo sive benignitas, nec alius color, sive miserationes: Sed sphaera fulgida in fixa est in dicta hæc literæ Jod:

Hoc enim est, quod dicitur ש Nam litera Jod qui vocatur annulus, sicut dicitur in Præfat. Tikkunim.

C A P. VI.

§. 1. Scito: Cum litera Jod sursum regrederetur, illam non potuisse ascendere & adhærere vestimento: sed relicta est supereminens splendori; & splendor infusus est ipsi ejusque apice inferiori.

§. 2. Sciendum autem quod omnis lux spiritualis, quæ lucet in loco alio, quamvis ex illo tollatur, tamen relinquit vestigium, nec tollatur omnino; juxta illud: Non recedit Schechinah. Unde etiam in loco hoc vacuo relictum est vestigium de luce vestimenti.

§. 3. Et quia mundus non potuit uti luce ista magna, ideo mandavit literæ Jod supra dictæ, ut descenderet, & luceret lumine suo, quod aliquantulum crassius erat.

§. 4. Nihilominus tamen etiam secunda hæc lux tam magna erat, ut mundus illa non posset uti; unde Sanctum Illum Benedictum secunda vice oportebat nutu præcipere literæ Jod, ut denuo descenderet, luceretque in splendore supra dicto, ut lux illa magis in crassiusceret.

§. 5. Et sensus est; quod litera Jod, cum adhæreret Schechinæ, adhærentem sibi habuerit lucem Schechinæ, quamvis lux ejus non tam magna esset atque Schechinæ. Cum autem descenderet, lucem suam inferius reliquit, ex qua factus est splendor: In ipsa autem non relicto est nisi vestigium tantum, quoniam non poterat regressu suo ascendere sursum, ut adhæreret Schechinæ, quia jam in massam redacta erat.

§. 6. Quod autem litera Caph ipsam percuteret, fiebat ad separanda multa millia separationum, sicut faciunt mallei ferrei, qui sunt 220. Elohim: ferientes caput Ala & Asael, cum volunt ascendere: quod cuiuslibet acciuit, qui non est dignus ut ascendat.

§. 7. Confestim autem cum Jod iterum descenderet, non sanè talem habebat lucem ut prius, sed ejus tantum vestigium: ideo Sanctus ille Benedictus nutu præcepit literæ He, quæ supra Jod in supra dicto Nomine Jod, ut ipsi communicaret de lumine suo: Et demisit illum, ut descenderet & luceret per lucem istam in splendore supra dicto, ut nempe litera Jod haberet potentiam dissolvendi sphaeram splendoris, possit tunc intra illam ingredi. Mox enim cum litera Jod ascendisset, sphaera splendoris clausa fuerat, & ista non subsidium poterat dissolvere sphaeram, nisi virtute literæ He in Nomine Jod literæ Jod præcedentis.

§. 8. Cum autem descenderet intra splendorem hunc, tunc irradiabat

Tres ramuli
virescentes

Quem in finem descendit?

Quem in finem quinquies?
He litera ex

Modus creationis
Mundi

Super iudicium

Materia prima
Tahir
sive Splendor

Explicitio
Textus primi
de Sohar
Schechinah Edit.
Crem.

Fumus colore
descriptus,
Sphaera in
annulo.

Literæ Jod
ascendit
& adhærere
vestimento
& splendor
infusus
est ipsi
ejusque
apice
inferiori.

Vestigium
vestimenti
relictum
in loco
vacuo.

Lux vestimenti
& lux
literæ Jod
quid differat.

Literæ Jod
descendit
in splendorem
supra dicto.

Literæ Jod
ascendit
præcedit.

Quid significet
plura
Elohim
lucis in litera
Jod
dependens
ex descensu
iterato.

Literæ He
enim cum
litera Jod
ascendisset,
sphaera
splendoris
clausa
fuerat.

Literæ Jod
præcedentis.

in eam lucem illam, quæ ipsi data erat ab He; quod ipsum est quod dicit textus Gen. 5, 2. *In creare eos*, quod Magistri nostri bonæ memoriæ ita explicant: Per He creavit eos.

Ratio nomi-
nis Coronæ
Summæ, An-
tiqui anti-
quorum,
Causæ cau-
sæ &c.

Operationes
stupendæ ex
Tehuru.

Mundus Ne-
phesh,
Ruach & Ne-
schamah,

Nomen Te-
tragrammæ, &
nomen Elo-
him consti-
tuit Mundos
& destruit.

Mundus Ne-
phesh,
Ruach & Ne-
schamah,

§. 9. Et cum iterum sursum regrederetur, hanc lucem literæ He radicalem supra dictam iterum reliquit post se, ex qua facta est sphaera alia in supra dicto splendore, & sphaera hæc vocatur כתר עליון Corona summa in Sohar, & עתיקא דעתיקא Antiquus antiquorum, imò etiam עילת העילת Causa causarum. Scias autem, quod sphaera Coronæ hujus multò sit minor sphaera splendoris, ita ut spatium locusque vacuum vastissimus relinqueretur intra splendorem. Et omnia nomina illa quæ sunt intra spatium istorum mun-
dorum, virtutem habent operandi operationes stupendas, creandi mun-
dos eosque destruendi. Et mysterium ex eo patet, quod ipsa deinceps
destruxerunt mundum Tohu: unde oportuit alia nomina producere
supra mundum Tohu. Imò adhuc hodie operantur tales operatio-
nes: Sicut enim devastarunt mundum Tohu, ita destruent mundum istum
cum cæteris mundis, qui sunt radix crassitie & corporeitatis, quæ in Ne-
phesh & Ruach: Deinceps autem mundus erit Neschamah, quem crea-
bit liberrimum illud Agens, postquam 6000. annis steterit mundus. Et
tunc erit dies, qui totus bonus, & totus Sabbathum erit, nec ullum in ipso
erit malum. Et hoc est, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ.
Sex mille annis stabit mundus (nimirum mundus iste qui compositus est
è bono & malo) & uno vastabitur, sicut dicitur Jesa. 11. *Et exaltabitur
Dominus solus die illa.* Id est: Nomen tetragrammaton, quod est gradus
Neschamah, qui totus bonus est: non vero gradus Elohim: & reliquæ
alæ sunt cognomina. Et illa die verificabitur hoc: Jesa. 30, 20. *Et non am-
plius alis utetur Doctor tuus, & oculis tuis videbitur Desolator tuus;* quod est
ipsum Nomen tetragrammaton; alæ autem, sunt tegumenta & velamina e-
jus alis similia, ne illud tangerent cortices: Et alæ hæc sunt cognomina. Quod
ipsum est quod dicit R. Sehimon Jocharides Sect. Schelech lecha: Dixit
R. Elieser: Omnia illa verba & quicquid viderunt (in horto Eden Moïse
Magistri nostri super quo pax & generationis ejus) scripserunt; & cum hæc
venirent, dixi: Scriptum est Ps. 39, 2. *Custodiam vias meas, ne peccem lin-
guamea.* Et interrogavi patrem meum; Pater, in quo consistunt illa duæ
voce? Qui respondit mihi: Per vitam tuam, fili mi, illæ duæ voces con-
struunt mundos & destruant mundos, si quis illis utatur. Sed sapienti satis.

§. 10. Tempore autem venturo Nomina ista vestiant mundum hunc
& construant mundum novum. Tres enim mundos condere in idæ sibi
proposuit, qui sunt Mundus Nephesh, in quo malum prævaluit bono, quæ
fuit mundus Tohu, unde illum destruxit. Deinde creavit Mundum hunc,
qui est mysterium Ruach, qui scissus est in medietates, unde vocatur Arbor

Scia-

scientiæ boni & mali, quæ sibi invicem vicinæ sunt, sicut dicitur Gen. 1, 2. *Et
terra erat Tohu, & Spiritus Domini ferebatur &c.* Futuro tempore au-
tem Sanctus ille Benedictus destruet mundum hunc itidem, & creabit
mundum Neschamah, qui vocatur מן Lux, sicut dicitur ibid. *Et dixit
DEUS: Fiat lux;* & iste totus bonus est, nec est malum in eo, sicut dicitur
Jesa. 2, 11. *Et exaltabitur Tetragrammaton solum in die illa.* Et alibi
dicitur Deut. 32, 12. *Dominus solus ducet eum, & non cum eo Deus alieni-
gena.*

SECTIO QUARTA

De Adamo primo occulto, qui extat supra splendorem: Ubi tamen præmittuntur adhuc mysteria quædam alia de ære primo.

C A P. I.

§. 1. Diximus supra, quod post duplicationem vestis, nempe post red-
uctionem medietatis infimæ post superiorem, litera Jod relicta sit in extremi-
tate æris primi inferius sine focia, & antequam descenderet hæc litera deor-
sum, locus dimidii vestimenti quasi fuerit vacuum. Non tamen fuit vacuum
omnino, quia nihilominus in eo relictum erat vestigium lucis אֵן Soph, quæ
est lux Substantiæ ejus & quasi charta; lux autem literarum erat vestimentum.
Erat ergo inibi Lux vestigii medietatis vestimenti quasi essent mera Jodin.

§. 2. Nosti autem quod litera Jod collecta sit è multis punctis, sicut di-
cunt Geometrae. Ex vestigio igitur punctorum Jodalium inhaerentium
huius æri primo, omnia collecta sunt invicem, & factum est Jod magnum.
Et istud Jod reconditum est intra literas מן, unde facta est dictio מן qui est
æer primus, qui postea è deciduis supernis ritè est dispositus. Et vocatur
primus, quia est initium spatorum æreorum, quæ in mundo. Si enim vo-
catus esset lux, non potuisset vocari lux prima, cum jam antecederet voca-
tus, &c. Sic etiam splendor non poterat vocari Lux, quia lux vestimenti jam an-
teceperat: Nec ritè poterat vocari splendor primus, quia ante eum jam erat
splendor excelsus.

C A P. II.

§. 1. Jam verò notes regulam insignem, quoddam ubique Sohar loquitur
de ære puro, intelligendus sit hic æer primus. Hic enim aër primus post
factum ædificium & post constitutum trutinam divisus est in multas portio-
nes, quæ vetè sunt de luce ejus & prorumpentes subintrant ædificium, & vo-
cantur æer purus.

Locus dimi-
dii vestimen-
ti.
Puncta literæ
Jod.
מן & מן
Cur primus
vocetur Aër.

Æer purus
in Sohar quid
notet.

Litera Jod
interposita
Luci Aen-
soph.

§. 2. Et quia aer iste immixtam habuit lucem multam, nempe de Luce Aen Soph ambientis, quæ erat Lux substantialis, atque ista lux etiam permixta est aeri huius puro, hinc, si ita dicere licet, illum præcipere oportuit literæ Jod plenitudinis He, ut interponeret se, quod ista lux retraheretur & evagaretur locum, ut in illo posset condere mundos.

C A P. III.

Lux vestimen-
ti retrahita
& recondita
in Jesod.

§. 1. Lux ista, de qua diximus, quod retracta fuerit in latera, fuit Lux magna: Et Aen Soph, qui benedictus sit, videbat, quod mundus non posset sustinere, ut in eo conderetur, eaque frueretur: idcirco recondit illam in Jesod, quæ est persona, quæ in hunc medietatis vestimenti superioris: Nam Malchuth, quæ est persona, absorpta erat inibi in suo Jesod, quippe quod esset in mundo Aen Soph: & ab eo aluntur omnes mundi virtute fili Aen Soph, quæ est persona, in medio ejus recondita, per quam ipse derivatur à summis ad ima tanquam per filium, ad dandum vitam Adamo primo, sicut dicam.

Filium Aen-
sophicum.

Explicatio
quæ Sohar.

§. 2. Et hoc ipsum est, quod dicitur in Sohar Sect. Breschith: *וְנִשְׁמַרְתָּ בְּרִית מִלְכּוּת וְהָיָה לְךָ לְעוֹלָם* id est Lux quæ creata quidem, sed recondita est & comprehenditur in foedere sancto. Ubique notandum, quod lucem supra dictam, postquam elevata esset in latera, accepit Aen Soph, & recondidit intra medietatem vestis superioris, nempe in cuticulam mediam, quæ est Jesod, sicut diximus in Capitulis antecedentibus sub mysterio trium cuticularum sive membranarum.

Reconditum,
repositum
quid notet in
Sohar.

§. 3. Et nunc tradam tibi regulam insignem, quod omni loco, quo in Sohar aliquid dicitur esse reconditum vel repositum vel simile, intelligendum sit supra dictum Jesod. Et hoc est, quod dicitur in Sohar: *Comprehendit* id est, collectæ & inclusæ sunt partes ejus intra partes ejus: Et recondita est in *fadere*, id est, in Jesod, quod appellat sanctum, quoniam separatum est à mundis & extra mundos, qui sunt intra sphaeram splendoris. Si enim esset intra mundos, fieri non posset, quin mundi illa fruerentur, quamvis recondita esset multis reconditoriis. Jam verò quoniam hoc in loco recondita est, illa plane non utuntur, & tantum de parte lucis ejus participant, quæ demittitur & ingreditur intra filium Aen Soph protensum è Persona deorsum: intratque & perumpit & transit per Adam primum occultum ulque in statum dispositionis transiit; per eum à capite ulque ad pedes ejus: & in eo est figura hominis: Et ab eo prodit mundus bilancis intra Coronam, qui est Adam primus simpliciter ita dictus post dispositionem.

C A P. IV.

§. 1. Hic proponenda est quaestio notabilis, quare Scriptores dicant, quod

quod tam necessarium fuerit, ut descenderet litera hæc Jod in aerem primum & ibi emitteret lucem suam magis crassiorem, ut ex illa fieret sphaera splendoris: cum tamen Jod fuerit è medietate vestis superiore; lux autem quæ in aere primo, fuerit vestigium medietatis vestimenti inferioris? Adde quod Jod fuerit de ipso Nominis Tetragrammato, quod est vita vestimenti: quare ergo lucem ejus vocant lucem crassiorem? Respondetur ad illum modum, quod multæ formantur distinctiones inter impuritatem & puritatem, & inter sacrum & profanum. De Asa & Asael enim invenimus, quod descenderint & usque ad eorum corporei facti sint, ut potuerint coire cum filiabus hominum, quod est opus brutale: & non amplius potuerunt redire in locum suum priorem. Quamprimum enim pervenerunt in aerem mundi alterius, acceperunt vestem corpoream, quæ non iterum separata est ab eis. Et in Sohar Ruth dicitur, quælibet Angelum, qui in terra moratur 7. dies continuos, non posse redire in locum suum sursum. Et Angelos, qui peragunt legationes & miracula eunt pro Israelitis, oportet de mergi in fluvio igneo, ut corpora eorum exurentur, & animæ eorum persistant. Habent enim corpus ex mundo Jezirah, animam autem in mysterio Nominis è mundo Briah; Et deinde renovantur pro futuro. Et hoc est quod dicit Scriptura Thren. 3. 23. *Nova mutantur, multa fides tua.* Accipiunt enim odorem corporeum.

Sensu literæ
Jod, & de
Luce ejus:
sumpto ex-
emplo ab Asa
& Asael, &
applicavene
facta deinceps
in §. 2.

§. 2. Itares se habuit cum litera hæc Jod, quæ descenderat deorsum, nec iterum poterat ascendere, quoniam compacta & crassa facta erat lux ejus; unde hærebatur super & ferebatur super splendore. Atque sic actum est cum luce, quæ in aere hoc.

§. 3. Sed vestigium substantiæ ejus non tam crassum evaserat, & in specie lux deciduorum: unde recondi oportuit lucem Substantiæ ejus, quæ in hoc aere in Asa Jesod medietatis vestimenti superioris, & lux vestigi vestimenti, quæ in aere hoc contents, quæ est Jod illud magnum, quod illi adhaerebat, non poterat sustinere eam & adherere illi: unde lux hæc extrudebatur supra sphaeram splendoris & ex eo factus est Adam primus occultus, qui supra splendorem.

Adam primus
occultus
ejusque ori-
go.

C A P. V.

§. 1. Litera hæc Jod evagabat interpositione sua totum aerem primum à luce inibi inclusa, eamque sursum tollebat, quam deinde suscipiebat Jod supra dictum; illam enim non sinebant ascendere, ut adhaereret radiis suæ sic ut ante.

Litera Jod
postquam
descendit,
non iterum
ascendit.

§. 2. Deinde ipsa subintrabat aerem hunc descendensque emittebat fulgorem in hoc aere, & implebat illum luce multis millenis vicibus crassiore, quam lux illa erat, quæ jam ibi inveniebatur: quod lux illa recedenda erat. Quamvis autem recondideretur, tamen vestigium ejus adhuc in aere erat: Sed vestigium hoc tali non erat potestate prædictum, ac posset coagulare & for-

Sphaera ma-
gis crassiore,
quæ splendo-
ris unde.

Quaestio sol-
vitur de de-

& formare vas pro hoc fulgore crassiore. Cum ergo lumen fulgoris hoc rediret sursum, ex illo regressu compingebatur lux fulgoris & fiebat sphaera magna splendoris.

Tehiru quid notet.
§. 3. Et factio hoc regressu in superiora, videbatur illud quod ejectionem erat deorum; nam ante factam ejectionem, & quia sphaera hanc obscura valde erat respectu illius lucis, quae jam erat in aere, & respectu mundorum superiorum. Splendor iste vocatur **למנוח**, id est lux, nomine Chaldaico, quod denotat posteritatem & iudicium, & obscuritas est respectu lucis. Et hinc intelliges, quod quando R. Schimeon Jocheides mentionem facit Tehiru simpliciter ita dicta, intelligenda sit hanc sphaera.

C A P. VI.

Jod magnum.
§. 1. Et jam scias, quodd, quamprimum descendit Jod in lucem supra dictam vestigii medietatis vestimenti inferioris, hanc ipsi adhæserit, factumque sit Jod magnum: Sed postquam Jod rediit sursum, facta nempe sphaera splendoris, statim consummata & clausa est sphaera. Jod autem cum vellet ascendere, in locum originis suae, non concessum est illi: Quotiescunque enim adscendere vellet, Caph percussit caput ejus, unde ferebatur super faciem aquarum tanquam gutta vestigii lucis vestimenti, cum adhuc essent aquae, nec adhuc ex illis factus esset Adam primus occultus. Litera Jod vestigii tamen non habebat facultatem subigendi omnes partes fulgoris, qui in ipsa comprehensus erat: Et fiebat illas cadere & illi fulgores punctorum vestigii descendebant, & inde fiebat lux ambiens lux splendorem de super.

Lux ambiens splendorem unde.
§. 2. Et ista lux ambiens tota fiebat in forma circularum, sicut ipsa lux ambiens vestitis.

Lux ambiens circularis.
§. 3. Et circuli isti sunt 10. quoniam radix eorum sunt puncta, unde etiam extensio ipsorum forma erat circulari.

Circuli 10. lucem ambientes.
§. 4. Erant autem circuli 10. sub mysterio 10. Sephiroth. **סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד** & inter illos 10. spatia. Unde patet, quod sphaera hanc splendoris sit in medio spatii Malchuth Adami primi occultus.

Sphaera circularum sit.
§. 5. Et hinc intelliges quod supra diximus lucem ambientem esse supra splendorem, cum hic videas Malchuth ejus ipsam ambire.

Lux ambiens supra splendorem.
§. 6. Novem autem Sephiroth, quae supra splendorem, sunt 18000 myriades mundorum, in quibus Sanctus ille Benedictus, id est, Scit quod die circumfertur, ut ipsa adipiscatur lucem ejus. Sicut etiam de desertum cogitatione ejus, ut adipiscatur arcana ejus: Illa enim est desiderium superiorum & inferiorum.

Duo millia in singulis Sephiroth.
§. 7. Duo autem millia, de quibus dicitur Psal. 68, 18. 2000. **לשני** noli legere **לשני** sed **לשני** quasi quae non sunt, id est, quae pertinent ad Malchuth

chuth ejus. Malchuth enim absorbetur in illius Jeshod, nec refertur ad numerum mundi masculini. Et respectu vasorum & spatii intermedi dicuntur 2000. Malchuth, juxta illa verba: **Currit DEI decem myriades millia, quae non sunt**: Sicut dixerunt Magistri nostri bonae memoriae.

§. 8. Et ex hinc idem operationem insitunt in Adamo primo simplici ita dicto, qui est Corona Coronae post dispositionem 18000. myriadam mundorum ipso actu insitutum: Quoniam in Adamo primo occulto tantum in potentia sunt. Sed de his latius.

C A P. VII.

§. 1. Adam iste primus, qui est in 10. istis circularibus supra splendorem, vocatur Adam primus occultus. Et in quolibet istorum circularum extruuntur multa millia mundorum, quoniam & in spatiis sunt mundi, illi tamen non videntur, nisi tanquam in aere.

§. 2. Et isti circuli Adami hujus primi oculi considerantur sub mysterio **סוד**.

§. 3. Et hoc ipsum est, quod scripsit R. Jischmael f. Elischa, Sacerdos magnus in Opere Vehiculi: Nomen unum in 10. Memmin. Et qui ignorat mysterium, quod est in his Memmin, nempe modò dictis circularibus, ille ignorat, quid profint.

§. 4. Et hoc est mysterium, quod toties scribitur in Opere Creationis: **למנוח** Elohim, ubi inveniuntur literae **למנוח** qui est aer ille, quem intra Memmin producit 10. Locutiones per phrasin **למנוח** potentia in actum, mediante Elohim, quae est Malchuth Adami primi simplici ita dicti: ut notum est.

§. 5. Et si dicis, Memmin i la merito debere esse clausa, & non aperta, quoniam sunt circuli: Respondetur, singulos horum circularum aperituram habere circa suum Jeshod versus spatium: Et Mem quod erat clausum, factum est apertum, & prodierunt ab eo intra spatia 10. Jodin.

§. 6. Sic enim pariter scribitur in Opere Vehiculi, Nomen unum in 10. Jodin. Et quia Mem aperit os suum, & producit Jod in aërem, quod substantum sit quasi P: Nam Jod adhæret lineae Mem & gravitate sua deorsum tendit, avelletque lineam a recto Mem, unde pes literae Kaph pendulus est: Unde in dicto Opere Vehiculi pariter scriptum est: Nomen unum in 10. Kaphin. Ubi indignatur illa Kaphin, & quibus sunt 10. Sephiroth ipsius splendoris, quarum meminit liber **סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד** Sapienitiae, quem composuit Moses Magister noster, super quo

Dispositio 18000 myriadam mundorum in Adamo primo.

In circularibus Sephirothici Adam primus occultus & multa millia mundorum, mysterium **למנוח** Nomen unum in 10. Memmin, quid notet hanc phrasin.

Mysterium in dictione **למנוח** Malchuth Adami primi.

Cur illa 10. Memmin fiat aperta & non clausa.

Nomen unum in 10. Jodin: quod substantum sit quasi P: Nomen unum in 10. Kaphin: quid significet. De concillatione numeri dena-

rit & trede-
narii (supra
dicti,

Adam pri-
mus analo-
gus Mundo
Briah.

Splendor in-
tra Adamum
primum analo-
gus Mundo
Jezirah; &
Kether intra
splendorem
mundo
Aliah.

Adam pri-
mus ocul-
tus quid
Velum distan-
guens
inter Ada-
mum pri-
mum ocul-
tum & sim-
pliciter sic di-
ctum.
Veli ejus
nisi ac hial.

250

Introductio in Librum Sohar.

pax. Et quamvis in Capitulis præcedentibus scripserim, 13. Kaphin esse in mysterio Tehiru splendoris, sicut 13. Zade in Kether, & 13. Memmin in aëre primo; nihilominus, quod est in parte, id est in toto: Nihil enim est in generali, nisi quod in speciali est, quod est Adam Kadmon. Et tria illa superantia denarium sunt tres partes literæ Jod, sicut diximus in Capitulis præcedentibus. Et hæc sufficiant pro confirmandis omnibus verbis Sapientum.

C A P. VIII.

§. 1. Nunc scias, quod sicut intra Malchuth Aziluthicā sunt mundi Briah, Jezirah, Afiāh, quæ vocatur castra Schechinā, ita in aëre primo est Adam primus, qui analogus est mundo Briah. Unde post restitutionem cum Adam primus simpliciter ita dictus elevatur in locum Adami primi occulti usque ad pedes ejus, qui relictī sunt in crassitie splendoris deorsum, post altitudinem capitis Malchuth Adami primi simpliciter ita dicti, quod est caput Antiqui Sancti; tunc 10. Sephiroth ejus vocantur Adam Briahicus: Quamvis ille secundus sit ab An Soph, qui benedictus sit. Ibi enim revera creantur 10. Sephiroth ipso actu, quod magis est, quam quod supra illum, ubi hæc tenuia sunt sicut cornua cicadum respectu inferiorum. Unde etiam tantum phrasim כְּרִיתִי notionis, non verò phrasim פִּעֵל actus ibi adhibetur propter raritatem tenuitatem.

§. 2. Porro intra Adamum primum, Tehiru splendor analogus est mundo Jezirah: & intra splendorem est Kether, quæ analogā est mundo Afiāh. Et sicut Malchuth est quasi gutta respectu Seir Anpin, ita aer primus cum omnibus in eo contentis est quasi gutta respectu An Soph, qui benedictus sit, ambientis vestem.

C A P. IX.

§. 1. Sphæra hæc vocatur Adam primus occultus, quoniam est inclusus & obsignatus supra splendorem.

§. 2. Et quamvis post restitutionem sursum elevatus sit Adam primus simpliciter ita dictus: non tamen commiscetur cum hoc: Quoniam filium An Sophicum, quod semper exit de Jesod extremitatis dimidia vestis pro via mundorum, efficit aulam discernens inter eos, quod est velum distinguens inter Adamum primum occultum & Adamum primum simpliciter ita dictum.

§. 3. Et quamvis iste influentiam suam ab illo accipiat, id tamen aliter non fit nisi mediante exigua irradiatione per velum hoc facta, juxta textum illum Psal. 84, 12. Quia Sol & Sicut Dominus DEUS. Et velum hoc impedit influentiam, ne majori copia prodeat, quam sufficere possunt mundi.

Atque

Introductio in Librum Sohar.

251

Atque sic inter singulos mundos est velum aliquod discernens, juxta illud Ex. 26, 33. Et divider velum vobis inter sanctitatem & sanctitatem sanctitatem.

§. 4. Hinc ille vocatur occultus. Et hoc est quod dicitur in Idra magna: Et expandit coram se aulam quoddam: Id est, filium illud, quod prodiit de Jesod vestis superioris, de quo diximus. Et in hoc velo sculpti & altumavit Reges. Nam quia omne velum est judicium, cujus lux de super effulget sub mysterio lucis retrogredientis, hinc in tota creatione 7. Regum illorumque dispositione quasi sculpti, & determinavit, ne nimium quid acciperent.

§. 5. Quare autem vocatur פֶּסַח velum? quia judicia sunt כְּנָפֵי פֶּסַח sicut notum: Quod hæc sint duo judicia Minchæ & vespere, quæ mitiganda sunt. Et illæ duæ guttæ judiciorum lapsæ sunt deorsum, & Jizchack & Jacob, super quo pax, disposuerunt illa sub mysterio copulæ, ut mitigarentur. Unde per preces nostras mitigantur hæc judicia. Et adeo illo tempore & illa hora peccatores, qui in inferno, remissionem habent & liberationem modicam tempore illarum precum.

§. 6. Et illud ipsum velum etiam est judicium: ad impediendam influentiam, ne abundantior prodeat, quam mundi possint sufficere: & causentur fractura aliqua, quod absit. Intuere autem dictionem פֶּסַח & invenies duas voces פֶּסַח quæ sunt duo illa Nomina supra dicta juxta numeros eorum, nempe פֶּסַח & פֶּסַח.

C A P. X.

§. 1. Quare autem vocatur Adam primus? Quia notorium est, quod mysterium bilancis sit dispositio personæ Adami sive Hominis: Kether enim est caput, Chochmah & Binah sunt 2. humeri, &c.

§. 2. Et quamvis bilancis non fuerit nisi post restitutionem: nihil tamen interest, quia sic loquimur propter finem ejus, qui deinceps productus est 236. millenis myriadibus literarum egressarum ad a discendum mundos & ad destruendum eos: ubi relictæ sunt sub mysterio lucis ambientis 100000. myriades, sicut exponetur in materia de Fragmentis Vasorum.

§. 3. Et Adam primus factus est in perfectione sua etiam beneficio filii huius; & quia ibi est prima bilancis manifestatio, qualis in superioribus nondum facta erat, ideo vocatur Adam primus.

§. 4. Et ex hac Sphæra prodierunt Israëlitz, qui vocantur Adam ob mysterium Nefi, hæc, quæ sub nomine Jechez designatur in apice Jod. Notum enim quod omnes mundi supra Abba constituti existant sub mysterio Jod. Et hoc est quod dicitur in Sohar scilicet. Schemoth: Cum valaretur domus Sanctuarii, sursum ablata est scaturigo literæ Jod; Quia omnia

Cur Sphæra
illa vocetur
Adam pri-
mus oc-
cultus.

Doz voca-
tur פֶּסַח
& כְּנָפֵי
in dictione
פֶּסַח
correspon-
dent per Ge-
matiam
פֶּסַח
& פֶּסַח.

Quare voca-
tur Adam
primus?

100000.
in gradus re-
lictæ de
236 m. my-
riadibus.

literæ Jod.

loca sua prima, quæ fracta sunt, qui sunt septem dies primi. Unde vides, quoddam illa quæ futura sunt, ascenderint in filium hoc: Quin & illa quorum non est restitutio in mundo, sicut 974. generationes, & illa vasa fracta & similia quæ sunt mysterium millenarii septimi, ubi restituitur, quod vastatum est, & analogum est Malchuth abolitæ.

De tempore
venturo.

§. 5. Hinc dictum est Ier. 2. 12. 17. *Et elevabitur Dominus solus in die illa.* Et illo tempore destruetur, quicquid corporum est, & nihil penitus mali relinquetur in mundo, sed omnia erunt bona: Nempe Tetragrammaton & Neschamah. Malum autem & locus ejus corrigitur, & omnia erunt bona & Sabbathum & quies in vitam æternam.

SECTIO QUINTA, Sphæra Splendoris.

C A P. I.

Sphæra
Splendoris
ob descen-
sum literæ
Jod constans
est decedæ.

§. 1. Summa eorum quæ suprà diximus est, quoddam Sanctus ille Benedictus nutu præcepit literæ huic Jod, ut descenderet & fulgorem emitteret in loco hoc vacuo: quæ sic fecit, & lucem suam infra reliquit, quæ est plenitudo ejus, nempe יהוה sub mysterio duarum personarum. Cum ergo יהוה per Gem. efficitur יהו , inde יהו Sephiroth mundi Tohu, quæ sunt intra splendorem, unde facta est sphæra splendoris, quæ constat ex Decedæ, sicut notum.

Regressus
Lucis de li-
tera Jod quid
induxerit.

§. 2. Deinde autem rediit sursum: & hoc in reditu suprà ipsi accessit anima vestigiis lucis אין סוף , quod impediēbat manifestationem judicii Sphærarum mundi Tohu. Quin etiam per reditum hunc constituit stationem literarum ad modum lucis regredientis, nempe sic יהוה . Regressus enim causa fuit fractionis vasorum: Et omnis regressus denotat judicium.

Judicium be-
nignitatis.

§. 3. Quin & extensio literæ Jod deorsum facta vocatur judicium benignitatis: Quoniam decidebat per modum lapsus ob percussione literæ Caph sibi vicinæ, juxta illud Psal. 139. 5. *Et posuisti super Jod Caput meum*, quod communiter sonat: Et posuisti super me volam tuam.

Massa spherica
est splendore
superno
constata ap-
paret. Te-
huru & quare.

§. 4. Et reditus iste effecit detectionem infra: Nam Jod elevabat secundum vestigium lucis אין סוף , quæ erat in medio hoc ære eum adimplens, & apparebat massa quædam spherica est splendore superno. Appellatur autem Tehiru nomine Chaldaico lucem significante, sicut in illa phrasi נר תהיר lucerna in meridie. Omne autem Chaldaicum denotat posteriori-

rationem atque judicium. Non enim poterat vocari nomine aeris, nec nomine lucis, ut dictum est Capitulis præced.

§. 5. Circulus autem sphære splendoris replebat ærem primum in circulo suo, non vero quadrato. Et relinquebantur 4. anguli, ut dictum su-

Aër primus
in forma cir-
culi.

præ. §. 6. Et quia Jod illud crassecebat descensu suo, hinc non poterat ascendere, ut adhereret radici suæ: Manebat ergo obversans super sphæram splendoris, & apex ejus inferior infigebatur sphære splendoris atque extendebatur in Adamum primum & in velum.

Lux literæ
Jod descen-
dens cras-
secebat,

C A P. II.

§. 1. Ex illis regressibus lapsusque & similibus facta est contractio vasorum, & exorta sunt judicia atque cortices.

Fractiones
vasorum, ju-
dicia & cor-
tices unde.

§. 2. Et ex hoc regressu Jod suprà dicti, quoddam denotat judicium, com-
pingebatur & incrassabatur aliqua portio aeris primi & fiebat sphæra, quæ in Sohar vocatur Tehiru, Splendor.

Sphæra Te-
hiru unde.

§. 3. Atque istud est, quod dicit Sohar in præfatione sua, ubi inquit: Fumus informem affixit annulo nec nigrum nec album, nec coloris a-

Explicatio
textus ex So-
har.

lius. Quasi diceret: Regressus istius literæ Jod efficiebat vestigium su-
præ dictum, quod est sphæra hæc, quæ est quasi massa informis, quoniam est quasi fuscus fumus: Et sicut fumus videtur quidem esse massa quædam, sed non comprehenditur; ita sphæra hæc est quasi massa aliqua rudis, quoniam spherica quidem esse videtur, sed non comprehenditur: Non enim in ea est judicium, hæc est nigredo: nec albedo, quæ est benignitas: nec color in genere i. e. miserationes: Sed sphæra splendida affigebatur literæ Jod, ut dictum: Hoc est illud: Et infixit annulo. Jod enim vocatur annulus, sicut dicitur in præfat. Tikkunim.

Litera Jod
annulus.

C A P. III.

§. 1. Sphæra splendoris est finis graduum occulorum, & in se com-
prehendit 10. colores, quæ sunt 10. ejus Sephiroth: Suntque ipsa substantia splendoris
ejus scaturientes & medio caliginis, ejus meminit Liber Fons Sapientie, quod
quem composuit Moses Magister noster super quo pax. Caligo autem nihil
est aliud nisi Occultum absolute.

Sphæra
splendoris
ex Fonte Sapi-
entie.

§. 2. Ibi autem dicitur, quoddam sint istæ: אור Lux de luce, אור Splendor de splendore, אור Fulgor de fulgore. Id & Scito, quoddam
 אור Lux præstantior sit quam אור Splendor, & splendore præstantior quam
 אור Fulgor. Appellatur autem primam אור lucem mirabilem vel ab-

Explicatio
textus ex
Fonte Sapi-
entie.

Secundi.

seonditam; quæ est Kether: Et secundam כתר occultam quæ est Chochmah; & Tertiam; כתר חסד Coruscantem, quæ est Binah. Et sensus est: Tres primas illas sine dubio esse Kether, Chochmah, Binah, atque æquales, quoniam in tribus illis vas & substantia unum & idem sunt: Et simul concre-scunt nec separantur.

§. 3. Ulterius quartam vocat אור צח lucem nitidam, & hic est אור מבורך splendor de luce. Quintam כתר מבורך lucem candefactam, quæ est אור מבורך lux de splendore. Et hæc sunt Gedulah & Geburah, quæ pro-veniunt de coruscatione Coronæ & Sapientiæ simul sumtarum. Et splendor de Luce præstantior est quam Lux de splendore, quia omnia judicanda sunt secundum Fundamentum. Atque sic in prima vas est Splendor, & ipsa sub-stantia Lux in altera ordine inverto: atque ita in omnibus specialibus & par-tibus, quarum fiet mentio.

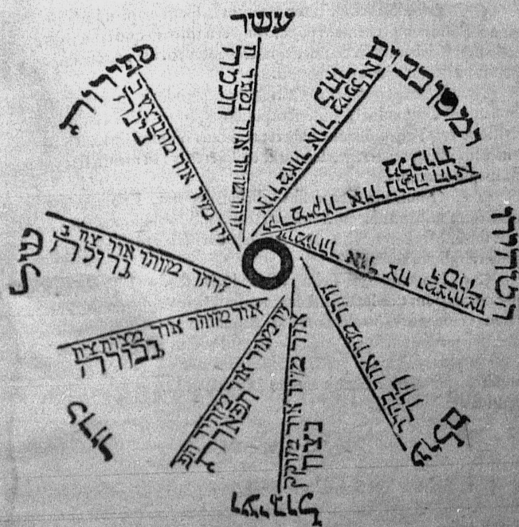
§. 4. Porro sextam appellat אור מבורך lucem splendentem, atque hic est אור מבורך fulgor de luce. Septimam מבורך lucem defecatam, & hæc est אור מבורך Lux de fulgore. Id est: E. coruscatione Coronæ & Intelligentiæ simul sumtarum producitur Tiphereth, quæ splendet de Chochmah, ut filius subiectus patri suo: Et Nezach lux defecata: quasi dicat, Argento fu-so similis, in quo teorix nullæ immixtæ sunt.

§. 5. Deinde octavam vocat אור צח וכתר lucem nitidam & can-defactam, qui est אור מבורך fulgor de splendore; Nonam autem אור מבורך lucem fulgidam, qui est אור מבורך splendor de fulgore. Sensus est, quod ex coruscatione Sapientiæ & Intelligentiæ simul sumtarum producatur Jesod combinans latera & Hod אור מבורך fulgens in æthere phrahi fulgentissimæ albe-dinis, quæ tamen non usque adeo defecata.

§. 6. Tandem decimam vocat אור מבורך lucem claram. Et hæc est אור מבורך claritas de claritate. Sensus est, quod ex coruscatione trium pri-marum, quæ sunt lux ipsa septem inferiorum affulgens iis producatur ignis niger, nempe Malchuth finis ultimarum, ex igne albo nempe Binah quæ est ultima primarum. Unde in hac vas & Substantia æquales sunt.

C A P. IV.

§. 1. Suprà jam exposuimus Cap. III. istas decem Sephiroth circuli sphaeræ Splendoris per se non tantum quatenus extenduntur in circulo suo per circumum, sed etiam quatenus extenduntur fulgoribus suis, usque ad centrum medium ex omni latere, donec simul conjungantur efficiantque punctum unum in medio: Ita ut cognoscere non possint in eo omnes decem, nempe singulæ in specie. Illæ igitur adimplent maximam partem spatii splen-doris, & in circulo istam habent figuram.

§. 2. Istæ sunt 10. Sephiroth circuli sphaeræ splendoris, quatenus cir-cumeunt in circulum, & tamen etiam per obliquum extenduntur ad centrum. Et in illis deinde incipit Aen Soph colligere centrum cum tota sua decade inibi permixta, ut singulæ in specie non possint agnosci.

§. 3. Et deinde Aen Soph mittit Jod suprà dictum, ut portionem sin-gularum educat in particularitate sua: Ex quibus deinde factæ sunt 10. Sephi-roth mundi Tohu, sicut dicitur Sectione sequente.

10. Sephi-roth Mundi Tohu unde.

C A P. V.

§. 1. Istæ sunt 10. Sephiroth, quæ revera extant in corpore Splendo-Occultum ris in circulo sphaeræ, ibiq; illa lumina illis affulgent atque illa illuminant sub perfectum, mysterio colorum non confusorum, qui scaturiunt ex Occulto perfecto.

Fractio vaso-
rum unde,

§. 4. Virtute autem regressus istius suprà dictum Jod literas atque voces reddebat inversis ad modum judicii, quod à posteriori formatur, sicut versiculus **וְיָחַד** Exod. 14, 20. in Nomine 72. & sicut **וְיָחַד**. Atque inde exorta est fractio vasorum atque cortices.

C A P. II.

Cohasio lite-
ræ Jod cum
He.

§. 1. Jam sciendum est, quod cum Jod adhæreret Schechinæ ipsi adhæreret Lux Schechinæ, quod est ipsum He ultimum Nominis **וְיָחַד** quod vocatur Schechinah: (nam Jod est Jeshod in Malchuth, & ipsum He ultimum Nominis **וְיָחַד** est ipsa Malchuth adeoque Schechinah.)

Tchiru unde.

§. 2. Et quamvis ipsi adhæreret Lux Schechinæ; Lux tamen ejus non addo magna erat, sicut Schechinæ: Et cum descendisset, lucem suam relinquebat deorsum, ex qua fiebat **וְיָחַד** Splendor. In ipso vero non nisi vestigium tantum remanebat; quoniam in reditu suo ad superna non poterat adhærere Schechinæ, sicut diximus. Atque tunc cum iteratò descenderet, non habebat lucem ut prius, sed tantum vestigium.

Literæ Jod
communica-
tum aliquid
Lucis de lite-
ra He.

§. 3. Unde Sanctus ille Benedictus præcipiebat literæ He, quæ suprà Jod in Nomine **וְיָחַד** suprà dicto, ut communicaret ipsi de luce sua, quod descenderet & de luce hac aliquid emitteret in suprà dictum Splendorem; ut nempe literæ Jod accederet potentia quædam diffundendi lucem sphaeræ Splendoris, essetque illi facultas ingrediendi intra illam. Concessum enim ex quo sursum abierat istud Jod, conclusa fuerat Sphaera Splendoris, & Jod non poterat illam diffundere nisi virtute suprà dicti He.

Creatio
mundorum
dependet ab
He.

§. 4. Cum ergo descendisset intra Splendorem, tum lucem emittebat aliquam de illa quam acceperat ab He. Atque istud est quod dicit textus Gen. 1, 2. **וְיָחַד** In creaturis quod Magistri nostri bonæ memoriæ exposuerunt: Per He creavit eas. Unde sursum regrediens post se relinquebat lucem He suprà dictam.

Corona sum-
ma, Causa
causarum,
Antiquus an-
tiquantium.
Constructio
Mundorum
& destructio
prædestinata.

§. 5. Et facta est sphaera quædam intra Splendorem suprà dictum, quæ vocatur CORONA SUMMA in Sohar; nec minus CAUSA CAUSARUM & ANTIQUUS ANTIQUORUM post restitutionem.

§. 6. Scias autem quod Sphaera istæ satis essent minuta, nec completerent totum locum spatii, ita ut ibi adhuc locus esset vacuus: hinc aperiebant aperturas sigilli Nomina facta, quibus potestas est construere mundos & destruere. Non ergo locum reliquit Voluntas Benedicti errori, ut quis dicat: Unde venit facultas hæc mutandi voluntatem circa influentiam Benedictam, quod nempe aliquæ Numerationes constituantur & aliquæ destruantur? Omnia enim jam erant præordinata & prædestinata per Nomina ista architectonica ad horum constitutionem & istorum destructionem.

Lucis am-
bientis bene-
ficium.

§. 7. Atque sic quoque hic Nomina aderant in sphaeris istis. Quamvis potius res dependet: et est mysterio lucis ambientis, quod esset locus vacuus, quem non attingeret sphaera. Mundi enim nondum habebant influentiam à luce ambiente, sed vas tantum præservabatur à fractione attactuque cortici.

De pallio Ju-
daico,

§. 8. Et huc pertinet mysterium **וְיָחַד** pallii Judaici, cum quo quis egredi potest in cloacam. Et hoc est mysterium, quod super nos extensum sit tabernaculum Pacis pro custodia & protectione ab inimicis, sicut dicitur Psal. 27, 11. **וְיָחַד** Dominus benedicit populo suo **וְיָחַד** in pace, quæ sunt literæ **וְיָחַד** vestimenti, quo denotatur Lux hæc ambiens; quod nota.

C A P. III.

§. 1. Punctum illud, quod **וְיָחַד** emanando immittebat in Splendorem istum, implebat totum ejus spatium. Nec adhuc agnitus erat locus ullus. Regressa ergo litera Jod colligebatur lux, ut fieret terminata atque existeret locus vacuus juxta sphaeram, qui eidem esset loco lucis ambientis: Et hæc sunt nomina illa terribilia, sicut diximus.

Lucis eva-
cuatio prolo-
co mundorū.

§. 2. Omnis autem regressus judicium denotat. Atque hoc est mysterium illius textus Gen. 1, 3. **וְיָחַד** & facta est lux. Primò dicit: **וְיָחַד**; quæ est lux principii Emanativi magna, splendens & coruscans, quæ erat intra Tchiru, splendorem: estque mysterium lucis internæ. Hic ergo est sensus verborum, **וְיָחַד**; Intendatur Lux; sicut dixerunt Magistri nostri b. m. circa illa verba ib. v. 6. **וְיָחַד**, i. e. confortetur firmamentū. Sensus ergo est: Intendatur & extendatur lux in infinitū: Quod ita declarandū, quod litteræ ille mundorum, **וְיָחַד** excrescant & multiplicentur usque in infinitum. Et propterea vocatur **וְיָחַד**, quod non comprehendatur in vase, sed extendatur & procedat in infinitum, abundent; illæ literæ plenitudine in plenitudinem ultra omnes terminos perferendi, finiendi & terminandi.

Expositio
Textus.

§. 3. Hinc opus fuit, ut existeret vas aliquod, quod includeret lucem internam nominibus judicii sui, ne prodeat foras, sed se ipsam cogatur con-
trahere & quantitatem suam imminuere hac inclusione, ut mundi illam possent sufficere.

Lucis inter-
clusio in Va-
se.

§. 4. Sed Lux ambiens circumagitur desursum citra inclusionem vel impedimentum: Nos autem de ea nunc non participamus hoc in mundo usque ad tempus post revivificationem, ubi consumentur peccatores de terra. Hinc enim nulla est portio cum ea, quia corruptio operis ipsam non vitiat. Et nos nullam inde habemus influentiam: atque illa tantum custodit vas, ne frangatur, quod absit!

Lux ambiens
libera.

De Tempore
venturo.

§. 5. Natura autem vasii aliquantulum obscura est, nec ita splendida, sicut

Regressus li-
teræ Jod cau-
sa judicii.

De differenti-
a Vasis &
Lucis inter-
na.

Textus super-
ioris explica-
tio adhuc
alia.

Gem. inter
וּר וּר
& inter nu-
meros 4. Ple-
nitudinis Te-
tragramma-
ti.

ut Lux interna, quæ est BENIGNITAS, alba. Vas autem est caligo & ni-
gredo, quæ denotat iudicium, & præsertim in mundo *transitis*, quæ ex-
truitur & regressu, quæ est causa iudicii, unde vas. Hinc dicitur Gen. 1.3.
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים לְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי עֶרָב וַיְהי עֶרָב
regressus iudicii. Alludit tamen ad hanc naturam etiam inclusio, quæ inclu-
ditur lux interna, ita ut illam oporteat constringi, seque ipsam imminuere, ne
possit splendere ut prius. Unde dicit וּר וּר, Lux nempe, quæ jam erat, &
post factum vas non poterat lucere sicut prius. Diminutio ergo est existentia
vasis, quod aliquando obscurum est. Et hic egregia est subtilitas, quod וּר
וּר per Gematriam efficit 32. id est כּוּן עֲבֵר סִנְיָה קוּן comprehendunt 231.
Alphabeta: Et hinc provenit natura Lucis internæ, וּר וּר autem est רחל
238. finis Schechinæ sub mysterio regressus, quod denotat iudicium. Nec
opus fuisse, ut textus diceret וּר וּר nisi ut excitaremur in occultationem
lucis primæ. Diminuta enim est Lux illius puncti, & de novo ipsi superven-
it aliqua obstructio, unde natura vasis, cuius causa est ablatio alicuius
partis de luce è loco illo.

C A P. IV.

Punctum Lu-
cis internæ
constans è
Decade.

Vas & lux in-
terna simul
sunt.

§. 1. Punctum illud constabat è 10. quæ tamen in eo non videbantur nec
agnoscebantur, sicut Homo compositus est ex 4. elementis, igne ære aqua,
terra, quæ tamen in carne ejus in specie non dignoscuntur. Ita revera & hic:
Punctum enim hoc sub initium emanationis suæ constabat è 10. & lux exten-
sa à principio emanatio, cuius nomen benedictum sit! simul emanabat in
eam sine prioritate temporis: Unde hæc duo generalia nempe vas & lux in-
terna. Et lux ista est substantia puncti. Nam voluntas Benedicti est anima
omnium.

§. 2. Ubi notetur simile pro multis distinctionibus, quibus uti nobis licet
pro facilitando intellectu de membris nostris corporis, sicut dicitur Job. 19.
Et in carne mea videbo Deum. Cave autem ne existimes quasi superius sit ali-
quod membrum corporum: dicitur enim Jels. 40. 18. *Et quid similitudinis
ordinabitur ei?* Quamvis ergo simile adhibeamus de re corporea, id saltem sit
docendi gratia. Sicut & invenimus in Scriptura de oculis & auribus Domini,
quæ tamen ita non vocantur, nisi ut proponi possint spiritualia & occulta co-
mbinationum literalium Legis, quales invenitur in quolibet mundo sub my-
sterio Personæ in similitudine membrorum humanorum, quæ omnia tamen
sunt literæ lucis formatæ juxta membra sua. Nam 613. membra sunt literæ
248. præceptorum affirmativorum; & literæ 365. præceptorum negativorum.
Et nomina sancta sunt vitalitates & cætera quæ vitæ largiuntur membris, ex-
pli gratia, Providentiæ, qualia sunt oculus & auris. Oculus n. perspicit omnes

mun-

mundos, sicut dicitur Deut. 11. 12. *Semper oculi Domini Desunt in ea.* Et alibi
dicitur Psal. 33. 18. *Oculus Domini super timentes eum.* Ubi differentia est in-
ter Seir & Antiquum. Et ecce, פֶּרַע oculus per Gematriam æquivalens 5. Te-
tragrammati BENIGNITATUM, qui est oculus dexter: Et 5. Tetragrammata
RIGORUM sunt oculus sinister. Et hæc omnia in Seir Apin, cui duo sunt o-
culi. Sicut dicitur in libro Jezirah: Quinque erga quinque. Et hæc RIGORES
nō aded corriguntur, sicut in Arich Apin, cui non est nisi unius oculi notio,
ita ut 10. Tetragrammata combinata sint in unius oculi notione, ubi rigores
sub correctione BENIGNITATUM sunt ubique combinatorum. Et propterea
dicitur Prov. 22. 9. *Oculus bonus benedictus erit.*

§. 3. Auris autem וּר וּר per Gematriam efficit 64. Estque nomen וּר וּר cum
toto.

§. 4. Notumque nobis est, quod nisi capilli Seir contegerent cervicem, ju-
dicia lumen acciperent èervice Seir, quia ibi foramen est. Vox וּר וּר capil-
lus etiam 570. qui pollet voci וּר וּר, quæ denotat clangor buccinæ magnæ
in libertatem nostram, juxta numerum וּר וּר cum 5. literis bis sumptum
juxta dextrum & sinistrum. Ideo oportet capillos hos esse nigros, ut con-
fortentur vehementia judiciorum ad abigendum lictores, ne fruatur luce
וּר וּר & prodeunte è foramine cervicis Seir. Et illo in loco duo sunt Nomina Te-
tragrammata, quæ efficiunt 67. unde numerus 134. juxta וּר וּר cervix. Nec est literarum
una combinatio similis alteri, quoniam in dextro, He primum combinator
וּר וּר cum Jod, & He ultimum cum He; & in sinistro vice versa: Omnia autem Gem. inter
puncta sunt per Patach, quomodo decidua SAPIENTIA illuc usque pertin-
gunt.

§. 5. Et persona LEAH applicata est extremitati colli Seir: habetque duo
Nomina quadrata וּר וּר: illa enim est portio de MALCHUTH, quæ relinquitur
in MATRE tempore graviditatis primæ: Et punctum Malchuth divi-
ditur in duo & non invenitur ibi in tempore graviditatis primæ. Quin &
RACHEL signum suum dominatu tradidit LEA, & duo illa quadrata וּר וּר ef-
ficiunt 352. juxta numerum וּר וּר: unitas autem quæ residua est, denotat ap-
plicationem ad extremitatem colli Seir in mysterio LEAH, quod est myste-
rium nodi phylacteriorum. Estque similitudo Daleth in Tebunah: Quæ
est principium vestis Seir in loco isto, nempe, ab extremitate colli Seir.
Semper enim facies est aperta, prout & in homine vestis non tegit faciem.
Et Rabbenu Hakko desch erat revolutio Jacobi patris nostris, super quo pax,
cujus influentia & vita fundamētaliter erat ex quatuor illis Nominibus su-
pra dictis. Et prout lux est, ita decidua sunt & pertingunt ed usque: Et hinc
Hakkodesch, pertingit & lucē affert Jacobo: ceteri propterea lux affluit èervice, quæ est Lux
cervicis R. Meir in Rabbenu Kodesch, quæ erat sub mysterio JACOB, super Lux cervicis
quo pax! Unde dicit Rabbi: Quotō præstantior sum quam socii, quod vidi R. Meir,
R. Meir

Gem. inter
וּר וּר & 5. Te-
tragrammata
Benignita-
tum

Oculus dex-
ter & sinister
in Seir Apin.
Unus oculus
in וּר וּר

Gem. וּר וּר
& Nominis
וּר וּר

Cervix וּר וּר

Gem. vocis
וּר וּר

Nomina te-
tragramm.

Persona Leah
Collum Seir

Gem. inter
וּר וּר & 2.

Nomina qua-
drata וּר וּר

Revolutio
Jacobi

Revolutio
Jacobi

Revolutio
Jacobi

Revolutio
Jacobi

Revolutio
Jacobi

Revolutio
Jacobi

Revolutio
Jacobi

Revolutio
Jacobi

R. Meir à tergo, id est, quod cum vidi in mundo illo sub mysterio lucis, quæ in service Seir.

Cervix 77
Seir obiecta
capillis & cur.

§. 6. Capillos autem oportet contingere cervicem, ne Lictores fruatur cervice Seir: Iste sunt stella fracturatum de vasis, suntque judicia Nominum Elohim, à quorum derivationibus sunt cortices, qui vocantur Dii alieni.

Cervix illa
detecta præ
peccata Iſra-
elitarum.

§. 7. Et propter peccata nostra multa, quæ peccarunt Iſraelitæ, detegitur cervix illa, ita ut capilli contendant aures Seir, ut non possint audire preces nostras; unde cervix relinquitur detecta, & judicia fruuntur fulgore lucis ejus. Unde Propheta dicit sub nomine Seir Jerem. 2, 27. *Detexerunt mihi cervicem & non faciunt*; noli dicere *id*, Obvertentur, sed *id* *detexerunt*, quasi dicat: Propter opera eorum mala inverſa est Voluntas Seir; cum enim deberent bona opera edere, quod detegeretur facies, & aperirentur aures ad audiendas preces nostras, sicut Scriptura dicit Dan. 9, 18. *Inclina DEUS aures tuas & audi*: unde etiam cervix mea debebat esse detecta, ne illa fruere cortices; illi e contra fecerunt, ut nudaretur cervix Seir, ut cortices illa fruatur, cum nudata sit capillis. De capillis autem Arich dicitur Dan. 7, 9. *Et capillus capitis ejus sicut lana mundata*; iudiciis: atque hoc est mysterium capillorum, oculorumque & aurium, de quibus Scriptura loquitur: Quæ omnia sunt Nomina, quæ illuminant & gubernant mundum.

Gem. inter
צפצפה
7777
Annulus
77 Arich.
Elevatio ma-
nuum Sacer-
dotum.

§. 8. Sic & צפצפה digitus æquivalet Nomini 7777 in plenitudine Judin. qui est annulus Arich in 10. digitis ejus, nempe PATER & MATER. Et hi sunt digitus Sacerdotum, quos elevat usque ad caput, sicut dicitur Levit. 9, 22. *Et elevavit Aaron manus suas super populum*; hinc elevatio manuum fit respectu capitis Antiqui, de quo plura suo loco. De Nomine 7777 autem dicit Sohar, quod sit annulus, quo obſignata sunt caelum & terra, eò quod indiget in literis initialibus versus illius *אני הוה* Gen. 1, 1. quod etiam pertinet versus ille Deut. 22, 7. *אני הוה* sub mysterio graviditatis MATRIS, qua utero geruntur ab ea Filius & Filia. Et in omni creatione nova usui est Nomen hoc, quod mensuram præbet digito minimo cæterisque digitis. Sed de his frist.

Gem. 77
& צפצפה

§. 9. Sic & צפצפה pes est mysterium Nominum 7777 quæ efficiunt 7777. Et isti sunt pedes Hominis superioris, de quibus dicitur Zach. 14, 4. *Et fiet duella, & stabunt pedes ejus super montem olivarum*: quo denotatur GLORIA SEIR ad mitiganda judicia ejus cum REGIBUS ASIAE. Et volente Deo, exponam reliqua membra Hominis superioris, qualia sunt cor & dext; sic manus & nasus, &c.

CAP. V.

§. 1. Inde colligimus, quod lux interna sit anima vasorum opereturque eis sicut anima in corpore. Et ita in mundis sanctis.

§. 2. Sed in mundis impuris penes Adam Belial contrarium est: nam vas ejus impurum aliquem habet contactum de radiis puritatis, qui tamen non extenditur, nec unitur cum partibus membrorum ejus, sicut dicitur in Sohar de Statua Nebucadnezaris, quod posuerint laminam auream in eam, cui insculptum fuerit Nomen expositum, donec Daniel Jerem. 51, 44. *educeret de glutatione de ore ejus*. Atque hoc est, quod dicitur Psal. 115, 5. *Os habent & non loquuntur, nisi ore alieno*. Sicut & vitulus lamellam habebat in ore suo, unde dicitur poterat Exod. 32, 4. *Isti sunt Dii tui Iſrael*. Nec præstantius nobis datur remedium, quam si extrahatur *deglutitio de ore* impuritatis, & omnia sint quasi sacrificia mortuorum, id quod est quod dicitur Psal. 115, 7. *Et non immurmurant in gutture suo*.

§. 3. Et sicut quamdiu corpus saluum est, anima per omnia ejus membra ascendit, ut moveri possit, post mortem autem cum anima abijt corpore, locum quietis suæ, corpus aufertur ut lapis inanimatus: Ita in Sanctitate lux interna extenditur, per omnes partes vasis, eique vitam largitur, necatur locus tam exiguus, quem non pervadat lux interna. Atque hoc est, quod dicitur in libro Jezirah: Decem & non undecim; quoniam lux Principii Emanativi illis inhæret eui vita, & lux interna atque anima vasorum, ita ut non opus sit ultra decem aliquid superaddere. Hinc & in Sohar dicitur: Ipse & vita ejus unum sunt in illis. Atque hæc expositio necessaria est: quod si enim non ita foret, queri posset, quare præcis undecim negentur, plures verò quasi concedantur? Sensus ergo ejus non est alius nisi de principio Emanativo, sicut diximus. Quod si enim negare velles adhæſionem Principii Emanativi hanc quasi ob causam, quod evertat lumen Numerationum, ita ut omnia ad unum redeant simplicissimum ob irradiationem principii nimis vehementem & occultam, tum sanè evertetur regula altera, quod decem sunt & non novem.

§. 4. Sed in impuritate ita non est: ibi enim semper invenitur additamentum & detrimentum, separatio & multiplicatio, zelus & odium: Nam generatio de fragmentis vasorum in causa est, ut hæc ita sint: quoniam illi sunt ex literis dispersionis & vastationis, unde locus habitationis eorum in locis vastis & deserto: Et lapsus oritur additio & diminutio: nam literæ vocis hujus decidunt & abeunt, ut conjungantur cum literis vocis alius, & sic medietates vorum cum medietatibus; ita hic auctio, ibi diminutio. Atque ibi oritur odium & zelus & augmentum: unde in impuritate sunt 11. cortices, quoniam vitæ ipsorum non sunt cum ipsis, &c.

Lux five anima mundo-
rum sancto-
rum.

In mundis
impuris nulla
est potentia
ad bonum
opus.

Omnia suffi-
cientiam ha-
bent à Principio
Emanati-
vo.

In Sanctitate
neque addi-
tamentum est
neque detri-
mentum.

In impuritate
omnia sunt
contraria.

11. Cortices
in imman-
dum.

De circulo
hoc variantes
Rabbinorum
sententia.

§. 4. Et hoc ipsum est, quod Cabalistic priores dixerunt, quod Numerationes omnes sint in circulo, quia verba eorum vera sunt de tempore illo, cum in CORONA supra dicta essent. Et hinc via est R. Abraham de Bulmafia in Libro suo Galgal: Sed Autor libri Pardes refutat opinionem hanc Sectione de ordine itationum: sed non attigit veram eorum intentionem finalem, prout alibi ostendit, ubi apparebit, quod in diebus ejus nondum manifestatum fuerit tempus beneplaciti, quo nos ex parte fruimur per Dominum & Magistrum nostrum, qui est Lux 7. dierum, Sanctus Sanctorum R. Jizchak Lorja Germanus bonae memoriae.

C A P. IX.

Coronae
Splendor ad
Luce Jod.
Jod in re-
gressu suo ubi
fuerit gra-
dum.

Explicatio
dicti ex So-
har.

De litera Jod
regrediens
approxima-
tione.

§. 1. Nunc scias, quod cum Numerationes sic essent in Sphaera CORONAE circulari forma constituta, supra dictum Jod influentiam affuderit lumineque irradiaverit super illum circulum, & quicquid in eo; quoniam Sapiencia Benedicti eidem literae praeceperat, ut regressu suo non penitus rediret sursum in locum suum primum, sed ut remaneret superimminens atque agitata super CORONAM & apicem suo inferiore super superficie *Vajin*.

§. 2. Atque hoc est, quod in Sohar dicitur *וַיֵּשֶׁב יְהוָה בְּיָדָא* Attigit & non attigit: Quasi diceret: Attigit, sed non pertigit nisi usque ad apicem inferiorem, ut dubium sit, utrum tetigerit eum, annon. Unde Scriptura dicit Gen. 1, 2. *Et Spiritus Domini ferebatur super aquas.* Nam CORONA est aqua, id est BENIGNITAS simplicissima. Atque hoc est quod dicitur Job. 26, 13. *In Spiritu ejus caelum decoravit*, id est, in CORONA hac litera Jod decorum & Splendorem produxit super sphaeram istam, quae est quasi caelum & circulus omnes Numerationes circumdans.

C A P. X.

Medietates
dum literae
Jod.

Vav Nominis
Solucem
commodat
ulteriori
literae Jod.
Jod mensura
& Vav funi-
culus.
Est etiam di-
visio com-
munitatis.

§. 1. Cum Sanctus Ille Benedictus vellet producere Numerationes de CORONA supra dicta, ut existerent mundi, innuebat literae huic Jod, ut rediret in caput CORONAE hujus, ita ut una medietas ejus foras promineret, altera intra penetraret.

§. 2. Porro Sanctus Ille Benedictus innuebat literae Vav plenitudinis *וַיֵּשֶׁב* ut descenderet in Splendorem lucemque largiretur supra dicto Jod: Nam He ultimum Nominis *וַיֵּשֶׁב* ducem suam ante jam dederat Jod isti pro elevanda aliqua parte vestigii, ut dictum supra. Id tamen & propterea per Vav fieri oportebat, quia illud est funiculus mensurae, & illius virtute res extenduntur: Jod enim est mensura, & Vav est funiculus, sicut in Tikkunim multis in locis dicitur.

§. 3. Jod igitur lucem accipiebat ab isto Vav eoque dirigebat faciem suam, ut illuminaret & influentiam daret specialem & longe maximam SA-
PIENTIAE

PIENTIAE, quae in CORONA, ut ipsi daret facultatem exinde prodeundi; utque colligeret & detegeret intra se reliquas Numerationes omnes ibidem in CORONA existentes, sicut dictum. Cum enim haec prima ibi sederet ante ceteras Numerationes omnes, ipsi sane debebatur haec influentia.

§. 4. Et factum est ita: Nam sphaera CORONAE aperiebatur & prodibat SAPIENTIA residens sub fundo CORONAE, ita ut in medio ejus essent omnes reliquae Numerationes.

§. 5. Ecce autem est summe influentiae supra dicti Jod, quae ferebatur super faciem CORONAE & influentiam dabat SAPIENTIAE, ut dictum est, fiebat quasi linea quaedam lucida, cujus caput prodibat de corpore Jod supra dicti, finis autem pertingebat usque ad SAPIENTIAM quae in CORONA, cui adhaerebat. Et hoc est mysterium *funiculi mensurae*, qui mensuram distribuit omnibus Numerationibus, sicut dicitur.

§. 6. Istius autem lineae finis ob insignem influentiae multitudinem, quae affusa descendeat de corpore Jod in ulum SAPIENTIAE, ut dictum, excresecbat & dilatabatur, donec finis iste hujus lineae SAPIENTIAE inhaerentis fieret quasi litera Jod, cujus apex inferior inferebatur SAPIENTIAE, corpus vero eidem supereminerebat; & cum SAPIENTIA in CORONA prodiret, sicut dictum, hoc Jod illuc trahebatur, ita ut adhereret & alligaretur ipsi de super.

§. 7. Duo autem Jodin haec adhuc sibi adhaerebant mediante linea; & per illam lineam Jod primum influentiam dabat Jod secundo.

§. 8. Et scias, quod quamvis SAPIENTIA prodiret in CORONA, semper tamen reliquerit in ea vestigium reliquarum Numerationum, de quibus supra diximus, juxta illud: Non recessit Schechinah, donec imprimeret vestigium. Et hoc est mysterium illud, quod periti Cabalae dixerunt, omnem Numerationem constare e decade. Et quamvis deinde ceterae Numerationes non essent aliae in alia MAGNIFICENTIA & deinceps, contactus tamen a CORONA proveniens omnibus competit omnesque irradiationem hujus contactus consequuntur. Quin & in mundo restituo per pulsum membrorum omnia invicem cohaerent, dum quotidie ac jugiter renovatur opus creationis, ascensusque mundorum membra membris occurrunt: v. g. cum manus ascendunt supra caput & pedes in locum manuum. Sed sapienti satis; & alibi plura.

C A P. XI.

§. 1. Innuite ergo Sanctus ille Benedictus Jod huic secundo, quod adhaerebat SAPIENTIAE, ut influentiam cumularet, per apicem suum inferiorem modo supra dicto in SAPIENTIAM insertum.

Funiculi
mensurae de-
scriptio.

Litera Jod
connexio
cum Corona.

Duo Jodin
connexa me-
diante dicto
funiculo.
Sapientia E-
manatio non
tollit virtu-
tem cetera-
rum.

Melioratio
quotidiana
Numeratio-
num in Mun-
do Tikkun.

Jod secundi
virtutes, ar-
que effectus.

§. 2. Immanabat ergo in sphaeram INTELLIGENTIAE, quae in SAPIENTIA, illamque illuminabat illustremque reddebat, ut ipsi conferret facultatem illinc exeundi, utque colligeret & congregaret in medio sui Numerationes reliquas, quae cum ipsa erant in SAPIENTIA. Et factum est ita.

§. 3. Prodibat ergo INTELLIGENTIA de SAPIENTIA medio colligens in medio sui omnes Numerationes reliquas.

§. 4. Et quoniam *Vas* INTELLIGENTIAE excellens erat atque colore Saphirino coruscabat, & quidem quam proximè simile color SAPIENTIAE, ita ut ferè nulla esset discrepantia inter illud & inter *Vas* SAPIENTIAE, hinc nolebat quiescere sub pedibus SAPIENTIAE abiensque residebat post illam id est, in latus ejus sinistrum (omne enim dextrum est anticum & omne sinistrum posticum.)

§. 5. Et quia Lux superna vehementer influebat augebaturque in *Vas* SAPIENTIAE tantum, ita ut ipsum *Vas* Lux evaderet coruscans, idè etiam retractorum facultatem dabat, & meliorationem pro *Vase* INTELLIGENTIAE, quod ipsum est quod dicit Scriptura Prov. 29, 11. *Et sapiens in postremo* *יִשְׁכַּח* *meliorabit eum.* Sensus est: Sapiens i.e. *Vas* SAPIENTIAE quasi à tergo melius reddit *Vas* INTELLIGENTIAE, quod est He. In voce *יִשְׁכַּח* autem sunt literae *כִּנָּה* *שׁ* incurvatum INTELLIGENTIAE, ita ut innuatur, quòd *Vas* SAPIENTIAE incurvaverit atque inclinaverit se ipsum, ut majorem praestantiam daret *Vasi* INTELLIGENTIAE secundum id quod dixerunt Magistri nostri bonae memoriae. Ad Uxorem parvam inclinat se quis, ut assuaret ei. Unde *Vas* SAPIENTIAE oportuit se ipsum accommodare ad hunc actum; quoniam *Vas* INTELLIGENTIAE resideret subter illud post pedes ejus. Atque hoc est, quod dicitur Ruth 3, 8. *Et factum est media nocte, & expavit vir, & inclinavit se, & ecce mulier accubans pedibus ejus;* ubi innuitur, quòd media nocte manifestetur tempus benevolentiae iucunditas Domini; quae est *Leah*, quae tegitur & vestitur à pedibus *Matru*.

Et quoniam ipsa semper est *Lux* INTELLIGENTIAE, hinc vocatur medium noctis, ex opposito medietatis primae, quae est arbor mortis *Malkuth*, REGNUM scilicet, cujus pedes descendunt ad mortem. *Et expavit vir.* Hic est *Seir Anpin*, & inclinavit se ob nimium ploratum *Rachel*, quae descendit mirabiliter Thren. 1, 9. sub pedes ejus, nec versatur cum ipso facie ad faciem conversa. Sic & hic quod accidit liberis, accidit & patribus: Nam *mundus inanitatis* vocatur Nox; quin & INTELLIGENTIA vocatur Nox, sicut dictum. *Et expavit vir* id est SAPIENTIA, & inclinavit se ob multitudinem influentiae, quae causabat fractionem visorum atque INTELLIGENTIAE locum dabat à parte postica sub pedibus ejus;

& al.

& affluat ipsi, in quantum fieri poterat, ne frangeretur *Vas* ejus. Quare autem ipsa praestat Numerationibus superioribus illa? Quoniam ipsa est femina, & judicia excitantur ab ea.

C A P. XII.

§. 1. Etenim haec sunt verba Cabbalistarum, quòd singulae Numerationes consistunt à decade; quoniam omnes sunt intra sphaeram, atque sic etiam erant intra SAPIENTIAM, & deinde prodibant cum INTELLIGENTIA, ita ut haec omnes 7. produceret, aliam sub alia. Et rectè se habent verba Cabbalistarum, qui omnes Numerationes depingunt sub se invicem locatas, sicut videri potest Autor Libri *Pardes Seet*. de illarum Statione: Et rectè inquam, se habent verba illa, dum intelliguntur de statu mundi *manitatis* hoc modo.

סדר
חכמה
כונה
גדולה
גבורה
הפארת
נצה
הוד
יסוד
מלכות

§. 2. Hic tamen quaeri potest, quomodo SAPIENTIA locum inveniat, ut quiescat sub fundo *Coronae*; situ Sapien-
videtur enim Lux ambiens & affluens *Corona* posse descendere & implere totum Splendorem. Respondetur sub *Keiber*, autem quod Lux ambiens non circumdet totum *Vas* *CORONAE* ab omni parte, ita ut deorsum procedat à illius fundum; sed allabitur & descendit via recta à duobus suis lateribus tantum. Haec enim tantum intentio erat, ut inveniretur locus pro Numeratione SAPIENTIAE. Unde sub illa locus remanebat vacuus, & ibi SAPIENTIA inveniebat requiem pro planta pedis sui, nec inclinabat ad latus, sicut INTELLIGENTIA faciebat.

§. 3. Et quoniam natura omnium rerum spiritualium est ascendere sursum, ita ut desiderent virtutem accipere & affluentiam immediatam; hinc evenit incrementum illud magnum SAPIENTIAE, ita ut parum absit, quin quantitate adaequet *CORONAM*: Nec enim differunt nisi decima parte. Et quamquam dixi loco alio, illam luce quam simillimam esse *CORONAE*, hic tamen non agitur de luce, sed de vase. Sed redeamus ad propositum.

§. 4. Propterea autem locum non habebat descendi ad latus; quoniam lux ambiens circumdans *CORONAM*, illam impiebat. INTELLIGENTIA autem quoniam parva admodum est SAPIENTIAE respectu, quippe quae tertiam tantum SAPIENTIAE partem exaequet; ex hac ratione locum *Coronae*,
inve-

Quaestio de
Sapien-
tiae directio
scendere & implere
totum Splendorem.
Respondetur sub
Keiber.
Quaestio de
Sapien-
tiae directio
scendere & implere
totum Splendorem.
Respondetur sub
Keiber.

Quaestio de
Sapien-
tiae directio
scendere & implere
totum Splendorem.
Respondetur sub
Keiber.

Quaestio de
Sapien-
tiae directio
scendere & implere
totum Splendorem.
Respondetur sub
Keiber.

inveniebatur aliquantulum ad latus descendi, sicut diximus. Resedit ergo post SAPIENTIAM, versus pedes ejus, sicut dictum.

Cur Binah declinat obliquè ad Chochmam?

§. 5. Quamvis autem tam parva esset, nihilominus locum non inveniebatur, ut quiesceret atque resideret omnino ad latus SAPIENTIAE; cò quòd Lux ambiens SAPIENTIAM, illam impediret: hinc propterea & propter inclinationem & blanditias SAPIENTIAE, (quæ quasi exoraverat ipsam, si ita dicere licet, sicut dicitur: Blandiendum est, &c. acquiescebat mens ejus, ut vellet residere sub pedibus SAPIENTIAE: ita tamen ut adhuc parum declinaret ad sinistram.

Intelligentia productrix inferiorum Numerationum.

§. 6. INTELLIGENTIA ergo propter influentiam istam ingressam in se à tergo SAPIENTIAE, ut dictum est, virtute Jod secunda, de quo supra, accingebatur virtute & potentia, ut de se produceret 7. vasa reliqua intra se contenta. Et ecce INTELLIGENTIA producebat ea omnia continua aliud post aliud.

Catena Numerationum.

§. 7. Prodibat ergo ab illa primò REGNUM, deinde FUNDAMENTUM, GLORIA, SUPERATIO, PULCHRITUDO, RIGOR, MAGNIFICENTIA omnes sibi invicem annexæ, sicut annuli in catena.

§. 8. Rectè ergo se habent verba Libri *Siccaron*, ubi dicitur *Numerationes* catenatim se invicem insequi: Sic enim revera hac in statione res est, dum adhuc sunt in *mundo Punctorum* & in *Mundo inanitatæ*, in quo nos jam versamur.

Quæstio de prerogativa virtutis superiorum Numerationum.

§. 9. Quare autem tres *Numerationes* primæ singulæ continebant cæteras omnes, sicut dictum, & ita non faciebant reliquæ, quippe quæ singulæ seorsim prodibant? Quoniam tres superiores influentiam habebant à Luce Jod, hinc validè comprehendere poterant omnes reliquas. MAGNIFICENTIA autem & reliqua vasa inferiora digna non erant luce & influentia Jod, nec accipiebant nisi meliorationem, qua SAPIENTIA præstantiorem reddebat INTELLIGENTIAM à tergo, sicut dictum. Quare autem non citius prodit MAGNIFICENTIA ab INTELLIGENTIA, sicut fecerunt *Numerationes* superiores cum ipsa sit prima cæterarum structuræ secundæ? Respondetur primò, quoniam quod crassius est, citius vergit deorsum, utpote grave; unde *Numeratio* crassissima primum dimota est; Secundò sicut infans difficulter separatur ex utero matris ante tempus legitimum, sicut dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ: ita *Numeratio* tenuissima difficillimè dimota fuit à loco suo. Unde MAGNIFICENTIA diutissimè morata est, antequam egrederetur à loco suo, cò quòd præstantior & spiritualior esset. Et sic cæteræ, quarum alia semper superior aliâ. Et istæ sunt 10. *Numerationes* extensæ à *Puncto* hoc, à Corona usque ad Basilian.

C A P. XIII.

§. 1. Antequam prodiret influentia ad vasa hæc, quæ sunt *Numerationes* supra dictæ, pro faciendâ Luce interna & ambiente, decrevit Sapientia Benedicti, ut 7. illæ Numerationes à BENIGNITATE & porò deorsum subjicerentur destructioni & contractioni ob nimiam lucis copiam: Eratque intentio Benedicti ex illis creare mundos malorum. Tres autem primæ debebāt permanere & subsistere, ne inter cortices essent coronæ & SAPIENTIAE & INTELLIGENTIAE, quæ sunt cerebra. Sic enim dictum est Obad. 1, 8. *Et perderetiam Sapientes de Edom, & Intelligentiam de monte Esau.* Hæc enim species non nisi simia similis est, quæ imitari vult omnia hominum opera, cum tamen intellectu, & ratione careat. Unde Vulmo Rex super quæ pax, illum appellat *Regem senem & stultum* Eccles. 4. 13. quoniam stultitiam exerceat inde à sextiduo creationis, nec intermittit stultitiam suam, quamvis videat, quòd in manu sua nulla sanctitatis scintilla quiescat, quamvis aliquando ad illam accedat propter aliquod peccatum: sicut dicitur Job. 27, 17. *Præparabit impius & justus induet.* Sicut vestes *Adami primi*, quas accepit Nimrod, & Esau; & Jacob, qui fuit restitutio Adami, accepit illas. Et hæc fuit vestis Animæ, quæ vocatur Imago Dei: ex hac enim provenit, quod dicitur Gen. 2, 2. *Timor vestis & pavor vestis sit super omnes bestias agri.* A quo procul non abest locus alter Gen. 1, 27. *In imagine Dei creavit illum.* Unde quælibet bestia, quæ videbat vestes Adami primi, confestim se ipsam prosternerat & capiebat. Quando autem peccatum aliquod committitur, qualis e.g. Imago Dei caret impiis. est comestio carnis cum lacte, abicit ab homine imago hæc, ita ut lubidò devorent ipsam bestia agri. Quapropter Daniel eripiebatur à fovea leonum, cò quòd cum cibi Nebucadnezaris semper essent caro cum lacte, ipse abstineret, ne aliquid ederet de epulis istius impij, sicut scriptum est, Dan. 1, 8. 12. *Ut non pollueres se in buccella escæ Regis. Et comedeat legumina cum aquis:* unde imago hæc non recedebat ab ipso, & hinc eripiebatur à fovea leonum. Vide Sohar in Mischpatim.

C A P. XIV.

§. 1. Ecce videbat Sanctus ille Benedictus tribus prioribus advenire influentiam gradatam, ne fortè frangerentur, & omnia oportere redire ad vacuum & inanitatem. Quamvis autem gradatim hoc fieret, tamen in SAPIENTIA & INTELLIGENTIA aliqua virium debilitatio inde oriebatur, unde diffiniebantur juxta mysterium tritici & hordei. Quin & per istos gradus non ibatur in longum, sed INTELLIGENTIA potius in latus cedebat post SAPIENTIAM, ita ut aliquantum conversa esset, quasi jungeret terga, & aliquando ut facies tergum obverti posset, sicut exponam.

Fissura Sapientia & Intelligentia.

Declinatio Binah ad latus & posticam partem Chochmam.

§. 2. Ratio autem est, quoniam locus INTELLIGENTIAE infra erat, & quidem admodum remotus à CORONA: Unde super locum ejus destinata erat contractio; & idcirco veniam petere ipsam oportebat ut ascenderet penes postica SAPIENTIAE: unde aliqua bilancis similitudo existeret, & tamen cum difficultate: Omnis enim locus, ubi bilans, fracturam non patitur. Et quoniam bilans non erat perfecta, hinc aliqua in ipsis erat virium debilitatio, ita ut omnia lumina penes illas conservari non possent sicut dicam.

§. 3. Quia & CORONA aliquam patiebatur virium debilitationem, nec poterat sufficere omnem adfluentiam, affusum sibi à Jod Nominis יוד. Et ab illa luce superflua fiebant decidua CORONAE, quae asservantur pro necessitate vivificationis mortuorum.

CAP. XV.

Coronae dignitas atque efficacia.
Lux data Sapientiae.

§. 1. Nunc sciendum est, quod SAPIENTIA acceperit lucem CORONAE: deinde ergo cum veniret influentia magna, facie versa ad faciem, convertit se ad scaturiginem suam nempe CORONAM, ut acciperet: CORONA autem convertit se ad Infinitum, ubi scaturigo ejus. Et in puncto CORONAE non datur attributum posteriorationis per se, quoniam ipsa est electio simplicissima.

Lux data Binae.

§. 2. INTELLIGENTIA autem cum acciperet lucem SAPIENTIAE, erat tergo obversa tergo. Nam quia Lux respectu lux nimia erat, hinc nihil amplius accipere poterat quam istam portionem. Et huc pertinet illud Prov. 29. 11. *Et sapiens in postrema meliorabit illam.* Ubi sensus est iste: *Et sapiens: haec est SAPIENTIA à tergo meliorabit illam i.e. INTELLIGENTIAM.* Nam vox שכינה denotat feminam, & significat, ac si diceret; Reddet ipsam meliorem, ita ut possit subsistere, eò quod sit à tergo & non faciem faciem obvertens.

Bina tergo obversa tergo Chochmae.

§. 3. Et hoc est illud, quod dixit Ras Hammenuna Senex in Sohar Sect. Breschith de figura literae Zade, quae est Jod super Nun sub mysterio punctorum hoc modo formatorum: *Ubi tergo tergo obvertitur, ita ut Nun accipiat lumen à Jod.* Nam Jod est SAPIENTIA & est Jod Tetragrammati complectens 10. orationes; Nun vero denotat 50. portas INTELLIGENTIAE.

In figura literae Zade mysterium copulae Chochmae & Binae.

§. 4. Vel expone vocem שכינה per literas ש כ נ ו ד incurvatum INTELLIGENTIAE: Innuere enim vult, quod *Var* SAPIENTIA incurvaverit & inclinaverit seipsum, ut ubertatem dare possit *His* INTELLIGENTIAE. Unde dixerunt Magistri nostri bonae memoriae ad uxorem parvam inclinant se & assuflurant ei. Nam membra feminae semper ter-

tia parte minora sunt respectu membrorum masculinorum. Unde *Vas* INTELLIGENTIAE melioratum fuit à tergo.

§. 5. Notum autem est, quod ab initio Aziluth non fuerint Personae Personae fuerint puncta. Et primò prodierunt tria puncta unum supra aliud, sunt puncta. Quae sunt Corona, Sapiencia, Intelligentia, & tunc nulla erat copulatio. Deinde autem SAPIENTIA & INTELLIGENTIA converterunt se, ut altera ad alterum esset, & CORONA manebat supracas: Atque tunc fiebat congressus *Patris & Matris* sub mysterio punctorum. Nam quicquid non est sub mysterio personarum, quae denotatur per bilancem, istud est sub mysterio punctorum, quae uniuntur partibus suis, nec tamen conjunguntur usque quaque, praesertim cum unum est sub altero: Quomodo enim conjungentur & unirentur, cum non habent adjectivum à regione sui, quod est *mas & femina* penes se invicem conjuncti. Et nota hanc differentiam inter *Mundum inanis* & mundum restitutum atque bilancis.

§. 6. Et quoniam unum sub altero erat, idè ipsis non erat unio, & hinc oriebatur contractio *Vasorum*. Deinde autem SAPIENTIA & INTELLIGENTIA penes sese versus latera discedebant & Corona super eis. Atque tunc oriebatur congressus Sapienciae & Intelligentiae sub mysterio punctorum.

§. 7. Congressus autem oppositis tergitur factus non est pro emolumento infantis, sed pro commodo feminae tantum. Et hoc est, quod dicitur i.e. *Et sapiens à tergo meliorabit eam*; ubi vox, *meliorabit*, ad feminam respicit, ita ut melior fiat femina & non infans.

§. 8. Atque sic cum egrederentur, 7. puncta reliqua de *matre*, etiam sub mysterio punctorum exhibent. Unde quodlibet subsistentiam habebat per se & nullum ex ipsis auxilium & sustentationem habebat à socio vasorum suo. Atque hoc est quod dicitur Gen. 36. 33. *Et regnavit sub eo, & mortuus est eo.* Unde patet quod haec sit causa *mortis & fractionis*, quod fuerit *sub eo*. Nam propterea quod unum erat sub altero & non alterum penes alterum, hinc oriebatur contractio. Et haec est explicatio tertiae vocis שכינה quam nota.

CAP. XVI.

§. 1. Et scito quod 3. puncta prima initio extensa sint ad instar lineae rectae juxta mysterium accentus, qui vocatur Schallschelech; quoniam prout puncta catenatim pendebant unum sub altero. Atque tunc INTELLIGENTIA obversa erat versus posteriora SAPIENTIAE. Omnis enim Numeratio è tribus istis obversa erat versus originem suam, ita ut facies CORONAE verteretur erga Infinitum qui benedictus sit, & facies SAPIENTIAE erga faciem CORONAE. Et quamvis revera ibi ter-

Coronæ non
comperit po-
teriorato.

gum CORONÆ effect, nihilominus Liber vocatur, quoniam in puncto CO-
RONÆ non datur attributum posticitatis per se, cum illa sit simplicissima
miseratio. Facies ergo INTELLIGENTIÆ conversæ erat versus tergum SA-
PIENTIÆ.

Fractura Bi-
næ præpedi-
ta, per funi-
culum Zade.

§. 2. Et ne frangeretur, quod absit, eò quòd tam remota esset à radice;
hinc linea χ extendebatur, de qua supra dictum, ut natura tertia elevaretur
proxime ad naturam secundam, & ut formarentur quasi duo humeri Sapientia
& Intelligentia sub Capite nempe Coronæ. Et duo illi humeri sunt Jod &
summitas Vav in Zade: Et Zade fiebat curvum hoc modo: χ .

Mysterium
Zade curvi
& Zade ex-
tensi.

§. 3. Atque hic in utramque partem contraverti potest. Cum enim e-
levaretur INTELLIGENTIA ad SAPIENTIAM, tum movebatur à iudiciis,
& utriusque facies vergebat versus CORONAM (in qua nihil posticitatis,
ut dictum) cum a, deinceps duo Reges una tantum fruerentur CORONÆ, &
præterea quòd Intelligentia respiceret CORONAM & Sapientia; illius iudi-
cium planè poterat everti, ita ut facultas ejus neutiquam debilitaretur;
quin & Influentia septem Numerationibus adducenda admodum miti-
garetur, ita ut non metuenda esset fractura ulla, quæ non erat intentio in-
tendens: Ideò dicebat ad illam Cant. 1, 8. *Egrederet tibi in vestigia pecoris*,
i. e. in latius aversum post pedes ejus: hinc mysterium Zade curvati & Zade
extensi.

Copula
Chochmæ &
Binæ alia in
Mundo Tohu
& alia in
Mundo Tik-
kun.

§. 4. Quòd autem respiceret versus sinistram, hinc erat, quia qui com-
edit de eo, quod suum non est, erubescit illud aspicere. Antehac enim
cum sursum abiret, facie erat tergo obversa ad tempus, deinde autem ver-
tebat faciem suam, & non poterat aspicere SAPIENTIAM: unde postmo-
dum retro adhærebat tergo SAPIENTIÆ; & quòd tam vicina esset summi-
tati, hinc eripiebatur à confectione. Et hoc fiebat in Mundo *Panila-
rum*. Ibi enim inter Sapientiam & Intelligentiam obversio posteriorum
datur secundum magis & minus: Sed in Mundo *restitutionis* istæ semper
obversas habent facies, & sunt brachia superna, nec unquam separantur, ut
alibi dicitur.

C A P. XVII.

7. Vidorum
inferiorum
confectio
unde.

§. 1. Postquam ergo egressa essent ex Intelligentia 7. *vafa* supra dicta,
& statio Sapientia & Intelligentia facta esset juxta mysterium Zade curvi, ne
frangerentur; descendebat influentia de Jod Nominis χ in combinatione
omnium literarum illam antecedentium per viam *Tehiru* f. *Splendore*. Et hæc
influentia magna admodum erat, & abundantior quam opus haberet 7.
postremæ (nam & 3. primæ patiebantur debilitationem facultatum, & dis-
sindebantur juxta mysterium tritici & hordei) & hoc omne intendebat in-
tendens, ut nempe frangeret 7. *Vafa*, ut scilicet illa deinde essent radix mali.

§. 2. Causa autem hæc erat, quòd Lux ista magna proveniret sine tegu-
mento intermedio *Adami primi*, & velo separatorio, quippe quæ demum
disponebantur, postquam constituta essent 3. capita.

§. 3. Multiplicata ergo erant literæ in infinitum per plenitudines suas, eò
quòd fructificassent & generassent indefinenter, quoniam nullum erat velum
quod prohibuisset istam multiplicationem. Et hæc omnia propterea, quòd il-
læ literæ veniebant de Luce vellis ejus, & essent sine fine atque termino; quo-
niam Lux Infinita illi vestimento adhærebat. Et illarum literarum numerus
efficiebat $\frac{1}{3}$ myriades, quæ omnes literæ radicales sine ulla plenitudine:
suntque mysterium lucis internæ & ambientis: id est apte natæ erant, ut inde
fieret lux interna & ambiens pro mundis, pro veste & tegumento. Et literæ
primæ prodibant in infinitum innumerabiles: Et fiebat lux ambiens circa
aërem primū in circulo pro subsistentia ejus, ut ipsi certa fieret statio, quòd in
Mundo *restitutionis* disponi posset, ut nempe aliquando emitteret Spiritum
Sanctum per viam Nali, qui in Capite Antiqui Sancti.

§. 4. Et cum literæ istæ descenderent ex aëre primo in Adamum primum,
in eo relinquebantur $\frac{1}{3}$ myriades literarum, quæ fiebant lux ambiens pro
Adamo primo. Hoc autem quod esset lux ambiens pro Adamo primo, est lux
interna & anima pro aëre primo.

§. 5. Et deinde Adam primus fumebat sibi pro luce interna
 $\frac{1}{3}$ myriades; & lux ejus interna erat lux ambiens pro Tehiru sive
Splendore: Et deinde relinquebantur in *Splendore* $\frac{1}{3}$ myriades
ad imbuendas & confringendas Numerationes Mundi *Inanitates*. Hæc sunt
 $\frac{1}{3}$ mille myriades literarum, Et sicuti hæc erant $\frac{1}{3}$ mille myriades literarum
pro luce ambiente, ita ob multitudinem influentiæ assusam Angelis sanctis,
ibi quoque occurrit mysterium $\frac{1}{3}$ millia myriarum miliarium, & quod-
libet miliare est mysterium Nominis unius. In supernis enim non est ter-
minus corporeus, quod absit. Et hæc sunt verba similitudinis R. Iischi-
mael S. M. in capitulis Palatiorum, quòd plurimi Angelorum accipiant
influentiam exinde pro vita sua. Et illi etiam laudes instituunt canticis
& hymnis, qui incipiunt secundum Alphabetum: Et mysterium $\frac{1}{3}$ χ .
Nam Angelus Michael ministrat in media veste superna: Ipse enim est Sa-
cerdos Magnus pro luce prima: quod nota. Antequam autem emiseret
via particulari literas influentiæ magnæ, quæ descenderunt intra 10. Nu-
merationes Mundi *Inanitates*, prius exponam naturam influentiæ hujus in
genere.

C A P. XVIII.

§. 1. Antequam *En Soph* mitteret influentiam suam deorsum, include-
bat 3. Numerationes primas Coronam Sapientiam, Intelligentiam, unam in
alteram hoc modo, ne frangerentur, & una alteram adjuvare posset.

Custodia
trium prio-
rum Nume-
rationum.

Influentia
Lucis in
Æn Soph in
Coronam.

§. 2. Deinde idem Æn Soph, qui benedictus sit, influentiam magnam & copiosam admodum deorsum mittebat, quam Corona primum accipiebat, ita ut impleteretur & cumularetur, quantum nimirum sustineri poterat: Et quoniam influentia illa major erat quam ut sustineri posset, Corona de plenitudine ejus accipiebat lucem internam; reliquum autem abiens descendebat circumcirca & fiebat Lux ambiens pro Corona: Et cum intraret in Coronam de super, intrabat per viam capitis ejus.

Cum aliqua
li dimotione
Coronæ de
loco suo.

§. 3. Simile sit de vase parvo, cui infunditur aqua multa: Ubi quicquid intrare potest, subintrat illud, reliquum dilabitur circumcirca & superintegit illud.

§. 4. Nec tamen Corona lucem istam accipere poterat, nisi amoveretur paulum loco suo, sicut dicam, eo quod nimis propinqua esset Infinito.

§. 5. Simile sit tale: Sicut homo cum duo vasa habet ambabus manibus & liquorem aliquem transfusus est de vase hoc in illud, tum sine dimovet manus suas a se invicem, quantum fieri potest, & transfundit de manu dextra in sinistram, ubi quod transfunditur, tenui saltem fluxu & quasi per tubulum subintrat. Ita & hic, quoniam Corona nimis propinqua erat, fieri oportebat canalem illum tenuem per dimotionem a loco.

C A P. XIX.

§. 1. Diximus in Capitulis præcedentibus, quod lux tenuior in splendore non admitteret compactionem Numerationum, ut prodire potuissent de potentia in actum. Illa ergo lux abiit sursum, & diminutum est vas, ita ut possent creari Mundi. Et quamvis hoc ita fieret, tamen non tollebat tota penitus, sed includebatur vasis; & cum rediret lux influentia magnæ supra dictæ, ut extenderetur deorsum; adhuc supererat scintilla magna, quæ prohibebat & impediēbat manifestationem Numerationum: Servabatque terminum *Vasis*.

§. 2. Quid faciebat Æn Soph, qui benedictus sit? Vires concedebat in-

flu-

fluentia huic, ut percuteret terminum continentem circa ima *Vasis*, redibatque sursum. Et in *Vase* relinquebatur lux interna, quantum poterat sustinere, reliquum fiebat ambiens ipsum, quæ est coruscatio illa, quam non poterat sustinere *Vas*.

§. 3. Et lux ambiens ista est super *Vas*; nobis enim non datur portio de ea in hoc mundo, nec circumambit ad influendum, quoniam extra illud qualiscumque tractatur circumcirca: Et tantum est pro stabilitate & statione in custodiam *Vasis*, ne frangatur, & in Mundo *restitutionis* ab angustiatoribus non possit contingi. Et hæc est lux illa, quæ recondita est propter impios, quoniam Mundus illa non valet uti. Et hoc ipsum est quod dicit Scriptura Job. 38. 15. *Et prohibebitur ab impiis lux eorum*, quæ est lux ambiens illos. Et cum peccaret virtutibus, Moses solus lucem ambientem accipiebat, quam solebat habere totus populus Israël, sicut dicitur Exod. 33. 7. *Et Moses accepit tabernaculum & extendit sibi extra castra procul a castris & vocavit illud tabernaculum conventus, & omnis querens Dominum exibat ad tabernaculum conventus, quod extra castra*. Hæc erat lux ambiens.

Lux ambiens
quibus nega-
ta.

§. 4. Et hæc dicit illi, qui ea dignus est, quales fuerunt R. Schimeon Jo-chaides & R. Jizchak Lorja. Et hæc pertinet illud Exod. 33. 6. *Et detraxerunt sibi filii Israël ornamenta sua a monte Horeb*. Hoc est mysterium lucis ambiens: Et est mysterium liberationis de servitute regni & libertas ab Angelo mortis. Et futurum est, ut redeat super Israël. Unde lux ambiens præstantior est quam interna.

C A P. XX.

§. 1. Adhuc alia datur ratio, quare lux ambiens major sit luce interna, quia scilicet lux interna se ipsam constringit intra *Vas*, ita ut quantumvis magna sit, vehemens atque copiosa, in se ipsam tamen redeat, nec coruscet ex omni virtute sua, sed pro facultate recipientis: ad instar illius, quod dicitur Exod. 25. 22. *Et loquar tecum de propitiis inter duos Cherubim*: Ubi Schechinah stringat ad restrinxerat sese & lux ejus inter duos vestes arcæ, ita ut Cherubim intra se possent sustinere lucem Schechinæ.

Lux ambiens
& interna
sunt eadem,
ita tamen ut
hæc sese re-
stringat ad
facultatem
vasis.

§. 2. Sic & alibi docemur, quod hic respiciatur facultas suscipientis. Nam Moses Magister nollet, super quo pax: etiam poterat sufficere virtutem vocis & sermonis illius. Ita hæc interna cogitur regredi in se ipsam, atque constringi intra *Vas*, quo clauditur pro arbitrio Benedicti, quando effundenda sit in mundos pro illud: tunc enim dilatur & vadit.

§. 3. Lux ambiens autem major est illa, quippe quæ circumvolvitur de super sine contractione: Nec tamen effunditur extra sese, sed efficit turgitia pacis pro circumdato, *Vase* scilicet: Eripta est tentorium, quod non dependetur, nec tollitur paxille ejus in æternum. Ies. 33. 20.

Lux ambi-
entis effica-
cia.

§. 4. Ista augetur in plenitudinibus suis in infinitum: Sed lucem internam oportet ire in se ipsam in litteras suas radicales, & non potest planè exserere

exserere

Prohibita o-
peratio Nu-
merationum a
Luce re
Tehiru.

Penetratio
Influentia
magne.

Multiplicatio
diversa Lucis
ambientis &
internæ.
Lux sursum
rediens quid
sit, & quid
prolit.

Vasis percus-
sio, quæ à
Luce profec-
sit, quod effe-
cerit.

Exclusa prio-
ritas tempo-
ris in Lucis
Emanatio-
ne,

Lux ambiens
in deserto
nunc dereli-
quit Israeli-
tas,

De tempore
venturo.

exserere literas suas, nec multiplicari super literas radicales: Quoniam *Vas* ipsum includit illam virtute literarum *וְיָנִין* quæ denotant iudicium.

§. 5. Et lux quæ sursum redibat, de qua initio Capituli 19. est contractio prima puncti *CORONÆ*: Et lucis, quæ in illa est, quæ impendebat manifestationem. Tunc excitabatur omnis lux illa ad ascendendum appetitu quam perfectissimo, ut adhereret scaturigini suæ, minueretque lucem suam selectam pro creatione Mundorum: ut scilicet *Vas* posset sustinere quantitatem lucis illius, quæ sufficeret condendis mundis.

§. 6. Et portio illa determinata redibat per Sapientiam Benedicti pro necessitate puncti *CORONÆ* & socii ejus: & percutiebatur valide inferiora *Vasis* ad instar aquæ (benignitatis notæ) quæ descendit cursu valido: Ut nempe lux interna corroboraret seipsam, ut posset sustinere hanc pro necessitate sua, omniumque adhaerentium sibi. Reliquum autem ascendebat virtute percussione hujus, & siebat ambiens illam.

§. 7. Et nunc fili mi, aperi oculos intellectus tui, ut intelligas quæ proposui Capitulis antecedentibus de puncto primo *CORONÆ*, quæ consistat è 10. subinitium emanationis suæ: Lux enim protensa è principio Emanatio emanabat simul intra illud sine prioritate temporis. Unde patet quod elevatio lucis & sublatio ejus ad superiora in puncto supra dicto: & electio ejus arbitraria, quod alia deberet esse ambiens & alia interna, facta sunt uno momento, & eodem instanti sine prioritate temporis.

§. 8. Et mysterium Lucis ambientis delituit in nubibus Gloriæ, quæ ambiebant Israelitas in deserto; etiam pro parte post peccatum, quod habebat ex merito Aharonis, quamdiu scilicet ille vivebat. Mortuo autem Aharon, tollebat hęc custodia ambientis, & veniebat Chananus Rex A-rad, & captivum faciebat ex eorum captivam. Num. 21. 1. Et tempore futuro cum Samael cum omnibus principibus perditionis præfectus erit populorum mundi, tunc de populis mundi dici poterit: Jel. 65. 20. *Quoniam puer filius centum annorum morietur*: Sed de Israelitis implebitur: Jel. 25. 8. *Absorpsit mortem in æternum*. Et illo tempore Rex Messius regnabit super superos & inferos, & dæmonia maligna assilient populos ad mandatum filii David. Sicut factum est tempore Salomonis, qui misit ad Chiram Regem Tyri dæmonium aliquod & abduci illum iussit in 7. habitacula inferni, donec faceret voluntatem ejus. Tunc enim ex timore Messis venient omnes populi, & apprehendent simbram Viri Judæi, Zach. 8. 23. propter dignitatem filamentorum Zizith, quæ in pallio ejus, in quo adumbratur mysterium Lucis illius Ambientis, ita ut cum illo quis ab eo posset in clocam, citra participationem impunitatis. Exteriora enim (quoniam Cortices appellantur,) cum (Luce) illa nullum habent confortium: Populi autem apprehendent illam, ut illius beneficio protegantur ab Angelis perditionis, spiritibusque malignis: & sic illos oportebit esse

esse servos. Quin & Reges atque Principes eorum venient, ut audiant verba Spiritus Sancti, & verba Sapientie, sicut audiebant quondam & conveniebant apud Salomonem Regem, super quo pax! Et propterea dicitur Zach. 12. 8. *Et erit, qui infirmus fuerit inter eos in die illa, sicut David, & domus David tanquam Elohim, tanquam angelus Jehovæ coram eis.*

§. 9. Summa rei hæc est: Lux ambiens existit supra vas absque contractione, sed Lucem internam condensari oportet, multaq; contractione subintrare ad instar Justorum, qui minimos se reddunt, quamvis hujus vel illius anima Lux sit magna atque copiosa, qualis erat Samuel parvus, qui dignus tamen erat, ut super ipso quiesceret Schechinah, ut super Mose Magistro nostro, super quo pax! Necesse autem est, ut Justus seipsum humiliet, quod Generatio ejus possit accipere Influentiam, divinumq; auxilium, ex parte ipsius, & de illius merito dicitur Jel. 53. 4. *Et in livore ejus sit curatio nobis, & langores nostros ipse sinit*. Idque idco, quoniam Generatio ejus istis digna non est; hinc super illo quiescere non potest Schechinah, sicut exemplum habemus in Mose Magistro nostro, super quo pax!

§. 10. Et nota, quod etiam Lux interna dilatatur, nisi in quantum concitata fuerit ab Inferioribus. Et nullum est dubium quin differentia sit inter Generationes. Tempore autem venturo implebitur illud Joel 3. 2. *Et etiam super servos & super ancillas in diebus illis effundam spiritum meum*: ubi notetur vox *וְעַתָּה* effundam: vide caput 18. ubi adducitur simile de eo, qui violenter aliquid effundit de uno vase in aliud, ubi quod prævalet subintrat, cæteris circum circa dilapsis: sic fit Lux ambiens. Sic effundetur super nos Spiritus ex alto in solatium nostrum Amen.

C A P. XXI.

§. 1. Scito autem, quod è Luce Interna *CORONÆ* quasi canalus prodeat intra *Vas Sapientie*, sub mysterio *Fenestra*: ubi deinde *Sapientia* quicquid sustinere potest, suscipit; de cæteris autem fit Lux illius Ambientis.

§. 2. Sic è *Sapientia* ad *Intelligentiam* (sit communicatio:) non tamen per modum Canalis fit affluentia, quippe qui est modus communicandi à parte anteriore; sed per modum communicationis à parte posteriore, sub mysterio Foraminis: quo valeat suffragari (Lucem) citra contractionem, quoniam vas istius crassius est, Vase Sapientie, nec non & ipsa remota est à principio Emanativo, quod benedictum sit sex gradibus, qui sunt: *Intelligentia, Sapientia, Corona, Splendor*, (Tehiru) *Adam primus*, Aer primus: propterea affluentia ad illam accedit de parte postica. Scito autem, quod etiam postquam affluentia ipsi largita est, de parte postica, tamen non penitus derelinquit eam; quoniam semper affulget ei de parte postica, ut eam sustentet & meliorabit eam; sicut explicuimus in capitulis antecedentibus.

Justi sefe
contrahunt
atq; humili-
ant ad instar
lucis internæ.

Dilatatio la-
cis internæ
quando fiat.

Lucis profu-
sio copiosa.

Fenestra per
quam transit
Lux nimirum
CORONÆ.
Communi-
catio Sapien-
tiae cum In-
telligentia,
ejusque mo-
di.
Intelligentia
remota sex
gradibus à
principio E-
manativo.

Trium priorum Numerationum conservatio & communicatio per Lucem supernam.

§.3. Quod ergo Lux interna erat in Corona, sit Lux ambiens & interna in Sipientia; & quod erat Lux interna in Sipientia, sit Lux ambiens & Interna in Intelligentia. Nimirum quod recipi non potest, abire ad vicinam. Nam è Lucē superna, quæ primitus emanabat, sit Interna & superior in Corona. Sensus est hic: cum Coronæ tanta non esset vis, ut sustinere posset Lucem omnem, pars ejus eam subintrabat, fiebatque Interna ejus Lux, atque illius Neschamah; de cetera fiebat Ambiens Sipientiæ; & sic de Sipientia ad Intelligentiam procedebatur: nam ex Interna Sipientiæ fiebat Interna & ambiens Intelligentiæ hoc modo:

ita ut altera alteram conservaret, ne forte frangeretur, quod absit! atque istud est, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ! Tres primæ reputantur ut una.

C A P. XXII.

§.1. Ut autem intelligas id, quod supra diximus, de distantia localis (Intelligentiæ à Principio Emanativo) item de Fenestra & Foramine; addecemus Locum Davidis Regis, super quo pax! Psal. 84, 11. *Quoniam Sol & clipeus est Dominus Deus.* Sensus est hic: Sol est Lux magna, quam nemo hominum intueri potest ob nimium ejus splendorem atque fulgorem: Quod si autem aliquis scutum aliquod Soli opponat, vel velum, intueri poterit illum beneficio tegumenti. Sic Dominus Deus noster, cujus locum mundi atque numerationes non possunt sustinere nisi beneficio velamentorum: Horum autem beneficio illam recipere possunt, eò quod lux temperata accedat ob distantiam localem, vel fenestræ aut Foraminis modum adhibitum. Cum enim lux se ipsam contrahit per Fenestram compressa, tunc fieri potest ut usui sit.

§.2. Non tamen omnes Fenestræ sunt æquales: Aliud enim est, si magna sit, aliud si parva sub mysterio foraminis de parte posteriore. Lux enim,

quæ

quæ per fenestram magnam advenit, copiosè admodum est influentiæ: Sed quæ per parvam advenit Fenestram, comprimitur. *הן Fenestra autem per Gematriam etiam efficitur ג' latus, quoniam intelligentia residet ad latus Sipientiæ, quæ ipsam illuminat à latere de parte posteriore sub mysterio Foraminis.*

§.3. Est & alia differentia, si adhibeatur velamentum inter distinguens; sicut in Mundo Reformationis: Ubi Lux allidit ad velamentum Sephirothicum; unde Lux transit ad instar radiorum diminutorum.

§.4. Differentiæ hæc priores dantur in ipso Mundo Aziluth five mundum Reformationis, sive mundum Inanitatis respicias: Ibi enim Lux ipsa extenditur intra Sephiroth, hac tamen distinctione, ut adveniat vel per modum fenestræ vel foraminis, vel per distantiam localem, sicut exposuimus supra. In Coronam Lux non subintrat per modum fenestræ; non enim posset sufficere vim luminis: sed beneficio distantie localis: Ipsa enim vicina admodum est Principio Emanativo, idè distantia localis ipsi adjudicatur. Quod nec ipsum tamen usquequaque illam juvat, quia postea debilitationem aliquam virum patitur, & ab ipsa procedunt Decidua, id est, Lux roris ad restitutionem mortuorum, sicut dicam.

§.5. Sed de Coronam ad Sipientiam communicat per modum fenestræ, ut per simile ita dicam. Sed Fenestra, quæ de Coronam ad Sipientiam tendit, major est, quàm quæ de Sipientia ad Intelligentiam: Nam radiatio illa, quæ de Coronam prodeit, ut fiat lux ambiens & interior Sipientiæ, luce gaudet majore, quàm radiatio illa, quæ de Sipientia exit, ut ambiat & impleat Intelligentiam: Et hujus respectu adhibetur simile de Fenestris.

§.6. Hæc omnia inveniuntur etiam in Mundo Aziluth, nempe in specie distantia Lucis ob multas vestes, quæ sunt in Mundo Reformationis, quales sunt Adam Kadmon, & tria Capita, & quinque Personæ; in his est mysterium distantie localis juxta analogiam distantie localis & fenestrarum, quæ in Mundo Inanitatis. Qui enim parvo consistit gradu, talem non habet influentiæ fenestram, qualem qui supra illum est.

§.7. Et in specie נבקה seu fecmina, qualis est Intelligentia, ubi locum habet allusio נבקה foramen He. Et sic Regnum semper accipit influentiam per mysterium foraminis, quod circa præcordia Seir in Mundo Reformationis. Et hoc est Nomen נבקה quæ foramen tenus (sicut יס). נבקה. Atque hoc pertingit usque ad præcordia ista, & רב He. est mysterium allusionis נבקה. Sic analogia horum est in mundo Inanitatis.

§.8. Sed Sipientia & Intelligentia, quæ in Mundo Reformationis, sunt נבקה

Media istius communicationis originaliter sunt in Mundo Aziluth. Modus communicationis Coronæ cum Principio Emanativo. Decidua lucis unde, & quid prosint. Modus communicationis Coronæ cum Sipientia.

Opera Mundi Reformationis. Quantum ad communicationem, eadē convenientia inter Mundum Aziluth & mundum Tolu. נבקה foramen. ג' latus. רב He. Germ. vocis נבקה &

Gem duarum vocum נבקה & נבקה.

Applicatio hujus loci ad communicationem trium priorum Sephiroth.

Mediorum, per quæ fit communicatio, differentia.

Sapientia &
Intelligentia
communicatio
in Mundo
Tikkun.

facie ad faciem converse, non verò ad posteriora averse, sicut Foramen hoc indicat in Mundo Inanitat. Nam ipsarum copula sit per os, nimirum quatenus efficiunt Personas Patris & Matris: Et hoc occultum est valde. Sed à præcordiis suis & deorsum sunt Israël senex & Thebuna seu Intelligentia specialis, quorum copula infra est circa fundamentum. Unde mysterium foraminis inibi locum non habet; In mundo enim Restitutionis istæ tali gaudent Amicitia, ut non separentur in æternum; semperque habent obversas facies, non verò foramine & posteriorum utuntur mysterio.

§. 9. Sed species illius Lucis, quæ affluet velamento Sephirothico, de quo supra, etiam in mundo Restitutionis est, inter Mundum Aziluth & inter ceteros mundos Briah, Jezirah, Asiah; nec non inter omnia Horti Eden Palatia, pro habitatoribus Paradisi, singulis juxta gradum suum. Atque sic inter omnes mundos distinctio est Velamenti, Aulæ vel Cortina, ne quis ascendere possit, qui dignus non sit ulterius ascendere.

§. 10. Sicut enim ipsa substantia Benedicti circumdat omnia Entia, ita ut ipse sit locus mundi juxta mysterium Velamenti, per quod evacuavit locum pro mundis: ita linea egreditur è mundo Aziluth & circumdat mundum Briah. Et hoc est mysterium illud: Mater possidet thronum, nempe per articulos priores אבן אבן Regni in Aziluth, quæ ibi efficiunt אבן אבן seu separationem aliquam, quæ vocatur Aulæ, Velum & Expansum in libro Sohar.

§. 11. Atque sic Sanctus ille, qui benedictus sit! qui est Pulchritudo in Briah, occupat beneficio Veli Separatorii Jezirah.

§. 12. Et sicut Adam primas circumdat sphaeram Splendoris, ista linea exit de Jezirah & circumdat Mundum Asiah, nempe Malchuth Jezirathica occupat Rotam, quæ est Asiah.

§. 13. Sensus autem est iste: Mater derivat influentiam suam in articulos superiores אבן אבן Regni Aziluthici, & exinde influentia per Velamentum alludit ad Briam. Et sic derivat influentiam suam in articulos medios אבן אבן Regni Aziluthici per viam Velamenti, quod in Palatio Amoris, quæ est Tiphereth Briathica: Et hinc influentia abeat ad Jezirah. Tandem Malchuth derivat influentiam maxime partis statum suæ in articulos inferiores אבן אבן quæ in ipsa, & inde in Asiam beneficio Veli separatorii & linea supra dictæ. Et omnia ista sunt in Mundo Restitutionis à Mundo Aziluth ad Mundos reliquos אבן אבן .

§. 14. Sed in Mundo Aziluth Mundi Restitutionis Ipse & vita ejus unum sunt, id est, Ipse, nimirum Mundus Aziluth & vita ejus, nempe solum Ensopticum, q. b. f. quod est in Adam Kadmon de Capite ejus usque ad pedes ejus, per Arich & socios ejus insertum Personis Aziluthicis adhe-

Velamenti
distinctio in
omnibus
Mundis.
Mater occu-
pans אבן אבן Re-
gni Aziluthi-
ci.
Aulæ, Ex-
pansum, Ve-
lum אבן אבן
quid.

Influentia
per articulos
superiores,
medios & in-
feriores אבן אבן
Regni
Aziluthici in
mundos cæ-
teros.

Conversio
Mundi Azi-
luth in ma-
gnum S. B.

rens iisdem firmiter multumque desideratum, donec omnia sint unum virtute cohesionis maximæ. Et hoc pertinet etiam illud: Ipse & substantia ejus unum sunt i. e. Mundus Aziluth & ipsa Substantia Benedicti unum sunt in Personis Aziluthicis; Quod ita se non habet abhinc & deorsum, nempe in אבן אבן de quibus dicitur: Et abinde droiditur. Nam An Soph non inhzret ipsis nisi sub mysterio ambientis. Illi etiam constructi sunt per articulos אבן אבן Regni Aziluthici. Quin & hæc ipsa Malchuth non est in copula perpetua sub mysterio אבן אבן sociorum proximorum, sed sub mysterio אבן אבן amicorum, qui per intervalla ad se invicem accedunt sicut hora precum.

C A P. XXIII.

§. 1. Ecce Principium Emanativum quod benedictum sit, produxit puncta, quæ constabant ex ipsa substantia & Vasis, & quodlibet punctum constabat è denario.

§. 2. Et tria puncta prima quoniam tenuia admodum erant propter as- finitatem suam cum Principio Emanativo, non cadebant & constituebant talis gradu, ut in illis non fieret contractio, quod absit! ne fragmenta illorum constituerentur in Coronam Regni & Sapientiam atque Intelligentiam pro cogitatione partis destructricis & desolatricis atque truncaretur, quod absit! arbor cum omnibus furculis suis. Atque idè ipsis competi- bat gradus distinctæ localis, & fenestræ & foraminis. Nihilominus tamen tria hæc prima tam subtilia erant, ut parum abesset, quin Vas ipsorum ite- rum fieret sicut Substantia eorum: Atque idè in structura trium Capitu- rum Mundi Restitutionis circa tria prima non fit mentio Vasis, nisi sub mysterio ipsius Substantiæ.

§. 3. Et hæc tria prima erant intra se invicem, ita ut quodlibet contineret socium suum. Et quilibet eorum per se habebat internum & ambi- ens, ita ut quod prævalere poterat, intraret intra Vas suum, & quod prævalere non poterat, ex illo rediret superius circa Caput ejus & rede- ret circum circa sub mysterio ambientis.

§. 4. Et si quod absit! intentio intendens non fuisset, ut singula haberent lucem ambientem per se, tam etiam quod absit! læta esset con- fractio in tribus primis: Idè singula prodibant per se.

§. 5. Erat tamen etiam inter Sapientiam & Intelligentiam analogia quædam coordinationis, ut nempe residerent simul altera ad latus alte- rius, quod non invenimus de septem punctis cæteris, quoniam non erant sub mysterio Personæ, sed tantum lubet se invicem, juxta mysterium il- lud Gen. 36, 33, &c. Et regnabat sub 10, & moriebatur. Nota hic vocem אבן אבן distincta à

Decem pun-
ctorum à
principio E-
manativo
productio-
rum descriptio.
Trium pri-
morum pun-
ctorum situa-
tio.
Trium ho-
rum puncto-
rum analogia
cum ipsa Sub-
stantia Bene-
dicti.
Eorum int-
erna unio.
Eorum lux
interna &
ambiens.

Eorum e-
gressus causa,

meritis scilicet.
Unum ambiens trium horum punctorum.

In Mundo Tohu septem reliquæ Sephiroth nullam inter se habent communionem.
Fractio Vasorum à Timore cuiuslibet Numerationis.

In Mundo Tikun locum habet Misericordia & Amor.

Septem Regum inferiorum productio simultanea.

Malchuth vocatur lapis angularis.

Fenestra una æqualis erga

וְהָיָה לָהּ פְּרִיזָה *pro eo*, quæ hic exponitur, *sub eo*. Erantque etiam sicut annuli catenæ, unum infra aliud connexa & conjuncta hoc modo, ut locus non esset, quo singulis fieret lux ambiens seorsim; unde necessum erat, ut ipsis fieret ambiens per omnia 6. latera simul, non vero singulis seorsim; Non enim ambibant se invicem sicut tria prima; id id Influentiam simul oportebat descendere; ut faceret ambiens per omnia 6. latera simul: Et lux de Intelligentia uno loco intrabat in vasa eorum, & simul exibat ad focium insequentem. Quod ita non est in Mundo Restitutionis: In Persona enim sunt multa Foramina ad accipiendum & ad derivandum.

§. 6. Quin etiam separata erat qualibet Sephira à focia sua, ita ut inter ipsas nulla esset unio ad analogiam alicuius illius coordinationis, quæ inter Sapientiam & Intelligentiam; sed omnes erant subter se invicem.

§. 7. Nec erat inter ipsas Amor, sed tantum dux notiones Timoris cuiuslibet erant: E.g. in Sapientia metus erat, ne fieret ascensus in numerationem Coronæ, quia omnis Lux desiderat aduniri scaturigini suæ ascendendo sicut notum: Et sic metus quoque alter aderat à descensu in Intelligentiam. Et hoc modo in omnibus nulla erat unio. Et quamvis aliqua esset unio inter Sapientiam & Intelligentiam, non tamen erat in perfectione, sed obverio tergoris; atque idcirco frangebantur. Et hoc ipsum est quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Mundus creatus est per iudicium; quicquid est Timor supra dictus. Et mundus ille non poterat subsistere, quoniam 7. Reges vertebantur; donec cum illo sociaretur attributum Misericordiæ, unde Restituitur. Tunc enim per illos d. rivabatur Amor & unio, & sex partes uniebantur in personam unam. Attributum Misericordiæ autem est amor supra dictus: nam vox אֱהֵבָה amor, his sumpta per Gematr. efficitur אֱהֵבָה & אֱהֵבָה simpliciter sumtum per Gematr. est אֱהֵבָה unum.

§. 8. Unde colligimus, quod Intelligentia produxerit 7. Reges inferiores, non singulos seorsim, sed omnes simul. Et hoc est mysterium illud in textu: Exod. 28, 10. *Sex de nominibus eorum super lapide uno. Sex denotat sex partes: de nominibus eorum; quoniam singuli Nomen habent per se usque ad Regnum, quod septimo loco est, & vocatur lapis, juxta illud Psal. 118, 22. Lapis quem sperverunt adificantes, factus est in caput anguli; ubi intelligitur Regnum domus David.* Imò hoc & propterea dicitur lapis, quoniam ex illo ædificantur palatia mundorum כְּבִדָּה sicut dicam Deo juvante, de Mundo Briah. Hinc patet, quòd 7. Reges qui mortui sunt, non sicut tria prima prodierint seorsim, unde etiam non potuerunt accipere lucem.

§. 9. Et tunc primum eversa est benignitas, quoniam simul acceperat influentiam lucis sociorum suorum, ut fieret lux ambiens pro 5. sociis ejus

ejus simul, non vero pro singulis seorsim. Fenestra enim quæ de Intelligentia vergebat ad 6. partes, æqualis erat erga omnes adeoque usque ad fundamentum tantum idque duplici respectu: Primò quia fenestra illa continebat omnem influentiam quæ simul affluere debebat omnibus 6. partibus; Atque hinc oriebatur contractio singulis de 6. partibus: Secundò, quòd Fenestra hæc æqualis erat erga omnes, & non gradibus distincta sicut in tribus primis, ubi fenestra Sapientiz major erat quam illa, quæ de Sapientia procedebat ad Intelligentiam: Fenestra enim sex partium unam habebat mensuram pro Numerationibus omnibus; atque hæc ipsa est Fenestra una. Fenestra enim quæ procedebat ad Benignitatem, ita se habebat, sicut quæ ad Rigorem, & sic ad Pulchritudinem &c. Omnibus enim fenestris illarum mensura & quantitas erat una, nec una quantitate minor & alia major erat. Atque hæc de fenestra una æquali erga omnes, quod nota.

§. 10. Hoc quoque nocebat ipsis admodum, quòd non possent pravalere tantæ luci: Singulæ enim debebant habere ambientem, quæ prodiret à summitate vasis circa Caput ejus; quod non poterat fieri, unde frangebantur, quoniam omnes erant sicut annuli in catena conjuncti & compacti subter se invicem, unde locus non erat ambiens. Atque sic sufficienter præfati sumus, antequam deveniamus ad commentationem de fractione septem Vasorum.

CAP. XXIV.

§. 1. Suprà diximus, quòd lux primò descenderit in Vas Coronæ & impleverit atque cumlaverit illud, quantum nempe sustinere poterat, quo implento & cumlato effundebatur in Sapientiam, & sic Sapientia in Intelligentiam: Nam tantus erat excessus magnitudinis in Vase Coronæ, ut quod ibi superabundabat, sufficeret ad implendum & cumlendum Vas Sapientiz; atque ita Vas Sapientiz in tantum erat majus Vase Intelligentiz, ut cumulus ejus sufficeret ad implendum & cumlendum Vas Intelligentiz intrinsicus & extrinsecus: Et magnitudo Vasis intelligentiz in tantum superabat omnia reliqua vasa quæ infra eam, quoniam antea steterant intra illam; ut quòd in illo exundabat, sufficeret ad implenda omnia 7. Vasa reliqua, ita ut impleverentur ab excessu cumlatae Lucis unum post aliud.

§. 2. Et hæc alludit pugillatio Sacerdotis, quæ est Influentia Benignitatis; non enim licebat, nec suprà nec infra, nisi tantum tribus digitis uti, ut indigarentur 3. Numerationes suprà dictæ.

§. 3. Cum autem Influentia descenderet ab Intelligentia ad septem, intra hæc roth,

omnes 6. Sephiroth, pertingens usque ad Fundamentum.

Fractio Vasorum unde Catena 7. Numerationum.

Trium vasorum superiorum quoad lucem communio subalterna.

Pugillatio Sacerdotis mysterium Influentiz Lucis in tres superiores Sephiroth.

Æqualitas fenestraz pro inferioribus pertigit usque ad Fundamentum. Fundamenti radiatio ad Malchuth. Fractio nis vasorum inferiorum causa.

Fundamenti præcævis fracturam fractura.

Tempus creationis demonum.

Causa ejus fracturæ.

Fractura Fundamenti facta fuit quoad partem dimidiam. Fundamentum Vita Mundorum.

hæc una intercedebat Fenestra æqualis pro omnibus, sed tantum usque ad Fundamentum: Nam ab illo prodibat radius quidam alius, ut esset ambiens, & anima Regni: Et hoc per modum Fenestraz angustioris quam Fenestra prima erat, omnibus 6. partibus dicata; sicuti alibi dicam uberius.

§. 4. Et Influentia, quæ de Intelligentia descendebat, simul derivabatur & vice una, illamque suscipiebat Benignitas, ut quæ illi esset proxima, eamque pro se retinebat; sed propter inimicitiam Lucis illius Influentiæ non poterat supportare illam, Unde Vas ejus frangebatur.

§. 5. Et tunc omnis Lux influens descendebat ad Rigorem, qui & ipse omnem illam influentiam simul accedentem retinere volebat; sed & ipse frangebatur: Et sic Pulchritudo, Victoria, Gloria.

§. 6. Cum autem Fundamentum hoc videret, nolebat recipere Influentiam illam vice una; sic enim intenderat intendens, ne frangeretur Regnum quod abisset: ne scilicet demonibus malignis fierent corpora; nam ex illo corpus venit & Nephesh. Atque hæc pertinet mysticum illud, quod creati sint demones vespere Sabbathi, quod est Fundamentum; & quidem inter Soles ejus, quæ est medietas portionis ultimæ Fundamenti; Nam & ipsum tandem frangebatur.

§. 7. Hoc ergo Fundamentum non accipiebat nisi portionem unam, ut illam daret Regno sub lege depositi, sicut scriptum est Gen. 41. 36. *Et sit tibi in depositum pro terra*, quod dicebat Joseph. qui est mysterium Fundamenti; per quæ intelligitur Influentia hæc exiguit portionis. Et hoc omne ex metu faciebat, ne forte frangeretur Vas ejus. Quæ omnia tamen non profuerunt ipsi, quoniam hæc erat Influentia illa, quam haurire, quæque frui desiderabant inferiora & superiora, ut nempe cibarentur de Splendore atque Luce ejus. Et non sufficiebat, quod dederat illam, donec reciperet omne influens reliquum, & statim frangebatur, quoniam portio illa, quam Fundamentum acceperat pro se ipso, multo erat major, quam portio, quam acceperat, ut illam præberet Regno: Et quoniam portio illa, quam pro se acceperat, ut ambiens sibi esset lux, & interna major erat prima portione, facilius non erat Fundamento sufficere eam. Et quamvis non vellent omnem accipere Lucem, nihilominus portio quam elegerat pro se, ita in ipso augebatur, ut vires ejus excederet: Atque ideo frangebatur & destruebatur, sicut reliqua.

§. 8. Prius autem frangebatur prima medietas Vasis ejus quam ultima, nempe cum in hac adhuc esset portio depositi pro Regno: Nam cum adhuc intra illud esset portio parva, nempe in medietate inferiore, dum portio magna absorbebat eam, ut non posset prævalere; unde destruebatur portio illa dimidii Vasis, nisi deinceps, ita ut momentum aliquod vitæ longius ipsi esset quam prioribus, cum nempe haberet portionem Regni tantum: Unde vocatur *Vita mundorum*, quoniam longior ipsi vita erat quam focis in Mundo Inani-

Inanitatibus: Et quia etiam in Mundo Reconstitutionis, qui est Mundus habitabilis, idem ipsi competit, hinc vocatur *Mundorum Vita*, nempe mundorum horum duorum.

§. 9. Regnum quoque cum accepisset portionem parvam à Fundamento, quamvis portio illa non adeo magna esset, non tamen prævaluit illi, sed vas ejus compressum est tanquam vas ferreum igni impositum, in quo figura Vasis disperit. Et hæc est ratio illa atque modus destructionis in Malchuth, de qua loquitur R. Schimeon Joachides, super quo pax in Libro Mysteriorum. Et ratio est hæc. Fractio fundamenti in Malchuth descendebat tota influentia; quoniam autem cum hic descensus fieret, illius vas jam compressum erat, hinc fractio nulla in illo fiebat, sed illud destruebatur, sicutiq; quasi informis mola uterina. Et huc pertinet, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ, quod Vas ligneum non suscipiat immunditiam. Unde de Regno non facti sunt cortices. Cum enim in illo nulla facta esset fractio, hinc eo modo de illo non facti sunt cortices, sicut de fragmentis Vasorum priorum: Nam si in illo facta fuisset fractio, tum cortices exinde quam durissimi facti essent, ita ut ferme mundus non potuisset subsistere ob corticum multitudinem, quoniam Vas ejus multo erat crassius, quam priorum: Et isti cortices deinde apparuissent hominibus, ablata nempe larva à facie eorum, ut potuissent aspicere homines adeoque nocere ipsis. Unde illud Gen. 19. 17. *Nō respice post te*, ne scilicet Angelus corruptor aspicat faciem tuam. Et hanc ob causam decrevit Sanctus ille Benedictus, ne frangerentur nisi Vasa tenuiora, ne cortices adeo fierent crassi. Ex illa enim fractura Vasorum prodierunt iudicia, & cum magis crassescerent atque descenderent, ex illis facti sunt cortices, sicut alibi dicam.

Malchuth libera à fractione, & quæ causa.

Ex Regno nullo cortices, adeoque crassities eorum præpedita.

C A P. XXV.

§. 1. Suprà diximus, quod statio 7. Vasorum in 7. Numerationibus fractalis fuerit juxta intentionem intendentis, ut subter se invicem starent, & non sub mysterio bilancis, quod frangi possent & in mundo fieret bonum atque malum. Item quod nullum fuerit spatium inter illas, ut ipsis fieri potuisset Lux ambiens ab illa luce, cui prævalere non poterant; unde etiam confractæ sunt, ortusque est status Mundi Inanitatibus.

§. 2. Dicit autem Scriptura Gen. 36. 33. &c. *Et regnavit sub eo, & mortuus est*. Id est: Ex eo, quod Rex unus sub alio esset, exorta est mors eorum, atque confractio, & nota voculam, *sub eo*.

§. 3. Et si fractis: Quare Benignitas accepit omnem Influentiam illam, cum tamen sciret, quod illam non posset sustinere: Et sic etiam Severitas, quamvis videret, quid accidisset Benignitati: Et sic etiam de cæteris. Sciendum ratur?

Cur Chesed, Geburah &c. præceperint de influentia, quam sustinere poterant?

dum tibi est, quod Benignitas cogitaverit, sc. cum Benignitas esset & vas haberet tenue, sustinere posse omnem illam Influentiam; præsertim cum videret, quod Intelligentia uno gradu se superior, in qua tamen aliquid iudicii esset, (iudicia enim ab illa excitantur, unde illi quoque tribuitur Nomen cum punctos מלח) nihilominus prævaleret omni illi Influentia, quamvis etiam principio Emanativo esset propior: Ob has igitur causas putabat fore, ut ipsa quoque supportare posset influentiam sicut Intelligentia: Unde postmodum tracta est.

§. 4. Severitas etiam, quoniam Vas suum aliquantò turbidius erat, eò quod iudicium in ea esset, imò ipsa quoque remotior erat quam Benignitas, fore putabat, ut sufficere posset. Sed frangebatur.

§. 5. Sic & Pulchritudo, quoniam in ipsa erat Iudicium & Misericordia, imò ipsa quoque remotior esset, idem putabat: Sed frustra. Sic victoria ob longinquitatem suam & quod Benignitatem contineret, idem volebat animo, sed frustra. Gloria autem idem cogitabat quod Severitas.

§. 6. Et quamvis rationes earum ut ita cogitarent, non essent sufficientes, quoniam trium priorum spatium amplum valde erat, eò quod iam gravide essent reliquis Numerationibus, quod ita non erat in 7. posterioribus. Quin etiam causa differentie inter utrasque fuit Lux ambiens, quem admodum supra diximus: Nihilominus tamen appetitus eorum usque adeo magnus fuit ad inspicendam hanc influentiam.

Explicatio.

§. 7. Hoc est illud desiderium, quo supra & infera frui desiderant. Iste illa, sicut anima quæ relinquit corpus & persequitur Lucem Schechinæ sub articulo mortis, iuxta illud Cant. 1. 4. *וְאֶת אֲנִי מִן הַיָּם וְאֶת אֲנִי מִן הַיָּם* *Trabe me pectus, curremus;* quarum Vocum literæ initiales efficiunt *תן* quod per Gematriam est *תן* quibus denotatur unio Copulæ inter Seir Anpin & uxorem ejus.

§. 8. Hinc quilibet Sephirah pro se ipsa accipiebat rationem illam, quæ in dicto textu Gen. 36. 33. &c. *Et regnavit sub eo.* Quilibet enim omnino volebat regnare ex argumento vocis, *sub eo;* erant enim subter se invicem: Cui accedebat distantia à Principio Emanativo, unde à Luce nigris distabant, putantes, ex causa distantie fore sibi durationem, ut possent permanere. Ex distantia illa quidem proderat ad tempus, ut constitui possent zates Mundi Inanitatibus: Quilibet enim harum 6. Numerationum regnabat per 150. generationes Benignitatum, & 150. generationes Severitatum, ut paulo post dicam. Nihilominus tamen nulli subsistebat, sed moriebatur, ut ipsius argumenti de voce, *sub ipsa,* desumpti: Quamvis enim dicerent: Lux est remota, fortè propter illam distantiam poterimus illam sustinere: Sed nulla poterat illuminationem illam perferre, unde moriebantur.

§. 9. Sed Fundamentum putabat, quoniam portionem dederat Regno & In-

& Influentia amplius non tam magna erat, addidit vas ejus crassius esset & remotius, quam cæterarum, se substitutum; sed hoc ipsi non proderat nisi tempore exiguo, ut supra diximus.

§. 10. Malchuth autem haud quicquam accipiebat, nisi quod ipsi dederat Fundamentum, quæ erat portio ejus. Si autem obijcis: cum hæc esset portio ejus, quare comprimebatur? Respondetur: Quod eodem momento cum Fundamentum ipsi daret portionem ejus, statim etiam acceperit influentiam reliquam, unde destruebatur ita ut eodem momento, quo in illam subintraret portio sua, medietas prima illius intraret contenta, & medietas ultima ipsa aperta accederet; & hæc portio aperta extendebatur, ut illam illuminaret intrinsecus & extrinsecus: unde comprimebatur, non autem frangebatur. Cum autem frangeretur Fundamentum, descendebat supra ipsam tota influenza vice una, unde sic incalcescebat, ut funderetur & comprimeretur, fieretque sicut molauterina. Idque id, quia Vas ejus turbidius erat, unde destruebatur. Ex hæc est destructio illa, de qua dicitur in Libro Modæbie.

Quare Vas Malchuth fuit compressum?

Vas Malchuth extinguitur, non vero frangitur.

§. 11. Sed non frangebatur, quoniam duo competunt Regno præceteris: unum quod acciperet à vase fracto id quod reliquis 6. punctis non accidebat, quippe quæ omnia influentiam suam accipiebant ab Intelligentia: Et deinde quod non haberet nisi portionem unam tantum de radio sub mysterio Regni divisi: Nam sic etiam dividebatur Regnum domus Davidis: Et non accidebat totum radium sicut reliqua. Notum autem est, quod magnitudo radii ab Intelligentia protensi in puncta cætera causaretur fractionem illorum.

§. 12. Cum autem Malchuth non acciperet à vicino sibi Fundamento nisi quantum sibi sufficeret, quare non permanebat cum portione sua? Cæteræ enim plus acceperant quam ipsis debebatur & simul implete erant omnibus illis, quæ & inferioribus necessaria essent: id quod non accidebat Regno, quippe quod una vice non accipiebat totum radium: Quare ergo non persistebat cum portione sua, præsertim cum ipsi competere, ut regnaret? Sed ita se res habet, sicut supra diximus. Cum enim Fundamentum Regno dare vellet radium penes se depositum, non dabat illum per modum canalis, prout debebat, sed jam cum fractum esset Fundamentum, & deinceps portio ejus sursum elevata esset in viscera Intelligentiæ, ecce tum quicquid superat reliquiarum deciduis ejus & ipsam accidebat, ut portionem Regni velocissime deorsum propelleret, unde Lux violenter detegebatur, & extrinsecus super ipsam augebatur, nec ipsi adveniebat per modum canalis vel tubuli, sed lux detecta descendebat, unde extinguebatur & destruebatur pariter, ut deinceps ipsi vires non essent aliquid faciendo vel prognerandi generationes, sicut prius fecerat, cum primam tantum haberet portionem.

Cur Malchuth non permanserit cum portione sua?

Causa extinctionis Vasis Malchuth. Malchuth desinit generare, & unde

§. 13. Tum enim generaverat 26. generationes. Sed non frangebatur sicut cæteræ: Ratio est, quia de eo non dicitur in Ecce Gen. 36. 39. Et mort-

Myſterium
Hadar & Ha-
dad.

tuus est, ſed ſcriptum eſt: *Et regnavit Hadar*, quod eſt myſterium alterius loci; Lev. 23, 40. *Fructum ligni Hadar ſive decoris*, quod eſt מרחק malum Citrium, ſymbolum Regni. Non autem dicitur: Et mortuus eſt. Sed in Libro Chronicorum dicitur 1. Paral. 1, 50. *Et mortuus eſt Hadad*, quod eſt myſterium deſtructionis illius de qua in Libro Myſterii. Porro quoque ibi ſcribitur Hadad per Daleth, quod habet ſignificationem clamoris celeſtialis & de eo dicitur in Propheta Jeremia ſuper quo pax, Jerem. 25, 30. *Rugies celeſtina velut calcantium*. Et ideo dicitur in Scriptura Pl. 34, 19. *Proſequens eſt Dominus contritus* מן corde, quæ ſunt 32. ſemite Elohim, quæ deſcende ſunt: *Et attritus מן ſpiritu* &c. iſte eſt Seir, qui vocatur ſpiritus, & quia attritus ſunt deoſum, ſunt lumina interna: *Servabis*, ut elevet eos, vel fragmenta ejus cum guttis, ita ſervabit eos. Reſurgent enim fragmenta ſub myſterio Reſtitutionis mortuorum. *Mala multa poſti*, quamvis habuerit aliquantulum plus vitæ, nihilominus fractus eſt. *Et ex omnib. eripiet eum Dominus*; reſtitutus enim quoque eſt. *Cæſedit omnia offatjus*, nempe מן Seir in Mundo Inanitatibus, ne decident lucis internæ in locum lapſus fragmentorum vaſorum quod abiit in Mundum Aſiah, ut oporteat quod abiit omnia redire ad nihilum & inane, מן עשן *Offa ejus*: alludit ad myſterium מן עשן Iſtaſtis & Vaſorum, quæ ſunt Lucis internæ 6. Numerationum, quorum Vaſa fracta ſunt, ſed *Unum ex eis non confractum eſt*, ſed tantum deſtructurum eſt, ut non amplius haberet formam vaſis.

Myſterium
מנחם
in Malchuth.

Malchuth
Perſona inte-
gra in Mundo
quam acceperat
Fundamentum
pro deſposito ejus.

Influencia o-
mnis profecta
ex multipli-
catione lite-
rarum in Mun-
do Veſtimen-
ti.

Dilectio li-
terarum in
Sphæra vaſis
Numeratio-
num.

Ex fragmen-
tis vaſorum
omnia ſunt o-
mnia mala.

§. 14. Deinceps autem in Mundo Reſtitutionis hinc facta eſt Perſona integra, quoniam non accepit lucem totam, ſed illam tantum portionem, quam acceperat Fundamentum pro deſposito ejus.

C A P. XXVI.

§. 1. Nunc ſcias, quod Influentia hæc quæ deſcendit in 10. Numerationes Mundi Inanitatibus in myſterium multiplicationis literarum, quæ prodierunt deſuper de Mundo Veſtimenti: Et quia Lux Inſinitis eiſdem adhærebatur, quæ ſine caret, hinc & literæ quæ veniunt de luce veſtis ejus, inſinitæ ſunt: Et literæ radicales multiplicabantur, & plene exarabantur a plenitudinibus ſuis primis uſque in inſinitum.

§. 2. Et illæ literæ dilatantur intra ſpatium Sphæricum vaſis Numerationum, ubi includitur Lux interna, donec cogerentur redire in ſeipſas atque comprimi, uſque dum multiplicatio Lucis & Influentiæ literarum diſpergeretur, & ſingulæ a ſe invicem ſepararentur, & fragmenta eorum deoſum laberentur.

§. 3. Et ex illis facta ſunt iudicia & ſeoriz, quæ non poterant mundari & mitigari per imprægnationem in Matre: Et factæ ſunt aquæ turbidæ, ſi ita dicere liceat, & projectæ ſunt deoſum, & invenerunt corpus Serpentis Idoneum, quod accepit ea. Et ex illis facta ſunt nomina impuſtalis & præſtigiarum Adami Belial.

§. 4. Sed Lux interna ſurſum abiit in viſcera Intelligentiæ, quæ cum illam non poſſet retinere, tradidit illam Sapientiæ, quæ nec ipſa illas lucas ſuſtinere poterat, adeoque ſindebatur ad analogiam tritici eaſque deoſum mittebat ut iterum redirent ad Intelligentiam: Quæ etiam diſſindebatur ad analogiam hordei. Ergo ſecunda vice delabebantur ut facerent veſligium 7. Numerationum in Mundis, ſicut ipſa quoque fragmenta: Sed non deſcendebant intra Aſiam, ne forte adhærerent, quod abiit fragmentis Vaſorum ſuorum.

§. 5. Innuebatur ergo Aen Soph מן Arich, qui pedibus ſuis pertingebat uſque ad finem Tcheru ſplendoris, qui erat locus, ubi fragmenta vaſorum; ut conduplicaret pedes ſuos & elevaret lucas internas de Jezirah ſurſum in Aziluth poſt ſtructuram Patris & Matris, ſicut inſtrā dicam.

§. 6. Et quamvis nullam adhuc fecerimus mentionem de Arich vel Patre & Matre, ita ut hæc nondum videantur fuiſſe conſtructa: nihilominus ſcribendum mihi eſt, ſicut res eſt, ne aberret Contemplator &c.

C A P. XXVII.

§. 1. Suprà jam diximus de literis, quas accepit aer primus & Adam Kadmon, & Tcheru ſive Splendor. Reſiſtæ ergo ſunt de illa influentia in Tcheru מן myriades literarum, juxta myſterium Nominis מן in Mundo Veſtimenti, quod deſiſit in influentia hæc.

§. 2. Et ex illis מן myriadibus literarum intrabant intra Coronam מן myriades literarum, & מן myriades, quæ ſuperant de illis מן myriadibus ſuprà dictis, contegebant Coronam ſub myſterio Lucis ambientis.

§. 3. De מן myriadibus autem, quæ ſubintrant intra Coronam, Corona Sapientiæ dabat מן myriades literarum; quæ ita dividebantur, ut מן myriades intrarent in Sapientiam ipſam, & מן reliquæ ſuperintegerent ipſam tanquam Lux ambiens.

§. 4. De illis מן myriadibus, quæ in ipſam ingreſſæ erant, illa retinebat mille myriades pro ſe ipſa & מן myriades dabat Intelligentiæ.

§. 5. Quæ & ipſa unum de his, nempe mille myriades retinebat pro ſe ipſa & cæteræ מן myriades ſiebant ipſi Lux ambiens, ita ut intra Intelligentiam eſſent mille myriades literarum de Influentia, quæ deſcenderat poſt confeſſionem vaſorum de medietate literarum Nominis Tetragrammati מן quæ ſunt literæ מן denotantes anterioritatem, & de Nomine מן quod denotat poſterioritatem.

§. 6. Et ex illis mille myriadibus literarum Intelligentia dabat מן Seir 140. myriades literarum; quarum 60. debebant eſſe Lux interna in omnibus 7. Numerationibus; & 80. de illis debebant eſſe Lux ambiens. Omnes autem reliquæ de mille illis myriadibus Intelligentia ſecum retinebat, quæ ſunt 860. myriades reliquæ, juxta numerum מן decies ſumtum, qui per Gematriam eſt מן cincinnati, juxta illud Cant. 5, 11. *Capilli ejus criſſe ſunt* מן decies ſumtis & in מן.

Myſterium
diſſolutionis
hordei & tri-
tici.

Lucas inter-
na prohibita
ſunt deſcen-
dere in Mun-
dum Aſiah.

Lucas inter-
na elevata
de Mundo Je-
zirah in Mun-
dum Aziluth.

In Tcheru
45. m. myria-
des literarum
reſiſtæ.

18. m. myria-
des literarum
conſtituunt
lucem inter-
nam Vaſo-
rum: & 27. m.
ambientem.

Partitio ulter-
ior myria-
dum in
Chochmam
& Binam.

Intelligentia
concedit מן
Seir 140. my-
riades litera-
rum.

Gem. in
מן
decies ſumtis
& in מן.

C A P. XXIX.

Binah conce-
ditur 140 my-
riades litera-
rum.
60. myriades
literarum
distribuitur ab
Intelligentia
in 7. reliquis.

Sex Numerationum inferio-
riorum po-
tencia as-
sumenda adhuc
unam myria-
dem.

10. myriades
relicte pen-
dentes in
aere, & cur.

Mysterium
litteræ Zade.

Mysterium
Leah & Ra-
chel.

Myste-
rium Funda-
menti.

§. 7. Illæ 140. autem, quas Intelligentia dabat Benignitati, omnes simul adveniebant, quoniam Benignitas omnes volebat accipere intra se eam Lucem internam; non enim erat locus pro ambientibus, sicut explicuimus supra: Et propterea illas non poterat supportare, unde frangebatur.

§. 8. Illæ porro 60. quæ debebant esse Lux interna, sic erant distribuendæ inter 7. Numerationes reliquas ultimas, ut quælibet accepisset novem, excepto Regno, cui post restitutionem non competisset nisi sex, ut infra dicam. Sexies autem novem sunt 54. quæ est portio sex Numerationum, quibus si accedunt 6. quæ sunt portio Regnifili Mysterio 6. graduum throni, tunc oritur numerus pro omnibus 60. myriades.

§. 9. Porro sciendum est, quod vis è valis supra dictis capax fuisse adhuc alius myriadis ultra portionem suam, si habuisset ambientem: Quælibet enim constabat è decade; unde patet, quod myriades una cum illis novem myriadibus supra dictis, quæ deputatæ erant pro portione sex Numerationum supra dictarum, efficiant 10. myriades pro qualibet illarum sex Numerationum.

§. 10. Et proinde Benignitas respectu 10. myriadam, quæ ipsi debebantur, cum frangeretur, vocabatur Vas integrum, quæ est Lux interna aliquando restituenda per Patrem & Matrem: & vocatur integrum pro usa Lucis suæ internæ, quæ debebat esse 10. myriades, cum tamen primum ipsi non essent nisi novem: Et cum myriade decima perficiebatur, ut postmodum restitueretur. Et hæc est ratio, quare istæ 10. Myriades relinquerebantur in aere in loco, ubi primum erat Benignitas, & non descenderent, sed relinquerentur pendentes in aere: ita ut cum intrarent in Severitatem, essent 130. myriades. Unde Severitas ipsas suscipiebat, putans se illas posse sustinere, quoniam 10. myriades relictæ erant in loco Benignitatis extra seles.

§. 11. Sic quoque in loco Severitatis 10. Myriades alix relinquebantur pendentes in aere, & cæteras proinde suscipiebat Pulchritudo: & sic porro usque ad Fundamentum. Fundamentum autem putabat: Jam deficiunt 50. ita ut de 140. tantum supersint 90. de quibus 10. ad Regnum veniunt; Ergo 80. myriades reliquas ego mecum retinere potero. Sed nihilominus frangebatur cum reliquis. Et propterea in littera 7. quæ assignata est Fundamento, plenitudo constat literis 7. ad denotandum 30. myriades literarum, quæ intrarunt in Fundamentum, denotante hæc littera fundamentalis, & 4. myriades, quas Regno dabat ultra portionem ipsi debitam post restitutionem, quoniam minuebatur & decrescebat punctum ejus, & Sanctus ille Benedictus dicebat ad ipsam: Abi & diminuetur: & tunc facta est mysterium Leah & Rachel. Porro ibi denotatur 10. myriades, quas Regno dabat: Hæc sunt plenitudo litteræ Zade. Et propterea Fundamentum vocatur 7. quæ sunt 9. myriades debite ipsi, & 9. myriades debite Regno, quas dedit illi. Unde numerus 7. viris in secula.

§. 1. Nunc sciendum quoque est, quod Influentia interna, nempe 10. illæ myriades pro qualibet Numeratione, quæ in aere relinquebantur, statim post factam contractionem sursum ascenderit cum literis fundamentalibus ipsius Valis omnium luce, quæ debebat ambire, sed non ambiebat propter defectum spatii inter Numerationes istas, ut dictum supra. Ista lux quæ debebat fieri ambiens, descenderat deorsum, donec per illam peracta esset compressio Regni, ut fieret sic mola. Tunc exibant ex illo omnes literæ Influentiæ intertaliibus Valis supra dictis. Ita ut cum ascenderent literæ Lucis ambientis, & ingrederentur in viscera Matris, ipsa Mater jam esset dissilata à Luce interna, quæ in illam intraverat.

§. 2. Et scito, quod dispersio Regni non totalis dispersio fuerit: Nam ad autem iterum pedecentim propter 4. myriades, quæ illuc intraverant ultra portionem ipsi debitam, quasque Fundamentum ipsi pederat. Et propterea ipsum non erat idoneum, ut acciperet intra se influentiam reliquam; quæ ab extrâ ipsi adveniebat, unde destruebatur, ut amitteret formam Valis. Et quoniam destruebatur, & ex ipso prodibant 10. myriades Influentiæ; hinc & literæ fundamentales Valis ejus cum iis ascendeant intra viscera Matris.

§. 3. Et mox cum funderetur Mater, ex illa delabebantur decidua, quæ sunt Decidua Matris Lucis influentia internæ. Et deinde in viscera Matris etiam ascendebat Lux ambiens, sicut diximus.

§. 4. Et si dicis: Quomodo intravit in viscera Matris Lux ambiens, cum esset Lux interna non? Nemo quoniam prius fuerat ipsius Lux interna, hinc iterum intrabat in locum originis suæ.

§. 5. Sed obijces: Si Mater erat dissilata & ex illa delapsa erant decidua, quomodo poterit recipere istam Lucem ambientem? Respondetur per simile mundanum de tritico & hordeo, quorum spicæ diffisse sunt secundum longitudinem. Triticum ergo correspondeat Patri & hordeum Matri. Hinc scies, quod diffusa Patris nunquam iterum coalescerint, sicut apparet in tritico, ubi fissura interiorum penetrant intra triticum; Ratio est, quod fissura hæc fuerit quasi Fenestra, ex qua prodit Lux pro omnibus Mundis, & omnes mundi opus habet Lux ista. Et propterea in templo Fenestræ prospectus erat antiquæ fissuræ tritici ab intra, & late ab extrâ. Sed Mater etiam quidem funderetur, & ex illa prodibant decidua; si iterum coalescerat, & tantum vestigium fissuræ in illa relictum erat, sicut in hordeo est vestigium fissuræ, sed non penetrat ad interiora. Idcirco poterat recipere intra se lucem hanc ambientem.

§. 6. Et scito, quod Lux interna omnium 7. Numerationum posteriorum, quæ 70. myriades litterarum, fractis valis suis sursum ascenderit eo usque, donec intraret

Ascensus Influentia internæ cum literis fundamentalibus post factam contractionem. Compressio Regni unde. Binah dissilata & unde.

Destructio Regni unde, & unde litterarum ipsius Fundamentum ascensum.

Decidua Matris unde.

Causa regressus Lucis ambientis in viscera Matris. Mysterium tritici & hordei, usque parit pro enodatione causæ, cui Lux ambiens recipi potuerit à dissilata Matre.

70. myriades litterarum

ascensus in viscera Matris: Et Mater cum illas videret ascendere, dilatabat
ipsis locum intra se, ut possent ascendere usque ad Coronam. Corona autem
illas nolebat recipere, eo quod jam compactæ essent: inferentes ergo ite-
rum intrabant in patrem, & ille eas retenturus erat intra se; sed non poterat, &
findebat. Et 70. illæ myriades literarum, quæ erant in fluctibus interna, exi-
bant ex eo. Et è fenestra hujus fissuræ, Lucæ quotidie prodeunt, & jugiter
illuminant omnes mundos. Omnes enim Mundi illis opus habent. Et lucæ
istæ vocantur deciduæ, quoniam similes sunt deciduis illis, quæ quotidie sen-
escunt de arbore decidunt.

Filio Matris. 5. 7. Cùm autem exirent à Patre, intrabant in Matrem, quæ cùm videret
 70. myriades ipas descendere, eas intra se retinere volebat; sed non poterat, & pariter ipsa
 hierarum, & prodibant ab ipsa 49. myriades literarum de illis, quæ
 distributæ in sunt de septem Numerationibus fractis, & sunt septies septem, id est, 49. In
 49 & 21. Intelligentia autem remanebant ter septem, quæ sunt 21. myriades literarum,
 quæ missæ erant sursum ad restitutionem Coronæ Sapientiæ, Intelligentiæ,
 quod est mysterium constitutionis trium Caputum: Et est numerus 777.
 Arich autem, qui continet 3. capita, vocatur 777 quoniam Ipse est Intelli-
 gentia Coronæ. Et decies 777 erant, quibus fiebat restitutio per exilium
 410 anni exilii Ægyptiacum: Quæ per Gemetriadem sunt 777 210: Et hæc sunt etiam ter 70.
 Nam quilibet septenarius constabat à decade, unde 70: Sub mysterio trium
 Caputum autem sunt ter 70. nempe 210 anni exilii Ægyptiaci, quod in Capi-
 te erat, urnotum.

C A P. XXIX.

De 21 my-
riadibus lite-
rarum tres
Personæ
factæ.

§. 1. 21. Myriadibus literarum relictarum innuebatur, ut abirent in Co-
ronam, quod efficerent personastrium Caput, quæ sunt Corona Coronæ,
Sapientia Coronæ & Intelligentia Coronæ. Et illæ literæ ascendeant in
Coronam per Sapientiam: Unde patet, tres Personas Coronæ factas esse de
illis 21. myriadibus supra dictis.

Myserium § 2. In Corona autem prius erant ceu Lux ejus interna. 11. myriades; cum
inum Capitu- autem conferent tria Capita supra dicta; ille 21. myriades jungebantur quod
tum. 11. myriadibus; ita ut cum 21. myriades usque ad summam Coronæ, quæ
Sphæra habebat formam. 11. cum 18. jungeretur & cum literis Valis

fuerint, quorum numerus efficit 739. hic est hyprostrium Caputum: Ros
nempe crystallinus reconditus intra cranium 78 Arich continentis tria Ca-
pita.

§. 3. Scito etiam, quod in קדמון nomen Alephim reusum, in quo Nomen קדמון est cum plenitudine Alephim hoc modo: קדמון efficiunt קדמון . Et propter hanc similitudinem Corona vocatur Seir סיר Tehiru: Et Tehiru vocatur Intelligentia; Adam Kadmon vocatur Sapientia: אדם קדמון Corona: ita ut Corona sit loco Seir.

§. 4. Quamvis istis & alia sit analogia multò elevatior, sicut invenitur in Soar Sect. Trumah, unde colligitur, quòd Avir Kadmon cum omnibus, quæ in eo sunt, habeat notionem Regni respectu Gliphu sive sculptionis, quod est mysterium. En Soph circumdati, & vocatur Gliphu & vestimentum eeu §. 5. Nec licentia nobis est supra hæc loqui.

§. 5. Et in Seir Coronæ exaratum est nomen כתר quæ efficiunt כתר 39.
§. 6. Imò hoc & in mundo Restitutiois sculptum est in tribus capitibus.
Sed Fundamentum ejus est in Tiphereth capitis ejus, quod ignoratur; hæc
enim est dispositio tertia de 7. dispositionibus cranii Capitis כתר, quæ sunt
כתר, קרקע, Cranium, Ros, Membrana, Frons, Capillus, Oculus, Nafus. Et כתר
Ros ille, de quo diximus, descendit super caput Patris, & super Caput Seir.
Sicut scriptum est Cant. 5, 2. *Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea,
perfecta mea, quia caput meum plenum est* כתר *rose.* Et iste est ros, quo Sanctus
ille Benedictus resuscitaturus est mortuos, sicut scriptum est Jesh. 26, 19. *Quia
ros luminis ros meus.*

§. 7. Duo autem rores sunt, Ros Macroprofopi, & Ros πῦ Seir, de qui- Ros duplex.
bus alibi.

C A P. XXX.

In quo exponitur **Mysterium 274. Generationum.**

§. 1. Jamque magnum tibi revelabo Secretum de mysteriis summis, quod in Lege. Quoties in Idra sancta magna atque parva mentio fit mille Mundorum, & similium numerorum, tum notandum, quod in quolibet Mundo taliter se radicatus sint 60. myriades animarum, quibus descendendum est in Mundum Briah, in quo locus est animarum, ex quo Adam primus peccavit

§. 2. Quodlibet autem nomen distribuitur in numerum 1000. mundo-
rum; Quicquid enim deorsum vergit, in partes dividitur juxta mysterium nu-
meri sui: Et ex illo prodeunt mille generationes: Et in qualibet generatione
sunt 60. myriades animarum: Et quoniam prodeunt de unitate nominis
unius, ideo sociatae sunt in numero millenario.

§.3. Omnes autem prodeunt ex Arich Mundisque ipso superioribus. E

Generatio-
nes iustorum
& impiorum.

hoc ipsum est quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Sanctus qui benedictus sit! construxit mundos & destruxit eos. Hoc est mysterium generationum iustorum, quæ reconditæ sunt in visceribus Matris; & impiorum, qui destructi sunt, & delapsi in profunda devastationis & coticum.

Mundus animarum de parte Chasdim, & de parte Geburoth. Numerarium Generationes.

§. 4. Et sciendum, quod Mundi illi, qui destructi sunt, sunt vasa, quæ sunt confecta. Quam primum enim regnaret Benignitas, statim in ea creabatur Mundus quidam consistens è bis sexaginta myriadibus animarum; nempe ut 60. myriades animarum essent de parte Benignitatum; quæ in illa; & 60. myriades aliæ ex parte Severitatum, quæ in illa.

§. 5. Reverta autem quilibet Numeratio 150. generationes habebat, excepto Regno, quod non constituebat tot generationes, sicut dicam. Quilibet autem Generatio consistat 60. myriadibus animarum. Unde patet, quod ex parte Benignitatum fuerint mille generationes, sicut dicam: Et ex parte Severitatum tantum 774. generationes. Quæ omnia perspicue explicabo.

Animarum
Ierarchia-
rum conditio.
Impiorum
generationes.

§. 6. Sed animæ illæ non erant tam crassæ sicut nostræ, ipsi quæ creata erant corpora pellucida, quæ non tam materialia erant, ut nostræ.

§. 7. Et de illis, qui erant ex parte Severitatum, prævidebat Sanctus ille qui benedictus sit! quod futuri essent perfecti impii, superantes generationem diluvii, & generationem divisionis, & Sodomæ. Quod si adiantur 26. illæ generationes à creatione Mundi usque ad promulgationem Legis, tunc cum illis 774. completur millenarius generationum, sicut alibi dicam. Hæ sunt 774. generationes, de quibus Scriptura Job. 22. 16. *Quæ successerunt, & non erat tempus. Fluvius diffusus est in fundamentum eorum.* Nomen igitur, qui est grave iudicium, prodierunt; & ignis gravis devorabit eos. Et plantavit eos Sanctus ille, qui benedictus sit! per omnes generationes; nempe mittit illos in Mundum hunc per omnes generationes, ut restituantur. Et hi sunt illi, qui obfirmata facie sunt in generationibus. Et isti abeunt in revolutionem brutorum, & pudore carent. iuxta mysterium inanimatarum; vegetabilium, viventium & loquentium, de quibus alibi.

Mundi Severitatum omnes impii.

§. 8. Et isti Mundi Severitatum tantum 774. generationes erant, quæ cedere animo volebat, sed non creabantur simul, quoniam omnes erant mali admodum. Sed mitigatiores & meliores inter eos erant 26. generationes intercedentes inter Adam & Moysen Magistrum nostrum bonæ memoriæ, omnes autem mali erant coram Deo admodum supra generationem diluvii, & dispersionis & Sodomæ.

Origo 774. generationum.

§. 9. Et isti sunt Mystici illud Gen. 36. 31. *Erantque Reges, qui regnabant.*

§. 10. Et jam monstrabo tibi, quomodo fuerint 774. generationes & non plures. Scito ergo quod in mundo Inanitaris, qui est Mundus Punctorum, intravit Lux ex Nomine 35. sicut dictum est: Hæc enim est Influentia illa, quæ impellebat Vasa confecta. Nam literæ reliquæ jam ministrabant &

perage-

peragebant ministerium suum. Et quoniam literæ istæ erant Benignitates magnæ respectu Benignitatum illarum, hinc Severitates admodum duræ apparent ob obliquum gradum Benignitatum. Et quamvis hoc in loco, nempe in Mundo Vestimenti, Severitates planè non apparent; nihilominus cum descendunt, Severitatum nomen habent, & respectu Benignitatum Severitates apparent duræ admodum. Et hæc omnia dicuntur de luce interna & ambiente; multò magis Vas ipsum, quod factum est sub mysterio Lucis redeuntis, sicut supra diximus, Severitas Severitatum erit. Et propter multitudinem Influentiæ Benignitatum & Severitatum Mundi supra dicti non poterant permanere & subsistere; Nimirum 7. Numerationes, quæ frangebantur.

§. 11. Et quoniam omnes Mundi de 10. Numerationibus supra dictis constabant è decade, & quilibet portio è 10. illis coalescerat cum 15. quippe è quibus illis adveniebat Lux vel vita, & emolumentum; hinc si singulas portiones decades per 15. multiplicas habes 150. Hinc proveniunt 150. Numerationes; & quilibet Numeratio constat è 60. myriadibus animarum de parte Severitatum. Et quoniam sicut tibi jam dixi, omnis Numeratio quadrata est, quoniam sunt è virtute Nominis Tetragrammati; & virtus Nominis Tetragrammati sunt 16. supra dicta; hinc si 15. multiplicas pro 4. prodeunt 60. quæ sunt 60. myriades animarum, quæ vocantur 150. Generatio una. Unde patet, quod in unaquavis de Numerationibus fractis sint 150. generationes ex parte Severitatum. Unde in omnibus 7. Numerationibus supra dictis merito debebant esse 150. generationes: Sed quoniam Fundamentum essentia Regnatum provenit de litera Jod, quæ est Sapientia (sicut dicit Scriptura Prov. 3. 19. *Domini per Sapientiam fundavit terram*: Nam Sapientia est Jod, & Terra est Regnum) hinc in illo deficit He de literis 16. constans è decade, quæ sunt 50.; unde ipsi non remanebant nisi centum generationes: Et iuxta hunc numerum debebant esse 1000. generationes impiorum ex parte Severitatum: Sed quoniam Regnum, postquam fundamentum ipsi dederat portionem debitam de Influentia, subsistere poterat & permanere iuxta numerum 26. generationum, quem refert numerus nominis Tetragrammati (& revera illa portio, quam Fundamentum ei dedit, omnis est hoc ipsum Tetragrammaton) hinc illæ 26. generationes non computabantur cum numero reliquarum 774. generationum impiorum; istæ enim mitigatiores erant, & optime ex illis de parte Benignitatum in Severitatibus; & Nomen Tetragrammaton mitigaverat eas in numerum 26. generationum tantum iuxta numerum suum, & procreabantur in Mundo Restitutionis ab Adam primo usque ad Moysen Magistrum nostrum, super quo pax! generatione generationem subsequente, ita ut una quidem deficeret: id quod in 774. generationibus non contingebat, quippe qui erant perfecti impii: Quod si enim Sanctus ille qui benedictus sit! in Mundo Restitutionis procreasset generationem inte-

Origo 150. generatio-num.

Origo 60. myriadum animarum. 60. myriades istæ sunt generationes una.

Cur 150. generationes non sint in omnibus Numerationibus fractis.

Cur 26. generationes deficiunt de complendo millenario.

Mille mundorum procreatio cur fuerit successiva.

Cur destructa fuerint 974. generationes, salvis manentibus illis 26.

Locus 974. generationum.

Locus diversus 26. generationum, ut & 1000. purorum.

Cur 26. generationes sint, nec plures nec pauciores.

Quare 974. generationes

grum, subsequentibus sese ita invicem generationibus, tum sanè Mundi destructi fuissent, quod absit! ideoque procreati sunt seorsim singuli in qualibet generatione unus, & iterum unus tantum. Et hi sunt illi, qui obfirmata facie sunt in generatione hæc vel illa. Et si mitigatores inter illas, quales fuerunt generatio diluvii & dispersionis, & Sodomæ usque ad hoc fuerit impia, quanto magis de 974. illis generationibus dicendum erit.

§. 12. Et propterea in visceribus Matris reconditæ sunt 26. generationes cum mille generationibus purorum, & quibus facti sunt Angeli Resurrectionis, sicut alibi dicam: Unde non destructæ sunt de generationibus dictis, nisi 974. tantum; quoniam 26. generationes puræ erant, eò quod essent de substantia & permanentia Regni de portione illa influentia, quæ ipsi data erat à Fundamento.

§. 13. Illæ verò 974. generationes supra dictæ tales erant, quæ ipsi non proderant. Unde patet, quod è Regno exierint generationes vastationis, quæ delapsæ sunt in profunda corticum, è quibus Sanctus ille, qui benedictus sit, quotidie elevat, de inanimatis, vegetabilibus, animalibus & loquentibus, sicut alibi dicam.

§. 14. Sed generationes stabilitatis & permanentiæ reconditæ sunt cum illis mille generationibus purorum, & non delapsæ sunt deorsum, cum cæteris, quoniam mitigatæ erant à Nomine Tetragrammati supra dicto, erantque Benignitatem Severitatum supra dictarum, propterea non ingrediebantur societatem illarum, quamvis creatæ erant simul.

§. 15. Sed & alia datur ratio, quare sint 26. generationes, nec plures, vel pauciores: Scito enim, quod Fundamentum sit Joseph, de quo dicitur Gen. 41. 36. *Et cibus erat in depositum pro terra*, quæ est Regnū: Et hæc est portio illa, quam ipsi dabat ceu depositum. Et portio illa erat sub mysterio He superni in Tetragrammato, quam acceptabat ab ipsa Intelligentia pro prospectum de Fenestra, ne Regnum frangeretur: Hinc Influentia illa erat sub mysterio Quinarii, unde Fundamentum ipsi dabat quintam de centenario, quæ sunt 20. Et quoniam, cum Fundamentum Regno hæc daret portionem, hoc perfectum erat, ut non frangeretur amplius, hinc Vav parvum (quod est Fundamentum, sicut in Sohar multis in locis dicitur) designabatur in Regno: hinc hoc vestigium literæ Vav stabiliebat 6. generationes, unde portio illa de stabilitate ipsa erat 26. generationes: Quoniam nondum fracta erant Fundamentum & Regnum, unde vocantur generationes stabilitatis & permanentiæ. Postquam autem destructa essent, etiam generationes vastationis habebant. Sed sic 6. tantum generationes competunt Fundamento, eò quod illud est sexta inter Numerationes fractas.

§. 16. Hic a. nō est locus querendi, Quare nō etiā generationes stabiles reliquas constituit? Quoniam hæc 6. generationes constituit illo momento, cum

plus

plus haberet vitæ quam priores, pro necessitate vitæ Regni, cui plus erat vitæ quam Fundamento: Stabilitas autem 20. generationum hinc erat, quod ipsum planè non frangebatur. Tota enim substantia Fundamenti vitam non habebat nisi propter Regnum, ne scilicet corpora essent de monibus, & quæz sunt similes, animabus impiorum nisi per conversionem: Ideoque Sohar illas vocat animas nudas, quoniam corpora non habent de conclavi sancto. Guph, quod est è mysterio Regni: Et quoniam Adam primus super quo pax, per peccatum suum perdidit vestimenta Horti Eden superni, hinc dicitur Gen. 3. 7. *Et cognoscerebant, quod nudi essent*. Sed redeamus ad rem præsentem.

§. 17. Et typus illius, quod diximus Fundamentum Regno dedisse quintam de centum, ibi latet, cum Scriptura dicit Gen. 47. 24. *Et dediti quintam Parthoni*. Nam Parho est Regnum, quod vocatur פַּרְתוֹן, disructio, detectio Coronæ. Et quod dedit ipsi quintam de centum, digitorum intendit ad He Fundamenti, quod accepit influentiam ab He superno: Intelligentia enim dederat quintam pro Regno, sicut dictum. Hinc generationes stabiles erant 26. & non plures.

§. 18. Et sicut sunt mille generationes ex parte Severitatum, ita produxit Sanctus ille qui benedictus sit è regione illarum 1000. generationes purorum, de quibus factæ sunt 10. turnæ Angelorum in Mundo Resurrectionis, quæ sunt ex parte Benignitatum in illis Numerationibus contentarum. Et in Capita eorum sunt videntes faciem Regis, quorum signum est אֲרָבָר.

C A P. XXXI.

§. 1. Omnes illæ 974. generationes, quas in Mundo Resurrectionis integre conceperat procreare, non condebantur per modum generationis integræ una vice, sed seorsim & pauci per singulas generationes, ne prævaleret malitia, eò quod omnes essent mali & peccantes admodum contra Dominum plusquam generatio diluvii & generatio dispersionis: *Et omnes successi sunt sine tempore: Fluvius diffusus est in fundamento eorum* Job. 22. 16. Nam deigne iudiciorum prodierunt, & ignis flammis igni devorabit eos: Ita ergo omnes illæ generationes, quæ successi sunt sine tempore, deciderunt in profunda corticis in locum mortis, ubi vita nulla penitus. Sed Sanctus ille qui benedictus sit, per miserationes suas magnas elevat de illis quotidie occurrere, & plantat eos per omnes generationes, ut resurgantur & consurgant atque defecerunt. Quoniam sunt animæ pretiosæ & magnæ admodum: Sed quia malum usque adeo prævaluit super ipsis, ut, quæ in illis erat Sanctitas, vires non haberet extollendi caput, hinc Sanctus ille qui benedictus sit eos elevat de gradu in gradum. Primum revolvit ipsos per inanimata, & ex inanimatis ascendunt in vegetabilia, & de vegetabili in vivens loquela carens, &

Explicatio loci de portione quinta Regno data.

1000. generationes ex parte Severitatum oppositæ aliis 1000. purorum.

Elevatio animarum illustrum.

postmodum in vivens loquela präditum inter gentes vel servos, & deinceps inter Israelitas.

Salus elevat
ionis ex uno
gradu in ter-
rium vel
quartum.
Signa anima-
rum itarum.

§. 2. Et interdum digna est Nephesh quædam, ut saltum faciat per duos vel tres gradus simul. Et R. Jizchak Germanus bonæ memorie lumen illud sanctum signum tradidit discipulis suis, ut cognoscere possint animas istas, dixitque, quod si viderent homines obfirmata facie & quibus non sit pudor, certò scire possent atque perspicere, tales priorē vice fuisse in Revolu-
tione jumentum aut bestiam aut avis immundæ; sicut enim talibus nulla est reverentia, ita & isti ea carent, & ambulant juxta primam suam consue-
tudinem.

Pœnæ ejus-
modi anima-
rum.

§. 3. Aliquando etiam accidunt retrovolvuntur Nephesh thot talium hominum, qui jam digni facti sunt, ut Nephesh, Ruach & Nefchamam habeant, sed iterum violantur Nephesh suam per peccata sua multa & maligna, rebellantes contra Patrem suum cœlestem, quod DEUS à nobis avertat; donec Nephesh thot eorum ita perdantur, & excindantur de fasciculo viventium, ut jam non amplius digni sint numerari ne quidem cum caterva improborum, qui puniuntur in Gehenna, & pipiunt in poenitentia, & elevantur per justos Israe-
litas: Sed illi perfecte extruduntur & mittuntur in accidentia pessima, duriora poenis Gehennalibus: donec veniat tempus visitationis illius, cujus Nomen benedictum sit, qui eos paulatim extollit, ut resiliantur & consentent. Pri-
mum ergo revolvit eos per inanimatum, deinde per vegetabile, postea in vi-
vum loquela carens, & deinceps per vivum loquela präditum, omnia cum
justitia & rectitudine, juxta sententiam domus Judicii magnæ supernæ; Quælibet juxta judicium suum suamque poenam.

Delapsæ scin-
tillæ sunt ani-
mæ.

§. 4. Et nunc magnam tibi trado regulam de hoc mysterio, quod scin-
tillæ Influentiæ magnæ Vaforum fractorum delapsæ in 4. elementa, ignem,
aërem, aquam, terram spiritualia, & exinde in inanimatum, vegetabile, vi-
vum, loquens, omnino sint animæ istæ. Et propterea dixerunt Magistri
nostri bonæ memorie: Non datur herbula deorsum, cui non sit influentia
in cœlo, qui irradiat ipsam, dicatur ei: Cresce. Et hæc sunt scintillæ istæ.
Et propterea ne conferas agrum tuum heterogeneis, ne misceas scintillas
cum talibus quæ non sunt de specie earum, unde non acciperent restitutio-
nem: Et in specie si sibi occurrerent scintillæ, quæ non opus habent nisi pau-
ca amplius mundatione cum aliis, quæ nullam adhuc acceperunt restitutio-
nem; de his enim dicitur Psal. 119, 155. *Remota ab impiis est salus.* Et ni-
hilominus salus est ipsis in tempus remotum: sicut dicitur Jesh. 57, 19. *La-
ginguo & propinquo dixit Dominus, & sanavi eum, ut non expellat se expul-
sum.* 2. Sam. 14, 14.

Omnes Israe-
litæ resili-
untur.

§. 5. Et circa hoc mysterio dixerunt Magistri nostri bonæ memo-
rie: Omnibus Israelitis portio est in mundo venturo, sicut dicitur Jesh.
60, 21.

60, 21. *Et populus tuus omnes sancti sunt:* ita ut ille resiliat seipsum post multos annos, & ille post tempus exiguum: Sed finis eorum est, ut nomen-
rentur cum caterva iustorum.

§. 6. Quare autem tanto labore opus est in illis, quoniam tam mali
sunt ac Sodoma, & dispersio & generatio diluvii, qui resituti sunt tem-
pore exilii Aegyptiaci? Responso petitur ex textu Jesh. 60, 21. *In æternum*
id est, quomodocunque res eveniat, *hereditabunt terram Viventium* post
mundationem iniquitatum suarum. Quare autem ita? Quoniam sunt
virgultum plantationum mearum, quod est æternum, & ipsi sunt vesti-
gium Lucis Substantiæ ejus: Quicunque autem spirat aliquid de Substan-
tia sua expirat: id quod ostendit textus Gen. 2, 7. *Et sufflavit in faciem*
eius spiraculum vitæ. Sed adhuc alia sequitur ratio Jesh. 60, 21. *Opus ma-
nuum mearum ad glorificandum me.* Omne opus carnis & sanguinis vasa
sunt, quæ deficiunt, nec subsistere possunt; sed Sanctus ille qui benedi-
ctus sit, & opus manuum ejus vitam habet & permanentiam in perpetuum
& secula seculorum.

C A P. XXXII.

§. 1. Sicut hinc 1000 generationes sunt ex parte Severitatum; ita San-
ctus ille qui benedictus sit, produxit ex adverso 1000 generationes puro-
rum, de quibus factæ sunt 10, turmæ Angelorum in mundo Restitutionis.
Et isti sunt de parte Benignitatum, quæ in illis Numerationibus. Et inter
præcipuos eorum, sunt 7. videntes faciem Regis, qui sunt *יִרְמְיָהוּ* & Schmuël
Metatron & Jehuel, qui primi sedent in Regno intra velum interdistin-
guens inter Jezirah & Briam. Nam pedes Briæ sunt Caput Mundi Jezirah.
Et de illis dicitur Psal. 104, 4. *Ministros suos ignem flammantem, qui sunt*
intra velum. Sed abhinc & deorsum sequitur *faciens Angelos suos spi-
ritus.*

§. 2. Et scito quod omnes animæ puræ, quæ sunt de Mundo Pun-
ctorum, nempe quæ sunt de Benignitate, comprehendantur in Michaële: Et
quæ sunt de Severitate, comprehendantur in Gabriele: Et quæ sunt in
Polchritudine in Uriele; & de Victoria in Schmuële; & de Gloria in Jechu-
le; & de Fundamento in Nuriel; & de Regno in Raphaële.

§. 3. Porro scias, quod Scintilla Abraham Patris nostri fuerit de-
promta ex Michaële, & scintilla Jizchak ex Gabriele, & Jacobi ex Urie-
le: Et hæc sunt Capita generationis ordinata ad restituendum genera-
tiones impiorum illorum, ut sint puri, & sunt de substantia ani-
mæ Adami primi sub mysterio Revolutionis partium ejus, nem-
pe lateris dextri & lateris sinistri, & medietatis ad discindendam
impu-

Generatio-
nes puræ
quot.
Ortus duo-
decim ordi-
num Anglo-
rum.
Numerus
præcipuo-
rum.

Pararum ge-
nerationum
in subiectum
comprehen-
sionis.

Scintillarum
Abrah. Isaac.
Jacobi ortus
& effectus.

304

impuritatē, quam acceperat à Samaēle, & serpente comparē ejus. Et propterea Adam primus creatus est in coronis ad restituendum Davidem filium abortus, de quo supra.

Urielis revolutio prima in Chanocho.

§. 4. Et scito, quod Uriel iste, antequam veniret in Jacobum, venit in Chanocho, unde Chanocho, cum venisset in mundum hunc materialem, ingressus est cum corpore & anima in hortum Eden, & comedit de arbore vitæ: Et in media arbore invenit librum Rasielis cumque accepit & perlestravit; & ex illo alium composuit librum, qui vocatur liber Chanochi. Et hoc ipsum est quod scribitur Gen. 5. 22. 24. *Et ambulavit Chanocho cum Deo*: ubi innuitur, quod abierit in hortum Eden reversusque sit in mundum hunc. Et hæc omnia fecit ex virtute illa, quæ ipsi data erat ē scintilla Urielis.

Chanochi præmium.

¶ *אין* autem continet numerum 248. ad indicandum, quod venerit in Chanocho in 248. membris. Et cum sublatus est Chanocho, nempe cum rediit ad radicem suam, & factus est Angelus Metatron, qui comprehendit omnes Angelos, tunc hoc superabundans ejus, quod ipsi superaddidit est invicem mercedis, quod fuit in mundo hoc, & extitit justus, & præsertim scintilla quam accepit, est mysterium corporis Metatronis: Sed Nephesh, Ruach, & Neshamah ejus omnino resident in Briah cum justis in orto Eden. Et dicit Scriptura l. c. *Et non erat; quoniam tulerat eum Deus*. Ubi innuitur, quod materia ejus non extiterit. Et cum rediret in mundum hunc, tradebat librum suum filio suo. Et hæc scripta sunt in Sohar novo in textum: *Et ambulavit Chanocho*. Et nota, quod forma Jacobi fuerit scintilla Chanochi; & Chanochi sicut Adami primi. Nam Chanocho accipiebat Neshamah Adami primi, cum avolare ab eo Splendor supernus, postquam peccasset: Et Jacob accepit quod in eo reliquum fuit.

Forma eadem Jacobi, Chanochi & Adami primi.

Ab Adamo primo dependent omnes animæ Israelitarum.

§. 5. Et scito, quod Seir sit Adam primus & Chanocho est ab umbilico ejus & deorfum, nempe Pulchritudo quæ in Seir. Nam Adam primus continebat omnes animas Israelitarum, juxta id quod dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ super textum Job. 38. 4. *Ubi fuisti cum ego fundarem terram?* Unus pependit in capillo ejus, &c. Unde ipse est Lux spiritualis, quæ combinet omnem Lucem animarum Israelis. Et sicut Seir est 7. Numerationes à Benignitate & deorfum, quarum fundamentum est Pulchritudo; ita Adam primus est Seir, & Chanocho est Pulchritudo: Et sicut Pulchritudo comprehendit Brachia & Pedes, sic Chanocho qui est Metatron, & ipse continet omnes 7. Et propterea vocatur Princeps faciei. Hoc tamen nomine etiam ob aliam vocatur rationē, nempe quia ipse est Princeps comprehendens omnes 7. videntes faciem Regis. Et ipse revera est forma Seir: Et sicut Seir continet 7. numerationes, ita Metatron continet 7. videntes faciem Regis; qui sunt intra velum, ubi facies Regis est sine omni elevatione & velo distinguente; & quilibet eorum suæ correspondet Numerationi. Et scito; quamvis

Seir.

Scriptura dicat Dan. 12. 1. *Michael princeps magnus, qui stat pro filiis populi tui*: quod tamen Chanocho includat illum.

§. 6. Porro scias, quod in quolibet de 7. modis, qui constant ē decade, sint 10. Nomina; & Metatron comprehendit illa. Et hoc ipsum est quod dixerunt Sapientes nostri bonæ memoriæ, Metatronem habere 70. Nomina. Et scias, quod Nomen illud, quod continet illa 70. est in medio illorum 70. & vocatur *רוח פסקני* spiritus decisorius.

§. 7. Et de singulis horum 70. Nominum prodiit una Angelorum caetera, & multi ministri sub iis in Mundo Asiah.

Quæque Angelorum caetera ē decade

§. 8. Et jam exposui, quod Seir sit Adam primus. Et Hebel est forma 70 Seir ab intra: hocque ipsum est mysterium illud, de quo dicitur in Sohar: *Metatron &c.* Et ille antea fuit Hebel: & Chanocho fuit Adam primus; & ille vocatur Spiritus decisorius, quæ est illa forma ab intra; & vicissitudo Spiritus decisorii est Noach: Et Abraham, Jizchak & Jacob omnes fuerunt Adam primus, & forma ab intra est Israel: ē contrario Jacob, qui est ab extra. Et permutatio Israelis est Moscheh, qui tamen adhuc interior est. Sed redeamus ad propositum nostrum.

de septem modorum.

Varie animarum vicissitudines.

§. 9. Et quoniam Moscheh fuit Hebel ac Seth, ideo hoc sic indicat Nomen *שד* per literas suas. Nam *ש* Mem est Moscheh, & *ד* Schin est Seth, & He demum est Hebel. Quoniam vero in Nomine *שד* deficit *ה*, litera nimirum illa de Nomine Seth, ut & syllaba *ה* Nominis Hebel, ideo apparuit ipsi Jchova *ברכת* *שד*, in *flamma ignis*, Exod. 3. 2. quasi ipsi dedisset vel reddidisset tres illas literas, ex Seth & Hebel, quæ aliàs deficiebant Nominis ejus. Deinde sequitur *אש* quæ vox indigitat Adamum primum & Sethum, qui est in similitudine atque imagine ejus: Et hinc textus dicit *ברכת שד*.

Hebelis ac Sethi revolutio in Moscheh.

§. 10. Sic etiam Jacob fuit forma Chanocho; & si computes nomina tunc hac tria cum universitate sua efficient numerum *מספרן מטרון* quæ sunt 723.

Chanochi revolutio in Jacob.

§. 11. Et si dicis: Annon Scriptura alia dicit Lev. 10. 2. *Et prodiit Ignis* Caini scintilla factæ Domini? Reray id non abs re est, nam & hic *שד* denotat Adam & Seth. Nam Nadab & Abihu erant scintilla de Cain: Quod enim bonum erat in Neshamah Caini, erat in Aharon, & reliquum erat in Jethro; sicut phrahs Jethro denotat residuum, reliquum, quia quod non acceperat Aharon, ipse accepit. Scintilla autem quæ erat in Nadab & Abihu, in duas dividebatur, & frui volebat splendore Schechina in Zelo suo, quoniam ad-

huc in Aharon & Jethro, item in Nadab & Abihu.

X x

huc

Nec abjicitur quod abiecit in sex terras, vel in revolutionem Inanimati, Vegetabilis, Bruti & Loquentis. Et tres hae revolutiones sunt sub mysterio impregnationis, lactationis & Cerebrorum, sicut hoc est revera penes Seir Appin & Faeminam ejus. Et de hoc dixerunt Magistri nostri bonae memoriae: Anima similis est Sancto illi Benedicto vi textus illius Biblici: Psal. 103, 2. *Benedic anima mea Domino, & ne obliviscaris omnium educationum ejus;* juxta illud mysticum 1. Sam. 1, 2. *Donec ablatis.* *vetur puer;* sub mysterio אילן Adolescentiae, quam assequitur per impregnationem, lactationem & cerebrum, cum antea de illo diceretur: Amos 7, v. 2. *Quis eriget Jacobum, quem amparatus est.*

Finis omnium animarum purificationis. Impuritas extrema, ejusque descriptio.

§. 13. Finis autem omnium animarum atque arborum est, ut purificentur & sanctificentur, & de omni particula cujusque tollatur impuritas, quae tandem omnis collabatur in extremitatem ultimam, quae purificari nequit, abique in אילן perditionem, ubi est stercus fervens: Ibi enim est habitaculum impuritatis infimae, quae in omnibus; omnis enim impuritas platorum immunditiae, quae in talibus est, huc decedit de impuritate Nephesh, quae inter illos. Unde talis, qui puniuntur in stercore fervente, amplius mundari non potest, estque extremitas ultima de impuritate Cain, qui est nidus immunditiae, pollutio serpentis.

C A P. XXXIII

Modus restitutionis mundorum.

§. 1. Postquam mortui essent Reges primi. Sanctus ille qui benedixit sit! hoc modo restituebat mundos: Ipse enim seligebat lumina idonea a reprobis, & bonum a malo, bonumque eligebat pro seipso: Et hoc ipso restituebat universalem 7. Regum Mundi Aziluth, ut suo loco dicam, quod nempe postmodum selegit per Arich Patrem & Matrem & deinde restitui sint ceteri Mundi ארבע.

Mali in mundis cohibita causa.

§. 2. Et quamvis in illis bonum esset & malum; nempe in Jezirah vicina sibi invicem, & in Asiah penitus intralum, nihilominus malum non prohibat ipso actu; quoniam Severitates manebant mitigatae: Et opus erat aliqua parte Severitatum, ne ascenderent cortices. Quin etiam illae relinquebantur pro necessitate congressum ad generandum. Et ista necessitas existentie Severitatis est mysterium Latitiae & Calefactionis appetitus generantis, adeoque Amor inter Maritum & Uxorem suam. Et nisi extitisset peccatum, Mundus ita mansisset, & generasset sub mitigatione illas animas Mundi Briah, quae non ita selectae erant, sicut quae de Aziluth, & multo minus Jezirathicae vel Asiahicae cum Mundi ipsi adeo selectae erant.

§. 3.

§. 3. Et voluntas Sancti illius, qui benedixit sit, erat restituere animas Asiahicas, quae vocantur Nephesh, & Jezirathicas, quae Ruach, & Briathicas, quae Neschamah vocantur, faciendo illis Neschamah leneschamah de ipsa Aziluth, de qua gradu illius sublimi. Sed hoc non commodè fiet nisi post bis mille annos: tunc enim erit Mundus Neschamah, sicut explicui Capitulis praecedentibus.

§. 4. Et ille quo emanarunt omnia, creabat Adamum primum constantem ex omnibus Mundi, sicut dixerunt Magistri nostri bonae memoriae, quod in illo fuerit aliquid de superioribus & aliquid de inferioribus: Hinc ipsi erat Nephesh de mundo Asiah, quod est Tetragrammati, & Ruach de mundo Jezirah, quod est Vav Tetragrammati, & Neschamah de Briah, quod est He alterum, & Neschamah leneschamah de Mundo Aziluth, quod est Jod Tetragrammati. Et illud oportebat esse in mundo inferiore in horto Eden inferiore, ut colligeret & conjungeret invicem omnes mundos. Si enim fuisset in mundo medio, nemo ipsi applicuisset mundum, qui sub eo. Et propterea posuit eum in horto Eden inferiorem ad colendum eum praecipis affirmativi, quae sunt Benignitates, & custodiendum eum praecipis negativi, quae sunt Severitates. Et haec omnia pro mysterio cogitationis & intentionis praceptorum.

§. 5. Et quantum ad mysterium historiae de comestione de arbore vitae, illi imputata ei fuisset tanquam comestio Sanctorum & holocausti, in qua sunt praecipia affirmativa & negativa, atque per attentionem ad nomina & prolocutionem illorum, & factum copulae restitui fuissent omnes mundi.

§. 6. Et adhuc hodie filius David exhibet redditique de horto Eden in mundum hunc ad restituendum statum Adams primi in horto Eden, quem ille restitueret debet: sicut haec sufficienter explicabo in Sectione de Peccato Adams primi, & Commentario in illud: Bis mille annis fuit mundus &c. Et mysterium arboris scientiae boni & mali, de quo dixit illi Gen. 2, 17. *Non comedes ea;* est fundamentaliter in Jezirah, quae vocatur arbor scientiae boni & mali: Verum corruptio pertransiit in omnes mundos; nam datur bonum in Aziluth, quae sunt Benignitates & malum, quae sunt Severitates; ista enim respectu Benignitatum malum appellantur. Insuper etiam id bonum & malum in Briah eadem ratione, nisi quod Benignitates expetuntur ex Mundo Aziluth per bona nostra opera & descendunt de Matre nidificante in Briah. Et in Jezirah est bonum, id est, Severitates, & malum, id est, Cortices: Et postquam Adam comedit de ea, eumque tetigerat serpens, permixtum est malum cum bono, atque cortices praevaluerunt. Unde patet, quod corruptio sit in omnibus Mundi; Nam quoniam acceptant dominium, hinc antecebat sese de mundo in mundum, ita ut iterum corrumperentur omnes Mundi, eo quod ipsi superinducti essent Cortices.

§. 7. In ipso Adamo autem continebantur omnes Mundi; ipse enim occupabat

In Adamo primo erant omnes Mundi.

Cur Adamum primum oportuit fuisse in mundo inferiore.

Fili David exitus reditus in mundum hunc inferiorem. Mysterium arboris scientiae boni & mali.

Corruptio in omnibus Mundi.

Adam primus fundamentum omnium Mundi.

cupabat locum trium mundorum Briah, Jezirah, & Asiah, & ab eo dealbabantur omnes scintillae: Et omnes generationes opus habent restitutione usque ad adventum Redemptoris & revivificationem mortuorum; easque oportet esse in generatione alia nova. Et propterea super eas mors confestim decernitur, quoniam ipsis non est possibile vivere, nisi mortui sint universae & singulae aliquot vicibus, ita ut singulis vicibus aliquid expurgeret de cumulata ipsarum impunitate: Ideo opus habent tempore & temporibus. Et hoc est exilium amarum. Defecatio autem ita fit, quoniam lapsae sunt in profunditates Abyssum magnae, quod iterum ascendunt in 4 Elementa, Ignem, Aërem, Aquam, Terram, & ex ipsis in Inanimata, Vegetabilia, Bruta & Loquentia. Et quando hoc factum est sunt plantae sive vegetabilia, & de illis comedunt animantia, tunc exaltantur: & quando rursum homo de animantibus comedit, tunc iterum elevatur in gradum digniorem atque assumuntur intra hominem. Et ecce cortex erallus sit excrementum ultimum, quod in omnibus corticibus, de quo dictum est Jesh. 30, 22. *Egrederet dices: efferiturque foras*, quoniam in eo nihil est penitus. Et per id restituitur cortex Asiaticus, qui in Asiah.

§. 8. Et hoc est mysterium illud, quod multi justorum moriantur morbo intestinalium, ut purificetur Mundus Asiah, juxta mysterium interioritatis suae, quam restitutionem nota.

§. 9. Hinc necessarium est, ut quis purificet se ipsum, antequam comedat quia si scriptum est Lev. 11, 43. *Ne contaminetis vestras Nephthas*: Nam notio Nephthae est in Malchuth. Quod si verò quis comedat, antequam se purificet, tunc quoniam cortex Asiah ipsi adhuc erit, quamvis comedat velutque attollere cibum de uno Mundo in alterum, cumque puriore reddeat de recrementis beneficio 24, 32. dentium nihil juvat ipsum nisi forte & noxam sibi contrahat, quoniam in corpore ejus est cortex. Sed quod magis depuratur, absorbetur in membra: id quod correspondet Jezirae: Et quod adhuc magis depuratur, de sanguine intrat in cor, quod quasi Rex est & correspondet Brixi: Quodque spirituale est in eo, respectum habet ad Aziluth.

§. 10. His similia occurrunt in restitutione pro altare facta, ubi depurabantur ad eum idonea de recrementis. Ibi enim occurrunt species Inanimata, Vegetabilia, Viventis & Loquentis: nempe de specie Inanimatorum. Sed & Aqua, respectu Asiah: de specie Vegetabilium Simila, oleum & vinum, respectu Jezirae: de specie Viventis pecudes & armenta inter quadrupedes & turtures & pulli columbarum inter aves, respectu Brixi: qui verò inibi se vivebant, nempe Sacerdotes cultu, Levitae suggestu, Israelitae statione, qui se ipsos offerrebant ad sacrificia, omnes respectu Aziluth. Porro ibi erat comestum ab hominibus respectu Asiah, & odor respectu Jezirae, & suavitas respectu Brixi, & pro Domino respectu Aziluth.

§. 11. Et haec omnia erant necessaria; quoniam scintillae Lucis deciderant in cortices: quidam enim deciderant in Inanimata, quidam in Vegetabilia, quidam in Viventia, & quidam in Loquentia. Hinc dixerunt Magistri nostri bonae memoriae: Non datur herba infra, cui non sit Princeps supra, feriens ipsam radice atque dicens: Cresce. Ista sunt scintillae Lucis quae deciderunt; & haec crescere faciunt omnia, donec illa eleventur beneficio hominum, qui de purant bonum & cortice. Unde Lex monet, ne serantur heterogenea, & ne coitus miscantur heterogenea; ne scilicet commisceantur scintillae Lucis invicem: Quod si enim sic ipsi fiat, nihil proderit, si restitutio tenetur more solito.

§. 12. Cum igitur adhuc in statu esset Sanctuarium, sacrificia proderant ad elevandas scintillas easque depurandas: Jam verò cum Sanctuarii amplius non est, sacrificii loco est precatio, quae dividenda est in sensu suo secreto juxta 4. Mundos 27, 28. eorumque loca, ut nepe eleventur & restituantur in loca sua cum reliquis meditationibus huc pertinentibus. Si ergo restituantur Mundi, tum nos quoque elevamus scintillas Inanimatorum, Vegetabilium, Viventium & Loquentium, prout ipsis convenit: Et si ipsi mundi restituantur, tum sine etiam scintillae illuc pertinentes restituantur quas nos elevamus procedentes in facies. Sed de his satis.

C A P. XXXIV.

§. 1. Adam primus in se continebat omnes 26. generationes, quae debebant produci post se invicem singulae. Et generatio dispersionis atque generatio diluvii restituebantur per Aegyptum & stationem ad montem Sinai.

§. 2. Et quia iterum peccabant & in deserto relabebantur; hinc redeundum ipsis est in Mundum hunc vice altera, ut consequantur perfectionem suam in Loquente 40. diebus tempore dolorum Messiae, diem computando pro anno; donec restituantur 40. illi anni deserti, quibus peccaverant, sitque restitutio sicut fuerat corruptio. Nam etiam 40. dies exploratorum cedebant ipsis in totidem annos. Et per eos restituitur halitus atque aer Loquentium cum aëre ambiente terram, omnesque cortices perduntur de terra: Et ligabuntur atque mactabuntur sicut herediae agni die expiationis, &c.

§. 3. Et 26. illae generationes erant de corpore Adam primae; haec tamen non erant omnes; sed erant enim ipsae scintillae 974 generationum, etiam antequam peccaret: Igitur per patres, qui in se susceperunt mercedem omnium, utrumque genus restituitur & seligitur idoneum usque de recrementis, donec veniat Messias noster, per puram elevationem scintillarum.

§. 4. Et hoc est illud, quod dixerunt Magistri nostri b. m. in Capitulis Patrum, donec veniat Abraham Pater noster, super quo pax & in se susceperit mercedem Eden.

Depuratio & beneficio scintillarum Lucis deciderunt.

Heterogeneorum mixtura cur vitata.

Sanctuarii vicem nunc explent preces Israelitarum.

26. Generationum productio successiva. Restitutio ipsorum in deserto.

Restitutio 1000 generationum.

Abrahami descensus in hortum mercedem Eden.

Decretum mortis super omnes Mundos.

Animarum exaltationes per revolutionem.

Animarum depurgatio in Mundo Asiah.

In Mundo Jezirah Briah & Aziluth.

Analogia d. q. depurationis cum obligatione in altari.

mercedem omnium, & ipse fuit quasi ille primus, qui venit in domum congregationis, atque accipit mercedem tantam, quantum omnes. Sensus est ille, quod illi est scaturigo Influentiæ & fideliter amavit Schechinam, & quadriga incepta est per eum, quoniam ipse statim constituit sub ea, & ceteri constitunt sub eo. Unde patet, quod illos oporteat accipere per manum ejus, ita tamen ut Lux Influentiæ spiritualis ne utiqueam vel ipsi vel illis deficiat. Atque hoc est illud, quod dixerunt Sapientes nostri bonæ memoriæ: Si dignus est, sumit portionem suam, & portionem focii sui in horto Eden. Quoniam ipse factus est scaturigo Influentiæ, quæ pertingit ad focium ejus, ita ut hic fruatur, & ille non egeat. Dignusque est stipitem Nefchamæ, quod est principium & fundamentum ramorum, qui uniuntur & inferantur, ut participant stipitem.

§. 5. Et istæ 26. generationes sunt corpus Adami primi ejusque caput; suntque de 1000. generationibus puris, de scintillis Angelorum, de quibus supra: Atque per istam impregnationis, lactationis & Cerebrorum, tribus vicibus singulæ restituuntur de scintilla in personam; fiuntque magnæ, fulgentes atque splendentes ad instar luminis solaris intensissimum pro necessitate restituendæ generationis. Et tales hinc capita generationis. Et nisi peccasset Adam primus, non subiectæ fuissent impuritati.

Figmenti
mali cessatio
quiritur.

§. 6. Et huc pertinet mysterium infra scriptis figmenti mali per Legem & Præcepta; quod est mysterium tabularum lapidearum, quibus Lex inscripta est: Nam cum scriptum est Deut. 6, 5. *de toto corde tuo*, Scriptura loquitur de duobus figmentis humanis, & de malo sit bonum, juxta illud Lev. 27, 10. *Ne permutes bonum in malum*, sicut fecit Adam primus: *Quod si autem permutando permutabit attrahendo restitutionem*, ipse & permutatio ejus erunt sanctitas. Et huc pertinet illud Jer. 30, 33. *Parata ab heri est socca, etiam ipsa pro Rege disposita est*. Et Messias accipiet Lonam in plenitudine: Omnia enim erunt bona. Namque & feminae corticum restituentur; multo magis autem mafculi, duo viri exploratores. Et hoc ipsum est, quod dicitur 1. Reg. 3, 16. *Tunc venerunt duæ mulieres meretrices*, & non antea, sicut dicitur in Libro Mysteriorum.

Animarum Sodomitica-
rum restitu-
tio, Amalekitis
restitutio de-
negata.

§ 1. Illæ 974. generationes sunt mysterium mali, quod in Mundo Inanitatatis & illæ mille generationes purior sunt mysterium boni in Mundo Inanitatatis: Hæ recondantur, illæ verò delapsæ sunt deorsum, sicut dicitur Ecclesiæ 4. 1. *Lachryma oppressorum, & non est ipsis consolator.* Non enim sufficiens habet responsum, cum hanc objectionem formant: Quare non creasti nos de luce bona ex parte Benignitatum, & non fuissetis lapsi in profunda corticium. Et nihilominus responso est, quòd Sanctus ille Benedictus necessariò debuerit facere mundum Inanitatís, cujus fundamentum bonum nempe & malum sunt animæ illæ, quæ ipsæ bonum sunt & malum.

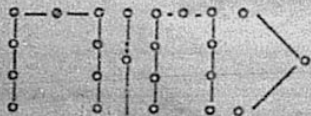
§. 2. Et omnes illae 0000. generationes, nempe 974. cum 26. sunt illae, quae cum Lex recondideretur pro Israelitis, accipiebant irradiationem ab optima parte copulae Patris & Matris pro necessitate sua; sed digni non erant lege. Ethocipsum est, quod dicitur Job. 22. 16. *Succisunt sine tempore; fluvius diffusio tibi fundamentum eorum.* Fundamentum enim effundebat & evacuat Influentiam confectam sine copula & impregnatione & mitigatione. Et hic locum habet significatio effusionis & evacuationis de uno vase in aliud.

§.3. Quod autem et in debatur ab eo, dabatur 974. generationibus, quæ “ Cadentes si
iberant: Non enim aderat, quæ detineret atque conciperet semen super- “ ve Nephili-
num; unde ejecibatur illud. Et hinc provenit Radix illius, quod dicitur “
Gen. 6.4. *Ereant גיגנות* Gigantes in terra in diebus illis; quasi cadivi, quo “
niam ejecerat illos Malchuth sub mysterio *מלכות* cadentium. Et nota “
mysterium hoc magnum, Et propterea & ipsi perdebant semen super o- “
mnem terram ad instar perditionis feminis, quod non recipitur a femina. “
Ratio autem hæc est: Quoniam Benedictus ille sciebat, quod nullum ipsi “
tunc prodesset auxilium; erant enim judicia durissima: Unde Malchuth “
ipso linebat cadere, sicut fecerat Intelligentia in Mundo Inanitatibus, quæ de “
ipso eos ejecerat. Et huc pertinet mysticum illud Deut. 7.13. *De מלכות גיגנות* Malchuth si
niet cadere Gi-
gantes,
futura bonum tuorum sem millium tuorum: Ipsi enim sunt millenarius 974. “
& 26. generationum, quæ ibi commorabantur 7. & 9. & 12. menses. Propter “
ea ibi sunt 8. moribatur ad instar feminæ ejecibatur ab eo, quæ de “

David quamvis abortivus, dicitur uti-
tamen David Rex, super quo pax, ex ista parte debere esse abortus, donec
ipsi datur vita à Patribus per Viventem in Mundis; unde extollebatur &
dignus fiebat fundamento 70 Scireque conjunctione cum Malchuth,
4. Quoniam ergo tunc primum veniebat in mundum hunc, idco
erant duriores. Et hoc est mysterium 70. מִסְתֵּרִים Juvencorum: (מִסְתֵּרִים per
Gematriam est 55.)

& non reliquis populis. Ipsa enim suscipit semen supernum & non eiecit illud, quod absit! sed retinet & concipit illud, & propterea vocatur **עצרת** retentio.

§. 6. Sed ista conceptio feminis fit tribus diebus, si enim eiciat semen die tertiā, munda est, sicut dicitur in Mischna tract. Schabbath c. 9. Tunc enim semen jam corruptum est, nec amplius idoneum. Et ecce tres illi dies sunt mysterium **גגג** in Seir; ab illis enim accipit guttam supernam de Matre; & ibi est locus ejus in fine tertie superioris **גג** Tiphereth in Seir. Et hoc est mysterium 3. filiorum Noach, qui prodierunt de arca: Et correspondent 3. coloribus iridis, quod est Jesod plenum coloribus & irradiatione accipiens guttam infra, & ibi excoquitur & ejaculatur ceu sagitta, existente mysterio copulæ in Jesod Fœminæ. Sed de his prolixior hoc loco esse non possumus. Ergo respectu trium illarum notionum necesse habet tres dies ad conceptionem trium illarum notionum. Et mysterium in hoc consistit, quod gutta feminis fit **חסדים** Benignitates. **סתר** autem per Gematriam est 72. Et in **עב** 72. sunt tres notiones, nempe ter 24. quæ efficiunt 72: Quibus correspondunt tres dies conceptionis, ut in his formetur Nomen **עב**, cujus mentio fit in Tikkunim, & ita se habet, ut nempe contineat 24. circulos hoc modo formatos sine apicibus.

Mysterium
circulorum
sine apicibus.

Explicatio.

Quoniam apices pertinent ad oculos Fœminæ; sed Nezach Hod Matris sunt ex mysterio de Virgine pulchra oculis carente. E contrario hic extat mysterium urceolorum **גגג** tantum sine apicibus; qui sunt **גגג** 24. circuli. Et sunt tria Tetragrammata, ac si essent ter 24. Et omnes sunt notiones Chesed, quæ est **גג**. Et hoc est mysterium Psal. 118, 27. *Ligatæ agnunt*; quæ est conceptio feminis, quæ ligatur atque observatur semen in Matrice ad generandum. Et vocula **גג** per Notarjakon denotat **גגג** **גגג** **גגג**: Et Tiphereth non computatur, quoniam tertia superior iisdem involvitur. Hinc sequitur, usque ad cornua altaris, quod est Malchuth: Nam super illo restituantur scintille Inanimatarum, Vegetativorum, Viventium & Loquentium, sicut super altari: Et **גגג** sunt cornua ejus; quoniam gutta illa ligatur à **גג** quæ sunt ipsa cornua, dextrum & sinistrum in utero ejus iuxta tria Tetragrammata supra dicta. Et ista quoque sunt cornua ejus, quæ illuminant & progenerant animas. Et tempore futuro erit Tetragram-

matos

matus unus, qui est Seir in 10. Numerationibus suis, & in dispositionibus suis, sicut Arich in dispositionibus Barbe in Miserationibus magnis. Et nomen ejus etiam unū erit in omnibus Membris & Numerationibus ejus; id quod jam ita non est: Quoniam Cerebra **גג** Seir & dispositiones eorum occultantur in Matre & Arich in 4. dispositionibus Barbe: Ipse enim non habet nisi novem. Et Malchuth punctum tantum habet unum semper; & reliqua novem occultantur in Matre: Et temporibus notis hæc dat ipsi membra sua, quæ deinde sursum redeunt. Tempore autem futuro relinquuntur in perfectione sua. Neque id tantum; sed Autor emanationis superaddet ipsis Lucem novam: Et propterea illo tempore canemus Canticum novum.

C A P. XXXVI.

§. 1. Cumque jam agendum mihi sit de confectione, agendum modum illius satis perspicue tibi declarabo. Scito igitur, quod cum descenderent litteræ, ut ex illis fierent vasa; quoniam amotæ & excisæ erant de loco suo supermo; singulis confecta sit plenitudo sua. Et illa plenitudo erat sub mysterio Lucis externæ. Omne enim extrinsecum est plenitudo & retrogradatio: Cujus rei testimonium est, quod vox **גג** per Gematriam æquipolleat **גג** **גג** quod est judicium, extra ipsum castra habens. Et ubicunque mentio fit Lucis externæ, ibi est mysterium retrogradationis.

§. 2. Sic in Mundo Tohu ista plenitudo erat mysterium Lucis externæ, non verò Lucis ambientis vas aliquod: Litteræ radicales autem erant ipsa substantia Valis: & illæ litteræ radicales sive fundamentales affulgebant plenitudinibus, quæ extra ipsas erant.

§. 3. Et cum intra Vasa venirent illæ **גג** 140. myriades litterarum Influenter, de quibus supra diximus; illa oportebat dilatari, ut istis locum darent intra se, easque suscipere. Ibant ergo & dilatabantur; ita ut propter multitudinem litterarum sibi adventantium illas usque adeo oportere ampliare, ut si ita dicere liceat, à se invicem separarentur & dispergerentur.

§. 4. Cum ergo dispergerentur litteræ fundamentales, quæ erant Lucis internæ; tunc conjungebantur cum reliquis literis Influenter internæ, quæ sunt 10. illæ Myriades litterarum, quæ remanebant pendentes in aëre ingressuræ in viscera Matris, sicut alibi dicemus.

§. 5. Sed litteræ plenitudinum separabantur, si ita dicere liceat, à literis fundamentalibus. Et hæc erant illæ, quæ deorsum labebantur usque ad fundum Tetheri Splendoris. Et disponebant & designabant 4. dispositiones pro 4. Mundis **גג**. Nempe Mundo Aziluth affulgebant de parte anteriori, nimirum

Modus descriptus confectionis vasorum. Externum omne sub mysterio plenitudinis & retrogradationis.

Litterarum radicalium operatio.

140. myriades litterarum dilatatio.

Conjunctio litterarum radicalium cum literis Influenter internæ.

Litteræ plenitudinum separatae earumque efficacia in Mundis **גג**

vitam illorum, quæ sunt scintille puritatis suprà dictæ, sicut dicitur Gen. 48. 15. *Elohim qui pascit me, dum adhuc sum &c.* quæ est mensura iudicii. Unde etiam oportet meditari super mitigatione iudiciorum die prima; quæ est dies illuminationis decidorum Nefchamæ, cujus mysterium est Bria. Porro meditari oportet super **וַיְהִי בְּבִרְיָה** in benedictione cibi, quippe cui influentia est à Nefchamah superflua Sabbathi præteriti. Die autem secunda quæ est dies Ruach de Sabbatho præterito, quod est mysterium Jezerih, meditandum est super **וַיְהִי בְּבִרְיָה**. Et die tertia, quæ est illuminationis Nefchah de Sabbatho præterito, quoniam in se habet signum Nefchah, quod est mysterium Asiah, meditandum est super **וַיְהִי בְּבִרְיָה** in Synagoga in mentione Nominis. A die quarta autem fieri debet dispositio in Nefchah, Ruach, Nefchamah abino sursum in Sabbathum venturum per nomina hæc, juxta illud: Exod. 16. 5. **וַיְהִי בְּבִרְיָה** & erit in die sexta, & parabunt, quod afferent ex omnibus diebus septimanæ: Atque ita mitigantur iudicia, & nemo impedit illuminationes istas istamque mitigationem: Et hanc materiam alibi latius deducam.

Mitigatio iudiciorum per meditationes peculiares.

Corticum origo. Cortices pedibus caret. Sanctitatis operationes.

§. 15. Et de illis iudiciis, quorum supra fecimus mentionem, facti sunt cortices, nomina scilicet incantamentorum & creata sunt de literis, parationis & dispersionis: Unde omnia invidia sunt & odium atque ira & lis, & jurgium, & homicidium, & omnis macula mala, & violentia; nec est inter ipsos integritas: Hinc ipsis non sunt pedes sanctitatis, quæ operantur fundamentum vivum & permanens, dantque vitam & robur operationibus suis in secula perennis. Et hoc est mysterium crurum quæ sunt Nezach & Hod, quibus denotatur, quod operationes eorum sint æternæ: Et hoc pertinet illud: Ps. 16. 27. *Gloria & decor coram eo*, quoniam operationes ejus sunt æternitas æternitatum: Ipsique est fundamentum vivum & permanens in seculum & secula seculorum. Sed mendacium pedes non habet: Et serpenti pedes detruncati sunt. Et quamvis incantator securitatem habeat temporaneam ab illis, ut faciat malum impleatque desiderium suum; tamen deserit eum in medio dierum ejus, vel post tempus exiguum jugulabunt & interficient eum.

Corticum vis omnis ex hausta ante peccatum Adami primi.

§. 16. Et antequam peccaret Adam primus, nullus erat accessus corticibus ad iudicia illa, nec fruebantur illis, nec adhaerebant ipsis, nec prodibant in actum, quoniam terminus ipsorum quasi in momento aderat, moriebantur quæ post emanationem suam, nec prodierunt ex ovo basilisci in Mundum. Simile extinctionis hujus observari potest in ellychnio accenso & reposito in lucerna oleo plena, ubi ellychnium semper haurit de oleo; & si quis vult illud ex parte extinguere, ne foras luceat, sed tantum intra vasculum; tunc submergit illud in oleo, quod haurit, inique ardet, sed non lucet foras. Et sic etiam erat extinctio ipsorum, quod non prodierunt in actum, sicut serpens antiquus, cui non fuit coitus & generationes. Et Adam primus non generasset

dzmo-

dæmones spiritusque & stryges, si non peccasset. Postquam autem peccasset Adam primus; cortices adhaerunt illis literis iudiciorum & frui sunt illa à peccato Adami primi. minatione guttarum illis adhaerentium. Et Adamus primus generavit dæmones, spiritus & stryges & generata est lis in Mundo.

§. 17. Et intentio eorum erat confundere rotam Aziluth & truncare arborem cum omnibus furculis suis. Et præputium superintebat scedus sanctum, donec veniret Abraham & præputium præscinderet à scedere. Hoc est mysterium palatii **הַמִּשְׁכָּה** quod ipsum cælum vocatur.

עצ
המשיכה

§. 18. Et iterum incipiebant prodire animæ singulæ & in individuis; donec prodiret, universitas populi Israel de juniore inter Patres, quod ita non erat ante Abrahamum. Tunc enim generationum plurima pars erant impii & idololatriæ vi præputii hujus, quod vocatur **עצ** dolor, sicut dicitur Gen. 3. 17. *In dolore comedet ex ea*: Comestio autem est phrasia de congestu matricis femineæ adhibita, sicut dicitur Prov. 30. 20. *Comedit & terfit suum*. Et alibi dicitur Exod. 2. 20. *Et comedit panem*. Et alibi dicitur Gen. 39. 6. *Nisi panem, quem ipse comedeat*. Tunc autem ob peccatum Adami primi conversum est Mem in voce **המשיכה** in **משיכה** unde facta est vox **עצ** cum intentione præputii hujus. Et hoc est mysterium de Mem, de quo dicit Sohar, quod volaverit in aere, nec voluerit combinari cum **משיכה** fietet integra, quod est mysterium veltitus tunicæ de cute & carne corticis, cujus finis est mors, donec quæcunque circumferat ipsam, & Adam primus punitus est poena, de qua dicitur Gen. 3. 16. *Cum dolore paries filios*. Palatium autem **המשיכה** est mysterium matricis femineæ, ut notum est, & exinde prodeunt animæ. Post exitum autem ex Aegypto illud restitutum est juxta mysticum illud Exod. 24. 10. *Et viderunt Deum Israel & sub pedibus ejus sicut opus lapidis Saphiri & sicut* **המשיכה** in serenitate. In quo textu mentio litrium palatiorum, quæ sunt palatium *Elohe Yisrael* & palatium *Libnath basappir*, & palatium *Ezem haschichamaim*, quæ hæc vice restituebantur. Nam in palatio *Elohe Yisrael*, quod est **המשיכה** de Malchuth, consistunt animæ reconditæ mortuorum & viventium, illoque tempore, cum paratæ sunt descendere, stant in palatio *Ezem haschichamaim*. Et in palatio *Libnath basappir* consistunt profelyti. Futuro autem tempore diei poterit Jcf. 25. 8. *Abforpsit mortem in æternum*: item: Pls. 82. 8. *Surge Deus, judica terram, quoniam in hereditatem accipies omnium gentium*. Et sensus hujus loci est: *Surge* **המשיכה**, quoniam hucusque Nomen hoc non habuit statum erectum supra in futuro.

Per peccatum Mem in voce עצמ conversum in עצ.

Mysterium comestionis.

Mem volitans in aere.

This palatia in text. etc.

De tempore

Aziluth

מלך
conversum in
מלך
Mundus A-
siah iudicio
extremo est
obnoxius.
מלך
cum plenitu-
dine Hein &
Jodin, ut &
Alephina.

Aziluth in mysterio מלך: materablata est à pullis, & propter transgressiones vestras dimissa est mater vestra, Jcf. 50, 1. & deorsum fragmenta vasorum lapsa sunt, nec est ipsis mitigatio usque ad tempus futurum, cum Sanctus ille qui benedictus sit iudicabit Mundum Asiah corporalem & spiritualem, qui vocatur מלך terra: Nam Malchuth sedem habet in Asiah & dimissam in eam est Nomen ejus מלך quod cum plenitudine Hein æquipollet voci מלך ad protegendum à corticibus Altum. Nam in Bria habet plenitudinem Joddin & æquipollet voci מלך in Jezirah, ubi plenitudinem Alephim habet, æquipollet voci מלך. Nam illo tempore quod dicitur מלך כן oportet meditari in orationibus 18. super voce מלך ad eripiendum nos de מלך de angustia per nomen hoc ad protegendum ab angustis in diebus מלך tribulationis. Nam in Jezirah stat Samael cum castris suis contra Michaëlem principem magnum & castra ejus, & ibi æqualia sunt bonum & malum, & ibi exortum est bellum, juxta myiticum illud Thren. 2, 2. Polluit Regnum & Principes ejus: Et alibi dictum est Amos 2, 9. Et perdere fecit fructum ejus sursum & radices ejus deorsum. De tempore autem futuro dictum est Jcf. 24, 21. In die illa visitabit Dominus super exercitum Execelsi in excessu & super Reges terra in terra. Jcf. 27, 1. In die illa visitabis Dominus gladio suo duro, & grandi, & forti super Leviathan serpentem vellem qui est Samael & super Leviathan serpentem torruosum, quæ est Lilith peccatrix. Et postea fiet illud: Psa. 82, 8. Hereditabis inter omnes gentes, quia dictum est ipsi: Jcf. 54, 2. Dilata locum tentoris tui: Et sanctitas pervadat omnes terras & omnem locum immunditiei, sicut dicitur Jcf. 30, 33. Quia disposita ab heri est super ea, etiam ipsa Regi preparata est: Et spatium An Soph, de quo dicitur Exod. 33, 21. Ecce locus meum, mundabitur & sanctificabitur. Amen, quod ita fiat.

C A P. XXXVII

Repetitio sa-
periorum de
ascensu 10.
myriadum mi-
literum post
contractio-
nem vaso-
rum,

§. 1. Suprà diximus, quod 10. illæ myriades literarum cujuslibet Sephi-
ræ, quæ relictæ sunt in sere, postquam contracta esset tota Sephirah, ascen-
derint in viscera Matris. Et omnis lux atque literæ, quæ debebat circum-
dare quodcumque vas, quod illam non poterat sustinere, descendit deor-
sum, donec per illam tandem Malchuth planè compressa facta que esset ut
mola uterina; unde omnes literæ influentiæ ejus internæ exiverunt & ascen-
derunt in viscera Binæ unâ cum literis fundamentalibus sui Vasis, nec non
10. lux myriades.

§. 2. Præ nimio timore ergo diffusæ sunt Chochmah & Binah juxta
longitudinem suam ob nimiam luminum multitudinem. Binah enim dabat
illas

illas Patri; & Pater nec ipse illis prævalere volebat illasque mittebat intra
Coronam: Sed nec Corona eas accipere volebat, quoniam intrâ jam com-
pactæ erant: Cum ergo iterum descenderent juxta intentionem Intenden-
tis intra Chochmah & Binam, hæc diffindebantur & de ipsis prodibant de-
cidua.

§. 3. Postea An Soph innuebat Binæ, ut illas transmitteret intra Coro-
nam & coronis ipsarum & in Sapientias & Intelligentias omnium 7. Sephira-
rum. Tollebat ergo de 70. myriadibus literarum 21. myriades, ut constitueret
Coronam, Sapientiam & Intelligentiam: Nam 21. sunt ter 7. ut ex illis con-
struerentur tres Sephiroth. Decidebat ergo de Binah deorsum 49. myria-
des literarum septies septem sc. de luminibus internis & fragmentis vasorum;
quæ divagabantur & deorsum volabant, ut quærerent vasa sua. Et distende-
bantur in Mundum Aziluth & non inveniebant illa: Atque sic descendebant
de Mundo in Mundum, nec tamen inveniebant quietem pro volapedum suorum,
donec venirent ad extremos terminos Mundi Asiah. Et si quod absit!
descendissent intra Mundum Asiah, fieri potuisset (sic fasita dicere) ut adhæ-
sissent fragmentis vasorum suorum, quibus jam prædominabantur cortices,
ut illis fruerentur, & fieri potuisset, ut Mundus redierit in vacuum & Inane.

§. 4. Scito autem quod motio ista, qua commota fuerunt interna septem
postremarum suprà dictarum, nempe 49. myriades literarum sint typus
exilii Egyptiaci: Fieri enim debebat, ut illud duraret 400. annos, ut notum
est. Et sic etiam factum est, si quod absit! omnes illæ 7. Sephiroth descen-
derunt per omnes 4. mundos מלך (quibet enim Mundus denotat 100.
annos nempe quinos de 5. Benignitatibus constantes è decade, & quinos è
5. Severitatibus constantes è decade, unde 100.) atque tunc cortices præ-
dominati essent quod absit! ut illis fruerentur & adhuc quod absit!
immersa essent non minus illa quam nos, & omnia oporteret converti in
vacuum & inane. Et si quod absit! exilium illud attigisset numerum 400.
annorum, nos & liberi nostri adhuc ibi serviremus.

§. 5. Sed quid faciebat An Soph cum videret, quod etiam descende-
rent in Mundum Asiah? Innuebat מלך Arich, ut conduplicaret medietatem
suam inferiorem, i. e. suâ מלך intra medietatem suam superiorem, nimirum
מלך i. e. crura in brachia. Cum ergo videret 7. illæ elevationem & con-
duplicacionem istam, tunc applicabantur מלך Arich, ut cum ipso ascenderent
sursum: Cupiebant enim mundari & sanctificari, & non quod absit! adhæ-
rete fragmentis Vasorum. Et nihil habebant, cui initterentur, nisi

מלך Arich suprà dictum, cui innuerat An Soph, ut ipsa
elevaret sursum per crura sua.

49. myriades
literarum ty-
pus exilii Eg-
yptiaci.
Ex 4. mundi
מלך
quibet de-
notat 100.
annos.

Descensus li-
terarum in
Mundum A-
siah præpæ-
tus.

ad structuram ^{NT} et Uxoris ejus; nihilominus & hic non debent omitti, ut & hac in Sectione ostendatur, quomodo constructæ sint turmæ impunitatis. Necetiam postmodum à proposito digrediar. Quod si enim res ita facta rem per saltus mixtos atque inordinatos, nemo istas intelligeret. Verum enimverò in Mundo Asiatic uberiorè de illis dicam, & propterea alibi brevius loquar. Nec mireris, quæ scribam de putra duobusq; testiculis & coctione atque similibus; Nam jam data nobis est licentia, sicut apparet in Hiob, qui dicit cap. 19, 26. *Et in carne mea videbo Deum:* Et Magistri nostri dixerunt: Lex loquitur phrahi humanà.

§. 2. Et scito, quod omnes operationes, de quibus diximus & dicemus im-
posterum, sint nomina operantia operationes diversas secundum gradus
suos. Verbi gratia, quando dicitur gutta commixta $\tau\alpha$ & Υ oxuris ejus, qui
sunt sub mysterio gutta; Sensus mysticus iste est, quod literæ Nominum
permixtæ sint, nec faciunt suo ordine literæ cujuslibet Nominis, sed omnia
simul confusa, ut nullum nomen per se cognosci queat. Et cum dicitur; A-
rich Anpin extendit manum suam dextram, & accepit guttam Scit & Υ oxuris
ejus; sensus est iste, quod Nomen unum, quod in Chesed $\tau\alpha$ Arich Anpin,
accipit illa nomina, & ordinaverit ista 49. lumina confusa, & immiserit illa
in cerebrum Abba, in cuius Cerebro est nomen aliquod magnum valde, &
accipit nomina ista, & ordinat ea, atque demittit ea ad instar medullæ spinæ
istius, ubi scriptum est Nomen unum juxta longitudinem medullæ, sicut appa-
ret in Sohar sectione Pekude in Hechaloth. Et cum dicitur, quod descen-
derint intra duos testiculos fundamenti Abba; sensus est, quod ibi sint duo
Nomina, quibus est facultas maturandi hæc Nomina, ut mitigentur & col-
ligantur & selignantur, ut possint cognosci singula per se: Uque Sepa-
rentur Υ atque literæ, quibus non opus habent hæc Nomina. Nec ve-
niat tibi in mentem cogitatio quædam corporalis, quod absit in mysteriis
istis, ne puniaris, sed cogites, quod omnia Nomina atque literæ Lucis vivi-
ficantis omnes Mundos operantes operationes suas per Chesed, Din vel Ra-
chamin. Residuum refert id, quod adversatur Nominibus Sanctitatis, nihil-
que operatur nisi malum quotidie.

C A P. XL L

Origo corti-
cum & judi-
cium.
Origo Deo-
rum alieno-
rum.

¶ 1. Sensus autē horum hic est, quod descenditibus luminibus illis in fragmentis, quæ sunt nomina, ex illis exorta sit radix corticum & judiciorum, sicut nosti. Ex illis nominibus corticum & judiciorum prodeunt nomina alia, & adherent nomini bus Sanctitatis: Et hi sunt Dii alieni, quorum applicatio tendit ad Elohim sanctos.

§. 2. In Sanctitate autem sunt 120. Elohim, quoniam 5. literæ struunt 120. domos: in impuritate autem sunt 121. juxta mysticum illud: Quicunque addidit: diminuit; daturque in illis dextrum & sinistram, juxta mysterium throni רַמִּים excelsi atque elevati: Huic autē in corticibus oppositus est fructus 7. amarus, cui per Gematriam æquipollet עֵמֶק qui continet omnia judicia gravis: Atque etiam æquipollet voci נֶחֱם Syria, juxta mysticum illud: Quicunque addidit, diminuit; Et hæc contermina est terra Israël, & prima erit, quæ mundabitur tempore futuro. Quin & שֶׁמֶשׁ per Gematriam æquipollet אֶרֶץ 10. sumpto. Elohim Sancti-
tatis.
Et him Im-
puritatis,
Eorum nu-
merus in vo-
ce רַמִּים &
רַמִּים
Gm. vocis
&
עֵמֶק
item

§.3. Eriti 120. Elohim per Gematriam etiam aequipollent voci לַעֲמֹרָה
bra. ubi est metus ab Elohim Sanctitatis. Et in verbum ejus est לְדַרְשׁוֹ
quod vox per Gematriam etiam aequipollent לְדַרְשׁוֹ, quo denotatur,
quod omnis derisor decidit in Gehennam; talis enim accendit omnes ignes
Gehennæ. Et in eo 7. sunt habitacula, quæ sunt rejectamentum atque corti-
ces 49. myrismum literarum: qui sunt septies septem gradus, à quibus proce-
dit omne mysterium numeri septenarii. His fit addis 4. gradus impurita-
tis, qui super eis, sunt 11. juxta illud: Omnis addens diminuit.

§. 4. Nec mireris, quod haecenus diximus de virtute Nominum corticum atque judiciorum, quamvis cortices nodum existerent; Radix enim corticum jam aderat, in quo cortices in potentia erant. Et nisi peccasset Adam primus, cortices non prodissent in actum. Quod si autem objicias: Si cortices nondum prodierunt in actum, quomodo peccavit homo primus, cum nondum esset signum in malum in mundo? Resp. quod corpus Serpentis fuerit creatio perfecta, sicut dicitur Ies. 4, 5, 7. *Et creans malum*: Et creatum est tempore fractionis vasorum de literis *מִדְּבָרִים* durioribus, & de parte extantioribus. Nun. et cortex prius prodit quam medulla, quae est Sanctitas; sicut se habet fructus quidam, ejus cortex nucleum includit, qui tamen cum hic comeditur, dispergitur foras, ita ut assumatur fructus. Propterea dicitur Job. 27, 16. *Impius parabit, & justus induet.*

5.5. Et iudicia venientia à fragmentis vasorum inveniebant corpus serpentis paratum ut ea reciperet, postquam separata erant à N^o virtute Exco^mmunic^on^{is} duorum ovorum Fundamenti Abba, & descendend^o eorum, nec inveniant quietem pro vola pedis sui, donec existeret Serpens, qui est ille, de quo dicitur Gen. 3.15. *Ipsum conteret tibi caput*: Atque ille magis erat idoneus ad recipiendum illa iudicia, sicut ahi dicam, juvante Deo.

Corpus Serpentis iudiciorum receptaculum.

§. 6. Sic autem intelligenda sunt ista: quod omnes res divinx sint, five spiri- Omnes omnia
rituales sint five corporales: Omnes enim factæ sunt per 231. portas memo- rerunt.
ratæ in textu Libri Jezirah, quas ego ordine recensui Sectione prima hujus
Libri: Et hæc sunt 27. Alphabetæ excepto מן ex quibus Lex est con-
stituta.

Elohim Sanctissimis.
Elohim Impunitatis.
Eorum numerus invocatur & **מַרְמָר**
Gm. vocis
& **עַמְלָר**
מַר, item
אֶרֶם
Gm. vocis
& **פֶּרְשִׁים**
אֶלֶהִים
Gem. inter
120. Elohim & vocem **עַל**
& inverſam
לָץ
Gem. vocis
& **לָץ**
בְּיֹהֲטָיו
7 habitaculorum
impunitatis.
Quomodo
malum in
Mundo eſſe
potuerit, corti-
cibus non-
dum actu exi-
ſtentibus,

Corpus Ser-
pentis iudi-
cium receptaculum.

Origo omnia-
rum rerum.

Literarum
distributio
plex in Che-
fed, Din &
Rachimim.

Literarum
descriptio,
ortus & Ge-
matria.

Judiciorum
receptacu-
lus corpus
Serpentis.

Serpentis ze-
lortia erga
Adamum
ejusque effe-
ctus.

Commissio-
nis de fructu
consequens.

Prave con-
cupiscentie
subiectum &
ergo, item
effectus.

§. 7. Literæ autem dividuntur in 3. species, nimirum 12. simplices, quæ sunt עֵשֶׂת וְיָרֵחַ וְשֶׁמֶשׁ וְכֶסֶף וְיָמֵץ וְחֶמֶד וְחֵטֶה וְעֵץ וְאֵשׁ וְיָד וְכֶסֶף וְיָמֵץ: Et 7. duplices, quæ sunt בֵּרֶךְ וְכֶסֶף וְיָמֵץ, tres reliquæ sunt literæ אֵשׁ וְיָד וְכֶסֶף: Et dividuntur in tria genera, nempe Ched, Din & Rachimim; benignitas, judicium & miseria. Literæ autem בֵּרֶךְ וְכֶסֶף וְיָמֵץ judicium denotant omnium gravissimum, inter quos tamen Nun longum omnes puritate præcellit, & ex illo factus est serpens, sicut diximus; Et hæc ipsa litera figuram habet serpentis, atque sic Serpens quoque durissimum denotat judicium inter omnes bestias. Et literæ כֶּסֶף וְיָמֵץ sunt protensio 5. Severitatum, & radix earum in Sohar vocatur קֶדֶר וְיָמֵץ בְּרִינִי effluentque numero suo יָמֵץ 280. cui æquipollens Nomen כֶּדֶר לֵשׁוֹ qui est Angelus יְלֵשׁוֹ tylnæ potius Ashah, quoniam maxima pars ejus sunt arbores steriles, Jcf. 4. 19. potius quam arbores fructifera; quoniam malum ibi prædominatur primo. Porro hunc numerum quoque habet יָד urbs Sancta, quæ est scandalum ejus. Atque id indigitatur in textu Cant. 5. 1. *Comedi facinum meum cum melle mæto*, sicut loco suo exponam.

C A P. XLII.

§. 1. Serpens iste factus est de aculeo Nun hujus finalis, sicut exponetur in Mundo Ashah. Et quoniam istæ virtutes judiciorum, quæ adhaerebant יָד Seir & Uxori ejus, desiderabant purificari & sanctificari, & quia separabantur & præcipitabantur deorsum, nec inveniebant gratiam in oculis יָד Ashah, ut restituerentur, quoniam amara erant valde, idcirco non inveniebant requiem, nisi in Serpente hoc, qui revera domus atque vas eorum erat, cum antea non reperirent receptaculum.

§. 2. Cum ergo judicia ista requiescerent in Serpente, zelus istum agibat erga Adamum propter Chavam, unde in illam inmittebat impuritatem mentis sui. Postea offerebatur illi, ut ederet de fructu; & cum ipsa videret, quod lapsa esset in rete concupiscentiæ prave, quærebat etiam labefactare Adamum, dabatque ipsi, & edebat, sicut dicitur Gen. 3. 6. *Et dedit etiam vasa suo secum & comedit*. Et postquam comedisset inficius, deinde iterum comedit sciens, quia statim in eo dominabatur prava concupiscentia.

§. 3. Et postquam comederat 5. istas Severitates, quæ mitigatæ fuerant per 5. Benignitates; illæ sese iterum corroborabant: Et postquam fructus intrasset in ventrem ejus, statim oriebatur in eo prava concupiscentia.

§. 4. Et hæc comestio pertigit quoque ad omne vivum, & omnia cadebant in rete ejus præter unicam avem, quæ vocatur יָד sicut scriptum est Job. 39. 18. *Et sicut יָד phoenix multiplicat dies*. Et hoc fuit initium prave concupiscentiæ in mundo ipso actu. Et ex hoc facti sunt cortices & pars adversa. Haec enim judicia & cortices non erant ipso actu, sed in potentia remota ad modum atque occultata deo, ut neutiquam possent videri. Deinceps autem crassiora facta sunt judicia & cortices prodierunt in actum & adversarii sunt

sunt Sanctitati, sicut ait textus Gen. 3. 15. *Illud conteret tibi caput, & tu comminaberis ipsi calcaneum*. Sensus est: Enatalite in mundo cortex aliquid affligere volebat de Sanctitate, sed non prævalere nisi calcaneo Sanctitatis juxta mysterium cognitionis immundæ, ex phrasi Gen. 4. 1. *Et Adam cognovit Chavam uxorem suam*; quod est mysterium corticis יָד quod nempe Adam primus concubuit cum uxore sua menstruata, atque diebus profectus corruptique calcaneum hunc, qui antea erat tunica יָד lucis & sepimentum & velum distinguens atque velis Sanctitatis. Et Adam primus per rumpebat velimentum hoc, & de eo dicitur Ecclef. 10. 8. *Qui perumpit sepimentum mortis serpentis*. Ille enim cupit benevolè agere cum Israël, & (ex parte Sanctitatis) vocatur bilanx justitiæ, si forte possit servari per Sanctitatem. Postquam autem corruptus est, vocatur bilanx doli, & de eo dicitur Hos. 12. 8. *In manu יָד mercatoris trutina doli opprimere dilexit*, id est, cum cortex eidem se applicuisset, & ipsa esset in manu Canaan opprimente omnes animas venientes deorsum, sicut in Sohar dicitur Sectione Mischpatim: Non sine causa dixit Schlomo Rex, super quo pax! Ecclef. 4. 1. *Vidi lacrymas oppressorum, & non erat illis consolator, & de manu opprimentium eos viribus, &c.* Nam post nodum vici pripiunt animas ab eo juxta mysticum illud Exod. 21. 8. *Non desponsaveris eam, & redimere faciet eam populo alieno: Non dominabitur ad videndum eam, cum speraveris eam*; Et de parte Exteriorum idem vocatur tunica יָד pellis, quæ sunt יָד nempe Arbor scientiæ boni יָד & mali, de qua præceperat illi Deus, ne comederet ab ea, nec commiseret bonum cum malo. Nam omnis comestio scoriæ profert superflua. Erante peccatum hominis bonum consistebat per se solum, atque sic & malum in Mundis יָד per se quiselgebatur cibum è rejectionis: Ipse autem homo commiscebat illa. Idcirco necessaria est per mysterium mortis selectio alia nova.

§. 5. Literæ autem יָד malum, designant voces עֵשֶׂת וְיָרֵחַ: E in hoc peccavit y primogenitus Jehuda, cui nomen erat יָד, quod est ראש עֵשֶׂת ad denotandum quod calcaneus Sanctitatis prædominaretur capiti corticis ad extimendam deglutationem oris ejus; sicut scriptum est Psalm. 74. 13. *Confringis capita draconum in aquis*: quæ sunt guttæ benignitatis absorptæ in capite corticem, qui vocantur יָד defectivæ, ad ostendendum, quod caput corticis hujus illud sit, de quo dicit R. Schimeon Jorhaides Sectione Bošup- periplo textu, ubi inquit, quod isti יָד habeant foramen in capite suo ad denotandum receptaculum, quod habent in capite suo ad hauriendam influentiam de calcaneo Sanctitatis. Vult autem primogenitus Jehudæ sic non facile, sed perdebatur in terra, & corroborabat cortices, dum effunderet influentiam foderis sancti in terram in manus coricem atque efficiebat, ut caput corticem prædominaretur calcaneo Sanctitatis: Ex quo fiebat, ut יָד verteretur in יָד eumque occideret Dominus, quoniam dominari fecerat arborem mortis; applicuerat enim se morti.

Bilanx justitiæ.
Bilanx doli.

Ante peccatum introductio- nem status boni atque mali.

Notarikon vocis יָד & עֵשֶׂת עֵשֶׂת

Inversio vocis יָד & יָד

Modus sedu-
cionis Cha-
væ.

§. 6. Et serpens mulier fornicatrix seducebat & decipiebat Chavam beneficio corticis וַיִּבְרָא quæ quidem & ipsa est Sanctitas atque desiderat Benignitatem exhibere Israël. Ipsa ergo accipiebat benignitates easque surabatur à copula sancta; quoniam ipsa quoque comprehensa est in Sanctitate atque cum Schechina ascendit sursum: Deinceps autem istas benignitates dabit cortici pro mitigando illo. Et hoc est mysterium illius textus Prov. 9, 17. *Qua furio sublati dulcescunt.* Atque ita beneficio וַיִּבְרָא fulgoris, cortices atque Serpens seducebant Chavam. Sed de his satis.

Corruptela
omnium ex
copula Adami
primi cū Cha-
væ immunda.
§. Severitates
quid sint.

§. 7. Omnia autem hæc sic corrupta sunt per copulam Adami primi cum Chava in menstroo ejus, quæ est immundicia semenque impurum Serpentis congressi cum Chava, antequam cum ipsa congrederetur Adam. Est autem regnum terræ, si ita dicere licet, sicut regnum firmamenti. Sed sapienti satis.

Sedens Ada-
mus per 130.
annos
in flumine
Gichon.

§. 8. Jam ergo tibi patet, quod propter peccatum Adami primi facta sint omnia suprà dicta. Scito autem, quod §. Severitates sint §. Tetragrammata cum punctatione Elohim, quæ efficiunt 130. Hinc Adam 130. annos sedebat in flumine Gichon ad collum usque juxta numerum istarum §. Severitatum, quas vitia verat: Quæ tamen nihilominus non restituebantur, prout decussit. Nam Lilitim impia cum videret magnitudinem corruptionis ejus, confortabatur in corticibus suis veniebatque super Adamum ipso invito, cumque ipso calefacta ex illo generabat multos dæmones, spiritus & striges: Hinc illa 130. non restituebantur modo debito. Hujus ergo intuitu nos dicimus precationem illam וַיִּבְרָא quolibet Sabbato exeunte, in quo sunt

Precatio
וַיִּבְרָא

130. voces cum textu, quem repetit nuncius Ecclesie. Nam Sabbatum evertit omnes Severitates judiciorum, de quibus cōpositus est Psalmus 92. *Canticum pro die Sabbati.* qui cum dicitur: *Disperguntur omnes operantes iniquitatis. Nam ecce inimici tui Domine peribunt.* ibid. v. 10. Exeunte autem Sabbato confortantur judicia de novo, & illo tempore impii revertuntur in Gehennam: Ideoque dicunt Canticum malorum occursum, ut in finem convertantur judicia atque mitigentur per mysterium orationis וַיִּבְרָא unde mitigatio Matris supernæ.

Gem. חָוָה &
פֶּה
Vitiū in
duobus ocu-
lis חָוָה Scir
unde

§. 10. Porro scias, quod חָוָה 130. æquipollet חָוָה secundum numerum §. Tetragrammatorum Geburahicorum, quæ vitia sunt. Sunt tamen etiam §. Tetragrammata Chasadica, quæ etiam efficiunt 130. juxta numerum פֶּה. Atque hi sunt duo oculi חָוָה Scir; Unde vitium perrexit usque ad duos oculos §. erga §. unde vitiat §. Severitates etiam vitiantur §. Benignitates. ut vires ipsi non essent ad mitigandas eas. Unde Scriptura dicit Gen. 38, 7. *Esau primogenitus Iehuda malus in oculis Domini.* Nempe וַיִּבְרָא malum fuit in duobus oculis ejus, qui sunt §. Benignitates & §. Severitates suprà dictæ.

Vitiū ejus fi-
nis.

§. 11. Tempore autem liberationis erunt oculi ejus sicut columbarum ad excursus aquarum loti lacte. Cant. 5, 12. Omnes enim benignitates sicut lac, quod

quod nota, quæ est mitigatio, quæ sanguinem convertit in lac. Sed satis intelligenti.

§. 12. Atque jam expositum tibi est, quomodo extiterit concupiscentia prava atque cortices per Adamum primum. Atque hic est modus unus phrasæ, qua loquitur Lex; eodemque se modo habent omnia membra corpora in Lege descripta.

C A P. XLIII.

§. 1. Jamque amice, qui contemplatur es libros istos, viam tibi aperiam rectam, magnamque tradam regulam circa peccatum Adami primi, quæ valde opus est pro scintillis puritatis. Quamvis ex parte saltem hac Sectione ista sim traditurus, latiori diductione ad alia loca reservatâ, cum nempe venero ad Commentarium de peccato Adami primi per se.

§. 2. Jam ergo notum est intelligentibus, quod Adam primus vitia verit omnes Mundos, unde omnes Sanctitates scintillas ab ipso decidere oportebat; quæ deinde miscebantur per omnes 4. ventos mundi, & singuli de 70. Principibus populorum capiebant portionem suam. Istæ autem scintillæ medium facultatemque non habent aliam hinc iterum exeundi, nisi Israëlitas, qui servant præcepta, funduntque preces, & per preces suas illas eleuant sub mysterio a quarum semminarum; atque tunc discernunt omnes.

§. 3. Eodem modo etiam sit in mundo venturo post obitum Justi ex hoc mundo; non enim datur justus in Israël, qui non transeat intretque in Gehennam, quamvis illam non sit meritis; Gehenna enim circumdat Sanctitatem hortumque Eden, atque talis hæc viâ istum adire cogitur. Hoc autem efficit transitus ejus per Gehennam, ut inde educat virtute operum suorum impiam aliquem de Israhelitis ibi existentibus veste carentem; atque ipse talem recipit sub veste palliumque suum. Et hoc etiam faciunt iusti in vita sua in mundo hoc: Exulant enim penes gentes, ut istas scintillas edocant. Et hoc est mysticum illud Scripturæ Eccles. 8, 9. *Tempus, quod dominatus est homo in hominem in malum sibi.* Gentes enim dominantur super Israhelitas, ut hi educant de manillarum istas scintillas; atque hæc ipsæ sunt, quæ vitam dant cortici, quoniam cortices mortui sunt. Atque hoc est mysterium illud, quod impii in vita sua vocantur mortui, quoniam ipsis non est Neschamah sancta de Fundamento, quod vocatur vita Mundorum; duos intelligit mundos, istum nempe & venturum: sed Nephesh tantum habent de cortice, qui vocatur mors atque umbra mortis: Unde tantum per istas scintillas vivi sunt. Et hæc est causa, quod cortices appetitum atque desiderium habeant prehendi animas, & ipsas seducendi ad peccata: quoniam ipsis non est vita, nisi per peccata nostra; tunc enim facultatem habent abripiendi animas puras & sanctas, unde

Scintillarum
corruptela
disperio, &
elevatio.

Scintillarum
liberatio fu-
tura ex Ge-
henna, ut de
huius tempo-
ris.

Exiliū Schechinæ ejusque commodum in Israelitis redundans,

Schechinæ accessus ad animam.

Quæ ratio exiliorum Israeliticorum,

Quatuor animalia im-
munda.

unde vitam habent. Hinc magna est poena impij, qui emori facit sanctitatem, eod quod illam tradat in manum mortis atque corticis, & corticem vivificat. §. 4. Sed Israelitæ etiam opus habent exiliū Schechinæ per omnes 70. linguas, ubi sunt scintillæ Sanctitatis de anima Adami primi prolapsæ inter cortices 70 linguarum; quibus non est facultas inde regrediendi, nisi misericordia ejus, qui benedixit sit! exulare nobiscum jussit Schechinam: Atque ista colligit illas animas ad se sub mysterio aquarum femininarum beneficiū 10. oculorum ab imperio. Atque illa per istos recipit has scintillas juxta mysticum illud Thren. 3. 22. *Magna est fides tua*; quæ est Malchuth, quæ vocatur *Thum fides*. Ista sit magna & grandis juxta illud: Urbs Jerusalem plena est animarum totius Israel mortuorum & viventium.

§. 5. Et quando perfecta est maturatio copulæ, tūc Deus, qui benedixit sit! animam hanc vel illam in mundum hunc demittit. Et quando completa est portio scintillarum, quam illa debet elevare; tunc Schechinah venit ad animam, ut illam recipiat e Mundo, eique det gradus Nephesh, Ruach, Neshamah, Chajjah, Jechidah, in perfectione, ut per istos elevatio sit perfecta, purusque locus spatii, ubi steterant scintillæ ejus: Et per illas efficit copulam perpetuam. Atque ista sufficienter pro contemplante, ne forte errare cogitet, quod anima scintillarum statim de loco impuro deorsum in Israelitam veniat; quod minimè credatur! Schechinah enim, quæ in exilio est, accipit illam animam & scintillas sub mysterio aquarum femininarum ad copulam cum Scir: Et deinceps Schechinah eam deorsum mittit in exilium in situm vel illum Israelitam per illud spatium, in quo ipsa est: & quando finita erit collectio ista exiliorum ex omnibus 70. corticibus, ut pedes pertingant ad pedes, tunc locum habebit illud Jcl. 25. 8. *Abserpsit mortem in aeternum*: sicut dicitur in Sohar Sect. Pecude. Atque sic intelliges, quomodo peccatum Adami primi causatum sit omnia exilia usque ad dies Messie.

§. 6. Et sic etiam intelliges, quare Israelitis oportuerit esse in exilio Aegyptiorum & Medorum, & similibus, & quare ista 4. notentur præ cæteris, cum tamen exulaverint per omnes 70. linguas; & quare non fiat mentio nisi horum 4. tantum; & quare in istis 4. exularint omnes Israelitæ, cum sufficiat, si in cæteris 70. linguis unus tantum Israelita exulet, idque reputetur, ac si omnis Israel ibi exulasset. Res autem ita se habet, sicut principium & fundamentum Sanctitatis sunt 4. fluvii, qui sunt 4. literæ Tetragrammati, ita hec respectu Israelitæ exulaverint penes 4. fluvios prodeuntes de cortice; inque isti comprehendunt omnia. Et dum exularunt animæ, fundamentum omnium scintillarum animarum abierunt ad 4. illos fluvios prodeuntes de cortice. Unde omnes Israelitas oportuit exulare in 4. illis. Nam quantum ad notiones omnium & singulorum hominum, una sanè notio respicit radicem ejus; atque tunc ille Judæus ibidem exulat, quoniam ab illa radice provenit; Et

Et notio animæ illius est, ut exinde educatur. Et ex hoc intelliges cætera omnia. Atque ex hac etiam causa primum exularunt in Aegypto, qui est primus 4. fluviorum, quoniam est exilium capitis. Et socia ipsi est Babel, de qua dicitur Dan. 2. 38. *Tu es caput ipsius de auro*. Talis enim est exilii ordo, ut Sanctitas ingredi incipiat in capite, abeatque deorsum usque ad pedes. Ex cū sic ingressa ibi est Schechinah ad pedes usque, tunc maxima est potentia exterioribus; erit enim sicut fluvius arctus: Atque mox veniet lux redemptionis Jcl. 59. 20. *Venietque in Zion Redemptor*. Intensio enim exilii est causa redemptionis. Expurgatis ergo planè pedibus locum habebit illud Jcl. 25. 8. *Abserpsit mortem in aeternum*.

§. 7. In exilio Græcorum autem & Edomitum non exularunt omnes Israelitæ, quoniam decem tribus primum exularunt in Assyria. Et ratio est quod notiones scintillarum illarum, quæ in Græcia & Edom, sint isti tribus &c. Et hæc quilibet prudens per se intelliget.

§. 8. Ecce autem omnium redemptionum tempore liberatio non fuit perfecta; quoniam relicte sunt scintillæ parvæ, quibus ad modum prævaluit manus corticis, ita ut non potuerint secerni, nisi longò tempore, unde non opus fuit, ut Israelitæ ibi retardarentur, sed exiverunt ab illo exilio. Non tamen obstat hæc ratio, quin redire quis possit in locum illum, quoniam adhuc ulterius opus est, ut ibi exulet talis homo, qui venit de radice illarum scintillarum ibidem relictarum, nec adhuc educatur. Adhuc enim relicte sunt scintillæ minutæ, partim ex Babel, partim ex Media, Græcia, locisque similibus, quæ non perfecte potuerunt secerni. Nihilominus tamen omnes liberationes, quibus redempti sunt Israelitæ, vocantur redemptio propter fundamentum, quamvis non sint redemptio perfecta. Redemptio tamen Aegyptiaca perfecta erat redemptio: Et hoc est mysticum illud, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memorie, super textum illum: Spoliaverunt Aegyptios, quod fecerint illam regionem sicut fossam profundam, in qua nulli amplius pilces. Non enim relicta est ibi ulla Sanctitatis scintilla, & redemptio Schechinæ fuit perfecta, quæ in nulla alia redemptione invenitur. Et hæc est causa, quare mentio fiat exitus ex Aegypto præ omnibus reliquis redemptionibus habentibus ante redemptionem postremam factis. Et fundamentum in eo consistit, quod in reliquis terris adhuc relicte sint scintillæ minutæ adhuc colligendæ; in Aegypto autem non ulla remansit Sanctitatis scintilla, & redemptio Schechinæ ex illo cortice perfecta fuit; quod ita se non habet in ulla redemptione alia.

§. 9. Futurò autem tempore cum redemptio universalis fiet in toto mundo, redemptio Aegyptiaca erit quasi accessorium quid, & redemptio ultima ipsum fundamentum. Et propterea dixerunt Magistri nostri bonæ memorie in tractatu Berachoth cap. 1. *Aquo tempore? Didicimus. Dixit Ben*

Exulantium Israelitarum nulla redemptio perfecta.

Excepta Aegyptiaca.

Redemptio universalis futura omnia perfecta.

Soma ad sapientes: Fietne mentio exitus ex *Aegypto* in diebus Messia? Atqui jam dictum est: *Ecce venient dies, dicit Dominus, & non dicent amplius, Vivit Dominus, qui ascendere facit filios Israel ex Aegypto*; Sed vivit Dominus, qui ascendere fecit, & reduxit domum Israel de terra aquilonari & de omnibus terris, in quas propulsi sunt? Responderunt ipsi: Non planè elevetur exitus ex *Aegypto* de loco suo, sed regnum illud fiet res principalis & fundamentalis, exitus vero ex *Aegypto* accessorium ejus. Liberatio ergo ex *Aegypto* post se tamen habuit aliqualem defectum, quia scilicet in omnibus reliquis tercis adhuc fuerunt scintillæ: Futuro autem tempore redemptionis erit universalis, postquam nullus erit defectus; ipsa enim continebit collectionem scintillarum è toto mundo. Atque scintillæ mysticum illud magnum de exiliis, quare nempe Israelitas oportuerit exulare per omnes 4. ventos mundi. Et sicut dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ Israelitas exulare in omnibus 70. linguis: Dum enim Judæus unicus exulat in hoc vel illo populo singulatim, idem est ac si in ipso vel alia natione totus Israel exularet: Atque hoc sit pro ratione scintillarum animæ ejus, quæ ibi ab ipsa sunt colligendæ.

Exilium unius Israelitæ exilium omnium.

Exilium Israelitarum in singulis 70. linguis. Cur descensus Israelitarum in *Aegyptum* fuerit prohibitus?

§. 10. Atque hinc patet, quod omnes 70. populi dominati sunt super Israel, atque hi ibi exularunt. Et hoc est mysticum illius textus Exod. 14. 13. *Quia sicut videtis Aegyptios hodie, non amplius videbitis eos in æternum*. Et quare prohibitus est descensus in *Aegyptum* præ omnibus terris extra terram Israel? Mysterium in eo latet, quod ibi nihil omnino sit reliquum, & in exilio *Aegypti* omnia sint collecta, non remanentibus ullis reliquiis, unde non licuit redire illuc. Quin & *עַם רַב* intermixta plebs multa, qui fuerunt filii illorum profelytorum, quos ad Judaismum converterat Joseph, qui quæ non erant defecati sicut decebat, & illos, inquam, secum sumpsit Moses Magister noster super quo pax, quod non accidit in cæteris terris: Et quia dum populus Israel exulat, iste secum affert sanctitatem illamque eò introducit; unde ipsum oportet colligere scintillas illuc delapsas, quæ fuerunt membra animæ Adami primi, quæ prius continuit omnes animas filiorum Israel: Hinc qui rediisset in *Aegyptum*, causatus esset exilium Schechinæ frustra, & vivificasset exteriores postquam jam fuerunt mortui.

Israelitarum exilium prærogativa præ populis, apud quos exulant.

Tempore

§. 11. Verum enim verò ex hac ratione tamen videbis, quod nullam fuerit exilium è memoratis, in quo ipsis non fuerit excellentia quædam insignis. Cum enim exularent in *Aegypto*, dominabantur in toto mundo; quia Schechinah ibi exulabat, & Fundamentum vite suæ omnes populi inde attrahabant, unde reliquæ terræ eorum erant accessorium: Hinc illud Gen. 41. 54. *quod fames erat in reliquis terris, in terra Aegypti autem abundantia erat magna*: Cum ergo Israel exiret ex *Aegypto*, regnum manebat humile. Et cum exilium est in reliquis terris, ista hinc aliquid assurgunt. Futuro

autem tempore cum redemptio erit universalis, nec ullum amplius exilium, tunc nullus cortex aliquam habebit afectionem, & vita ab illis penitus tollitur, & tunc locum habebit illud Jcf. 25. 8. *Absorpsit mortem in æternum, quæ est destructio partis adversæ*. Sic quoque in *Aegypto* cum surgeret Rex novus & innovarentur decreta ejus, tunc veniebat Redemptor in Zion &c. Non autem dico, quod servitus causetur redemptionem, sed quod signum sit redemptionis, sicut futurum est tempore venturo, juxta illud Magistrorum nostrorum bonæ memoriæ. Durante primâ visitatio secunda accelerat: & tunc venit Messias citra cognitionem tali tempore, dum agnitionem suam ab ipso avertebant dicentes: Redi, nec veni, ob multitudinem angustiarum. Quæ nota. Et de mysterio colligendarum scintillarum dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Filii David non venit, donec confirmatae sunt omnes animæ, quæ in corpore Adami primi. Sicut etiam dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ ad textum illum: *Ubi eras, dum ego fundarem terram?* Inde doceri, quod omnes animæ dependebant ab Adamo primo, aliis pendebant in capillo ejus, in naso aliis, &c. Quamvis bonæ memoriæ exponat dari conclave, cui sit nomen *מִלְכָּא* quod pertinet ad 70. modos exponendi legem. In se tamen est mysterium animarum, quæ pependunt in Adamo primo, atque delapsæ sunt in manus corticis. Est autem in manu Sancti illius qui benedictus sit, accelerare redemptionem, sicut dicitur Jcf. 60. 22. *Parvum eris in mille, & pusillus in gentem fortem*. Ego Dominus fidelis retribuere mercedem in tempore suo accelerare faciam illud; nempe dum & creabit infantes in ventre uno. Unde dicit R. Jochanan. Si digni sunt; locum habet, *Accelerabo illud*: Sin minus, locum habet, *In tempore suo*. Et hoc est mysterium illius textus Exod. 1. 7. *Et fructificaverunt, & multiplicati sunt, & roborati sunt valde valde*: Ita ut quasi saltum faceret Sanctus ille qui benedictus sit, ut acceleraret finem 400. annorum post 210. annos. Et hoc est mysterium illud in Midrash *לִמְנוּחָא* quod Sanctus ille qui benedictus sit ambulaverit cum Abraham Patre nostro super quo pax vias longas & breves, & Sapiens ita intelligit quod longæ deponent in tempore suo & breves *Accelerare faciam illud* ad placandum & consolandum Abraham Patrem nostrum super quo pax, quamvis quoad litteram Abrahamo in hoc non sit solatium. Sed de his satis.

universalis liberationis cessatura omnis utilitas pro corticibus. Exilium accessorium signum redemptionis, non causa. Cur adventus Messiae nondum appareat?

C A P. XLIV.

§. 1. Tehini sive Splendor ille erat quasi ager, & 10. puncta Mundi 10. puncta Mundi Tohu erant consista: Et sicut quodlibet granum tritici per se progerminat juxta vires suas. Ita puncta Mundi Tohu progerminabant singula pro viribus suis. Et quodcumque granum aliquod tritici permanet in loco suo, tum non provenit ad statum germinationis & restitutionis, sed perditio est.

Forum pun-
clorum fra-
tura, ejus-
que conse-
quens.
Quatuor
Mundorum
וְעוֹלָם
origo.

Anterior &
posterior,
dextrum &
sinistrum in
Mundis, qua-
tuor.

est illa germinatio, absumiturque & veterascit in terra. Ita se res habet cum illis punctis; Dum adhuc erant in statu suo, non perveniebant ad possibilitatem conformationis personarum, donec frangerentur. Nec etiam in Mundo Tohu sunt 4. Mundi וְעוֹלָם. Postquam autem contracta sunt puncta hęc & selectus est cibus à rejectamentis, atque similia è fursure, tunc fiebant 4. mundi וְעוֹלָם, non aliter atque in tritico; dum adhuc integrum est, nec immutatum, tunc permiscetur similago & fursures; Postquam autem molitur triticum, similago separatur à fursuribus. Sic & puncta hęc.

§. 2. Atque deinde accedente separatione accuratiore è subtiliori & puriori, facta è Aziluth, quæ vocatur anterior, provenitque è Luce Jod in Tetragrammato. Ex eo quod deinde purius erat & selectius præ cæteris speciebus inferioribus, facta est Briah, atque illa vocatur dextrum, provenitque de luce He primi in Tetragrammato. Quod deinde purius erat & subtilius inferioribus, Jezirah exiit, quæ vocatur sinistrum, provenitque de Vav Tetragrammati. Denique quod crassius erat, & pars judicialis præ tribus sociis superioribus, factum est Asiah, quæ vocatur posterius, provenitque de lumine He postremi in Tetragrammato.

§. 3. Et omnis quadratura vocatur posterioratio, & denominatur phrasi percutiendi: quoniam literæ collisæ & percussæ intra se invicem multiplicantur, & scintillas emittunt de grege sociorum suorum sub mysterio percussiois petreæ, super qua pumebatur Moses Magister noster super quo pax. Num וְעוֹלָם petra per Gem. est וְעוֹלָם arbor scientiæ boni & mali, ubi bonum sunt Severitates & malum sunt cortices. Et vox וְעוֹלָם æquipollet nomini Tetragrammato in literis suis multiplicatis & secum invicem quadratis binis semper paribus hoc modo. Decies 16 facit 50; quinquies Jod facit 50; sexies 16 facit 30; quinquies 1 facit 30. Unde 160.

§. 4. Et notum est, quod Lex sit bonum & cortices sint malum, aque mala & amara, & aque maledictæ includentesque & circumdantes bonum, ne prodeant foras guttæ de puteo legis, juxta mysterium guttorum sanguinis, quæ sunt judicium grave & occultum valde, ut Israelitæ non assequantur mysteria.

C A P. XLV.

§. 1. Bonum est posterius respectu mali in Mundo Tohu: Atque sic etiam res se habet in Mundo Tikun, sicut dicam postea. Id demonstrare possumus per simile, quod supra adduxi, quod nempe privatio prior sit existentia.

§. 2. Erat autem intentio Benedicti bonum creare atque malum in mun-

mundo: Et radix corticum erat à Vasis contractis: Ab iis facta sunt judicia, & à judiciis facti sunt cortices, atque inibi est radix mali.

§. 3. Radix autem boni ex illa luce est, quæ intra Vasa contracta fuit, ad instar gutturum adharrentium lateribus Vasis.

§. 4. Et si Sanctus ille qui benedictus sit, non creasset mundos & iterum destruxisset eos, non potuisset esse aliquid mali in mundo, sed omnia fuissent bona. Et notum est, quod à malo agnoscatur bonum, atque pariter non fuisset fructificatio & multiplicatio in mundo, sicut dicunt Sapientes nostri bonæ memoriæ in Tractatu Joma: Si concupiscentia prava captivaretur per triduum in foramine Abyssis magnæ, non inveniretur pro ægroto ovum unius diei. Quoniam appetitus nullam de se præberet influentiam, cum tamen dictum sit Jel. 45, 18. *Non in inanem creavit illam, sed ut habitareretur, formavit illam.* Quia & tempore venturo vocabitur Laban, eò quod dealbabitur ab impuritate sua & redibit ad dominum Israel, & orabunt Dominum, ut det ipsis appetitum concupiscentiæ pravæ ad generandum liberos, sicut invenimus in Midrash Neelam Sectione Toledo in textum Gen. 25, 21. *Et rogavit Jitzhak Dominum propter uxorem suam.*

§. 5. Et quamquam cortices non prodierunt de potentia in actum ante peccatum Adami primi; nihilominus in potentia tenui & occulta admodum erat radix mali corticum à Vasis contractis & opus erat creatione, juxta mysticum illud Jel. 45, 7. *Faciens pacem & creans malum.* Atque sic istæ questionēs occultæ admodum sunt in mysterio suo, quid futurum fuisset, si concupiscentia prava non prodidisset de potentia in actum, & si non peccasset Adam primus, & generatio deserti & similiter tempore venturo quid futurum.

§. 6. Et hæc omnia inde sunt, quod intentio Benedicti, cum crearet mundum, finis quæ ejus hic esset, ut illum agnoscerent Creaturæ ejus: Propterea creavit flagella ad cadendum iis peccantes, lucemque bonam ad dandum mercedem bonam iustis. Et propterea necessum est, ut homo habeat liberum arbitrium atque electionem, dum bonum & malum in mundo sunt. Et hinc dictum est Levit. 25, 17, 36. *Et timebis à Deo tuo.* Num illi retribuit ofori, coram facie ejus, ut perdat eum. Et si non edificasset mundos eosque iterum destruxisset, non potuisset esse aliquid malum, sed omnia fuissent bona, nec fuisset præmium vel poena in mundo. Jam vero cum malum & bonum est intra cortices, poena quoque est pro impio, qui per opera sua mala descendit à luce magna superna intra cortices eosque vivificat, quamvis jam sint sacrificia mortuorum. Sic quoque præmium est iusto, qui per opera sua bona elevat aquas femininas de illa Luce intra Vasa contracta, qui sunt cortices, existente, lucemque elevat in locum suum. Cujus contrarium accidit peccatori; cortices enim sunt flagella pro cadendo peccatore. Et

hæc est ratio illius textus, qui dicit Prov. 30, 28. *Aranea manibus prehendet;* hic est cortex, qui prehendit brachia mundi, quæ sunt Gedulah & Geburah vasorum contraكتورum: Et telæ aranæ semper sunt in domo, quod simile est corticis, qui semper adhæret structuræ palatiorum; unde rectè ita nominatur: Et ipse est in palatiis Regis; stat enim in 7. palatiis contrarietatis et adverso 7. palatiorum sanctorum Regni, & initium ejus est à Gedulah & Geburah Regni 7. Malchuth in Briah; ipsa enim est palatium Regis 7. quod inter 7. palatia masculina: Illi enim competit nomen 7. cui æquipollet 7.

§. 7. Adhuc alia datur ratio, quod dum adhuc puncta essent, Malchuth steterit in loco capitis 7. postquam autem extensus esset Adam Kadmon simpliciter ita dictus in 10. Numerationes suas, hic occupavit omnem locum 70. Numerationum mundi Tohu pro conformatione suæque ad finem ejus, & sub eo Arich, qui combinatus est cum capite 7. Unde patet, quod locus stationis Malchuth mundi Tohu fuerit super caput Arich. Et quamvis iste Adam Kadmon propulsus sit supra T'chiru usque ad pedes suos, qui ex parte remanserunt infra; nec non etiam Arich propulsus & pressus sit sursum post eum; nihilominus ipsa propensionem & respectum habet erga caput 7. istius; Et quamvis extensa sint omnia 70. puncta in 5. personas, non tamen dimota est Schechinah à puncto primo, quod est caput 7. Unde in mundo conformationis nos precipub 7. nostris & operibus bonis elevare possumus Malchuth usque ad caput 7. qui est locus ejus, ubi prius fuerat, de quo plura alibi.

CAP. XLVI.

§. 1. Lux interna vasorum contraكتورum sursum abibat in viscera Matris. Hoc est mysterium cedrorum Libani, quos plantavit Dominus in loco alio. Ipsi enim antehac erant rubri & nigri virtute vehementis flammæ judiciorum: Sed dealbati sunt per mysterium 4. nominum propriorum, quæ efficiunt 138. qui est numerus 7. ager pomorum sanctorum. Dicitur enim Gen. 27, 27. *Vide odor filii mei,* qui est Scir, quatenus conformatus fuit odor agri, cui benedixit Dominus. Et nomina illa sunt 7. Pater & Mater, Scir & Uxor ejus: Et Arich occurrat in eis sub mysterio apicis Jod Tetragrammati.

§. 2. Atque hinc intelligi potest, quod dicit R. Schimeon Jocheides super quo pax, Sectione Breschith in textum Gen. 2, 8. *Et plantavit Dominus Deus hortum in Eden ab Oriente.* Iste sunt plantæ, quas evulsit Sanctus ille qui benedictus sit, plantavitque in loco alio in terra sancta. Hæc est Binah, quæ vocatur terra vitarum superior. Datur enim Jerusaleim superior & infe-

inferior; atque ita terra est e regione terræ. Et propterea juravit Sanctus ille qui benedictus sit, quod non venturus sit in Jerusaleim superiorem, quæ est Binah ad accipiendum Cerebra; donec ingressus sit in Jerusaleim inferiorem, quæ est Uxor ejus, ut istam elevec secum: Et tunc ipsa ascendit cum eo, nec iterum descendit. Et vox 7. *ab Oriente* sive ab anteriori, ostendit, quod acceperit lumina ista de loco suo, ubi fuerant prius, eaque plantaverit alio in loco.

§. 3. Sic etiam in Sectione Vajikra in textum Cant. 2, 12. *Flores visis sunt in terra* dicit lucerna sancta, & indigitat illas plantas luminum interiorum, quæ efformationem passa sunt.

§. 4. At mysterium illorum vasorum, quæ contrafacta sunt, concernit illos mundos, de quibus dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Atque hic ordine informandus es super verbis istis Magistri nostri bonæ memoriæ, quod nempe Sanctus ille qui benedictus sit, ante creationem mundi hujus construxit mundos & destruxit eos, & dixerit. Hic proderit mihi; & hic non proderit mihi. Videtur enim ferme quod dictum hoc occasionem calumniandi præbeat Epicuræis, quod absit, qui obijciunt: Quomodo possibile est, Sanctum illum qui benedictus sit ita fecisse, ut construxerit & destruxerit. Debebat enim primum ita creasse mundum, qui ipsi prodesset. Quomodo enim construxisset mundum, dicens; iste proderit mihi; & tamen deinceps eum iterum destruxerit dicens, cum non prodesse ipsi: An ergo quod absit! in ipso defectus datur Scientiæ, & annon omnia coram eo manifesta sunt? Ubi dæ sunt responsiones, Prima, sicut explicuimus supra in Capitulis antecedentibus: Nempe quod oportuerit esse malum ante bonum: Nam Mundus ille vocatur bonus respectu Mundi Tohu, qui est malus: Quamquam & mundus hic vocatur malus, nempe respectu mundi venturi, qui exiturus est post revivificationem. Unde destruxit illum Sanctus ille qui benedictus sit. Et isti sunt 7. Reges, qui regnarunt; Et creati sunt 7. Mundi hominum, sicut explicui supra. Notanter autem dicitur, Mundi in plurali, deque omnibus dicitur, quod destructi sunt, unde patet, quod ne unus quidem profuerit ipsi quoniam vasa contrafacta sunt literæ, e quarum delapsu creata est radix mali: Et ex eo quod destructum est in mundis veteribus, exorta est structura Mundi efformati.

§. 5. Quin & de hoc Mundo, qui aliquando destruendus est, innuebat amolitionem, eo nempe tempore, cum locum habebit dictum illud: Sex milleanis erit Mundus: Hinc & de hoc dicitur: Et destruxit eos; quoniam decreto jam stabilito, idem est ac si esset jam factum, præsertim cum locus Mundi venturi jam sit paratus, nec nisi malum est abolendum; unde non relinquetur nisi Mundus Nefeham: Et de hoc dictum est Jec. 66, 22. *Nam ecce creabo novam terram, quam ego facio.*

§. 6. Pro secunda autem responsione præfandum nobis est, quod mysterium revolutionis animarum dependeat à cognitione mysterii de 7. Regibus, qui regnarunt, antequam Rex aliquis præflet filiis Israël. Malum quippe ante bonum est: Et propterea mortui sunt & confracti: Et illorum ratione mortui sunt 774 generationes, quæ quasi corrugata disparuerunt, ita ut nullum ipsis fuerit tempus vel ætas. Atque ita omnes Reges & omnes Angeli omnesque creaturæ, superiores & inferiores, omnes destructæ sunt, & demortuæ, donec veniat tempus & appropinquet benedictum Regni omnium Regum, Sanctus ille qui benedictus sit, ut revivificet eas eaque restituat iteratò efformatione pulchriori. Omnes enim creaturæ primæ 7. Regum, quæ creatae sunt, antequam conderetur Mundus hic, qui vocatur Rex octavus, omnes erant malæ & peccantes coram Domino; quoniam ipsis nimium quantum prædominabantur, iudicia atque cortices, & Sanctus ille qui benedictus sit, nihil penitus ex illis inveniebat in Mundo, quod quietisset Spiritum ejus, unde illas iterum destruebat. Atque istud est, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ, illum creasse Mundos & destruxisse eos, ita dixisse. Ille non proderit mihi, deque mundo hoc iteratò constructo dixisse eum: Ille proderit mihi, cum tamen non usque adeo mihi sit profuturus. Et quamvis malum prius sit bono; id tamen in effectu saltem est, non autem in intentione. Et hoc est mysterium illud, quod Israël ascenderit in intentionem Divinam, dicuntque Sapientes nostri bonæ memoriæ quod consulerent eum: Animabus iustorum, cum crearet mundum. Hinc primò dixit: Ille proderit mihi; de mundo hoc scilicet, separatim nimirum considerata medulla & cortice separatim; unde iteratò destruxit ipsam. Atque hinc dicitur in historia creationis Gen. 1. 10. 12. 25. 31. Et vidit Deus, quod bonum erat: quæ iterum: Et vidit Deus omnia, quæ fecerat, & ecce bona erant valde: ut docearis, quod primò Sanctus ille Benedictus extruxerit mundos, sed non profuerint ipsi, nec fuerunt boni in oculis ejus: Creati quippe erant per Nomen Elohim, quod est iudicium. Et hoc ipsum est, quod dicit Scriptura: Ibid. v. 1. In principio creavit Elohim, & terra erat inanis & vacua; & caligo super faciem abyssi, quæ sunt literæ אֲבִיִּסִים qui sunt cortices; Ibid. v. 2. Et Spiritus Dei ferebatur super faciem aquarum: hic est vapor ossium comminutorum, qui intra vasa remanserat, quæ Sanctus ille Benedictus per eundem revivificaturus est. Et sic usque ad illa verba: Et dixit Deus ib. v. 3. Fiat lux, &c. Omnia dicuntur de mundo illo, qui fuit ante istum; Atque ille vocatur Mundus Tohu five in inanitate redactus; quoniam cum non inveniret in eo aliquid proficui, eum iterum destruxit.

§. 7. Atque hic aliqui Cabbalistarum in errorem incidunt, dum scribunt, quod ante Mundum istum mundus fuerit quidam, qui fuerit mysterium אֲבִיִּסִים intermissionis gratiosæ, nunc autem Mundus secundus

secundus sit intermissio אֲבִיִּסִים intermissio Rigoris, quodque sic innovaturus sit mundos Deus extollendus, donec consummentur 7. אֲבִיִּסִים intermissiones. Sed isti errant, quoniam audiverunt quidem à Magistro suo, quod fuerit mundus aliquis ante mundum hunc, non tamen cupierunt interrogare Magistrum, quænam fuerit natura illius mundi, & quare destruxerit eum, eumque construxerit iteratò; sed statim dixerunt ex se ipsis, quod Sanctus ille Benedictus septies innovaturus sit mundos; quodque mundus præteritus fuerit mysterium intermissionis gratiosæ, tempus autem in quo nos versamur hoc in mundo sit mysterium intermissionis rigorosæ. Ita autem se non habent verba Magistri atque Doctoris nostri Isaac R. Jizchak Germani bonæ memoriæ.

§. 8. Sed ille dicit, Sanctus ille Benedictus, primò construxisse mundum unum, in quo regnaverint septem Reges, qui sunt Scientia, Benignitas, Severitas, Pulchritudo, deinde Victoria & Gloria simul, quæ sunt duæ medietates corporis, atque Fundamentum & Regnum. Bina denotat scientiam, Jobab Benignitatem, Chûscham Seyeritatem, Hadad Pulchritudinem, Samla Victoriam & Gloriam, quæ sunt duæ medietates corporis operanturque simul, sicut homo, qui non potest ambulare pede uno, sed opus habet duobus simul: Sic ista duo Sephiroth non operantur seorsim seclusa sociâ: Et quanquam tunc temporis nondum existeret trinitas; nihilominus connexæ invicem prodierunt in Mundo Tohu, & operatæ sunt operationes suas descendendo à Binah & procedentes Bina. Unde Rex Samla utramque denotat. Schaul de Rechoboth Hannahar est fundamentum & vocatur Schaul, quod Regnum ipsi tantum fuerit commodatum illo tempore, cum plus ipsi vitæ suppeteret, quàm fortis ejus; nempe tempore illo, cum portio Malchuth penes ipsum esset deposita à Binah, quæ ipsi mittebat radiationem suam & influentiam suam solum; atque ipsa vocatur Rechoboth Hannahar; Binah enim est foemina & potum ejus, si ita dicere licet, latum est, non verò longum, sicut Fundamentum Maris: Et quia influentia ejus deorsum pergebat sicut fluvius inundans & confringens vasa eorum, hinc vocatur fluvius: Sicut etiam in Mundo efformationis ipsa vocatur fluvius Jobel. Et propterea vocatur Schaul, quoniam Regnum ad tempus ipsi erat mutud datum propter Malchuth, ne nempe hæc frangeretur. Omne autem mutuum reddendum est. Atque ideo Schaul non idoneus erat ad regnandum, sed Regnum ipsi tantum cōmodatum erat propter auidiam ejus, quæ etiam usus est adversus cælos: Quanquam audiverant ex ore Samuelis Prophete, super quo pax! qui aliquoties monuerat eos, ne super se constituerent Regem illa vice, quodque expectandum ipsis esset Regnum domus Davidicæ; in quod directâ fuerat intentio Benedicti, cum ipsis præciperet præ-

incipitum hoc de Rege: Ipsi autem nolabant expectare Davidem, quoniam iniquitates eorum horum causa erant: Quod est mysterium amissionis asinarum, qui sunt cortices, qui vocantur asinae: Atque hi tum praevalabant propter peccatum sculpilis Michae, quod illo tempore erat inter eos: Regnum autem domus David negabatur adhuc dum Israelitis propter asinas per duos annos & dimidium. Et hoc ipsum est quod dicitur in Sohar Schir Hasehirim fol. 21. col. 1. his verbis: Scriptum est 1. Sam. 10. 26. *Indicando indicavi vobis, quod inventa essent asinae, & verbum regni non indicavit ei*: Sic etiam hic sub mysterio asinentiae actum est. Nisi enim mysterium Sapientiae affuisset, unde scivisset Samuel, utrum in ventrem fuerint, an non? *Verbum regni* autem Sapientia superna est supra & infra, suntque arcana Sancti illius Benedicti. Sensus est iste, quod Samuel non indicaverit Sauli, quod perditio asinarum ipsi causaretur verbum Regni. Et quamdiu Uxor Seir Anpin, nempe Regnum domus David non erat parata & disposita, ipse non erat aptus ad regnandum: Scintilla enim Saulis erat de scintilla Fundamenti Mundi Tohu, volebatque admoveere manum depositi; Malchuth, & de quo illo aliquid diripere: Peracto ergo furto hanc sibi assumebat influentiam: nam influentia depositi huius causa erat regni; Malchuth in Mundo Tohu, antequam destrueretur. Ideoque ipsum (Fundamentum illud) abolebatur & Regnum ejus. Quia plevitam illam exiguam paululum longiorem, quam loci ejus, non habebat, nisi hunc tantum finem, ut regnaret Malchuth: hinc in manu Davidis erat omne in ordinem componere: Regnum enim domus David non contractum est nec abolitum. Scintilla autem Jehonathan erat de Seir Mundi Tohu, qui vocatur *Seir* quod nomen omni in loco est Seir Anpin & Heul-tinum (quod hic deficit) est Malchuth. Et ecce etiam iste exceperat a Binah 50. portas ejus; Et quinquagies decem sunt 500. juxta numerum *500* quod est mysterium *500*. Omnis autem influentia *Seir* non procedit nisi ut affluat *Seir* Malchuth: Et propterea scintilla Jehonathan dividebatur in 10. portas: Omnis quippe influentia dividitur in decadem, quoniam provenit a Jod Nominis 10. Et aequum erat, ut ipse regnasset super decem tribus: Verum enim vero quoniam Regnum ejus non stabiliebatur in Mundo Tohu, sed abolebatur, ideo nullum penitus habebat Regnum, tantumque erat secundus a Rege Davide, juxta mysterium illud 1. Sam. 23. 17. *Tu eris mihi in Regem, & ego tibi ero in secundum a te*. Aequum etiam Saul pater meus istud novit: Ille enim erat insignis Sapientum discipulus noveratque mysterium rei huius, quod etiam in caelis esset Regnum domus David & secundus in eo Metatron. Regnum enim terrenum se habet ut Regnum caeleste, & hoc est mysterium illius textus 1. Sam. 10. 31. *Quia*

omnibus diebus, quibus filius Ischai vixit super humum &c. vel potius propter *מלכות* huius, quae est Malchuth, non stabileris tu & regnum tuum. Mysterium autem de filio Ischai istud est, quod fuerit furculus de co, nempe portio de influentia illa magna, quae erat in medietate portionis primae Vasis Fundamenti tanquam depositum; non enim accipiebatur reliquum, donec istam daret *Seir* Malchuth. Et vocatur *Seir* quod per Gematriam est 320. judicia nempe decies 32. semita Elohim, quae contra-ctae sunt. Et quoniam judicia ceciderunt super Regnum domus David; fueruntque tanquam persequens, qui venit ad occidentum vel persequitur puellam deponit; hinc etiam Schaul erat de notione istius influentiae judiciorum persequentium: Ita enim persequabatur Davidem, ut occideret eum & aboleret eum. Sed haec sufficiant.

§. 8. Et Rex Bial Chanan indigitat Malchuth, quoniam ipsa est ager, qui assecutus est gratiam per maritum suum, qui est Jesod: Quoniam supra illum contracta sunt omnia, & maritus ille gratiam largitus est ipsi dividendo influentiam in duas partes, qui sunt duobus tribus relictis domui David, cum rebellaret Vicarius: Et accepit influentiam a Nomine Tetragrammato: Nam radix *72* est *72* 26. & haec fuit causa, quod non frangeretur, quoniam deducebatur a Benignitatibus supra dictis. Sed deinde veniebat influentia portionis secundae de Nomine *72* 26, nam quinquies *72* significat Resch 200. quod denotat judicium: Nam cum influentia prima adhuc esset in manu ejus, absorpta est portio postrema, & haec causa fuit aequalis destructionis ejus. Et propterea vocatur filius Achbor, quod est mysterium *72* id est, numerorum 72, & 26, & 200. quod expulsi-mus. Et iste mundus non erat rectus in oculis Sancti illius Benedicti, & videbat quod ab eo nunquam proditum sit aliquid boni; ideoque admodum confortabantur judicia in loco Mundi Aziluth, & multo magis in loco mundorum inferiorum, ubi cortex in infinitum corroborabatur. Et ratio est, quia *En Soph* Rex Regum omnium Sanctus ille Benedictus non emanare sinebat in Mundum istum de luce sua sancta & pura, nisi mysterium Nephesh tantum de Nomine suo magno, quod benedictum sit! Jam vero notum est, quibus innouit Gratia, quod peccatum Adami non pro-venit nisi ex parte Nephesh: Sicut dicitur: *Et Nephesh, quae peccat, moritur*; & pariter: *Et extirpabitur Nephesh illa coram me*: Et alibi dicitur: *Et Nephesh quando peccabit*. E contrario Ruach & Nefchamah non cupiunt facere malum, quod absit! Quoniam in Nephesh permixtum est malum cum bono, sicut massa permixta & malum praevalet bono. Ruach autem & Nefchamah non sunt permixta. Multo minus tale quid in eo est, qui habet Nephesh de Aziluth, in quo non est malum usque adeo. Malum au-

tamen hoc est mysterium concupiscentiæ prævæ, quæ semper sociata est cum Nephesh ista, ita ut contingat ipsam & adhæreat ei. Et hoc est mysterium illud: *Intos corde tuo*, id est, in duabus concupiscentiis tuis: Et qui major est socio suo, illius etiam concupiscentia major est quam sociæ. Id volo: Si anima ejus est de scintilla contemplantium, tunc reformanda ipsa est scintilla potestatis oculorum hominis Belial & loci ejus, donec locum habeat dictum illud Jesh. 23, 8. *Absorpsit mortem in æternum*; ubi sanctitas absorbebit locum mortis; & hic absorbebitur: *Et non apparebit tibi fermentum in omnibus finibus tuis*, sicut dicit R. Schimeon Joachides, super quo pax! in Sohar Sectione Pekude fol. 240. col. 2. Sed Sanctus ille Benedictus constituit ex illo congregationem Israel, & ipse stabiliet columnas & tabernacula, & omnia illa vocabuntur domus in restitutione sua & in vigore suo in æternitatem æternitatum omnium. Et scriptum est: *Delata locum tentoris tui*, quoniam absorbebitur pars adversa, & non restituetur in æternum. Atque tunc *approbrium populi ejus tollet super omnem terram*, quoniam Dominus dixit, & loco congruo rem plenius dicam.

§. 9. Sed redeamus ad propositum. Quoniam videbat Infinitus, cujus Nomen benedictum sit! Rex Regum omnium, quoddam judicium & cortices mysterium נפש Nephesh per Gematriam quinquies מנחה confortantur in mundo illo, iterum destruebat illum & construebat mundum alium, qui est mundus iste: Et emanando producebat de Spiritu suo atque luce sua sancta atque puram mysterium Ruach. Atque illud est, quod scribitur: Et Spiritus Dei ferebatur super aquas. Et regnabat Rex octavus, cui nomen Hadar, qui continet omnes 7. Reges priores, qui corrugati evanuerant sine tempore & aboluerant. Et Sanctus ille Benedictus inveniebat in eo quietem in Spiritu suo & stabiliebatur. Propterea de eo non dicitur: Et mortuus est, sicut dicitur de septem Regibus prioribus: Et mortuus est, & regnavit pro eo &c. Et propterea vocatur Hadai à revertendo, quoddam rediret ad mundum hunc, & iste efformaretur. Et propterea dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Primum Sanctus ille Benedictus creabat mundum in judicio, quod est mysterium Nephesh, quæ tota constat judicio. Et huc pertinet illud: *In principio creavit Elohim*; nam quinquies Elohim est Nephesh. Cumque videret, quoddam ipsi non esset stabilitas, adjungebat ipsi attributum miserationum, quod est mysterium Spiritus istius, unde stabiliebatur, sicut dicitur: *Ille die, quæ faciebat Dominus DEUS terram & calum*. Et hoc ipsum est quod dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Omnis Juxta, qui judicat judicium veritatis secundum veritatem suam (quoniam veritas est mysterium attributi Miserationum

num) idem facit, ac si fereat focus Sancto illi Benedicto in Opere Creationis. Atque hoc ipsum est, quod dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Si est judicium intra, non est judicium supra, sed miserationes: Quoniam super columnam judicii veritatis mundus stabilitur, sicut dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ in capitulis Patrum. Et huic simile quiddam datur in Mundo Efformationis: Si ergo tollatur columna judicii, tunc locum habet illud Proverb. 22, 23. *Et diripiet diripientes eorum Nephesh*. Porro dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Gladius venit in mundum propter oculos iudicii, & propter perversitatem judicii; Et huic similis est devastatio Mundi Hatohu; Et propterea iterato creavit Mundum hunc.

§. 10. Et nihilominus etiam hic mundus, in quo nos versamur, destruetur: Et est propterea inventitur in libro Chronicorum mentio mortis etiam octavi Regis, sicut dicitur: *Et mortuus est Hadad*; quæ est vox ejulatus: Quoniam & in eo confortata sunt judicia & cortices, quamvis non ita sint validi, sicut priores, nihilominus id fiet, ut exurantur omnes cortices malumque perfectè mundo tollatur, nec ipsorum fiat mentio, nec recognoscantur amplius in æternum: Hinc Sanctus ille Benedictus mundum hunc converteret in vacuum & inanitatem, nec remanebant nisi Nepheshchoth iustorum, qui se ipsos applicuerunt Domino Deo vivo. Atque sic renovabit Sanctus ille Benedictus Mundum, & creabit Dominus creationem novam, producetque de luce sua magna mysterium Neschamæ Nominis ejus magni, quod benedictus sit! Et tunc locum habebit illud: *Et exaltabitur solus in die illa*. Tetragrammaton enim est mysterium Neschamæ. Et hoc ipsum est mysterium illud, quod dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Et tunc erit devastatio, sicut dicitur: *Et exaltabitur solus in die illa*, qui est dies & millenarius septimus. Et alibi dicitur: *Dominus solus duces eum*. ברוך autem per Gematriam est Jod, decem. Sensus est, quod omnes 10. Sephiroth futurae sunt simul in connexionione perfectæ: Et quoddam etiam Seir & Uxor ejus, quibus non sunt cerebra nisi temporibus notis, habituri sunt 10. Sephiroth in perfectione, *et clavus firmus & tentorium non dependunt*. Omnes enim 5. personæ erunt perfectæ decem Numerationibus constantes in unitate perfectæ: Et illuminabuntur simul in mysterio Lucis Neschamæ in omnibus 10. partibus suis. Et propterea dicitur: *Et fiet in die illa, Dominus erit unus*, (iste est Seir,) & nomen ejus, (quæ est uxor ejus) etiam erit unus in 10. Numerationibus suis. Sensus autem vocis וְאֶחָד indigat perfectionem, sicut in Scriptura invenimus: *Et erat tabernaculum unum*, id est, integrum. Et וְאֶחָד bis sumptum & qui pollet Nomini Tetragrammato, sicut supradiximus. Ergo *Dominus solus duces eum*, id est: *Dominus*, qui denotat mysterium Neschamæ; ברוך id est, *solus duces eum*; & non Elohim: Quoniam Elohim dividitur in אלהים & אלהים autem est notio Spiritus, & אלהים est notio

notio Nephesh. *Ex non cum eo Deus alienigena*, nempe Deus Deorum alienigenorum, quod est mysterium corticum. Nam quoniam manifestabitur mysterium Neschamæ Benedicti, totus mundus implebitur luce, sanctitate, sapientiâ, & prophetiâ, *sicut aqua mare operientes*. Et Spiritus impuritas, qui sunt cortices, auferetur à terra, nec mentio ejus amplius fiet; ita dilatabitur regnum ejus in mundo, sicut dicitur: *Dominus regnabit in aeternum & perennitatem*. Quamdiu enim regnârunt 8. Reges suprà dicti, non dilatatum est regnum ejus, ejus nomen benedictum sit! Et propterea scriptum est: *Existi sunt Reges, qui regnârunt, antequam regnaret Rex super filios Israël*. Et cum Nomen D E I benedictum etiam è medio tollet Regem octavum de terra, sicut dicitur in libris Chronicorum: *Et mortuus est Hadad: tunc regnabit Rex super filios Israël*, ejus nomen benedictum sit! & hæc est dominatio Neschamæ ejus, q. b. s! quæ tota est vita & tota est miserationes perfectæ; nec malum in ea est ullatenus. Tunc dilatabitur magnitudo regni ejus, qui benedictus sit! & exaltabitur Nomen ejus in mundo: Et omnes inclinabunt humerum ad serviendum ei, omnesque suscipient jugum Regni ejus, *Illa die Dominus erit unus, & nomen ejus unum*. Benedictum sit nomen ejus in æternum. Amen.

Sic esto voluntas Dei!

F I N I S.

PARS SECUNDA

ejusque

Tractatus Primus,

qui est

SIPHRA de ZENIUTHA

seu

LIBER MYSTERII,

sive

OCCULTATIONIS,

Cum Textu Originario correcto, & punctato, nec non in paragraphos dissecto, adjectis Variis Lectionibus, cui è regione adjecta est Versio, cum annotationibus; & allegatione Doctorum Biblicorum.